

میرایه تی بابان

له نیوان

بهرداشی پۆم و عه جه م دا

chalakmuhamad@gmail.co

نهوشیروان مستهفا نه مین

۱۹۹۸

میرایه تی بابان

له نیوان

بهرداشی رۆم و عهجه م دا

نهوشیروان مسهفا نه مین

۱۹۹۸

2323

چاپی یه که م/ بهرین/ نه لمانیا - ۱۹۹۸

ناوی کتیب : میرایه تی بابان له نیوان بهرداشی رۆم و عهجه م دا

نووسینی : نهوشیروان مستهفا نه مین

تیراژ : ۱۵۰۰ دانه

چاپی دووهم : سلیمانی/ حوزهیران/ ۱۹۹۸

چاپه مه نسی خاڭ

ناوهرۆک

پیشه‌کی (ل ۷ - ۱۲)

پیتداچونه‌وه‌یه‌کی ره‌خنه‌گرانه به سه‌رچاوه‌کان دا (ل ۱۳ - ۳۳)

۱. قوناغی یه‌که‌می میرایه‌تی بابان (ل ۳۵ - ۴۳)

۲. میر سلیمان: یه‌که‌مین ته‌قل‌لای سه‌ریه‌خویی له به‌ینی

به‌رداش دا (ل ۴۵ - ۵۴)

۳. خانه‌پاشا: کورد له شه‌ری نه‌فغان و تورک دا (ل ۵۵ - ۶۵)

۴. سه‌لیم پاشا: تیک‌چونی هاوسه‌نگی سیاسی (ل ۶۷ - ۸۱)

۵. پینج برا و ۳۷ سال براکوژی (ل ۸۳ - ۹۹)

۶. نیبراهیم پاشا: بنیاتنانی شاری سلیمانی - پایته‌ختی نوئی (ل ۱۰۱ - ۱۱۱)

۷. نه‌وره‌حمان پاشا: خولیای سه‌ریه‌خویی (ل ۱۱۳ - ۱۳۶)

۸. مه‌حمود پاشا: هه‌له‌ته‌کاندنی بنچینه‌ی نه‌ماره‌تی بابان (ل ۱۳۷ - ۱۷۵)

۹. له زمانی گه‌وره‌پیاوه‌کانی کورده‌وه:

هۆکانی روخانی میرایه‌تی بابان (ل ۱۷۷ - ۱۹۵)

۱۰. سالم: قاره‌مانی وشه‌ی کوردی (ل ۱۸۷ - ۲۴۶)

پاشکۆکان

۱. ریک‌که‌وتنامه

۱. ۱. پیکهاتی روسی - عوسمانی (ل ۲۴۷ - ۲۴۹)

۲. ۱. په‌یمانامه‌ی زه‌هاو (ل ۲۴۹ - ۲۵۲)

۳. ۱. ریک‌که‌وتنامه‌ی کردان (ل ۲۵۲ - ۲۵۳)

۴. ۱. عه‌دنامه‌ی یه‌که‌می نه‌رزقۆم (ل ۲۵۳ - ۲۵۸)

۵. ۱. موعه‌ده‌نامه‌ی دوهمی نه‌رزقۆم (ل ۲۵۸ - ۲۶۰)

۲. بهیت و چیرۆک

۱. ۲. بهیتی کاکه میر و کاکه شینگ (ل ۲۶۱ - ۲۶۳)

۲. ۲. دو چیرۆکی لاوچاکی (ل ۲۶۴ - ۲۶۹)

۳. ۲. چیرۆکی دوانزه سواری مەریوان (ل ۲۶۹ - ۲۸۰)

۴. ۲. موناچات: بهیتی خالید پاشا (ل ۲۸۰ - ۲۸۳)

۵. ۲. بهیتی نووره‌حمان پاشای بابان (ل ۲۸۳ - ۲۹۲)

۶. ۲. چیرۆکی مامه یاره (ل ۲۹۲ - ۲۹۵)

۳. لیستی بەلگه (ل ۲۹۷ - ۳۰۲)

بیبیلۆگرافی (ل ۳۰۳ - ۳۰۹)

پیشه‌کی

-۱-

سالی ۱۹۸۸، بۆنیمه‌ی کورد له کوردستانی عیراق دا، سالتیکی پر کاره‌سات و مه‌ینه‌تی بو. جه‌یشی نه‌حتیلاکی به‌عسی له زنجیره‌یه‌ک له‌شکرکیشیی درنده‌دا، به‌ ناوی «عه‌مه‌لیاتی نه‌نفالی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ...»، هه‌مو ناوچه‌ نازاده‌کانی کوردستانی عیراقتی داگیر کرد. مه‌رگ و وێرانیی به‌ سه‌ر کوردستان دا باراند. نيمه‌ش نيتر هیتلانه‌مان لێ تیکچو. باره‌گاکانمان گواسته‌وه‌ سنوره‌کان. من له شوتنیک جیگیر بوم ناوی «قاسمه‌ره‌ش» بو. «قاسمه‌ره‌ش» له‌ نیتوان گوندی «شیتن» ی عیراقتی و «کانی زه‌رد» ی نیرانی دا بو.

چۆن هه‌مو مه‌یدان و شه‌قام و رێگا و کۆلانی شاره‌کان ناویان لێ نراوه، ناوه‌هاش، هه‌مو شاخ و دۆل و شیو و گرد و، زۆری نه‌رز و کێلگه‌ و له‌وه‌رگاکانی کوردستان، ناوی ناوچه‌بیان هه‌یه. «قاسمه‌ره‌ش» ته‌ختاییه‌کی ته‌سک بو که‌وت بوه‌ ناوچه‌یه‌کی شاخاوی سه‌خته‌وه. پستی دا‌بو به‌ چیا‌یه‌کی پر دار و ده‌وه‌نه‌وه، چه‌مه‌یکی خۆری پون به‌ به‌رده‌می دا نه‌رۆیی، له‌ دو زنجیره‌ چیا‌ی سه‌ختی نه‌ملا و نه‌ولای دای بری بو. چه‌ند کانیه‌کیشی لێ بو، ناویان «کانی بۆکه‌نه» و «کانی بۆق» بو. ناوه‌کانی تریش هه‌ر له‌م بابه‌ته‌ بون، پێم سه‌یر بو نه‌و جوژه‌ ناوانه‌ له‌م شوته‌نه‌ نرا بو. چونکه‌ دیمه‌نی سروشتیی قاسمه‌ره‌ش و ده‌ورو به‌ری له‌ جوانیی دا وێنه‌ی که‌م و، ناوه‌هه‌وا‌یشی تا به‌لێ ی خوش و سازگار بو. نالی شاعیر، له‌ بواریکی وه‌ها‌دا، بۆ بیانه‌وه‌نه‌وه‌ و تویه‌تی:

شارتیکه‌ عه‌دل و گه‌رمه، له‌ جینگیکه‌ خوش و نه‌رم،

بۆ ده‌فبعی چاوه‌زاره‌ ده‌لێن: شاری شاره‌زور

ره‌نگه‌ بۆ «ده‌فبعی چاوه‌زاره» نه‌م ناوه‌ ناخۆشانه‌یان له‌م شوته‌نه‌ خوشانه‌ نابێ!

نه‌گینا شایسته‌ی ناوی خوشتر بون.

چه‌ند رۆژیکێ که‌م نه‌بێ، که‌ بۆ نیشوکار به‌مه‌لاو نه‌ولادا نه‌چوم، نه‌وی تری: چه‌ند مانگی سالی ۸۸ و، هه‌مو مانگه‌کانی سالی ۸۹ و ۹۰م له‌وێ به‌ سه‌ر برد. ناوچه‌که‌ شتیکێ تێ دا نه‌بو پیاو خۆی پێوه‌ خه‌ریک بکا، جگه‌ له‌وانه‌ی کاریان له‌وێ بو. ته‌نیا ناوه‌دانیش به‌رتی بو له: هه‌ندێ ره‌بیبیه‌ی نیرانی و عیراقتی به‌ شاخه‌کانی نه‌مه‌بر و نه‌و به‌ره‌وه‌ و، رێگایه‌کی کاروانی قاچاخی نیتوان عیراق -

نیران.

ئەو ماوەیە، ئەگەرچی، زۆری کاتی رۆژانەى من بە کارى سیاسىيەوه نەروىشت، بەلام لەو رۆژگارە سەختەدا، «مستەفا بەگى كوردی» گوتەنى: كە لە «زێد و یار و مەسكەن بێ نسیب» بوم، تەنیا «سەبۆرى بەخشى عومرى ناشەكییم» خۆتێندەوه و نوسین بو. كەرەستەى چەند باسى مێژوى سیاسى و جوگرافىيای بەشەرەيیم كۆ كردهوه. ئەو سەرچاوانەى بۆ لێكۆڵینهوهى باسەكانم پێوستم بون، هاوڕێكانم لە تاران و كرماشان و ورمێ و شام و بیروت و سلیمانی و بەغداد، بۆیان پەیدا نەكردم و، بۆیان نەناردم. كەرەستەى خاوى ئەم كەتیبەم لەو ماوەیەدا كۆ كرده.

-۲-

«مێژو بۆچی نەنوسرێتەوه؟»

ئەم پرسىارە نەگونجێت بە باسى جۆراوجۆر وەلام بەریتەوه، بەلام لە هەمویان سادەتر:

«بۆ ئەوهى پەند لە روداوەكانى وەرەگیرى!»

رابردوى كورد پەرتى لە خۆخۆرى. ئەم دەردە، بە درێژایى مێژو، مالتورانیەكى كەوهرەى بە سەر هێناوه، كەچی لە سەرانسەرى كوردستان داو، لە هەموو قوتانەكان دا، دوبارە و چەند بارە بۆتەوه. ئە كەس لە بێر كەرەوهكانى كورد: ئەمیر شەرەفخانى بێلىسى، ئەحمەدى خانى، حاجى قادى كۆبى، ئەمێن زەكى بەگ، لە ئە قوتانەى جیابازى ژبانی سیاسى كوردا، باسیان كردوه و، بە هۆى تیشكان و كەساسى و دیلى و دەسەسەرییان داناهوه.

شەرەفخان (۱۵۴۳ - ۱۶۰۴)، بلیسەت و شارەزای مێژوى كورد و، روداوەكانى كوردستان، لە گێڕانەوهى مێژووەكى دا لە چەندین شوێن دا نیشارەت بە خۆخۆرى و براكۆزى و یەكتر كوشتن ئەكا، بەلام هیچ هۆیهكى «منطقى» بۆ نەدۆزراوهتەوه.

شەرەفخان بە چاوتىكى ورد سەیری روداوەكانى مێژوى كورد و میرایەتییەكانى كردوه. بە وردى تاووتوتوى كردون و لێ یان كۆلیوەتەوه. هۆكانى سەرنەكەوتنى كورد و مانەوهى بە ژێردەستەى رۆن كردۆتەوه. یەكێ لەو دەردانەى لە ناو هەموو بنەمالە دەسەلاتدارەكانى كوردستان دا دوبارە بۆتەوه: دەردى خۆخۆرى بوو. شەرەفخان بە داخێكى قۆلەوه باسى ئەكا، لە پێشەكى كەتیبەكەى دا نوسىوتى: «كورد زاووزى زۆر ئەكەن و منالیان زۆر لێ نەكەوتەوه ئەگەر یەكتریان نەكوشایە نەوێندە زۆر نەبون قاتوقییان نەخستە مەملەكەتى نیران بەلكو هەموو دنیاوه.

ويفعل الله ما يشاء و يحكم ما يريد

دياره شهره فخان خوي نه يتوانيسوه هزيه كي ژيرانه و به جتي بۆ نم دفرده بدۆزيتسه، له بهر نهوه پهنای بردۆته بهر نه فسانه ي ههلبه ستراو. شهره فخان له زمان «خواجا سه عهدين» ي ميژونوسي توركه وه نه گيتيه وه: «له سه ره تاي ده عوه تي ئيسلامي دا تاقين كورد ته چن بولاي پتغه مهر تا له سه رد هستي نه ودا موسولمان بن، سه روه كوت و قهلا قه تيان نه ونده دژو و سامناك نه بن، پتغه مهر ساميان لئ نهكا، كه نه رۆن پتغه مهر نه پرس: نه مانه چ قه و من بون؟ نه لين: كورد. پتغه مهر يش دو عايان لئ نهكا مهر گيز يهك نه گرن و هه ميه له ناو خويان دا ناكۆك بن، چونكه نه گهر يهك به گرن هه مو دنيا نه مخنه زاله»

هه ژاري مو كرياني نم ميژوه به ترخه ي وه رگير اوته سه ر زمانه تايه تيبه كه ي خوي. دو جاريش چاپي كرده:

جاري يهكهم، سالي ١٩٧٣ له كهرمه ي هه راوه ورياي ١١ ي نازاردا له نه جف.

جاري دوهم، سالي ١٩٨١ له جهنگه ي شوڤشي ئيسلامي ي ئيران دا له تاران.

بهلام نم سه رگروشته ي لئ ده ره تيا وه، گوايه به راستي نه زانيوه.

هه ژار كوردي ئيرانه. دواي روخاني حكومه تي كوردستان له مه هاباد روي كردۆته عيراق. به شي زۆري سالاتي ژباني له عيراق به سه ر بردوه. هه ژار دواي نه و ي له ئيرانه وه هاته عيراق هه مو ژباني و، شيعره كاني و، نويسنه كاني و، قسه كاني و، زمان ليداني... ته رخان كرد بۆ قولكر دئه و ي به رينه كاني ناكۆكي ناوخۆ و، خو شكر دني ناگري شه ري خو قه خوي كوردي عيراق. ته نانه ت شاكاره نه مره كه ي سه ره فخانيشي، وه كو ديواته كاني خوي به تن ترنجاندني جيتو پيس كرده، «پتشه كي» و «پاشه كي» يه كي خستۆته سه ر، به ئه و ي هه چ پتوه ند يه كييان به سه ره فنا مه وه هه بن، پره له سه رگروشته ي سياسي ههلبه ستراو و، جيتوي ناشيرين و، درۆي بن پناغه.

ته گهر ته فسيره ته فسانه يبه كه ي سه ره فخان راست نه بن، نه بن بۆ جي هه ژاري شاعير و نه ديب و نو سه ر و زمانزان له باتي پانگه شه ي «يه كيتي و ته بابي نه ته و ي كورده» پره ياكانه بۆ «شه ري به راكوڤي» به كا و، هه تا مر د، له پاش مر دن ره حه مت چا كه، وازي له ره يازي هانداني شه ري به راكوڤي نه هيتا؟ نه و ي با وه ر ناكا به له م رزانگه ي وه سه ره له نو ي به پتشه كي و پاشه كي به كه ي سه ره فنا مه و، به ديوانه كان و نويسنه كاني هه ژار دا به چيتيه وه.

نه حه مه دي خاني (١٦٥٠ - ١٧٠٧) دانه ري «مه م و زين» يش سكا لا له

دس ههمان دهره نهکا و، نعلن: نهگه رنننه له ناو خوژمان دا «نیستیفاق» مان هه بویه، دین و دولت مان ته کمیل نه کرد و، عیلم و مدعریفهت مان ته حصیل نه کرد و، له باتی نهووی ولاته که ی نیننه بهرزه له نیوان له شکرهکانی رډم و عهجه م دا له گومی خوین دا نقوم بین، هه مو نهوانه نوکسریان بز نیننه نه کرد. بهلام نهویش سدری له «حیکمهتی خودی» سوو ماوه، له ناو هه مو که لانی دنیا دا بزچی کوردی و هه لای کړدوه.

حاجی قادری کزی (۱۸۲۵ - ۱۸۹۷) له خانی ی تن نه پهرینن و، نعلن: تا که لی کورد له گدل پهک ریک نهکون، ولاته که یان ههروا «خهرا بهنا باد» نه بین و، «ههتا وهک ناگری بن کاه» بن «له گدل پهک» نهگه ر «توفانه لشرکه» یان «به پوشهک» و، به هوی نم دهره دوه له «ژیری... بون به دوشهک».

نهمین زهکی بهگ (۱۸۸۰ - ۱۹۴۸) پاش تاووتوی کوردنی سهراپای میژوی کورد، نویستی: «نم قیامانهی که باسما ن کرد... به صورهتی عومومی نعلین بز عهینی مه قصه د و هه دوف بو، بهلام هیچیان سدری نهگرت و پیچکه لهمش ضره ریکی ژوری بز مال و رډچی کورد بو. نهگه ر توژیک باش لهم قیامانه و له دوری دوا م و کوژانه و یان تن بهکری، نهمین که نهمی موهفق نه بونیان له خارجی زیاتر له داخیلی خو یان دا بوه و هیشتا بز نم تهرجه نیشانه پن نهگه یشتون و له وهضهتی سیاسیهی دور و پشتیان نهونده ناگه دار نه بین...
... خلاصه نم حهره کاتی مونفریده په که په که عهقیم مایه وه، وه سبهی نصلشی نیفاق و حهسد بوا»

نهمین زهکی، هوی سهره کی تیشکانی هه مو نهو بزوتنه وانه، نهگه پرتنه وه بز «نیفاق» و «تفرقه» و «حسادت» و «رقه بهری» و «عهرهض» ی ناو خو. نه بجا مگی بی میژوه که شی بهم جوړه نهکا:

«به راستی تاریخ ناوینه کی عیبره ته، وه نینسان و نهقوم نه بین دانیمین نیستیفادهی لی پکن، وه له سبهی سهرنه گرتنی به عضنی نیش و قیام باش ورد پهنه وه و توشی عهینی نه نتیجه و فداکت نه بین. له سهره و گوتمان که سبهی هره نهمی سهرنه گرتنی حهره کاتی کورد پن نهگه یشتیه تی. دوختن واپو و نیمرزش وایه.

بز پتکه و نهانی نیداره په کی سهره خو - باخو صوص لهم دورودا - له پتشی هه مودا دو شت ژور پتو یسته: عیلم و ثرو ت. هر قومیک که لهم دو خه رتیه به محرو م بین، سهره خو یی چنگ ناگه و ی، وه هر هه ولتکی که بز ی نه دا به با نه چن و ضره ری مال و رډچی بز ی نه بین. شاید سیاسه تی عومومیه موساعده ی پکا و به مه قصه دیش پکا، له غایه که ی خیر نابین و ناحسیتیه و به نهو عیکتر نهمیر

نهې، بو نیشاتی راسته تېی نم قاعیده یه میثال زوره»
 میژوی پاشایه تی بابان نمونه کی دیاری دهر دی خوځوړی کورده. سهیر
 نهو ده، نهوان نهوسا، کهسیان کهلکی له تهرجرو بهی نهوی پتش خزی وهر نه گرتوه و،
 ههمان بهزمی دوباره کردو تهوه. لهوهش سهیر تر نهو ده: کورد و حیزه سیاسیه کانی،
 ههتا نیتستاش تهرجرو بهیان له رابردو وهر نه گرتوه. ههمان بهزم و رهم به جزیکی
 کوشنده تر دوباره نهکه نهوه. من نم باسه م به دهستی نه نقهست هه لبراردوه بهشکو
 نهو هی تازه پیته گیشتری کورد پندی لی وهر یگرن.

-۳-

بو نویسنه وهی لیکولینه وهی له م بابته، وهکو نه زانری، پتپهوی چهند
 مهنه جیک نه کړی له وانه:

- نویسنه وهی به شپوهی «حولات» ههر سالو روداوه کانی بنوسری.
 - نویسنه وهی سهرده می میره کان یک له دوا ی یک.
 - لیکولینه وهی ههمو ساوه که به سهر یه کهوه، به لام لیدوانی لایه نه
 سیاسی، کومه لایه تی، نابوری، جهنگی، فهره هنگی یه کانی ههر یه کهی له بهشکی
 جیا وازدا.

من هیچ کام له م ریگایانم نه گرتوه. بهلکو ههولم داوه له ههر ساوه یه که دا
 روداو یکی سیاسی گرنگ وهر یگر م و، قاره مانه کانی نهو ساوه به له گهل روداو که دا
 باس بهکم و، ههمو لایه نه جیا وازه کانی ژبانی سیاسی و کومه لایه تی و جهنگی و
 فهره هنگی به تیکه لاوی باس بهکم و، زور تر لایه نی سیاسی باسه کان بهگر م.
 سهرده تی باسه کم به هه لسه ننگاندنی یک به یه کی نهو سهرچا وانه دهس پین
 کردوه که باسی روداو کانی میرایه تی بابانیان کردوه. ههولم داوه نهوانی جیکه ی
 باوهرن له وانه جیا بهکه موه که متر جیکای باوهرن.
 باسه کهش ههموی کراوه ته ۱۰ بهش:

۸ بهشی بز گیترا نه وهی روداو کانی بابان و، قاره مانه کانی تهرخان کراوه،
 بهشی ۹ ههمی هوکانی روخانی میرایه تی بابان باس نهکا له زمانی شاید ته کانی
 سهرده موه و، بهشی ۱۰ ههمی باسی سالم و شیهره کانی نهکا که هه لومهر جی
 ناوچه ی بابان باس نهکا دوا ی داگیر کرانی له لایه ن تورکه وه.
 لیکولینه وه که ۳ پاشکزی هه ده:

پاشکزی یه کم بریتیه له ۵ ریکه و تننامه که په یوه نندیان به باسه کانه وه

هه ده.

پاشکزی دوم بریتیه له ۶ چیروک و بهیت که په یوه نندیان به روداو کانی
 بابانه وه هه ده. گیترا نه وهی ده ماوده می میژو، نرخیکی تاییه تی هه ده، نوړنی خلک

دوره‌ها له روداو ده‌کان و قاره‌مانه‌کانی. بېټور حه‌زی نه‌کرد قاره‌مانه‌کان به‌و جوړه بونا به‌ که باسیان نه‌کا. به‌یت و چیرۆکه‌کان پېرسستیپان به‌ لیکولینه‌وه و به‌راورد کردن و، لیدوان و لیکدانه‌وه‌ی وشه‌کانی هه‌یه. به‌لام نیره جینگای نه‌وه نیه. پاشکوی سینیهم بریتیه له لیستی هه‌ندئ به‌لگه‌ی ره‌سمی، که پتوهندیکیان به‌ میرایه‌تی بابانه‌وه هه‌یه. به‌و یه‌کن به‌ه‌وی لیکولینه‌وه‌ی زیاتر بکا. نه‌توانی له‌و سه‌رچاوانه‌دا بیان دوزینه‌وه.

-٤-

ساله‌کانی ناو باسه‌که زۆری، یان هه‌موی، به‌ هېجری قه‌مه‌ری نوسرا بون. زۆری سه‌رچاوه‌کاننش نهم ته‌قویه‌یان به‌ کار هیناوه. گۆښی به‌و سالی میلادی، نه‌گه‌ر حۆم بکړدایه. هه‌ندئ هه‌له‌ی لن په‌یدا نه‌بو، چونکه روداو ده‌کان هه‌ندیکیان ساله‌کانیان دیار بو، به‌لام زۆریان رۆژ و مانگه‌کانیان دیاری نه‌کرا بون، له به‌ر نه‌وه من هه‌مویانم به‌ هېجری قه‌مه‌ری نوی بو. دۆستی به‌رینزم که‌مال ره‌نوف محه‌مه‌د نه‌رکینکی زۆری کینشا، هه‌مویانی گۆښی به‌و میلادی و، زۆر سه‌رئجی به‌ که‌لک و تینجینی به‌ نرخه‌ی له سه‌ر تیکه‌رای باسه‌کان ده‌ری و، هه‌ندئ سه‌رچاوه‌ی به‌ نرخه‌ی پیشان دام. لیره‌دا به‌ پتوستی نه‌زانم پر به‌ دل سپاسی بکه‌م. هیوادارم به‌م کاره‌م توانی بېتم خزمه‌تیکه‌ی بچوکی که‌له‌که‌م بکه‌م.

له‌ندن، ١٩ ی مایسی ١٩٩٦

١ ی موچه‌ره‌می ١٤١٧

نه‌وشیروان

نهم کتیبه له کوردستان له ژنر چاپ دا بو، که هیرشی هاویه‌شی هیزه‌کانی پارتی دیموکراتی کوردستان و حه‌ره‌سی جمهوریی عیراق له به‌یانی ٢١ ی نای ١٩٩٦ دا به‌و سه‌ر هه‌ولنیر دوستی پین کرد. به‌ هۆی نه‌و روداوانه‌وه نه‌میش، وه‌کو زۆر شی تر، چاپ و به‌لاوکرده‌وه‌ی په‌کی که‌وت.

له‌م ماوه‌یه‌دا هېچ سه‌رچاوه‌یه‌کی تازه‌م به‌ر چاو نه‌که‌وته‌وه، که باسه‌کان ده‌وله‌مه‌نته‌ر بکا، تا پتویرست بکا پینیان دا بچمه‌وه، به‌ویه نه‌وسا چۆنم نوی بو، هه‌ره‌وه‌کو خۆی پین ده‌سکاری به‌لاوی نه‌که‌مه‌وه. حه‌زم نه‌کرد یه‌که‌م جار له کوردستان به‌لاو به‌یویه‌نه‌وه، به‌لام وه‌کو ئیرانی نه‌لین: ته‌گبیر له که‌ل نه‌قدیر هه‌مو جارن یه‌ک ناگرتیه‌وه.

پیداچونه و دیه کی ره خنه گرانه به سرچاوه کان دا

ریج له بیره وهریه کانی رۆژی ۷ ی تشرینی به کهمی ۱۸۲۰ نویسیوتی:
 «نه مریژ له گهل میردا - مه بهستی مه حمرد پاشایه - که باسی میژوی
 کوردستان کرد، پتم نا به جهرگی خۆم دا و، سه سامبی خۆم بۆ باس کرد، که
 بزجی ناگاداری ته واری میژوی به ماله که بان نیسه نه ویش به نه زاکهت و
 سه نگینه وه پتی و تم: نهو میژوه شایسته ی نویسنه وه نیسه، چونکه میژوی
 به ماله یه کی ده سه لاتدار نیسه، به لکو میژوی خیلینکی سادیه به. منیش پتم وت:
 به لام به ماله که بان میژویه کی دوریان هه به و شه ره فمندن. وئی: به ماله که بان زۆر
 کۆن نیسه و، نه ندامانی به ماله که شیان ته نیا سه ده یه ک نه بهی به نه ته میر و
 سه ردار.... دواي نه وهش وتی: جگه له میژوی پینغه مبه ران و، پیاوچاگان،
 نه و نه دی بتوانم له رۆزگار و گوزه رانیان بزاتم، نیتر زۆر تامه زرووی میژو نیم، له
 شانامه زیاتر، شتیکی لڤ ناخوئنه وه»

نه مه شایه تیه کی گرنکه، له زمانی پاشایه کی بابانه وه، که میژوی
 میرایه تی بابان تا نهو سه رده مه نه نو سراوه ته وه. هۆی نه نویسنه وه ی چی به؟ رهنگه
 هه ر که سه به جۆزی لڤکی بهاته وه.

میژویه کی سه ره به خۆ که رو داوه کانی میرایه تی بابان له سه ره تای دامه زرائیه وه
 تا کۆتایی به گنجه ته وه له سه رده می خزی دا نه نو سراوه، به لام له زۆر سه رچاوه ی نهو
 سه رده مه و، له هی نوڤ دا، هه واله کانیان و، ده نگو باسیان هه به:

۱. سه رچاوه کانی دهستی یه که م

۱. ۱. به زمانی فارسی

۱. ۱. ۱. شرف خان بدلیسی

«شرفنامه»

نه میر شه ره ف خانی بتلیسی سالی ۱۰۰۵ ه ق له نویسی «شه ره فنامه»

به ته وه،

شه ره فنامه به فارسی ۳ جار بلاقه کراوه ته وه:

یه که مین جار سالی (۱۲۷۶ ک / ۱۸۶۰ ز) له لایهن «ولاد میر ولیامینوف

زرنوف» له پیتر بورگ.

دوهمین جار سالی ۱۹۳۰ له لایڼ «فرج الله ذکی الکردي» له قاهره.
جاری سېنهم سالی ۱۳۴۳ هـ ش له لایڼ «محمدی عباسی» همدان چاپی
قاهره په نفیست له تاران.

«شهره فنامه» له پیزی میرایه تیه کانی کورددا، بهشتیکی ترخان کوردوه بز
میرایه تی بابان. نهمه په که مین سرچاوه په باسی میرایه تی بابان نه کا تا سالی
ته او بونی کتبه که.

«شهره فنامه» له لایڼ دو نوسه ری شاره زای میژوی کوردوه به جیا کراوه به
عهره بی: محمد جمیل بندی الرویانی و، محمد علی عونی. همدوکیان پتیه کی
و په راوتزی به ترخیان بز نویسه. هی په که میان سالی ۱۹۵۳ له به غداد و، هی
دوهمیان سالی ۱۹۵۸ له قاهره چاپ کراوه.

«شهره فنامه» کراوه به تورکی و، به هندی له زمانه نه وروپیه کان له وانه
نهلانی و روسی.

مهلا مه محمودی بایه زیدی له نیسوی دوه می چهرخی راپور دودا کردویه تی به
کوردی و، هندی به شی تری بز زیاد کورد.

حفته نامه «پتسکه وتن» ی سلیمانی له ژماره ی ۲۴ ی ۷ ی نوکتویه ری
۱۹۲۰ دوه به زنجیره چند به شیکي له «شهره فنامه» ودرگتپاوه ته سر کوردی و له
ژیر ناوینشانی «نهمه بی طهوائینی کوردان و په وشتیان» دا بلاوی کردو ته و.
سره تاکه ی به مجزوه دس پت کردوه: «نهمه ب و طهوائینی کوردان و په وشتیان خوا
چاکتری ده زانی به لام شهره ف خان کوری شه مه دیسی بدلیسی ۲۳۲ سال
له مه وپیش له شهره فنامه دا وای فرموده: ...»

همزار کردویه تی به موکریانی و، دو که رت: جارتیک له نه جف و جارتیک له
تاران چاپ و بلاوی کردو ته و.

باوکی شهره فخان و بنه ماله که یان و نیله که یان به هزی هلمه رجی نالژی
کوردستانه وه ماوه یک ناواری نیران بون. باوکی شهره فخان میریکی ناسراوی
سهرده می خوی و، پایه برز و په ریز بوه لای شا ته هماسی صه فوی. شهره فخان به
منالی له گه ل سازاده و نه میره کانی نیران بز په ورو ده کردن و پتیه یانندن براو ته
دهرباری صه فوی. دیاره شهره فخان خزیسی پیاوکی لتهاتو و زیرک و کارامه بوه.
که گه ورهش بوه ماوه یک له درباری صه فوی دا سر به رشتی کاروباری میرایه تیه
کوردیه کانیان پت سپاردوه. شهره فخان ناگاداری و زانیاریه کی زوری له سر کورد
و نیشتمانه کی و میر و دهسه لاتداره کانی کز کردو ته و. همدوه ژماره ی کی زور
سرچاوه ی میژوی خوندو ته و. شهره فنامه په که مین میژوی گشتی کورد.

۱. ۱. ۲. قاضی ملا محمد شریف سندجی:

«زیده التواریخ»

سالی ۱۲۱۴ هـ ق (۱۷۹۹ ز) به فارسی نویستی.

هشتاد و سه ساله و چاپ نه کرده. ته‌نیا ده‌سنوسی زانراوی له زانستگای کامبریجی به‌ریتانیایه. فیلمنکی به ژماره/۵۷۶۹ له «کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه تهران» هیده.

همسو میژونوسه‌کانی نه‌رده‌لان که لکیان له «زیده» وه‌رگرتوه. هه‌روه‌ها «لورنس لکه‌هارت» به‌نوسینی «انقراض سلسله صفویه».

۱. ۱. ۳. خسرو بن محمد بن منوچهر اردلان:
«لب التواریخ»

سالی ۱۲۴۹ ه‌ق (۱۸۳۳ز) به فارسی نویسی.

سالی ۱۳۵۶ ه‌ش له تاران چاپ کراوه. وینه‌ی ده‌سخته‌ی نم کتیه له گمل لیک‌زینوه‌یک به روسی له به‌کشتی سؤفتی جاران چاپ کراوه.

۱. ۱. ۴. ماه‌شرف خانم (مستوره):
«تاریخ اردلان»

سالی ۱۲۶۳ ه‌ق (۱۸۴۷ز) به فارسی نویسی.

سالی ۱۳۴۳ ه‌ش له سنه به اهتمام «ناصر ازادپور» چاپ کراوه.

د. حه‌سدن جاف و شکور مسته‌فا «تاریخ اردلان» یان کرده به کوردی. له به‌غدا چاپ کراوه.

۱. ۱. ۵. عبدالقادر ابن رستم بابانی:

«تاریخ و جغرافیای کردستان، موسوم به: سیر الاکراد»

سالی ۱۲۶۸ ه‌ق (۱۸۵۱ز) به فارسی نویسی.

سالی ۱۳۶۶ ه‌ش له تاران به اهتمام «محمد رفوف توکلی» چاپ کراوه.

نم کتیه جگه له میژوی نه‌رده‌لان، به‌شینکی بۆ میژوی بابان و سۆزان و موکریان ته‌رخان کرده.

نه‌وه‌نده‌ی پتوه‌ندی به میژوی بابانه‌وه هه‌بن:

۱. پین نه‌چین نوسه‌ر پستی به گیترا نه‌وه‌ی ده‌ساوده‌می روداوه‌کانی میژوی

بابان به‌ست ببن، نه‌ک به کتیبی نوسراو و، تواماری حوکه‌را نه‌کان. بۆیه:

۲. ساله‌کانی تیکه‌لاو کرده. به ده‌گه‌سدن سالتیکی به دروستی نویسیوه.

له‌به‌رنه‌وه هه‌چکام له ساله‌کانی جینگای باوه‌ر نین بۆ دیار کردنی روداوه‌کانی میژوی بابان.

۳. زنجیره‌ی حوکه‌را نه‌کانی تیکه‌لاو کرده. پاش و پینشی کردون. هه‌ندئ له حوکه‌را نه‌کانی کرده به کوردی هه‌ندیکی تر و، هه‌ندیکی کرده به براو باوکی به‌کتری، که له راستی دا وانین. له‌به‌رنه‌وه بۆ نه‌مه‌ش جینگای باوه‌ر و پشت ببن به‌ستن نیه.

۴. هه‌ندئ له گیترا نه‌وه‌کانی به شینه‌ی سه‌رگروشته و نه‌فسانه نویسیوه. نرخی

میژوی و زانستیان نیه.

۵. زانیاریه‌گانی له سه‌ر دوا ساله‌گانی نه‌مه‌نی میرایه‌نی بابان هه‌ندی باسی به‌که‌لکیان تن دایه، به‌تاییه‌تی پاش تاووتوق و به‌راورد کردن، ده‌ریاره‌ی روداو‌دگانی سه‌رده‌می: مه‌حمود پاشا، نه‌حمه‌د پاشا، سلیمان پاشا، عه‌بدوللا پاشا و عه‌زیز به‌گی بابان.

۶. ده‌ریاره‌ی به‌مه‌ماله‌ی مه‌ساجه‌بقران، که‌نوسه‌ر خزی یه‌کی به‌ه‌له‌وان، هه‌ندی باه‌ه‌نی نازه‌ی تن دایه به‌تاییه‌تی ده‌ریاره‌ی مه‌حمود به‌گ، که‌باوکی مه‌سه‌له‌با به‌گی کوردی به‌ه. به‌ه‌ه‌نی گه‌نیه‌انه‌وه‌ی روداو‌ه‌کان نه‌ه‌ن نوسه‌ر ناموزای سالم و کوردی به‌ه. هه‌روه‌ها هاوزه‌مانی نه‌وانیش به‌ه. که‌چی سه‌ه‌ر نه‌وه‌یه به‌ه‌ه‌ج جه‌ودی ناوی نه‌م دو شاعیره‌ نابات. تو به‌لنی ناوی نه‌ه‌یست به‌ه، یان له‌سه‌رده‌می نوسه‌که‌ی نه‌ودا هه‌شتا نه‌ناسراو به‌ه‌ن؟

بلاو‌کردنه‌وه‌ی نه‌م کتیه‌به‌له‌لایه‌ن کاک «محمد ره‌وف توکلی» به‌وه‌ره‌نجیکه‌ی باش و کارنکی به‌که‌لکه‌بو میژوی سیاسی و کز مه‌لایه‌تی کورد. جیه‌گی سوپاس و شایانی ناسه‌ریه. به‌لام نه‌بوایه‌بایه‌خه‌یکه‌ی زیاتری به‌دایه به‌ه‌ساجه‌کردنه‌وه‌ی زانیاریه‌گانی و، راست‌کردنه‌وه‌ی جه‌وتیه‌گانی، به‌نه‌وه‌ی باه‌ه‌تی دروست‌کراو و ناراست به‌سه‌ر خه‌نه‌ردا تن به‌ه‌ری نه‌کردایه، به‌تاییه‌تی سه‌رچاوه‌ی باوه‌ره‌په‌نکراو له‌م باره‌یه‌وه‌که‌م نه‌ن.

۱. ۱. ۶. علی اکبر وقائع نگار کردستانی:

«حقیقه‌ی ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان»

سالی ۱۳۰۹ هـ ق (۱۸۹۱ز) به‌فارسی نویس‌یه‌تی.

سالی ۱۳۶۶ هـ ش له‌تاران به‌ه‌ه‌تمام «محمد ره‌وف توکلی» چاپ‌کراوه.

عه‌لی نه‌که‌ه‌ر له‌ناو کتیه‌که‌ی دا جه‌ند جارێ باسی کتیه‌یکه‌ی تری خزی نه‌کات به‌ناوینشانی «تاریخ الاکراد». تا نه‌یستا نه‌م کتیه‌به‌له‌ه‌ه‌ج لایه‌ک ده‌نگو باسی نه‌ه. ره‌نگه‌دوزه‌نه‌وه‌ی هه‌ندی لایه‌نی تاریکی ناوچه‌که‌رون به‌کاته‌وه. عه‌لی نه‌که‌ه‌ر ناموزای مه‌ستوه‌به‌ه.

۱. ۱. ۷. میرزا شکرالله سنندجی (فخر الکتاب):

«تحفه‌ی ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان»

سالی ۱۳۱۹ هـ ق (۱۹۰۱ز) به‌فارسی نویس‌یه‌تی.

سالی ۱۳۶۶ هـ ش له‌تاران به‌ه‌ه‌تمام «دکتر حشمت الله طیبی» له‌لایه‌ن «انتشارات امیرکبیر» چاپ‌کراوه.

۱. ۱. ۸. شیخ محمد مردوخ کردستانی:

«تاریخ مردوخ»

له‌دو به‌رگ دا له‌چاپخانه‌ی نه‌رته‌ش له‌تاران چاپ‌کراوه. سالی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌نوسراوه. جارنکی تریش له‌لایه‌ن «کتابفروشی غریقی» له‌سه‌بلاو‌کراوه‌ته‌وه. نه‌مه‌تازه‌ترینی هه‌مه‌میژوه‌کانه.

نعم میژوانی سندنه دوجی، خه سهره وی نه رده لان، مه ستوره، فه خرو لکوتتاب، وه قانیع نیگاری کوردستانی، مه ردوخ؛

۱. هه مریان نویسه کانی پینش خو یان دوباره کرده ته وه. زور که م باس و بابته تی تازریان تن دایه مه گهر نه وهی له سهرده می نوسهر خوی دا روی دابن.

۲. له گهرانه وهی روداو هکان دا زور جار بینلایه نی له دهس نه دن. له ناکوکی رزم و عهده م دا لایه نی نیران نه گرن و، له ناکوکی بابان و نه رده لان دا به لای نه رده لان دا دانه شکین.

۳. هه واله کانی بابان له به یه رهن دی له گهل روداو هکانی نه رده لان دا نه گهر نه وه. هه رجه نه ده کم و کورتن به لام گرنگ و به نرخن.

۱. ۱. ۹. ره نجوری؛

شاعیریکی گه وهی کورد و، نه ستیره وانیکی شاره را بوه. چه ندین کتیبی زانستی نویسه و نویسه ته وه. له په نای یه کن له کتیبه کانی دا چند هه واننامه یه کی کورتی نویسه. به کتیکان «تاریخ و الهای کوردستان» و تا نه وره حمان پاشا گه یشته وه. ره نجوری چونکه نریک بوه له داووده زگانی بابانه وه، هه واله کانی ورد و، جیگه ی باوه رن.

نعم ته قومه به نرخه له لایه ن کاک عه بدولره قیب یوسف دوزرا وه ته وه و، پاش ساخکرده وه و لیکزلینه وهی له گوفاری «رؤشگیری نوی - ۱۹۸۵» دا به لای کرد ته وه.

۱. ۱. ۱۰. ابوالمحسن بن محمد امین گلستانه:

«مجله التواریخ»

نعم کتیبه سالی ۱۱۹۶ نوسراوه و چند جاری چاپ کراوه. دوایینیان به اهتمامی مدرس رضوی له تاران سالی ۲۵۳۶ شاهنشاهی له لایه ن «دانشگاه تهران» وه به لاکراوه ته وه.

گلستانه هاوزه مانی نادر شا و کهریم خانی زهند بوه. له سهرده می نادر شا دا مامی نوسهر قه لاداری قه لایه ک بوه له کرماشان که نادر کردویه تی به ده بزی هه لکرتی چه کی پتویست بز له شکر کیشی بز سهر عیراق. نوسهریش له کرماشان دانیشه وه. له کاتی له شکر کیشی کهریم خانی زهندا بز سهر کرماشان و سه، نه وه له کرماشان بوه و چوته سهردانی کهریم خان. نوسهر و بنه ماله کی ناحهزی کهریم خان بون. پاش ماوه یه ک چه بز پیروزگاکانی نه جف و کهریه لا و له وتیه هه لاتوه بز هندستان.

نعم کتیبه روداو هکانی نیران به درنژی ۳۵ سال له کوژرانی نادر شاه نه گهر ته وه و باسی سهرده می حوکرمانی کهریم خان نه کا. گه لی هه والی به نرخه له سهر کورد تن دایه، له وانه له سهر سه لیم پاشای بابان و حه سه نه لی خانی نه رده لان.

۱. ۱. ۱۱. میرزا محمد صادق موسوی نامی اصفهانی؛

«تاریخ گیتی گشا در تاریخ زند»

نامی هاوزه‌مانی که ریخان و حوکرانه‌کانی زهند بوه. روداو‌ه‌کانی به شتیوهی «حولیات» و به کودتی نویسوه. له بهر نهوهی له ده‌زگای حوکرانه‌یه‌وه نزدیک بوه کپترانه‌وه‌کانی جنگای باوه‌رن.

سعید نفیسی، نم کتیبهی ساغ کردۆته‌وه و، پیشه‌کی بز نویسوه و، له تاران چاپ کراوه.

۱. ۱. ۱۲. عبدالرزاق دنبلی؛

«مائر سلطانیه»

نم کتیبه: «مائر سلطانیه» له لایمن «عبدالرزاق دنبلی» وه به زمانی فارسی، له سه‌ر داوای عه‌بیاس میرزا نایب‌ولسه‌لطفه‌هی نیران، نوسراوه. روداو‌ه‌کانی نیران له (۱۲۱۴ هـ ق تا ۱۲۴۱ هـ ق / ۱۷۹۹ - ۱۸۲۵ ز) نه‌کپترته‌وه. مهرگ مۆله‌تی نه‌داوه له‌وه زیاتر درۆیه‌ی پتی بدا.

عه‌بدوله‌زاق به‌کی دونبولی (۱۱۶۷-۱۲۴۲ ک / ۱۷۵۳ - ۱۸۲۶ ز) میژونوس و، نه‌دیپ و شاعیر، کوری نه‌جه‌ففرولی کوری شاپازخانی دونبولیه. نیلی دونبولی کوردی یه‌زیدی بون. به تپیه‌رینی زهمان بون به شیعه و، له ناو کۆمه‌لی نازه‌ری داله‌ ته‌وریز و نازه‌ریایجان دا جیتیگای خۆیان کسردۆته‌وه. باو‌ه‌پیسری عه‌بدوله‌زاق له زمانی صفه‌ویه‌که‌نه‌وه له ده‌زگا حکومه‌تیه‌کانی نیران دا پله‌و پایه‌ی به‌رزیان هه‌بوه. باو‌کی عه‌بدوله‌زاق سه‌رده‌می به‌گلهره‌کی نازه‌ریایجان بوه. به‌لام عه‌بدوله‌زاق له سه‌رده‌می که‌ریخان زهند دا ۱۴ سال به بارمه‌ له شیراز گل دراوه‌ته‌وه. ماوه‌ی گلدانه‌وه‌ی خۆی به خۆتندنه‌وه خه‌ریک کردوه. که ده‌سه‌لاتی زهند نه‌ما که‌راپوه ته‌وریز له دیوانی عه‌بیاس میرزادا بوه به «موشی: سکرته‌یر». چه‌ندین کتیبی نویسوه له‌وانه «تاریخ دناپله: میژوی دونبولیه‌کان» و، به نازناوی مه‌فتون شیعی رۆری داناوه.

«مائر سلطانیه» باسه‌کانی ته‌رخان کراوه بز روداو‌ه‌کانی نیران له سه‌رده‌می دامه‌زیته‌ری سه‌لته‌نه‌تی قاجار: ناغا محهممه‌ خان و، داوای نه‌و فته‌تج عدلی شاه دا. شه‌ره‌کانی نیران و روس و، هاتوجۆ و گفتوگۆ دیپلوماسیه‌کانی نوینه‌رانی نیران، تورکیا، روسیا، فه‌رنسا، به درۆمی نه‌کپترته‌وه. تیکستی فارسی ریککه‌وت‌ننامه‌ی یه‌که‌می نه‌رۆرۆمی تی دایه.

بابه‌ته‌کانی نم کتیبه سال له داوای سال ریک خراوه به شتیوهی «حولیات».

«مائر سلطانیه» له چه‌ندین جینگادا هه‌وال و ده‌نگویاسی کوردی نویسوه. هه‌واله‌کانی نه‌گوئجی به دوجۆر دابه‌ش بکرتین:

یه‌کیکیان هه‌والی پچه‌رپچه‌ری نیله کۆده‌کانی بلباس، شکاک، حه‌یده‌رانلو و نیله‌کانی تری نازه‌ریایجان و، هه‌کاره.

نعمی تریان هموالی ریکوینگی ململانی ی دهسه لانه له بشوان نهوره حسان
پاشای بابان له لایهک و، والیه کانی به غداد و، شاراده محهمده عملی میرزای
قاجار له لایهکی ترده. دوا ی نهموش ناکزکی نینوان ههردو پاشای بابان: محهمده و
عمهدوللا و، ململانی ی محهمده پاشا له لایهک و، والیه کانی به غدا و شاراده
محهمده عملی میرزا و شاراده عهباس میرزای قاجار له لایهکی ترده. لهم لایه نهوه
بژ لیکدانهوی میژوی بابان سهراچاوهکی به که لیکه

نوسه چونکه له دهرگی دهسه لاتداروه نریک بو، ناگاداری روداو هکان بو.
به لکه گهرنگه کسان دیوه. مانی روداو هکانی به وردی دباری کسروه. به لام
هه واله کانی له باری سهرنجی رسمیی کار به دهسانی نیرانهوه نوسه. له
گهرانهوه دا پارێزگاری بیلایه نسی نه کسروه. به ناکرا هه مشه به لای شه حهم دا
دانه شکینی و، هیچ هاوهردیهک له گهل کسره درباری، بگره چهند حارای به
«اکراد بدتراد: کوردانی به درهمن» ناویان نه با.

نهم کتێبه سالی ۱۲۴۱ ه ق (۱۸۲۵ ز) بژ حاری به کهم له نهوریز چایی
سیری، واته به قورقوشم، چاپ کراوه. به هه تنگی جوان نوسراوه وه. بهم پشه
به کتێبه له چاپکراوه کۆنهکان. حاری دوهم سالی ۱۲۹۲ ش له سه ههمان
چایی به کهم به نۆفستیت به «اهتمام: غلام حسینی صدیری انشار» له تاران چاپ
کراوه تهوه.

۱. ۲. به زمانی تورکی

۱. ۲. ۱. نظمیی زاده، مرتضی افندی:

«گلشن خلفا»

«گلشن» به کورتی یاسی میژوی مرۆف نهکا و، دینته سهرا خه لسه کانی
نهمهوی و عهباسی و، سولتانه کانی عوسمانی. له دوا لایه ره کانی دا یاسی میر
سلیمان و میر به کونهکات. نهوه هه ره شه نامه یی بو میر سلیمان نوسراوه، به
قهله می نوسه ری گلشن نوسراوه و، لهم کتێبه دا تۆمار کراوه.
موسی کاظم نورس، «گلشنی حولهفا» ی نه تورکیمهوه کسروه به عهره یی و
بلاوی کردۆتهوه.

۱. ۲. ۲. الشیخ رسول حاوی الکرکوکلی:

«دوحه الوزراء فی تاریخ وقائع بغداد الزوراء»

رسول حاوی الکرکوکلی، کوری مهلا یه عقیبی ماهونی، نوسه و شاعیر بو،
نوسیه کانی به تورکی. له کهرکوک ژیاوه و خوسندویه یی و گهوره بو، وهکو
«عهباس عه ززازی» له زمانی «هبحری دوده» وه نه گهرینهوه، نه یی له گهل
به ماله ی نهوان حزم بوین. بهم یی به نه یی کورد یی. حاوی پاشان چۆته به غداد و،

له ده زگای به پیره برایه تی دا بۆته موچه خوری ده ولت.

نوسر وه کو خوری نه لئ، نهم مینووهی بۆ ته و او کردنی مینووهی «گولشه نی حوله فا» نویسه. روداو ده کانی له (۱۳۲۲ ک / ۱۷۱۹ ز) ده دهس بین نهکا و. له سالی (۱۳۳۷ ک / ۱۸۲۱ ز) دا نه بیرته وه. حاوی سالی ۱۲۴۲ ک (۱۸۲۶ ز) مردوه. بین نه چن نه خوشی یا کۆسی تر ڕینگه یان نه دایق مینووه کی تا نه وسا درێزه بین بدا.

نهم کتێبه به لگهی به نرخ و، هه وال و دهنگوایی زۆری تن دایه، بۆ لیکۆلینه وهی مینووهی سیاسی و کۆمه لایه تی ناوچه که و، بۆ لیکۆلینه وهی مینووهی میرایه تی باپان، سه رچاوه یه کی باوه ڕینکراوی ده وله مه نه ده.

۱. نوسر له ناگۆکیه کانی نیران و عوسمانی دا پشتیوانی له عوسمانی نهکا و، روداو ده کان له باری سه رنجی نه وانه وه نه گێڕته وه.

۲. نوسر له ناگۆکیه کانی نیران و الیه کانی به غداد و میره کانی باپان دا پشتیوانی له والیه کانی به غداد نهکا.

۳. نه که رچی نوسر، له سه ر داوای داود پاشا، نهم مینووهی نویسه، به لام له گێڕاوه وهی روداو ده کان دا بین وێژدانی ناکا.

۴. له به رنه وهی توانیسه تی به لگه کانی حکومت بیسین و، نزیکه کار به دهستان بو، به وردی چۆته بنجوناوانی روداو ده کان و، تا نه اندازه کی باش له دیار کردنی ساله کانی دا ورد بو.

۵. حکه له باسی باپان، هه ندق باسی گرنگی قری تن دایه ده رباره ی ئێلی بلباس.

«دوچه» سالی ۱۲۴۶ ک (۱۸۳۵ ز) به سه ر به رشتی محمد باقر التفلیسی له چاپخانه ی «دارالسلام» چاپ کراوه.

«دوچه» له لایه «موسی کاظم نووس» کراوه به زمانی عه ره بی و، دوچار بۆ و کراوه نه و: جاری به کهم له بیروت - لوبان و، جاری دوهم سالی ۱۴۱۳ ه ق هه مان چاپی بیروت به ئۆفسیت له قوم - نیران له لایه «منشورات الشریف الرضی» سه ر له نوێ بۆ و کراوه ته وه.

۱. ۲. ۳. سلیمان فائق بگ:

«تاریخ المالیک الکوله من فی بغداد»

نوسر: سلیمان فایه ق به گ کیری حاجی طالب که هیای داود پاشا بو. کتێبه که ی به ناوی نهینی «ثابت» له سالی ۱۸۷۵ ز له نهسته مرل چاپ کردوه. روداو ده کانی سالانی ۱۷۴۹ - ۱۸۳۶ ز به کورتی نه گێڕته وه. هه ندق هه وال و دهنگوایی باپانی تی دایه، به لام به هزی ڕیشه ی به نه ساله که یه وه. به لای عوسمانیه کان دا، دای شکاندوه. له گه له نه وهش دا باسه کانی به نرخ و جیکه ی باوه ڕن. محمد نجیب ارمنای کردویه تی به عه ره بی.

۱. ۳. به زمانی عهده‌بی

۱. ۳. عثمان بن سند الوائلی البصری؛

«مطالع السعود»

تحقیق: الدكتور عماد عبدالسلام روف و مهیله عبدالمجید القیسی.

(موصول ۱۹۹۱)

عثمان بن سند، له یه کتی له جزیره کانی خلیج له دایک بوه، سهرده من له لای مهلا عهده دولای بیتوشی خرتندویه تی. دواپی له به صرا نیشته جتی بوه و. چهند جارخ سهردانی به عدادی کرده. نوسهر کتیه که ی له سهر داوای داود پاشا نویسه. له به رنه وه به لکه ره سمیه کانی له بهر دهس دا بوه. میژوه که ی له سالی له دایک بونی داود پاشاوه دهس بن نه کا، پیش لایردن و گیرانی داود پاشا به چوار سال کوتایی به باسه کانی هیناوه. رهنگه مردن مؤله تی درتیه پیدانی نه دای.

هه وال و دهنگی یاسی میره کانی بابان له ناو باسه کانی «مطالع السعود» ا زوره. نوسهر سونیه کی توندرو بوه، له ره روانگه یه وه له ناکوکیه کانی نینوان نیران و عوسمانی دا به توندی پشتیوانی له دهوله تی عوسمانی نه کا و، له ناکوکیه کانی نینوان میره کانی بابان و والیه کانی به عدادا، به توندی پشتیوانی له کاربه دهستانی عوسمانی نه کا، به لام به رتزه وه ناوی کورد نه با. که نه وه حمان پاشای بابان له گهل والی ی به عدا بر به شهر ی، بن سند هیرشی کردۆته سهری، که چی شیعریکی درتژی له ستایشی دا نویسه به بۆنه ی به ره چدانه وه ی هیرشه که ی محمده عدلی میرزاوه له کزیه. نه و شیعره ی نه خستۆته ناو نه م کتیه وه.

بن سند، میژوه که ی به زمانیکی گران و، به «سه جوع» یکی سهخت نویسه. ژماره یه کی زۆری شیعره کانی حزی تن هه لکیش کرده. زۆری شیعره کانی پیوه ندیه کی نه وتیان له گهل باسه کان نیه.

«امین الحلوانی» نه م میژوه که ناوی: «مطالع السعود بطیب اخبار الوالی داوده»، کورت کردۆته وه و شیعره کانی لن ده رهیناوه و، هه ندن هه والی زیادی خستۆته سهری به ناوی «مختصر مطالع السعود» وه. «مختصر» له پیش «مطالع» دا دوجار چاپ کراوه: جاریک له به مبه ی و جاریک له قاهره.

نه و کاته ی م. خالیدی نه قشبه ندی که وتۆته بهر هیرشی توندوتیری ناحه زه کانی، عثمان بن سند، بۆ دیفاع له م. خالید کتیه کیکی درتژی له ژیر ناوی: «اصفی الموارد فی سلسال احوال الامام خالد» دا نویسه.

۱. ۳. ۲. یاسین العمری:

«غرائب الاثر، فی حوادث ربع القرن الثالث عشر»

نشره: محمد صدیق الجلیلی، الموصل ۱۹۴۰.

العمری، وه کو حزی نویسرتی، میژوه که ی روداوه کانی چاره که سه ده یه کی

گرتونه خوی. نهو باسه سهیر و سه مهرا نهی بیستویه تی، که هندیکی ره سکه خورافیات و هه لیهستی سه رزار بن، هه موی تو مار کرده. به لام بایه ختیکی تاییه تی داوه به روداوه سیاسیه کان. له ده زگای حو کمرانی نال جه لیلی نزدیک بوه و، ناگاداری روداوه کان بوه.

له «غرائب» دا دهنگوباسی میره کانی بابان و بادینان هه به. به لام شتیکی نهوتوی زیاده تر نیه له گه ل دهنگوباسه کانی ناو «دوحه» و «مظالم».

«نه لعمه ری» نوسه ریکی به برشت بوه. گه لکی کتیبی میژویی تری نویسه. له ناو هندیکیان دا به کورتی هه والی کورد هه به، له وانه:

«زیده الانار الجلیه، حقه: عماد عبدالسلام رووف، النجف ۱۹۷۴.

۳. ۳. ۱. شیخ عبدالرحمن السودی:

«حذیقه الزوراء»

بهشی یه که می له به غداد چاپ کراوه. به لام به شه کانی تری هیشتا ده سنوس. له بهشی یه که می دا شتیکی نهوتوی ده راره ی بابان تن دا نیه. به لام وه کو له سه رچاوه کان دا نیشاره تی بن کراوه، له م کتیه دا، چه ندین شیعی سیاسی و میژویی هه به سه بارت به سه رکه وتنی والیه کانی به غداد به سه ر میره کانی بابان دا، له وانه: شه ری قه میجرغه و سه رچک (۱۱۶۰ / ۱۷۴۷)، شه ری ناوه گرد (۱۱۶۴ / ۱۷۵۰)، شه ری هه ولیر (۱۱۶۴ / ۱۷۵۰)، شه ری کوشکی زهنگی (۱۱۷۶ / ۱۷۶۲). نه م شیعرانه نرخی میژویان هه به. من دهستم نه که وتن.

۱. ۴. به زمانه نهو رو پاییه کان

۱. ۴. ۱. گهشتی ریج

RICH, CLAUDIUS JAMES:
NARRATIVE OF A RESIDANCE IN KOORDISTAN,
1836 LONDON

کلودیوس جهیس ریج، سالی ۱۸۲۰ گهشتیکی بز کوردستانی بابان و نهردلان کرده. سه ر و مه زنه کانی کوردی دیوه و، به دریزی گشتوگزی له گه ل کردون. سه ر نهجه کانی خوی به وردی له سه ر هه لومهرجی سیاسی، کومه لایه تی، نابوری، جوگرافی... رژه انه تو مار کرده. هه ندی نیگاری جوانی مه زنیکی سلیمانی و، کابرایه کی خیله کی جاف و، دو سه ر یازی نهردلان و، ژن و پیاوینکی نه ستوری و، ژن و پیاوینکی یه زیدی و، شایی و زه ماوه نی سلیمانی، کیشاوه. زنجیره ی حو کمرانه کانی بابانی له پاشکوی کتیه که ی دا نویسه. سه رچاوه یه کی نایاب و به برخه بز لیکولینه وه ی نهو قونا شه ی ژبانی میرایه تی بابان.

بزیه که مین جار جه فته نامه ی «پیشکه وتن» له ژماره ی ۱۹ ی ۲۱ سنیه مبه ری ۱۹۲۰ وه به زنجیره چه ند به شتیکی گرنگی یادداشته کانی ربجی له

ژیر ناوی «صدد سال له مه و پېش» بهم پېشه کېږه و بلا و گردو ته وه: «صدد سال له مه و پېش قونسلو سټیکي نینگلیس له به غداد ناوی میستر رېچ بو. له به رنمه که نه ختیک ناخوښی بو، سه هر گردنی کوښتانی به باش زانی به قسه ی هدی له مهنوره کانی به غداد له بهر نه وهی هتا نو روزه هیچ کس له مهنوری نینگلیس به خزمهت پاشاکانی سلیمانی نه گه ښت بو، سه فدری سلیمانی به چاک دی. نه پاشا سه فدرنامه په کی نویسه وه که لیته دا ده یوسینه وه»

ناچی عه یاس پش چهند به شتکی لن و هر گنپاره و، له ژیر ناوی: «گه شتی کلودیوس رېچ له کوردستان له کوفاری «گه لاویزه» دا له مانگه کانی ناب و تشرینی دوه می ۱۹۴۷ دا، بلاوی گردو ته وه.

بهاء الدین نوری، نم گه شتی گردو ته عه ربه ی و، له ژیر ناوی «رحله رېچ» دا سالی ۱۹۵۱ له به غداد چاپی کرده.

محمد همد حمه باقی، گه شته کی له عه ربه یه و کرده به کوردی و، له ژیر ناوی: «گه شتی رېچ بز کوردستان ۱۸۲۰» دا. سالی ۱۹۹۲ له تهریز چاپی کرده.

۱. ۴. ۲. گه شتی فره یزه

FRASER, J. B:
TRAVELS IN KOORDISTAN, MESOPOTAMIA, etc.
1840 LONDON

جهیس بیللی فره یزه سالی ۱۸۳۵ گه شتیکي کرده به کوردستانی موکریان و بابان دا. مساره په کی کسوت له سلیمانی مساره ته وه. پاشای بابانی دیوه. سه رنجه کانی خوی به نامه نویسه. باس و باب ته ی گرنگیان تی دایه له سه میرابه تی سوزان و بابان و، هلو مخرجی نو سه رده مه.

نمین زه کی له «تاریخی سلیمانی» دا که لکی لم سه رچاویه و هر گرتوه. فلانورز (ره شید نه حید) له سه رته ی چله کان دا همدی به شی لم گه شته گردو ته کوردی و، له ژیر ناوی: «گه شتیک له کوردستان دا» به زنجیره له ژماره کانی کانونی په که می ۱۹۳۹ تا نیسانی ۱۹۴۱ ی «گه لاویزه» دا بلاوی گردو ته وه. نو به شانه ی پیروندیان به عه راقوه هیه له ژیر ناوی: «رحله فریزر الی بغداد ۱۸۳۴» کراوه به عه ربه ی و، له به غذا سالی ۱۹۶۴ بلاو کراوه ته وه.

۱. ۵. به زمانی کوردی

۱. ۵. ۱. دیوانی مولانا خالیدی نه قشبه ندی

۱. ۵. ۲. دیوانی نالی

۱. ۵. ۳. دیوانی سالم

۱. ۵. ۴. دیوانی رهنجوری

۱. ۵. ۵. دیوانی شیخ رهزای تاله‌بانی
۱. ۵. ۶. دیوانی حاجی قادری کوزی

۲. سرچاوه‌کانی دهستی دوه‌م

۲. ۱. به زمانی کوردی

۲. ۱. ۱. محمده نهمین زه‌کی:

«خولاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان»

«تاریخی سلیمانی و ولاتی»

«ناودارانی کورده»

«خولاصه‌یه‌کی تاریخی...» له سه‌ه‌کان دا به ۳ جزم له به‌غداد، هه‌روه‌ها «تاریخی سلیمانی» چاپ و بلاو کراوته‌وه. سه‌یدیان، هه‌ر ۳ جزمه‌که‌ی «تاریخی کورد و کوردستان» ی به‌ه‌که‌وه، به‌نۆفست سهرله‌نۆی له‌نیران چاپ کردۆته‌وه.

محمد علی عونی، هه‌ر ۳ به‌رگی «خولاصه‌یه‌کی تاریخی...» له‌ژیر ناوی «خولاصه‌ تاریخ الکورد و کوردستان» و «تاریخ الدول والامارات الکوردیه» دا وه‌رگیراوته سهر عهره‌بی و، لێدوان و په‌راویزی بنۆسیوه و، به‌ه‌که‌میالی سالی ۱۹۲۹ له‌ قاهره‌ چاپ کردوه و، سالی ۱۹۶۱ سهرله‌نۆی له‌ به‌غداد چاپ کراوته‌وه. دوه‌میانی له‌ ۱۹۴۵ دا له‌ قاهره‌ چاپ و بلاو کردۆته‌وه.

محمد جمیل بندی الرومیانی، «تاریخی سلیمانی» له‌ ژیر ناوی «تاریخ السلیمانیه وانحاه‌ها» کردۆته عهره‌بی و، سالی ۱۹۵۱ له‌ به‌غداد چاپی کردوه.

سانجعه‌ی کچی نهمین زه‌کی یش «ناودارانی کوردی» کردۆته عهره‌بی و سالی ۱۹۴۵ له‌ به‌غداد چاپی کردوه.

نهمین زه‌کی به‌گ زانایه‌کی گه‌وره‌ به‌وه. شاره‌زاییه‌کی زۆری له‌ زانسته‌ جه‌نگیه‌کان، هه‌روه‌ها له‌ میژوی کورد و ناوچه‌که‌دا هه‌به‌وه. چه‌ندین زمانی پۆژه‌ه‌لات و نه‌ه‌روپای زانیوه. زۆر کتێبخانه‌ی گه‌وره‌ی نه‌ه‌روپا گه‌راوه. سیاسه‌کی کورده‌په‌روه‌ر و دلسۆز به‌وه.

دوای «شهره‌فخانی بێلێسی» نهمین زه‌کی به‌گ گه‌وره‌ترین میژونوسی کورده‌.

نوسه‌گالی راسنی و هیزان، سرچاوه‌یه‌کی گرنگی بۆ لێکۆلینه‌وه‌ی میژوی کورده‌.

له‌ هه‌موو کتێبه‌ میژویه‌کانی دا باسی میرایه‌تی و مه‌ره‌کانی بابانی کردوه.

له‌ «تاریخی سلیمانی» دا به‌ درێژی له‌ سه‌ری نویسن. که‌لکی له‌ زۆر سرچاوه‌ی ده‌ستی به‌که‌م وه‌رگرتوه. نویسه‌که‌ی پایه‌خێکی زۆری هه‌یه‌.

۲. ۱. ۲. حسین حوزنی:

حوزنی پۆژنامه‌وان و نه‌دیپ و نوسه‌ریکی گه‌وره‌ی کورده‌. زۆر پایه‌نی منته‌، س نویسه‌، له‌وانه‌: «تاریخی حوکمدارانی بابان له‌ شاره‌زور و نه‌رده‌لان» که‌

سالی ۱۹۳۱ له رډواندز چاپي كړدوه و. «ميتړوي ميراني سوزان» كه يو جاري دوه له سهره ي شنه كان دا له هره لير چاپ كړاوه توه.

خوځنې، نه توه كه ي خوي زور خوش ويستوه. خزي كړدوه و كو نه توه به كي خاوه راپور دوي پر شنكدار و سهره وي گه وړه پيشان بدا. له ناو نوښنه كاني دا ناگداري و دهنگوياسي ميتړوي زوري تن دايه. به لام همدن باس و بابته تي تن دايه به هچ سرچاوه يه ك پشت نه ستور نين. له به رنه توه نه يي به ورياسوه پاش ناووتوي كړدن باسه كاني لن وهر يگيري.

۲. ۱. ۳. حسين ناظم:

حسين ناظم رډوانامه واتيكي سهره ياي بيسته كانه. چند جاري نوسه و سه نوسه ي رډوانامه كاني سهره يي شيع مه حمود يوه له وانه دواړه ماره كاني خه فله نامه «نوميندي نيستغلال». روشني پيكي شاره يي ميتړوي كورد و. كاروباري ساسي يوه. توركي و فارسي پاش زانپوه. به هر ۳ زمان و تاري نوسپوه. نه مين زه كي له نوښنه كاني دا، دهر ياره ي بابان، زور جار پشت به دهفته ره كن حسين ناظم نه به ستون و كو سرچاوه يه كي باوه رپينگراو. دهفته ره كه به زماني توركي نوسراوه. نم دهفته ره كاني خوي بلاو نه كړاوه توه، ده سوسه كشي نيستا ديار نيه. چه ميل به ندي رډويه ياني يه كدر لاهه وي، پاش نه ودي ودي گني ا يو يو كوردي. له ژماره ي ۴ ي سالي يه كه مي كزقاري «رډوي نوځ» دا بلاو كړدوه، به لام يي نه چي كه شمه كشي رډوگار ماوه ي نه دايي تداوي بكا.

۲. ۱. ۴. توفيق قهفان:

«ميتړوي خوگمداراني بابان»

به غداد ۱۹۶۹

نم ناميلكه يه ساغ نه بوته و له نوسني توفيق قهفان خويه تي. يان وهر گيراوه له زمان يكي تروه. پاسي به نرخ و خوشي تن دايه. به لام نيشاره يي يو هچ سرچاوه يه كي ميتړوي تن دايه.

۲. ۱. ۵. د. كاوس قهفان:

د. قهفان نه گهر چي خوي مامزستاي ميتړو يوه، به لام له نوښنه كاني دا زور تر خه ريكي بابته تي نه دوي و، وهر گياني بابته تي ميتړوي كورد يوه له روسپپوه. له م بواره دا چند كتبيكي به نرخي خه ليلي خه ليل: «كورده كاني نيمپرانوريه يي غوسماني» و «راپه ريني ۱۸۸۰» و. هي لازاريف «گنيشهي كورده ي بلاو كړدوه توه. دهر ياره ي ميتړوي كورديش خوي چند و تاريكي له ژير ناوي: «چند لينكولپه و يه ك له ميتړوي بابان، سوزان، پوتانه سالي ۱۹۸۵ له به غداد بلاو كړدوه توه. نم لينكولپه وانه، به تابته يي نه وانه ي له سر بابان نوسراون، زور كه م ناگداري ميتړوي به دهسته و نه دهن و، زياتر بيرو بوزچون و هله ننگانده كاني خوي تن دا پاس كړدون.

۲. ۱. ۶. علاءالدین سجادی:

علاءالدین سجادی، روزنامه‌وان، میثرونوس، نمدیب و نوسر چندین کتبی نویسه. له ناو هندیکیان دا باس و بابتهی له سر بابان تی دایه له‌وانه: «میثروی ندهبی کوردی» و «دو چامه‌کی نالی و سالم»، له ناو «رشتهی مرواری» یش دا هندی سرگروشتهی بابانه‌کانی گیتراوته‌وه.

له «میثروی ندهبی کوردی» دا «دو چامه‌کی نالی و سالم» نه‌گیتراوته‌وه بز سیه‌کانی سدهی نژده. هندی له میثروناسه‌کانی کورد نه‌میان به‌لاوه راست به‌بو چونکه شیهرکان هی په‌لجاکانی سدهی نژده و، هی دواي روخانی میرایتهی بابانه. سجادی بز سلمانندی باری سرنجی خوی سرله‌نوئ «دو چامه‌کی نالی و سالم» ی بلاو کرده‌وه و، وشه گرانه‌کانی لیک دایه‌وه و، له لیدوانه‌کی دا سوره له سر بزچونه‌کانی خوی. به‌لام فاتحی مه‌لا کهریم له پیشه‌کی «دیوانی نالی» دا مه‌سه‌له‌کی به‌خوژیکی بنه‌رتی و به‌پلگی میثروی به‌لاوا خستوه.

۲. ۱. ۷. جه‌مال بابان:

له‌م سالانه‌ی دواي دا، چند لیکولینه‌وه و کتبی به‌کوردی و عهره‌بی له سر میثروی بابان نویسه. له نویسه‌کانی دا پشتهی به‌ژماریه‌کی زور سرچاوه‌ی میثروی باوه‌پنکراو به‌ستوه. هیشا هه‌موی بلاو نه‌کراونه‌توه.

۲. ۲. به‌زمانی عهره‌بی

۲. ۲. ۱. محمد القزلی:

مه‌لا محه‌مدی قزلی، نایناسنکی شاره‌زا به‌وه. سرده‌من هاوکاری له‌گه‌ل سمکز کرده‌وه و، نه‌م په‌کتی به‌وه له‌وانه‌ی خه‌ریکی چاپ و بلاو کرده‌وه‌ی جه‌ریده‌ی فارسی - کوردی: «کورد» به‌وه له‌ورمن. پاشان روی کرده‌وته قاهره‌ بزخوژندن و، دواي شکانی جولانه‌وه‌کی سمکز له‌عیراق ماوه‌توه و، له به‌غداد دامه‌زراوه. سالی ۱۹۳۸ له به‌غداد به‌زمانی عهره‌بی نامیلکه‌په‌کی له‌ژیر ناوی: «التعریف مساجد السليمانية ومدارسها الدينية» دا بلاو کرده‌وته‌وه. نه‌گه‌رچی نامیلکه‌که به‌هواره‌پچرکه. به‌لام له‌زاییاری و هه‌والی میرایتهی بابان و میر و مزگه‌وته‌کانی دا ده‌وله‌مهند و جینگای باوه‌وه. پین نه‌چن ژماریه‌کی زور له‌ده‌سنوسه‌کانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی دی‌پن.

۲. ۲. ۲. الشیخ محمد الخال:

شیخ محه‌مدی خال، زانایه‌کی نایناس و نویسه‌ریکی گه‌وره و پر به‌ره‌می کوردی و عهره‌بی. جگه له «فه‌ره‌نگی خال» و «ته‌فسیری قورنانه» و «په‌ندی پینشان»، چه‌ل‌دین کتیب و وتاری به‌زمانی عهره‌بی نویسه‌وه. له‌وانه: «الشیخ معروف الودهي الرزنجي» که سالی ۱۹۵۸ و، «البیتوشی» که سالی ۱۹۶۱ له به‌غداد چاپی کردون. له ناو هه‌ردو کتیب دا باس و بابتهی گرنگیان تی دایه له‌سر

بابان. نوسینه‌کانی شیخی خال نرغدار و جینگای باوه‌رن و، نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه و تاووتۆی کردنی سەدان کتیبی دەسنوس و نامە و بەلگەئە میژوویه، که هەندیکیان نەگەرینه‌وه بۆ سەر دەمی دەسلاتی میره‌کانی بابان.

۲. ۲. ۳. عبدالکریم محمد المدرس:

سەلا کەریمی سەر دەرریس، زانایه‌کی نایناس و نوسەرێکی گه‌وره و پر به‌ره‌می کوردی و عه‌ره‌یه. چەندین کتیبی له‌ سەر شەریعه‌تی ئیسلام و تەفسیری قورئان نوسیوه، دیوانی هەندێ له‌ شاعیره‌کانی ساخ کردۆته‌وه، ژینامه‌ی هەندێ له‌ زاناکانی کوردی نوسیوته‌وه. له‌ ناو «دیوانی نالی» و «دیوانی مه‌وله‌وی» و «یادی مه‌ردان» دا، و، له‌ کتیبی: «علماؤنا فی خدمه‌ العلم والدين» که سالی ۱۹۸۳ له‌ به‌غداد به‌لاو کراوه‌ته‌وه، هەندێ یاس و بایه‌تی بابانه‌کانی تی دایه.

۲. ۲. ۴. المحامي عباس العزاوی:

«تاریخ العراق بین احتلالین»

نهم کتیبه ۸ به‌رگه: ج ۱/ ۱۹۳۵. ج ۲/ ۱۹۳۶. ج ۳ و ۴/ ۱۹۴۹. ج ۵/ ۱۹۵۳. ج ۶/ ۱۹۵۴. ج ۷/ ۱۹۵۵. ج ۸/ ۱۹۵۶ له‌ به‌غداد چاپ کراوه.

عمیاس عەززاوی میژوونوسیکی عه‌ره‌بی عیراقیه. زمانی تورکی و فارسی زانیوه. ژماره‌یه‌کی زۆر دەسنوس و بەلگه‌ی کۆنی له‌ لایه. سەردانی کتیبخانه گرنه‌گه‌کانی نه‌سته‌مولی کردوه. چەندین کتیبی میژویی له‌ سەر لایه‌نی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، ناویری، فەرهنگی، نه‌ده‌یی، دینی... عیراق و دانیشترانی نویسه‌وه.

«تاریخ العراق بین احتلالین» ی له‌ سەر شتیوه‌ی «حولیات» نویسه‌وه. له‌ داگیرکردنی به‌غدادوه له‌ لایه‌ن مه‌غوله‌وه تا داگیرکردنه‌وه‌ی به‌غداد له‌ لایه‌ن هیزه‌کانی به‌رتانیاوه. گه‌نجینه‌یه‌کی گرانبه‌هایه‌ بو میژوی ناوچه‌که. زۆری هه‌وال و ده‌نگویاس و ناگادری و زانیاری له‌ سەر کورد تی دایه. له‌ به‌رگه‌کانی ۵ و ۶ و ۷ دا زۆری روداو‌ه‌کانی بابانی نویسه‌وه. هه‌واله‌کانی له‌ سەرچاوه‌ی ده‌ستی یه‌که‌م و باوه‌ڕپیکراو و ه‌رگرتوه. زۆر که‌م لیکۆلینه‌وه و شیکردنه‌وه و باری سەرئنجی خۆی تیا ده‌هریوه. به‌ زۆری روداو‌ه‌کانی گه‌راوه‌ته‌وه. بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی میژوی مبرایه‌تی بابان سەرچاوه‌یه‌کی به‌ نرخه‌.

عەززاوی جگه‌ له‌م کتیبه‌ زله، چەندین کتیبی تری نویسه‌وه. له‌ ناو کتیبه‌کانی دا، زۆر یاسی کوردی کردوه. به‌ تابه‌تی: ۴ به‌رگی «عشائر العراق» که یاسی هه‌مو ئێل و ه‌زه‌ کوردەکانی عیراقي تی دایه. «الکاکائیه فی التاريخ» و، «تاریخ الیزیدیه و اسل معتقدم» چاپ کراون. هه‌روه‌ها «تاریخ شهرزور - السليمانیه» و «تاریخ اربیل» ی نویسه‌وه به‌لام هینتا به‌لاو نه‌کراونه‌وه.

هه‌مو به‌رگه‌کانی «تاریخ العراق بین احتلالین» به‌ ئۆنسیت له‌ لایه‌ن «انتشارات الشریف الرضی - قم» له‌ شیران پێکه‌وه سالی ۱۴۱۰ ه‌ ق چاپ

کراوه نهوه.

۲. ۵. الدكتور سليمان عبدالعزيز نوار:

د. نهووار، ماموستايه کي ميسره، چنده کتبيکي نوسيووه-دهرياره ي ميژوي عراق له وانه: «داود پاشا والي بغداد» و «تاريخ العراق الحديث». همدرو کتبيکي له قاهره چاپ و بللور کرده نهوه، په که ميان له ۱۹۶۷ و دوه ميان له ۱۹۶۸ دا.

د. نهووار کتبيکي په که مې سالي ۱۹۵۸ وه کو نامه ي ماجستير و، کتبيکي دوه مې سالي ۱۹۶۳ وه کو نامه ي دکتورا له زانستي ميژودا يو «زانکوي عمين شمس» له قاهره ناماده کرده. دواي نهوه ي ماوه ي ۳ سالي له «زانکوي بغداد» دهرسي ميژوي وتز نهوه، نينجا نامه کاني، بينگومان پاش دفسکاري، يو حوزي له م دو کنده دا داريژراوه نهوه له قاهره بللوي کرده نهوه.

له همدرو کتبيک دا چنده به شينکي يو ميرايه تي بلهان ترخان کرده. له گيرانه وي باسه کاني دا جگه له سهرچاوه زانراوه کان، يو په که مېن چار نه م که لکي له راپورت ي دنيلوماته کاني نه و سهرده مې ناو نارشيقي بهري تاني وه رگرتوه، به نايه تي هي دوا ساليه کاني ژياني ميرايه تي باهان.

نه م ليکولينه وه په له جه نکه ي همدرو هرياي «وه حنده ي عهده ي» نه ته وه په رسته کاني سهرده مې عهده و لناصر دا نوسراوه. شورتنه واري نه و که شه سياسي پتوه په:

۱. ليکولينه وه که زياتر له وي يو مه به ستي زانستي گرايې، يو مه به ستي سياسي بوه. ماموستاي سهره شتاري همدرو نامه ي ماجستير و دکتوري نهووار، احمد عزت عبدالکريم له و پتسه کي ده دا که يو کتبيکي «داود پاشا» ي نوسيووه به راشکاري نه لتي: «والحق ان الجاه الدكتور نوار الى دراسة تاريخ العراق الحديث انما يمثل الاتجاه العام الذي اتجهت اليه مدرسة التاريخ الحديث بجامعة عين شمس منذ سنوات. كما يتضح في الرسائل العلمية التي انتجها وينتجها تلاميذ هذه المدرسة، والدكتور نوار احد طلابها المتنازين وفضل جهودهم اصحت بين ايدينا - لأول مرة في تاريخ الجامعات العربية - دراسات علمية رصينة لجوانب هامة من التاريخ العربي الحديث في العراق، والخليج العربي، وسورية والسودان، والمغرب واليمن، والجزيرة العربية، وغيرها من اقطار العرب شرقا وغربا. ونرجو بذلك ان نكون حققنا هدفنا الذي هدفنا اليه وهو دعم الاتجاه القومي العربي بالدراسة التاريخية الرصينة». وليس القوي من التاريخ عاملا فعلا في لهم الحاضر وينا. المستقبل.»

نوسينه وي سهرله نوئي ي ميژوي ناوچه که، به مه به ستي سهرماندني بيوچونه سياسي پتسه کي ناماده کراوه کاني جولانه وه و حيزب و حکومت ته نه ته وه په کاني عهده ي، دد مينکه بوته به شتي له بهرنامه ي نه ته وه په رسته کاني عهده ي. نه م کتبيک له م چوارچيره ده دا نوسراوه.

۲. نوسره وه که زور له نوسره راني نيسلام پتيره وي رتياري «ليکدانه وي ميژو له سهرنچينه ي تيوري پيلاگيتران» ي کرده. بويه سهرانشه ري ليکولينه وه کاني پره له باسي «سونامه» هزي زور له روداوه کان، بن خرماندو کردنيکي زور.

نه گيتر تهوه بۆ مونا مه ره: مونا مه ره ی ناوخوی مه مالیك، مونا مه ره ی نیران له عیراق، مونا مه ره ی نینگلیز له والی ی به عدا، مونا مه ره ی کورد له یه گتیری. نهم جۆره پروگرامی لیکۆلینه وهیه له زانستی میژودا باوی نه ماوه.

۳. نهووار وهکو زۆر له نوسهره نه ته وه په رسته کانی نه ته وه دهسه لانداره کان: گهشانه وه ی هژی نه ته وه ی کورد و، ههولدانی بۆ سه ره خۆی نه گيتر تهوه بۆ هاندانی بینگانه به تاییه تی بۆ نینگلیز و نیران، ته نانه ته گه شه که ی رپه چیش به یه کتی لهم ههولا نه له قه له م نه دا.

نه وه ی به وه ی که لک لهم سه رچا وه یه وه ریکری، پته وسته زۆر به وریایی له جۆری گه رانه وه و، شه کردنه وه ی رودا وه کان و، نه ته چامگیری و بۆ چونه کانی ورد بپه وه و، تا و ته ی یلن یکا نینجا به کاری به تین، چونکه بۆ مه به ستیکی سیاسی دیار یگرا و نوسراوه، نه ک بۆ گيترانه وه ی میژوی راسته قینه ی ناوچه که.

۲. ۲. ۶. له عیراق سه دام حسین فه رمانی دا به مامۆستا کانی زانستگا کانی عیراق سه ره له نو ی میژوی عیراق بنوسه وه. چه ندین کتیب به یی ی نه م فه رمانه و له و چوار چینه یه دا که سه دام دیاری کرد بو، چاپ و به لا و کرا وه ته وه. له واته:

«الحدود الشرقيه للوطن العربی»

بغداد ۱۹۸۱

«العراق فی التاريخ»

بغداد ۱۹۸۳

«الصراع العراقي - الفارسی»

بغداد ۱۹۸۳

هه روه ها چه ند کتیبکی تر.

له مانه و له چه ند جینگایه ک دا یاسی بابان دق، به لام نهم کتیبانه نه گه رچی سه رچا وه ی زۆریان ریز کردوه و، ناوی قه به ی مامۆستا کانی زانکۆ کانی عیراقیان له سه ر داتراوه، به لام بۆ نه وه ناشین به کرتنه سه رچا وه ی لیکۆلینه وه ی زانستی، چونکه له گيترانه وه و نه ته چامگیری رودا وه کانی ناوچه که دا به لایه ن بیان له دهس داوه.

۲. ۲. ۷. د. جابر الراوی:

«مشکله الحدود العراقیه - الايرانیه»

بغداد ۱۹۷۳

نوسهر به شینکی کتیبه که ی ته رخا ن کردوه بۆ یاسینکی تیۆریی سنور و، جۆری دیاری کردن و کیشانی، له به شینکی تری دا، یاسی کیشیه ی سنور نه کا له نیوان عیراق و نیران دا. پپه شینه ی میژویی کیشه که رۆن نه کاته وه و، له روانگه ی قانونی نابۆ ده وه له تانه وه. له ریکه که وته کانی: ناما سه یه، زه ها و، نه ره زه روم و، ریکه که وته کانی نیوان حکومه ته کانی عیراق و نیران، نه کۆلته وه.

کتابچه که له بهر هرت دا دکتور انا مە ی نوسەرە و، پشکەشی کردووە به زانستگای قاهیرە، نەگەرچی زانیاری زۆر و به نرخی تن دایە دەرباری پشکەوتنەکان و کێشەکانی سنور، بهلام هەموی بۆ دیفاعە له باری سەرنجی ڕەسمی حکومەتی عێراق.

۲. ۳. به زمانه نووڕوپیهکان

هەندێ له نووڕیپیهکان بایهخیان به میژوی کورد داووە. تەنانت سەرچاوەی زۆر له نویسنی کوردەکان سەرچاوە نووڕوپیهکانە. لەم ڕۆهه نێدمۆندز، که دیتە سەر باسی بابان، ئەلێ: «سەرچاوە کوردیهکان که لەم باره یهوه له بهر دەس دان بایهخ و نرخیکی نووتزبان نیه. چونکه میژونوسانی خوجینی و هاوچەرخ زۆرتەر پشت به نویسنهکانی ریج و نوسهراڤی تری نووڕوپایی نههستن نەک به ناگاداری و ههوالی پشینهی خزیان...»

قسه کهشی تا ئەندازه یهکی زۆر راسته. لەم هاسەدا من ههولم داووە، نوو توانجە ی نێدمۆندز له نوسهراڤی کوردی گرتووە، به پێ ی توانا چارەسەر بکەم. له ناو میژونوسانی هاوچەرخ دا که به زمانه نووڕوپیهکان بایهتیان له سەر بابان نویسویه گرن گرتنیان ئەمانەن:

۲. ۳. ۱. لۆنگریک، ستیفن هیمسلی:

«چوار سده له میژوی نووی عێراق»

وهه گێڕانی عەرەبی:

«اربعه قرون من تاریخ العراق الحديث»

ترجمه: جعفر الحیات

بغداد ۱۹۶۸

لۆنگریک هشتی به سەرچاوە کزنهکانی دەستی یه کم به تورکی، عەرەبی، فارسی ههروهها به نویسنی نووڕوپیهکان بهستووە. باسی بابانی تیکه لای روداو هکانی عێراق کردووە. بهلام له زۆر گۆشەو کهنار دا به درێژی باسیان ئەکا. پش یه که مەین جەنگی جیهانی، عێراق ۳ ولایت بو: به عەدا، به صرا، موصل. ئەم ولایه تانه، وهکو ههمو ولایه تەکانی تر، راستهوخۆ بهسترا بون به بابی عالیهوه. عێراق بهو تیکه یشتە ی بهریتانیا مەبەستی بو به درێژی میژو نمبوه. بهریتانیا دروستکەری دهلەتی عێراق بو. عێراق ولایتیکی فره نه تده ی فره مه زه پ و دین بو. نه یوست له عێراق دهلەت و دهلەت نه تده دروست بکا. لۆنگریک پشکنەری به ڕۆهه رایەتی حکومەتی عێراق بو. ئەم کتێبه له چوارچێوه ی نوو سیاسه تەدا نوسراو. ههول ئەدا میژوی عێراق به یه کگرتویی بگێڕێتهوه. نوسه ر هه نجیکی زۆری داووە. کتێبه که ی سەرچاوه یه کی به نرخیه بۆ لیکۆلینه وه ی روداو هکانی ناوچه که، له ناو نه وه دا، روداو هکانی میرایه تی بابان.

EDMONDS, C. J.:
KURDS, TURKS AND ARABS,
1957 LONDON

نئدموندز ماوه یه کی دژێ له ده زگاگانی حکومه تی عیراق دا کاری کردوه. نهویش له سهر ههمان بۆجونی لزنگریک بوه سه بارهت به دروستکردنی عیراق. له سهر کوتهکردنی بزوتنه وهی کوردها به شداد بوه. شاره زاییه کی زۆری له کاروباری کوردها هه بوه. زمان و نه ده ب و میژوی کورد شاره زا بوه. زۆر وتاری له سهر زمان و نه ده بی کوردی و، شوتنه واره کوته کانی به نینگلیزی نویسه. به هاوکاری له گه له توفیق وهه بی «فه ره نهنگی کوردی - نینگلیزی» یان داناوه. نه م فه ره نهنگه یه کینکه له باشتین فه ره نهنگه کانی زمانی کوردی.

نئدموندز، به شیک کی کتیه که ی: «کورد، تورک و، عه ره ب» ی بۆ باسی بابان تهرخان کردوه. به لام باسه که ی ده ره ی بابان، هیچ با به تینکی گرنه گ و تازه ی تی دا نیه.

له کوتایی په نجاکان دا «عه بدوللا شالی» هه ندی به شی له م کتیه کردوه به کوردی له رۆژنامه ی «ژین» و گۆفاری «هه لینه» دا بلامی کردۆته وه. به لام به کتیه کی سهر به خۆ بلام نه کراوه ته وه.

جرجیس فتح الله، نه م کتیه ی له ژیر ناوی: «کرد و ترک و عرب» کردوه به عه ره بی و، له به غداد چاپی کردوه.

ابراهیم یونس، وه ری گینه راوه بۆ فارسی و له ژیر ناوی: «کردها، ترکها، عربها» له تاران چاپی کردوه.

۲. ۳. ۲. جه لیلی جه لیل:

«کورده کانی ئیمپراتوریه تی عوسمانی»

جه لیل له کورده کانی یه کیتی سۆفیتی جارانه. زۆر کتیب و وتاری به نرخی سه بارهت به میژوی کورد به زمانی روسی نویسه. نه مهش یه کینکیانه. به شیک کی نه م کتیه له سهر باهانه.

نوسینه کانی جه لیل به گشتی لیکۆلینه وهی زانستی و به نرخن.

د. کاوس قه فتان له روسیه وه کردویه تی به کوردی، سالی ۱۹۷۸ له به غدا

چاپی کردوه.

۲. ۴. به زمانی فارسی

۲. ۴. ۱. سعید نفیسی:

«تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر»

۲ جلد، انتشارات بنیاد، چاپ ششم، تهران ۱۳۶۶

نهفیس یه کتیکه له نوسره به ناوبانگه کانی نیران. له م کتیبه دا، داموزرانی
 زنجیره ی شاهه کانی قاجار و، پشوندیبه سیاسی و بازرگانیه کانی نیران له گدل
 دوه لسانی عوسمانی، بریتانی، روسی و فدرلسی بیس نک. له قزناغه
 حاجیا کانی جهنگی نیران - روسیا و، نیران - عوسمانی نه دوی. چندیښ به لگه ی
 میژوی به ترخی تن دایه، له وانه: مه تنی ږیکه و تنه کانی نیران له گدل به بریتانیا،
 روسیا، فدرنسا و تورکیا. ههروه ها دو نامه ی عیاس میرزا سه پاره ت به کاروباری
 نه ماره تی بابان و، نامه کانی جهنرال گاردان بز و وزیر کاروباری دوهوه ی فدرنسا
 سه پاره ت به هه لومره جی نیران. گاردان له دو نامه ی دا باسی نه وړه حمان پاشا نکا.
 ۲. ۴. ۲. دکتور غلامرضا وره رام:

«تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زند»

انتشارات معین. تهران ۱۳۶۶

نهمه لیکولینه و یه کی ناکادیمی کورنی سرده می زنده. له باسی ناکوکی
 عوسمانی - نیرانی و، کیشی بابان دا پشی به کتیبه کی نامی: «تاریخ گیتی
 کشا» به سوه و، شیکي زیادتری نه حسونه سر.

۲. ۴. ۳. دکتور محمد رضا نصیری:

«اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)»

جلد اول از ۱۲۰۹ تا ۱۲۳۸ ه. ق. انتشارات کیهان، تهران، ۱۳۶۶ ه.
 ش. جلد دوم از ۱۲۳۹ تا ۱۲۶۳ ه. ق. انتشارات کیهان، تهران، ۱۳۶۸ ه. ش
 نهم کتیبه چهند بهرگیکه. بهرگی به کم و دوه می پشوندیپان بهم باسوه
 هه به.
 chalakmuhamad@gmail.com

هه بهرگیکي ښک هاتوه له دو بهش: پشیکي و، به لگه نامه کان.

پشیکي بهرگی به کم می ترخان کردوه بز لیکولینه وه ی «پشوندیبه کانی
 نیران و عوسمانی له سرده تای سرده می قاجاروه تا په پان نامه ی به کم می نه رزروم»
 لیته دا به درژی باسی دوهوی نه وړه حمان پاشا نه کات له م روداو انه دا. بهشی دوه می
 برتبه له به لگه میژوی که له نارشیفه کانی تورکیا دهری هیناون. به لگه کانی
 ساغ کردوته وه و. به رنوسی فارسی تازه نویسی تیه وه و، په راویزی ورد و به
 که لکی بز نویسن. وینه ی به لگه کانی شی بلاو کردوته وه.

له ناو نهم به لگانه دا نامه به کی نه وړه حمان پاشا و چهند نامه به کی محمود
 پاشا و، چندیښ نامه ی شا و ده لیه هه د و صدوری نه عظم و کار به ده ستانی گوره ی
 نیران و عوسمانیان، سه پاره ت به کاروباری کوردستان، تن دایه. نه مانه که رسته ی
 هینان بز لیکولینه وه ی روداو ده کانی نهو زه مانه، به تاییه تی هی بابان.

بهرگی دوه می له سر هه مان شیره ږیکه خراوه. پشیکه کی ترخان کردوه
 بز «پشوندیبه کانی نیران و عوسمانی له ۱۲۳۹، واته دوی به ستنی په پانی
 به کم می نه رزروم، تا ۱۲۶۳، واته تا به ستنی په پانی دوه می نه رزروم». لیته ش دا

دهیان به لگه‌ی میژویی گرنگی سه‌بارت به کورد تن دایه.
۲. ۴. ۴. دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وابسته به وزارت امور

خارجه جمهوری اسلامی ایران:

«گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی: دوره قاجاریه»

واحد نشر اسناد، ۶ جلد، (تهران ۱۳۶۹)

وزارت‌نی کاروباری دوره‌ی نیران به‌شیک‌ی دامه‌راندوه بز هه‌لیژاردن و
ساخ‌کردنه‌وه و بلاو‌کردنه‌وه‌ی به‌لگه‌کانی له سه‌رده‌می قاجاره‌وه تا نیستا ۶ به‌رگی
لن بلاو‌کراوته‌وه.

هه‌چهنده له به‌ر هژی سیاسی ره‌گه هه‌مو به‌لگه‌یه‌کیان بلاو نه‌کردیتنه‌وه
و، وه‌کو ختیان ناویان لن ناوه هه‌لیژارده‌یه. به‌لام کان‌یک‌ی گه‌رده و به‌رخه. هه‌مو
به‌رگی‌کی پشه‌کسه‌کی میژویی چم و پری بز نوم‌سراوه. به‌لگه‌کان زانیاری گرنک و
به‌نرخیان تن دایه. چهن‌دین به‌لگه‌ی تن دایه ده‌باریه کسورد. بز لیک‌کولینه‌وه‌ی
میژویی تازه‌ی کسورد سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌نژایه. سه‌بارت به‌مپرایه‌تی بابان چهن‌د
به‌لگه‌ی تن دایه که گرنک‌کانیان لیره‌دا پاس کراون. سه‌ره‌رای نه‌وش به‌دریژی
هه‌والی گفتوگزی به‌که‌م و دوه‌می نویسه‌رانی نیران و توژگی تن دایه که ریک‌که‌رتی
به‌که‌م و دوه‌می نه‌رزو‌می تیا نیمزا کرا.

به‌لگه‌ توژکیه‌کان وینه‌کانیان بلاو‌کراوته‌وه. به‌لام ته‌رجومه نه‌کراون بز
فارسی و، به‌ چاپ نه‌نوسراونه‌وه، له به‌ر نه‌وه کسه‌ل‌کینکی نه‌وتویان لن
وه‌رناگیرئ.

*

تاریخی والیه‌کانی کوردستان و همی توبه خه‌تی ره‌نجودی

تاریخ والیه‌کوردستان و غیر		
شکست میانان	فتح محمدان	قتل‌آوردن از حواله‌اشکدر حیات
۱۱۲۰	۱۱۲۶	۱۱۵۴
شکست از پادشاهان در قریب آنجلی	آمدن طووس پیر از راه نادر	آمدن شیخ و خان
۱۱۴۶	۱۱۴۵	۱۱۴۱
شکست از قتل‌گرم خان	سال فتنه‌نبار	اعوان فرم چوغه
۱۱۶۹	۱۱۵۵	۱۱۶۶
فتحی‌آباد کرد و قتل عثمان‌پاشا از کوی	قتل خان پاشا	فتحی‌سپه‌دار قتل‌گرم خان
۱۱۶۴	۱۱۶۳	۱۱۶۶
شکست از قتل‌گرم خان	اعوان قتل‌گرم خان و آمدن پادشاه	۱۱۷۵
۱۱۶۳	۱۱۶۱	۱۱۷۱
آمدن شیخ و خان	شکست از مراد خان	شکست از خرم و خان در نهر
۱۱۶۹	۱۱۶۵	۱۱۶۱
قتل‌تیمور پاشا از کوی	وفات احمد پاشا پاریان	قتل‌محمد پاشا در کربلا
۱۱۹۲	۱۱۹۲	۱۱۸۶
قتل‌محمد پاشا پاریان در محاربه	وفات محمد پاشا از کوی	۱۱۹۴
۱۱۹۵	۱۱۹۲	۱۱۹۴
وفات عثمان پاشا در بغداد	تیمور پاشا و غیره قتل‌گرم خان	۱۲۰۲
۱۲۰۵	۱۱۹۹	۱۲۰۲
رفتن احمد از کربلا	فتحی‌سپه‌دار قتل‌گرم خان	۱۲۰۵
۱۲۱۲	۱۲۱۲	۱۲۱۵

۱. قوئاغی یه که می میرایه تی بابان

-۱-

سهره تای دامه زانی نه ماره تی بابان رون نیه.
بابان، وه کویه کیتی نیلگه ل (کونفیدراسیونی عه شایه را و، وه کونه ماره ت
و، وه کویه ماله یه کی ناسراو، له پش سهدی ده می هجری دا باسی له ناو
سهرچاوه مینو بیسه کانی ناوچه که دا نیه. له سهرده می دهسه لاتی قهره قزینلو و ناو
قزینلو دا ناوی نه هاتره. نه که رچی هه مو شونه کاسی ژیدی نه مان له ناو سنو زی
دهسه لاتی نه م دو بنه ماله به دا بو، نه نانت نه سکه ندر میرزای کوری قهرا یوسف
کاتن له ترسی سزادانی باوکی هه لهات بو، له ناوچه کانی که رکوک - دوز واته له
ناوچه ی ژبانی نه م نیلانه دا له رابسی نه کدر، که جی ناوی نه م نه ماره ته له
روداوه کانی نه م سهرده مه دا باسی نیه. رهنگه هزی نه ویش به که ریمه به بز نه ووی که
له م سهرده مه دا ناواییه کانی نه م ناوچه یه هه مو گوند و لادی و، زو رابه تی
خه لکه که هزی هزی ره وند بوین. نه شارکی که وروی دوه مهن و نه هیچ قه لا و
بنکه به کی ستراتیجی لق نه بوین، تا بیته جنگای چاو تیبسی نه میره کانی ناو
قزینلو و قهره قزینلو. به لام له که ل سهره لانی دوه لاتی سه فیه وی دا (۹۰۷ ک /
۱۵۰۱ ز) و، وه رچه رخانه دوه لاتی عوسمانی به لای فراوانخوازی دا له پروژه ه لاتی
ناوه راست دا دوا ی جهنگی چال دیران (۹۱۴ ک / ۱۵۲۰ ز) نیتر نه م ناوچه به ش
وه که هه مو شونه کانی تری کوردستان له ستراتیجی گشتی هه رده و هیزی که وره دا
بایه غی په یدا کرد. ناوی بابانش تیکه لاوی روداوه کانی ناوچه که بو.
وشه ی بابان له سهدی ده می کزجیه وه هم وه کوناوی نیل بز هه ندی له و
تیره و هزانه ی له ناوچه کانی نینوان زی ی بچوک و روباری سیروان دا نغزبان و،
هم وه کوناوی شوین بز هه ندی له و شو تانه ی که وت بو نه م ناوچه یه وه وه کو:
پشدر، مهرکه، سورداش، سهرچار، شاربازیر، شاره زور، قهره داخ، به کار هینراوه.

-۲-

یه که مین سهرچاوه که باسی میرایه تی بابان نه نات سهره فنامه یه. شهره فخان
له سهرده می په یدابونی شا نیسماعیل وه (۹۰۷ - ۹۳۰ ک / ۱۵۰۱ - ۱۵۲۳ ز)
نه که ویتسه گنیرانه وی سهرگروشته ی بابان و نه لئ: «... حاکمانی بابان له
ناو حاکمه کانی کوردستان دا به زوری خیل و هزو فره یی لایه نگرو نو که ناو بانگی

تواریان هه بو. به لایم که حکومه تی نو زنجیره یه، وه کو باسی نه کړی، به پسر بودا قی به یی، که بابان نه گرتنه وه، وه به برکه ی که بشت و نه، انیش به وه جاخ کویری مردن، نستر حکومه تی نو بنه ماله یه که وته دس نو که ره کانیا ن. که سینگ که بز کاروباری حکومت و سر و زکایه تی لیره شاهو بن له ناو نو بنه ماله یه دا نه ماه (۱۱) بنه ماله یه دسه لاتداری بابان به هزی وه جاخ کویری و کوژران و لښخران، یا خود له سونگه ی هزی نه زانراوی تیره وه، چن جار کوژاوه و نوی بژته وه.

-۳-

له کاتی سره هلدانی دسه لاتنی صه فوی دا مه زنی بابان میر بودا قی کویری میر نه دال بو. قه له مپوه که ی له که رکوه که تا شاربا زیری نه گرتنه وه. لاجانی له نیلی زهرزا و، سنوسی له نه ماره تی سوزان و، شاربا زیری له نه ماره تی نه دره لان و، سدوسی له قزلباش سنده وه. چن کسی له دوروبه ری خوی به میر سنجاغ داناوه. (۲)

بنکه ی سره کی نه ماره تی نه دره لان له و سره ده مه دا له قه لای زلم برکه نه وانی به سر ده شتی شاره زوردا، له و کاته دا شاره زور، شاربا زیری، سر و چک، قه ره داخ، نالان، شه میران، هورامان له ژیر دسه لاتنی کوچه کانی حاکمی نه دره لان مه نمون به کی یه کم: بیگه به گ، سورخاب به گ، محه مه د به گ (۹۰۱۱ - ۹۴۲) / (۱۶۹۶ - ۱۷۳۵ ز) دابو. (۳)

رؤستم به گ له گه ل میر بودا قی برای له سر دسه لاتداری تی تیک چو، بودا قی، رؤستمی برای خوی کوشت. خویشی له تیکه له چونیک دا له گه ل سره کانی سوزان به وه جاخ کویری کوژرا. (۴) بودا قی کویری رؤستم خینگه ی گرتنه وه، به لایم نه میش که مرد نه وه ی لی نه که وته وه. له بهر نه وه نم بنه ماله یه کویر بودوه.

-۴-

له خینگه ی نه وان پیرنه ظه ری کویری به یرام دسه لاتنی گرتنه ده ست. پیرنه ظه ره روز مه لیه ندی کفری ی له «دارولسه لام» ی به شداد دابری و خسته سر ویلا یه تی بابان. له پاش نو ناوچه که بو به دو به شه وه، دو که س به ناوی سلیمان و نیراهیم هه ره که بان ده شتی به سر به شکی دا گرت، به لایم نه مانیش له سر دسه لاتداری تی له ناو خویان دا تیک چون. سلیمان، نیراهیمی کوشت. (۵)

سلیمان له دوا ی کوشتی نیراهیم ۱۵ سال مه زنا یه تی کرد. سلیمان له پاش مردنی ۴ کویری لی به حق ما: حسین، رؤستم، محه مه د، سلیمان.

نیراهیمیش له پاش کوژرانی ۳ کویری لی به حق ما بو: حاجی شیخ، میره، میر سلیمان. (۶)

حاجی شیخ له دواي کوشتنی باوکی په نای بڼه دهر باری شا طه هماسیې
 مه فوې برد بو، له بهر نه وې له وټې کونې ی پېن نه درې بو به ناو میندی گه را بوه و
 ولای خزی (۷) و چاوه وړای هملی نه کړد. که سلیمان مرد نم توانی دس به سر
 به چه که دا بگرې. نه مجاره یان کوره کانی سلیمان په نایان بڼه شا طه هماسب برد. نه و
 که نه گهر مې جهنگی ۲۰ ساله ی رڼم و عه جهم (۹۴۰ - ۹۶۲ ک / ۱۵۲۳ -
 ۱۵۵۱ ز) بو. طه هماسب ویستی که لک له م دهر فته وهر بگرې بڼه داکیر کړدنی
 ناوچه که. به پیه ری و چاوساغي حسین و رڼستم و محمد د کورانی سلیمان ۳ جار
 هیزی ناره دسر مولکی باپان:

جاری په کم، به سرگردایه تی چراغ سولتان نیستاجلوی والی دینه ور، به لام
 هیچ سرکه و تنیکی به دس نه هینا.

جاری دوم، به سرگردایه تی کزکجه سولتانی قاچار والی ی هممه دان،
 نویش له هیرشه کوی دا سر نه که وت.

جاری سیم، له لشکرینکی گه وړه ی به سرگردایه تی عه بدوللا خانای
 نیستاجلو نارد. له هیرشه دا میر شه مسه دینی پلیسی، باوکی نوسری شهرفنامه
 و، همدن له جهنگاوهرانی هوزی رڼکی که نه و س له خزمه تی شا طه هماسب دا
 بون، به شدار بون. میر حسین پیه ری نم له شکری نه کړد. به لام له شاخی که لاله
 که و تنه بڼه ی له شکری به بوه ۲ تا ۳ هزار که سیان لی کوژرا. به تیشکاری
 گه را نه و. شا طه هماسب له سر نم پیه ری به خراپه حسین و براکانی تری: محمد
 و رڼسته می هاویشته زندانه و (۸). له دواي بهر بونیا همله تی بڼه لای سولتان
 سلیمان، نویش دوری خسته و، له رڼم نیلی کاریکی پېن سپاردن. (۹)

له کاتیک دا سولتان سلیمان دواي گرتنی ته وریز بڼه به سر بردنی زستانی
 سملتی نه و ساله له هممه دانوه به نار کورستان دا چو بڼه بغداد. له وټې جهریکی
 رنیک خستنی کاروباری شونه گیراوه کان بو (۹۶۱ ک / ۱۵۲۴ ز) حاجی شیخ له
 که ل براکانی بڼه دهر پینی گونراپه لی و دلسوزی بڼه سولتان له مهر که و به و به غدا
 به پټی که وت. به لام له مهر که په لامار دران و همویان کوژران. (۱۰). نم پرواوه له
 لایم که سیکي نه ما سراوه و کراوته به یی «کاکه شیخ و کاکه میره له م به یته دا
 هزی کوژرانی حاجی شیخ و کاکه میره براکانی تری که به پټی چیرو که که نه پټی
 ۱۲ برا بو بڼ، نه درسته پال نه و زولم و رڼه پټ نه اندازه یی له خه لکی ناوچه کانی
 ژتړده سلانی حیان کړد و (۱۱).

سولتان سلیمان له رنیک خسته وې کاروباری کورستان دا ناوچه
 کور دنشین کانی به سر چند «سنجقه» دا دابش کړد بو. همدیکی به ولایه تی
 شاره زور، که ناو نه ده که ی که رکرک و، همدیکی شی به ولایه تی به غدا و،
 همدیکی شی به ولایه تی موسلموه به ست. به لام به پټی نه رتی پیتشوی سولتان
 سلیم له دواي جهنگی چالديران (۹۲۰ ک / ۱۵۱۴ ز) له ناوچه گیراوه کان دا

دهسه‌لانی سپارده‌وه به دهسه‌لاتداره خوجنیه‌کان، که مه‌زنایه‌تی ناوچه‌کانی خویان له باووپایرمانه‌وه به مسرات بۆ ماپوه‌وه. له‌به‌رنه‌وه که بیستی حاجی شیخ کوژراوه پاشایه‌تی نیاله‌تی بابانی دایه‌وه به بوداقی کوپی. (۱۲)

سولتان سلیمان هینزکی له شاره‌زوره‌وه ناردە سەر قه‌لای زه‌لم، بنکه‌ی نه‌ماره‌تی نه‌رده‌لان، که مهنمون به‌گی دوهم (۹۴۲-۹۴۴ ک / ۱۵۳۵ - ۱۵۳۷ ز) له‌مسارنه‌وای بو. له‌شکری رۆم و نه‌رده‌لان له ده‌شتی شاره‌زوردا له رۆژی ۸ ی زلفه‌عه‌دی ۹۴۴ دا به‌گژیه‌ک دا چون. مهنمون به‌گ به تیشکاوی بۆ خوقاییکردن کشایه‌وه ناو قه‌لای زه‌لم، له پاش نابلزقه‌دانیکێ درێژ به ناچارێ خوی به ده‌سته‌وه دا. (۱۳) به‌گی‌راوی ره‌وانه‌ی به‌غداد کرا.

سورخاب به‌گی مامی (۹۴۵ - ۹۷۵ ک / ۱۵۳۸ - ۱۵۶۷ ز) بنکه‌ی نه‌ماره‌تی له قه‌لای زه‌لمه‌وه گریزایه‌وه بۆ قه‌لای مه‌ریوان. هه‌ولی دا ناوچه‌کانی که پینشوتر له ژێر ده‌ستی مهنمون به‌گی برازی به‌ دیل گیرای دا بون به‌هینیته‌وه ژێر ده‌سه‌لانی خزی. به‌لام نیتیر ناوچه‌کانی هه‌ولیر، کوته، ره‌واندز، قه‌ره‌داغ، شاربازتم، سڕۆچک له ژێر ده‌سه‌لانی نه‌رده‌لان دهره‌ات. نفوز و ده‌سه‌لانی مه‌زنه‌کانی نه‌رده‌لان کشایه‌وه پشنی رنجیره‌ چاکانی سورین و هه‌ورامان و لیتواری رۆژه‌له‌تی روپاری مه‌ریوان. زانی نوو شوتنه‌نی پینشتر له به‌ر فه‌رمانی نه‌وان دابو، نیتیر که‌وته ناو مولکی بابان و ژێر ده‌سه‌لانی عوسمانیه‌وه.

سورخاب به‌گ هه‌ولیکێ بۆ سودی تری دا بۆ سه‌نده‌وه‌ی شاره‌زور. رۆسته‌م پاشا به‌ نۆردوی رۆمه‌وه چوه سه‌ری. پاش تیکه‌له‌چونیکێ خوتناوی له ره‌جه‌بی ۹۴۷ ک (۱۵۴۷ ز) دا سورخاب به تیشکاوی کشایه‌وه قه‌لای زه‌لم و له‌وێ دا نابلزقه‌ درا. سورخاب داوای یارمه‌تی له شاه‌هماسب کرد. نه‌ویش پاش دو‌س‌ال نینجا هینزکی بۆ شکاندنی نابلزقه‌که بۆ نارد. بنکه‌ی نه‌ماره‌تی نه‌رده‌لان نیتیر به‌یه‌ک‌جاری له قه‌لای زه‌لم هه‌لکه‌نرا و بۆ نه‌وه‌ی له مه‌ترسی هینرشێ رۆم دور به‌که‌ویت‌ه‌وه به‌رایه قه‌لای مه‌ریوان. (۱۴) له‌و کاته‌وه نه‌ماره‌تی نه‌رده‌لان نیتیر به‌یه‌ک‌جاری که‌وته ژێر فه‌رمانی ده‌وله‌تی صفه‌ویه‌وه.

سولتان سلیمانی قانونی پاش ماوه‌یه‌ک رینگه‌ی دا به‌ حسینی کوپی سلیمان له رۆم نیلیه‌وه به‌که‌رت‌ه‌وه بۆ مولکی بابان و، فه‌رمانی دا به سولتان حسینی میری بادینان که له‌شکری مه‌زنه‌کانی کوژد کۆ بکاته‌وه، به‌چن بۆ لا‌به‌ردنی بوداقی کوپی حاجی شیخ و جینگیرکردنی حسین. بوداق به‌ خوی دا رانه‌په‌رمو به‌ره‌نگاری نه‌م هینزه بکا. له به‌ری هه‌لات بۆ نیتیران. حسینی کوپی سلیمان بو به مه‌زنی بابان. بوداق و حسین ماوه‌یه‌ک مملاتیان بو له سه‌ر مه‌رایه‌تی بابان. سه‌ره‌نجام حسین به ته‌واوی ده‌ستی به سه‌ر ناوچه‌که‌دا گرت.

بوداق له سه‌ر تکی سولتان حسینی میری بادینان له لایه‌ن سلیمانی قانونیه‌وه سنجاقی «عه‌ینتاب» ی له باتی نیاله‌تی بابان درایه. (۱۵) له کاتیک دا

ناکۆکی نیتوان کۆره گانی سولتان سلیمان: سه لیم و بایه زید له قۆنیه ته قیه وه، بوداق بۆ لایه نگرتنی بایه زید چو بۆ کوتا هیه. سلیمانی قانونی پقی ههستا بو له وانهی لوتیان ژههه به نهه ناکۆکییهی ناوخیزانه که یانه وه. بایه زید بۆ نه وهی دلی باوکی بهینته وه جی، له سه ر خواستی نه وه، سه ری بودا قی پری و بزی نارد. (۱۶)

- ۵ -

جهنگر، ۲۰ ساله ی رۆم و عه جه م بێ نه وهی به نه عیامینکی کاریگه ر بگا دوایی هات. قوڵ بو نه وهی گه یرو گه رفتهی ناوخۆی ناو هه ر دو ده ولت و، هه ره شه ی ده ره کبی له هه ردو کیان: هه ره شه ی نۆزهک له رۆژ هه لاتنی نیران و هه ره شه ی نه وره یی له عوسمانی، سه ره نجام شا طه هه سب و سولتان سلیمانی ناچار کرد پتیک بین. له نه عیامی نا لۆگۆری جه ن نامه یهک دا له نیتوان طه هه سب و سلیمان دا پاش نا کۆکیه کی. ۵۰ ساله که له سه ر ده می سولتان سه لیمی یه که م (۹۱۸ - ۹۲۶ ک / ۱۵۱۲ - ۱۵۱۹ ز) و شا نیسماعیلی یه که م (۹۰۷ - ۹۲۰ ک / ۱۵۰۱ - ۱۵۲۳ ز) ده به ر ده وام بو، بۆ یه که مین جار گه یشته «پتیکه وتنی ناشتی ناماسیه ۹۶۳ ک / ۱۵۵۵ زه». (۱۷)

پتیکه وتنی ناماسیه له به لگه یه کی سه ره خۆدا نه یه سرا وه وه، به لکو له جه نه نامه یه کی نا لۆگۆر کراوی نیران شا طه هه سب و سولتان سلیمان و، که وه کاری به ده سته کانیان دا پاس کرا وه.

به گۆره ی نه م پتیکه وتنه: ده ولته ی عوسمانی دانی به هه یونی ده ولته ی نیرانی سه فیه ی دا نا و، هه ردو لا پتیک که وتن له سه ر لایه لا کردنی هه ندی له و کیشه قوڵانه ی مایه ی نا کۆکی هه ردو لایان بو، وه کو کیشه کاسی سنور و دین و داله دانی را کړد وانی یه کتری.

کوردستان، نه ره نه ستان، کوردستان، به شینکی عه ره ستان که بویه «ناوچه ی له مپه ره ی نیتوان نه م دو هینه گه وه به ی نه وه سه ر ده مه، دابه ش کران. له نه عیامی نه مه ش دا شاهه زور و شاربازیر و قه ره داح که مه لیه ندی دامه زرانی نه ماره تی بابان بو، که وته ژێرده ستی رۆم و، هه ورامان و مه ر یوان و بانه و سه قز و سه یش که مه لیه ندی دامه زرانی نه ماره تی نه ر ده لان بو که وته ژێرده ستی عه جه م.

«پتیکه وتنی سه ولحی ناماسیه» سنوری نیتوان هه ردو ده ولته ی له سه ر بنچینه ی کیشه ی هێلی دیار و ناشکرا دیاری نه کرد بو، تا به زانی سنوری ده سه لاتی هه ر ده ولته له کوێ دا ته واه نه بێ، به لکو ناوچه ی فر اوان به سنور دانرا بو، که نه بون به هۆی دروست بونی کیشه و نا کۆکی.

بۆ جیا کردنه وهی سنوری ده سه لاتی نه م دو ده ولته گه ی نه درابه هێلی نه ته وه یی، ره گه ز، زمان، دین و مه زه ب، ته نانه ت کوێ نه درابه هێلی عه شه رته ی. هه ره ها کوێ نه درابه دیاری کردنی کۆمپی سه ر وشتی بۆ جیا کردنه وهی سنوری هه ردو ده ولت له یه کتری، به لکو مانه دو بونی هه ردو لا له جه نک و گه یرو گه رفته

ناوختو و هه‌ره‌شه‌ی ده‌ره‌کی ناچاری پینکه‌هاتی کس‌ده‌بون و، ته‌رازوی هه‌زه‌کسانی هه‌ردولاش به‌و جۆزه‌ سنۆره‌کسانی داریشت بو. له‌به‌رنه‌وه هه‌موه‌ه‌و هه‌و پامسته‌قینه‌کسانی ته‌قینه‌وه‌ی ناگۆکیه‌کان و هه‌لگیرسانه‌وه‌ی شه‌ر مابۆن. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش گه‌روگرفتیی دابه‌شکردنی نه‌رزنی نه‌توه‌ ژێرده‌سته‌کان و، مانه‌وه‌ی گه‌شسه‌ی جیاوازی سۆنن، و شیعیی و دابه‌شبوونیان به‌ سه‌ر هه‌ردو ده‌ولت دا، هه‌میشه‌ نه‌یان توانی ناگری ناگۆکی شه‌ر له‌ نیوان هه‌ردو ده‌ولت دا خۆشتر بکه‌ن.

پینکه‌وتنی ناماسیه ٤ نه‌ماره‌تی کوردی: نه‌رده‌لان، موکریان، بابان، سۆزانی له‌ یه‌ک داهری بو، که‌ له‌ ره‌گه‌ز و زمان و دین و سه‌زه‌ب دا له‌ یه‌ک نه‌چۆن و، ده‌سکه‌وتی ناوه‌ری هه‌موه‌یانی پینکه‌وه نه‌هه‌ست و، له‌ ناوچه‌یه‌کی جووگرانی پینکه‌وه به‌سه‌راودا بۆن، که‌ نه‌یان‌توانی له‌ سه‌رده‌می مله‌لانی ی رۆم و عه‌جه‌م دا خۆیان بینه ناوکی پینکه‌هتانی ده‌وله‌تیکێ سه‌رده‌خۆی به‌هه‌تیز. هه‌روه‌ها سه‌رووی کوردستانیشی له‌ت کرد و، به‌ ده‌ردی نه‌مانی به‌رد.

-٦-

بۆ راگرتنی نه‌م په‌یمانه کاتیک شا طه‌هاسب له‌ ژێر گوشاری سولتان سلیمان دا، به‌رامبه‌ر ٤ سه‌د هه‌زار سه‌که‌ی زه‌ر، بایه‌زید و کۆره‌کسانی که‌ له‌ نێران دالده‌ درابۆن، دایه‌وه ده‌س نێردراوه‌کسانی سولتان به‌و گوشتن (٩٦٩ ک / ١٥٦١ ز). کۆره‌کسانی بوداکی به‌هه‌یش که‌ له‌ خه‌مه‌تی نه‌ودا بۆن له‌و که‌نیوه‌ینه‌دا کۆژران. (١٨) حسین مه‌زنی باهان له‌ شه‌ری ناوختو دا کۆژرا. (١٩) خه‌ضر به‌کی کۆپه‌شی که‌ ناوچه‌ی مه‌رگه‌ی به‌ ده‌سته‌وه به‌و له‌ لایه‌ن رۆمه‌وه لێخرا، ناوچه‌که‌ی درا به‌ مه‌یره‌به‌کی موکری. دواي نه‌م رو داوانه ماوه‌یه‌ک موکری باهان بۆ سه‌رگه‌وره بو.

سه‌ره‌فخان له‌م به‌اره‌یه‌وه نووسیه‌تی: «ئێسته ئێلی باهان بۆ حاکمه به‌لام به‌رامبه‌ر ٤ هه‌زار پیای نیسپ سواری پر چه‌ک له‌ ناو نه‌و قه‌ومه‌دا هه‌یه و سه‌ر به‌و که‌س دانانه‌وین ... هه‌ر ناخایه‌ک له‌ ناخایانی هه‌زه‌کان، ناوچه‌یه‌کی نه‌و ولاته‌ی گرتۆته ده‌س. هه‌مو سالتیک ٤ خه‌روار زه‌ر له‌ ناوختیان دا کۆ نه‌که‌نه‌وه نه‌ی ده‌ن به‌ خه‌زانه‌ی شاره‌زور، ولایه‌تی باهان له‌ خه‌واصی هوماپۆن - واته‌ ملکی تایه‌تی سولانه - زۆرایه‌تی نه‌مین و عامیله‌کان - کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی - به‌ نه‌رمی و دلدا نه‌وه ره‌فتاریان له‌ گه‌ل نه‌که‌ن. هه‌مو سالتیک چه‌رده‌یه‌ک نه‌ختینه و شتومه‌کیان بۆ نه‌به‌رتی، نه‌گه‌یا به‌ زۆر و ده‌سه‌رتی فله‌ستیکێ سو به‌ مه‌یری مه‌یران و ده‌فته‌رداران و نه‌مین و عامیله‌کانی تر ناده‌ن. تا ئێمه‌ر که‌ سالی ١٠٠٥ ی گۆچیه‌ (١٥٩٦ ز) هه‌لومه‌رجی نه‌و ولایه‌ته به‌م جۆزه‌یه (٢٠)

هه‌لومه‌رجی باهان به‌م جۆزه‌ مایه‌وه تا له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دوازه‌هه‌می هه‌جری دا فه‌ق نه‌حه‌دی داره‌شمانه هه‌لکه‌وت و، زنجیره‌یه‌کی نوێ ی مه‌یره‌کانی باهانی دامه‌زاندوه.

رینگه‌کوتی ناماسیه تا مهرگی سلیمان (۹۷۴ ک / ۱۵۶۶ ز) و تا مهرگی ته‌ماسب (۹۸۴ ک / ۱۵۷۶ ز) له لایه‌ن هه‌ردولاهه پارێزگاری کرا، به‌لام له ناوچه‌کانی سنوردا شەری ناوچه‌یی هه‌ر نه‌قه‌وما، ده‌سه‌لاتدارانی سنور هه‌ولیان نه‌دا قه‌لمه‌مه‌وه‌کانی خۆیان فراوانتر بکهن، نه‌میره‌ خۆخه‌به‌کان بۆ چه‌سپاندنی ده‌سه‌لاتی خۆیان و بۆ داڕێژکردنی به‌رزه‌وه‌ندیه‌کانی خۆیان نه‌مسه‌ر و نه‌وبه‌ریان نه‌کرد و، به‌ ناسانی دلسۆزی خۆیان له‌مه‌وه‌ بۆ نه‌و نه‌گه‌زێ و به‌گه‌زیه‌کتری دا نه‌چون. کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردو ده‌وله‌ت ده‌ستیان وه‌رنه‌دا به‌ کاروباری ناوخۆی نه‌مه‌اله‌ گه‌وره‌کانی کوردده‌وه، بڕایان نه‌کرد به‌ گه‌ز بڕادا و، کورپان له‌ پاوک هه‌لنه‌گه‌تێرایه‌وه‌ و، تۆزی دوه‌ره‌گیان تی دا نه‌چاندن.

هه‌لکه‌وتی جیۆپۆلیتیکی مولکی بابان بو به‌ هۆی نه‌وه‌ی به‌شی نه‌مه‌اره‌نی بابان له‌ ممله‌لاتی ی رۆم - سه‌جهم دا له‌ چاو هه‌ندێ نه‌مه‌اره‌نی کوردی ئێدا زیاتر بن، به‌ تایبه‌تی چونکه‌ گه‌وت به‌وه‌ سه‌ر رینگه‌ی شاره‌ گه‌وره‌ و پیرۆزگه‌کانی عێراق، به‌غداد، موصل، نه‌جه‌ف، که‌ربه‌لا، سامه‌را، کاظمیه‌. له‌ هه‌مان کات دا ناوچه‌گه‌ خۆی ده‌وله‌تیکی به‌هه‌یز و به‌که‌گرتو، به‌لکه‌و به‌مه‌اله‌یه‌کی ده‌سه‌لاتداری ته‌با و به‌که‌گرتوی تی دا نه‌بو تا به‌توانی خۆی له‌ به‌ر نه‌و هه‌نرشانه‌دا رابگرێ که‌ له‌ رۆژه‌ه‌لات و رۆژناواوه‌ نه‌هات، یاخود بۆ سویدی خۆی که‌لک له‌ ناکوکی نه‌م دو هه‌یزه‌ وه‌ریگرێ.

میره‌کانی نه‌رده‌لان، که‌لکیان له‌ بۆشایی ده‌سه‌لات وه‌رنه‌گرت، به‌ تایبه‌تی له‌ سه‌رده‌می هه‌لۆخان (۹۹۶ - ۱۰۱۴ ک / ۱۵۸۸ - ۱۶۰۵ ز) و خان نه‌حمه‌د خانی کورپی دا (۱۰۲۶ - ۱۰۴۸ ک / ۱۶۱۷ - ۱۶۳۱ ز) هه‌ندێ له‌ ناوچه‌کانی حواری کوردستانیان خسته‌ سه‌ر قه‌لمه‌مه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆیان. به‌لام نه‌مه‌اره‌تی نه‌رده‌لانیش که‌ هه‌لکه‌وتیکی جیۆپۆلیتیکی هاوتای نه‌مه‌اره‌تی بابانی هه‌بو نه‌یتوانی ده‌وله‌تی سه‌ربه‌خۆ دا به‌هه‌زێنین. هه‌ر له‌ نه‌ه‌جاسی نه‌وه‌دا که‌ ولاته‌که‌یان بو بۆ به‌ مه‌یدانی زۆرانساری خۆشناوی ناچار بون له‌ مه‌اره‌ی سه‌ده‌ و نیه‌یک دا ۴ حار پایته‌ختی خۆیان به‌گه‌زێ نه‌وه‌، به‌نکی نه‌مه‌اره‌ته‌که‌یان له‌ قه‌لای زه‌لمه‌وه‌ گه‌زێایه‌وه‌ بۆ قه‌لای مه‌ریوان، نینجا بۆ قه‌لای پلنگان، دواي نه‌ویش بۆ حه‌سه‌ن ناوا، سه‌ره‌ه‌جام بۆ سه‌ (۱۰۴۶ ک / ۱۶۳۶ ز) تاوه‌کو له‌ مه‌ترسی رۆم دوری به‌خه‌نه‌وه‌.

جیاوازی مه‌زه‌بی شیعە - سوتنه‌ هه‌میشه‌ یه‌که‌نیک له‌ هه‌ز، یاخود له‌ به‌هانه‌، گه‌رنه‌گه‌کانی هه‌لکه‌یرسانی جه‌نگ بو، چه‌وساندنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌یی

دانشستوانی ولایت‌دکانی به‌غداد و شاره‌زور به‌کیتک بوله هاندوره‌گانی
له‌شکرکیشیه‌گانی سرده‌می سولتان مرادی چواره‌م به‌ناو کردستان دا بۆ
سه‌نده‌وی به‌غداد له‌عه‌جهم. تا له‌دوایین له‌شکرکیشی دا (۱۰۴۸ / ۱۶۳۸ز)
سولتان مراد خوی به‌غدادی به‌یکجاری له‌دهس عه‌جهم دهره‌یتا و،
نهمه‌ش بو به‌هوی به‌ستی به‌یمانی ناشی زه‌هاو (۱۰۴۹ / ۱۶۳۹ز).
پیکه‌وتنی زه‌هاو سنوری نیتوان هه‌ردو ده‌ولته‌تی له‌قافقاسه‌وه تا سه‌روی
خه‌لیج: له‌ناخسه، قارس، وان، شاره‌زور، به‌غدا، به‌صرا، دیاری کرد.
مه‌ریوان و قه‌لای هه‌ورامان و دهره‌تنگ له‌گه‌ل هه‌زه‌گانی پیره و زه‌ردویی
به‌ر نیشان که‌وت.

به‌دره، جه‌سان، مه‌نده‌لی، سه‌رمیل، درنه، قه‌لای زه‌لم، قه‌زجه،
سه‌رچاره‌ی چه‌می چه‌قان له‌گه‌ل هه‌زه‌گانی ضیانه‌دین و هارونی له‌ئیلی جاف به‌ر
عوسمانی که‌وتن. (۲۱)

پیکه‌وتنی زه‌هاو ده‌سه‌لاتی عه‌جهمی له‌پۆژناوای چیاکانی زاگروژدا
نه‌هینشت و له‌دیوی پۆژه‌لاتی دا رای گرت و نهم سنوره‌ له‌م ناوچه‌یه‌دا به‌کرده‌وه
به‌سنوری نیتوان نه‌ماره‌تی نه‌رده‌لان و نه‌ماره‌تی بابان که‌ تازه‌ خه‌ریکی بوژانه‌وه و
که‌شه‌ کردن بون. هه‌روه‌ها قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی حاکمانی به‌به‌ش که‌ دوایستر له
نه‌ده‌ی کوردی دا به‌ «مولکی بابان» و «دارالملکی بابان» ناویراوه، به‌پتی
خه‌ریکی و لاوازی مه‌زنه‌گانی بابان و، گۆزانی ته‌رازوی هینزی نیتوان نه‌مان و
نه‌ماره‌ته‌ دراوستیکانی: نه‌رده‌لان و سۆزان و موکریان و، گۆزانی ته‌رازوی هینزی
نیتوان ده‌وله‌ته‌گانی عوسمانی و نیرانی، تنگ یا فراوان بوه. هه‌ندێ جار له‌لای
سه‌رویه‌وه‌ گه‌یشتۆته‌ موکریان و، له‌لای خوارویه‌وه‌ گه‌یشتۆته‌ زه‌نگاباد، زه‌هاو،
جه‌هل حه‌مرین، جه‌سان، به‌دره و مه‌نده‌لی و، له‌لای پۆژه‌لاتیه‌وه‌ مه‌ریوان،
بان، سه‌قز و سه‌ه و، له‌لای پۆژناوایه‌وه‌ گه‌یشتۆته‌ کۆیه، رانیه، هه‌ریر، ناڵه‌تین
کۆیری و هه‌ولیر.

به‌راویزه‌کان

۱. بدلیسی: ۳۶۲.
۲. بدلیسی: ۳۶۳.
۳. فخر الکتاب: ۹۵ - ۹۴.
۴. بدلیسی: ۳۶۴.
۵. بدلیسی: ۳۶۵.
۶. بدلیسی: ۳۶۶.
۷. بدلیسی: ۳۶۶.

۸. بدلیسی: ۳۷۰.
۹. بدلیسی: ۳۷۱.
۱۰. بدلیسی: ۳۶۷.
۱۱. نورکارمان: ۶۸۵ - ۶۸۹.
۱۲. بدلیسی: ۳۶۷.
۱۳. فخرالکتاب: ۹۶.
۱۴. فخرالکتاب: ۹۸.
۱۵. بدلیسی ۳۶۹.
۱۶. بدلیسی: ۳۶۹.
۱۷. دهریاری رنیکه و تنی ناماسیه پروانه: پردگشتال: ۱۲۲۲.
- پارسادوست: ۲۶-۲۷.
۱۸. بدلیسی: ۳۶۹.
۱۹. بدلیسی: ۳۷۱.
۲۰. بدلیسی: ۳۷۱-۳۷۰.
۲۱. الراوی: ۲۱۱-۲۱۶، پارسادوست: ۴۵.

[illegible]

۲. میر سلیمان:

یه که مین ته قه للای سه ره خوئی له بهینی بهرداش دا

- ۱ -

قوناغی توی ی بوژاندهوی نه ماره تی بابان له نسودی دوه می سه دهی
بارده می گزجه وه دوس بن نه کا نه وه، کاتیک هه قن نه حه دهی حه لکی داره شمانه
له خیللی سورده بی له ناوچه ی پشدر - ناوچه ی قه لدری نیستا - سه ماله ی
دهسه لاتداری بابانی دامه رواند.

سه وگروشته ی هه قن نه حه ده و هاوسه ره نه وروپاسه که ی، که نه من له
نه: ایه کی نه وروپادا به دیلی گرت بن، نه که رچی له چیره گنکی خه بانی نه چن،
به لام له هه مان گات دا دهی نه کا که هه قن نه حه ده نه من له نوردی عوسه سی دا
سپایی هه ی و له هیزشکی عوسه نه کان دا بو سه و لا ناسی مه سیحی نه وروپا
به شداری کرد بن.

ریج له سهردانه که ی دا بو شاری سلیمانی (۱۲۳۵ ک / ۱۸۲۰ ر) له زمایی
مه محمود پاشای باهاله وه میژوی نه م سه ماله یه وها نه گننه وه: «ناوی هۆزه که له
نورادا «گرمایح» ه، به لام وشه ی به به نازناوی سه ماله که یه و نه مده ماسی نه
به ماله یه سهرداری پش و پشی نه و خیلن، له بهر نه وه نیستا هه مونه و ناوچه ی
تبیادا دانیشتون و دانیشتوانی ناوچه گهش پشکه وه، به حکومتی «به به یان
«بابان» ناو نه بری، هۆزه که له به نه دا له پشدر، له ش حه کاسی باگوری نزیك
هه من که نه ی سه و سوری نیران دروست به. مه محمود پاشا له سه ری نه ورا و نه من
«له کاتی شه ری نیران عوسمانی و نیرانیه کان دا، یه کیک له باپره کاسی،
خرمه تیکی باشی سولتانیکی عوسمانی کرد وه، له بهرام بهر نه م چا که یه دا به وه
حه لات کراوه که فرمانداریتی هه مونه و ناوچه نه بکات که به شه له نیرانی داگر
کرد به، به م حوره ورده ورده خوی و نه وانه ی دوا ی خوی هاتن، توانیویه دوس به
سه و نه و ناوچه نه دا بگرن که نیستا به ده ستانه وه یه، نه و ناوچه نه ش که له وساره له
نیرانیه کانی سه ندۆته وه، نیت هه مونه و ناوچه نه ش که و ته ژیر دهسه لاتی بابانه کان،
یان به به و، به فرمانداریتی شاره زوریان سپارد، که پایته حه که ی که رکوک به،
به لام میر له م گننه وه یه دا نه ی توانی میژوی هه ر دو او نیکیانم بو ده ستیشان
بکا، هه ر نه و نه ده نه بن وتی باپیرانی نه م، ماوه ی کی دور و دریز سهرداری ولات هه ی
و، نزیك سه د سالتیک له مه و بهر فرمانداریتی دو ناوچه یان درایه. (۱)

سلیمان به به، یان بابا سلیمان له دوا چاره کی سده ی ۱۱ هـ می کژی دا
 که و ته چمیانندی دهه لاتی خوی و دهگرته وه به سر مولکی بابان دا. نیر له و
 کانه و کور و نوره کانی میرایه تی بابانان گرته ده ست. بنکی قهله مروه ی بابان له
 سهر تادا و دارم شمانه «بوکه نه که ویتنه نیتوان شاره کانی قهلا دزه - سهرده شتی
 نیسته وه. وه کو نه لیتن نه بین ماوه یه کیش له «ماوه» و نینجا له «قهلا چوالان»
 بوین.

-۲-

سالی (۱۰۹۹ ک / ۱۶۸۷ ز) وشکه سال بو. کاره ساتیکی سروشتی گه وری
 به دودا هات. گرانی و قاتوقری و برسیستی بلا و بوه وه. ژماره یه کی زوری کورد و
 غم ره ب پرانه ناو کزانه کانی به غدا ده وه داوای خوار دنیان نه کرد. به دوی نه وه دا
 نه خوشی تا عون بلا و بوه. له ماوه ی ۳ مانگ دا تنیا له به غدا ده ۱۰۰ هزار
 کمس زیاتری کوشت. سالی دوی نه وه ش دیسان تا عون بلا و بوه له جاری یه کم
 کرشده تر بو. هه مو رژی زیاتر له هزار که سی نه کوشت. تا عون شیرازی کاروباری
 ولاتی تیک دا. خه لک نه یان نه توانی باج و سهرانه به دن.

له م هه لومهرجه نالزه دا میر سلیمان و میر حسن به له شکری بابانه وه چونه
 سهر که رکوک ناوه ندی نیاله تی شاره زور. ده ستیان به سهر که رکوک دا گرت و له م
 شه رده دا دلاور پاشای «موته صهری یه ی که رکوک کوژرا (۱۱۰۱ ک / ۱۶۸۹ ز).
 حسن پاشا و مزیری به غدا ده، له جینگه ی دلاور، حسین پاشای دانا به
 موته صهری یه که رکوک و، هیز و دهه لاتی دایه یز له ناو بردنی میر سلیمان.
 هه روه ها نه م هه روه شه نامه یه شی بو نارد:

ه نیره که له دانیش توانی ناوچه کانی سهر به شاره زور و، له ره عیه ته کانی
 ده ولته تی به رزی سهر که وتون، و اتان لئ چاوه روان نه کرا گوژرایه لی فرمانه کانی بن،
 به لاق نه وه چند سالیکه دوژمنایه تی والی که رکوک نه کن و، له ینگای گوژرایه لی
 ده رچون و، ده ستان دریز کرده بژ شوینانی تر که مولکی سولتانن له وانه شاره زور و
 ده وری وری.

که موته صهری یه که رکوک هه ولی دا بتانه یتنه وه هوش خوزان و
 بارگیر نه وه سهر ینگای راست، چونه وه به گژی دا و پرکیشیان کرد کوشتان و،
 که لوبل و شتومک و سهر یازه کانیان تالان کرد. شه رتان چوه بن کلیشه تانه وه
 شاره وچکه ی شاره زور و ده وری شتیه کانیان داگیر کرد، له کاتیک دا که نه تانزانی له
 کزنه وه و تا نیستا نه وانه مولکی ده ولته تی به رزن. نه مانزانی هژکانی نه م کارانه
 چی بو و، به دریزی ناگادارمان به کن چی پالی پشرونان نه م جوله نه وانه به کن.
 نه بین به پده شاره وچکه ی شاره زور چزل به کن و کاروباری نه وی بدنه دوس نه و
 «موته سه لیمه» ی فرمانی دانانی ده رچوه. هه روه ها نه بین هه مو که لوبل و

ششمهک و چهکی که له پاشای خوالینخوشبوتان گرتوه بدهنده به مورتسه لیلی
نوی.

نهوش بزائن نهگه کوی له ناموزگارستانه نهگرن و نهگه رینه وه ژتیر باری
فهرمانیه ری نهگه ونه بهر توره بونی کاریه دهستانی بهرز. نهوسا ههزاران لهشکرتان
نه نیرنه سهر، بیگومان نیهوش توانای بهرام بهرستان نه و ناتوان له روی سهر یازه
سهر که وتوهکان دارا بهوست و، چاره نستان نه بین به بهند یز هه مو نهوانه ی ری نه دهن
به خوزان نه چاره کارانه بهکن. بزه پیش نهوهی دهنگریستان بهگانه دهوله تی
سهر که وتو نه بین چاره سهر بهکری، نه گینا بهلا به سهر خوتان و دابشتوانی به سزمانی
بیتاوان دا نه هین. له بهرنه وه پتوسنه بهگه رینه یو نو و ریزی موسولمانانی
به کتا بهرست و ملکه چی شهر یه تی نسلا می بن به بین ی نایه تی که ریمه ی، هها اها
الذین امنوا اطعوا الله واطعوا الرسول واولی الامر منکم، نه گسا له ریزی «پاشای» یان دا
دانه ترین که به بین ی شهر نه بین شهرتان له گد بهکری.

وهرنه وه هوش خوتان و داوای لیبوردنی کوب هه کسان بهکن و، شار و
دهور و پشه که ی بدهنه دهس حاکمی نوی و، نهوهی له پاشای خوالینخوشو لالان کراوه
بهکس بهوه و، له وه ناگسا دارمان بهکری به نهوهی لایه ره ی رابردو هه به بدیه وه و
لایه ره یه کی تازه بهک بهنوه.

عنیش له لای خومه وه به لیتان نه دهن داوا له دهوله تی بهرز بهکم لیتان
خوش بین. نه گینا واره یلا لهو چاره نوسه ی چاره نزار نهگا

نهوش بزائن که شهری دهولت بهرنه ده و، حسابی شهو که تی رۆشنه، نهگه
گومالتان له وه هه به لهوانه بهرسن که له نیه به سالا چوتن و، له حاوهن تهجرو بهکان
بهرسن. نهگه عهقلان هه بین کوی له ناموزگاریه کالم نهگرن و نه یرخین. وان کل
مفرو مفلوب والسلام (۲)

لهشکره که ی والی به عهداد و، حسین پاشای تاره مورتسه ره یی که رکوک
دو مایک لهو دهور بهره دا سهر ایه وه هه چی بین نهگرا. به سهر نه که وتوی که رابه وه
(۱۱۰۲ ک / ۱۵۹۳ ز). (۳)

هه نومرجی به عهداد تینک چوب. بهصرا له لایه نینه کانی شه ره به وه پهلامار
نه درا. والسهکان بهک له دوا ی بهک نهگزان. بهلام نه بیان نه توانی کاروباری ولات
پنک بهخه نه وه و، باهی حکومه تی کز بهک نه وه.

- ۳ -

دهسه لاتی سهر به خوی سلیمان به به تا نه هات زیادی نه کرد. به قسه ی
مستوره: «له سهر دهی جلوسی شاه سولتان حسین دا کاروباری نه ماره تی کوردستان
(نه دره لان) له نهستری محمدهد خانی کوری خهسره خانی نه دره لان دا یو، له کاتی
نیاله تی نهودا، سلیمان پاشای بابان له بهر رۆزی سیا و لهشکر و، فره یی زیو و

زیر بایی بو. لشکرینگی له ژماره‌ی نه‌ستیری زۆرتری سازدا. له هه‌ردو مه‌مله‌که‌تی
 ڕۆم و ئێران دا که‌وته تالان و ڕاوو‌پوت و، بانگی سه‌ربه‌خۆیی و پا‌خی‌بو‌نی به‌ گه‌ی
 ی دانیش‌توانی هه‌ردو ولات دا‌دا.

سه‌ره‌تا به‌ سپا‌یه‌کی ژماره‌ زۆره‌وه به‌ره‌نگاری وه‌زیری به‌غداد بو. دوا‌ی نه‌وه‌ی
 له به‌ گه‌ژا‌ چونی وه‌زیردا به‌ تیشکا‌وی هه‌لات. نه‌و سپا‌ گه‌وره‌یه‌ی به‌ نیاز‌ی گه‌رتنی
 کورده‌ستانی نه‌رده‌لان جو‌لان‌د و، ده‌ستی گه‌رتنی بۆ نا‌وچه‌ سنو‌ریه‌کانی نه‌و‌ی درێژ‌کرد
 و ده‌رگا‌کانی فسته‌ و فه‌سادی کرده‌وه. له به‌که‌م ته‌کا‌ن دا هه‌ورامان و مه‌روان و
 سه‌قزیان گه‌رت و، ته‌مه‌رخان به‌گی کور‌ی زۆرا‌پ سول‌تانی کور‌ی که‌لب عه‌لی خانی
 والی که‌ له سه‌قز و سپا‌کو بو. هه‌روه‌ها نی‌براهیم به‌گی مه‌یر نه‌سکه‌نده‌ری
 ده‌سه‌لاتداری مه‌روانیان کوشت.

سه‌ره‌نجام که‌ هه‌والی هه‌لکه‌ران‌ده‌ و را‌به‌ڕینی سلیمان پاشا که‌شته‌ شا
 سول‌تان حسین، په‌ژاره‌ی نه‌و ڕودا‌وه دای گه‌رت. عه‌بیاس قو‌لی خانی قا‌جاری به‌
 سه‌رداری سپا‌یه‌کی گه‌وره‌ی زۆری له ژماره‌ به‌ ده‌ر دانا و، نا‌ردی بۆ به‌ره‌به‌ستی
 فیه‌تی سلیمان پاشا و، یا‌رمه‌تیدانی سپا‌ی نه‌رده‌لان. (٤)

شاه‌سول‌تان حسین (١١٠٥ - ١١٣٥ ک / ١٦٩٣ - ١٧٢٢ ز) بۆ ڕینگا
 ڕتن له ته‌قه‌لا فراوان‌خوا‌زیه‌کانی سلیمان پاشا هه‌م ڕینگه‌ی دیپلوما‌سی و هه‌م
 ڕینگه‌ی جه‌نگی گه‌رت.

- ٤ -

سنو‌ری ده‌سه‌لاتی سلیمان فراوان بو به‌و له که‌رکو‌که‌وه تا نه‌رده‌لاتی هه‌تا‌په‌وه
 ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه. نه‌م نا‌وچه‌یه‌ له ڕوی جو‌گرافیا‌ی به‌شه‌ری و سه‌رو‌شتیه‌وه
 بێکه‌وه به‌سترا‌و بو. له ڕوی ڕه‌گه‌ز و زه‌من و فه‌ره‌هنگه‌وه له یه‌ک ته‌جو. له ڕوی دین
 و مه‌رده‌وه هه‌م‌و‌یان سنو‌نی شافعی بو. له که‌ل مه‌زه‌بی ره‌سمی ده‌وله‌تی
 سه‌فه‌وی و، مه‌زه‌بی والیه‌کانی نه‌رده‌لان حیا‌واز بو. هه‌ی یه‌که‌گه‌رتن و یه‌که‌که‌وتن‌یان
 زۆرت‌ر تێ دا به‌ له‌وه‌ی به‌شن له ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی یا عوسمانی بن.

- ٥ -

له سه‌رده‌می شاه‌سول‌تان حسین دا‌ دو ڕودا‌و قه‌ومان نه‌یان‌توانی سه‌ره‌له‌نو‌ی
 بێن به‌ هه‌ی هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ی په‌یمانی زه‌ها‌و و، هه‌لگیرسانه‌وه‌ی شه‌ر له به‌ینی هه‌ردو
 ده‌وله‌ت دا.

یه‌که‌میان، له‌شکرکێشی به‌به‌ سلیمان بۆ سه‌ر نا‌وچه‌کانی نه‌رده‌لان که‌ به‌ بێ
 ی په‌یمانی زه‌ها‌و (١٠٤٩ ک / ١٦٢٩ ز) به‌شیک بێن له قه‌له‌مه‌وه‌ی سه‌فه‌وی.
 دوهمیان، داگیرکردنی به‌صرا له لایه‌ن نه‌مه‌ری حو‌زه‌وه که‌ به‌ بێ ی هه‌مان
 په‌یمان به‌شن بو له ده‌وله‌تی عوسمانی.

به‌لام لاوا‌زی هه‌ردو ده‌وله‌ت و گه‌رخوا‌زدنیان به‌ گه‌یرو‌گه‌رتی گه‌وره‌تره‌وه:

عوسمانی به شهری دوه‌لته‌تانی نه‌وروپاوه و، صفه‌وی به گبروگرفتی ناوخته‌وه، همدولای والی کرد بیر له شهر نه‌کهنه‌وه. رینگای گفونگوی سیاسیان گرت. شای نیران دو جار نامه و نویسمی بولای سولتانی عوسمانی نارد:

- نامه‌ی یه‌که‌میانی سالی (۱۱۰۹ ک / ۱۶۹۷ ز) له گدل کلیلی شاری به‌صرا و دیاری هیتر او به نرخ دا به رؤس‌تم خان دا نارد بولای بابی عالی. رؤس‌تم خان له پیش دا صفه‌ری نه‌عظم و شینخول‌سلامی بیلی، نینجا سولتان به گهرمی پیشوازیان لی کرد.

شا له‌م نامه‌یه‌دا، پاش پیشه‌کیه‌کی دریتی پر له چاپلوسی و، بیره‌نانه‌وه‌ی پیوستی راگرتی موره‌ج‌کانی ناشی، باسی گبروگرفته‌کانی سنوری همدرو دوله‌ت نه‌کا. به‌صرا به سولکی سولتان نه‌زاتی. هدر له‌به‌رنه‌وه کلیلی شاره‌کیه‌ی بۆ ناردوته‌وه. له ههمان کات دا سکا له دهس به‌په‌سلیمان دهر نه‌پرتی که «...» ماره‌یه‌کی درتیه همدو رۆژی شهر نه‌فرۆشی به حاکمه‌کانی سر سنور و نیل و هۆزه‌کانی کوردی نه‌م لایه‌نه... دهستی گرتوه به سر هه‌ندئ له ناوچه‌کانی حاکمه‌کانی نه‌م سنوره و، ره‌فاری ناب‌ه‌جئ نه‌کا له گدل پارتیزه‌رانی که لهو سر سنوره مهنموری موراعاتی شهر ابطی صولح و میاقن...»

هه‌روه‌ها گازنده له پاشاکانی به‌غداد نه‌کا چونکه «...» چه‌ندین جار کرده‌وه‌ی ناشایسته‌ی نه‌و کابرایه‌ی یان پی راگه‌یه‌نرا به‌لام «...» همدو جار نه‌ک نه‌وان به‌لینی ته‌متی کردنی نه‌و و چاره‌سه‌ر کردنی نه‌م کاره‌یان داوه... به‌لینه‌کانیان نه‌هیتاوه‌ته‌دی، که‌رکوک و نه‌و شرفه‌نای له پاشا و سنجه‌ق به‌که‌کانی گرت به‌له دهستی نه‌ودا هیتراونه‌ته‌وه...»

له کۆتایی نامه‌که‌ی دا داوا له سولتان نه‌کا فرمان ده‌ریکا بۆ له ناو بردنی سلیمان به‌به و، نه‌مه‌ دانه‌تی به هۆی پته‌وبونی بناغه‌ی پته‌وندی دۆستانه‌ی همدرو لا.

هه‌ر بۆ نه‌و مه‌به‌سته هه‌ندئ را‌سیارده‌ی به رؤس‌تم خان وتوه که به زار بۆ سولتانی رۆن بکاته‌وه. (۵)

- نامه‌ی دوه‌میانی سالی (۱۱۱۲ ک / ۱۷۰۰ ز) له گدل کلیلی شاری به‌صرا به ههمان ناوه‌رۆک به نه‌بۆله‌عصوم خان دا ناردوه بۆ سولتان. نه‌مجاره‌یان سولتان فرمانی گرتنه‌وه‌ی به‌صرای دا.

نه‌توانی له ناوه‌رۆکی نه‌م نامه‌ چه‌ند نه‌نجام‌گیره‌ک بکرت:

(۱) هه‌رلدانی ده‌ریاری صفه‌وی بۆ پاراستنی په‌یونده‌ی دۆستانه‌ی نیوان همدرو دوله‌ت له سر بنچینه‌ی په‌یمان‌کانی را‌بردو. نه‌وش له لایه‌که‌وه نه‌که‌راپه‌وه بۆ لاوازی و دارزانی دوله‌تی نیران که نیترو وه‌ی جه‌نگنی تن دا نه‌ما‌بو، وه‌کو دوا‌یترو، هیترو نه‌فغانیه‌کان ده‌ریان خست، وه له لایه‌کی تروه‌ه خه‌ریکی ش و ده‌ریایانی صفه‌وی به را‌بواردنی رۆژانه‌وه.

بویاری دامرکانده و سهرکوت کردنی بزوتنه و سهره خویی خوازی میری بابان و
نالتزانی ناوچه سورییه کان.

(۳) رقی نه سدر و قینی قولی دهر باری نیرانی له کورد و مه زنه گانی.

- ۶ -

شا سولتان حسین له پال ته قه لای دیبلو ماسی دا بز نه و ی بابیعالی بز
هاوکاری و ته قه لای په کگرتو راپکینشن دژی میر سلیمان، له شکرکی گه وری
قزلشای به سهرکردایه تی په کن له سهرانی ناسراوی قزلشای نارد سهر کوردستان،
بز نه و ی بیری پیشه و ی له شکرکی کورد بگرت و بیان گیریتنه و دواوه. له هه مان
کات دا نه و کوردانهش ته منی بکا که هاوکاریان له گهل له شکرکی بابان کوردوه، یا
نهرمان له گهل نواند بون. مستوره، له باره ووه نویستی: «که مه وکیبی سیای
قزلشای و قشونی ندره لان گه بشته مه لسه ندی مهریوان، سلیمان پاشا پتی
نازایه تی و مه رداپه تی برده پیش و بو به شهر، له بهیانی ۹ ی موحه ووه مه لهرامی
۱۱۱۰ تا نیوارتی هنگامه ی جهنگ له سهرسکه ی تیغ و زرمه ی رم گهرم بو، له
بهیانسوه تا نیوارتی نیزه ی دلیران له په کتری کاربگر و شمشیری دلاوران گیایی
نه کوشت و سهری نه بری، هیچ لایه گیان کارگیان بز پیشه ووه نه برده.

بهیانی دژی دها تو که ۱۰ هه می مانگی ناوبراو بو، دوباره ته پتی شهر له
هه ووه لاهو لن درا و، هه وولا بز شهر ریزیان به ست، وه کور نه و شتر هه لیان
نه کوتایه سهر له شکرکی په کتری. سلیمان پاشا بزبان داه زسه ناو مهیدان و مه ردا نه
و دلیرانه روی له شهر که کرد و نازایه تی نواند، سهری چندین سواری ناوداری به
زه بری بازو به رداپه ووه سهر نه و.

له دواپی دا، له بهرنه و ی فته ح و ظه سهر بنده به ته قدیره ووه نه که به زه بری
بازوی دلیرانی دژستم ناسا و هیتی شمشیری شیرانی پر هونه ر، شه مالی
سهر که وتن به سهر نالای دوله تی عه بهاس قولی خان دا هلی کرد و، سلیمان پاشا
و له شکرکه کوی رقی که وتن و تیشکان، زوری سهر کرده گانیان کوزران و گیران و
به شیکیشیان بریندار و به دیل گیران. نه و ی له شمشیر رزگاری بو به هه زار
ده رده سهر و کیشه گیانی خوی قوتار کرد. خیره و باره گا و که لویه لی خزیان به جی
هیت. بهرو لای دژم و قوسته نین هه لاتی، (۶)

- ۷ -

قاسم سولتانی هه ورامی لای سهر کرده ی له شکرکی عه جه م زمانی له
مه زنه گانی ندره لان دا بو. تا وانیاری کرد بون به و ی نه وان به «هزی دراوسینه تی و
اومزه ی و هاروسینه تی و دور بهر کرده ووه» ده ستکیشی له شکرکی بابانیا ن کوردوه

بزد اگر کردنی ناوچه که، له سهرنوهه عه بیاس قو لی خانی قاجار ۱۲۰۰ که سی له
 کورده گانی نهرده لان سهر پی، بز چاو ترساندن و ته من کردن ششان گردیکی له
 که لله سی سهریان دروست کرد، که به «گولین گوه» ناسراوه، قاسم سولتان که دوزمانی
 کرد بو، نهویش له سرا پرکاری نه بو، سهری نهویشی به سراوی له سهر لوتکی
 کرده که دانا. (۷)

شیخ نه حمده، شاعر یکی نو سهرده مه، شاعر یکی فارسی به م بزنه یه وه
 داناوه، شاعر که ی پر مه عایه و تواجنیکی کوشنده له کورد خزی نه گرتی، سالی
 روداوه که سی باس کرده، له شاعر که دا نه لی:

اگر چه او منار کله ها ساخت
 ولی باوی سلیمان نرد ها پاخت
 بسال سیزده خان قزلباش
 نحوست های مخفی کرد او فاش
 نحوست ها زکس نبود، که از ماست
 از ان گفتد کز ماست آنچه بر ماست

- ۸ -

چیرۆکی دوانزه سواری سهریوان، که له ناو کوردا وه کونه فسانه یه کی
 نه ته وه یی لی هاتوه و، پیره میرد به شیوه یه کی نه ده بیی دایر شتوته وه، نه بن له
 سهرده می میر سلیمان دا روی دابن، گوايه ۱۲ سواری باپان له شه به یخونیکی
 کنوردا نه دن به سهر چند هزار سهریازیکی نیرانی دا که له که ناری گومی زربار
 له سهریوان بارگه یان خست بو. هیزی نیرانییه گان نه شکن و پیش نه وه ی
 هیزه که یان بز بکری پاشه کشی نه کن. (۸)

- ۹ -

تاعون به صرای به خوری پهریشان کرد - خه لک به پاشه توانی ته رمی
 مرده گانیان بیه بو گورستان بیاننژی، هه رکه س به مرده لاشه که ی یا له ماله که ی
 خوی دا نه شاردرایه و یان به جی نه ما.

خه لک باج و سهره یان بن نه درا، له سهر وه گرتنی باج و سهرانه بو به
 شهر له به سی والی و خه لک دا، نینه گانی عه ره ب باجی بو یون، سهرینجیان له
 فه رمانه گانی دولت و دانی باج و سهرانه نه کرد، والی له شهر دا له که لی نیلی
 مونه فیک کوژا (۱۱۰۲ ک / ۱۶۹۰ ز)، به صرا و ده وروپشتی پشتوی تن کهوت
 بو، شیخی مونه فیک «مانع» ده سی به سهر به صرا دا گرت بو، والیه گانی به غداد
 ده سه لاتیان به سهری دا به ما بو، چند جاری هیز له به غدا ده وه کو گرایه وه و
 له شکر کنشیان کرد بز گنیرانه وه ی ده سه لات به سهر به صرا دا به لام هیچ کام له

هتیرشکان سهرکهوتو نهبو. بابی عالی خه‌ریکی شهر بو له مه‌یدانه‌کانی نه‌ورویا به‌ینه‌پرژایه سهر به‌صره. والیه‌کانی به‌غداد نانومید هون له‌وهی خزان بتوان دوس بگره‌وه به سهر به‌صره‌ادا. نه‌میری حوتزه به ره‌امه‌ندی والی ی به‌غداد به قنیل به‌صرای له دوس مانبع شینخی نینه‌کاسی مونه‌دیک ده‌ره‌ینا. مانبعی دهرکرد. به‌صره که‌وته دوس نه‌میری حوتزه. نه‌میری حوتزه شای نیرانی، شا سولتان حسین، له گرنی به‌صره ناگادار کرد. شا نه‌ینه، ست شهر و دوژمانه‌تی له گه‌ل ده‌وله‌نی عوسمانی تازه به‌ینه‌وه. رازی نه‌بو به گرنی به‌صره. به‌کینکی نارد به‌صره وهریگری تا ته‌سلیمی عوسمانیه‌کان نه‌گرفته‌وه.

سالنی (۱۱۱۲ک / ۱۷۰۰ز) نسر بابی عالی ده‌ستی به‌تال بو فخرمانی دهرکرد بو والیه‌کانی دیاربه‌کر، سیناس، قهرمان، پیره‌جیک، ناماسیه، عه‌ینتاب، مهرعش، جه‌لب، شاره‌زور و میره‌کانی به‌دوره، باجه‌لان، به‌یات و سواره‌ی کرد کرد بو رزگارکردنی به‌صره. هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی رزیش که‌شتیان ناماده کرد. هینزی عوسمانی به‌تی که‌وت به‌ره به‌صره. داودخان، حاکمی نیرانی به‌صره، شاری به‌بن شهر به‌ده‌سته‌وه دان (۱۱۱۲ک / ۱۷۰۰ز). به‌دیزابی سالنی ۱۱۰۲ک (۱۶۹۰ز) تا ۱۱۱۲ک (۱۷۰۰ز) به‌صره له ژنیر ده‌سه‌لانی عوسمانی دا نه‌ما‌بو.

- ۱۰ -

ناردنی دوجار سه‌فیر و نامه له لایمن شاره‌ بو سولتان و، ناردنی نامه‌ی والی ی به‌غدا، به‌لکه‌ی نه‌وه‌ن جولانه‌وه‌که‌ی سلیمان به‌به مه‌ترسه‌که‌ی زلی بو سهر ده‌سه‌لانی صه‌ه‌وری و بو سهر هی عوسمانی دروست کردوه له ناوچه‌که‌دا. هه‌ردو ده‌وله‌ت که‌وته هارکاری بو نه ناوبردنی. دوا‌ی نم ده‌واوه له لایه‌نی عوسمانیه‌وه حه‌سین پاشای وه‌زیری به‌غدا که‌وته سهر که‌وتکردنی کورده‌کانی سنچار و، سوزان و، عه‌ره‌که‌کانی لای به‌صره. له لایه‌نی عه‌جه‌میشه‌وه حسین خانی لوم نیردرایه سهر شاره‌رور و که‌وته تالق و کوشی خه‌لک. نیلی پلباسی راونا بو ناوچه‌ی ناکو و قه‌ندیل. (۹)

سه‌بارته به‌چاره‌نوسی به‌به سلیمان قسه‌ی جیاوازه‌یه: «لوزگریک» نه‌لن: «دوا‌ی نیشکانی له هینزی نیرانی به‌مای بو نه‌سه‌مول بید. به‌خوشبه‌کی زوره‌وه پینشوازی لی کرا. سجه‌فی بابایی درایه که به ره‌سمی خرایه سهر پاشاه‌تی که‌رکوک». نه‌میی زه‌کی به‌گیش هه‌واله‌نایی لوزگریکی دوباره کردۆته‌وه و، له سهرچاوه‌یه‌کی تورکیه‌وه نه‌گه‌یخته‌وه که سجه‌فی نه‌درنه‌ی دراهه‌تی. لایه‌لا باسی هارکاری هیزه‌کانی رۆم و عه‌جه‌م نه‌که‌ر هیزی سلیمان، به‌لام هه‌مه‌ر پورکشتال، مینژونوسی ره‌سمی تورک، چاره‌نوسی میرسلیمانی رۆن کردۆته‌وه و، نوسرتی: «له ناسیا، به‌به سلیمان سهرزکی یا‌حباسی کوردی شاره‌زور له زه‌مانی حکومه‌تی

نیشکان و کزنایی حوکرانی سلیمان پاشا داناوه.

۸. لؤنگریک: ص ۱۰۶؛ پیره منبر له: «چیرۆکی دوانزه سواره‌ی مەریوان»

دا روداوه که نه‌گه‌رتته‌وه بۆ سه‌رده‌می نه‌حمه‌د پاشا.

۹. پورگشتال: ۳۰۱۰؛ مستوره: ۶۲.

۱۰. لؤنگریک: ۱۰۶؛ امین زکی. «تاریخ السلیمانیه»: ۶۳ - ۶۴؛

پورگشتال: ۴ / ۲۸۸۳.

۳. خانه پاشا:

کورد له شهري نه فغان و تورک دا

- ۱ -

بلا و بونه وې قاتوقې و ناعون و، گورېني بهک له دواي په کې واليه کاني به عداد هلمو مېرچي به عداد و ناوچه کې پېرېشان و شېرزه کړد يو له ماوه ۱۶ سال دا زياتر له ۱۰ والي بز و زارعتي به عداد د ايران و لېځلران. بابي عالي له شهر دا يو له کتل هندی له ده وله تاني نه وروپي نه پېرېزايه سر ناوردانه و له به عداد و به صرا. ده لاتی به عداد به سر ناوچه کاني د وروپستي دا کز يو يو له هندی چنگا دا هر نه ماو. (۱)

سالي ۱۱۱۶ک (۱۷۰۴ز) جهديد حسن پاشا يو به والي ي به عداد. ماوه ۲۰ سال کاروباري به عداد و ولايه ته کاني شاره زور و به صراي له دس دا ماوه و. وزارتې حسن پاشا سره تاي قوناعتيکي نوې يو له ژياني سياسي و کومه لايه تي عتراق دا. حوکمي مه ماليک (کوله معن) له عتراق دا له سر دهستي نم دا دامه زراو. له سر دهستي نه محمد پاشاي کوري دا چمېبي. تانستاش گره کتيکي به عداد و په کتي له مزگوته کاني به ناوي نه موهيه.

حسن پاشا له ماوه وزارتې کمي دا، نه شکرکيشي ي بز سر نيله کاني عه رب و کورد، کورد يو به بهرنامه ي کاري. سواره کوردي له نژي نيله کاني عه رب و سواره عه ربې له دژي نيله کاني کورد به کار نه هيتا. به موش دهسلات و شکزي هيزه خو جتييه کاني نه شکاند، سامان و داراييشي به نالان نه بردن. چندين له شکرکيشي کورد بز سر نيله عه ربه کاني به ني لام، شه مهر، زوبيتدات، عويتد، خد زاعيل، مونه فيک، غزيه... و، چندين جار په لاماري نيله کورده کاني شوان، بلباس، پزېدي، جاف و پاپان... ي دا.

پردي نالتون کتوري چاک کورده و، پردي له سر چمې نارين و چي من دروست کورد. نه موش هاتوچي بازارگاني و له شکرکيشي ناسان نه کورد.

- ۲ -

دواي تيشکاني مير سلیمان سرچاره کان ناگاداريه کې رون له سر مولکي بابان و ميره کاني و روداوه کاني به دهسته و نه دادن. تو ماره کې ريج دواي مير سلیمان باسي که سني نه کا که ناوي ته مهر يان

تهیورخان به گه که نهین سالی ۱۱۱۰ک (۱۶۹۸ز) تا ۱۱۱۵ک (۱۷۰۳ز) و،
دوای نهویش به کر به گ تا سالی ۱۱۲۸ک (۱۷۱۵ز) میری بابان بوین.
ده رباره ی تهیورخان به گ ناگاداریه گ به دهسته وه نیه. تهیورخان به گ نهو ی
فدقن نه حمده یا له بنه ماله ی میره کانی سوزان بوه له کوزه، دیار نیه.

میر به کر که لکی له لاوازی دهسه لانی به غداد و پشتوی هه لومه رچی عیراق
وه رگرت. به سه ربه خزی کاروباری به پرتوه نه برده. چاری بری بوه که رکوک بیگری.
میر به کر وه کو نه لین گدی به کراوای شاره زوری کردوه به مده بنده ی حوکمرانی و،
جوگای به کره جوش نهو رتیکی خستوه.

نیوانی به کر و پاشای که رکوک تیکبو، والی به بانبوی سه ریتجه وه سالی
۱۱۲۶ک (۱۷۱۴ز) له شکری برده سه ر به کر. میر به کری شکاند. په کینکی تری
له جنگ دانا. به لام نهیتوانی خوی ده سگر بگا. دوای ۲ سال میر به کر به جوگزین
و له به رگینکی که دا چو بو یو به غداد. پاره کانی وه زیر ناسییا نه وه، گرتیان و به
فرمانی وه زیر کوشتیان (۱۱۲۸ک / ۱۷۱۵ز). سه رچاوه کان هه ندیکیان نه لین:
شیت بوه بزه چونه به غداد و، هه ندیک ی نه لین: بزه «ده خالته» و داوای لیسوردن
چوه، به لام پینش نهو ی «ده خالته» بکا گرتیانه و کوشتیانه.
دوای کوشتنی به کر چند سالی «موتسه للیم» ی تورک راسته وخو مولکی
بابانیا ن به پرتوه برده وه. (۲)

- ۳ -

سالی ۱۱۲۸ک (۱۷۱۵ز) حه سن پاشا ۵۰۰ سواره ی کوردی له گه
عهیدوره حمان پاشای که هیای خوی دا نارد بزه بشداری له جهنگی نه مسادا.
به رامبه ر بوه ده رانه تی شاره زوریان بپن به خشی. (۳)

- ۴ -

نهفغانیه کان له قهنده هار شوشیان دژی زولم و زوری دهسه لاتی صهفهوی
به رها کرد. حوکمی شاهه کانی صهفهوی که بشت بوه درا ققناغی گهنده لی و، له
روخان نزیک کهوت بوه وه. نهفغان قهنده هاریان گرت (۱۱۳۱ک / ۱۷۱۸ز).
لینشاری نینه راهه ربه وه کانی نهفغان به ره و نیران کشا. کرمان و مه شهده و گونا بادی
گرت و، گه مارژی نه صفه هانی دا، پاش نابلزقه دانیک ی دروژ شا سولتان حسینی
صهفهوی خوی و پایته ختی به دهسته وه دا (۱۱۳۵ک / ۱۷۲۲ز).

والی ی به غداد حه سن پاشا، په کنی له باوه رپنکراره ژیره کانی خوی به
نامه په کی سه رژیابه وه نارد بزه لای مه حمودی میرویه یس، گه وری نهفغانیه کان.
حه سن پاشا له مه نیازی کو کرد نهو ی زاباری و هه لسه نگاندنی هه لومه رچی نیران
بو دوای هیرشی نهفغان. نیردراوه که ی حه سن پاشا، دوای به جیهیتانی نه رکه که ی

که رایحه، لای واپو نیران و هکو پارویه کی نهرم به ناسانی قوت نهدری. والی بابی عالی ناگادار کرده و له هلموهرجی نیران و ددوله ته که ی حقّی هان دا بزگرسی. پیشترش والی ی نهرزرقم بابی عالی له شینوایی هلموهرجی نیران ناگادار کرد بو.

له نیران نیران و ددولته عوسمانی دا په پمانی زه هاو هبو. بهلام پشینوی بارودوچی نیران له لیککی باشی بز تورکیا و روسیا هملخت تا په پناه کونه کان پشت گوتی بخمن و دهگیری دابهشکردنی که لایکی که وتو بکمن. بابی عالی بریاری دا نهو شونانه بگری که هیشا دهستی نه فغان نه یان که پشتمره. بز نه مهش پینوستی به وده بز زه مینه ی سیاسی داکبرکردنی نیران و، سرورای خه لک بز له شکرکشی ناماده بکا. له لایه که وده که وته به کاره پمانی ناسی نسلازم بز پاساودانی له شکرکشی به که ی و، له لایه کی تره وده که وته گفتوگو له گدل روسیا بز دنیا کردنی.

شینخولنیسلامی ددولته عوسمانی فتوای دا: عهجم ددان نانین به «خه لافته» ی نه بویه کبر و عوسمان و عومره دا، به لکو زوری صه حابه کانی پنده مده، جگه له نیمای عهلی، به «کفر» و «مورته دده» و «مونابیق» دانه نین، سوکایه تی به عانیسه نه کمن، زوری نایه ته کانی قورنان به پی ی ویستی خویان لیک نه دده وده. کوشتی نه هلی سونه» به «جانیز» نه زان و «نیباحه» ی سامان و داراییان نه کمن و ژندکانیان که نه گرن دوس له گدل تیکه ل کردنیان به پی «عه قد» به حلال دانه نین و هکو «سه پایا» ی ناموسولمان ره تاربان له گدل نه کمن... موشتی نیرانیسه کانی به «مورته دده» دانا که نه پی نه حکامی «نه هلی رده دده» یان به سهره به پتیری و، ولاته که یان به «دارو لهر» دانه نری.

بابی عالی له گدل روسیا ریککه و تننامه به کیان نیمزا کرد بز دابهشکردنی سه رزه مینی نیران (۱۷۲۱).

به پی ی ماده ی سینه می نه م ریککه و ته: نه بو سنوری عوسمانی و نیران له شونیی ته و او بونی سنوری روسیا و تورکیا وده له دواوانی کور و ناراسه وده به لای رزوناوای شاری نه رده بیل دا دوس پی بکا به هیلکی راست بکشی بز هه مه دان و کرمانان، نه گره نه مه سهری بگرته وده دابهشونه ی کوردستان که به کرده وده دوا شمری چالدریان بو بو، وده له په پماننامه کانی ناماسیه و زه هاو دا شینوی قانونی به خویه وده گرت بو هله وده شایه وده. هه مو ناوچه کوردنشیسه کانی ژنده دستی نیران نه که وده ژنده دستی عوسمانیه وده. (۴)

فرمانی سولتان، که پشت نه ستور بو به فتوای شینخولنیسلام و، تیککه پشستی روسی، دهرجو بز والیه کانی سنور بز «فه تخ» ی نهو ناوچانه ی که هیشا دهستی نه فغانیان نه که یشت بویه. حه من پاشای والی ی به بغداد و، عه بدوللا پاشای کوریللی والی ی وان و، نیراهیم پاشای سلاحدار والی ی

نوروزم هره که بیان گرایه فرماندهی قزلی خوی بز به جیهیتانی فرمانی سولتان
و فتواکی شیخولیسلاام (۱۱۳۵ ک / ۱۷۲۲ ز) (۵)

- ۵ -

حسن پاشا، وزیر به عداد بز به جیهیتانی فرمانی سولتان دهریاری
گرتنی نو و شیرانهی هیشتا دهستی نهمانیان نه که یشتویه سپایه کی گهری
سازدا. دماره کی زور له نینه کانی عهرپ و کورد به شدار بون. له کاته دا گهری
بابان خانه محمدهد به گ بو.

سپای روم به سه رگرایه تی حسن پاشا بهرو کرماشان به پی کورت. گهره
پیاوه کانی کرماشان پیشوازیان کردن و به بن شهر شاریان به دهسته دا. له همان
کات دا وزیر هیزی نارده سر لوپستان و نزیک همدان. لوپستان هاته بهر فرمان
و جالی جوانو هاته ژیر نالای عوسمانیهده.

خانه محمدهد به گکی بابان له چوارچینهی نم ستراتیجه گشتیهی عوسمانی
دا بهرو ناوچهی نردهلان کشا. گهره کانی مهربوان و هورامان بهرو پیری هاتن.
به بن شهر بونه هاوکاری. خانه پاشا بهرو سنه چو. سنه پایسته ختی میرایه تی
نردهلان بو. والی نردهلان به بن شهر سنه چو کورد. گهره پیاوانی سنه
پیشوازیان له حاکمی نوی کرد. نو ناوای میر سلیمان له گمل خوی برد بویه ژیر
کل نم هینایه دی. دانیشترانی شاری سنه و قهلمهروی نردهلان سونه بون. به لام
بنه مالدی والیه کانی نردهلان بز مه بهستی سیاسی بیون به شیعه. له بهر نموه
شتیکی ناسایی بو به خوشهده پیشوازی دهسلاتی عوسمانی و خانه بکمن. همر
مولکی نردهلان کهوته ژیر دهستی خانه به گ (۱۱۳۶ ک / ۱۷۲۳ ز). خانه پلهی
پاشایه تی درایه و بیو به میری میران و، خالد به گکی برایشی له قهلاچولان بو بو
به پاشای بابان. سنوری دهسلاتی بابان له هموکات فراوانتر بیو. له کهرکهده
تا نزیک همدانی نه گرتوه. (۶)

میزونوسانی نردهلان به ستایشهده له خانه پاشا نه دوشن. به پیاونکی ژیر و
شارهزا و دادپهروهر و به ویژدانی دانننن که هولتیک زوری داوه بز بازی کردنی
دلی خدک و، جینگیرکردنی نارام و ناسایش و ناوه دانی. مزگوت و مدرسه به کی
گهری له سنه به نه نیست «دارالحکومه» ده بنیات نا (۱۱۳۸ ک / ۱۷۲۵ ز).
دو منارهی بهرز له مزگوت که دا بوه. تا سه دهه یک نارهدان بو. نه مانوللا خان بز
نوهی شورته واری بابان له سنه بهسپرتوه. تیکی دان و شورته که کی کرد به «باخی
فیردهوس».

- ۶ -

حسن پاشا له کاتیک دا چاوهروانی گه یشتنی وهرزی به هار بو. بن نموهی
له شکر بیاته سر همدان، له کرماشان مرد (۱۱۳۶ ک / ۱۷۲۳ ز). تهرمه که بیان

برده‌وه به بغداد. نه‌حمده پاشای کورې، له وکانه‌دا، والی ی به‌صره بو. فرمانده‌کاني
 حسن پاشا داویان له دوله‌ت کرد نه‌حمده پاشا له جنگای باوکی بکن به والی
 ی به‌غداد و سرکرده‌ی سپا. داواکه‌یان زو ولام درایه‌وه. نه‌حمده پاشا بۆ پرسمی
 باوکی چهند رۆژتکی کم له به‌غدا مایه‌وه یکسره به رڼ کورت به‌رهو کرماشان.
 خانه پاشای میری ندره‌لان و حسن پاشای جلیللی والی ی موسل و ژماره‌یه‌کی
 زور سهرانی نیلی عه‌ره‌ب و کوردی له گه‌ل بو.

حسن پاشا داوی له خه‌لکی همه‌دان کرد به بن شهر خویان به ده‌سته‌وه
 بده‌ن. به‌لام نه‌وان خویان قایم کرد و به‌ره‌نگاریان کرد. سپای رۆم گه‌مارۆی دان.
 پاشا ماوه‌یه‌ک گه‌مارۆدان و شهر خویانوی دیوانی ده‌وری شاره‌که‌یان هه‌له‌کانه‌د و
 پڑانه ناو همه‌دانه‌وه. گوشتن و تالان و دیلکردن ۳ رۆژ به‌رده‌وام بو. خه‌لکه‌که
 داوی «نهمان» یان کرد و وه‌زیرش «نهمان» ی دار. میری ندره‌لان خانه پاشا و
 میری درنه نه‌حمده به‌گ له‌م شهره‌دا به‌شدار یون. (۷)

نهم شهرانه ۳ سال درۆه‌یان کینشا بو. وه‌زیر گه‌راپه‌وه به‌غداد (۱۱۳۷ ک /
 ۱۷۲۴ز) هه‌ندقی له نیله‌کاني عه‌ره‌ب یاخی یوسن، حه‌ره‌یی و پرځیرپان نه‌کرد.
 نه‌وه‌ی کرد به بیانوی په‌لاماردان و تالانکردنیان.

- ۷ -

نهم ده‌مه‌ی نه‌شرف خانی نه‌فغانی تاجی شاهیتي نیرانی له سهرنا
 به‌شینکی فراوانی نه‌رزی نیران له لایه‌ن سپای عوسمانی و روسه‌وه داگیر کرا بو.
 نه‌شرف گوسمانی نه‌کرد سپای عوسمانی به‌رهو رۆژه‌لانی نیران بکشتن و
 نه‌صفه‌هانی‌ش بگرڼ. که‌وته هه‌وللی به‌لا داخستنی کیشه‌که به ناشتی.

دواي جلوس (دانیشتن له سهر ته‌ختی شاهیتي) به ماوه‌یه‌کی کورت
 عه‌بدولعه‌زیز خانی به سه‌فری خوی نارد بۆ لای بابی عالی له نه‌سته‌مول.
 عه‌بدولعه‌زیز خان ۳ نامه‌ی یی بو:

- نامه‌یه‌ک له نه‌شرفه‌وه بۆ سولتانی عوسمانی.

- نامه‌یه‌ک له نیعتی‌مادولده‌ولای نه‌شرفه‌وه بۆ صه‌دری نه‌عظم.

- نامه‌یه‌ک به نهمزای ۱۹ مه‌لای نه‌فغانی بۆ موسی و زانا نابیناسه‌کاني

تری مه‌مله‌که‌تی عوسمانی.

عه‌بدولعه‌زیزخان گه‌یشه نه‌سته‌مول. صه‌دری نه‌عظم پینشوازی لښ کرد. له
 کورځکی گه‌وره‌دا که به‌م بزنه‌یه‌وه کو‌بسونه‌وه عه‌بدولعه‌زیز نامه‌ی
 نیعتی‌مادولده‌ولای دا به صه‌دری نه‌عظم و به ده‌یگی به‌رز خویندرایه‌وه. هه‌روه‌ها
 نامه‌ی مه‌لاکاني نه‌فغانی دانی و نه‌ویش خویندرایه‌وه. به‌لام ویستی نامه‌که‌ی
 نه‌شرف که بۆ سولتانی موسی بۆ لای خوی هه‌لبگرڼ بۆ نه‌وه‌ی خوی پیدا به
 سولتان. نه‌وان نامه‌که‌یان به زور لښ سهند.

مه لاکانی نه دفغان له نامه که بیان دا نه و دیان روڼ کړد یوه وده که چوڼی سولستان
مافی هده له لایم «نوموت» ی خزینه به «نیمام» دایری. هرو وده نه مشرفیش
مافی نه و دی هده له قهله مسره وکشی خوی دا له لایم میلله ته که ی خزینه به
«نیمام» بناسری. له پرنه و دی نه مشرف له لایم خه لکی شیراموه به «فاتیح»
دانراوه نو هده قه به خوی نه دا وکړ شاهی قانونی شیران هم مو نو شارانه داوا
پکاته وده که تورک و روس گرتیانه.

کار به ده ستی عوسمانی و موفتی و قازی و زانا نایسانه ناسرا و دکانی
عوسمانی زنجیره یه کتوبه و دیان کړد یو کتوبان له داواکانی نه مشرف. نه حمده
پاشی و وزیر به عدادیش ناگاداری کړد یو که نه دفغان جهنگی پرو پاگانده یان له ناو
هیزه دکانی دا دوس پن کړد وده دویاره ی «ناشهرعی» بونی مشر له کهل هاو مسره به
سوتیه کانیان دا.

له کوزیکي گه وده دا یو دیاری کړدی هلوست له نه مشرف دو پرسیار له
موفتی کرا.

- په که میان، ناخو با وده دارانی راسته قینه نه توان له یه ک کات دا پترو ی
له دو نیمام پکهن؟

- دوه میان، موسولمانان سولتانیان به نیمامی خویان دانراوه، بهرامسره
که سیکي که به زور و به ناروا نه صفه هان و دوروبه ی گرتوه ذات نه کا داوی
سره زمینی پک که له دهه لاتی شیرانیانی «رافعی» بزگار کراوه و، خوی به نیمام
دانهن نه بین چی له کهل پکری؟

موفتی هرو و کیشی به لا دا خست.

دویاره ی پرسیاری په کم وتی: دو نیمام له یه ک کات دا ناتوان سه لته نه ت
پکهن مه گه کوزیکي گه وده وده کو توقیانوسی هندیان له بهین دا بین. یو
نه مشر «حدیث» تیکان نه کړد په بدلکه: «اذا بریح طلیفتین فافطرو الثانی مهما»
له وده لایم پرسیاری دود دا وتی: نو کیرایه یاخه نه بین داوی کوزیکي
نو پکری نه گه سوری یو سینه ی خوا له سهر نمرز دانه واند نه ورا کیشه نامینی
نه گه ناسرماسی کړد به پتی قورنان حوکمی برتیه له: «فان یفت احمدما علی
الاحری ففانلوا الی تیفی حتی تنزل الی امر الله»

و ده لاه یو نه مشرف نوسرایوه. فتواکانی موفتی یشی له کهل نتر دروا. (۸)

دایم نه مشرف به «یاخی» وده کور اگه یان دی رسمیی جهنگ بو دوی.
عه بدو نغیز خان گه رایوه لای نه مشرف (۱۱۳۸ / ۱۷۲۶ ز).

له پایزی (۱۱۳۸ / ۱۷۲۶ ز) دا نه حمده پاشای والی ی به عداد به
هیزیکي گه وده له خور وده مناباده وده به وده هده دهان به پتی کهوت نه مشرف که
به موی زانی نویش خوی ساز دا و به هیزیکه وده به پتی کهوت.

سپاکه ی نه مشرف له ۱۷ هزار نه دفغانی و ده رگه زنی و شیرانی تی

نمونه پیری. ژماره پیکه کی کم «ره میرده کی» یان هه بو.

سپاکی نهحمه د پاشا ۷۰ تا ۸۰ هزار کس نه بو. تیکه لاو بو له تورک و عهروپ و کورد... تریخانه پیکه کی گه ورهشی له گهل بو. (۹)

هیزی کورد له ناو سپاکی نهحمه د پاشا دا نزیکی ۲۰ هزار کس نه بو. له لایهن ۲۰ مری کوردوه سه رکردایه تی نه کران له وانه: خاکمی نامیدی، مری درنه و دهره تلک نهحمه د بهگ، مری باجه لان عهلی بهگ، مری کوزه عهلی بهگ، مری حاف صدفی فولی بهگ، مری گهروس حهمن بهگ، مری حهریر مصطفی بهگ، مری سه عدا باد سرحان ویردی بهگ، مری گهلهو رهضا فولی بهگ، مری زهنگنه محممه د بهگ، مری سهرتاس حهمن بهگ، مری نالسون کوزیری نهحمه د بهگ، مری قزلجه قهره د بهگ راده، مری شارباژنی قهره د بهگ، مری سروزچک حهمن بهگ... نه مانیش هه مریان له لایهن خانه محممه د پاشای پانهوه سه رکردایه تی نه کران. (۱۰)

نهحمه د پاشا دواي نهوهی هه مه دانی به جن هیشته پهیامینکی پر له سوکایه تی بۆ نه شرف نارد: نه فغانی به گهلکی بۆ سه رو بهر دانا بو، که به نار هوا شای قانون بیان له سه لته نهت لاپرده. کوا به نه م هاتره شای قانونی به عهته سه نه حتی سه لته نهت. نه شرف له پهیامه نه و نه ده توره بو تاردی شا سولتان حسین صهفه وریان سه ریری و که لله سه ره کدی به هه ره شهوه نارد بۆ نهحمه د پاشا. سپای تورک ۸۰ میل له هه مه دان دور گه و ته ووه. له نیتوان نه وان و سپاکی نه شرف دا ۱۲ میلیان بهین بو. هه ردولا بار و بار گه یان حهت.

هه ردو سپا چه نه د رۆژی له باره گاکانی حوزیان دا ماله وه. نه شرف که لکی له چه نه د رۆژ نارامیی به ره گرت. چه نه د که سینکی له پاره پیکراوه کانی حوزی نارد نار نۆزدوی عوسمانیه وه به نایه تی بۆ ناو کورده کان. مینۆ نۆسه ره سه سه کان نه لیتن که ایه نه مانه بهر سلیکی زوریان داوه به سه ره کانی کورد و به لیتی پله و پ بهر «خان» یتیان پین داون.

له کاتیک دا نۆکه ده کانی نه فغان خه ریکی نیکدانی و بزرگی سپای تورک بو له ناوه ده. نهحمه د پاشا ۶ هزار کس نارد نا ناگاداری له سه ر شوی و بار و دۆخی دۆرمس گۆ بکه نه وه. چاوسا که کانی له کویره نه کی و هه دا عاساسا کردن. نه فغانیه کان نیشان بهر بو، نه فغانیایان کردن.

کسیر چوار مه لای نه فغانی به سیمایه کی نۆرانیسه وه بهرامهر نهحمه د پاشا له ناوجه رگی نۆزدوگا که دی دا دهر که و تن. نهوی له هه مریان پسر تر بو ناگاداری نهحمه د پاشای کرد که نه وان له لایهن گه و ره ی حوزیه نه وه نیردراون تکا له تورک بکه ن دهس له شه ری هاو مه زه به کانی حوزیان هه لیکر و. له گهل نه وان «جههاد» ی نیرانییه رافطیه کان بکه ن. نه شرف سه ری سه رو ماره له وهی تورک له گهل دوه له تیکی عیسایی ریک که و توه بۆ زه و تکردنی سه لته نه تی نه و. کابرای مه لا

قسه‌کاني به‌وه ترواو کرد که نه‌گهر نه‌حمده پاشا هر سور بن له سور په‌لامارداني نه‌شرف، نه‌وا نه‌شرف به‌ داخه بز پشته خوني هاومزه‌به سونيه‌کاني.
 نم قسانه کاري له هر نه‌وانه کرد که گونيان لن بو. له کاتيک دا نه‌حمده پاشا خبريکي گفستوگوژ بوله که له‌لاکاني نه‌فغاني، دهنگي بانگ به‌رز به‌وده. مه‌لاکاني نه‌فغان هه‌ستان له پزي تورکه‌کان دا بز نويزکردن پزيان به‌ست. به‌م جوړه ديسان هاومزه‌بسي خويان مه‌ماند. دواي ترواو بوني نويز سور له‌نوي مه‌لاکان داوايان لن کرده‌وه که خوني موسولمانان نه‌پژني و، که رانه‌وه باره‌گاکي خويان به کارهيناني نايين بز مه‌به‌ستي سياسي تيغينيکي دوده‌مه. سولتان به کاري نه‌هينا بز يه‌کخستني پزيه‌کاني سپاکي و نه‌شرفيش بز هه‌لو‌شاندي.

نم پرزپاگانده زيرکه‌انه‌ي نه‌شرف کاري خوي نه‌کرده. نه‌حمده پاشا بز نه‌وي زياتر پزي سپاکي هه‌لنه‌وشن ده‌به‌جن فهرماني هيرشي دا. به‌لام زوري سپاکي نه‌ک هر به قسه‌يان نه‌کرد. به‌لکوبالي راستي سپاکي که هيرزي ميره‌کاني کورد بو به سرکرديده‌تي خانه پاشا به‌جنيان هشت. هرچنده هه‌ولي دا بالي راستي سپاکي ريک به‌خاته‌وه و، دو چار هيرشي پي کردن بن سود بو. نه‌حمده پاشا که زاني هيرشه‌کي سرکه‌وتو نه‌بو به نارنيکوپينيکي کشايه‌وه. ۱۲ هزار کوژراوي له مه‌يداني شه‌دا به جن هشت و بارکه و به و توخانه‌کي به ده‌ستي نه‌فغاني و کورد به تالان چو. (۱۱)

وه‌زير به شکاوي کشايه‌وه بز کرماشان (۱۱۳۹ک / ۱۷۲۶ز).
 زور له ميترونه‌سه‌کان هزي ده‌سه‌لگرتني کورده‌کان لهو شه‌ردها نه‌گيرنه‌وه بز فرونيلي نه‌شرف که گوايه په‌ياني پله‌و پايه‌ي به‌ري پي داون و، به‌رتيلي زوري بز ناردون، ره‌سول حواي که‌رکوکلي له‌مه‌ش تن نه‌په‌ري: نه‌يگيرنه‌وه بز کاري جادوگه‌راني نه‌فغاني. (۱۲)

نه‌مه نه‌گهر واپي يا وانه‌بن نه‌بن دو مه‌سه‌له‌ي گرنک به‌هينرته‌به‌ر لينکده‌وه:

به‌که‌ميان، کورد وه‌کوگه‌ليکي ديندار تا راده‌يکي زور گوته‌رايه‌لي قسه‌ي مه‌لاکان بو. نه‌نانت واپوه به فتوايه‌کي مه‌لای خه‌تن که وتويه‌تي: «هه‌رکس شه‌ر له که له‌شکري خه‌ليفه بکا ته‌لاقي نه‌که‌وي» له‌شکره گه‌وره‌کي مير محمده‌دي سوزان بلاوي کرد و هه‌لو‌هشا. ليره‌ش دا قسه‌ي مه‌لاکاني نه‌فغان نه‌بن کاريگه‌ر بوين.

دوه‌ميان، چنده سالي پيش نه‌و روداوه بو واليه‌کاني به‌غداد مير سليتماني باهان و ۱۷ ميري کورديان کوشت بو و، مير به‌کرشيان له به‌غداد هه‌لواي بو. په‌نگه نه‌مه‌ش تو‌له‌ي نه‌وه بوين.

کاربه‌ده‌ستاني ده‌ولتي عوسماني هزي نم تيشکانه‌يان گيرايه‌وه بز نه‌وي وه‌زير راويي به وه‌زيره‌کان و سرکرده‌کاني نه‌کرده و به هه‌له‌دا چوه. فهرماني بز

دەرچو حارنکی تریش خوی ناماده بکاتوره بز شهر. وهریر حارنکی تر له شگری له کرماشانهوه بهر وه نه صفه هان جولان. نه فغان داوای ناشتایان کرد. عوسمانی موده هتی کرد. گهتوگزی نه لعانی - عوسمانی به په پالنامه به کی ناشتی ۱۲ ماده بی ته وایو که لوړستان، خویره، کرماشان، کوردستان، نازربایجان، شیروان، نهمه نستان، گوردستان له ژیر دسه لاتنی عوسمانی دا پنبه وه. سولتان نه شریقی به شای نیران ناسی، نویش سولسانی به پنبه وای حبهانی نسلا م ناسی (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ز). (۱۳)

به لام نه شاهینی نه شرف نا سر بری کرد و نه نم ویکه کوهش سهری گرت، چونکه نه ستیره ی کابرایه کی نه ماسراوی نیلی یورکسانی نه فشار هلهات، کزایی به دسه لاتنی نه فغان هتا و، به شهر هدمونه نوزانه ی وهرگرتوه که تورک به شهر له نیرانی گرت بو.

لهم ماوه یه دا شای تازی صفه وی و، ناووناویانگی سرداره شهر که ره که ی به هدمونه نیران دا پلاو بریوه وه.

خانه پاشا، دواي ۴ سال حوکمرانی، سنه ی پایته حتی نه ورده لاتنی به بین شهر به جن هشت (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ز) و گهراپه وه مولکی بهان. والی پینشوی سنه به قهرمانی نادر گهراپه وه سنه.

- ۸ -

کاتی که مارزدانی نه صفه هان، طه هماسی کوپی شا حسینی صفه وی دهر باز بویو. له خوراسان خهریکی کزگردنه وه ی هیز بو. کابرایه کی نه ماسراوی نیلی نه فشار به ناوی نادرخان په یدا بو. له ماوه به کی کورت دا به هزی نازایه تی و لیتو شاهویه ناوی دهر کرد و بو به سرداری هیزه کانی طه هماسب.

نادر کزایی به دسه لاتنی نه فغان هتا له نه صفه هان (۱۱۴۲ ک / ۱۷۲۹ ز). هیزی نیرانی کتوپ هیرشی هتایه سر همدان و کرماشان. هیزه کانی عوسمانی ته فروتونا کرد. ولاتی لن سندنه وه (۱۱۴۳). نه حمده پاشا دیسانه وه خوی ناماده کرده وه بز شهر. هیزیکی گه وری کز کرده ۳ مانگ له شاهه زور مایه وه نسجا روی کرده کرماشان به بین شهر که وته وه ژیر دهستی. طه هماسب له نزدیک همدان خوی بز شهر ساز کرد بو. له زنجیره پنگ دایکی بهک له دواي بهک دا هیزی نیران شکا و بهر وه قهروین هلات (۱۱۴۴ ک / ۱۷۳۱ ز). لهم شهرانه دا والیه کانی دیار په کر، سیواس و میره کانی مهرش و ناماسه و موسلی به شدار بون. به لام پنبه نگی هیزه کانی عوسمانی نیلانی کورد بون. (۱۴) همدان که وته وه دهر عوسمانی. طه هماسب دواي له شکانه قورسه داوای له عوسمانیه کان کرد ناشتی بکه ن و نوتوری دسه لاتنداری خوی بز نم مبهسته نازد. همدرد لا په میانیکیان مؤر کرد. نهو شوتنه ی عوسمانی به شهر گرتبونی نه بوايه به

دوس عوسمانییه وه عینیتته وه.

نادرخان خزئی له بیاسو بو له طه ههسا سب، نعم پرنکه و تهی رهت گرده وه. هینزکی که دهری ناماده کرد بز په لاماردانی به عداد.

هینزه کاسی نادر به ناو کوردستان دا هینرشیار دوس پین کرد. خزئی له فزلی کرماشته وه بز دهره و خانه قین و. هینزکی ترشی به لای قه لاچوانان و سوردهانی دا بز لای که رکرک، که ماروی به عدادیان دا (۱۱۵ ک / ۱۷۳۲ ز). له م ساله دا خانه پاشا کوژاوه. به لام کئی کوشویه تی و، له سهرچی و له کئی کوژاوه؟ سهرچی و دهکان هیچ ناگاداریه کی رون به دهسته وه نادهن. (۱۵)

په راوینزه کان

۱. العزازی: ۵ / ۱۳۳ - ۱۶۰.

۲. العزازی: ۵ / ۱۹۱: امین زکی، «گورد و...»: ۴۰۷: ههرودها: «تاریخ السمانیه...»: ۶۴ - ۶۶: ریج: ۴۲۷: لوزنگریک: ۱۵۷.

به گوریهی گینه انه وهی نوسه ری «سیر الاکراد»: «به کر به گ کوری فهره ده به گ و سالی ۱۰۱۷ له جینگای باوکی دانسته. له ههلسوکه وت دا لاسایی شاهه کانی کرد نه وه. «دارو حکومه» له «داره شمانه» وه گورزاوه ته وه «ماوت» نیجا بز کردی «به کراوه» له دهشی شاره زور. هینزکی له حه لکی دهره وهی ناوچه که پینک هیناوه بییان وتین «چه کمه زرد». نیله کانی ره واندز و کزیه و هه ریر و بلیاس شورشیان لئ کردوه. په لاماریان داوه و شکاندویانه. به کر به گ رای کردوه بز شاهه کان. جارتیکی تر هینزکی له حه لکی باهان پینک خسته نه وه چوته سهریان له سهر زئی ی کزیه شکاندونی». باهانی: ۱۱۲-۱۱۴.

نعم گینه انه وهیه جینگای باوه ر نیه. ناوی باوکی و سالی حرکه مهانی به هه له تزار کردوه. له هیچ سهر جاوه یه کی تریش دا پشنیوانی له م ناگاداریانه نه کراوه.

۳. نظمی زاده: ۱۹۳.

۴. لکه هارت: ۲۶۹.

۵. العزازی: ۵ / ۲۰۵ - ۲۰۶.

۶. العزازی: ۵ / ۲۰۶ - ۲۰۷: فخر الکتاب: ۱۳۶ - ۱۳۷.

۷. العزازی: ۵ / ۲۱۳.

۸. لکه هارت: ۳۲۸.

۹. پورگشتال: ۴ / ۳۱۲۲.

۱۰. العزازی: ۵ / ۲۱۹.

۱۱. الکرکوکلی: ۲۲؛ لکه‌هات: ۲۳۳ - ۳۳۴. پورگشتال: ۴ / ۳۱۲۳.

لویگریک: ۱۶۶؛ امین زکی، «گورده»، ۲۰۰.

۱۲. الکرکوکلی: ۲۳؛ لکه‌هات: ۳۳۲. پورگشتال: ۴ / ۳۱۲۲.

لویگریک: ۱۶۶.

۱۳. العزازی: ۵ / ۲۲۲؛ لکه‌هات: ۳۳۵ - ۳۳۶.

۱۴. العزازی: ۵ / ۲۲۶.

۱۵. حوزنی موکریانی: «همروه کویشورا که بهر هلات مه‌لیم بیگی بایان که رایوه گوردستان نه‌حمه‌د پاشای وانی ی به‌غدا له‌میژ بوداخ له دلی خانک پاشا پونه‌وش ده‌ترسا چوب‌که پساوینکی ناودار و حوکمدارینکی پالهدان بو، له شمری طه‌هماسی صه‌قه‌وی و گرتنی هم‌مه‌دان و ماملت کردنی له گهل نادر شا و گهلینک بزوتته‌وی دیکه‌شی لنی ی له دل گرت بو، هاتی عثمان پاشا توپالی به‌که‌لین ژمارد و شکسته‌ی نادری به‌شه‌نیمت رانی به‌فیل خانک پاشای خواسته به‌غدا که هیتدینک مه‌سایل هه‌ن لنی ی ده‌دوین. خانک پاشا له‌وه دوردۆنگ بو وای به‌چاک زانی که خالید پاشا بنیرینه لای توپال پاشا به‌خبره‌اتی بکات و پناغی مه‌وده‌ده‌ت دابه‌ررتینه‌وه.

که خالید پاشای خسته رئی و که‌یسته که‌رکوک توپال پاشا گهلینکی خورمه‌ت گرت و نه‌وازش و نیکرامینکی بئی ژماری نیشان داو بو حوکمداری بایان نامزده‌ی کرد به‌لام بئی ی نه‌گوت له دلی دا رایگرت ناردیه دوی خاسک پاشاش که بو‌شمری نادر شا و مه‌سته‌له‌ی تحبوب مه‌شوره‌تیک بکه‌ن به‌هزار درۆ و فیل خانک پاشا حه‌له‌نادر و له رئی ده‌رخرا، خانک پاشا بو‌به‌خبره‌اتی گوردی توپال پاشا به‌هزار سوار گورده‌وه چوه که‌رکوک و مه‌لیم بیگی کرده وه‌کیلی خوی و له قه‌لاچوانانی دانا که خالک پاشا که‌یسته که‌رکوک عثمان پاشا له پاش موانداری و ناسته‌راه کرنی به‌خوژی خوی ناردیه به‌غدا، نه‌حمه‌د پاشا چیشکی له خه‌ودا چاوی بئی نه‌ده‌که‌وت به‌ناشکه‌را دیتی. شه‌وتی له خه‌ودا خنکاندی سه‌به‌ینه پارده‌ی ره‌بیع جه‌نازه‌که‌ی ناردیه گوردستان». حوزنی موکریانی: ۱۰۴ - ۱۰۵.

حوزنی له‌گه‌یرانه‌وی نه‌م هه‌واله‌دا نیشاره‌ت به‌هیچ سه‌رچاره‌یه‌ک نا‌ک.

ره‌نجبوری نو‌سپوتنی: «کوشتی خانه پاشا ۱۱۴۳». سه‌رچاره‌کانی تر‌سالی (۱۴۵/ک / ۱۷۳۲ز) یان نو‌سپوه.

آرام علی‌المرور العزیز و ارحم و ملا والاه
مطهر الانبیا و اهل بیت و الهی و الهی
کلمت عاکم باب دارنا رفیع الذخیر
عن کرامنا فلم یج کلامه و صفت الی و اله
ارحوا ان یرفع الذخیر و صفت فلم یج
روانی و یطلب من یبشر و صفت
من الکنز و یبشرنا من الدقیق یا یکن
صفتنا و ای ف ان یا علی علم صفتنا
من یطلب من ذلک و الا و دره یبشرنا
لبقالم و صفا لم و اننا ضعیف عز و را
فذلک ان تدعونی و لستک ما هو یکن
بالعقد من غیر الهم لازم سبب
شیخ مارفی

ادعو لجناس الباشا بالعافیة و سلام الایام
ولسما اعظم مرات الاضان و ادعوا له
بالرجوع الی هذا الکائن سالکنا للامان
والاحسان قد ذکر عندنا ان الموم و الهم تصام
علی و در هذه البلاد الی اله و م لکن هذا الامر
بجهول عندنا غیر معلوم فان صحت هذا
القول فبشرنا حتی نری فی القلوب و یخرج
الکروب و لنا الثواب الجزیل و الاجر الجلیل
وان کان هذا القول کاذبا فافخرنا حتی ندبر
لیخرج الی بلاد الاسلام و الدعاة الملبیه
کر ما

۴. سلیم پاشا: تیکچونی هاوسهنگی سیاسی

-۱-

شا طه هماسی دوم له پوردمی نه مشرف حسانی نه لغمانی دا شکا. به تیشکاو روی کرده مازندهوان و، به سرگردانی لهوی نه سوراپه وه. نیران بویو به معبدانی ترانینتی هیزهگانی نه فغان، عوسمانی و روس. نادرغولی بهگ. به کن له سرانی هیزی قرخلوی نیلی نه فشار، به پنج هزار شهرکری نورگمانی نه فشار و کوردی نورچانه وه چوه لای طه هماسب. سرژکی نیلی قاحارش به ۲ هزار کهسه وه دایه پالی. کزبونوهی نم هیزانه جولانه وه به کی تارهی دروست کرد.

نادر، طه هماسی قانع کرد. له پیش دا په لاماری خوراسان و، دواي نه وه په لاماری نه سدهان بدن. نادر به پسلانیک له کالی شهر دا حانی قاحاری کوش و، خوی بویه به سرکردهی گشتی هیزهگانی شا.

هیرش بز سر خوراسان نه و او بو. پاش چندین سال له مشکری نیران سرکه و تینکی جدهنگی به دس هینا. مه شهید و هیرات کیران (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ر). سره تاي کوتایي دسه لاتي نه فغان دهستی پي کرد. (۱)

له زنجیره بهک شهر دا نادر له مشکری نه فغانی شکان. نه سدهان، پاش نه وهی ۷ سال بو به دس نه فغانه وه بو. گپراپه وه. نه مشرف پورو قندهار هلات به لام له ینگا کوژرا. به مجوزه دسه لاتي نه فغان براهه وه. (۲)

نادر له مراهیسی تاجگوزاری شا طه هماسب دا به شدار بو. له پاداشی خزمهتگانی دا بو به سپاسلاری نیران و، حاکمی خوراسان و سیستان و مازندهوان. به لام نادر خوی له وه به زلتر دانه نا به پای به رازی ین

شای نیران، به رغوردار حانی نادره لای سولتانی عوسمانی و، داوای گپراپه وهی ولایهتگانی نیرانی لی کرد. بابی عالی گوئی نه دایه داواکهی. نادر نم هوله دیپلوماسیهی شای پي خوش نه بو. لای و ابو عوسمانی تنیا له زمانی زور تی نه گن.

نادر هیزنکی گه وړه سازدا. له ماوه بهکی کورت دا هممه دان، لوړستان، کوردستان، کرمانشاه و، به شینکی نازره رایجانی له توړک پاک کرده وه. چوه سر قه لای نیره وان و گماروی دا. نادر نه یترانی دریژه به شهر بدا دوی عوسمانی چونکه نه بداله گان له هیرات شوړشپان کرد. نادر به وړو هیرات بق د امرگاندنه وهی شوړه که بیان به ری کتوت.

شکستی هنیره‌گانی تورک له نمسته‌مولی ددگینکی خرابی دایه‌وه. په نیچه‌ری سولتان نه‌حمده‌ی سینه‌میان لایرد و، سولتان مه‌حمودی په‌که‌م‌سار له جن دانا. هنیزی عوسمانی په‌لاماری نیرانی دایه‌وه. بچ شه‌ر کرماشانی گرت‌وه. که‌وته پیش‌روی به‌وه‌ه‌مدان. هارزهمان له گدله‌نم له‌شکرکشه‌دا خالید پاشای بابای هملی کونایه‌ سر سله و گرتی (۱۱۴۴ک / ۱۷۳۱ز). والی ی نه‌ردلان هملات به‌لام پاشا سالیگ که نادر که‌وته هنیرش بژ سر هنیزی عوسمانی، خالید پاشا س‌ی به‌جن هینت و، والی ی له نه‌ردلان دایه‌وه (۱۱۴۵ک / ۱۷۳۲ز).

شا ویستی خوی سرگردایه‌تی شه‌ری به‌ره‌نگاری تورک بکا. به‌لام به سه‌حتی شکا و، هه‌م‌ن‌و شوینانه‌ی نادر نازادی کردین له ماوه‌ی‌کی که‌م دا که‌وته‌وه د‌س تورک. شا هملات بژ نه‌صفه‌هان. صفی قولی خانی شاملوی به سونه‌رایه‌تی خوی نادر بژ گفتوگو له گدله‌نم‌حمده‌ پاشای والی ی به‌غداد. صفی و نه‌حمده‌ رنکه‌وتنیکیان نیمزا کرد. نوته‌ری شا دوستی له‌و ناوچانه هملگرت یو که تورک به شه‌ر گرتونی.

نادر به‌ رنکه‌وته‌ رازی نه‌بو. خوی له شا به به‌هانه یو. که‌وته قسه‌ دژی. نیشکانی هه‌نگی و، رنکه‌وتی زه‌لیلانه‌ی کرد به بیانی لیختنی. نامه‌ی یو والی و حاکمه‌گانی نیران ناره که رنکه‌وته‌که‌ی به‌غداد هیچ نرخیکي نیو به نه‌بری دابنن. صفی قولی خانی نادر بژ نه‌سته‌مولی که ناگاداری سولتان مه‌حمود بکا رنکه‌وته‌که‌ی به‌غداد هملوه‌شتر اوته‌وه. د‌وله‌تی عوسمانی نه‌گه‌ر به ناشی ولایه‌ته‌گانی نیران چول ناکا، با خوی بژ جه‌نگ نامه‌ه بکا. (۳)

نادر هنیزیکي که‌وره‌ی له گدله‌نم‌خوی برد بژ نه‌صفه‌هان. طه‌ماسی له شاهیتی خست. کسوزه‌یه‌کی چهند مسانگه‌ی له جینگای نه‌و دانا و، خوی کرد به «وه‌کیلولدوله».

هارزهمان له گدله‌نم‌خو سازدان بژ په‌لاماردانی تورک، هملی رنکه‌وتن و ناشی نه‌دا له گدله‌نم‌روسیا. د‌وای مردنی پشته‌ری که‌وره، له ماوه‌ی ۵ سال دا ۳ قه‌سهر کنرا بو. روسیا به وردی چاودتیری گزله‌نه‌گانی ناو نیرانی نه‌کرد و، سرکه‌وته‌گانی نادر وای لڼ کرد یو چاو به هملوستی خویان دا بگینه‌وه، به نایه‌تی به‌و په‌مانه‌دا که له گدله‌نم‌عوسمانی بژ دابه‌شکردنی نیران نیمزایان کرد بو. نادر و نونه‌ره‌گانی د‌وای زنجیره‌یه‌ک گفتوگو و هاتوچو له گدله‌نم‌روسیا. چهند رنکه‌وته‌تنیکیان نیمزا کرد و، زوری نه‌و ناوچانه‌ی کاتی خوی پشته‌ر گرت یونی. به ناشی چولیان کرد. نادر په‌زاره‌ی هنیرشی روسی نه‌ما بو. (۴)

- ۲ -

نادر له‌شکرینکی که‌وره‌ی ساز داو به‌ره‌و هه‌مدان که‌وته رتی (۱۱۴۵ک / ۱۷۳۲ز) نه‌حمده‌ پاشا که هه‌والی جولانی له‌شکری عه‌جه‌می بیست، که‌وته

فانگر دنی ناوچه سئوریه‌گانی درنه، مەندەلی، بەئره، جەسسان، بە هینزی گورد،
 بە تایبەتی هینزی ئەسارەتی بابان، بەلام نادر گسری هەلکونایە سەریان،
 ئەفروتونای کردن و، لە بەهز لە ناوی سەروان پەرسەوه. (۵)
 نادر هینزە‌کە‌ی کردە دوەش، بەشکیانی بە سەرکردایەتی نیرگزی خان ناردە
 سەر کەرکوک، وەکو ئەمین زەکی ئەلن؛ «نەم قۆلە بە سەر فوژخووماتودا رۆی و،
 هەر ولایتیکی هانە پێش وێران و تالانی کردو زۆل و شەناخەتی نەم نیرگزی خانە لە
 حەد بە دەر بو، ژن و مەدائشی لە دەست نەجات نەدەبو، ئەمرانی کەرکوکشی بەم
 دۆردە بردو لە دوایدا روی کردە موسڵ لە دوا‌ی مو‌حاصەره و ئەسفا‌تینکی کەم
 هیچی پێ نەکرا و گەرایەوه، لە شەری بەرەنگاری هینزی عەحمە دا دو کەس لە
 سەرکردەگانی گورد کوژران؛ نەحمە بەکی میری درنه و باجەلان و، نەحمە پاشای
 کۆبە و حەری. (۶)

بەشی سەرەکی هینزە‌کە‌ی، لە ژێر فەرمانی خۆی دا لە بەهز لە ناوی سەروان
 پەرسەوه بۆ سەر بەغداد، نادر گەمارۆی ناو شاری بەغدادی دا.
 سولتان، تەیزال عوسمان پاشای بۆ سەرکردایەتی نێردەوی رۆه بۆ بەرەنگاری
 نارد. هینزی یارمەتی گورد گەیشته تەیزال عوسمان پاشا، بەرو بارەگای نادر کەوتە
 رینگا، نادر کە بە هاتنی ئەو هینزە‌کە‌ی ۱۲ هەزار کەسی بۆ درێژە‌پێدانی گەمارۆی
 بەغداد گە‌ل دا، پاشا‌وە‌ی هینزە‌کە‌ی لە گە‌ل خۆی برد بۆ بەرەنگاری لەشکری
 رۆم، هەردو لەشکر لە گە‌ناری روبراری دێجلە لە «دو‌جە‌یل» روبروی ریه‌کتری بون
 عەحمە شکا، ۱۰ هەزاری لێ کوژرا، نادر خۆی بە تیشک‌زوی هەلات (۱۱۶۶ ک /
 ۱۷۳۳ز) بەلام نادر لە ماوه‌ی ۳ مانگ دا سەرلەنوێ لەشکری نێرانی رینگە‌سه‌وه
 و روی کردەوه عێراق، لەو کاتەدا تەیزال عوسمان پاشا لە گە‌ل هینزە‌کە‌ی دا لە نزیک
 کەرکوک بو، نەم دو هینزە دیسانەوه لە «لەیلان» نزیک کەرکوک بەرەنگاری بەک بون
 و، لە گە‌رمە‌ی جەنگ دا تەیزال عوسمان کوژرا و هینزە‌کە‌ی شکا، نادر سەرکەوت
 (۱۷۳۳ز). (۷)

نادر هەولی دا کە‌لک لەم سەرکەوتنە وەرگرتی بۆ پینکە‌هاتن لە گە‌ل دەرۆلە‌تی
 عوسمانی، بە تایبەتی بۆ بە دەست‌پێ‌دانی دانیایانی رەسمیی بە مەزەبی شیعه‌دا،
 بەلام هەلگیرسانی شۆرش‌پێکی ناو‌خۆ‌لە فارس دیسانەوه نادری ناچار کرد، کە پێ
 ئەو‌ی بگاتە ئەنجام، بە خۆی و هینزە‌کە‌ی‌وه بگ‌ش‌پێ‌سه‌وه بۆ سەرکۆنکردنی
 پا‌خی‌بۆ‌نە‌کە‌ی فارس.

لە ئەنجامی هێرشە‌گانی نادردا ناو‌چه‌ی نەردە‌لان لە دەس پاشاکانی بابان
 دەرچو، ناو‌چه‌ی بابان توشی زەرەری ماددی و گیانی فوریس بو.

نادر هەموو گە‌وره‌ پیاو‌ه‌گانی نێرانی بانگ کرد بۆ کۆبۆنە‌وه لە دەشتی موغان.

سفره‌گانی روس و عوسمانی پیش بانگ کرا بون. نادر به یامینکی بون نم کوزه
نادر. نتی دا نوسی بوی دواي نه‌وی هه‌مو خاکی نیران له دوزمین نازاد کراوه. نیتیر
نه‌و که ره‌کیتی به‌گه‌پیشه‌وه قه‌لای که‌لات. پاشماوه‌ی ژبانی به هیمنی به سور بیات.
دواي لی کرد بون که به‌کینکی شایسته به «شاه‌ی نیران هه‌لیرترین. به‌شدارانی
کوزه‌که نادران هه‌لیرارد (۱۱۴۸ ک / ۱۷۳۵ ز). به‌لام نادر بون نه‌وی نم
هه‌لیرارده قبول بکا ۲ مرجی بز دانان:

۱. نابین هیچ کهس پشتبوانی له هینانه‌وی به‌مه‌الی صدفه‌وی بکات.
۲. نابین نیتیر له‌عنتی ۳ حه‌لیفه‌که‌ی نیسلام و، عایشه‌ی هاوسه‌ری
محمه‌د و نه‌و که‌سانه بکرتی که‌لای سوتنه به‌رتن.
۳. هه‌مو سوتنه بخون که دلسوزی نادر و نه‌وه‌کالی و به‌مه‌الی نه‌فشار
نه‌بن.

کوزه‌که مرجه‌کالی په‌سند کرد. به‌لکه‌نامه‌به‌کیان نیمزا کرد. نادر تاح‌گوزاری
کرد. بو به‌شای نیران (۱۱۴۸ ک / ۱۷۳۵ ز).

بو‌گه‌یاندنی نم هه‌واله به‌بابی عالی و، بو‌گوزابی هینان به‌ناکوزکی
شیعه و سوتنه و، دانانی بناغی ناشتی له نیتوان نیران و عوسمانی دا نادر
ده‌سه‌یه‌کی سه‌فاره‌تی به‌سور‌گایه‌تی عه‌بدولیاقتی خانی زه‌نگنه به‌دیاری و
پیشکشی هیتا و زوره‌وه بو‌نه‌سته‌مول نادر.
سدفیری نیرانی ۵ پیشیاری پین بو:

۱. له‌به‌رنه‌وی خه‌لکی نیران وازیان هیناوه له له‌عنت کردنی سوتنه،
دوله‌تی عوسمانی مه‌زه‌بی جه‌غفیری به‌مه‌زه‌بی پیتجه‌می نیسلام بناسی.
۲. له‌که‌عبه‌ گۆشه‌یه‌ک بون نم مه‌زه‌به‌ تهرخان بکرتی، وه‌کو چۆن مه‌زه‌به‌کالی
تر هه‌ریه‌که‌یان گۆشه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌یه.
۳. نیران مرجه‌جی خۆی دابنی و، ده‌سه‌لانداری تودک وه‌کو مرجه‌جکالی
شام و میصر ره‌فتاریان له‌گه‌ل بکهن.
۴. په‌یمان له‌به‌ینی هه‌ره‌و ده‌ولت دا‌به‌ه‌سترتی و، دیله‌کالی هه‌ردولا به‌ر
بدرتن.

۵. هه‌ردولا له‌پایته‌حتی به‌کتری دا‌سفریان هه‌بن.
عوسمانیه‌کان ناماده بون بو‌به‌ستنی په‌یمان و، ریککه‌وتن له‌سهر مه‌سه‌له
سیاسیه‌کان. به‌لام به‌هیچ جوړتی ناماده نه‌بون نه‌و پیشیارانه‌ی لایه‌نی دینیان
هه‌بو به‌ه‌لین.

په‌یانینکی سه‌ره‌تایسان نیمزا کرد ده‌ریاره‌ی سنوری هه‌ندقی له‌ناوچه‌کان و،
ره‌فشار له‌گه‌ل زائیره‌کالی نیران و، کاروباری بازارگانی و گومرگ (۱۱۴۹ ک /
۱۷۳۶ ز). به‌لام کیشه‌ی سه‌ره‌کی که‌ناحینی ره‌سمی مه‌زه‌بی شیعه بو‌به‌چاره‌سهر
نه‌کراوی مایه‌وه. (۸)

نه‌و‌ش وه‌کو گر‌نگو‌تره‌ی نا‌کو‌که‌کانی ن‌توان ه‌ردو د‌ول‌ت ما‌به‌وه.
له پ‌اش له‌ش‌کر‌ک‌ن‌شی ی‌و‌س‌ر ه‌یند، نا‌در سه‌ف‌س‌ر‌کی ی‌و‌را‌گه‌پ‌اند‌نی ن‌عم
سه‌ر‌که‌وت‌نه ن‌ارده ر‌وس‌یا، ه‌رو‌ه‌ها سه‌ف‌اره‌ت‌یکی سه‌ر‌له‌ن‌و‌ن به سه‌ر‌و‌ک‌ای‌نی مه‌مه‌د
ر‌ه‌صا خ‌ان ن‌ارده ل‌ای با‌بی ع‌الی (۱۱۵۳ ک / ۱۷۴۰ ز) ن‌عم سه‌ف‌اره‌ت‌ش نه‌یت‌وانی
پ‌ش‌که‌ات‌نی ش‌یعه و س‌ون‌ه نه‌ن‌ج‌ام ب‌دا. (۹)

- ۴ -

ه‌ین‌زی ع‌ه‌م‌م ه‌یر‌ش‌ن‌کی‌ان ه‌ت‌اپه سه‌ر‌مه‌ند‌لی و ش‌اره‌ز‌ور (۱۱۵۴ ک /
۱۷۴۱ ز)، به‌لام ه‌یر‌شی گ‌ه‌وره‌ی ع‌ه‌م‌م ی‌و‌د‌س‌گ‌رت‌ن به سه‌ر‌ع‌یر‌اق دا س‌الی
(۱۱۵۶ ک / ۱۷۴۳ ز) ده‌ستی ب‌ن‌ کرد، که د‌ی‌سان نا‌در خ‌وی سه‌ر‌ک‌رد‌ای‌تی نه‌کرد.
ه‌ین‌زی ع‌ه‌م‌م به ۱۷۰ ه‌زار ک‌ه‌س نه‌ق‌د‌یر نه‌ک‌را له ش‌اره‌ز‌ور و مه‌ند‌له‌یه‌وه
ک‌ه‌وت‌ه ه‌یر‌ش ب‌رد‌ن، له د‌و‌ای تا‌ل‌ان‌ک‌رد‌نی ش‌اره‌ز‌ور گ‌ه‌ب‌شته ک‌ه‌ر‌کو‌ک و پ‌اش
ه‌ه‌ف‌ته‌یه‌ک گ‌ه‌ما‌ر‌و‌دان گ‌رت‌ی و، له ز‌نی ی‌ ک‌وبه پ‌ه‌ر‌یه‌وه ی‌و‌س‌ر ه‌ه‌ول‌ن‌یر، نه‌و‌یشی
دا‌گ‌ر‌ک‌رد و، باره‌گ‌ای خ‌وی له ی‌ار‌م‌جه دا‌مه‌ز‌ر‌اند و ک‌ه‌وت‌ه نا‌ی‌ل‌و‌قه‌د‌انی ش‌اری م‌وس‌ل
(۱۱۵۶ ک / ۱۷۴۳ ز).

نه‌حم‌م‌د پ‌اشا له نا‌مه‌یه‌ک دا ی‌و‌با‌بی ع‌الی له با‌بی ن‌عم ه‌یر‌شه‌دا
ن‌وس‌ی‌وت‌ی: «... ع‌وس‌مان نا‌غا له گ‌ر‌ما‌ش‌نه‌وه نا‌گ‌اد‌اری ک‌رد‌ین که د‌و‌ژ‌من به ت‌م‌ای
پ‌ه‌لام‌ارد‌انی به‌غ‌د‌ایه... ح‌ز‌مان و ه‌یر‌ه‌کانی س‌ل‌ور‌مان نا‌م‌اده‌ک‌رد... به‌لام ک‌ت‌وب‌ر
به‌یانی ۲۶ ی ج‌ی‌م‌ادی د‌و‌ه‌م پ‌ه‌لام‌اری د‌رنه‌ی دا و ی‌و‌ن‌س‌اره گ‌ه‌ب‌شته خ‌انه‌ق‌ب...
ه‌یر‌ه‌کانی نا‌زه‌ری‌ا‌ی‌جان به سه‌ر‌ک‌رد‌ای‌تی خ‌اسی به‌ر‌یز له ل‌ای ته‌لا‌چ‌وال‌انه‌وه ر‌ویان
ک‌رد‌و‌ته ک‌ه‌ر‌کو‌ک... ه‌ی‌وام به ه‌یر‌ه‌کانی ک‌ورد‌بو، به‌لام نه‌وان‌یش خ‌ه‌ری‌کی خ‌ویان و
خ‌یز‌انه‌کان‌یان ب‌ون، نا‌ت‌وان ب‌گ‌ه‌نه لا‌مان و، ه‌رو‌مان ل‌ی ب‌ه‌ی‌ن...»

ن‌س‌جا با‌بی ک‌ه‌م‌سی ه‌یر‌ه‌کانی خ‌وی و دا‌و‌ای ی‌ار‌مه‌تی نه‌کا و، ی‌و‌نه‌وه‌ی
با‌بی ع‌الی ب‌تر‌س‌ن‌ین نه‌ل‌ن: «نه‌گ‌ه‌ر ن‌یر‌ه ب‌ش‌ک‌ن تا نه‌ند‌و‌ل پ‌نگ‌ا ک‌را‌وه نه‌ن». له
سه‌ر‌ه‌ف‌س‌اری له‌ش‌کره‌ک‌ه‌ی نا‌در ن‌وس‌ی‌وت‌ی: «د‌و‌ژ‌منه‌ک‌ه‌مان ر‌ه‌ف‌س‌اری‌کی ل‌وان‌د‌وه
لا‌ساب‌ی ه‌و‌لا‌ک‌و و ته‌ج‌و‌ری ک‌رد‌و‌ته‌وه، خ‌وی به ی‌ه‌ک‌ن ل‌ه‌وان دا‌نه‌ن» (۱۰).

ها‌وزه‌مان له گ‌ه‌ل گ‌ه‌ما‌ر‌و‌دان‌ی م‌وس‌ل دا ه‌یر‌ه‌کی ۴۰ ه‌زار ک‌ه‌سی‌ی‌ تر
گ‌ه‌ما‌رو‌ی ش‌اری به‌غ‌د‌ادی دا‌بو. نه‌حم‌م‌د پ‌اشای و‌الی ی‌ به‌ع‌داد، ی‌و‌ته‌فه‌ره‌د‌انی نا‌در
شا وه‌کو نه‌ل‌ن. «نا‌ک‌ره س‌و‌ری له م‌ن د‌ور‌ی» به‌ل‌ینی دا‌وبه که نه‌گ‌ه‌ر م‌وس‌ل ب‌گ‌رت‌ی،
نه‌و‌یش به‌غ‌د‌ادی به د‌د‌س‌نه‌وه ب‌دا، به‌لام خ‌ه‌ل‌کی م‌وس‌ل به سه‌ر‌ک‌رد‌ای‌تی ح‌س‌ن
پ‌اشای ج‌ه‌ل‌ب‌لی به‌ر‌ه‌نگ‌ار‌یه‌کی ق‌اره‌ما‌نا‌نه‌یان ک‌رد و، ش‌اره‌ک‌ه‌یان به د‌ه‌ست نا‌دره‌وه
نه‌دا.

- ۵ -

ن‌وس‌ه‌ری «ج‌هان‌گ‌ش‌ای نا‌دری» له ر‌ود‌او‌ه‌کانی س‌الی ۱۱۵۶ ک (۱۷۴۳ ز) دا

که هیتیشی فراوانی نادر شاره زوری له گهل خزی رامالی بو نه لئ: ... حالید پاشای حاکمی بابان و شاره زور و سلیم به کی ناموزای له گهل مدرن و سه رو که کانی کورد و اریدی ده یاری خلافت مه داره بون و «به نازناوی خانی و نیالوت سه ریلند و، گشت نه و مه روز بومه ی کوردستانی بوم» که و ته ناو «حه وزی نیطاعه توده» (۱۱)

نهم هه واته هه موسی راست نه. کورده گانی ناوچه ی بابان به ده گه من هاوکارسان له گهل نادر کرده. له کانی هیتشه کی نادر دا حالید پاشا میری بابان بو. که نوردوی نادر گه یشته کوردستان خالید پاشا له سه رده شت پیکانی بون گرت. (۱۲) به لاقم هیتیشی عه جهم نه و نه ده گه و ره و حه ترا بو له توانای هیتیشی پیسوکی و ده که له شکر ی بابان دا ته بو بهری بگری. له هه و به کی کورت دا ناوچه کی کورت و، که کرک و هه و لتری دا گیر کرد و، که ماروی موسی و به غدادی دا. حالید پاشا به هاوو خیران و ده سه نه و نه ده کایه وه روی کرده و نه موسی. دانهری «نورجوزه» ی «ملحه الموصل» نویستی:

اذا جاء فرج زمر الاكراد
بالمال والعيال والاوالاد
فقبل: من هذا فقالوا: خالد،
حامي قرتي والان ذا المعاند
وسار يخفي امد والمسكر
وانه منذر مما جرى
من بعد ان ضر قري النالكر
وسار بطوي سببا مع قفر
من بعده جانا «فرج» وقد
ادخل للموصل في الدور وقد
من بعد ان ادى شروط الخدمه
في نادى والها كثير النعمه (۱۳)

نهم سه نه ده دا حالید پاشا نه خوشبیه کی گرانی گرت. شینج صادق. به کی نه هاو سه نه ده کانی. «مونا جات» پکی فریژی پر سوزی به کوردی هونیوه نه ده داوا له حوا نه که شینجی حالید پاشا بدات. نه ده ی زاروا ده تا نیشه نه مه به که مه ی شیره به راروی بابان هه وراسته وه. حالید پاشا به م نه خوشبیه له نورفا مرده (۱۱۵۶ ی / ۱۷۶۳ ز).

و ده که دانهری «نورجوزه» که نه لئ: قزج پاشا و هیتزه کی هاو به شی بهر گری موسی بو و، به شن له هیتزه گانی بهالیش له ناو شاری به غدادی بون هاو به شی بهر به جده نه ده ی هیتشه گانی نوردوی نادر بون. کانی توپال عوسمانی سه ر کرده ی نوردوی رو مهش گه یشته ناوچه که، و ده که هه مر نویستی، هیتزه گانی کورد دایانه پالی. له ناو میره گانی بابان دا ته نیا سه لیم به کی کوردی بهر به کی خزی له گهل

نادر شاه سازانده و، نویش دوائی نموده و نانومیند بر له بهر هه لستی نژوده که می نادر شاه.

نور سهرده مه دا یکن له پیاوه به ناوبانگه گانی ناوچه که شیخ حه سنی کله رده (۱۶۷۷ - ۱۷۶۲ ز) بود. شیخ حه سمن مه لایه کی ناسراو و شیخی بهر یقه تی قادری بره. نه ستیره و انیکی شاره زاش بره. له مه زه سه که می دا به انگه یه کی بز حسابی پورچه گانی سال دروست کردوه. تانیستاش حسابی کله زرده له ناو خه لک دا ماوه.

نادر شاه. وه کو هه دتی سهر چاره نه گیتیره. نامه یه کی بز شیخ حه سمن ناردوه داوائی لئ نه کا بچن بز لای و، هه دشی لئ نه ک که نه گهر نه چن رق و نور سوسو حوی به سهر دا نه باریس. به لام شیخ حه سمن پیری و که نه قبی خوی کردوه به بانی. وه لامتیکی نازایانه داو ته ره و نه چوته سهر دانی. (۱۵)

کو ده گانی ناوچه می بابان به گشتی هاو کاریان له گه نادر شاه نه کردوه. بز نه ممش دو حوی سهره کی هه بره: یه که میان. هوی مه زه بی. نه وان شعه یون و کوردی بابان سونه یون. دو میان. ره ناری خرابی له شکره که می نادر له گه ل دانشواسی ناوچه که. نه می زه کی نه لئ: «موسعاه می نادر ده رجه به کورد زور خراب بر و کورد دکان نه یان بوغزانند. هه تننا دائیر به شعر له گه ل تزیال عثمان پاشا دا. به له ده می گوزان هه جویه کیان بز هه لبه ست بو. سه به می نه م نه فرتهش زولم و خراپی نادر شاه بو...» (۱۵)

- ۶ -

مه زه بی سونه بنچینه می نایدی زوچی دامه زران و چه سیمی و مانی ده ولتی عوسمانی و، مه زه بی شعه می حه هوی بو. حسابی مه زه بی مه زه بی که دیت هوی تاکیو کی خورنای نه م دو ده ولته و، هوی دایه شیمی دانشواسان بو. دانشواسی نه م دو ولته می توشی کارسانی گه وره گره بو.

نادر شاه. له سهرده می حورکمرانی حوی دا. هه لئکی زوری دا بز بزیک خسته ره شیعه و سونه له یه کتری و، ته نت له گاتی تاجگوزاری دا نه ده شتی موغان. به کن له مه رجه گانی بز قولکردنی ناخی شاهیتی نیران نه و، بو که تیر زانگانی شعه دهس هه لیگر له حیتودان به سونه و حه سقه داسان. له هه سو نه م گفوکوزیانه دا که له نیوان نونه رانی نیران و بزرگ را نه کیرا بو ناشتی. به کن له داواکانی نونه ره گانی نادر نه و بو: ده ولتی عوسمانی شعه وه کو مه زه بی به حه می نسلا م به ملتن و، له که هه گزه یه ک بو نه مان. وه کو مه زه بی که می تر، به رجان بگری بیالی عالی هه رگیر نه م داوایه بز نه م لماندن.

پاش نه ووی نادر نانومیند بر له گرتنی مرستی و به لهاد، سهر له نوق هه ولتیکی تیری دا بز نزیک کردنه ووی هه ردو مه زه بی به کسری داوائی له والی ی

به بغداد کرد به کنی له زانا هه لکه وتوه کانی سونه بنیری بۆ پيله بازی له گهژ زاناکانی شيعه. نهحمه پاشا، شيخ عهبدوللای نال سويدی نارد. سويدی لهو زه ماندها به کنی له زانا گه ووه کانی سونه بو.

سويدی که نه گاته لای نادر شا له حيله. شالین ی نه پرسن: نه زانی تویان بۆچی ناردوه، من به تاييه تی بۆچی تۆم ويستوه؟ شيخ نه لئ: نازانم. شا نه لئ: مهمله که ته کهم دو فرقه ی تین دایه: نه فغان و تورکستان له لایه ک و، نیرانیه کان له لایه کی تر، ههز لایه «ته کفیره ی نهوی تر نه کا، له گهژ نهوی که «ته کفیره» شتیکی ناشیرنه، وستم نهویان له بهین دا نه هینتم تۆم کردوه به وه کیلی خۆم و به شایهت به سهز نه وانهوه. (۱۶)

شا فرمائی دا به ریک خستی کۆزه که، کۆزیک کی گه ووه له ژیر گومره ی نارامگای نیمام دا به ناماده بونی ۷۰ مه لا له زاناکانی شيعه و سونه ی نیران و نه فغانسان و نه و دیو روبا به ستر. بۆ تیگه یشت له جۆزی بیر کردنهوی مه زه به ی و، تیگه یشت له بنچبه کانی ناگۆ که به که لیره دا له زمانی شيخ عهبدوللای سويدیه وه، هه ندی له وتووێژه کان نه گنیه وه:

«مه لا باشی روی کرده به حره لیم وتی: نه زانن نه مه کنی یه، دهستی بۆ من را کیشا، نه مه له گه ووه زاناکانی سونه یه، شا داوای له نهحمه پاشا کردوه بینیری بۆ نهوی له بهینی نيمه دا حه کهم بئ و، وه کیلی شا بئ و، شایه تی نهوش بئ که له سهزی ریک نه کهوین.

یه کهم پرسیری کردی: نهو هۆزانه مان بۆ روون بکه نهوه که وای لئ کردون نیمه به کافر دا بنین بۆ نهوی به بهر چاوی نه مه وه بهر یه رچی به دینه وه، بیتگومان نیمه کافر نین، له کتیی «جامع الاصول» دا هاته که ئیسلام پینج مه زه به و، مه زه به ی پینجه م نیمامیه، ههروه کو له کتیی «الفقه الاکبر» ی نه بو حه نسفه دا وتراوه: نه هلی قیبله ته کفیر مه کهن. وه له کتیی «شرح الهدایه» دا وتراوه: راسته نیمامیه له فیرقه کانی ئیسلامه. زاناکانی نیمه ش ودها یاسی نیوه یان کردوه، به لām توندپروه نه زانه کانی نیوه نیمه یان به کافر داناره، نهوش نه زانه کانی نیمه یان وای کردوه به هه مان شیوه روه روتان به یستوه و به کافرتان دا بنین. راسته کهشی نه نیمه کافرین و، نه نیوش کفرن، با یاسی نه مه بکه مین بۆ نهوی خراب له یه ک گه یشتن له ناوا نه میتن.

خواجا هادی وتی: نهوی له سهز نیوه مان هه یه نیوه حه حابه کان به گومرا دانه نین و ته کفیران نه کهن.

مه لا باشی وتی: حه حابه کان (خ. ر) هه مریان عدولن.

خواجا هادی وتی: نیوه نه لئین «میتعه» حه لاله.

مه لا باشی وه لامی دایه وه: «میتعه» لای نیمه حه رامه، ته نیا سه فیه کانی نیمه یاسی نه کهن.

به حرولعلیم هادی خواجه وتی: نیتوه فدهملی عملی نهدن به سهر نهویه کردا
و، نهلین دوا ی پتغمه میر نهو خدلیفه ی به حق بوه.

مهلا باشی وهلامی دایه وه: باشترین خدلق له دوا ی پتغمه میر نهویه کری
کوبی نهویه خافه یه، نینجا عومر، نینجا عوسمان، نینجا عملی خویان لی رازی
بن و، خدلافه تیشیان به وجزه به ریز بوه.

به حرولعلیم لی ی پرسی: نایا نه مانه له بنچینه کانی باوه رانه؟

مهلا باشی وهلامی دایه وه: بنچینه کانی باوه پی نیتسه پتروه ی بنچینه کانی
باوه پی نه برحده من نه لته شعری نهکا.

به حرولعلیم وتی: مهرچنکم هه یه، ضروریانی دینی که نیجماعی له سهره
ناسی خدلاله کانی بگورن به حهرام و، حهرامدگانی بکن به خدلال.

مهلا باشی وتی: نه م مهرجه مان قبوله.

به حرولعلیم وتی: مهرچنکی تر، نه بین خوتان لابدهن لهو شتانه ی که چوار
نیمامه که رتکن له سهر حورمه ت گرتی.

مهلا باشی نه مدهشی قبول کرد. نینجا مهلا باشی روی کرده به حرولعلیم وتی:
نیتسه هه مو نه وانهمان قبول کرد که باستان کرد، ناحو لیره به دوا وه له فبرقه کانی
نیسلام دامان نه نیتن؟

به حرولعلیم ماوه یه ک مات بو نینجا وتی: خنودان به دو شیخه که کفره.

مهلا باشی وهلامی دایه وه: خنودانمان به هه ردو شیخ هه لگرتوه، مهرجه کانی
پیشه وه ی نیتوه مان قبول کردوه، نایا له ریزی فبرقه کانی نیسلام دا دامان نه نیتن یان
هیتشتا به باوه ری نیتوه نیتسه کافرن؟

به حرولعلیم دیسان مات بو نه وه ی دوباره کرده که خنودان به هه ردو شیخ
کفره.

مهلا باشی وتی: نه ی خنودانمان هه لته گرت؟

مرفتی نه فغان مهلا حه مزه که وه دوان: نه ی به حرولعلیم نایا نه وان به پیش
نه م کفره خنویان به هه ردو شیخ دوه؟
به حرولعلیم وهلامی دایه وه: نه خیر.

مهلا حه مزه وتی: که واته بزچی له ریزی فبرقه کانی نیسلام دا دایان نه نیتن
دوا ی دهریزی نیلتیزام به خنونه دان به هه ردو شیخ له پاشه رزژدا، و عفا الله عما
سلف؟

نه و سا به حرولعلیم وتی: بدلی نه وانه موسولمانن و لهم ما لنا وعلیهم ما
علینا.

هه مریان هه لسان و دهستی یه کتریان گوشی و هه رکه سه یان به وی تریانی
نهوت برا مهرجه با. (۱۷)
نه م رتکه و تنه له لایه ن هه مو به شداره کانه وه نیمزا نه کری. نادر شا نه مه به

سمرکه و تینکی گهوره دانمنن یوز خوزی نوژی ههینی له مزگهوتی کوفه دا نه کم و ،
نم په یاناش نه خرتنه ده . دوا ی نوره نادر شا گهرا یوه ښران و ، هیزه کانی له عبراق
کښایه و ، کهوته ههول دانی ریککهوتی ناشتی له گم دل دولته ی عوسمانی .

-Y-

نادر چند حارق به یامی بوق باهی عالی ندارد بوق پیکهاتی ناشی. بایی عالی ناماده نهو داحوازه دینه کانی نادر به لیتی و، شیعی جد عفوری به مسزهی پنجم بناسن. نادرش دوستی لهم داوایانه هد لگرت. مسزهدجم احمدعلی خان به نونه رایتهی نادرشا و محمد پاشا به نونه رایتهی سلطان مسزهد جانی به کم. «عهدنامه» به کیان مسزهد کرد (۱۵۹۱ک / ۱۷۴۶ز). به یاسامی زهار (۱۵۹۱ک / ۱۶۳۹ز) گرایه به پنجمه بوق دیارکردنی مسزهی مسزهد دولهت. مسزهدولا نهو مسزهدیان مسزهداندهوه. بهم پنجمه هه مان مسزهی به یاسامی زهار و بهوه مسزهی تیوان نهواره ته کانی باهان و مسزهدلان.

- 3 -

رنیکه و سکه له همدردو لا پەسند کرا. بەلام نادر شا لهو ماویدیەدا کۆژرا
(١٦٦٠/١٧٤٧ز).

سالم به درویشی در ریگونی هیزه‌گانی عسراق به پهلمازی نادره‌وه، به
سرمه‌خیزی گاری نکرد و، گوی ی نه‌ندایه فرمانه‌گانی والی ی به‌غذا، نم
به‌شی کرده‌سان به کرده‌وه له ده‌سلاتی توک دایر ابو. نه‌محمد پاشا دهره‌تی
ریگکه‌وتی ناشیون‌وهی هردو دوله‌ت و، گوی‌زانی نادرشای به ههل زانی حساب
له گملی سالم پاشا نه‌واو بکا و، ناوچی پاپان به‌نیت‌وه زیر ده‌سلاتی حزی.

والی به پشوری نهدی سلیم دهستی له گه لئیران تینکه لاو کردوه لشکری پرده سوری. له لشکری عوسمانی به سدر کردایه تی وزیر نه حمده پاشا و به هاوکاری موخته نسا پاشای والی ی گهر کوک بهزی کدوت. سلیم خوی له قه لای سروجک و شیریه کی برای له قه مچوشه دا قایم کرد بو. نه حمده پاشا به رنگای حسن ته به نیجا تابین دا گه یشته سهر قه مچوشه و به لاماریان دا و گرتیان.

نه محمد پاشا هېره كنه بهرې كه وتې بزگيچيه . سوسې . ته بهرېش .
سهرچنار . ته بهرېش . پېستانسور له ويو به ناو دوستي شاره زوردا بهرې سرچېك . له
سرچېك سليم پاشايان كه مارو دا . ناووه وای شاره زور له هاوین دا ناسازه .
نه خوشی ی مه لاری تی دا بلاوه . زوری له شكر توشی له روزنا بین . نه محمد پاشا
نه خوشی كوت .

سرچاوه رسميیه گانی نه حمده پاشا نه لټین: سولیم پاشا بزده ریږنی
گوټر ایدلی کورده کی به بارمته نارد و، هه ندیکي تریش نه لټین دایکی لای پاشا

کردونه شکاکار. بهلام پین ناچین نو ههوالانه راست بن. نهه فسانه بیان کردونه بههانه‌ی گه‌رانه‌وی هیزه‌کمی والی به سهرنه‌که‌و نویی.

نه‌خوژی هیزه‌که و نه‌حمه‌د پاشای شیرزه کرد. له‌وتیه به په‌له گه‌رانه‌وه سهرای سه‌ید صادق، که پاشاکانی بابان برار و شکار دروسنجان کرد بو. نه‌حمه‌د پاشا له سه‌ید صادق‌وه بۆ بیست‌سالسور و نینجا گوتز قه‌لا. والی که‌وته لاهردن و دابانی حاکمه‌گانی نارچه‌که: سلیمان کوری خالید پاشای بۆ بابان و، عوسمان پاشای بۆ کتبه و، قزق پاشای بۆ هه‌ولیر و، محمه‌د به‌کی بۆ قه‌رده‌داخ و، عه‌بدوللا به‌کی بۆ دره‌دانا. سلیمان له‌ بنه‌ماله‌ی بابان و عوسمان و قزق له‌ بنه‌ماله‌ی میره‌گانی سوزان و عه‌بدوللا له‌ بنه‌ماله‌ی میره‌گانی باجه‌لان، وانه له ۳ به‌ماله‌ی جیاواژ بون.

والی به نه‌خوژی گه‌رایه‌وه بۆ زاده‌شت و عه‌بیاسان. به رنگای زه‌نگاباد و قه‌مه‌د ته‌په و نارین دا‌گه‌یشته ده‌لی عه‌بیاس. والی. پاش بزیکه‌ی ۳۰ سال حوکمرانی ۷ سالی له‌ به‌سرا و ۲۷ سالی له‌ به‌عداد، له ده‌لی عه‌بیاس مرد و حه‌نازه‌گه‌یان برده‌وه بۆ به‌عداد (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز). (۱۸)

- ۹ -

دوای مردنی نه‌حمه‌د پاشا بابی عالی نه‌یوست ده‌سلاتی ناوه‌ندی له به‌عداد دامه‌زنینه‌وه. دو وانیان له‌ دوای به‌ک دانا توخی شهر و به‌ریه‌ره‌گانی بون له‌ گه‌ل یه‌نچه‌ری. گوتزخاکانی نه‌حمه‌د پاشا، له‌ ناو نه‌وانه‌دا سلیمان پاشا، خوژی به‌ شایسته‌ی وه‌زاره‌ت دانه‌نا. خه‌ریکی پیلانگه‌یران بون دژی والیه‌گانی له‌ نه‌سته‌موله‌وه دانه‌نران. سلیمان پاشا کۆله‌یه‌کی نازاد‌گه‌راوی نه‌حمه‌د پاشا بو. هه‌روه‌ها میردی عاده‌له‌ خامی گچی بو. له‌و کاته‌دا ولایه‌تی به‌سرای پین میبهردا بو. کیشه‌ی مملاتی ده‌سلاتی ده‌سلات دو سال زیاتری خایند نا سه‌ره‌نجام به‌ فارانجی سلیمان پاشا به‌ لادا که‌وت. بابی عالی قهرمانی وه‌زاره‌تی به‌عدادی بۆ ده‌رکرد.

نه‌گه‌رچی نه‌حمه‌د پاشا، پیش نه‌وه‌ی جری، سه‌لیم پاشای له‌ میرایه‌تی بابان خست بو. سلیمان پاشای کوری خالید پاشای له‌ جینکا دانا بو. به‌لام سه‌لیم که‌لکی له‌ یوشایی ده‌سلاتی به‌عداد وه‌رگرتبو، هه‌ر له‌ کوردستان ما‌یوه‌وه له‌ مملاتی دا‌بو له‌ گه‌ل سلیمان. وه‌زیری تازه‌ی به‌عداد سه‌رله‌نوێ سه‌لیمی دانا‌یه‌وه به‌ میری بابان (۱۱۶۳ ک / ۱۷۴۹ ز). سلیمان پاشا به‌ خوژی ملی نه‌دا به‌ره‌نگاری کرد. به‌لام شکا و کشایه‌وه بۆ نیران. به‌ یارمه‌تی والی ی نه‌رده‌لان حاریکی تر هه‌یرشی هه‌نایه‌وه سه‌ر سه‌لیم، ده‌سان سه‌رکه‌وتو نه‌بو. (۱۹)

- ۱۰ -

نوسه‌ری «دوچه» نویسرتی: «هه‌لسرکه‌وتی سه‌لیم پاشا له‌ زه‌مانی نادر شاهه‌ جینگی گومان بو، له‌ نیرانیه‌کان نزیک نه‌که‌وته‌وه و، له‌ گه‌لیان ریک

نه کهوت. له وه زیر یاخی نه بو و هه لسه که رایوه و، کونړایه لسی فرمانه کانی نه نه کرد. له و ماوه یی دوا بیش دا له گمل خاکسی کویه عوسمان پاشا پینک هات بو و. حیابونه وه و سهریه خوی را که یاند بو، هه ردوکیان که وتیونه گهران و سوران به ناوچه ی کورده گان دا و، بهر بهر ده ستیان به سر دا نه گرت. نیترو وزیر نهینه توانی لنینان بنده نگ بن، له شکری کرده سریان و، خوی سر کردایه تی له شکره که ی کرده (۲۰)

والی له مانگی شه عبانی ۱۱۶۴ک (۱۷۵۰ز) دا له شکری کیشایه سر سلیم پاشا. والی که یشته ده لی ععباس، نارین، قهره ته په، گزخته په، چیمه ن، نسکی کفری، توز خورماتو. کورده گان بهر گه یان نه گرت و شکان. سلیم پاشا به تیشکاوی هه لات بو نیران. پاشای درنه و باجه لانیس رای کرد بو نیران. عوسمان پاشا و قنچ پاشا له بهر بهر جدانه وی هیرشی له شکری نیران دا، شهر ی زوریان له گمل نیران کرد بو، نه یانوترا پنا بو نیران به ن. عوسمان پاشا له کویه نهینه توانی بهر هنگاری بکا، هیزه کانی خوی ساز داو کشایه وه شاخی ناوه گرد له و ق دامه زرا. قنچ پاشای برایشی له قه لای هه ولیر دامه زرا.

وه زیر له نریک که رکوک چاودتیری نه گردن. هیزنکی ناردنه سر ناوه گرد. قه لا و سهره کانی که مارو دان، رنگا کانی لن گرتن و، ناوی خوار دنده وی لن برین. نینجا هیزنکی قورسیان کرده سر. قه لا و سهره کانیان هه لته کاندن و گرتیان. «نه کهرچی نازایه تی و بهر هنگاری به کی بن وینه یان نواند» به لام وه کونوسه ری «دوچه» نه لن؛ سهره نجام شکان و، خه لکینکی زوریان لن کوژرا و، پاشماوه که شیان راو نان. عوسمان پاشا و براکانی؛ نیبراهیم به گ و سلیمان به گ و، کوره که ی؛ حمه ن به گ به دیل گیران. که لویه ل و نازوقه و نفاقه کانیان که و ته ده س توړک.

وه زیر خوی له که رکوکوه به رنگای گزک ته په، نالتون کزیری، بوستان (بستانه)، درینه ند (ی گزمه سپان) دا چوه سر هه ولیر. نامه یه کی بز مه لا و گه وړه پیماوه کانی هه ولیر نوسی قنچ پاشای خاکسی هه ولیری ته سلیم به کن. به قسه یان نه کرد. له ۱۶ ی شه وال دا توړک هیزشیان کرده سهری. له هه مه لاوه که مارو یان دا. پاش ۹ روژ قه لای هه ولیریان گرت. قنچ پاشا و لایه نگره کانی و عوسمان پاشا و نیبراهیم و سلیمانی برای و حمه ن به کی کوری له روژی جهونی قوربان دا به فرمانی وه زیر له گردن یان درا و، که لله سهره کانیان ناردن بو نه سته مول.

سلیمان پاشای ناموزای سلیم پاشا جینگیر بو. (۲۱)

- ۱۱ -

ململاتی دهه لات له سر تاج و ته ختی نیران هیزشتا به لا دا نه کهوت بو. کهریمخانی زند، عه لیمرادخانی به ختیار، محمه مد حمه ن خانی قاجار، نارای خانی نه فغانی... هه ریه که یان له لایه ک و به جزوړیک خه ریکی چه سپاندنی دهه لاتی

خوی بود، همولی شاهنشینان نهاد. نازادخان به کنی بوله سرکرده‌کانی نادر شا. له
 گدل میره‌کانی بابان دا تنکه‌لاو بو. به کنی له ژنه‌کانی کچی خالد پاشای بابان بو.
 هر بوه بوله‌یه‌وه ماوه‌یه‌ک نازادخان که شکا و، خوی له که ریخانی رهند شارده‌وه.
 له شاره‌زور خوی حه‌شار دابو. (۲۲)

سه‌لیم پاشا دوا‌ی تیشکانی له به‌رده‌وه نژدوی به‌غدادا ماوه‌یه‌ک له
 سورده‌کانی نیران دا مایه‌وه. حه‌سه‌نعلی خانی والی ی نهرده‌لان لهو کاته‌دا به
 له‌شکر کیشسه‌وه حه‌ریک بو. ماوه‌یه‌ک حه‌ریکی شهر بوله گدل نسامقولی خانی
 زه‌مکه که گرماشانی گرت بو، دوا‌ی شکاندنی نسامقولی چو بز یارمه‌تیدانی مبه‌ر
 عدلی خانی تکه‌لوی حاکمی هه‌مه‌دان که له لایه‌ن که‌ریم خانی زه‌نده‌وه که‌مارق درا
 بو. که‌ریم خان و هیزه‌که‌ی ده‌سیان له که‌مارق هه‌لگرت و که‌ریمه‌وه ناوچه‌که‌ی خزیان
 له پوری و که‌مازان له مه‌لایه‌ر، به‌لام حه‌سه‌نعلی خانی له کولیان نهرده‌وه له‌شکری
 کوردستانی برده‌ سریان. که‌ریم خان رویه‌رویان به‌بهره‌وه. خیزانه‌کانی نادره‌ پهنایه‌کی
 نه‌مین و خوی که‌وته شهری پارتیزانی له گهلان. حه‌سه‌نعلی ۴۵ رۆژ مایه‌وه
 هبچی به‌ هیچ نه‌کرد، به‌لکه‌و چهندین خار هیزشی باکاو‌ی نه‌کرایه‌ سهر و هه‌لکی
 لئ نه‌کوزا و ولاخ و که‌لویه‌لی لئ به‌ تالان نه‌را، له‌م ماوه‌یه‌دا حه‌سه‌نعلی
 بیستی، که‌ سه‌لیم پاشای بابان به‌ هیزیکی که‌وره‌وه به‌ هاوکاری هه‌ندق له‌ که‌وره‌ و
 ریش سپیه‌کانی ناوچه‌ی نهرده‌لان، به‌ تاییه‌تی محه‌مه‌د علی سولتانی حاکمی
 بانه و هه‌ررامان، که‌ ماوه‌یه‌ک له‌وه‌یه‌ر، حه‌سه‌نعلی چاوی ده‌ره‌شیا بو، که‌و‌نزه
 رۆن بۆ گرتی شه. حه‌سه‌نعلی خان وازی له‌ راوالایی که‌ریم خان هینا و به‌ په‌له
 که‌راپه‌وه کوردستان. له‌ نزیک شه له‌شکره‌کالی حه‌سه‌نعلی خانی و سه‌لیم پاشا
 دایان به‌ یه‌ک دا، حه‌سه‌نعلی شکا و به‌ تیشکاوی هه‌لات. سه‌لیم پاشا چوه‌ ناو
 شه‌وه. (۲۳)

وه‌کو سه‌رچاوه‌کانی نهرده‌لان نه‌گیر نه‌وه. حه‌سه‌نعلی په‌نای بۆ نازاد خانی
 نه‌فغانی برده‌وه. به‌لام نازاد خان به‌رامبه‌ر چه‌رده‌یه‌ک پاره‌ی رۆژ که‌ له‌ سه‌لیم پاشای
 وه‌رگرتوه، حه‌سه‌نعلی خانی به‌ گیراوی ته‌سلیم پاشای بابان کردوه. نه‌ویش دوا‌ی ۶
 مانگ گیراوی کوشته‌تی (۱۱۶۴ ک / ۱۷۵۰ ز). به‌مه‌الی والی ی نهرده‌لان له
 سه‌ره‌ناه‌وه له‌ گدل ته‌ریسان نا‌کۆک بو. محه‌مه‌د حه‌سه‌ن خانی قاجار، به‌کنی بو
 له‌وانه‌ی دوا‌ی تاج و ته‌ختی نیرانی نه‌کرد و، که‌وره‌ترین مینعلی که‌ریخان بو،
 حه‌سه‌ره‌وخانی نهرده‌لان، به‌ یارمه‌تی محه‌مه‌د خانی قاجار، سه‌لیم پاشای، پاش
 نه‌وه‌ی چهند سالتی حوکمه‌رانی کرد، له‌ نهرده‌لان ده‌رکرد (۱۷۰ ک /
 ۱۷۵۶ ز). (۲۴)

- ۱۲ -

سه‌لیم پاشا له‌ ناوچه‌ی بابان هه‌لکه‌نرا بو، سلیمان پاشای بابان له
 قه‌لاجوالان دا جیگیر بویه. له‌ نهرده‌لانی‌ش دا هه‌لکه‌نرا بو، خه‌سه‌ره‌و خان حوکمی

گرتبوه دهست. سلیم جینه‌کی به دهسته وه نه‌ما بو. والی ی به‌عداد، سلیمان پاشا، به قسمی خوش سلیمی هه‌ل‌فریواند بچن بۆ به‌عداد. بۆ زیاتر دل‌یا کردی عادلە خانیش ده‌سه. کی ناویشمی به دیاری بۆ نارد. عادلە خانیش کچی نه‌حمده پاشا، که هاوسه‌ری والی بو، رقی له سلیم بو. ره‌نگه هه‌ر هی نه‌وه بوسن که باوکی له له‌شکرکیشی دا بۆ سه‌ر سلیم نه‌خۆش که‌وت و له رینگا مرد. عادلە خانم ده‌ستی به سه‌ر مینه‌ده‌که‌ی دا نه‌روژیت. والی هان دا بۆ کوشتنی. والی سلیم پاشای کوشت (۱۷۱۱ک / ۱۷۵۷ز). (۲۵)

سلیم پاشا که ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌ولی دا هاوسه‌نگیی له نیتوان رۆم و عه‌جهم دا رابگرئ و، که‌لک له ناکۆکی هه‌ردولا وه‌ریگرئ بۆ چه‌سپاندنی ده‌سه‌لاتینکی سه‌ریه‌خۆ. سه‌ره‌نجام چاره‌نوسی نه‌میش. وه‌کو هی باوکی، له زیندانینکی به‌عداد به هه‌لواسین ته‌واو بو.

په‌راوتزه‌کان

۱. مهدوی: ۱۵۲.
۲. مهدوی: ۱۵۳.
۳. مهدوی: ۱۵۵.
۴. مهدوی: ۱۵۲ - ۱۵۵: پورگشتال: ۴ / ۳۱۷۷ و ۳۱۸۷: امین زکی، «کورد...»: ۲۰۳.
۵. پورگشتال: ۴ / ۳۱۸۷.
۶. العزازی: ۵ / ۲۳۵: امین زکی، «کورد»: ۲۰۴.
۷. پورگشتال: ۱۳۹۱: امین زکی، «کورد»: ۲۰۵.
۸. مهدوی: ۱۶۲-۱۶۴: پورگشتال: ۴ / ۳۲۱۸.
۹. مهدوی: ۱۶۹.
۱۰. العزازی: ۵ / ۲۳۵.
۱۱. مهدی خان: ۳۸۴.
۱۲. امین زکی، «تاریخ السیماویه...»: ۷۳.
۱۳. الموصلی: ۱۰.
۱۴. چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی نوێ باسی نه‌م نامه‌یه نه‌کمن له‌وانه: نه‌مین زه‌کی به‌گ نیشاره‌ت بۆ «ده‌فته‌ره‌که‌ی حسین ناظم» نه‌کی. هه‌روه‌ها شیع محه‌مه‌دی خال له کنبه‌که‌ی دا: «الشیخ معروف السوده‌ی البرزنجی» و، مه‌لا که‌ریمی موده‌ریس له «علماونا فی خدمه العلم والدین». به‌لام له سه‌رچاوه کزنه‌کان دا باسی به‌رچاو ناکه‌وئ. نه‌میش هه‌ردو نامه‌که‌یه که له «خال» وه‌ریگراوه:

نامه‌های نادر شاه:

بسم الله الرحمن الرحيم
منی الی الحبر النبیل، والشریف الغفریف الاصلیل. ذی الماتر والماتب وافن. السید حسن، تسامت التسلیمات، وتفتحات التعلیجات،
وبعد: فان اجل مطالبی وارل مآزری ترویج مذهب جعفر الصادق رضی الله عنه
الامام الهمام، منیع العلوم والحقائق، وان حبی لاحد اذکم الامام مدلولوم، وان محدثکم الینا لرم
اشد اللوم، فیوصول امری الیکم اننا لنتبرک بکم وبمن لدیکم، والا فسیرنا مار غرضی علیکم
والسلام.

وهلامه‌های شیخ حسنه:

والحمد لله رب العالمین، والمعاقبه للمتعبین، ولاعدوان الا علی الضالین، والصلاه
والسلام علی سیدنا محمد وعلی اله وصحبه اجمعین.
وبعد فقد اخذت کتابکم، اما دعوی حب اجدادی، فلا اعلم اهذا الحب مشروب ببنفس
الاصحاب ام لا؟ فان کان مشربا ببنفسهم فلا ینفعکم یوم الحساب، بل یكون سببا للحساب
والعذاب

واما قولکم: ان قصدی ترویج مذهب جعفر الصادق رضی الله عنه فهو، وان کان من
اجل الناصیین، واکمل المجتهدین، لکن لانقراض اصحابه ماضی مدویه مدونا، ولو علمنا
تدوینہ لانعمنا لکوننا من ذریته، واما اما فکاسف الحال علیل الہال. لا اقدر علی المجی. لکن
اوصیک بروضایا ان علمت بها فتجوت، منها: ان لا تحارب مع السلاطین العثمانیة، اذ قد اطلع
اهل الکشف علی بقائهم الی اقرب قیام الساعة مختارین بخصائص لا توجد فی غیرهم. ومنها
ان ما اضمرت من تخرب الموصل والحرب مع اهلها، فلا تفعله، لان ذلك سببا لہلاك جنک
ومنها ان تجعل فی التوبه والاستغفار قبل ان یفاجئک الحماق والہوار. فان بعضا من اقاربک اراد
قتلک، والسلام علی من اتبع الهدی. «الحال، والشیخ معروف. «۷۵ - ۷۶.

۱۵. امین زکی، «کورد...»: ۲۰۷.

بمشی له له شکره‌های نادر شاه کوردیون، به تاسیته‌های له کوردی‌دکانی جوزاسان
بیرو همدن له سهرکرده‌های له شکره‌های کوردی کوردیوه شهرتی ناظر له گه‌ل غوسمان
نویال کراوه به داستانکی هونراوه‌های به زارای هودرامی له ژیتیر ناوی «نادر و
نویال» دا. نعم داستان له لایه‌نگری غوسمانی و دژی نادر، به‌لام له هه‌مان کات دا
«میرزا نعلماس حانی که نوله‌یی» که سهره‌نگ بره له هیزه‌های نادر شادا شهره‌دکانی
نادری به سایشه‌وه به هه‌لیمت له «نادرنامه» دا به زارای گوران هوسوده‌توه.

۱۶. الکرکوکلی: ۵۴.

۱۷. الکرکوکلی: ۵۵ - ۵۷.

۱۸. الکرکوکلی: ۹۳ - ۹۴. العزازی: ۲۷۹ / ۵ - ۲۸۱: امین زکی.

«تاریخی سلیمانی...»: ۷۳ - ۷۴

عبدالله الشاروی هه‌والنامه‌ی نعم سهرکه‌وسه‌ی بز حه‌لکی به‌عقداد نویسی.
عبدالرحمن السیدی به‌م به‌زیمه‌وه قه‌صیده‌های داناوه له «حقیقه الزوراء» دا
نوسراوه.

۱۹. العزازی: ۱۹ / ۶ و ۲۲.

۲۰. الکرکوکلی: ۱۱۷.
۲۱. الکرکوکلی: ۱۱۶ - ۱۱۸. العزازی: ۶ / ۲۴ - ۲۷؛ امین زکی،
«تاریخی سلیمانیه»: ۷۴ - ۷۵.
- بهم بونهیه، عبدالرحمن السویدی و عبدالله السویدی مہرو قمصیدہ یان
داناوہ، لہ «حدیقہ الزوراء» دا نوسراون.
۲۲. ورہرام: ۵۰.
۲۳. گلستانہ: ۱۶۵ - ۱۶۷.
۲۴. مستورہ: ۱۰۳.
۲۵. لونگریک: ۲۰۳ و ۲۱۵.

۵. پینج پړاو ۳۷ سال براکوژی!

- ۱ -

په پمانی ناشتی رږم و عه حېم له همدولاره په سند کړا (۱۱۵۹ ک / ۱۷۴۶ ز). په پلام نادر شاه پښ رانه گېشت که لکې لڼ ودرېگری کوژا (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز). نه محمد پشای ودرېر نه موی به همل زانی سلیم پاشا لڼ بخت و، مولکی بابان بهیننېسه و څیر رکینې ده سلاسی به امداد. له شکرینکې گه وړه ی کزگر دوه، میره کانی بابان و کزیه و پاچه لان و هیزه کانیان به شداری نه له شکرکینشیه بون. وزیر نه بوست سلیمان پشای کوری خالید پاشا له جنگای سلیم دلسن. له سلاسی شمېرې رږم و عه حېم دا حالید پاشا به دلسوژی مایوه ده بډ غوسمانی، په پلام سلیم له گل نیرنېسه کار ده ستی تېکه لار کړد بو. حالید پاشا له نورفا مرد بو. چمد کورینکې له دوا به جن مایور له واله: سلیمان، نه محمد، محمده، مه حمود، عومره.

له شکرکینشیه که به هزی نه خوش کهوتی زوری سپا و سرگر دکه مانه وده به ته وای به نامانج نه گېشت. نه گهرچی نه حېم: پاشا سلیمانی به پلوی پاشا به مسری بابان دانا (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز) په پلام سلیمی بډ نه گسرا. سلیم نه ناوچه که دا مایوه. (۱).

مردنی نه محمد پاشا و پشینوانی هملومهرجی به بغداد تا و وزارت به سلیمان پشای (نېرولېله) گېشت وای کړد بو سلیمان به ته وای جنگیر نه بډ. سلیم له ناوچه که دا مایوه ده. پښ نه چن ده سلاسی بون. نېرولېله سلیمی دانا مایوه به میری بابان و، سلیمان هملات بډ نه رده لان (۱۱۶۴). سلیمان گیر وگرفتی گه وړه ی بډ سلیم و بډ وزیر دروست کړد بو. وزیر سلیمی لاېر دوه و، له شکرکینشیه کی گه وړه ی کړده سوری. سلیمانی دانا مایوه.

سلیمان په کڼی له میره لښاتو کانی بابان بو. له مایوه کی کورت دا خوی جنگیر کړد. سنوری ده سلاسی گه بشنېره کزیه، هدریر، هملوېر، به دره، جهسان، مندهلی، زهنگاباد، فخره حېمن، نالتون کزیری، هدره ها سته.

- ۲ -

سلیمان پشای بابان بایه خینکې زوری دا بویه مزگهوت و مده رده و کتیبخانه. له سدرده می نه دا مده رده کانی قهلاچولان پر بون له مده لای گه وړه و

قونایی و فقهی. لهو وه قفنامه یه دا که سالی ۱۱۷۴ک (۱۷۶۰ز) نویسرتی به ئن: «و بعد فقد وفقت فرقت جميع عقاراتي من البساتين والرحى والحانات والاراضي والنفوات والدكاكين والسيارات التي تملك بالشراء والاحياء والاحداث في شهرزور وتواجهه وفي كرسنج ولواحقه وفي اربيل ومضافاته وفي كركوك ومايليه وفي مريوان وقراه. على مدارس قلعه چوالان ومدرسيه وطلايه وجوامع والجسر فيه وفي شهرزور. وعلى الايتام المنفلين بقلعه چوالان وعلى المعتكفين في عشر اخر رمضان والايتام المعدودات وعلى دارالغنيانه والوعاظ والمترجمين والمصنفين فيها: وعلى مدرسه گلخير ومدرسيه وطلايه وجامعه. وعلى مدارس وطلاب ومدرسي قصبه كوي: وعلى مدرسه اربيل ومدرسيه: وعلى المدرستين اللتين ببنائها مكر كوك: وعلى الطلاب والمدرسين بتفضيل كتب في الحجج على حده»

وهكو شيخ محمدهدي خال نویسرتی ژماره یه کی زۆر له زانا دینییه ناسراوه کانی نهو سدردهمه. نه «وه قفنامه» یه یان مؤر کردوه. (۲)
 نه «وه قفنامه» یه حکه له وهی سنوری دهسه لات و نوفوزی سلیمان پیشان نه دا نیشان نه یه خدائیکی گه وده یه به خورندن و خورنده واری.
 وهكو تو ماره که ی ریح باس نه کا: سلیمان پاشا له زهنگا بادیش دا مزگوت و حمام و حانی دروست کردوه. کاتی خزی دروستکردنی حه مامیش به «کاری خیر» دا تراوه.

-۳-

سلیمان پاشا بایه خینکی زۆری به پیشه و پیشه سازی داوه. میژو نو سه کانی تورک نه ئین: که له قه لاچوالان کشاوره نه وه له گهل خزی پیشه کاره کانی برده وه بۆ نارچدی سه. که ماوه یه که مه لهنندی حوکمرانی نه مه بوه. میژو نو سه کانی نه رده لانیس نه ئین: که سهی به جی هیشته هه ندئ له پیشه کار و بازارگانه کانی نه وی ی له گهل خزی برده وه بۆ شاره زور.

یه کن له وه پیشه سازیانه ی سلیمان پاشا خه ریکی دامه زاندنی بوه. دروستکردنی باروت بوه. بنگومان باروت که ره سه یه کی گرنگی شه بوه. پین نه جی له وه سدرده مه: له ناو مه لاکان دا مشتمل هه بوین سه بهاره به «پاکسی» و «گلادی» ماده کانی دروستکردنی باروت. بۆ به لاداحستنی نه مه کیشه یه سلیمان پاشا مه مه له که ی به ره روی یه کن له زانا کانی نه وه سدرده مه کردو ته وه. سید عه بدولله طیفی به رزنجی، زانای دینی و شاعیر و نو سه ر، به مجۆره کیشه که ی به کا لا کردو ته وه:

«کثر التردد والشاخر فی حجر البارود اهر طاهر او نجس؟
 وغالب ما يشاهد فيه انه يتكون فی المزابیل ونحو مرج الاغنام بعد کنسها، فاشار لنا الوالی ای سلیمان پاشا الکردی. بتحقیق الجواب ولم تراه فی کتاب فہارت للامثال واللہ اعلم بحقیقه الحال...»

به مجزوه کز تابی به فتوا که ی دینی:
 ولما وجه ان الاستحالة تظهر الاعیان النجسة فعلى هذا يكون ظاهر العین وان تحقق تولده من عین النجاسة يظهر الرشادر... على اننا قلنا بالرحمة القائل بطهارة الدخان من النجاسة او بان الاستحالة تظهر الاعیان النجسة (۳)

- ۴ -

سلیمان پاشای وزیر مرد (۱۱۷۵ ک / ۱۷۶۱ ز). کورتخاگانی هم به که یان خوی به شایسته ی وزارت نمرانی و، همو یان داوایان گرد که دولت به کتیکیان دابن. له ناو نمواندها علی پاشا دانرا به وزیر. علی پاشا کتیچه لی به سلیمان پاشای بابان نه کرد.

سلیمان پاشای نموبله کاتی خوی سلیمان پاشای بابانی له همدی باج به خشی بو. بژنوهی نمر دهرامه ته تهرخان بگا بژ سازدانی لهشکر و ژباندن و چه کدارکردنیان. علی پاشای تازه وزیر، سلیمان پاشای هله پینچا بو بژ براردنی باجی که له که بوی دوانزه سالی رابردو. چندی ههولی دا له وزیر تازه ی به که یه نین که وزیر کونج کردو، کاتی خوی، لهم باجه به خشیرونی، که لکی نمبو. (۴)

علی پاشا لهشکرکی گهره ی بژ سمر سلیمان سازدا. سلیمان که به مه ی زانی نموش له قه لاچوانموه به رنی که وت و، هیزه کانی خوی کونکرده وه. پینج شمش هزار سواره و، حوت تا هشت هزار پیاده ی کونکرده وه. توپ و که ره سته تواری جهنگی ناماده کرد. له جه پهل حمرین دامه زرا و له دامینی هره ده کانی «صقال توتان» سهنگری لئ دا. رینگای هاتوچوی بری.

لهشکری وزیر که پشته دهلی عه یاس، لهشکری بابان خوی پین نه گیرا به چه می نارین دا به ره دواره کشایه وه. وزیر که وته دو یان. هیزی بابان چوه کفری له نیوان کفری و دوانزه نیمام دا له شورنیک دا به ناوی «کوشکی زهنگی» هردو لهشکر لیکیان دا. لهشکری بابان شکا. زوری گیرا و کوزرا، سلیمان به زحمه ت خوی دهر باز کرد. بارگه و بنه و خیتوت و توپه کانی که وته دهست لهشکری مه مالیک - روم.

لهم لهشکر کیشسه دا نه حمده به گی برای سلیمان پاشا هاوری ی سه فوری وزیر و میوانداری هیزه که ی بو. وزیر «خه لعت» ی میرایه تی کرده بهر نه حمده و به پله ی پاشا له جینگای سلیمانی برای داینا (۱۱۷۶ ک / ۱۷۶۲ ز) (۵)

- ۵ -

وهکو نویسه ی «تاریخ زندیه» له روداو ده کانی سالی ۱۱۷۳ دا نویسو نی نه لئ: «سلیمان پاشا، پاشای کوردستانی بابانیش به ندایه تی را که یاند و،

دلسوزی و نۆکه رایه تی و فەرمانبهری خۆی ده بری» (٦)

سلیمان هه لات بۆ نهران. نهنانی له گه له که ره یخان باش بو. که ره یخان نه ده لانی بن سپارد. والی ی نه ده لان کاتی خۆی به یارمه تی هه سه نه له یخانی قاجار که را به وه سه نه. هه سه نه له یخان یه کتی بوله دۆزمه سه سه خته کانی که ره یخان.

وه بری به عه ده له شکری سازد بو بۆ شه ری نهنی که عب. ههنزی باهانی به سه رکردایه نی نه حمه د پاشا له گه له خۆی برد بو. محمه د پاشای به ههنزیکی که مه وه له قه له چوالان دانا بو. سلیمان نه مه ی به هه ل زانی به لاماری قه له چوالانی دا گرتبه وه. به لام وه زیر که شه ری که عبی ته واو کرد رنکای به نه حمه د پاشا دا به که رته وه بۆ له لاچوالان. ههنزیکی که وره شی بۆ یارمه تیدانی له گه له نارد. سلیمان خۆی بن نه گه را. رسته انیکی سه خت بو. قه له چوالانی به حن ههنشت به لام له گه له خۆی هه مه وه سنو سه ته گاره کانی برد بو سه. (٧)

- ٦ -

مهننه کانی عه لی پاشا خهریکی پهلانگه تران بون بوله ناو بردنی. عه لی پاشا که ورا عومه ر پاشا، که یه کهنکی تر بوله کو یخاکانی سلیمان پاشای نه بوله یه. له جینگای نه و بو به وه زیر. عومه ر پاشا خه زی له چاره ی نه حمه د پاشا نه نه کرد. دۆسته به تی کۆنی له گه له سلیمان پاشا هه بو. نه حمه د پاشای لن خست. «خه له عه ت» ی بۆ سلیمان نارد بۆ سه نه.

نه حمه د به ره نگاری نه کرد به لام ده سه تو یه نه ده کانی برده نامیدی و خۆی چه مه ست له ونی دانیه ت. عومه ر پاشا نه حمه دی برده به عه ده له ونی داینا. (٨)

- ٧ -

هه دنق له نه سه رانی نه و سه ده مه به سه تایشیکی زۆره وه باسی سلیمان پاشایان کردوه.

نه سه ری «دوچه» نه سه یوتی: «... له و پیاوه صالحانه بو که ته قوای به ردانیان کرد بو به شه عاری خویان و. له و گو نه رایه لانه بو که نه م نایه ته که ره یه یان ههنه جی کرد بو و اطیعوا الله والرسول واولی الامر منکم». حاکمی ناوچه کانی باهان و کۆیه و هه ریر و هه ولیر و کۆیری و فه ره هه سه ن و زه نگاباد و جه سه سان بو. ماوه ی دوازه سال کاروباره کانی به جۆری به رته نه برد که خوا و پشه ممر و ده وله تی به رزی لن رازی بین. له و ماوه ی دا که سه ن نه به شکاتی لن به کا یا به ره ره کانی به کا یا لن ی یاخی بین...

به لام له ماوه ی دواپی دا که وته کۆکرد له وه ی ره سم و باج له و ناوچه نه دا و. واهه قتاری نه کرد که وه کو موله کی خۆی بن. به مجۆزه سامان و داراییه کی زۆری کۆ

کرده و ده. نو سوا که مویه بیری هله که رانده له دوله ت و هندی که میشتی لن کز
بوده... (۹)

بوسه زکی ترش نوسوتی:

«خوی مویه دین و، به مذهب شافعی بو، خوی له که موکیری لاند و
زاهد و خاوهن صلاح بو» (۱۰)

راستیه که ی نوده بو، وگو پیشتر باس کرا، گنجه لی پارویهان بین نه کرد.

-۸-

سلیمان پاشا له سوه نا که رکوکی له بهر دست دا بو، به لام نعلنا یک سال
وده ما مویه. له کاتیک دا له ماله که ی خوی دا له قهلاچوالان له ناو جنگا دا برست
بو نه قن نیبراهیم به خلعجر کوشتی.

مهلا عه بدولتی یوشی، نم ره داوه ی به چمد دین له پراویری به کی له
کتیه کانی دا به محقره تو مار کرده:

«میزوی مردنی سلیمان پاشای کوری خالد یث

شوی هه یی مایکی زیلحسینی ۱۱۷۸ له ماله که ی خوی دا کور
کایرا که ی خه لکی شاروچکه ی کزیه ناوی قه قن سیراهیم بو به شو چو باو
خه به که یوه خه بجرنگی لن دا له کاتیک دا له سمر جنگا که ی نوسل بو، بهو
خه بجره پاش چمد رزیتکی که م مرد. خوی گه وره ره حسی بین بکا» (۱۱)

سلیمان پاشا له قهلاچوالان به خاک سپردرا و، له سمر کیلی گفیه که بان

نوسی بو:

مفسدی نیمه شبی با خنجر

جوهر جسم گرامش بسمید (۱۲)

نیستا شوقنه واری کز و کتله که ی نه ماوه.

له سمر هوی کوثرانی سلیمان پاشا قسه ی حرا و جز هه یه:

- نیپیر، که سالانی (۱۷۶۵ - ۱۷۶۶) هانزه عسراق، هوالی کوثرانی

سلیمان پاشا و باسی قهلاچوالان به محقره نه گپینه و...»

«ژماره یه کی زوری نم به ماله یه بویه ده سهندانی پله ی پاشایه تی له ناو
حقیان دا رفه به ری له گه له به کتری نه کن، له به نه و به پاشای به عداد هه مسه
پاشایه ک نم به ماله یه دانه ی، به لام نه ویهان دانه ی که له ای بر پاره زور بر بدا
پیاو نه نوانت پی به و به سات که نم ره عه نه به سیرسانانه چون به دس
چه وساند نه و دی دولایه نه وه گیریان حواره و: له لایه ک حوکمی زور داری تور که
زاله کان و، له لایه کی نه ووه حوکمی شوقنه ری که نم به ماله یه سه پاندویهانه به
سمر کورده کانی قهلاچوالان و ناوچه که دا. بویه نم ناوچه په دا شار و شاروچکه ی نن
دا نیه. قهلاچوالانیش گوندیکی پچوکی همواره.

نه کهر بمانوی نمونه له سمر ره دشتی که لیک به نینه و، که سیله تیکی له

به کچوری دیاریان هه بن، نهوه به سهر کوردا جینه جی نه بن: گهلنکن هه ز له توله نه کن و خزیان له پشای سه ند نه وهی توله دا به کوشت نه دن. پش نه وهی به گمه موسل به ماوه به کی گم، مه لایه ک شه له قه لا چوالان هه لی کوتاوه ته سهر پاشا له ناو جینگاکه ی دا کوشتویه تی، چونکه برا که ی نیعدام کردوه» (۱۳)

- نوسه ری «سیر الاکراد» نه لئ: «له نیوان بنه ماله ی فه قن برام و مالینکی تر دا له سهر ناشن یا کیتلگه به ک ناکوکی هه بهوه. سلیمان پاشا داوه ری کردون. ناشه کی داوه به ناحزه کانی مالی فه قن برام. فه قن برام بهم داوه ری به رازی نه بهوه. له توله ی نه وه دا کوشتویه تی» (۱۴)

- نوسه رانی میثروی نه رده لان رقیان له سلیمان پاشا بهوه. هزی کوشتنی نه گینه نه وه بۆ هه ندی هزی تر. (۱۵)

- ۹ -

که هه والی کوژرانی سلیمان پاشا به عومهر پاشای وه زیری به غداد گه یشت، له و کاته دا نه حمده پاشا له به غداد بو، محهمده ی برایان که له سلیمان پچوگتر و له نه حمده گه وره تر بو له کوردستان بو. نه وه کو یاخی بن و کیشه ساز بهکا «خلعت» ی پاشایه تی بهانی بۆ محهمده پاشا نارد.

عومهر پاشا هه رشی به دهسته وه بو بۆ سهر نیله کانی عه ره ب. داوای له محهمده پاشا کرد به شدار بن. ۲ هه زار که سی له گهل خزی هینا. نه رکی خزی به باشی به جن هینا. له م سه فه ره دا عومهر پاشا هه ندی ته کلیفی قورسی له محهمده کرد بو، دلی ره نه خاند بو، له دلی خزی دا به ریری دا به و که گه ریه وه ولاتی خزی جاریکی تر نه یه ته وه بۆ لای نه م وه زیره.

نه حمده پاشای برای له به غداد فه راموش کرابو. به زه یی بن دا هه ته وه. ناردی به دوی دا ناشی کردوه و، ناوچه کانی کۆیه و قه ره داخی بن سپارد. عومهر پاشا ویستی هه لی به گینه نه وه له برا که ی. پایه کی به رزتری بن به خشی. نه م قوبولی نه کرد.

چهند سالی هه ردو برا رینک بون. به لام دوا یی تینکچون. نه حمده به خزی و ده سینه ونده کانی هه گواسته وه بۆ زه نگاباد. وه زیری به غداد بۆ نه وه ی ناکۆکیه که یان گه رتر بهکا به دره و جه مسان و مه ندله ی بن به خشی.

له م ماوه به دا تا عه رن بلاو بو به وه. شیرازه ی کاروباری ولات تینک چوبو. محهمده پاشا بۆ رینکخستی هه ندی کار چو بو بۆ لای کۆیه. نه حمده پاشا به هه لی زانی که ژماره به کی که م هیزی له گه له به نیازی له ناوهردی نه میش چو بۆ ناوچه ی کۆیه. له سهر ناوی رن لای نا لئون کۆیری هه ر به که یان له به رینکی زنی دا بون، خه ریک به یین به شه رینکی قورس. ناوهریکه ر به «قورنان» وه که وته به یینانه وه رینکیان خسته نه وه. نه مجاره ش کۆیه و قه ره داخ دریه وه به نه حمده پاشا و محهمده

پاشا گهرايه وه بۆ قه لاچوالان. (۱۶)

دواى سالى ديسان تىنكچونه وه. نهحمه پاشاى پالگ كرد بۆ فزلجه و گرتى. هينزىكىشى ناره سهر مهحمودى برائى له قهره داخ نهووش يگرتى. بهلام مهحمود زو بى زانى ههلات بۆ به عداد. وهزير به گهرمى پيشوازي لى كرد و ناوچهى قزرايات (سه عدييه) ي بۆ تهرخان كرد.

- ۱۰ -

مهحمه پاشا به هۆى بلاوېونه وهى تاعونه وه نهينه توانى داواكانى وهزير جنبه جى بگا. له ههمان كات دا دۆستايه تى له گهلى گهرمىخانى رهند دامهزاراند بو. وهزير لهشكرىكى سازدا له ۵۰ به يره ق له وهند و سپاسى و له وهنده كانى كهركوك و ههندى له (نوحاقلو) هكانى خۆى به سهرگردياى حاجى سليمان ناغا بۆ سهر مهحمه پاشا. وهزير مهحمه پاشاى لى خست بو. مهحمودى برائى له جنبه دانا بو. هينستا هينزه كه به رىنگاوه بو مهحمود پاشا كه بيشته لايان. «خه لعته» ي ميرايه تيبان له بهر كرد.

مهحمه پاشا به رىنگارى بى نه نه كرا به بى شهر كشياده بۆ نيران. هينى رۆم و مهحمود پاشا به بى به ره هلستى چونه قه لاچوالانه وه. نهحمه پاشايان له زيلدان دهر هينا. مهحمود پاشا به ناره زوى خۆى دهستى له ميرايه تى هه لگرت بۆ نهحمه پاشاى كاكى.

نهحمه پاشا بو به ميري بابان. (۱۷)

رنگه نهمه به كه مېن جار و دواين جار بوين مېرىكى بابان به ناره زوى خۆى دهستى له پاشايه تى هه لگرتى بۆ براكهى.

- ۱۱ -

عومهر پاشا والى به عداد به هۆى رهفشارى خراپه وه له گهلى نيرانيه كان نيتوانى له گهلى گهرمىخان تىنكچو.

نوسهرى رهسمى «تارىخ گيى گشا» هۆكانى تىنكچونى نيتوان ههردو دهولت و. لهشكر كيشى نيران بۆ سهر به صرا به مجوزه رۆن نه كاته وه. تاعون له عىراق بلاو بووه. ههندى لهو نيرانيه تى له نزيك پىرۆزگه كانى شيعه نيشته جى بون يا بۆ زيارهت و كار و بازركانى لهو بون. بهم نه حزشيه مردن. عومهر پاشا كه له پورى مردوه كانى زهوت كرد بو نهينه دايه وه به ميرا تگره كان. كه سوكرارى مردوه كان په نايان بۆ كه رىخان برد. كه رىخان نوته رىكى خۆى ناره به عداد بۆ لاي عومهر پاشا. دواى دانوهى ميرا تى مردوه كانى لى كرد. عومهر پاشا دواكهى گهرمىخانى پشت گوئى خست.

عومهر پاشا كۆسبى نه هينايه رىنگاى حاجييانى نيرانه وه. به پىنجه وانهى

پیشویشی و البته کانی پیش خوی هندی باج و سهرانهی تازهی داهینا بولم و حاجیانهای نمهند که له نیرانهوه به ناو عبراق دانه چون بوجج. بونممش. که ریمخان. داوای له عومر پاشا کرد که دس لم کاره هلبگرئی. عومر پاشا گوئی ی ندایه.

له کانی لهشکر کشی زهکی خان دا بوسر عهده کانی عومر. که نیرانیسه کان به خوارجیان دانه. داوایان لن کرد رینگا به لهشگری نیران بدا له به صراوه تن به پرن. عومر پاشا رینگای نهدان. به پنجه وانهوه کارناسانی بوجج کرد خوارده مانی له به صراوه بهن.

عومر پاشا. محممد پاشای بابانی لایرد و. نه محمد پاشای له جنگه دانا. محممد پاشا بهمای بوجج که ریمخان بید. که ریمخان و اتن که به ترا بو محممد پاشا بویه لاراه چونکه سر به دهسلانی زنده. که ریمخان نکای له عومر پاشا کرد به گانهوه به میری بابان. عومر پاشا گوئی ی ندایه داوا که ریمخان.

که ریم خان چند جاری داوای له عومر پاشا کرد رفته تازی دستانه له گول نیران پیشی که لکی نه بو. همدوه ها داوای گزینی کرد گوئیان ندایه. بونممن کردی عومر پاشا که و ته سازدانی هنرنکی که و ره بوجج لاماردانی عبراق له لای سهری و باوه راست و خوارویهوه. بوجج گرتی «نومولیلادی به صرا و دارولسه لای به غداد و ولایه ته کانی تری تابعی». (۱۸)

- ۱۲ -

که ریمخان هنرنکی ۱۰ هزار که سبی به سرگردایه تی عه لیمورادخان ناماده کرد له گول محممد پاشا به لاماری ناوچهی بابان بدا و. محممد پاشا له جنگه خوی دابنیهوه. لهشگری زنده له پیش دا هنری رومیان شکاند. به لام سلیمان ناغا و نه محمد پاشا خویان ریک خستهوه له چای سهرسیر بوجج دوزمن دامه زران. هنری نیرانیان شکاند جوار تا پنج سد که میان لن کوشق و عه لیمورادخان به دیل گرا (۱۱۸۸). سهرچاه نیرانیسه کن نه لنین عه لیموراد به سهرخوشی و تاکه سواره خوی کرده به نوردوگای دوزمن دا. عه لیمورادیان نارد بوجج به غداد. پاش ماویهک عومر پاشا به نیروه نازاد و روهانی لای که ریمخان کردهوه. (۱۹)

عومر پاشا بونممن دوزمنایه تی له گول نیران بخویشی. نه محمد پاشای له سهرایه تی خست و محممد پاشای دانایهوه به میری بابان و همدلیر و نالستون کزیری. محممد پاشای برای و تمیر پاشای کویه به خویان و پیاده کانیانهوه چون بوجج که ریمخان له وئی دانیشق. نه محمد نیرانیسه کانی شینگرت کرد. (۲۰)

که ریمخان نه مجاره لهشگری به سرگردایه تی نه طهر عه لیمورادخان له که ریماشانهوه بوجج سهر دونه و له ویه بوجج دهشتی که ریمخان و. لهشگری تری به سرگردایه تی شفع خان له سهر بوجج سهره زور و سلیمانی نارد. (۲۱)

همدوره ها له شکرینکی گه وروی به سدرگردایه تی صادق خانی برای بز سهر
به صرا به رقی خست (۱۱۸۹). صادق خان پاش گه مارؤدانینکی درنؤ به صرای گرت.

-۱۳-

له م سهرده مه دا له هجعی بابان وه کوزمانی نویسنی شعر، له لایهن دو له
زاکانی کوردوه وه. به کار هینراوه: مه لا محمه مدی نیبولحاج و مه لا محمه مدی
سنوچی.

نیبولحاج ناوی محمه مدی کوری حاجی حمه ننی نالانی بوه. زانایه کی
پایه بهرز بوه له زانسته کانی دین و ریزمانی عهرسی دا. چندین کتیب و شعر و
پهراوینزی نویسه که تا ئیستائش له ناو مه لاگان دا یره وری ههیه و، وه کو
سهرچاوه یه کی باوه رینکراو که لکی لئ وهرنه گرن. نیبولحاج به شانازییه وه پاسی
کوردایه تی خزی نهکا. له کوتایی یه کن له منظومه کانی دا نه لئ:

ایهاته تضی که غضب بارق
وهو بهذا العصر من خوارق
لاسیما من عهد سوه آهق
کردی طبع نشاء من شاهق
ورینا لما یثا نعال
ومن له فی فعله مقال
مرهبه حاضر وهادی
بلحق بالعرا من الاکراد

مزگوت و مەدرسه که ی له گوندی هزارمیردی خواروی سلیمانی بو. نه و سا
سلیمانی هیشتا بنیات نه ترا بو. چندین مه لای پایه بهرز له لای نهو خوتندویانه.
له وانه: مه لا عه بدوللای بینوشی و شیخ ماریفی نوئی.

نیبولحاج به هزی «شوشی عه حه» وه له ناوچهی بابانه وه کۆچی کردوه بز
ناوچهی بادینان و، له گوندی «زه ته» ی نزیک که لی زه ته له مه لبه ندی ناکری
کۆچی دواپی کردوه (۱۱۸۹). (۲۲)

نیبولحاج هه لبه ستینکی دینی درژی به زمانی کوردی به ناوی «مه هندی
نامه» وه داناره. پتکه اته وه ۱۵۷ چوارینه. قافیه کانی نیوه بهیتی یه که م و دوه
و سینه می هه مر هه لبه ته که وه کو یه که و قافیه کانی نیوه بهیتی چواره میشی وه کو
یه که. هه لبه ته که پاسی هه ندی بیروباوه ری دینی نیسلام نهکا و، نه یه وئی به
زمانی ساده ی نزیک به زمانی خه لک، بزبان رۆن پکاته وه. (۲۳)

زانایه کی تری نه م سهرده مه «مه لا محمه مدی سنوچی» ه، که خه لکی هه مان
ناوچه یه. سنوچی سالی ۱۱۹۲ کۆچی دواپی کردوه.

سنوچی هه لبه ستینکی دینی درژی به زمانی کوردی به ناوی «تذکره العوام»
وه داناره. پتکه اته وه ۱۲۷ به ند. هه ر به ندی کی ۳ به یته. نیوه یه که م و سینه م

و پنجاه می به تدکان یک قافیه یان هبه و، نیوهی دوم و چوارم و شش میشان
به یک قافیه.

هرچند سنجی نای ناوه «مذکره العوام» گویا به زمانکی ساده‌ی ودها
هدلی به‌سنوه که عوام به ناسانی تی ی بگن، به‌لام راستیه‌کی پارچه‌به‌کی
نده‌سی پدرو پاراوه. پره‌له زارای دیسی. (۲۴)

«موناخات»؛ که‌ی شیخ صادق (که نهم سال‌ی ۱۱۵۶ هجری به‌ست بن).
له گیل «مهدی نامه» که‌ی مه‌لا محمدی نینوواج (۱۱۸۹) و «تذکره العوام»
که‌ی مه‌لا محمدی سنجی (۱۱۹۲) سمره‌تای هونیسه‌وی شیعرن به له‌هجه‌ی
بابان. که دواستر له لایمن نالی، سالم و کوودی وه گه‌شی پین درا.

۱۲۱۰ گ. گوردی بیتوش له ناوچهی لاله، نزدیک بوه له قهلاچولان. بیتوشی
لای سبوتلجاس ناسجا له ماوه‌ران لای حمیده‌ریه‌کیان و، دواستر له به‌غداد
خوشدویه‌تی مه‌لا عه‌بدوللای و مه‌لا مه‌حمودی برای هردوکیان دیوان کردۆنه
به‌صرا، ناسجا کویت و، له نه‌حسا تیشه‌جن بون. بیتوشی ۳ هار سه‌ردانی
کوردستانی کردۆنه‌وه. گه‌چی له کوردستان نه‌ماوه‌نه‌وه و له نه‌حسا گرساوه‌نه‌وه.
به‌شی زۆری ژبانی له‌وی به‌سه‌ر برده‌وه. له به‌صرا مرده‌وه. بیتوشی ده‌یان کتیشی
به‌لرخ له زاسته‌کانی دین و پیرزمانی عهرمی دا داناه‌وه. ده‌نگه‌نویش هه‌ریه
هۆی ناانارامی و ناام‌زاییه‌وه کوردستانی به‌جن هیشته‌بین، نه‌گه‌نا بۆ مه‌لا به‌کی
به‌به‌ره‌زی کورد نه‌بین نه‌حسای نه‌وما بۆچی له کوردستان خوشتر بوین.
بیتوشی له په‌کن له منظره‌کانی دا نه‌لێ:

وان محمد شينا خلاف الادب

فالتطبع کردی و هنا عریس

له کاتی که مارو دانی به مراد له لایمن هنزه کانی صادق خانی رهنده
 بنسوی لهوی بو. له ماوهی که مارو کهدا به کئی له معظومه به ناوپانگه کانی
 داوود. همره ها له کاتی گرانئی دا لهوی بو. بعم بۆنده یوه نامه یه کی به سۆزی بۆ
 سلیمان شای نویسیره. هانی نده به هاواری خه لکی به صراوه بچن و پرکاری
 کمن (۲۵)

له بهر نهو دی غومهر پاشا به مایه تیگچورنی پشوندی نیران و غوسمانی
نهرانرا. پاشا ۱۳ سال و وزارت، له وهزیری حرا (۱۱۹۰). به غداد دیسان پشوی
ننگه ونوه. غومهر پاشا کوژرا. بایی عالی نه بوست دوستی ممالک له به غداد
بیرنی به لام نه بیوانی. سهرنجام عبدالل که هه کرا به وهزیری به غداد و کهرکوک
درا به حهمن پاشا، که هه یه کی تری سلیمان پاشا. داوای لی کردن خهریکی بزگار
کردنی به صرا بن. حهمن پاشا که و ته هه ولدان به سازدانی هیز بز به لاماردانی

نیران. محمد پاشای میری بابان و نه‌محمد پاشای میری کزیه و هدریری سازدا. نه‌بویه محمد له قه‌لاچوالانوه به‌روه سه و نه‌محمد له زه‌ه‌روه به‌روه کرماشان بکشین. یز هدریه که‌یان چدرده‌یک پاره و هدرین س‌ریازی رومی یز ناماده کردن. نه‌محمد، له ح‌س‌ن پاشا یزار بو ماوه‌یک لای دس‌ک‌ره‌ی زه‌ه‌او ه‌لی دا و چره پال له‌ش‌ک‌ری نیران. به‌لام محمد پاشا ه‌لی کوتایه س‌ر خاکی ن‌رده‌لان ح‌س‌ره‌ خان ۱۲ هزار که‌سی له گ‌ل بو. ه‌یری بابان و ن‌رده‌لان له م‌ریوان له به‌کیان دا ح‌س‌ره‌ خان ش‌کا. محمد دیله‌ک‌انی ن‌رده‌لانی به‌ ریزوه نازاد کرد. (۲۶) که‌ریخان ه‌یریکی تری به‌ س‌ر که‌ریه‌تی که‌لب‌عه‌لی خان ریگ‌خست یز به‌لاماردانی دوباره‌ی ک‌وز‌د‌ستن. نه‌محمد پاشای بابان چ‌ویه پال نه‌م ه‌س‌ره. م‌س‌ره‌ک‌انی بابان د‌لس‌وزی و ح‌نگ‌ه‌یان گ‌وری به‌روه. نه‌مح‌ار د‌یان محمد له گ‌ل ح‌س‌م و نه‌محمد له گ‌ل ر‌وه بو.

محمد پاشا به‌ خ‌وی دا ر‌انه‌پ‌رس‌و به‌ره‌گ‌ازی ب‌کا گ‌شایوه ک‌زیه یز لای به‌م‌ور پاشا. داوای یارمه‌ت‌یان له والی کرد که‌سی. له‌ن‌ار‌ن. ه‌یری ح‌ج‌م ه‌یج ه‌ن‌ریکی له به‌ر دم دا نه‌بو به‌ره‌ل‌سی ب‌کا ناوچه‌کی ر‌مالی (۱۱۹۱ ک / ۱۷۷۷ ز). نه‌محمد پاشا قه‌لاچوالانی گ‌رت و ل‌نی دان‌شت. ه‌یری ح‌ج‌م به‌ ه‌ری به‌فر و س‌رمای زستانوه گ‌شایوه. (۲۷)

ع‌بدول‌لا پاشای وزیر به‌ نه‌خ‌وشی ی پ‌یل مرد (۱۱۹۲ ک / ۱۷۷۸ ز). که‌ه‌یه‌ک‌انی له ناو خ‌ویان دا که‌وته ش‌ر و پ‌یل‌گ‌ن‌ان یز نه‌وی به‌ک‌ن‌کیان ب‌ن به‌ وزیر محمد پاشا نال‌زانی ه‌لوم‌رح‌ی به‌غ‌داد و ک‌شایوه‌ی ه‌یری ح‌ج‌م به‌ د‌رف‌ت زانی قه‌لاچوالان ب‌گ‌ر‌شته‌وه. ه‌یری خ‌وی ک‌ز کرده، یز س‌ر قه‌لاچوالان. نه‌محمد به‌م‌ی زانی. نه‌ویش ه‌یری خ‌وی سازدا. له ح‌ش‌انه ه‌ردو له‌ش‌کر به‌ یک که‌یشتن. ه‌یری نه‌محمد چ‌واره‌کی ه‌یری محمد بو. ر‌س‌اره‌کی ز‌ور له پ‌س‌اره س‌س‌راوه‌ک‌انی ه‌یره‌کی محمد که‌ر‌ا له‌وانه ته‌م‌ور پاشای میری ک‌زیه. محمد د‌ش‌ گ‌را و. به‌ دیلی ر‌وانه‌ی قه‌لای س‌روچ‌ک‌ گ‌را (۱۱۹۲ ک / ۱۷۷۸ ز). (۲۸)

نه‌محمد م‌سه‌له‌کی یز ح‌س‌ن پاشای وزیر ن‌رسی. له باتی نه‌وی ل‌رس‌ ب‌کا، ح‌که له م‌ر‌ل‌کی بابان، ک‌زیه و ه‌د‌یری له گ‌ل «خ‌ل‌عت» ی‌کی نایاب دا ب‌ن به‌خ‌شی. (۲۹)

چ‌ند که‌سن له که‌ه‌یه‌ک‌انی وزیر پ‌ش‌و ی‌خی ب‌ن. ه‌یریکی که‌وره‌یان ل‌ن ک‌ز‌وده. وزیر و به‌غ‌دایان خ‌ست به‌ م‌ه‌ن‌سیه‌وه. وزیر محمد به‌کی ش‌وی ن‌ارد یز قه‌لاچوالان ه‌یری بابان ب‌ه‌ت‌ن یز ک‌ز‌اند‌نه‌وی ی‌خی به‌وه. نه‌محمد پاشا خ‌وی نام‌اد کرد یز نه‌وی له گ‌ل ش‌وی به‌روه به‌غ‌داد به‌ ر‌ن ب‌که‌وتی. محمد د‌ی برای ه‌ش‌ا له ز‌ندان دا یو له ن‌رسی نه‌وی له‌وه‌کو ک‌ش‌ه‌یه‌کی یز د‌روست ب‌کا، ن‌اردی چ‌اویان د‌ره‌ش‌نا.

نه‌محمد که‌وته ر‌ن به‌روه به‌غ‌داد. له نه‌زم‌ی نه‌خ‌وش که‌وت. که‌ه‌یشته

تیره داخ. به هزی توند بونی نه خوشییه وه دوا کهوت و. له سه گرمه مرد (۱۹۲/۱۷۷۸ز).

تهرمه که یان برده وه بۆقه لاچوالان له وی ناشتیان. له سه رکیتی گۆزه که ی نویسی بویان:

شاه غازی احمدی لشکرشکن
انکه تیغش قلب اعدا میرید (۳۰)
نیستا شونه واری کیل و گۆزه که ی نه ماوه.

- ۱۵ -

که هه والی مهرگی نه حمده پاشایان دا به وه زیر له جینگه ی نهو مه حمود پاشای برای دانا به حاکمی بابان و کۆیه و هه زیر. نامه و خه لعه تی بۆنارد و، داوای لی کرد به په له بگاته لای.

مه حمود پاشا هیزی بابانی سازدا. له گهل سواری عویند به سه رکردایه تی حاجی سلیمان به گی شای و. هیزه کانی وه زیر به سه رکردایه تی عوسمان که هیه له (ام تل) به کیان گرتوه. له پنگادانیک دا لای حالس و له پنگادانیک تراله (سبع رحی) لای مهنده لی هیزی یاخییه کانیانی ته فروتونا کرد. وه زیر جینگیر بو. (۳۱)

به لام ده سه لاتی وه زیر نزیکه ی ۱۸ مانگ درێزه ی کیشا. خه لکی به غداد لی ی هه لکه رانه وه و ده زیان کرد. بهی عالی سلیمان پاشای کرد به وه زیری به غدا. سلیمان پاشا له پیش گرتی به صرادا موته سه لیمی به صرا بو. داوای داگیرکردنی به صرا نهویش به دیلی نیردرا بو بۆ شیراز. داوای مردنی که ریمخان و چۆلکردنی به صرا نهویش نازاد کرابو. به یارمه تی شیخی موته فیک که رابه وه به صرا. له میژوی مه مالیک دا به سلیمان پاشای که وهره «بیوک سلیمان» ناوی نه یه ن. که گه شته به غدا ته نیا یه ک شهوی تی دا مایه وه. هیزه کانی کۆکرده وه بۆ په لاماردانی یاخه کانی که دباله یان کرد بو به مه لبه ندی خویان.

له سه ر داوای وه زیر مه حمود پاشا، عوسمانی کۆری له گهل پینج سه د سوار نارد بۆ به شداری له م له شکرکیشیه دا (۱۹۴/۱۷۸۰ز). (۳۲)

عوسمان به گی بابان له م شه رانه دا نه رککی خۆی وه کو پنیوست به جن هینا. سه به رت به و نازایه تییه ی نواند بوی به قسه ی نوسه ری «مطالع السعود» والی بن ی و تسره: «انما انت با عثمان، من سلیمان کالعین او الانسان». به قسه ی نوسه ری «دوحه» ش پله ی پاشایه تی دراوه تی. (۳۳)

- ۱۶ -

چهند که وهره بیوانیکی نه رده لان له وانه: مه حمود ره شید به گی وه کیل و، که هزادخانی کۆری سوبحانویردیخانی والی ی پیتشوی نه رده لان، له خه سه ره و خانی

والی نورهنجین بهنا نه بنه بهر مهحمود پاشای بابان. له ههمان کات دا محهمده پاشا و عومره بهگی برای مهحمود پاشا هلدین و پهنا نه بنه بهر والی ی نوره لآن. حمروه خان و مهحمود پاشا سه و دایک نه کمن. رتیک نه کمن له سر گوتینه وه بابان. مهحمود پاشا که هزاد و محهمده رهشید نه نیرته وه بز سنه. خه سره ویش محهمده و عومره نه نیرته وه بز قه لا چوالان.

مهحمود پاشا هره و کیانی له ژیر داره که وره که ی قه لا چوالان دا کورشت (۱۹۹۴ ک / ۱۷۸۰ ز). (۳۴)

-۱۷-

سلیمان پاشا، عوسمان که هیه ی وهزیری پیشو، که که هیه ی به غداد بو ویستی له خوی نزدیک بختا وه موته سه لیمی ی که رکوکی پی به خشی. به مه رازی نه بو نه ویست بیتوه به که هیه ی به غدا. دلی ره نجا بو ویستی له که ل عوسمان پاشای کویه و مهحمود پاشای بابان دا قسه یه که بختن و. کاریک له دوی وهزیر بکمن. وهزیر دهمن بو له بهانه بو له مهحمود پاشا نه ویست بچینه سوری.

وهزیر به له مشکروه روی کرده که رکوک. له که ناری شار خینه تگی دامه زران. مهحمود پاشا و عوسمان پاشا و، عوسمان که هیه پنج تا شمش هزار سوار و بساده بان کو کرده وه له «دوره بندی بازبان» دامه زران. وهزیرش باره که ی گوترا یوه بز «خان کیشه» ی نزدیک دوره بند.

وهزیر بز نه وه ی پیره کانیان تیک بدا و، به ماله ی بابان بکا به کژ یه که دا، بز یه کن نه که را له باتی مهحمود پاشای دابن. حمهمن بهگی کوری خالید پاشای کوری سلیمان پاشا ریزی له مشکری بابانی به جن هینشت و چوه ناو ریزی هینه کانی وهزیره وه. (۳۵) هره وه مهحمود پاشای کوری ته بور پاشای چوه لا. حمهمنی له باتی مهحمود و، مهحمودی له باتی عوسمان دانا. مهحمود پاشا به مه زور تیک چو. مه لا و پیان چاکانی کرد به تکاکار و نه که ره له جینگه ی خوی بیتیه وه هه مو مه رجه کانی والی قوربول بکا. حاجی سلیمان بهگی شاری به نونه رایه تی وهزیر چو بز لای بز ریکه ووتن. داوایان لن کرد: عوسمان که هیه دور بختا وه. دس له کویه وه هره ر هه لیگرتن. سن سه کیسه دراو بدا. یه کن له کوره کانی به بارمته دابن لای وهزیر.

والی که رایه وه به غداد. مهحمود پاشا مه رجه کانی پی جینه جن نه کرا. هینزکی ناره سر مهحمود پاشای ته بور پاشا له کویه. به لام والی یش هینزکی ناره سر نم. سهره نجام وا ریک که ووتن کویه نه بز مهحمودی ته بور پاشا پی و نه بز عوسمانی مهحمود پاشا. به لکو بدرق به نیبراهیم بهگی کوری نه حمده پاشا (۱۹۹۶ ک / ۱۷۸۱ ز).

والی له ژیره وه له که ل نیبراهیم بهگی ریک که ووت بو، نه واز له مهحمود

پاشا بهین، نه‌مش له جنگه‌ی نو بکا به میری بابان،
والی سوله‌نوئ له شکرینکی گه‌وره‌ی سازدا به‌رو گه‌رکوک مه‌حمود پاشا و
عوسمان به‌گی کوری له ده‌ریه‌ندی بازبان دامه‌زوان.
وه‌زیر ناردی به دوی نیبراهیم به‌گ دا، نیبراهیم له گه‌ل هه‌مو براكانی
گه‌بسته والی، هه‌روه‌ها حه‌سه‌ن به‌گی کوری شنبه‌ریگ و، هه‌ندێ له میر و
گه‌وره‌کانی تر، والی حزی چوه سر ده‌ریه‌ند، پله‌ی پاشایه‌تی به نیبراهیم به‌خشی و،
له جنگه‌ی مه‌حمود پاشا کردی به میری بابان و کۆیه‌و هه‌ریو.
هه‌ری هه‌یه‌ره‌کانی مه‌حمود پاشا تیکچو. هه‌ینکی نه‌وتی به ده‌وره‌و نه‌ما
به‌ره‌نگاری بکا، خوی و ده‌س‌په‌نده‌کانی رۆشتن بۆ نهران، نیبراهیم پاشا چوه
قه‌لاچوان، (۳۶)

- ۱۸ -

دوای مه‌رده‌ی گه‌ریخان (۱۱۹۳ ک / ۱۷۷۹ ز) نهران شینوا بو.
میرانگه‌کانی گه‌ریخان له ناو خویان دا له سر تاج و ته‌خت خه‌ریکی شه‌ری به‌کری
بون، ده‌سه‌لاتی په‌مه‌اله‌ی ژوند گز بویو.
مه‌حمود پاشا له ناوایی باخچه‌ی نزیک سه‌هه‌ جیگیر بو، عوسمانی کوری به
دیاریه‌وه نارد بۆ لای عه‌لمیورادخانی ژوند، که له‌و گاته‌دا نیدیعی شایه‌تی نهرانی
نه‌کرد، عه‌لمیوراد خان ده‌ستی به سر هه‌مو نهران دا نه‌ه‌رۆشت به تایه‌تی
نازه‌رییجان، له‌و گاته‌دا نه‌حه‌دخانی موقه‌ده‌م قه‌نلوعامی نیلی به‌لباسی کرد بو.
هه‌زار پیروی بۆ میوانداری ده‌عوته کرد بۆ بۆ مه‌راغه و شه‌و له خه‌ودا هه‌موایی
کوشت بو، نیلی به‌لباس هاواریان بۆ مه‌حمود پاشا هه‌ینا بو، وا گومان نه‌کرا
بو داخانی موکری له‌م پیلته‌دا ده‌ستی هه‌بوین.
هه‌ندی مه‌رجاوه نه‌لین: عه‌لی موراد خان په‌شیمان بۆته‌وه له دانایی
مه‌حمود پاشا به حاکمی موکریان، نامه‌یه‌کی نه‌ینی بۆ فه‌رمانه‌که‌ی خۆی و،
حاکمه‌کانی ناوچه‌که نویسه‌وه، که مه‌حمود پاشا بکوژن، به‌لام نامه‌که پیش نه‌وه‌ی
بگاته ده‌ستی خاوه‌نه‌کانی، ده‌ست نه‌وره‌حمان پاشا که‌وتوه.
مه‌حمود پاشا له «نیلتیموره» که‌وته بۆ سه‌ی هه‌ری عه‌جه‌مه‌وه گولله‌یه‌ک
پینکای و کوژرا (۱۱۹۸ ک / ۱۷۸۳ ز)، کوژه‌کانی مه‌حمود: عوسمان به‌گ و
نه‌وره‌حمان به‌گ به ناره‌حه‌تی کسانه‌وه بۆ سه‌قز، حاکمی سه‌قز، عه‌بیاسقولیخان،
له‌م پیلته‌دا ده‌ستی هه‌بو، عه‌بیاسقولییان کوشت و سه‌قزیان تالان کرد، به یارمه‌تی
نیلی به‌لباس کسانه‌وه ره‌واندن، (۳۷)
به‌مجۆزه ره‌زگاری پر شه‌روشه‌م و براکوژی و خو‌خۆزی نه‌م ۵ براهه‌ کۆتایی
هات.

۱. الكركوكلى: ۹۴.
 ۲. الحد، «الشيخ معروف...»: ۱۸؛ الغزلى: ۲۶ - ۲۷.
 ۳. محمد، «شاعر بابانى»، كاروان، ۵۰، ۱۵۹.
 ۴. امين زكى، «تاريخى سليمانى»: ۷۲.
 ۵. الكركوكلى: ۱۳۷. الغزوى: ۶ / ۳۴ - ۳۵.
- عبدالرحمن السويدي نهم، روداوېى به شيعر هونسيو ته وه له «حديثه الزورا»
دانسراوه.
۶. نامى اصفهانى: ۹۵.
 ۷. الكركوكلى: ۱۴۶. الغزوى: ۶ / ۴۴ - ۴۵.
 ۸. الكركوكلى: ۱۴۶.
 ۹. الكركوكلى: ۱۳۵ - ۱۳۶.
 ۱۰. الغزوى: ۶ / ۳۴.
 ۱۱. نوسينه كې ييتوشى به عدرسى به مجوره يه:
د تاريخ وفات سليمان پاشا ابن خالد پاشا: ليلة الجمعة من ذى الحجة سنة ۱۱۷۸ قتل
فى بيته داخل الحرم دخل عليه ليلا رجلا من قصبه كوى اسمه فقہ ابراهيم فضربه خنجرأ وهو
ناهم على فراشه فسات من تلك الضربة باهام فلابل. رحمه الله تعالى.
كسبه كيش ناوى، «لبهجة المرضية فى شرح الالفية» له مكنه بهى نوقافى
سليمانيه به ژماره (۲۳۱۵).
 ۱۲. ده نيجورى يش نوسونيتى: «كوشنى سليمان پاشانى بايان سالى ۱۱۷۸»
گزه كې له قه لاچوالان بوه و، له سدر كيله كې چمند شيعر كې فارسى
انسراوه. عه بدولعه نيز ياملكى سالى ۱۹۱۶ چيزته قه لاچوالان و سدر داني كوتورى
سليمان پاشاى كرده. دوايستر له وتاريخك دا به زمانى توركى له سدرى نوسيوه و،
به شى له شيعر و نوسينه كانى سدر كيله كې نوسيوه ته وه و له: «ژين»، ۱۸ ع.
نه ستمول، بلاوى كرده وه.
 ۱۳. امين زكى، «تاريخى سليمانى»: ۵۷. نه ميش له دفته ره كې حسين
ناظمى وه رگرتوه.
 ۱۴. نيبور: ۷۴.
 ۱۵. البابانى: ۱۲۱.
 ۱۶. بژ نمونه پروانه: مردوخ كردستانى: ۲ / ۱۳۲.
 ۱۷. هندنې سهرچاوهى كوردى روداوېى به جوينكي تر نه كېرته وه:
حوزنى نوسونيتى: «سالى ۱۱۷۶ محمدهد پاشاى كوتې خاليد پاشا كه
سره هدار بو به تازه زوى حوكمندارى له ژيتر حوكمى سليمان ده چو و به له شكره وه

چووه سهر قه لاچوالان. سلیمان پاشا چوه بهر اهری له «تارن» دوست به شهر کرا
 سلیمان پاشا شکا و هقات. محمد پاشا گه لنگی تالان و ذیل دوس هست.
 سالی ۱۱۷۷ محمد پاشا هنزی زیاد بولنگی دا سهر سلیمان پاشا له
 مهیدالی شهر دا سلیمان گبرا و کوزرا و له شکره کدی بلار و کراوه. حوزنی موکریانی:
 ۱۲۸.

هیچ سهر چاوه یک پشتیوانی له م گیرانه ویدی حوزنی ناکات و، حوزنی
 نیشاره تی بز هیچ سهر چاوه یک نه کرده.
 محمود نه محمد محمد دیش «به لکه نامه یکی کوزا» ی بلار کردو ته و تخی
 دانوسراوه:

«بابا سلیمان دوی کوشتی دلاوهری مونه سهر پهی کهر کوک نیر ناتوانی له
 داره شانه دانش نه چته قه لاچوالان. داوا له سید عومر ناغا نکا ماله کدی
 خزی بز چول بکا. نویش خانوه کدی خزی نادانن. شو سلیمان نه دا به سریان دا.
 سید عومر و زوری ماله کانی و هندی له دانشتوانی گوند نه کوژن و ماله کدی
 لن زهوت نکا. به کن له کوره کانی سید عومر به ناوی سید علی هندی بز
 گوندی قه به له شاره زور. سید علی کورنگی نه بن به ناوی سید نیراهیم.
 سید نیراهیم بز توله کیده و دی باپیری له قه لاچوالان نه بن به فحق. شو یک
 هلی بز هله که وئ له کاتی نوسن دا سلیمان پاشا نه کوژن له توله نه و دی
 باپیری سلیمان پاشا باپیری برانی گوشت بو. محمد: «کاروان» ۳۶، ل ۱۳۸.

نم به لکه به. نه گرچی هندی له ناگاداریه کانی به وردی رنک خراوه. به لام
 به لکه که هموی له هله ستر او نه چن و، بن نه چن له سالانه دیوایی دا بز
 مه به سینی تاییه تی نوسراین. له به رنه و پشی بن تابه سترن. «شه چهره» و
 «به لکه» ی دروست کراو زوره.

۱۶. الکرکوکلی: ۱۴۸.

۱۷. الکرکوکلی: ۱۴۸ - ۱۴۹: العزای: ۶ / ۴۷ - ۴۹.

۱۸. نامی اصفهانی: ۱۸۰ - ۱۸۳: ورهرام: ۷۱ - ۷۲.

۱۹. الکرکوکلی: ۱۴۹: نامی اصفهانی: ۱۷۸ - ۱۷۹: رهنجوری:
 «شکسی علی مردان خان و محمد پاشا سالی ۱۱۸۸»

۲۰. الکرکوکلی: ۱۵۱: العزای: ۶ / ۵۰.

۲۱. رهنجوری: «هاتی شهنی خان سالی ۱۱۸۹»

۲۲. السلفی: «کاروان» ۱۹۵، ص ۱۵۰ - ۱۵۱.

۲۳. ابن الحاج: «مه هدی نامه» ۱۹۷۵.

۲۴. مه لا محمد مهدی شیخی: «تذکره العوام یا بهیتی نه وول و ناخر».

۱۹۷۹.

۲۵. شیخ محمدی خال به زمانی عمره‌ی له سهر زیان و بهرهمه‌کانی
کینگی به ناری «البیوشی» نوسره و سالی ۱۹۵۸ له به‌غداد چاپ گراوه.
۲۶. الکرکوکلی: ۱۵۸. ره‌نجوری: «شکسی خمره‌وحان له زینبار سالی
۱۱۹۱»

۲۷. الکرکوکلی: ۱۵۸: فخرالکتاب: ۱۵۲: العزای: ۶ / ۶۶ - ۶۷.
۲۸. ره‌نجوری: «کوشنی ته‌مور پاشای کزیه ۲۵ ی صه‌فه‌ری سالی
۱۱۹۲». بنه‌مالی پاشای کزیه نه‌چمه‌وه سهر میره‌کانی سۆران.
۲۹. الکرکوکلی: ۱۶۴: العزای: ۶ / ۷۵.
۳۰. الکرکوکلی: ۱۶۵ - ۱۶۶: العزای: ۶ / ۷۸: ره‌نجوری: «ودانی
نه‌حمه‌د پاشای بابان ۲۷ ی حمادی دوه‌می سالی ۱۱۹۲»
۳۱. الکرکوکلی: ۱۶۶: العزای: ۶ / ۷۸
۳۲. الکرکوکلی: ۱۷۲: العزای: ۶ / ۸۵.
۳۳. البصری: ۱۷۲.

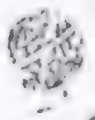
۳۴. ربیع: ۴۳۲: فخرالکتاب: ۱۵۵ - ۱۵۷: ره‌نجوری: «کوشنی
محمد پاشا و عومر پاشا ره‌مزان سالی ۱۱۹۴»
۳۵. حمه‌ن به‌گ کوری حانید پاشای سلیمان پاشا بو. حانید له لایمن
نیرانه‌وه به حاکمی مهنده‌لی دانرا بو. خه‌لکی مهنده‌لی لی ی هه‌لکه‌رانه‌وه و
کوشتیان. سهریان بری و که‌لله‌سهریان به دیاری بره‌ یز والی ی به‌غداد (۱۱۹۰).
العزای: ۶ / ۶۸.

۳۶. الکرکوکلی: ۱۷۷: البصری: ۱۵۶ - ۱۵۷.
۳۷. الکرکوکلی: ۱۷۸: العزای: ۶ / ۹۰ - ۹۳: ادیب الشعرا: ۱۸۹ -
۱۹۱: ره‌نجوری: «کوزانی مه‌حمود پاشای بابان له مه‌حالی سابلایخ و یه‌لتیمود
روزی یه‌کشمه‌ه ۶ ی جیمادی یه‌که‌می ۱۱۹۸».

بقية من اسلحة القديس وكرامته في ايام الشافعي المراء بها القرم وود تحمل على الا
 بقية من ان تصور وما لا ووج له كذا وادام لا يجب عمارتها على ما كتبها رسل
 لا يمانيه المال وهي لا يجب لهم بكرة تركها الى ان تحرب لغير هذه كثر في سبي
 وشعر ووفد في دار اهل الارض وغريبه ولا يمانى ما بها من عدم تحريم اصايبه المال
 انهم انما لا يمانى بهرسته لان محل الحرمية حيث كانت سببا في اهلها مال يعبر
 وكرامته حيث كان سببا في اهل هذه الصوة والسفينة العمل ما غير رسله فيلزم ولبه
 عماره داره وارضية وحفظ ثمره وزرعيه وكذا وكيله وناظره وقفا واماره والربح المحرم
 فيلزم ما لا يمانى به مصالحه ومنها البقاء على العمل في الكورة ان يعين لغدا فيا وعلف
 دور القرم ودار القوت وبيع فيه ماله كالبصيرة فاذا استكمل جال تحقيقه بالنسب
 وان اهل هذه الحمولي فايدنه كذبح الماكول ولا تكون عماره لها جنة وان طالت والاخبار
 الفال على منع ما زاد على سبعة اذرع وان في الوعيد الشديد محموله على من فعل
 ذلك للعدا والفاخر على الناس ونكرة الزيادة عليها اي لغير حاجته ومع ان الرجل
 ليؤخر في نفقة كلها الا في هذا الترابي ما لم يقصد بالانفاق في البناء به مقصدا صالحا

كما هو معلوم والله اعلم

ثم ما في يوم الجمعة من شهر ربيع الاول سنة الف واثنتين وأربعين بعد
 الفجر السابعة على ما جرت العادة في ذلك الموضع فذكر المصلح في سبيل الله
 بالذنب والفتنة والبأس عقر الله له ولوالديه والذين ياتون من قوتها
 انهم وحبهم ودمهم الشريعة العونية الطاهرة المستقيمة التي هي
 في كل بيان وكوثر وحسن سليمان بيتا واما الله عز وجل
 الى ابي القاسم الزمان ابن المرحوم المعفي المات في عبد الرحمن
 لا شاع في الله له ما في الدنيا من المسلمين آمين

برزقك يا ارحم الراحمين
 المرحوم غياصه من وسلام
 المستنير والمقد يدو
 الصالح

۶. نیراهیم پاشا: بنیاتنانی شاری سلیمانی

-۱-

سلیمان پاشای گهوره، وه‌کو وه‌زیره‌کانی پیش خزی، نه‌ینه‌هیشته هیچ کام له گه‌وره‌سارده‌کانی عه‌ره‌پ یان کورد ماوه‌ی درێژ له شونه‌کانی حزیان دا بنه‌سه‌وه. زو رو نه‌یگ‌زین بۆ نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتیان جینگیر نه‌یین و، له ناو حیزانه‌کانی حزیان دا ملتوومی بۆ نه‌دۆزینه‌وه. ویستی مه‌حمود پاشا لا بدات. چهند جاری گیتچه‌لی پی کرد. دواجار نه‌سا بابانی له ده‌س دا هه‌شنه‌وه. کۆیه‌و هه‌ریری سپارد به نیراهیم به‌گ.

نیراهیم به‌گ کورنی نه‌حمه‌د پاشای برا‌گه‌وره‌ی مه‌حمود پاشا بو، نه‌حمه‌د پاشا دوا‌ی مردنی، نیراهیم به‌گ، عه‌بدولعه‌زیز به‌گ و، خالید به‌گی له پاش به‌جی ما بو. نه‌مانه هه‌ریه‌که‌یان به‌ حۆزێ له روداو‌ه‌کانی ناچه‌که‌دا ددوریان بینی، سلیمان پاشا له‌شکری کۆکرده‌وه بۆ سه‌ر مه‌حمود پاشا. مه‌حمود پاشا له ده‌یه‌ندی بازبان دامه‌زرا، سلیمان پاشا ژێر به‌تر له گه‌ل نیراهیم پێکهات بو، له جینگه‌ی مه‌حمود پاشا، بیکای به‌ میری بابان. نیراهیم و برا‌کانی و چهند که‌سی تر له به‌گ‌زاده‌کانی بابان گه‌یشته‌ نۆڤدوی وه‌زیر. به‌ یارمه‌تی نه‌مان مه‌حمود پاشای شکان. مه‌حمود هه‌لات بۆ ئێران. نیراهیم به‌ پله‌ی پاشا بو به‌ میری بابان و کۆیه‌و هه‌ریر (۱۹۷ک / ۱۷۸۲ز).

-۲-

که‌ مه‌حمود پاشا له نیتلیسمور کۆڤرا (۱۹۸ک / ۱۷۸۳ز) کۆڤه‌کانی ماوه‌یه‌ک سه‌رکه‌ردان بینی. مه‌حمود پاشا له دوا‌ی خۆی چهند کۆڤه‌نکی به‌جی هه‌یشت بو: عوسمان به‌گ، نه‌وه‌رحمان به‌گ، سه‌لیم به‌گ، عه‌بدوللا به‌گ، خالید به‌گ... عوسمان به‌گی کۆڤه‌ گه‌وره‌ی مه‌حمود پاشا بار و بنه‌ی له سه‌قز پینچایه‌وه. له گه‌ل خیزان و ده‌سه‌پنه‌نده‌کانی به‌ یارمه‌تی نیتلی بلباس رویشته‌ روه‌اندز. که‌سوکار و خزمه‌کانی له‌وێ دانا و خزی چوه ناو نیتلی بلباس، دوا‌یتر چوه نامیدی، له ناوکر دانیشته‌ (۱) له‌وێهه‌ پنه‌ندی له گه‌ل وه‌زیری به‌ع‌داد، سلیمان پاشای گه‌وره، کرد. وه‌زیر به‌ هۆی مه‌سه‌فا نا‌غای سیلاحداره‌وه «نه‌مان» ی بۆ نارد. عوسمان پاشا روی کرده به‌ع‌داد. وه‌زیر دانه‌وا‌یی کرد. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ناوچه‌کانی قه‌زله‌بات،

خانه قین و علیاوی این به عشی. (۲)

نمین زهکی له باره ری ره بچاندن و دلنه وای میره گانی بابانه و نویسیوتی:
«نم تو رجیه و دلنه واییهی سلیمان پاشا، که خیلافی طبعی بو جار جاری روی
نه کرده به عشی نومرای به به، له حسینی نینانی زیاتر به مقصد دیک
سیاسی بو، نه بوست دانیمن بهرامیر به حاکمکی به به نه میریکی به بهی به
دسته وین. له لایه که وه حاکمکی به بهی این بترسینی و له لایه کی ترشه وه نه که
این نه میری کرد ددسه جن نم به قیبه بنیرته حیگی. خلاصه مقصد نیبقای
قیته و نیفاق له بهینی نومرای به به دا بو» (۳)

-۳-

ماوه یک بو میره گانی بابان بیران له وه کرد بو وه له قه لاچولان پگوژنه وه.
سمران سمری قه له مودی بابان شاریکی تی دا نه بو. قه لاچولان، سورداش، بازیان،
قه رداخ... که ناوه دی به یه یه برایه نی هندی له ناچه کان بو، نه مانه گوندی
که وه بو.

مه محمود پاشا له نریک گوندی مه لکه ندی سمرایه کی دروست کرد بو به تما
بو بیگاته مه لکه ندی حوکرانی. به لام فریا نه که وت ته وای یگا لایان بره. نیراهیم
پاشا ریژه ی به م پرژه به دا. بارار و سان و مزگه وت و چند خانویه کی لی دروست
کرد و بنکه ی حوکرانی له قه لاچولانه وه گویزه وه بز شونی تازه که ناویان نا،
سلیمانی (۱۱۹۹). بز دروست کردنی شاری نو، خانوه گانی قه لاچولانیان روخاند
و، داروپه رده که یان له دروست کردنی خانوه گانی سلیمانی دا به کار هیناوه. (۴)

له سمر ناوانی شاره که بزچونی حیاواز ه به. هندیک نه لیس، نیراهیم
پاشا به ناوی سلیمان پاشای والی ی نه وای به عده ده وای ناوه. هندیکی تر
نه لیس، به ناوی بابا سلیمانی دامه زینه ری به ماله ی بابانه وه بو. تا سمره می
نیراهیم دو له میره که وه و لیهاته گانی بابان ناویان سلیمان بو. سلیمانی به که م
باپیره که وه ی نیراهیم و، سلیمانی دوم مامی نیراهیم. حکه نه وان، به کن له
کوهره گانی ناوی سلیمان بو.

هرچنده مؤلنکه انه وهی هزی دروست کردنی سلیمانی زور یاس و به بهت
نه که نه وه. به لام به که هزی سیاسی و حهنگی گرنگترین هزی دروست کردنی
بو. (۵)

سلیمانی بو به ناوه ندیک گرنگی جولانه وهی سیاسی و فرهنگی و
نده بهی له میژوی نوی ی کوردا.

-۴-

به کن له و ببنایانه ی له که دروست کردنی سلیمانی دا بنیات نه ووه

مزگه و تیک بوه که ناوراوه «مزگه وتی گه وره». نه مه تنیا مزگه وتی سلیمانی بوه نریژی هه بنیانی تیا کراوه. نه گهر مزگه وته کانی کوردستان له گهل مزگه وته کانی به عداد و گهره لا و نه جف یا نه سفه هان و شیراز و تاران بهراورد بکرتن، زور ههزارانه دروست کراون. هیچ هونه ریکی نه اندازه و بهناسازیان تن دا بهدی ناکرتی. به خستی کال و قور و دار دروست کراون. مزگه وتی گه ورهش ههروا بوه. به لام نه مزگه وته کتیبخانه یکی دهوله مهن و گه وره ی تن دا بوه. ماموستای زانا و تیکه بشتو ده رسیان تن دا وتوته وه. مه دان مه لای زانا و لیسوه شاوه ی تن دا پتیکه بشته وه.

یه کنی له و مه لایانه ی له سه ره تای بنیاتنانی سلیمانی بوه له مزگه وتی گه وره دامه زراوه شیخ ماری نودی (۱۱۷۵ - ۱۲۵۴) بوه. شیخ ماری له گوندی نودی له شارباژته له دایک بوه. له ساداتی بهرزنجیه. به منالی له لای باوکی چوته بهر خوتندن. نینجا بهراوته مه درسه که ی قه لا چوالان له ویی ماوه ته وه تا کورانی سلیمان پاشا. به هژی نه م روداوه ماوه یه که فه قتیکان به ره وازه بون نهویش چوته لای مه لا محمه دی نیبن نه لحاج له هه زارمیرد. ۴ سالیش له ویی خوتندویه تی. هه ره نو کاته مه لا عه بدوللای بشتوشی به سهردان له کوردستان نه بن و ماوه یه که له هه زارمیرد لای نیبنو لحاج نه بن. مه لا ماری له لای نهویش نه خوتنی، نینجا نه گهر تته وه بز قه لا چوالان و له ویی نیجازه وه ره ناکرتی.

له مه زب دا سوننی شافعی و، له تدریقه ت دا قادری بوه. به هژی بهرورای ناینیه وه له ناکوکی ئیران و عوسمانی دا هه میشه له گهل عوسمانی بوه و، له ناکوکی نیتوان پاشاکانی بابان و والی دا، هه میشه له گهل والی به عداد بوه. ژماره یه کی زور کتیبی به په خشان و به هه زراوه له زانسته کانی دینی ئیسلام دا، ههروه ها له به زمانی عهره یی و، به لاغته دا به عهره یی نویسه وه. دوا ی نه حمه دی خانی، شیخ ماری به که مهین که سه فه ره نه کی «نه حمه دی» عهره یی - کوردی، به ناوی «کاک نه حمه دی» ی کوریه وه، به هه زراوه ی کوردی داناهه. ۱۴۷۵ وشه ی عهره یی گرتوته وه.

له گهل دروستکردنی سلیمانی نهویش بانگ کراوته سلیمانی. له مزگه وتی گه وره دامه زراوه، خهریکی ده رس وتته وه و، نویسن بوه و، سه ره رشتی کتیبخانه که ی کردوه. (۶)

-۵-

سلیمان پاشا هه ولتیک ی زوری نه دا بز دامه زراوندی کزله مهن (مه مالیک) و دورخسته وه ی گه وره پیارانی خزجیبی عهره ب و کورد له کاروباری حکومت. سلیمان به کی شاوی، یه کنی له سه رزکه کانی نیلی عهره یی عوبید، دژی نه م سیاسه ته ی والی بو. له دانیشن و کزله کانی دا توانجی له وه زیر نه گرت و کالته ی

به نسل و فمسلتی نه کرد، له هه‌مان کات دا دژی نه‌حمه‌د ناغای موهردار بو، نه‌حمه‌د ناغا به‌که پیاوی وه‌زیر و حاوه‌ن نو‌فوزیک‌ی زور بو له ده‌زگای به‌ریوه‌به‌رایه‌تی دا، دوا‌یی بو به‌ که‌هییه‌ی وه‌زیر. به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیاوینکی ده‌سه‌لاتدار بو و، زوری خ‌زمه‌تی ده‌ولت کرد بو، والی نه‌ینه‌توانی به‌ ناسانی سزای بدا. والی، شای له به‌غداد دور خ‌سته‌وه. شای له ش‌رتینکی ن‌زیک به‌غداد ه‌لی دا. پیاوه‌کانی نینه‌که‌ی خ‌وی ل‌ن ک‌زونه‌وه.

وه‌زیر ه‌یزی ک‌زکرده‌وه پ‌ن‌رتنه‌ سه‌ری. نه‌حمه‌د ناغا و له‌شکری به‌غدادی ساز دا. ناردی ن‌براهیم پاشا و له‌شکری بابانیش ب‌تن. ه‌یزه‌که خ‌رایه ژ‌تر سه‌رکردایه‌تی ن‌براهیم پاشا. سلیمان به‌گ به‌ خ‌وی دا رانه‌په‌رمو به‌ره‌نگایی بکا. ه‌ه‌لات ب‌و نک‌رت. له‌و‌ش چ‌ونه‌ سه‌ری. باروبنه‌ی به‌چ‌ن ه‌یش و خ‌وی کشایه‌وه ب‌و ده‌وره‌به‌ری ح‌اب‌ور. که‌لوپه‌نه‌که‌ی تالان ک‌راو له‌شکر ک‌ه‌رایه‌وه به‌غدا (۱۲۰۰ ک / ۱۷۸۵ ز). (۷)

-۶-

سالی ۱۲۰۰ ک (۱۷۸۵ ز) وشکه سال بو. گرانی و قات‌وف‌ری پ‌لاو ر‌وه. خ‌هلکی برسی له به‌غداد وروژان و ه‌یزش‌یان کرده سه‌ر سه‌رای حکومه‌ت. ل‌تیان دان ه‌ه‌ندیک‌یان ک‌وش‌ن و، ه‌ه‌ندیک‌یان گ‌رتن و ه‌ه‌لیان واس‌تن. (۸)

-۷-

سلیمان به‌گی شای ه‌یزی له خ‌وی ک‌وکرده‌وه و، له عانه دان‌یش‌ت. والی دیسان ه‌یزت‌یک‌ی نارد ه‌سه‌ری. به‌ش‌یک‌ی نه‌م ه‌یزه دیسان ک‌ورد بو. له ن‌زیک فه‌للوجه ه‌ه‌ردو ه‌یز پ‌شکا ه‌ه‌ل‌ژان. ه‌یزی شای له‌شکری والی شکاند. له‌م شه‌ره‌دا به‌کر پاشای ک‌زی ک‌وژا و، سه‌رکرده‌ی له‌شکرده‌که و، مه‌حمود پاشای به‌ت‌ور پاشای ک‌زیه به‌ د‌یل ک‌یران. به‌لام سلیمان به‌گ مه‌حمودی به‌ردا و نه‌پ و که‌لوپه‌له‌کان‌یش‌ی دایه‌وه.

دوا‌ی نه‌م شه‌ره به‌ مان‌گن سلیمان به‌گ ه‌لی کوتایه سه‌ر به‌غداد. گه‌یش‌ته ناو که‌رخ به‌لام ه‌یزه‌کانی والی ه‌یزه‌کانی شاویان شکاند. شای دیسان کشایه‌وه. شوی له گ‌ه‌ل شه‌وه‌ینی ش‌ن‌خی م‌ونه‌ف‌یک و ح‌مه‌د لال ح‌مه‌ود ش‌ن‌خی خ‌ه‌زاع‌یل په‌یانی به‌ست و ب‌ون به‌ هاوده‌نگ. په‌ک‌گرتنی نه‌م ۳ ه‌یزه مه‌ترسیه‌کی گه‌وره‌ی ب‌و سه‌ر والی دروست کرد. ده‌سه‌لاتی مه‌مال‌یک‌ی خ‌ست بو مه‌ترسیه‌وه.

وه‌زیر ناردی به‌ دوا‌ی ن‌براهیم پاشای بابان و سه‌بد‌ولفه‌ناح پاشای درنه و باجه‌لان، که‌ به‌ خ‌زیان و ه‌یزه‌کان‌پانه‌وه ناماده ب‌ن ب‌و شه‌ر. ه‌ه‌ردوکیان به‌ ه‌یزه‌کان‌پانه‌وه ه‌اتن به‌لام وه‌زیر بیانوی نه‌وه‌ی پ‌ن گ‌رتن، که‌ ه‌یزه‌کان‌پان وه‌کو پ‌ت‌وست پ‌و‌شته و ته‌یار ن‌ین. ه‌ه‌ردوکیانی ل‌ن خ‌ست. ع‌وسمانی مه‌حمود پاشای له

جنگه‌ی نیراهیم و، عبدالله قادری له جنگه‌ی عبدالله تاج دانا (۱۲۰۱ ک / ۱۷۸۶ ز). به لام هیزه‌گانی هم‌وایی برد بوشه‌ره.

عوسمان، نه‌وه‌حماسی برای به به له ناردوه بۆ کوردستان بۆ سازدان و کۆکردنه‌وه‌ی هیز. زۆری بۆ نه‌چو به ۲ هزار کهسه‌وه که‌رایه‌وه بۆ به‌غداد. وه‌زیر ده‌ستی خست بوه ناو شینه‌گانی موشه‌فیک و حه‌راعیله‌وه. حه‌مود بن نامر له موشه‌فیک و موحسن نال حه‌مه‌دی له حه‌راعیل هل گه‌را بوه‌وه.

له‌شکری وه‌زیر چوه سه‌ر نیله‌گانی عه‌ره‌ب. سلیمان به‌گ و ئه‌وه‌ینی و حه‌مه‌ده‌زیکه‌ی ۲۰ هزار سوار و پسا‌ده‌یان کۆ کرد بوه‌وه و حق‌یان بۆ شه‌په‌کی که‌وره نامرده کرد بو. له شونیک دا به ناوی (ام الحنطه) هه‌ردو هیز لیکیان دا. عوسمان پاشای با‌یان سه‌ر کرد به‌نی بالی چه‌پ و نیراهیم پاشای با‌یان سه‌ر کرد به‌نی بالی رامسی نه‌کرد و. وه‌زیر خۆشی له ناوه‌راست دا بو. شه‌په‌کی قورس قه‌ومه‌سا. نیله‌گانی عه‌ره‌ب ۳ هزار سوار و پسا‌ده‌یه‌کی زۆریان لێ کێژرا. ۳ هزاره‌یان له که‌له‌سه‌ری کۆژاوه‌گانیان دروست کرد. شۆشه‌که‌یان شکا و سه‌ر کرده‌گانیان پلاوه‌یان لێ کرد (سه‌ره‌ای مرجه‌ره‌می ۱۲۰۲ ک / ۱۷۸۷ ز). (۹)

عوسمان پاشا چوه سلیمانی و، نیراهیم پاشا له به‌غداد دانیشت.

-۸-

مسته‌فا ناغای کوردی «موشه‌للم» ی به‌حصرا رقی له وه‌زیر بو. به نه‌ینی که‌وته پته‌وندی له گه‌ل عوسمان پاشا. دۆسته‌ی کۆنیان له به‌ین دا هه‌بو. پته‌وندی له گه‌ل ئه‌وه‌یه‌ی شینه‌ی موشه‌فیک کرد. هه‌روه‌ها زۆر که‌وره‌پیاوی تری کرد بۆ به‌هاو‌ده‌نگی خۆی. وه‌زیر وستی له‌شکرکێشی بکا بۆ سه‌ر مسته‌فا ناغا له به‌حصرا. عوسمان پاشای ناگادار کرد هیزه‌گانی کۆ بکا ته‌وه بۆ به‌شداری له‌م له‌شکرکێشه‌دا. سلیمان به‌گی شادی وستی تۆله‌ی کۆنیان لێ بکا ته‌وه و دلی وه‌زیر له خۆی پاک بکا ته‌وه. ناگاداری وه‌زیری کرد که نه‌وانه شتیکان له به‌ین دا هه‌یه. داوای له وه‌زیر کرد باوه‌ر پتکراوێکی خۆی به‌تیری به‌نییه‌گانی بۆ بێت. وه‌زیر باوه‌ر پتکراوێکی نارد له‌ی. سلیمان به‌گی شادی کاه‌رای باوه‌ر پتکراوی له که‌ینه‌یه‌ینی مسته‌فا ناغای موشه‌للمی به‌حصرا و عوسمان پاشا ناگادار کرد، نامه‌گانی عوسمان پاشای دا به. وه‌زیر بۆ نه‌وه‌ی عوسمان پاشا فریو پدا بانگی کرد بۆ به‌غدا. خوازیینی خوشکه‌که‌ی لێ کرد بۆ عبدالله به‌گی برای نه‌حه‌مه‌ده‌هیه و، ڕه‌نگه‌ی دا به‌که‌ر ته‌وه بۆ کوردستان، به‌و مه‌رجه‌ی له به‌ه‌زدا به خۆی و له‌شکری با‌هانه‌وه بیث بۆ به‌غداد بۆ هاو‌به‌شی له له‌شکرکێشی دا بۆ سه‌ر به‌حصرا.

به‌هار عوسمان پاشا ناماده بو، له‌شکرکێشی بۆ سه‌ر به‌حصرا ده‌ستی بۆ کرد. مسته‌فا ناغا و ئه‌وه‌ینی هه‌لاتن. بۆ شه‌ر به‌حصرا گه‌را. والی که‌رایه‌وه به‌غداد. له نزیک به‌غداد خه‌یوه‌تی هه‌ل دا. والی عوسمان پاشای له گه‌ل خۆی سواری که‌شتی

کرد و برده به بغداد.

له کۆزینکی گشتی دا وهزیر بهر وه روی عوسمان پاشا بهر وه. ناوانباری کرد به «خیانته». وه کو به لگهی نهم خیانه ته نامه کانی عوسمان پاشا بۆ سلیمان به گی شای نارد بو ناشکرا کرد. عوسمان پاشا گیرا و خرایه زندانه وه. له هه مان کۆزدا قهوه به کی ره هراوییان دهر خوارد دا. عوسمان پاشا له زندان دا نه خوش گهوت. نه خوش به که ی سه حتر بو. له زندانه وه کۆزایانه وه مالی به کی له گه ور به پانه کانی به بغداد: محممه سه عیدی دهفته ردار. پزیشک تهرخان کرا بۆ چاره سه رکردنی. سودی نه بو. نیجا کۆزایانه وه بۆ مالی دایکی محممه سه عید. داوی چهند رۆژنی له وێ دا مرد (۱۲۰۳ک / ۱۷۸۷ز). گه ور به پانه کانی به بغداد. له وانه نه محمه که هبه. له پشت تهرمه که به وه رۆیش. وا باو بو نهم «نه محمه» دهرما سواردی کیده. تهرمه که ی له کۆزستانی نهم نه عظم به خاک سپردا. (۱)

نیبراهیم پاشا له به بغداد دانیشته بو. والی له جینگهی عوسمان پاشا کردیه وه به حاکمی بابان (۱۲۰۳ک / ۱۷۸۷ز) و کۆز وه هیری سپارده وه به محممه پاشای کهری ته مور پاشا. به قلام لهم ماوه به دا مه محممه پاشاش مرد. کۆیه و هه ریشی سپارد به نیبراهیم پاشا.

-۹-

عوسمان پاشا که بانگ کرا بو بۆ به بغداد. نه ور هه مان به گی برای له جینگهی خۆی له سلیمانی دانا بو. نه ور هه مان به گ که به گسرا و مریدی عوسمان پاشای برای و، دانانی نیبراهیم پاشای زانی، خۆی و که سوکار و دهسپینه ده کانی کۆ کرد وه سلیمانی به جی هیشته و روی کرده نیران. نامه به کیشتی بۆ والی نوی ننگداری کرد بو که بریاری داوه نهم ولاته به جی بهیشتی و سه ری خۆی هه لیگری بۆ نیران.

سلیمان پاشای وهزیر بۆ سهیران و راو چو بو بۆ نزیک مهنده لی. نه ور هه مان به گ نه مه ی به هه ل زانی نامه به کی تری بۆ نوی داوای لیبوردنی لێ کرد. والی له په نا بردنی گه ور ده کانی کورد بۆ نیران نه سه له مییه وه. هه ولی نه دا زو چاره ی بگا. ناردی به دوی نه ور هه مان به گ دا و «نه مان نامه» ی بۆ نارد که به دلنمایی به گه رێته وه.

نه ور هه مان به گ خۆی و دهسپینه ده کانی چونه به بغداد و له وێ نیشته جی بون.

والیه کانی به بغداد هه رگیز نه یانه هیشته پاشاکانی بابان ماوه ی درێژ له شونه کانی خزیان دا به ناسوده یی پیننه وه. زوزو نه یانگۆرین و، مینمل و ملۆزمان له ناو بنه مهاله کانی خزیان دا بۆ نه دۆزینه وه. والی بێ نه وه ی هه ی بیانویه کی به جی ی به دهسته وه بێ دیسانه وه نیبراهیم پاشای لێ خست و، نه ور هه مان به گی به پله ی

پاشا له جنگه دانا، ناوچه‌ګانی بابان و کوزیه و هوریری پټ سپارد (۱۲۰۴ ک / ۱۷۸۹ ز).

میره‌ګانی بابان له ناو خویان دا، له ګډل په کتیری، زور خراب بون. که په کینکیان لا نیرا و په کینګی که له جنگی دانمرا. دده‌سینه‌نده‌ګانی پاشای پتشیوان نازار نندا و نه‌یان پروتاندنوه، ته‌نانه‌ت هندی جار خیزانه‌ګانیان، که به زوری خرمی خویان بون، لم تنګ پټ هه‌لچینه ده‌ریاز نه‌نوبون. له‌بر نه‌وه نیراهیم پاشا که بیستی لایراوه و، نه‌وره‌حمان پاشا له جنگی دانراوه، خیزان و بار و بنه‌ی پینچایه‌وه له سلیمانیه‌وه په‌وانه‌ی په‌غدایان بکا. عه‌بدولعه‌زیز به‌ګی برای له ګډل ناردن.

نه‌وره‌حمان پاشا له پینش خوی دا سلیم به‌ګی برای نارد کاروباری سلیمانی به‌ګرته‌ ده‌ست. سلیم به‌ګ له ګله‌زهرده توشی کاروانه‌ګی عه‌زیز به‌ګ بو، بو به شمریان. عه‌زیز به‌ګ له ګاتی شمردا له ولاخه‌ګی ګلا و به برینداری به‌ دیل گیرا. نیراهیم پاشا که زانی ږنګی په‌غدای لټی گیراوه روی کرده نیران. نه‌وره‌حمان پاشا عه‌زیز به‌ګی په گیراوی نارد پټ په‌غداد.

والی زانی نیراهیم پاشا به ناچاری روی له نیران کرده. عه‌زیز به‌ګی به‌ردا و، محمده‌ به‌ګی شاوی نارد پټ نیران به دوی نیراهیم پاشا دا.

نیراهیم پاشا ګه‌رایه‌وه په‌غداد. والی به ږتزه له به‌غداد داینا و، ناوچه‌ګانی قسرویات، قسوله، خانه‌قین، عه‌لیاوا، دیهاته‌ګانی به‌شیر و تازه‌خوړماتوی پټ ترخان کرد (۱۲۰۵ ک / ۱۷۹۰ ز). (۱۱)

-۱۰-

له‌و کاته‌وه که نیراهیم پاشا لیخرا بو (۱۲۰۴ ک / ۱۷۸۹ ز) به ګوشه‌ګری له به‌غداد دانېشت بو. والی ویسنی دلخوشتی بدانه‌وه. نه‌وره‌حمان پاشای بانګ کرد بو به‌غدا. ده‌سپه‌سر ګلی دایه‌وه. ناوچه‌ی بابانی لټی سنده‌وه و، دیسانه‌وه سپاردی به نیراهیم پاشا، کوزیه و هوریر به ده‌س نه‌وره‌حمان پاشاوه مایه‌وه. سلیم به‌ګی برای سهره‌شتی نه‌کرد. (۱۲)

-۱۱-

سلیمان پاشای والی مرد (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز). علی پاشا بو به والی. والی نوی کاره‌ګانی به نالانکرډنی ټیلاتی کورده‌س پټ کرد.

نیلی پلباس له ګډل کاربه‌ده‌ستانی نیران ټینګچو بون. حکومتی نیران داواي له ده‌ولت‌ی عوسمانی کرد بو نویش ته‌من یان پکات. نیلی پلباس پټ له‌وه‌ږخوری نا‌نزیک کوزیه و هولوثر نه‌هاتن. والی نهمی به هه‌ل زانی. له‌شکری کوز کرده‌وه پټ سهر پلباس. نه‌وره‌حمان پاشای بابان و محمده‌ پاشای کوزیه و عه‌بدولفه‌تاح پاشای

باحه لان له گهل هیزه کهی خوی بون. فهرمانی دا به نیراهیم پاشا، نویش به لشکری بابانهوه له لای خیرهوه بهیچن بز سرگوتکردنی بلیاس.

لشکری والی به بغداد بهرئ کهوت بهروو نالسون کزیری و له ویره بز ههولنیر. نیراهیم پاشا نیشته سر بلیاس و، دهسکهوت و نالانی له گهل خوی برد و، له ههولنیر له گهل والی بهکیان گرنهوه (۱۲۱۷ک / ۱۸۰۲ز).

نو تالانسی گه پشته ههولنیر، چکه له وهی له رینگه مردار بووهوه یان خورا بو: شصت ههزار سر نازول و، دو ههزار سر مارگ و، زیاتر له دو ههزار نینستر بو. (۱۳).

-۱۲-

والی هر له ههولنیرهوه نوو لهشکری کوی کرده بووه سازی دا بز سر یهزیدییهکانی سنچار. بهروو موسل ریشتر و، ههسان کورایه سر سنچار و ناواییهکانی یهزیدییهکان. نم شهریان خست بوه قالبی شعری دینی نیسلام و کافرهوه.

نوسه «دوچه» رهولی شهرکه به محوره نهگرنهوه:

«دهوری یاخیهکانیان گرت و، به توندی ناگربارایان کردن به جوری که ناچار بون مال و خانوهکانیان به جن بهیلن و، بزوزگارکردنی گیانی خویان رایان کرد به لهتکهی چیاکان، هیزهکه مال و گوندهکانی داگیر کردن و، هرچی که لوبدل و نازوقه یان تن دا بو بردیان و، رهز و باخهکانیان ویران کردن...»

...هیزهکه تنگی به یهزیدییهکان ههچنی و له ههمولایهکهوه دهوریان دار، زوریان بون به نشانهی گوللهی تهنهگچهکان کوژران و بریدار بون، رینگه درا بهو خیتلانهی له گهل لهشکرکیشیهکه بون: عوبند و نال جهریا و هی تر، پهلاماریان بدن. نووایش کهوتنه راوانان و راوکردنیان، جهریک بو به تهواری له ناو بهچن، نووایه یان به زیدیهتی ماپون خویان به دهستهوه دا و، کوتهایلی و سهردانه واندین راگه یاند. (۱۴)

نیراهیم له کاتی نم شهره دا نهخوشیهکی گرانی گرت. سهرکردایهتی لهشکری بابانی به خالید بهگی برای سپارد، نیراهیم پاشایان له ناو تهنهروهوان دا بردهوه بز موسل، لهوی مسرد و، له «نهبی یونس» نینسرا (۱۲۱۷ک / ۱۸۰۲ز). (۱۵)

-۱۳-

نیراهیم پاشا پساوینکی تینگهیشتری ههلهکهوتو بوه. له کاروباری بهرتهوهردنی دولت دا اشاره زا بوه. رهزی له زاناکان گرتوه. وا باوه، له ژانی رهزانه دا و، له ههلسرکهوتی دا له گهل خهلهک وهکو شارزاده بهکی نهریسوکرانی رهفتاری کردهوه. گرنگترین کاری بنیاتنانی شاری سلیمانی بو، بهلام به هزی

ناآرامی سیاسی و، ناگزینی ناوخری میره‌گانی باهانه‌وه، نه‌یتوانی لهم شاره‌دا که
خزنی دروستی کرد بو، به ناسوده‌یی بژی، تعذات جنگه گزینگیسی به نسیم
نه‌بو.

چهند که‌سن له زانا ناسراوه‌گانی نو زهمانه ستایشان کردوه. له‌وانه: مه‌ید
عبداللّه طیفی به‌رزنجی، به عه‌ره‌یی و، مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی، به فارسی،
چهند شعرنکیان له سنایشی دا‌دانه‌وه. (۱۶۱)

په‌راویزه‌کان

۱. ناوکر: ناوچه‌یه‌که له نیشان پویه‌ره‌گانی کومل و خازر دا له فه‌رای
شینان.

۲. العزازی: ۹۳ / ۶.

۳. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۹۷.

۴. ره‌نجوری: «ناوکرده‌وهی سلیمانی و رو‌خاندنی قه‌لاج‌ولان سالی
۱۱۹۹».

۵. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۸۹ - ۹۰؛ خردشید: «کاروان»، ۵
ل. ۱۵۴ - ۱۵۹.

۶. شیح محمه‌دی خال له سه‌رژیان و به‌ره‌مه‌گانی شیح مارف کتیبکی
به عه‌ره‌یی له ژنیر ناوی: «الشیخ معروف النوده‌ی الهرزنجی» نویسه‌وه، سالی
۱۹۶۱ له به‌لدا چاپ کراوه. لهم سالانه‌ی دوایش دا به‌شینکی به‌ره‌مه‌گانی چاپ
کراوه.

۷. الکرکوکلی: ۱۸۲؛ البصری: ۱۶۹.

۸. الکرکوکلی: ۱۸۲؛ البصری: ۱۶۹.

۹. الکرکوکلی: ۱۸۴ - ۱۸۷؛ البصری: ۱۷۲ - ۱۷۷.

۱۰. الکرکوکلی: ۱۸۸ - ۱۹۱؛ البصری: ۱۷۹ - ۱۸۳. العزازی: ۶ / ۱۰۳ - ۱۰۶.

له سال و رۆژی مردنی عوسمان پاشا دا سه‌رچاوه‌کان جساوازن. «مظالم
السعود» نه‌لن، «له کزیایی ره‌مه‌زانی ۱۲۰۳» دا بوه. نویسه‌ی «دوجه» یش هه‌مان
سالی نویسه‌وه، به‌لام ره‌نجوری نه‌لن: «وه‌فاتی عوسمان پاشا له به‌لداد ۹ ی
جیادی به‌که‌می ۱۲۰۴» له به‌ره‌نه‌وه‌ی ره‌نجوری خزی له روداوه‌کان و داووده‌زگای
بایانه‌وه نزیک بوه ره‌نگه دیاریکرده‌که‌ی نهم له هه‌مویان زیاتر جنگی باوه‌رین.

۱۱. الکرکوکلی: ۱۹۳؛ البصری: ۲۰۱ - ۲۰۲؛ العزازی: ۶ / ۱۰۷ - ۱۰۸.

۱۲. الکرکوکلی: ۲۰۳؛ البصری: ۲۱۱؛ العسری: ۴۷؛ العزازی: ۶ / ۱۰۹.

۱۲۰. ره فجوری: «دانانی نیراهیم پاشا له سهر سلیمانی به تنیا سالی ۱۲۱۲ له
 ۱۶ ی ذولقده عیده داه»
۱۳. الکرکوکلی: ۲۲۲ - ۲۲۳: البصری: ۲۴۷: العمری: ۶۲.
۱۴. الکرکوکلی: ۲۲۳.
۱۵. الکرکوکلی: ۲۲۳: البصری: ۲۴۷ - ۲۴۸: العزازی: ۶ / ۱۵۵.
۱۶. یدکنی له شعره کانی مهولانا خالید نهم قه حسیده یه به فارسی:
 از پس حمد ملک ذوالجلال
 بعد درود مه برج کمال
 به که به اوصاف شه دادگر
 خامه گنم رشک ده نیشکر
 ان شه دریا دل والا تبار
 داور دارا سیر جم وقار
 کوه شرف، کان سخا و هنر
 هر که شود از کرمش بهره ور
 رتبه (ی) غالیش بدانسان شود
 تاج سرش صیقل کیوان شود
 کشتی تن در یم احسان او
 خرد کند موجه (ی) توفان او
 خصم خجل گشته (ی) شمشیر او
 چرخ سراسیمه (ی) تدبیر او
 خواست برد سر به دراز امر او
 خورد دو سیلی ز کف قهر او
 اینکه بر او چشمه (ی) شمس و قمر
 مانده نشان بسته ز جوا کمر
 شاهد اقبال در اغوش او
 صد جم و کی غاشیه بر دوش او
 عالم و رغبت ده ایاب شرع
 ارض و سمائی است به اصل و به فرع
 گشت ز هنامی او پیش ازین
 اثر نمرود چو حلد برین
 تا زده ان مهر عدالت علم
 رخت برون برده ز عالم الم
 باز به گنجشک دهد دانه را
 شمع نسوزد پر پروانه را

الغرض از حمایت امن و امان
 داغ نهذ بر دل نوشیروان
 مهدی اگر گردد ازین باخبر
 «بحسبه سنه خیر البشر»
 بانی این بلده (ی) جنت نهاد
 رشک ده روضه (ی) «ذات العماده»
 بس که فرح می دهد ان گلستان
 حافظ شیراز بلاغت نشان
 بیند اگر یک نفس جای خویش
 نسج کند نعت معصای خویش
 کرد مرده حتم سخن اینچنین
 «انک فیها لمن الخالدین»
 معتدی: ۲۲۹ - ۲۳۰.

سهره تا و کزنایی عه قیده نامه گوی مولانا خالید

بند کتاب عقیده نامه گردیده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ تَسْتَعِينُ

اگر کسی در پرست اسلام جبه اسلام پنج رکن عیبه

لله عمو مسلمان عاقل بالغی واجب له زانیت علمین

بی بکا اول اونه اشهد بدل در انم یقین بران

ولیم اختیار آن لا الهه هیچ معبودی بخوابیه

لا ینبیه پرستن بی الا الله الا و زانه نه بیست

واجبه بولم بی نبله تمویضی کمال عیبه هیچ نقیص نه

آسا حسابیان لکل یکن سیدین بواویده کنه کار

ناوینه جهنمی خلاصیان یکن لعذاب جواریدین بواویده

که جهنمیان بدین دروغ لپاش اوانه پنجوین بواویده

مرتبه جا که عالی یا به بلند یان بدله لبشتی ۴

نفت کتاب عقیده نامه گردیده

صفحات هفت مولانا خالید

رحمه الله علیه

کامله از زبانه

میان

۷. نوره حمان پاشا: خولیای سوره خوی

-۱-

نوره حمان پاشا له ۱۲۰۴ ک (۱۷۸۹ز) دود خوگسمرانی بهرده وام بو تا ۱۲۱۲ ک (۱۷۹۷ز). له دود مارویه دا ولات بهردو سوره ووه چو نامایش چمپی بو. کاروباری ولاتی به ریختگی بهریوه نه برد. والی به پنی ی سورنی والیه کانی پش خوی به نوو سست مسری باهان مارویه کوی دا درتو نسته ووه جنگیر پنی و به ماله که بیان په که، پخت.

مارویه کوی درتو بو نسیر اهییم پاشا به گزته گسری دور له کاروباری سیاسی له به عداد بو. والی ویستی ناوړه کوی لی پداته ووه. ناروی به دوی نوره حمان پاشا دا بچه عداد. نه خوش بوله ناو، تخته پوهان دا هینان بزه عداد. به لاه نه کهل خوی دیاری ی زوری هینا بو. نه، نه چل دست جل و، هرهش و، پاره. والی نوره حمان پاشای له به عداد گل دایوه. به بیانون به خوشه ووه که گوايه کاروباری ولاتی پنی بهریوه نابری ناوچه ی باپانی من سنده ووه دای به نسیر اهییم و، نه ب کویه و هریری له دهس دا هینسته ووه. نوویش سپتر درای به سلهیم به گی برای. دوسو پیونده کانی نوره حمان پاشا چونه کویه (۱۲۱۲ ک / ۱۷۹۷ز). (۱)

چوار سال نوره حمان پاشا به دوسه مسری له به عداد مایوه. سلهیم به گ سر بهرشتی کویه نه کرد. له کهل مستهفا به گی حاکمی روه اندز بو به شهر بان (۱۲۱۶ ک / ۱۸۰۱ز). په کتی له سر کرده کانی هینزه که ی سلهیم به گ کوزرا. مستهفا لای والی ی به عداد شکاتی نه سلهیم کرد. والی داوای له سلهیم کرد له کهل مستهفا پیک من. به لاه سلهیم فرستی له مستهفا به گ هینا نزدیک نالکون کویری کوشنی. والی له مه توره بو. فرمای دا به نسیر اهییم پاشا، سلهیم بگری و، روهانه ی به عدادی بکات. سلهیم له پش دا هلاک بزرگه رکوک و، دواپی خوی چوه به عداد.

والی خوی له به هانه بوله نوره حمان پاشا. گوايه «یاخی نه بوله و فرمانان ی له به عداد ووه پنی نه کرانه نهمی کرد به سبار، کویه و هریری لن سنده ووه و، دای به محمد به گی محمود پاشای کویه. نوره حمان و سلهیم گرت و، به گیروی روهانه ی زندانی حیللی کردن (۱۲۱۶ ک / ۱۸۰۱ز). (۲)
نوره حمان، قبی له محمد پاشا هلاکرت. پاشان توله ی نهمی لن

کرده‌وه.

دوای گرانى نوره حمان پاشا و سولیم بهگ، براکانى: خالید بهگ، نه حمده بهگ، عهبدوللا بهگ و، نامزاکانى به چواره سواره وه په نایان بۆ موسل برد. محمده پاشای نال جه لیلی دالدهی دان و، دایه زانندن و، موچهی مانگانهی بۆ برینه وه. لای والی به عدادیش «شفاعهت» ی بۆ کردن. والی لن یان خوش بو. (۳)

-۲-

لهم ماوه یه دا تا عون له به عدا بلاو بوه وه. ههروه ها وه هابییه کان هه لیان کوتایه سهر که به لا و نالایان کرد و نزیکه ی ههزار که میان کوشت. والی فهرمانی بۆ عهلی پاشا دهر کرد بچن بۆ دهر کردنی وه هابییه کان و، خوشی له ترسی نه خوشی به ماله وه چو بۆ خالص.

وه زهر سلیمان پاشای که وه مرد (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز). نزیکه ی ۲۴ سال حوکمی به عدادی کرد بو. وه زهر ۳ کوهر و ۴ کچی هه بو. کوهره کانی: سه عید، صالح، صادق، پچوک بون. که چه کانی دوانیان درا بون به شو: په کینکیان هاوسهری عهلی پاشای که هیه وه، نهوی تریان ژنی سولیم ناغای موته سه پرپی به صرا بو. دو که چه که ی تری: په کینکیان ماره بهری داود ناغا (داوایی داود پاشا) و، نهوی تریان ماره بهری نه صیف ناغا بو.

وه زهر بهر له مردنی وه سیتی کرد عهلی پاشا، که به کتی له کۆله نازاد که وه کانی خۆی و زاوایشی بو، جینگی به گریته وه و، داوای له وانی تر کرد هه مویان گوترا به لی و پشتگیری به کن.

نازاوه به کی که وه دژی عهلی پاشا دهستی بن کرد. سه رۆکی په نیچه ری و سولیم ناغا له پشتی نازاوه که وه بون. بۆ نهوی نازاوه که به خه وین، وستیان سه عید به کی کوهری سلیمان پاشای که وه له جینگی والی دابنن. سولیم بۆ به هینز کردنی خۆی، ناردی نوره حمان پاشا و سولیم به کی برایان له حیلله هینا یه وه به عداد و نازادی کردن. نازاوه درتزه ی کیتشا. سه ره نجام عهلی پاشا نازاوه که ی دامرگ نده وه. نوره حمان پاشا هه لات به لاق له نه عظه مییه گیرایه وه. سولیم به کی برای دهر باز بو بۆ موسل. نوره حمان پاشا خهریک بو لهم هه رایه دا سه ری تن دا بچن. محمده پاشای نال جه لیلی و، چند پیاوماقو لیککی والی بۆی تنی که وتن له مردن رزگاریان کردن.

عهلی پاشا له نه سه موله وه دانرا به وه زهری به عداد (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز). (۴)

نوره حمان پاشا له به عداد نیسته جی بو. وه زهر نه یوست له خۆی نزیک به خاته وه.

لهو لهشکرکښه دا که علي پاشا پو سر بلپاس و په نږدیه کانی سنحاری کرد، داوای له نورو حمان پاشا کرد نویش بهشدار یی. نویش ناردی به شویڼ سلیم بهگ و براکانی دا، که له کاتی پشیریبه کهی بهغداد دا رایان کرد بوه موصل و نال جلیللی دالدهی دابین، هاتن و همویان له بهغدادا کښونهوه.

والی، نورو حمان پاشا و، محمدهد پاشای نهویر پاشای کښه و، عهبدولعه تاج پاشای پاچه لانی خسته پال خزی. فهرمانیشی دا بو، نیراهیم پاشای پانیش، له لای خښه وه، په لاماری بلپاس پدا بلپاس سرکوت و تالان کرا. لهشکر روی کرده سنجار. له بهحتی نورو حمان پاشادا، نیراهیم پاشا له موصل دا مرد و، بهمش ملتزمینکی بههیزی له کول بروهه (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز).

علي پاشا ولسی خالد پاشای نهحمدهد پاشا له جنگهی نیراهیم پاشای برای دا دانی، گوره پیاوړه کانی بابان، نورو حمان پاشایان پمستند کرد. والی له سر داخواری نهوان نورو حمان پاشای دانایه وه به حاکمی بابان (۱۲۱۸ ک / ۱۸۰۳ ز). (۵)

وهاییبه گان پروه بهصرا کشا بون. دهوله تی عوسمالیپاشای خست بوه غابله وه، سوتشان فهرمانی دهرکرد پو والی ی بهغداد، ته میمان بکات. نویش کهوته خزی و به لهشکره وه روی کرده حیلله. نورو حمان پاشای بابان و، محمدهد پاشای کښهش بانگ کران. دواي چند روزی پاشای بابان که پشه باره گای و وزیر. وزیر سلیمان بهگی که هه ی خوشکهزای و، نورو حمان پاشای ناردده سر بهصرا. لهشکره که «زویتر» ی بی و روی کرده «نهحسا» و، به چند په لاماری و هاییبه گانسان دهر پراڼد و، زوریان لن کوش و، به سرینان دا سرکه و تن. له لهشکرکښه دا به هزی که رمای بیانه وه، سمدان که می بابان مردن. نورو حمان پاشا هاته وه حیلله.

له هه له دا شینخی خه زاعیل سرکښی کرد بو. وزیر خزی و، نورو حمان پاشا و، محمدهد پاشای کښه ی بردنه سر. دواي سر که تن که پراڼه وه. وزیر، نورو حمان پاشا و محمدهد پاشای کښه ی له حیلله دا هښه وه تا ماوه بهک ناسایش و نارامی ناوچه که را بگرن و نوجا بگه رینه وه کورستان. خښی (۲۲ ی ذیلحه جمعی ۱۲۱۹ ک / ۲۰ ی مارتی ۱۸۰۵ ز) که پراڼه بهغداد. (۶)

دواي مانگ و سوتی، خالد که هه ی سرزکی ناساکانی والی له حیلله وه که پراڼه بهغداد. دواي ۸ روزی تر، نورو حمان پاشا و محمدهد پاشای کښهش نیرنی که پراڼه و بان بڼ درا. چند روزی کی که می خایاند هه وال که پشته والی که

کۆکردنەوهی هیزه‌کاسی خێلی عویند.

والی. دسان داوای له نووڕه‌حمان پاشا و محهمهد پاشا کرد هیزه‌کاسیان کۆ بکه‌نوه و، به نووڕه‌حمانی راگه‌یانده که رکوک له که‌رکوک دا چاره‌ی بێ و، داوای له محهمهدیش کرد به هیزه‌که‌یه‌وه بکاته لای نووڕه‌حمان و، پشکه‌وه روه‌و هابو بپۆن. واکو سوسه‌ری «دوچه» باس نه‌کا، وهریر رقی له هه‌ردو کسان بوه، چونکه «یه‌که‌میان به هه‌م‌وهره‌که‌یه‌ک له پابه‌ی وه‌زیری که‌م نه‌کردوه»، و «دوهمه‌شان له نووڕه‌حمانی بۆ ديارن کرا بوو» وهریر نه‌بوست به هه‌رچی چۆنی بێ له کۆلی خۆیان بکاته‌وه» (٧)

له حه‌نگه‌یه‌ک به ساوی «بەت» (١٨) روه هه‌ردو کسان به یه‌ک گه‌ه‌ش. نووڕه‌حمان رقی کۆنی له محهمهد هه‌لگرت بوو. هه‌لی به دهره‌ت رانی و کوشی، رۆژیشی نه هیزه‌که‌ی کوش و تیل و په‌ره‌وازه کرد. و «الشی» به داوای لیبۆزنه‌وه، ناگادار کرد و، چوێته‌که‌رکوک. (٩)

والی لهو کاله‌دا نه‌نه‌توانی شتی به‌رامه‌ری بکا. هه‌ندێن گله‌ی لێ کرد و، نامۆگاری کرد جارێکی تر شی و ده‌ دووباره به‌گه‌نوه. بۆ نه‌وه‌ی زیاتریش داسای یه‌ک مۆلکی کۆژرای به بکوێ به‌خشی. کۆمه‌ هه‌ری بێ سيار و قهرمانی بوو. لاره.

- ٥ -

مۆته‌سه‌ره‌ری گه‌رکوک، وه‌زیری ناگادار کرد که گوايه هیزه‌که‌ی نووڕه‌حمان پاشا، له رنکه‌ی گه‌ر له‌وه‌ی دا، زانی له کشتوگێلی خه‌لکی داوه و، لالان و به‌زی کردوه و، خه‌لکی کوشتوه. له لایه‌کی تر شه‌وه، وه‌زیر گومانی په‌یدا کرد بوکه خالید ناغای که‌هه و عه‌بدوللا ناغای «مۆته‌سه‌للم» ی پشوی به‌هه‌را، به نه‌یتی له گه‌ل نووڕه‌حمان پاشا رنک که‌وت بێ و ده‌گواستی بێ بێرن. هه‌روه‌ها نووڕه‌حمان دیوانی وه‌زیر، محهمهد فعیضی لولوفولایشی له‌م باسه‌دا ناوانار کرد.

وه‌زیر، له پش دا نه‌و دوانه‌ی گرت و، به‌ندی کردن. سینه‌میشی لاره. ئیجا که‌وته هه‌لگه‌یه‌ نه‌وه‌ی بابانه‌کان، بابانی بریبه‌وه بۆ خالید به‌گی کۆری نه‌حه‌مه‌ پاشا، که چهند مانگی بوو ده‌وه‌ی نامیدی کرا بوو یارمه‌تیدانی قوباد پاشا، کۆیه و هه‌ریشی بریبه‌وه بۆ سلیمان به‌گی کۆری ئیبراهیم پاشا و قهرمانی باشایه‌تی و خه‌لعه‌تی بۆ ناردن.

وه‌زیر له مانه‌وه‌ی خالید که‌هه و عه‌بدوللا ناغای به‌ندکراو نه‌سه‌مه‌یه‌وه، به‌که‌مبانی کوش و، دوهمه‌شانی به به‌ندی نه‌وی کرد بۆ به‌هه‌را. ئیجا له ٥ ی رهمه‌یی یه‌که‌می ١٢٢٠ ک (٤ ی حه‌زیره‌ی ١٨٠٥ ز) دا رۆی کرده کوردستان بۆ په‌لاماردانی نووڕه‌حمان پاشا.

نووڕه‌حمان که زانی والی له کۆلی نابسته‌وه، ده‌پیشخه‌ری کرد، وستی به

نور محمد خان که رانی والی له کوتلی تابسته. ده میانشخوری کرد. و سنی به خوشی بازی بگا. که لکی بهو. ناچار که ونه حوی له لایه کهه. ششلی عوبند: حاسمن نال همهده. ششلی غریز. همهده نال همهده بیگ کرد بزهاوکاری و له قهرده حاسمن دا جنگیری کردن. له لایه کی تروده. بزهاوکاری له غمیدولمه تاج پاشای دینه و باجه لان و راهان. سهلم به کی برای به ۵ سده سوارده نارد سده و. برای نا و لایه که کی گرت. خوشی بزهاوکاری حاسمن به کی نامزای ساردا. که له موسلی و هدولیر دا لشکری خرم نه کرده.

والی ی موسلی زیاتر له هزار که سی بزهاوکاری حاسمن قاسم ناغای. مومنه سلمه ی هدولیریش له گول خالد به کی بابان هزار که سیکان کوف کرده. به هیزه به کسان گیره و به روز بالون کوفری کسان. نور محمد خان پاشا و لایه بز غمیدولمه به کی قهرده مسه دارا لایه سر کرده ی هیزه که ی موسلی نارد له نالون کوفری به پیریتسه. نهو گوفری به دایه و حاسمنی هیزه که ی حسیوت. به پیکشتی حسیوت گای. نور محمد خان پاشا هیزه کی نارد سدریان. خالد به کی و حاسمن قاسم ناغای به زحمت له میردن دهر باز یوزی هیزه که حوی هیزه ناوی «ری» و. له هیزه که ی موسلی ۵۰ کهس له سر کرده کسان و ۲۰۰ سوار و ۲۰۰ پیاده خوری له ناودا لکان. له هیزه که ی هدولیریش ۱۰۰ کهس لکان و ۱۰۰ کهس به زیدویه تی به دیل گیران و پوت کرانه و. لشکری به باسش ۲۵۰ حسیوت و رما به کی زور چهک و ولاح و نازوقه ی دهن کهوت ۱۰۰ ی به سعی دوهی ۱۲۲۰ ک / ۹ ی حوزیرانی ۱۸۰۵ ز) (۱۰۱

حوزیر به کی برای خالد به کی. حوی له شمه دا دهر باز کرد. له پیکی دوزخورد ماتو و به یاتوه حوی که یانده وزیر و پوتی شمه دکه ی بز گنیه و. نور محمد خان پاشا کشایه و قهرده حاسمن. وزیر له لشکری که ی که ی شمه کهر کوک و نور محمد خان ناگادار بهو. ناچار کشایه و دوا و به روز دهر به ی بازبان. ششلی عوبند و ششلی غریز هیزه که ی و یوزان کرده سنجار به روز حاسمن و له یوزه بز شامه. به لایه له پیکه دا که ونه بز به ی شمه کهرانی نیلی شمه کرده. کوزران.

نور محمد خان پاشا له دهر به ندی بازبان دا سهلم گیری قایم کرد و. دهی دهر به ندی گرت. له لشکری وزیر که ی شمه سدریان. خالد و سلیمان و دهستونیه ده کانیان له گول بو. وزیر بز پیکه به کی ناسان نه که را که پشت له هیزه کانی بابان پگرت. خالد و سلیمان پیکه به کسان دوزیه و نور محمد خان پاشا نه یگرت بو. پشتی هیزه کانی نور محمد خان پاشا گرا. شمه پیکی قورس قوما ۲۰۰ کهس له له لشکری بابان کوزرا. نور محمد خان پاشا شکا. عملی پاشای وزیر فرمانی دا سوری دیل و کوزرا و کانی بابان سرن. ۶ سوری لپ پر کرد و به دیاری ناردی بز دهولت. نور محمد خان پاشا ناچار به روز به کانه ولاتی نرده لان (۱۲۲۰ ک / ۱۸۰۵ ز).

بژ بنکهای میرایه‌تی غویان. خالد بژ سلیمانی و سلیمان بژ کویه. (۱۱)

- ۶ -

نور و حمان پاشا پهنای بژ نه مانوللاخانی والی نورده‌لان برد. (۱۲) له سه‌قر
نیشته‌حق کرا. وزیر ده‌ستی به‌سور سلیمانی دا گرت. نه مانوللاخانی نورده‌لان
کیشته‌ی نور و حمان پاشای گه‌باندۀ فم‌تخمدلی شای قاجار. رژیشتی نور و حمان بژ
نیران ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌کی دیپلوماسی له پیوندیه‌کانی هردو دولت دا دروست
کرد. والی به‌غداد نه‌حمده‌چله‌بی بژ گفتوگو و گیراندنه‌وی نور و حمان پاشا
نارد بژ تاران. نه‌حمده‌چله‌بی له گفتوگوکانی دا له گهل کاریه‌ده‌ستانی نیران به
نه‌نجامی و سترای نه‌گه‌یشت.

فم‌تخمدلی شا نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی بژ والی به‌غداد نویسه‌ی به‌میرزا
محمد هادی خان و فانیع نیکاردا ناردی (۱۲۲۰ ک / ۱۸۰۵ ز). له نامه‌کی
دا داوای له والی کردبو له نور و حمان پاشا بیورن و، بیگیریتنه‌وه سهر جینگه و
رژیکه‌ی خوی. (۱۳)

والی گوئی نه‌دایه‌ تکای شا. سلیمان به‌کی فم‌خری بژ دوباره‌کردنه‌وی
خواستنه‌کانی ناردوه بژ دهریاری شا. له کاتیک دا سلیمان به‌گ خمریکی گفتوگو بژ
له گهل کاریه‌ده‌ستانی نیرانی نور و حمان پاشا گه‌یشته‌ تاران و سهردانی
فم‌تخمدلی‌شای کرد و، دایناه‌وه به‌حاکمی بابان. فم‌تخمدلی شای ریزی زوری له
نور و حمان پاشا گرت. نیگاری نور و حمان پاشا له ریزی پیاده‌گوره‌کانی نه‌و
سهرده‌مه‌دا له سهر دیواری «کاخی نیگارستان له تاران کیشراوه. شا فرمانی دا به
محمد محمد علی میرزا، که نور و حمان پاشا بیاتوه سلیمانی. (۱۴)

عه‌لی پاشا گوئی نه‌دایه‌ داواکانی شا. له باتی نه‌وه خوی بژ هیرشیک
گه‌وره‌نامه‌ده‌کرد.

محمد محمد نهمین نا‌شا، به‌کن له سهرکرده‌کانی، له گهل چهند تسپ سواره نارد
بژ یارمه‌تی خالد پاشا. خویشی له به‌غداوه به‌رئ کهوت له سبروان په‌ریه‌وه
گه‌یشته‌ شارهبان. خالد پاشای حاکمی بابان و، عه‌بدولفه‌تاج پاشای
مورته‌سهرپی‌ی درنه و باجه‌لان و، حه‌سهن خانی قه‌بللی گه‌یشته‌ لای. نه‌مانه‌ ره‌شان
واسو: پیش نه‌وه‌ی هه‌نگاو بنشین پرس به‌بابی عالی بکری. به‌لام وزیر پنی له
سهر رهنی خوی داگرت.

وزیر، «زه‌هاو» ی کرد به‌بنکهای خوی. به‌رای هیزه‌کانی گه‌یشته «پای تاق»
و «ماهیدشت». گه‌وته‌ راووروت و تالان. خهلکی کرماشان ترسان هه‌ندیکان
چون بژ هه‌مه‌دان. نهم هه‌والانه‌ گه‌یشته‌وه شا. شا فرمانی دا به‌محمد محمد علی
میرزا یارنرگاری سهر بکا و، نه‌گه‌ره‌اته‌ ناو نه‌رزی نیرانه‌وه دهریان به‌کن.
هه‌روه‌ها فرمانی دا به‌فهره‌جوللاخان بچی بو یارمه‌تیدانی نه‌مانوللاخان و
نور و حمان پاشا.

و وزیر هینزکی ۳ تا ۴ هزار کسمسی له چه کداره کانی کزیه و همریر و
 کهرکوک به سمرگردایه تی سلیمان که هیه نارد بو پارمهی خالید پاشا.
 بابی عالی فرمانی داسو به علی پاشا ریزی پیمان نامه کزنه کان بگری و ،
 هیچ له شکر کشییه ک بز سمر نیران نکا . کانی نعم فرمانه هات نوردوی والی
 سنوریان به راند بو.

سلیمان که هیه کابرایه کی هه شه بو . له پای تاقوه به رهو شاره زور کشا بو .
 له گهله هیزه کی خالید یه کی گرت بو وه . خالید و بست بوی قابعی بک ماوه یه ک
 پشوبه له شکره کی بدا بز حمت بو وه . کوئی ی لن نه گرت بو . له سنور تیه پری بو
 که بشت بوه زریار . له ماوه ی چند روزنکی کهم دا پینگه یه کی شاخوی سه حتی پری
 بو . له شکره کی و ولاخه کانیان ماندو بون .

نوره حمان پاشا له بهشت پشوبدن په لاماری دان . له ماوه یه کی رور کورت
 دا . زیاتر له هزار کسمی لن کوشتن . زورشیان گیران له وانه سلیمان که هیه . خالید
 پاشا به زحمت دهر باز بو . نه مه سمرکه و تینکی گه وه بو بز نوره حمان پاشا
 (حمادی دوه می ۱۲۲۱ ک / ۱۸۰۶ ز).

کانی نعم هه واله به وزیر که بشت حوی له شیروانه بو . محمدهد علی میرزا
 نعم ده ستریشیه ی پومی کرد به بیاسوی راوووت هینزکی نارد سنوریان به راند
 هه تا قزراپاتیان تالان کرد و گه رانه و نیران . (۱۵)

نیرانییه کان ، محمدهد علی میرزا له لایه ک و ، نه مانوللاخان له لایه کی
 تروه نعم سمرکه و ته به هی حویان نه زانن . به لام وه کو رنج نه بگریته وه . هینز نیران
 نه که و تونه ته شه پوه . نه وه ی شه پوه کی کردوه و هینز پومی شکانده ، نوره حمان
 پاشا و نه و هینز ی بابان یوه که له گه لی بون . له شه پوه دا سه لیم به کی برای
 نوره حمان پاشا کوژرا . سه لیم به ک له فرمانده نازاکانی نوره حمان پاشا بو . (۱۶)

- ۷ -

میرزا شه فیع سه دری نه عظمی نیران له نامه یه کی دریزدا بز نیراهیم
 پاشای سه دری نه عظمی عوسمانی نویسی بوی که رهفتاری حرابی علی پاشای
 والی ی به غداد وای له نوره حمان پاشای بابان و نبله کانی عه ره ب کردوه بیزار بن
 و رو بکه نه نیران . کار به ده سانی ده و نه ت نامزگارسان کردوه که نه وانه ناشت
 بکاته وه به لام له بهر نه زانی به قسه ی نه کردون . خوی به هینزکی عه ره ب و
 وهاییه وه روی کرده کیرنه له کرماشان و ، سلیمان که هیه و خالید پاشای له
 سلیمانی و شاره زور وه نارد کوردستان . شازاده محمدهد علی میرزا ...

نه کهر شاره زایه ک به تیرن بز لینکولینه وه نه زانن لاشه ی کوژرا وه کان له نوری
 کام مهمله که ت دا که و توه و کام یه ک له م دو سپایه پنی ناوه ته سنوری نه وی
 تروه . (۱۷)

والی کشایهوه به بغداد. شمع به سعوری حم. اعنی، که له به جهت دانه بشت. می شمعاعت بارده لای محمدهد علی میرزا و له وینوه چو پوزاران بسف ایسای. والی ی تمیزم. به شعی به محمود نه مددی بو لای عه بیاس میرزا دارد یو شمعاعت بر شعیس له به بحس. به لعهنی شا. سلیمان که عیسی دارد شرد و له گدل میرزا صدیق خانی و ده شمع بگاردانارد سهوه یز به بغداد (۱۸۱)

نعم شهره له گینگ داروی دا به مرسته نه بوست هاو به ی بشته کی دوقولی له نینوان عه جهه و روم دارنگ بخت. ناپلیون یز نهو مه به سته ده سته به کی نوته رایه تی تیکه لای له گه وره نه فسران و شاره زایان، به سر و کایه تی جه نوال گاردان، نارد بو یز نیران.

شیخو لئسلام لقا نسراهم، که به سفارت نیردرایو یز نه سته مول له گدل محمدهد ره فیع نه فندی دا گه رایهوه یز بیاس یه کگرتنی ۳ قولی. ره فیع له گلوگوکی دا له گدل عه بیاس میرزا و میرزا عیسی قایقام به هیچ نه نجامینکی سرکه وتوانه نه که بشت له به رنهوه گه رایهوه نه سته مول (۱۲۲۲ ک / ۱۸۰۷ ز). (۱۹)

- ۸ -

دوای نه شهره نهو ره حمان پاشا گه رایهوه سلیمانی. والی به ناچار خالید پاشای لهره و نهو ره حمان پاشای دانیهوه به حاکمی باهان. جه نوال گاردان له به کن له پاپرتیه کسان دا بو شام بیانی، و وزیر دهرهوی ناپلیون، له به باره یهوه هه لسه نگاندنی خوی نویسه:

« له دواییه دا راستی نعم هه والیم پتی که بشته که خه لعه تی پاشا به تی شاره زوریان به نهو ره حمان پاشا داوه. له گدل هه مو نهوش دا و دهره که وی ناشتی نینوان سلیمان پاشا و نعم سرکه رده یی کرد. دیسان شتیکی رواله تی. » (۲۰)

- ۹ -

تاقمینگ له کار به ده سته کانی به بغداد پیلانیکیان له علی پاشای و وزیر گنرا. به جه نهمر کوشتیان (۱۲۲۲ ک / ۱۸۰۷ ز). سلیمان که هبه به مزقته بو به قایقام. بابی علی یوسف حیا پاشا. صدری پینشو و والی ی نه رز زمی. دیاری کرد بین به وزیر به بغداد. والی تازه پینش نهو یی بگاته به بغداد. خه لعه تی بیوردی یز نهو ره حمان پاشا ناردوه. پتی نه چن نهو ره حمان پاشا لهو کاته دا نو میندی به کار به ده ستهانی عوسمانی نه بویت و. زورتر به هیوای پشیمانی نیران بویت. نه مه ی کرده به هزه کی تری حوزنریک خستهوه و باوه به ده ستهانی نیران. بیوردی و خه لعه ته که ی ناردوه یز شازاده محمدهد علی میرزا. له نامه که ی دا نویستی:

وزیر دهری بیرون، نه‌چنه ناو قه‌لم‌مره‌وی عوسمانییه‌وه.

پایه‌برز ده‌ستی هه‌لنه‌گرتوه له داراگانی سه‌بارته به عسیراتی عه‌ره‌ب و گه‌لم‌مره‌وی به‌عرداد و به‌حصرا. یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک دان به‌وه‌دا نه‌تی که چاره‌روانی هه‌لی له باره بۆ نه‌وه‌ی بیان‌گری. به‌لام دیاره پتیرسته سلیمان پاشا به ته‌واوه‌تی پتیره‌وی نیران بکا، نه‌گه‌رجی دیار نه‌یه که پایه‌برز ده‌ستی هه‌بهرتی له دانانی نه‌ودا به حوکمرانی به‌عدا. لای وایه له‌م کاره‌دا یارمه‌تی نه‌وی داوه، چونکه که سلیمان له شه‌ری عه‌لی پاشا له گه‌ل نه‌وره‌حمان پاشا دا به دیل گیرا، نه‌و نازادی کرد. پاشای به‌عرداد ریعایه‌تی نینگلستان و نیران نه‌کا: ریعایه‌تی نینگلستان نه‌کا به هزی به‌صراو بازگرنی له‌وتوه له گه‌ل هیند. ریعایه‌تی نیرانیش نه‌کا چونکه ناگاداری رسته‌کانی فته‌ج عه‌لی شایه و، ترسی هه‌یه له‌ده‌ستیره‌زدانی نه‌و هه‌میشه به ق‌رائجی نه‌وره‌حمانی یاخی. به‌لام نه‌فره‌تیکی توندی به‌رامبه‌ر هه‌ر شتن هه‌یه که ناوی نیرانی پتیه‌ی. (۲۶)

- ۱۱ -

سلیمان که‌هیه که به سلیمان پاشای پچوک (کوچک سلیمان) نام‌راوه بو به وزیر. به‌الهی ده‌ستایه‌تی له گه‌ل شای نیران دامه‌زواند بو.

نه‌وره‌حمان پاشاش گوئی ی نه‌نه‌دایه وه‌زیری به‌عرداد به سه‌ره‌خیزی کاری نه‌کرد. وه‌زیر له‌شکری سازدا بۆ سه‌ری. سلیمان تیشکانه‌که‌ی زرباری له چاوی خالید پاشا نه‌ناسی. خالیدی فه‌راموش کرد بو. به‌لام محممه‌د پاشای کوپی خالید پاشا و سلیمان پاشای کوپی نییراهیم پاشای کرد بو به هاوده‌نگی خزی.

نه‌وره‌حمان پاشا به خۆکه‌وت. چوار تا پینج هه‌زار که‌سی ناماده کرد. نه‌مجاره‌ش له ده‌ریه‌ندی بازبان دامه‌زرا. (۲۵)

والی، وه‌کو جاری پینشو، نه‌میش رسته‌ی پشت له هیزه‌کانی نه‌وره‌حمان پاشا بگری. له لای راستی ده‌ریه‌نده‌وه، تفه‌نگ‌چییه‌کانی که‌رکوک و هه‌ولنیر و هه‌ندیکی بابان به سه‌رگرده‌یه‌تی محممه‌د به‌گی که‌هیه‌ی وه‌زیر و، به چارواغی محممه‌د به‌گی کوپی خالید پاشا و، له لای چه‌په‌وه سلیمان پاشای کوپی نییراهیم پاشا، به شه‌و له هه‌ردو لاوه سه‌رکه‌وتن و شوته‌کانی خزان گرت. که رۆژ بو‌وه‌وه فزله‌کانی سه‌رشاخ له لای خۆپانه‌وه و، وه‌زیریش روه‌رو له ده‌ریه‌نده‌وه هیزشيان کرده سه‌ر سه‌نگه‌ره‌کانی له‌شکری بابان. نه‌وره‌حمان پاشا به‌رگه‌ی نه‌گرت. به شکاوی کشایه‌وه. محممه‌د و سلیمان تا قزله‌جه به دوی که‌وتن (جیمادی یه‌که‌می ۱۲۲۳).

وه‌زیر سلیمان پاشای به حاکمی بابان و، محممه‌د به‌گی به موته‌سه‌ره‌ی قزیه‌ دانا. خه‌له‌ته‌ی له به‌ر کردن. (۲۶)

خالید پاشا له‌میشر بو فه‌راموش کراوه‌ی بن سوچه و بن کار له که‌رکوک دانیشته بو. پینج تا شه‌ش سه‌د سواری کۆکرده‌وه له به‌ینی کفری و قه‌ره‌ته‌په‌وه چو بۆ

ره‌ها و نه‌ونه جو بؤ دای نوره‌حمان پاشا بؤ مهربان.
و وزیر بؤ نورهی شیشه که گه‌وره نه‌بن سلیمان پاشای له سلیمانی کنشایه‌وه
به‌عقداد. مه‌نده‌لی و خانه‌قین و علیا‌وای پین به‌حشی. مولکی بابانی دایه‌وه به
نوره‌حمان پاشا (۱۲۲۳). (۲۷)

- ۱۲ -

سکالا و گازانده له سلیمان پاشای و وزیر زور که یشتیه بابی عالی.
دست‌دریزی کردیه مهر سنوری هندی له ولایه‌ته‌کانی دراوسنی ی. پیش نورهی پین
به وزیر به‌لشی دابو قه‌ره‌زگانی والیه‌گانی پیش خوی بداته‌وه. بابی عالی
نهرست کوتایی به ده‌سلاتی مه‌مالیک به‌تینی و، به‌عقداد راسته‌وخو بخانه‌وه
ژنده‌ستی نه‌سته‌مول.

له نه‌سته‌موله‌وه حالت محمد سعید. سرؤکی دیوانی هومایونی، هاته
به‌عقداد. ده‌سلاتی تعاوی گوتینی و وزیر و دانی و وزیرکی تازه‌ی دراوسیه.
نه‌نانه‌ت فرمانی و هزاره‌نی هینا بو تمنا جنگی ناوه‌که‌ی به بؤشی هینلراره‌وه، بؤ
نورهی خوی کئی به په‌سند زانی پینوسن.

حالت داوای له سلیمان کرد: یان به ریکریکی دهرامه‌تی دولت بنیری،
یان واز له پایه‌ی و وزیر به‌تینی. (۲۸)

حالت ماوه‌یک له به‌عقداد مایه‌وه هیچی پین نه‌کرا نه‌پوانی خواسته‌کانی
دولت به‌تینه‌دی. نه قه‌ره‌زگانی پین وهرگیریه‌وه و نه وزیریشی پین لا‌برا. له به‌ر
ده‌سلاتی زوری و وزیر نه‌پوترا نیازی راسته‌قینه‌ی خوی بدرکینتی. به ده‌ستی به‌تال
به‌عقدادی به حق هینشت و چوه موسل چاره‌روانی ره‌نی دولت پین.

به‌لام حالت کزلی نه‌دا. بؤ نه‌و مه‌به‌سته، پینو‌ندی له گهل والی ی موسل
کرد. والی ی موسل ره‌زامه‌ندی بؤ به‌جینه‌تانی فرمانه‌کانی دهریری. هه‌روه‌ها
پینو‌ندی له گهل نوره‌حمان پاشای پایان کرد. نه‌ویش ره‌زاسه‌ندی دهریری.
هه‌ردوکیان رقیان له و وزیر بو.

حالت، مه‌حمود پاشای والی ی موسل و شینخی ظفی و میری شه‌مامک و
سواره‌کانی له گهل خوی هینا و له که‌رکوک کزوله‌وه، نوره‌حمان پاشا زیاتر له ۱۰
هزار سوار و پیاده‌ی له‌گهل خوی هینا بو. له ناو نه‌وانده‌ا سواره‌ی خاف به
سهرگردایه‌تی قادر به‌گ و که‌بخوسره‌وه به‌گ. ئیله‌کانی عوبند و غریز و به‌یاتیشیان
گه‌یشتی. سلیمان پاشا خوی ناماده کرد بؤ به‌رگری. (۲۹)

حالت به نه‌نشی خه‌لکی به‌عقداد و کار به‌ده‌ست و دست‌پنوده‌کانی و وزیر
ناگدار کرد که فرمانی لبحرائی دهرچوه. نه‌مه‌ش پشیوی حسته ناو پزه‌کانانه‌وه.
له ناو خویان دا هندی ورده شهر قه‌ومسا. هندی له هینزه‌کانی و وزیر له و وزیر
ته‌کینه‌وه.

هترونگه‌ی حالت به‌رهو به‌لدا کشا، و وزیر به‌ره‌نگاری کردن. شه‌پکی هورس
 پدی دا له به‌لادا هستی شه‌ره که‌دا له‌شکری نوو و حمان پاشا ده‌ور یکی کار به‌گره
 هه‌س له به‌لاداره‌انی شه‌ونکیان دا نریکه‌ی ۸۰ که‌س له سواره‌کسی کوژران.
 به‌کیش له به‌لاداره‌ی به‌کی کوژی نه‌حمه‌د پاشا بو، که ناموزای نوو و حمان پاشا و
 راه‌اشی بو، هه‌ره‌دها ۱۵۰ که‌سی له بره‌ندار بو. سلیمان پاشا هه‌لات بو باو
 نه‌که‌سی عه‌ره‌ب گه‌را به‌کی عه‌ره‌سی خه‌له‌کی به‌هه‌لی راسی کوشی و نه‌له‌کی
 هه‌سایه‌وه بو نوو و حمان پاشا (۱۲۲۵)، لهو رۆژ به‌دا په‌که‌م ده‌سه‌لاتداری به‌لدا
 نوو و حمان پاشا بو. (۳۰)
 به‌لدا به‌ن وزیر بو.

- ۱۳ -

هه‌شتا مه‌ملا تێ ی ده‌سه‌لات له به‌لدا به‌لادا نه‌که‌وت بو، دو که‌س نه‌و
 نیراییانه‌ی سه‌ره‌کاران له گه‌ل کاروباری عه‌ره‌ب هه‌بو چه‌ند نامه‌یه‌کیان ده‌رباره‌ی
 بارو و زخی عه‌ره‌ب بو ده‌رباری نیرانی نوویه.

مه‌مه‌د حسن خان، که ماوه‌یه‌ک «کارگوزاری نیران بوه لای وزیر به‌لدا
 له نامه‌یه‌ک دا بو عه‌سه‌ب میرزا، تانیولسه‌لفه‌ی نیران، لوسپوتی:

«پیش نه‌وی نوو و حمان پاشا به‌یته باعسی نه‌م به‌یته و نه‌ساده و نه‌لانی
 له شه‌ره‌نوره‌ نا نه‌ومانی شه‌ره‌که و چه‌نیته‌ی کوژرانی وزیر، رۆژ به‌ رۆژ و مه‌ به
 مه‌، به‌خاکی پهن و صه‌ره‌کی شه‌هریاری گه‌به‌راوه... سلیمان پاشای باپان نه‌سا
 بره‌نداره و گه‌ره‌وه له‌وانه‌یه‌ به‌گه‌ژن... خه‌لک له‌خه‌یانه‌وه رویان له وزیر و هه‌رگه‌را و
 له‌ی ته‌کینه‌وه... و هه‌ریش که‌ به‌وه‌ی زانی له گه‌ل چه‌ند که‌سی هه‌لات، له‌که‌ناری
 به‌یاری دیاله‌ به‌ده‌ستی عه‌ره‌ب کوژرا... دوا ی نه‌وه فه‌بضوللا ناغای که‌هه
 خه‌را به‌دار و مه‌سه‌ره‌فشی گوشت و داراییه‌کی رۆزی له‌وان و له‌ رۆزی نه‌عسانی
 به‌لدا زه‌وت کردوه... نه‌لین پاره‌یه‌کی رۆزی له‌مه‌مه‌د سه‌عید به‌کی ده‌سه‌ردار
 سه‌نده‌وه و گه‌ره‌شویه‌تی... کوشتی نه‌و که‌سانه و سه‌ندنی نه‌و هه‌مو پاره‌یه‌ له
 خه‌لک. هه‌موی نوو و حمان پاشا نه‌یکات رهنس نه‌فه‌دی و که‌و مسوولیه‌کی
 به‌سایره‌ له‌وئی دانه‌شته‌وه و خۆی له‌هیج ناگه‌به‌ن، هه‌ر که‌سی نوو و حمان پاشا
 به‌گه‌ژن یا لایه‌ری یا دایتن، نه‌و یا که‌میکی تر ده‌سه‌لاتی نه‌ه...

... په‌که‌م جبار کارگوزارانی ده‌ربار... ناگادار کران که‌نه‌گه‌ر به‌یروپای
 کار به‌ده‌ستانی ده‌ولت... به‌یته سه‌ره‌گرتنی عه‌ره‌ب هه‌لی له‌مه‌ به‌اشتر
 هه‌لکه‌بوئی... نوای نه‌وش دوباره‌ ناگادار کران که‌نه‌گه‌ر دوسن هه‌زار که‌س و
 چه‌ند له‌وئرا و فه‌رمان ده‌ریکری... هه‌مو عه‌ره‌ب به‌ناسانی نه‌که‌وینه‌ ده‌س
 کار به‌ده‌ستانی نه‌م ده‌ولته‌ مه‌زنه... نه‌وش نه‌کرا. نه‌ستا کار به‌نیره‌ که‌یشت نه‌ختی
 بو به‌هزی به‌ده‌اوی نه‌م لایه‌نه.

نه، ره حسان پاشا که له سهره تاوه بین نه قیل و شست یو نینسنا که
مهمله که تیککی و ده کو عیراقی عیراقی گرتوه و اچمد کیر و سامانی که و توله دس،
هله نه مینسکی تیک نه چن. همدن حیوانه و دس لایه یاری لای نه، هشتوه له
لایه وه همدس و دس له گهل و والی ن کیرستان و له لایه وه له گهل نه هالی نه
سهرنور له همدس دروست نه گاه و سهره عیام نینجه یو سهره لایه دولت نه گاه
نومس سهره کورت کردن و نمس کردن له عیواری و نینکال خالی نابن، به لایه
چاره کردن ناسابه.

هه رگ تن... نعم... هینتا کاروباری عیراقی عیراقی نه حراوه و وه زیری
دانه فراوه و پشویی ته و له ناوچه به دایه، یو نمونه له ماراندا له چوار مره خه
نه جه می نه مشرف حه و سهره هشت سهره زاتیری نیرانی روت گراونه ته وه و
سهره و پنه که میان لای کوشتون و، له ییوان قهر و حاله نیش دا په نجا شست
که س روت گراونه ته وه و پنه شمش که میان کوشته وه، له ییوان کاظمه بین و
به بغدادش دا ناظمین ناظمین کراون و شمش حه و کوشته و، ناژاوه یه کی رور
له کاروباری ته و دایه به به نه ندرانی دوانه هه رار سوار و عه مکی... مه موی
و، دانیشتوری نم دوس و لایه نه یو دراوسن ناگدار بکن، نیشانه لایه موی
دهمی نه سادی نه و حسان پاشا به ناسانن شیره کار به پیشه وه ته و...
چونکه مه به سنی نه و لایه دولت، یه کگرتنی هه رور دولت ته... نعم موی سهره
سهره عیام ننوانی هه رور دولت تیک نه دا... (۳۱)

محله محمد صادق خان، که بین نه چن له وک نه دا حزی له به بغداد بوین، له
نامه یک دا بز میرزا شعیب، صدوری نه عظمی نیران، سوسوتی
... دوا کوشنانی وه زیر و، دس به سهره کیرتی دارو لسه لام له لایه
نه و حسانه وه، هه رچی که لایه یی دایر هه و نه شتی قهر شنه یی و لاخ و چک و
که ره سته یی حه وک و توب و زه تیرک به تایه وه یی باسی نه حسی، له واده شمش
هه رار سهره نیشتر که هی وه زیره کاسی به بغداد بو درا به تایه قهری بابان... هه چی دراو
بو له نه مشرفی و شتی تر له دارایی سلیمان پاشا و عه لی پاشا و نم وه زیره کوشراوه
هه موی برده، که هیه یی کوش و هه رچی هه موی رهی کیر... پاشا ناخا و خه ربه دار
و حیشه ناسانی و ناسانی تری له نه عیاسی به بغداد کوشته و، هه موی که لایه
و دارایی بینه وک و ده گداری زه و کیردن، ده ربه ردار و کوی که یی گرتوه، دو
ته شاری نه سته موی رتی، که نه کاته ۱۲۰۰ مه می ته وریری، لای سهندون...
سهره ای ته وه هه موی ته وای برده هینتا دوا یی پاره له بازار گانه کانی به لایه -
حز مانی و بنگانه نه گاه... سهره هه رار قهرشی له کیشدار و مه و هلی که قهر بین
سهره... یو کیراوه و یی که لایه، ولاجه کانی و زیر به شتی نه کرده، له سلیمانی و
دور و به ربه و ولاجهان هیاره... پساوینکی ناسراوی له به عدا ته هینته و، سلیمان
پاشای کوی نیراوه پاشا، که له ناو تایه قهری بابان دا ناو نیشانیکی هه و،

خدا کی بابان لایه نگیری بون، گرتوه و کوشتوه... نیتستا دنیا به ناره زوی نم پیاهه
 شینه پر هه وایه نه گه ری... عبدالله پاشای خه زینه داری عملی پاشا، که نؤ گه ری
 نه وره حمان بو، کردویه تی به قائمقام... وه کو بیستراوه نامه یه کی نویسوه بؤ
 کار به دهستانی رۆم، به لیتی داوه چهرده یه کی زور پاره بدا نه گهر وه زاره تی به دنی...
 نه گهر وه زاره تی نم قبول نه کن، وه زیری بؤ به غداد نه دوزیتوه، که نؤ گه ری خوی
 بن... زه هاو، خانه کین، به عقوبه، مه ندلی به فتاح پاشای زه هاو داوه، به و
 مهرجه کی که سالی دو هزار سوار نامه ده بکا... دوی جمرنی ره مه زان خه یالی
 گهرانه وای هه به بؤ سلیمانی... ره نیس نه مندلی میوانیکه له گزشه دا که وتوه... له
 دهوری به غداد و سه ریرد و ناوشار و قزربات و خانه کین و قه سردا سق چوار زائیر
 کوژراون و، ده دوازه هزاریش روت گراونه توه... (۳۲)
 له م دو راپورته نه گوئجن چهند نه نجام گیری به بکری:

۱. پش نه وای وه زیر لی بخسری و هلی و بکوژری، داوایان له دورباری
 نیرانی کردوه، پشیرانی له وه زیر بکا بؤ نه وای بیتیته توه، به لام دورباری نیرانی نم
 پشیرازی جیه جی نه کرده، نیر له بهر نه وای به روداوکان نه ونده به خیرایی
 هاتون نیران فریای یارمه تیدانی وه زیر نه که وتوه، یان به چاکی نه زانسه خوی له و
 کیشه به هل بغوریتن، نه مه باسکی جیاوازه.

۲. له کاتی به شیرانی هه لومهرجی به غدادا، به تایبه تی دوی کوژرانی
 وه زیر، پشیرایان کردوه نیران هیز بنیری بؤ گرتنی ناوچه که و، نه و کاته یان له
 هه م کاتن بن له بارتر بو، بؤ له شکر کیشیه کی وه ها.

۳. له بهر نه وای مه ترسی نه وایان هه به، نه وره حمان پاشا دوی نم
 نه سگچه له مه به به هیز بین، دورباری نیرانیان هان داوه هه له سه ره تاوه چاری
 بکن و، نه هیلن به هیز و ده سه لاتدار بین.

گومانی تن دا نیه، هه ردو کار به دهستی نیرانی به گیانیکی دورمانه و،
 روداوکانیان زلشر کرده له وای هه به به بؤ نه وای کار به دهستانی نیرانی دوی
 نه وره حمان پاشا بوروژین، چه ندین هه وال و دهنگویاسی ناراستیشیان تن دایه.
 نه گینا دوی نم روداو به چهند سالتن داود پاشا په نای بؤ میری بابان نه نه برد و،
 جارنکی تریش له شکر بابان نه یه توانی داود پاشا بیاته و به غداد.

عوسمان پاشای بابان کاتی خوی له به غداد ده ومانخوارد کرا بو، هه ندی له
 که ره پیاره کانی به غداد دهستان له م پیلانه دا هه به نه وره حمان پاشا نه و قینه ی له
 دل دا ما بو. نم هه لمی بؤ هه لکه وت، به کوشتن یا به تالان کردن، توله ی له وانه
 کرده و، که دهستان له کوشتنی کاکي دا هه به. (۳۳)

سه ره ای نه مه ش، له شکر بابان، به سه رکردایه تی نه وره حمان پاشا، دهوری
 کار به گه ری هه به له به لاداخستی شه که دا و، زوری کوژراوه گانش له وان بو، له
 بهر نه وای به هقی خویان زانیوه له باتی خونی کوژراوه کانیان تالان و بهر بکن. له

ناو تالانسیه که دا توپ و خبوت و قورسایی بوه. نوره حمان پاشا دوانزه تویی
 نارده توه بؤ سلیمانی له که رکوک هیزی یه نیچهری رنگه یان به کاروانه که گرتوه.
 و یستویانه نه هیلن بیگزیزنه توه بؤ سلیمانی. وتویانه: «نمه خیانه تینکی گه وریه
 توپ له گرن گنرین شوننی مه مده که تی عوسمانسه و یبری و بیتردری بؤ دق
 بهک» (۳۴)

یه نیچهری سوره حمان پاشا به کاروانه که دا تی به پیری و. تعالی توانی کلی
 بدنه توه.

- ۱۴ -

والی ی به عهداد عهبدوللا ناغا ی خازن و مامهر ناغای سه فی کرده بو بؤ
 به حصار. پاشا جهد سالیکن لیمان بورد و داوای لی کردن بگه پنه توه به عهداد. نرسان
 بؤ کوشتن بانگ کرا بن. نه یانوتیرا بگه پنه توه بؤ به عهداد. که گه یشته قورنه له
 رنگی حوزیه هه لائن بؤ لورستان. له وریه هاتله سلیمانی. له گه نوره حمان پاشا
 لاساوسی کوزیان هه بو. نوره حمان پاشا به گهرمی مسوادیاری کردن و پیری لی
 بان.

عهبدوللا ناغا له کزیه نازاد کراوه گانی سلیمان پاشای گه وریه بو. حالت له
 حوله که تی دا به ره و به عهداد نه میشی له گه ن حوی هینا و کردی به قایقام.
 حالت له دلی حوی دا حوی له چاره ی مسوادیاری که نه کرد. به نه تسی که وریه
 نازاد توه بؤ نه وری به یه گریبان بهاری. وای بؤ و کرده و که عهبدوللا ناغا. له
 لایع نوره حمان پاشا و داراوه. نه وری سهر به تیرانه. هابی دان نوره حمان پاشا
 دهر پکن و سه عیدی کوری سلیمانی گه وریه دایستن. نه مه شمرینکی ناو حوی
 هه گریبان. حصاریک بو حله تی نین دا بیگزیزن. به ده نازاره که کوزیرایه و.
 حالت ناچار بو قهرمانه که تی بؤ عهبدوللا ناغا پر کرده و. عهبدوللا پاشا بو به
 وزیر ی به عهداد (۱۲۲۵ ک / ۱۸۱۰ ز). (۳۵)

- ۱۵ -

نه و کاله تی حالت نه وندی بؤ یه کن نه که را دای ببن به والی. نوره حمان
 پاشا. له ناو گه وریه پاشا و گانی عراق دا. له هه وریان به دهسه لاتر و. به ناو بانگتر.
 ره لکه لیتوه شاه و تریش بوین.

سهر چاوه کوردیه کان. وه کوپچ نه گریز توه. حالت «... داوای له
 نوره حمان پاشا کردبو. که له حق ی سلیمان پاشا بیسته والی به عهداد. که چی
 نوره حمان پاشا زور مهر دانه و به نوندی داوا که تی روت کرد به وریه و تهوی. راسته
 من به و. پله ی به که می و وزیر نه درشتن. به لام قوسینیک له ناوی چیا گانی
 کوردستان. به . . . دخت و به حتی ده و له تی عوسمانی ناگزیرمه و. رهنگه چونیشم

بؤ به غداد، گوزهرانیشم زور خوشتر بکات، بهلام نه نجامه کی نه بیته هوی له ناو
چونی بهماله ی بابان. (۳۶)

نوسه وی «سیرالاکراد نه لئق:» ... نهوسا تاقیق له سهرانی ولاتی داواکرد
بؤراوتی کردن له سهر دانانی وه زیر. به کۆمهل وتیان: «نیمه له حکومه تی نیوه
خوشحالین و، چکه له توکمی تر بؤ سهرۆکایه تی عسراق دانانین. گه وره کانی
بابان وتیان: «پاشا نه رستی گوردی و خینلایه تی له دهس مه ده و، دهس له ولاتی
خوت هل مدگره. ژین له عسراق - تکلفی مالا یطاقه - نهم چرایه نه وه ده پۆشن
لایق. به نان و دزی حومان هل نه کین و خهریکی شتی نه بین.» (۳۷)

بهلام سهرچاوه عوسمانیه کان نه لئق: نه وره حسان پاشا زوری هه ول داوه،
نه زانه ت ناماده سی ده رپروه که باجی سالانه ی ولایه تی به غداد پینچ قات به ریاده وه
پینشکیش به بابی عالی بکا. بهلام حالت رازی نه بوه. بابی عالی ههرگیز رازی
نه بوه گه وره پیاوینکی عه ره ب یا کورد به والی ی به غداد دا برتی. چونکه نه ترسا
عسراق به ره و جابونه وه و سهر به حوی بیمن، به تاییده تی له گه وره کانی بابان که
پنوهندیان له گهل نیران هه بوه. (۳۸)

بهلام نه وی گومانی تی دا نیه نه وره حسان پاشا هه ولینکی زوری داوه له
بابی نه وی به سهری به والی ی به غدا وه، راسته وخۆ سهر به بابی عالی بی. له
بهرام به نه وه دا ناماده بوه باجی سالانه زیاد بکا. (۳۹)

- ۱۶ -

نیران سلیمان پاشای به ده سنه ی هوی دا نه نا. نهم گۆزینه یان پین ناخوش بو.
چکه له وهش عه بدولفه تاح پاشای مونه صه رپینی درنه و باجیلان له گهل نه وره حسان
پاشا هات بو بؤ یارمه تیدانی حالت، بهلام که مه تر خه می کردبو. سهره رای نه وهش
چه ند جارنی له له شکرکیشی رۆم دا بؤ سهر نه وره حسان پاشا به شداری کرد بو. وه زیر
له سهر داوای نه وره حسان پاشا عه بدولفه تاحی لا برد و، خالید پاشای ناموزای دا نا.
مه مه نه ده عملی مه سهر را داوای له وه زیر کرد بیخانه وه جینگی هوی، وه زیر له ژنیر
گوشاری نه وره حسان پاشا دا داواکی بؤ جینه جی نه کرا. سهره نجام عه بدولفه تاح و
عه بدولفه زیری کوبی له گهل پسا وه کان یان په نایان برد بؤ شاراده له کرماشان. بؤ
جاری تر شاراده داواکی درباره کرده وه، هه ردو جار نه وره حسان پاشا لاساری کرد و،
به بهشت عه بدولفه تاح پایه ی پینشوی پین بدرینه وه.

بؤ نه نگا کردنی نه وره حسان پاشا نیران بؤ ذاق خانی میری ساهلای به
له شکرکه وه نارد بؤ گرتنی سهره دشت. سهره دشت لهو کاته دا به شتی بو له مولکی
بابان. نه وره حسان نیرنی له وه زیر خراست بکه رپته وه کوردستان. وه زیر پینگی دا
(۱۱) ی صه ری ۱۲۲۶ ک / ۵ ی مارتی ۱۸۱۱ ز).

نه وره حسان گوئی نه نه دایه وه زیر. هه ره ها گوئی نه نه دایه شاراده. ساردی
که وته به نینیا نه وه. هه ردو لایان ریک که وتن نه وره حسان پاشا ته منی بکه ن. خالید

پاشا له و کانه دا له زه هاو بو. وه زير موافقه نه نه کړه له جنگه ي نه وړه حمان بېسته ميري بابان. نه وړه حمان واي نه زاي خاليد پاشا له گه له نه وړه. نه بته زاني له ژيره وه له گه له دوزمه کاني ړنک گه وتوه. نه وړه حمان حوزي ناماده کړه يو به رنگاري و. سلیماني نارد يو به ره لمستی وه زير.

محمد محمد علي ميرزا هينژنگي ۶۰ هزاره کسي يو سمر نه وړه حمان ناماده کړه. نه وړه حمان لای و ابو هينزه کي حوزي و هينزي خاليد پاشا به سن يز به رگري دوي شازاده. به لام که شازاده گه يسته زه هاو خاليد پاشا، له سمر دا وای وه زير، چو به پيريه وه و که و ته گه له هينزه کي. نه وړه حمان به حوزي دا را به رمو به رنگاري بکا حوزي و حيزانده کي و همدئي له پياو دکاني کشانه وه کوه. کوزه ي فاسم کړه دوي که مارو دان و هينزي له شکري غجم.

وه زير خه لمعت و بپورلدي ميرا يتي بابان و کړيو هيري ي يو خاليد پاشا نارت. نه مه جاري دومه يو خاليد پاشا جنگه ي نه وړه حمان پاشا بگري. شازاده ش دوي کوزه ي گرت. وه زير له هاو کاري شازاده په شمس بو وه. ترسا کور دستان به نه به سي که رکو کي له دوس درېجن. شازاده ۱۵ روز نه وړه حمان پاشاي که مارو دا. نه وړه حمان پاشا حفتا تا هشتا شمېر که ي باباني له گه له بو، نازايه نيه کي روزيان نو اتد. (۴۰) شازاده ناوميد بو له گرتي له گه له ي ړنک گه وت: بابان يو خاليد پاشا بې و. کوزه وه هيري ش يو نه و (۱۲۲۶ ک / ۱۸۱۱ ز). سلا نه همدئي ديازي يو سترې. (۴۱)

پاش ۳ مانگ نه وړه حمان پاشا به ناوي را ووه چو شونښکي نزيک سلیماني. خاليد پاشا هينژنگي که مي هيو ترسا. سلیماني به حق هشت. چو يو زه هاو و له ويره يو مهنده لي. نه وړه حمان پاشا چو سمر چار. ناگاداري وه زير کړه. به هزي هاني وه زري زمستانه وه وه زير له شکر کيشي به پاش نه راتي. گو ي حوزي له رودا وانه خه واند و سلیماني به نه وړه حمان سپارد و. خاليد ي بانگ کړه وه يو به بغداد و مهنده لي يو ترخان کړه (۱۲۲۷). (۴۲)

- ۱۷ -

له (۱۲۲۶ ک / ۱۸۱۱ ز) دا روسا و تورک ړنک که و تنامه ي «بو خراست» يان نيمزا کړه. له ړنک که و تنه دا به هيچ حوزي ناوي نيران نه هات بو. نيران واي داننا له پشته وه خه نجه ي لي دراوه. نيران له ړنک که سفي ي به ريتا ووه ناره زاي حوزي به بابي عالي که ياند. مهندي نه عظمي غوسماني له وه لام دا و ت بوي. له کاتېک دا ده وله تي غوسماني له جملگ دا يو دوي روسا، نيران نه که هيچ وه لمېنگي پاشي عه بدو له وهاب نه مهندي نه داي وه. به لکو پشتواني له يا حبيوني نه وړه حمان پاشا کړه و. په لاماري و يلايه ته کاني پروژه ده لاتي ده وله تي غوسماني يان دا. نه من چاوه رواني چ دوزتايه تيهک له نيران بکه يين؟

شا له ههلویتستی بابی عالی سهبارت به پینکها تن له گهل روسیا بن
نگاداری نیران دلگران بو. چاوهروانی ههلی یو نهم داخهیان بن بریزتی. (٤٣)

- ١٨ -

سه ره لهنوی وهزیر کهوتهوه گینچه له به نهوهر حمان پاشا. بۆ جاری منبهم
خالیدی له چینگه دانایهوه. هینزکی کهوهی پرده سه ره نهوهر حمان پاشا. نهوهر حمان
خوی بو ناماده کرد. له شورتینکی نزیک کفری لهشکری بابان و رۆم لیکیان دا.
سه ره لهشکری وهزیر شکا و بهشینکی هیزه کهی له مبدانی شهر ههلاتن. هیزه کهی
خوی و، نهفنگچیه کانی عوقهیل و، ههندی شهر کهوی بابان و، تریخانه کهی
مایهوه. نه ماته به سه رکردایه نی داود نهفندی (داوی داود پاشا) له شهر کهدا
خوبان راگرت و شکستان به لهشکری نهوهر حمان پاشا دا. له شهر کهدا خالید بهگی
برای نهوهر حمان پاشا و زۆر کهسی تر کوژران (١٢٢٧ ک / ١٨١٢ ز). مناره به کانی
له سه ری کوژراوه کانی کسور دروست کرد. رۆم بارهگا و کهلویه لی بارهگا کهی
نهوهر حمان پاشایان تالان کرد. (٤٤)

وهزیر به پنی کهوت بۆ کهرکوک. موته سه لسم و قازی و میرنالای کهرکوک و
ناغای به عداد و ٣ کهس له کهوره پیاوه کانی شه مری تاوانبار کرد به دهستیکه لاو
کردن له گهل نهوهر حمان پاشا و سزای دان. والی موسلش به هه مان توهمت
تاوانبار بو. لام به دیاری و پارانوهه خوی په راندوهه.

نهوهر حمان پاشا دیسان په پای بۆ نیران پرده. شا نه مری به هه رانی.
هه رانی دا به محهمه دهلی میرزا یارمه تی نهوهر حمان پاشا پدا. (٤٥)

شازاده دالدهی دا و، داوای له وهزیر کرد بیگنیریته وه سه ره میرایه تی بابان.
وهزیر داوا کهی حنبه حق نه کرد. شازاده روی کرده قزرا بات و تالانی کرد و،
خه لکه کهی ههلاتن. وهزیر خوی سازدا بۆ به ریه ره کانی. له م کاته دا سه عیدی کوری
سلیمان پاشای کهوره. له ترسی گانی خوی. ههلات بۆ ناو موته بیک. عهد و لا
له م کهوته پهزاره وه. ترسا به قیتی دهو له ت نه مری کرد بن. واری له شازاده هینا
و، داوا کانی حنبه حق کرد. خالید و سلیمانی له بابان و کۆیه وه رهیر لاداو.
نهوهر حمانی بۆ گینچه رایه وه (١٢٢٧ ک / ١٨١٢ ز). به لینی دا خه رجی
لهشکر کینشه کهی شازادهش پدا. بۆ نه مری دهستی بۆ سه عید بهگ والا بن. (٤٦)

نیران و روسیا په یانی گولسانیان نیمزاکرد (١٢٢٨ ک / ١٨١٣ ز). به
گوتیهی نهم رینکه کهوته نیران. ناوچه کانی تغلیس. قه ره باغ. شیروان. شه کی.
ده رهند. باکزی له دهس دا. تورک لای و ابو نیران به داگیرکردنی نه رزی عوسمانی
نه یه وی بیته وه مایه و، زه وه ره کانی پر به کاته وه.

بۆ ده رپینی ناره رایلی له لهشکر کیشی نیران بۆ سه ره نه رزی عوسمانی. بابی
عالی جه لاله دین محهمه ده نهفندی له رینگی به عدادوه نارد بۆ تاران (١٢٢٨ ک)

۱۸۱۳ ز). چه لانه ددین له گفتوگوکانی دا پنی له سر خوځی هله قورتاندنی
نیران له کاروباری ناوختی غوښتی و، گټرانووی نو د لاسپاسی دانه گرت که له
دوا له شکر کینشی دا پرد بویان. نیرانیښ له پرم مېر نه ده دا داوی گټرانووی
که لویه لی تالانکراوی زانیرانی نه کرد. نم سه فاره تش به نه نجام نه گه ښت. بهلام
همو هاتو چوک زیاتر پښگي له به گه بشتی نریک نه کړه وه...

- ۱۹ -

نه گهرچی سر دومی نه وړه حمان پاشا زور بانارام یوه شعروشوی زوری تی دا
قو ماوه. له ماوه ۲۴ سال دا نه وړه حمان پاشا پینج جار لایراوه. له گه له نووش دا
نه وړه حمان پاشا هروړه کو سر کړه به کی هله که وتری مه پدانی جمنگ یوه، هروړه ها
پېښه گنکی مه پدانی خوندواری و روشنیری یوه. بن معلومت سه په لڅوړی به
بزه ی گیرانه که یوه شعرنکی پر ستایشی یو نه تیری یو زیدانی حبلة و. م.
خالیدی نه قشندی ستایشی نازایدی و دادپرووری نه کا و، له شعری نم و والی
ی به غدا و. که لایه کیان له شکرې خه لڼه ی نیسلام و لایه کی تری شوږ شگړنکی
یاخی کورده، پشنوایی له شوږ شگړه که نه کا و، شوږ یو کور اووه کانی نه کا. یان
علی پرده شانی شه کانی به «بهیت» ی درنځ نه هونیښه وه و، نه که ویته سر زمانی
شایر و گورانیښ و کنډ و دانشنی پنی گهرم نه کمن.

نه وړه حمان پاشا له یواری هاندانی خوندواری دا چند کاری گرنکی کړه وه:

۱. دروستکردنی مزگوت و مدرسه ی نوی.
۲. هیانی مه لا ناوړه کار یو فله مسر وده کی حزی و، داپینکردنی
پتوښته کانی زیان و خویندن و درس وتنه وه.
۳. کپښ و نوسپه وهی سرچاوه گرنکه کانی خویندن مه لایه تی و، وه فف
کړدنی له سر مزگوت و مه لاگان.
- گرنکی داسی نم مسره مه زبه به خویند، اری له ودا دونه که وئی، سره پری
که شمه کینشی نو وړوگاردی نوی تی دا لایاوه، وده کو نه گټه نه وه خویشی هندی جار
درسی به هغی و قوتی مزگوت ته کان وتوته وه. (۱۴۷)

- ۲۰ -

عبدالللا پشای وزیر له شکر نکی گهوړی سازدا یو سر مونه لیک که
دالدهی سه عیدبان دایر. له لم له شکر کینشی به دا زوری هیزه که ی وزیر له وزیر
هله که نه وه، وزیر به دپل گسرا و کسرا (۱۲۲۸ ک / ۱۸۱۳ ز). سه عید یو به
وزیری به غدا.

له ماوه ده دا نه وړه حمان پاشا نه خوش کهوت و، اشه وی ۱۷ ی په سعی
دومی ۱۲۲۸ ک / ۲ ی ماری ۱۸۱۳ مړد. له مزگوتی گهوړی سلیمانی به

خاک سپید در آوه. و کور پیچ نه گیر تته و نه ور و حمان پاشا له سوره مهرگا و روز آوه
چونکه به که ساسی له چنگه دا نه مرنی له کاتیک دا له و همو شه رانه دا نه کور آوه.
عینایهت بهگ، به کن له شاعیره گانی نه و سوره مهر، له شیوهی نه ور و حمان
پاشا دا شاعر یکی فارسی داناوه له دوا بهیتی دا نه لن:

چو بود او ظل رحمن در حقیقت

از آن شد سال فروش (ظل رحمن: ۱۲۲۸) (۴۸)

پهراویزه گان

۱. الکرکوکلی: ۲۰۳؛ العمری: ۴۷. العزای: ۱۲۰ / ۶ - ۱۲۱؛
پهنجوری: «رویشتنی نه ور و حمان پاشا بز به غداد دواي کوشی نه حمده که هیه
خبر به نه نوغلی و لیخرانی له حکومتی سلیمانی سوره تای په مزانی ۱۲۱۲»
۲. الکرکوکلی: ۲۱۶؛ العمری: ۶۰؛ العزای: ۱۲۳ / ۶.
پهنجوری بهم بز نه یه و شاعر یکی داناوه ناردویه تی بز «پاشای کوردستان»
نه ور و حمان پاشا له زندانی حیلله. نه مه چند به یتیکیتی:

پهوان به راهی چون بهرق په روهوار

مدارا مه کهر تا وه «به غدا» شار

له بارگی خاصان بوازه هیمهت

په کهر نه ماوای قدیس پم بهینهت

دهور بهور نه مولک «بابل» به نه ندیش

یشو وه جاین «حیلله» ماچان پیش

شهزادی جه نه سل به گزادهی بابان

جه نه وهی نوجاغ مالیک پیقابان

والی ویلایهت گشت کوردستانه

نیسم شهرفش عهدور په حمانه

ستاره ی به خشت قیران نه حهه

جه «حیلله» ی دنیا نه «حیلله» حه بهه

دیوانی پهنجوری: ۲۰۵ - ۲۰۷. بلاوکه ره وهی دیوانه که نه لن که شاعر که
ناته واره و. به شبنکی فه واره.

۳. العمری: ۶۱ - ۶۲.

۴. الکرکوکلی: ۲۲۱؛ العمری: ۶۲؛ العزای: ۱۵۱ / ۶.

۵.

۶. الکرکوکلی: ۲۲۷ - ۲۲۸؛ زکی: «تاریخی ملینسانی: ۱۰۶؛
العزازی: ۱۶۲ / ۶ - ۱۶۳.
۷. الکرکوکلی: ۲۲۸.
۸. عباس العزازی له «رحله المشی العدادی» دا تملق: «بهت» رویاری
«عوظیم».
۹. العمری: ۶۸؛ لونگریک: ۲۷۹. بن نمچن دواي کوزرانی محبه عدد
پاشا، نموه گانی ته یوور پاشای کوزه نیتر دورنگی نموتزیان له روداوه گانی
ناوچه که دا نه مابن.
۱۰. العمری: ۶۸ - ۷۰.
۱۱. الکرکوکلی: ۲۲۸ - ۲۳۱؛ العمری: ۶۸ - ۷۰؛ لونگریک: ۲۷۹؛
العزازی: ج ۶، ص ۱۶۴ - ۱۶۷.
۱۲. دنبلی: ۱۶۶. دونبولی تملق: نزیکه ی ۵ هزار مالتی له گهل بو.
رهنگه نهم ژماره زوره راست نه بن.
۱۳. نصیری: ۵۱ / ۱.
۱۴. نصیری: ۱ / مقدمه / ۲۱ - ۲۲؛ العزازی: ۱۷۲ / ۶؛ الکرکوکلی:
۲۳۴؛ بابانی: ۱۳۰؛ دنبلی: ۱۶۶.
۱۵. الکرکوکلی: ۲۳۴ - ۲۳۷؛ لونگریک: ۲۷۹ - ۲۸۰؛ العزازی:
۱۷۱ / ۶ - ۱۷۷؛ دنبلی: ۱۶۷ - ۱۶۹.
۱۶. العمری: ۷۱ - ۷۲. مهولانا خالیدی به تشبهندی دو «مهرشه» ی
حساوازی بز سه لیم بهگ و یه کینکی تر له میره گانی بابان به ناوی میر عوسمان
نوسیوه. نه بن میر عوسمانیش لهو روداوانه دا کوژرا بن. مالتی کوزرانی به حسابی
نه بجهد دیاری کردون.

«مهرشه» ی یه که م:

هزیر بیشه ی مردی سلیم بن محمود انکه
به نوک نیزه اش بس غلده ی واما شده. واشد
زکینش رزمگه شد دشت چین از بس تن بی جان
تو می گونی زجبه هوش قابض الارواح هویدا شد
تما داشت پیش شر شران داور اعظم
کشد خود را و اخر عمر او دراین تما شد
بسوی اشیا ن قدس در پرواز شد جانش
روانش طوطی نزهتگه فردوس اعلی شد
به ماتم داریش اشفته شد شاهنشه ایران
به چشمنش روز روشن چون شب تاریک یلدا شد
زمرگ او بسی اه و دریغا در جهان افتاد
همین تاریخ سال مرگ او «اه» و «دریغا» شد: (۱۲۲۱)

«معرشه» ی دوه:

داد ازين گردون دون، فرياد ازين
نيست جز مردان حق را در گمين
بحر احسان، گره عرفان، كان جود،
فخر دوران، ناصب اعلام دين
ميرعثمان انكه راى روشنى
بود نظم ملك را جبل المنين
گشت جاننى تير قدرت را هدف
باد بروى رحمت از جان افرين
ماه ذالحجه بد و بيست و يكم
رخش همت كرد در يکشنبه زين
رخت بيرون برد ازين دنياى دون
خيمه برافراشت در خلد برين
شد ز صهاى شهادت جرعه نوش
گشت با همنام پيشينش قرين
خاك بر فرق فقيران كرد و رفت
حاضر خوشود عالم شد حزين
بسكه كرد غم بجنبيد از جهان
كس نداند اسمان را از زمين
زاريش را شب همه شب تا سحر
ديده ها بگشاده چرخ هشتمين
از پي تاريخ سالش گفت دل

«باد صد باره به مرگش افرين»: (۱۲۲۱)

معمدى: ۳۰۱، ۳۱۷ - ۳۱۸.

۱۷. نصيرى: ۱ / ۵۷ - ۵۹.

۱۸. دنبلى: ۱۶۸.

۱۹. نصيرى: ۱ / مقدمه ۲۲.

۲۰. نفيسى: ۱ / ۱۴۷.

۲۱. نصيرى: ۱ / ۲۱۰.

۲۲. العزاوى: ۶ / ۱۹۱.

۲۳. نفيسى: ۱ / ۱۴۱.

۲۴. نفيسى: ۱ / ۱۳۶.

۲۵. بين نه چن م. حالدى نفشبه لندى به بونهى نعم خوناماده كرده وه نعم

چهند به يتهى له سنايشى نموره همان پاشادا هونيشته وه:

عبد رحمن، شير ميدان، شاه گردون، جاودان

با عموم شهرتش، مهر است مانند سها

توب لژدروار را چون بر عراده تکیه داد
پاره شد خمپاره‌وش قلب عدو زین اعتنا
حسب حال خصم ملهم گشت تاریخش بدل
«دشمن بد چون رهد از شیر یا از لژدها» : (۱۲۲۳)
معدی : ۳۲۱

۲۶. العزای : ۶ / ۱۸۴ - ۱۸۵ : الکرکوکلی : ۲۴۲ - ۲۴۳ .

۲۷. الکرکوکلی : ۲۴۴ : العزای : ۶ / ۱۸۶ .

۲۸. لوزگریک : ۲۷۳ .

۲۹. بابانی : ۱۳۴ .

۳۰. العزای : ۶ / ۱۹۵ - ۲۰۱ : دنلی : ۲۴۲ - ۲۴۳ : بابانی : ۱۳۵ .

عسری : ۱ / ۱۱۹ و ۲۱۴ .

۳۱. نصیری : ۱ / ۱۱۹ .

۳۲. نصیری : ۱ / ۲۱۴ .

۳۳. فائق بک : ۴۱ .

۳۴. العمری : ۱۲۱ .

۳۵. العزای : ۶ / ۲۰۶ - ۲۰۷ .

۳۶. ریج : ۱۱۵ .

۳۷. بابانی : ۱۳۷ .

۳۸. نوار ، «داود باشا» : ۵۰ : «ناریج العراق» : ۱۱۳ : لوزگریک : ۲۷۳ .

۳۹. ریج : ۱۱۵ .

۴۰. رهنکه نهو قه صبیده دریندهی میترووس ، عثمان بن سدد که به هزی
صه بعه تولقات حیدر بیبه و ناردویه تی بز نهو رحمان پاشا و ، و دکر نه شلتی ، و دلامی
و دکر نه گریز نه ده ، به بز نهی نه م شهره ی گزیده و بن کسه سه ده ها و ناره راست و
کوتاییه که ی نه ده یه :

الیه محبات حسان تواترت
فاعدت من المدح الغریض له اللبا
محبات صب لم یزل ذا حشاشه
مفرحه من حب من قطن اللبا

*

وکیف و بیض الکرد تعجزم للعلی
لشورتها کسرا و قننهما نصبا
قفت و عاهد الرحمن و الفارسی الذی
له صدرت لعلطان فی و ردها الحریا

*

فدونکها حسناء ترفل بالشنا
منی انشدت فی الکرکب اطربت الکرکبا

لغزها فان السعد من ختمها بها
البصري، واصنى المارود: ٧٥ - ٧٧.

وهو كونه لثين تا نيتشاش له كويه، له نزيك «بهزي شوخن» شوينه واري
گوزستاني «شه هيدى عهجه مان» ماود، كه كوزراوه كاني نوو شه، ديان تى دا
نيژراوه..

٤١. الكركوكلى: ٢٥٢ - ٢٥٣: ديبلى: ٢٦١ - ٢٦٢: العزاوى: ٦ / ٢٠٩ و ٢١١.

٤٢. الكركوكلى: ٢٥٥.

٤٣. نصيرى: ١ / مقدمه / ٢٥.

٤٤. الكركوكلى: ٢٥٦ - ٢٥٧: لؤنگريك: ٢٧٤ و ٢٨١.

٤٥. نصيرى: ١ / مقدمه / ٢٥.

٤٦. الكركوكلى: ٢٥٧ - ٢٥٨: ديبلى: ٢٨٠ - ٢٨١: لؤنگريك:

٢٧٥: العزاوى: ٦ / ٢١٢ - ٢١٤.

٤٧. القزلبى: ٣٧: الحال، «الشيخ معروف»: ٢٦.

٤٨. الكركوكلى: ٢٦١: ربيع: ٣٢١: العزاوى: ٦ / ٢٢٠: الحال، «الشيخ

معروف»: ٢٥: روضى نوى: ١، ١٩٦١.

۸. مه محمود پاشا: هه‌لته‌گاندنی بنچینه‌ی نه‌ماره‌تی بابان

- ۱ -

نهوره‌حمان پاشای کورێ مه‌حمود پاشا دوا‌ی ۲۴ سال میرابه‌تی بچم‌بچم‌ی پر شه‌ر و شه‌ر و ده‌ریه‌ده‌ری و حوکمه‌رانی له‌ سالی (۱۲۲۸ ک / ۱۸۱۲ ز) دا به نه‌خۆشی له‌ سه‌ر جینگه‌ مرد.

له‌ بێش مرده‌نی دا «مه‌مویه‌گ و ناغا و شنخ و سه‌ید و عالم و سه‌رانی عه‌شایه‌ر و کورته‌خای گونده‌کان» کۆبونه‌وه مه‌حمود به‌گی کورپان له‌ جینگه‌ی نهوره‌حمان پاشا به‌ میری خویان هه‌له‌ژارد.

نهوره‌حمان پاشا دوا‌ی مرده‌نی خۆی ۳ برا: عه‌بدوللا به‌گ، نه‌حمه‌د به‌گ، عومه‌ریه‌گ و، چهند کورنیک له‌ واته: مه‌حمود به‌گ، سوسمان به‌گ، سلیمان به‌گ، حه‌سه‌ن به‌گ، عه‌زیز به‌گی... به‌حق هه‌شت بو.

والی ی به‌عهداد سه‌عید پاشا، «خه‌لعه‌ت» و «به‌یولدی» بۆ مه‌حمود به‌گ ده‌وانه‌ کرد و به‌ پله‌ی «پاشایه‌تی» لیواکانی بابان و گۆیه و هه‌ریه‌ی پێ سپارد.

دوا‌ی ساوه‌یه‌کی کورته‌ مامه‌کانی: عه‌بدوللا به‌گ، نه‌حمه‌د به‌گ، عومه‌ریه‌گ، خویان و ده‌سه‌په‌نده‌کانیان مه‌حمود پاشایان به‌ حق هه‌شت. به‌ کۆمه‌ل روپان کرده به‌عهداد. (۱)

پێشتریش خالید پاشای مه‌حمه‌د پاشا و مه‌مه‌ده‌گی کورێ چۆبونه به‌عهداد. والی ی به‌عهداد نه‌مانه‌ی لای خۆی کل دا‌بوه‌وه و، بۆ دا‌بین کردنی ژبانی خویان و سواره‌کانیان دا‌هاتی نا‌وچه‌کانی مه‌نده‌لی و خانه‌قین و عه‌لیاوا و زه‌نگ‌باد و نا‌لتون کۆری... بۆ پری بونه‌وه. له‌ به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا خویان و سواره‌کانیان به‌کار نه‌هه‌تا: بۆ پاراستنی خۆی له‌ مل‌قۆمه‌کانی و، بۆ سه‌رکۆنه‌کردن و نا‌نا‌کۆردنی عه‌شیره‌ته‌کانی عه‌ره‌ب و، بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی میری بابان و، بۆ لیخه‌ستن و کۆپینی میره‌کان...

- ۲ -

نوسه‌ری کتیی «داود پاشا»، له‌ هه‌له‌سه‌نگاندنی سیاسه‌تی سه‌عید پاشا و، هۆی سه‌رنه‌که‌وتی له‌ دره‌ژه‌پێدانی و‌ه‌زاره‌ت دا نه‌لی: «سه‌عید له‌ سیاسه‌ته‌که‌ی دا به‌ شینوه‌یه‌کی بنچینه‌یی پستی به‌ عه‌ره‌ب نه‌به‌ست، به‌مجۆره‌ سه‌عید به‌ هه‌تر

مه مالیک حوکمی نه نه کرد، به لکو به هی عه رب به تاییه تی هی مونه فسک و عوبند حوکمی نه کرد. رۆژگاری سه عید بۆ عه رب، بۆ له کاتیک دا رۆژگاری عه بدوللا بۆ کورد. هه ردو لا - مه به سی کورد و عه رب به - شه رفی دانانی والیان بۆ برا بو. (۲)

نهم لیکدانه و به دوست نیه چونکه:

یه گهم. مه مالیک بینگانه بۆ به کورد و عه رب له عیراق دا. کۆمه له کانی کورد و عه رب له و سه رده مه دا کۆمه لی خاوه ن پیک خراوی خه لکه کی بۆن. رێچه له ک و بجزی و انیان به لاوه گرنه گ بوه. مه مالیک له ناو عیراق دا ره گیان نه بوه. نیل و عه شرت و به مهاله و، هه سی نه ته و به یی کوردی یا عه ربه شیان نه بوه. به مالی به پاره له بازاره کانی قافاس دا کهره بۆن و کرابۆن به کزیله. به کزیله بهی هه ترا بۆن بۆ به غداد و په روه رده یان کورد بۆ کاروباری حکومه تی.

دوهم. نه گهرچی عه بدوللا به یارمه تی کورد حوکمی گه رته ده ست. به لام هه روه کو له شکرکێشی بۆ سه ر نیلاتی عه رب نه کرد، که خۆی قایم کرد چه سه ر پاشای کوردستانیش، له کاتیک دا نه و هه تری سه ره کی بۆ له دانانی دا.

سێههم. نه گهرچی سه عیدیش به یارمه تی نیله کانی عه رب کاروباری گه رته ده ست. به لام هه روه کو له شکرێ نه ناره سه ر کۆده لاوه هاش له شکرێ نه ناره سه ر عه رب.

رۆژگاری عه بدوللا هی کورد و، رۆژگاری سه عید هی عه رب نه بو، وه کو مێژوونوسی مێسری نه لقی، به لکو رۆژگاری هه رده گیان هی مه مالیک بو. نیله کانی کورد و عه ربان بۆ سه پاندنی ده سه لاتی خزان به کار نه هه تا.

هه ر له و ساوه به دا داوێش به یارمه تی کورد بۆ به والی. نه ویش پێشه و ی هه مان رێبازی حوکمه اتی کرد.

سه عید پاشا که نه جیککی بۆ نه خه ربه بو. که نه جیککی خواش بۆ بۆ به هه م پێ و هه رده سی ناوی هه مادی نه به عه لله ی بۆ. سه عید له قسه ی هه مادی ده رنه نه چه. نه ویش نه گه ر خراپی بۆ نه کرد. سه عید چه نه جارێ سلیمان پاشا و خالید پاشای له جیه گی یه کتری له کۆیه و هه ریر دانه ناو لا نه مرده. هه مادی زۆری له سه عید کرد مه حمود پاشا لێ به خا و عه بدوللا پاشای مامی مه حمود له جیه گی دا بۆن. سه عید نه مرما سی لاس ده سی مه حمود پاشا و دانانی عه بدوللا پاشای ده رکرد (۱۲۳۱ ک / ۱۸۱۵ ر). عه بدوللا پاشا له گه ل هه تری رۆم دا به رێ که وت به رده که رکوک له قو ل ده گه رمانه خه و نه ی هه لدا. مه حمود پاشا به یاری دا به رده نگاری بکا. هه تری به ابانی به سه رکۆدایه تی عوسمان به گی رای نارده بۆ ده ربه لندی با زیان. (۳)

مه حمود پاشا داوای له ئه بران کرد هه تری بۆ یارمه تی دانی بیه رن. له هه مان کات دا نامه به گی هه رده سی بۆ کار به ده ست و که و ره کانی که رکوک نارده داوای لێ کردن عه بدوللا پاشا له که رکوک ده ریکه ن. (۴)

مه‌محمد پاشا جنگی لعق و ، ناحه‌زی زور سو بو . داود پاشا زوای مه‌عید
بو . له حئی ترسا بیکوژن ، له بهر نه‌وه به ناوی راووشکاره‌وه له به‌عشاد ددرجو ،
به‌ره‌وه کوردستان ه‌لات و ، چو تر سلیمانی . مه‌حمود پاشا خوی به پیشوازییه‌وه
هات بو به‌که‌ناری شار . (۵)

سعد به راگردنی داود شیرزه بو. ههوالی یۆشتخی مونهفیک حمود نال
نامر نارد به خۆی و هیزه کانیوه بچن یۆ به عداد. ههروه ها عبداللا پاشاش له
کهرکوکهوه گهرایهوه یۆ به عداد. مهحمود پاشا مهترسی هیزشی عبداللای تما.
داود پاشا چل رۆژێ له سلیمانی مایهوه. لهو مایهوه داوانی ههلات بوی
یۆنیران هاتنه لای داود. سلیمان پاشای ئیبراهیم پاشای حاگمی پینسوی گزیه و
ههریر، خلیل ناغای (مونهه للیم) ی کهرکوگ، روستم ناغای (مونهه للیم) ی
بهصرا، سعید علیوی ناغای پینسوی یه نیچهری به عداد، نهمانه له داود گزیوتهیه.
مهحمود پاشاش هیزه کانی خۆی ساز دا. (٦)

داود پاشا نامه و مغایره های به تهنه ری ناسه تی دا بنیابی عالی نارد،
داوای لیخسنی سه عید و داناسی خیزی کد بو، داود به پشتیوانی هنزه گانی
مه محمود پاشا و سلیمان پاشا بهره و کمرکوک به ری کعوت. حالیه پاشا له وک تندا
حاکمی کزیه یو گوئی نه دایه داود پاشا. عبداللّا پاشاش ههروهه
داود له گوندی نه فمقلو بو له نریک کمرکوک که فرمانی لیخسانی سه عید
و داناسی خیزی به والی به بغداد له بابی عالی بهه پین گه بشت. داود وینه ی
فرمانه گانی نارد بن کوره پیاهه گانی به بغداد. سه عید گوی نه دایه نه فرمانه
پریاری دا بهره نگاری بکا به لام لاو ریزه گانی دهو، پشتی پشتیوان تی کعوت و،
کعوتنه هه لاتی بز لای داود پاشا. سه عید بز نه وری سه ر له مه محمود پاشا نریک بدا،
که لهو گانه دا له گه ل داود بو، عبداللّا پاشای نه هنریکوه نارد سه سلیمانی
و، داوای له حالیه پاشاش کرد یارمه تی عبداللّا بدا. عبداللّا په لاماری
سلیمانی دا به لام حه سه نه یگی برای مه محمود پاشا چهند روزمن بهره نگاری کردن نا
هنرشه که ی شکاندن.

داود پاشا به هیواشی نه چولا نه یوست هه لومهرچی ناو به عداد ناماده بن .
چو تو ز غر مسانو و جه دیده پاش ماوه بهک چوه نزیک به عداد و . پیتشوازی به کی
که رمی لنی کرا . سه عید خوی قایم کرد بو به لام بهلاماریان دا و کورشتیان (۱۲۳۲ک
/ ۱۸۱۶ز).

عبداللہ پاشا و خالد پاشا بہ پشیمانی «دہخالت» یان کرد، داود لیبان خوش ہو.

داود پاشا بوبه وه زیر. (۷)
نرسه ری «داود پاشا» لیره شه دالینکدانه وه یه کی خزگردی هینا وه ته نار

باسه‌کوره. هزی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی داود پاشا له سه‌عید نه‌گه‌رتته‌وه بۆ هه‌سنی
نیشتمانیه‌روه‌ری عیراقیتی. گه‌رایه داود بزیه شۆرشێ گه‌روه بۆ نه‌وه‌ی به‌ری
په‌ر سه‌بدنی نفووزی نیرانی بگرێ چونکه ترساوه نیران به‌عێداده‌ی داگیر بکا و، به‌ج،
واته نینگلیز، نفووز و ده‌سه‌لاتی زیاد بکا. (۸)

هیچ به‌لگه‌یه‌کی مێژوویی به‌ ده‌سته‌وه نه‌یه بۆ سه‌لماندنی نه‌م بۆ چه‌وه.
راسته‌گه‌ی وه‌کو هه‌م سه‌ر چه‌واره‌کانی ده‌ستی به‌گه‌م نه‌یه‌گه‌رتنه‌وه نه‌وه‌یه: سه‌له‌سه
نه‌ترسا داود به‌لاتی لێ بگرێ و حه‌یگه‌گه‌ی داگیر بکا، له به‌ر نه‌وه رهنوشتی له
ناو سه‌ری دانا. داودیش به‌ مه‌ی زانی له ترسی گه‌یانی خۆی هه‌لات بۆ که‌وه‌ستان.
که‌وه له هه‌ولێ لادانی سه‌عه‌د و، به‌ ده‌سه‌ستانی وه‌راوه‌تی به‌عێداده‌ی. به‌ ناوه‌چه‌که‌شی
گه‌یشت

لوسه‌ری «داود پاشا» که‌ له تیکرای گه‌یینه‌گه‌ی دا به‌ سه‌یسه‌وه له داود
نه‌وێ. به‌مجۆره باسی سیاسه‌تی داود پاشا نه‌کا به‌رامبه‌ر به‌مه‌اله‌ی به‌بان:

«هه‌زی کورد له‌و گاته دا مه‌ترسیه‌کی گه‌وره بۆ له سه‌ر داود له‌ کاتێک دا
هه‌یسا حه‌یگه‌ پێی ی خۆی قایم نه‌کرد بو. نه‌م مه‌ترسیه‌ به‌ ته‌ییا له هه‌زی حه‌یگی
به‌بان دا به‌و، بگه‌ره له‌و هه‌وکه‌ریه‌ کوردی - نیرانییه‌ دا بۆ که‌ له پایه‌ی پاشای
مه‌ملوکی لای باسی عالی نه‌هه‌یایه‌ حواری، به‌وه‌ی که‌ ناتوانی دلسۆزی کورد بۆ
سولتان دا به‌ی بکا. داود له‌ توانای دا به‌و له‌و هه‌لوته‌یه‌ ژوه‌ی حوکه‌رییه‌که‌ی دا
هه‌گه‌ له‌ پێشه‌ری پێشازی کۆن له‌ به‌رامبه‌ر یا حه‌یسه‌نی کورد دا کاتی ویستی سه‌وکی
مه‌حمود بکا به‌ دو ره‌یگه‌ به‌وه‌که‌ که‌ نه‌ویش:

۱. ده‌س نانه‌ پێشی بۆ ده‌س به‌سه‌ردا گه‌رتنی هه‌ندێ ناوچه‌ی سه‌راته‌یجی گه‌رنکی
کورد.

ب. راکه‌شانی به‌کن له‌ مه‌یه‌ره‌کانی به‌بان.

هه‌ر ده‌م به‌وه‌ی حه‌یگی و سیاسه‌تی به‌هه‌یینه‌یانه‌ی ناسانه له‌ سه‌ره‌تاوه، له
به‌ر نه‌وه‌ی هه‌زی پاشای کوردستان چه‌نده زۆر بێ، هه‌میشه‌ دو هه‌ره‌شی له‌ سه‌ره:
۱. له‌شکری مه‌ملیکی به‌عێداده‌ی.

ب. حه‌یله‌ی به‌کن له‌ نه‌له‌دانی به‌مه‌اله‌ی پاشای ده‌سه‌لانداری به‌بان.
به‌مجۆره رده‌یه‌ له‌ به‌ر بۆ داڕه‌شی په‌لان دژی مه‌حمود پاشا و، بۆ نه‌وه‌ی
داود هه‌و په‌یالی به‌هه‌زی له‌ ناو خۆی نه‌له‌دانی به‌مه‌اله‌ی به‌بان دا به‌دۆزیسه‌وه،
عه‌بدوللا پاشای داواکاری حه‌یسه‌نی هه‌و په‌یانیستی کرد. هه‌روه‌ها حه‌یسه‌نی
به‌گ - برای مه‌حمود پاشا - که‌ به‌ ره‌یگه‌، به‌و به‌جی به‌ی به‌ به‌رمه‌سه‌ لای شاره‌هه‌ له
که‌مه‌شانه‌ (۹)

داود له‌ ده‌ری سالی (۱۸۸۱ک / ۱۷۷۶ه) له‌ تهلێس له‌ خه‌زانه‌ی
گه‌رجی مه‌سیحی له‌ دایک بو بو. به‌ مه‌الی به‌ که‌پێن له‌ بازاری تهلێس یان به
فراندن هه‌یایا به‌عێداده‌ی. له‌ پێش دا که‌ به‌رایه‌ک به‌ ناوی مه‌سه‌فا به‌گ که‌ری بۆ

و، دواپی فروشت بویه‌ده به سلیمان پاشای گه‌وره. سلیمان پاشا خستیه فیرگای
 نایه‌تیه‌وه که یز پوره‌ده‌کردنی به‌معالیکه دای موزاند بر
 داود کوپنکی قوز و زیرک بو. لای زانا گه‌وره‌گانی عیراق زانسه‌گانی دینی
 خویند و شاره‌رای نهدی‌ی عمره‌بی، فارسی و تورکی بو. له شعره‌عت و حدیث دا
 شاره‌رایه‌کی رۆزی په‌یدا کردو، له چند بایه‌تی گریگ دا نیجازه‌ی له مه‌لاه
 ناویانه‌گانی نو سره‌ده‌مه و درگرت. سلیمان پاشا نارادی کرد و گسندی به
 «خه‌زنه‌داره ی خزی و، په‌گن له کچه‌گالیسی لئ باره کرد.

سهرده‌می وه‌زاردتی داود پاشا (۱۲۳۲ - ۱۲۴۷ ک / ۱۸۱۶ - ۱۸۳۱ ز)
 کوره‌ستان نارام و ناسایسی لئ برا و، بویه مه‌یدانی ملسه‌تتی له‌شکره‌گانی
 نورک و عه‌جهم و، مه‌یدانی رۆزبازای حوتای و ویرانه‌گری مسره‌گانی بایان.
 ناواوه و پشیری و همزاری و شه‌وشونکی بن په‌لوه‌ی تن حسن.

-۴-

مه‌حمود پاشا له سهرده‌می ناوکی دا ساوه‌ه‌کی دوتی و گه‌بارمه له نیران گل
 درابوه‌وه. ناسای و پنه‌ندی له گه‌ل رۆز نه کاره‌ده‌سانی نیران به نایه‌تی شازاده
 محمده‌ عدلی میرزای حاکمی گرماشان هه‌بو. هه‌روه‌ها کچی خانی له‌یلی درا بویه
 و، کوپنکی به ناوی عدلی لئ ی هه‌بو. نه‌وانه هه‌ر له نیران سا‌بویه‌وه.

داود پاشا له سهر نه‌رتی حاکمه‌گانی پیش خزی یز نه‌وه‌ی له‌هتلی هج
 میرنکی بایان جیگر سن و، به ناسوده‌ی میرایه‌ی بک که‌وته په‌لانه‌گه‌ران له
 مه‌حمود پاشا. حه‌سن به‌گی برای ته‌فره دا. له گه‌ل ۵۰۰ کس هه‌لات یز به‌غداد
 (۱۲۳۳ ک / ۱۸۱۷ ز). داود، عینایه‌توللا ناغای موهرداری به نوته‌رایه‌تی خزی
 تارد یز لای مه‌حمود پاشا گوایه نامۆزگاری بکا پنه‌ندی له گه‌ل نیران پیرن. کۆبه و
 هه‌ریری لئ سنده‌وه. عه‌سمان به‌کی لئ لا‌برد و، حه‌سن به‌کی لئ داتا (۱۲۳۳ ک /
 ۱۸۱۷ ز).

مه‌حمود پاشا له خزی نرسا داوا‌ی له نیران کرد هتیزیک بترین یز پشیریانی
 محمده‌ عدلی میرزا، یز هه‌ل نه‌گه‌را ده‌س به‌خانه نا، کاره‌باری عساره‌وه،
 هتیزکی به سهر‌گرده‌یه‌تی محمده‌ عدلی خانی شامه‌بایی و، هتیزکی تری
 به‌سهر‌گرده‌یه‌تی حه‌سن خانی له‌یلی له گه‌ل له‌شگری لۆی یز سهر مه‌نده‌لی و، هیری
 عدلی خانی که‌لۆی و که‌لیعه‌لی‌خانی که‌لۆس یز سهر به‌دره و حه‌سان، ناره.
 داود پاشا به حق که‌وت هتیزی نارد یز پاراسی مه‌نده‌لی و به‌دره و حه‌سان
 و هتیزنکشی نارد نه‌گه‌ی پنه‌ندی نسوان هتیزه‌گانی نیران و مه‌حمود پاشا سیرن.
 ختیشی هتیزکی زلی سار دا په‌ره که‌رکوک له‌و‌وه، چینی یز سهر مه‌حمود پاشا
 له‌م کاته‌دا داود پاشا نوشی گه‌روگرتی ناو‌ج‌بو. صادق به‌گی برای مه‌عبد
 پاشا هه‌لات یز ناو نیله‌کاسی زوبیند و قاسم به‌گی شای هه‌لات یز ناو خه‌زاعسل.

داود پاشا وازی له سه فهری که رکوک هینا بۆ نه وهی خه ریکی کورانه وهی شوره کهی نه مان بن. به لام عه بدوللا پاشا و محهمه د پاشای خالید پاشای به هیزکی گه وره وه نارد بۆ که رکوک و. ناگاداری ئیله گانی دزیی و شه مامکی کرد نه وایش بچه که رکوک و همریان له عینایه توللا ناغا کۆینه وه. سازاده بنکهی سه رکرایه تی له پای تاق دانا بو. خۆی و هیزکی گه وره له وێ هه لیان دا بو.

هیزی نهران که یه شته کوردستان. هه ندی ورده شه ریان کرد به لام هیچ کینه یه کی گرنگیان پێ نه گیرا. چهند جاری سه فیر له نیوان داود پاشا و سازاده ها تهرجی کرد بۆ به لاداخستنی کیشه که. نهران نه یه رست به هۆی پاشاکانی بابانه وه نو فوژی خۆی له کوردستان دا به هیز بکا.

داود پاشا. سه ری بۆ گوشاری سازاده دانه واند. سه من به گی له کۆیه کیشایه وه. سلیمان پاشا له زهنگایاد و. عه زیزه گی له درنه و باجه لان و. عه بدوللا پاشا له کۆیه و هه ریر و. مه محمود پاشا له سلیمانی دانرا نه وه.

هیزه کانی هه ردوللا کشان وه شوینه کانی خزیان (١٢٣٣ ک) / (١٨١٧). (١٠).

-٥-

کلۆدبۆس جه یس ریج، نوته ری کومپانیای هیندی رۆژه لات له به عداد، نفوز و ده سه لاتیکێ زۆری هه بو. نه خوش که وت. بۆ گۆڕینی ناوه وه وا به رباری دا له گه ل هاو سه ره که ی و. ده سه پتوه نه دگانی دا گه شتیکی چهند مانگه به کوردستان دا بکا. بۆ نه مه ش ئیزنی له داود پاشا وه رگرت. ته نه انت داود نامه ی بۆ مه محمود پاشا نویسی. که پهری ریج به گرت و. گه شته که ی بۆ ناسان بکا و. هۆکانی حه سانه وه ی بۆ دا بین بکا. به لام داود پاشا. کومانی له ریج نه کرد و. جه یی به گه شته که ی نه نه کرد و. لێ ی دلتیا نه بو. لای و ابو پیلاسی لێ نه گه پهری و پاشاکانی به ابانی لێ هان نه دا. سه یر نه وه یه نو سه ره کانی عه رب هه تا ئیستاش له سه ره هه مان به یر و ران.

ریج له گه شته که ی دا بۆ سلیمانی چهند مانگێ مایه وه و. سه ردانی بانه و سه نی کرد. به دهریایی گه شته که ی سه رنجی ورد و زیه کانه ی له سه رباری سیاسی و. هه لومه رچی کۆمه لایه تی و نابوری و. جوگرافای سه روشتی و هزیی ناوچه که تۆمار کرد وه. به یره وه ره کانی که رۆژانه نویستی به سه رچاوه یه کی به ترخ دانه نری بۆ لیکۆلینه وه ی نه وه سه رده مه.

-٦-

نه وه حه مان پاشا تا ما بو، خالید پاشا یه کتی بو له ملتزمه لاساره کانی. دوای مردنی نه ویش نارام دانه نه نیش. کۆیه کانی له که رکوک دانه نیش. پیاوه کانیان له

دنیاه کانی دهور و پشت جهرده سی و ریگریان نه کرد. چهند جاری ناگاداری محمد
پاشای کورپان کرد نه هینتی پیاده کانی کاری ودها بکمن. که لکی نه بو. محمد
پاشا خرایه زندانه وه. بهلام پیاده کانی هه لیان کرتایه سر زندانه که و محمد دیان
پرگار کرد. له باتی نو خالید پاشای باوکیان گرت. محمد چره ناو شوان
ماوه یک له ویره که و به گفسوگف. و وزیر لیان خوش بو. پر کرده کان که و نه وه و
گراوه کان به دران (۱۲۳۵)، (۱۱).

محمد پاشا دواي ماوه یک پیاده کانی غزی کز کرده وه هه لات بز کرمانشان.
سلیمان پاشا ناو انبار کرا به و نه له گه ل ناحمزانی داود پاشا پنبه ندی هه به نه ویش
هه لات. عه بدوللا پاشا. ماوه یک له سلیمانی گرا له سر نه وهی کومانیان این کرد
بو نامه ی له شاراده وه بز هانسی. دواي به ربوسی نه ویش هه لات (۱۲۳۶) ک /
۱۸۲۰ ز). نه مانه هه مو له کرمانشان کتونه وه. (۱۲)

-۷-

م. خالید (۱۱۹۲ - ۱۲۴۲) ک کوری نه محمد کوری حسن له نبروی
مکایه لی جاب له ناوچه ی قهره داخ له دایک بو. به مدالی چوته بهر جوتندن. لای
مه لا که و ره کانی نه و سرده مه خرنه دیه نی و. له سه لای شیخ قه سیسی
مه ردوخه بی نیجا زدی وهر گرتوه. سالی ۱۲۱۳ که ساموسه کبی: سه بد
عه بدولکه ربی بهر زنجی به تعاون نه مرئی. نه و بهر حمان پاشا نه له جینگه که ی نه و له
مرکه و ته که ی دا، که حوی دروسی کرد بو. دانه ی. نه مهش به لگی لینه اتوبی بو
به و که غجه له جینگه ی زانایه کی و ا که و ره دایرنی. سالی ۱۲۲۰ به ریگه ی موسلی.
دیاریه کر. حه لب، دیمه شق. دا نه چن بز حه ج. دیسان نه که پنه ره بز سلیمانی.
سالی ۱۲۲۵ نه گاته دهلی له هیدستان. تعریفه له شیخ عه بدوللا ده هله وی
وهر نه گری و. نه که پنه وه ماوه یک له به غداد حه یگر نه ی نیجا دینه وه بز
سلیمانی.

مه لا خالید نیر نه ی به مه ولانا خالید. ناو بانگیکی زور دهر نه کات و.
هه اران موزید و مه لسوب و خه لفه پیدا نه کات. و ده که مه لا عه بدولکه ربی
سوسونی: «... بهشی زوری مه نسویه کانی مه ولانا له زانا نایناسه پایه بهر زه کان
بون و. که سی تر له ناو پیرانی تعریفه دا هه لکه که و ره نه و هه مو مه نسویه ی له
پزی مه لا پایه بهر زه کان دا بین»

نه ماوه هه هاوزمان بو له گه ل ناکوزکی نه و بهر حمان پاشا و والی ی به غداد
له لایه ک و. ناکوزکی نه و بهر حمان پاشا و سلیمان پاشای کوری نیرا هم پاشا نه
لایه کی تر وه. هه و بهر کو پیشرش شایه تی ناکوزکی نیرا هم پاشا و عوسمان پاشا
و. دوا یتر نه و بهر حمان پاشا و. نیجا خالید پاشا و نه و بهر حمان پاشا و. نه و بهر حمان
پاشا و والی ی به غداد بو.

تەریقەتی نوێ کرادی «نەقشەبەندی» لە ماوە بەکی کورت دا پەڕەیی سەند. تا
ئەوسا تەریقەتی «قادری» باوی بو. شیخانی تەریقەتی قادری لەم تەریقەتە نوێیە
نارەحەت بو و چۆنەو بەگرتی دا. زانیای پایەبەرز و گەورە سادانی بەرزنجی: شیخ
مارفی نوێی، سەرکردایەتی ئەم بەگژدا چۆنەنی نەکرد. کەوتە هاندانی والی ی
بەغداد و مەلاکانی عێراق و میرەکانی بابان درێ م. خالید. دواپەڕەشی نەشت
بۆنەو.

م. خالید سلیمانی بە جێ هێشت (١٢٢٨) و چۆ لە بەغداد درێژی بە
نیرشاد و دەرس وتەو دا. لەوێش، لە ماوە بەکی کورت دا، جێگە ی خۆی کردەو و،
نەستیری کەوتە درەوشانەو.

کاتی کە سەعید پاشای والی ی بەغداد کوژرا و، داود پاشا بە یارمەتی
هێزەکی مەحمود پاشای بابان شاری بەغدادی گرت و، بو بە والی ی بەغداد و
شارەزور و بەسرا. مەحمود پاشا بیی م. خالید پایە بەکی ژۆر بەرز ی لە بەغداد
هەبە. تکی لێ کرد بکەوتنەو بۆ سلیمانی. م. خالید گەڕانەو. بۆ پێرانی نانی م.
خالید. مەحمود پاشا مەزگوت و خالید پایەکی بۆ بێات نا و، تا نەستایش بە باوی
«خانەقانی مەولانا خالید» وە ناسراو.

م. خالید زانیای بەکی گەورە نایاس و، رابەری تەریقەتی نەقشەبەندی، ئە
سەرانی سەری رۆژەقانی ناوەیست دا هەزاران سورید و مەنسوبان و خەڵقە ی
هەبە. بە فارسی و عەرەبی و کوردی: بە هەردو زاراوی گۆزان و بابان، شیعری
دانەو. دیوانەکی چەند جاری چاپ کراو. چەندین گۆشتیب و پەراوێزی لە
زانستەکانی دین و پەروێش تەریقەت دا نوسیو.

م. خالید رەنگە بەکەم کەس بێ کە بناغە ی نوسینی پەخشانی کوردی بە
زاراوی بابان دانای. «عەقیدەنامە ی کوردی - لوسی عەقەنیدە ی بە پەخشان
نوسیو. دوا ی نوێش شیخ حسینی قازی (١٢٢٥ - ١٢٩٢) «مەولودنامە ی بە
پەخشانی کوردی نوسیو. بە چاوەنکەری ئەم دو نامیلکە کوردیە، مەلاکانی کورد
چەندین «عەقەنیدە» و «مەولودنامە» ی تریان بە زمانی کوردی نوسیو.

م. خالید پێش ئەو ی بێ بە سورشیدی تەریقەت، چەندین شیعری لە
مستایش میرەکانی بابان دا دانەو بە تاییەتی لە ستایشی نەبراھیم پاشای
نیا تەری شاری سلیمانی و، نەورەحمان پاشای بابان دا. هەروەها بۆ «سوکواری»
میرە کوژراوەکانی بابان چەندین شیعری هۆنەوتەو، بە تاییەتی بۆ سەلیم بەکی
کۆبی مەحمود پاشا کە لە رۆتیار لە شەری والی ی بەغدادا کوژرا و، بۆ میرەحوسمان
کە نوێش هەبە لە بەکی ئەم شەڕانەدا وەکو م. خالید نەلێ: وەکو هاونای پێشوی
نەمیش قومی لە «سەھای شەھادەت» داو.

م. خالید هەولی داو بەکێشی لە ناو میرەکانی بابان دا پێک بهێنێ:
مەحمود پاشا و عوسمان بەکی برای و عەبدوللا پاشای مامیان پێک بێات و

په پمانیکيان پښ بيه ستن. نه مانه هر سټيگان له به رده می م. خالید دا سوږند په فوران و تلاق و خه لجر نه غونډ، که خيانت له په کشری نه کهن و. هر کاتي نامه له حاکمی کرماشان يا والی به غداوه بڼه پکښگان پښ، له په کشری نه غداوه و. له به رده می م. خالید دا بیکه نه وه. پښ ناچن م. خالید باوهری به په پانه که بان و نومیدي به پککه و تنه که پان هه پښ، وده کو خزی له نامه په ک دا پڼ داود پاشای نوسره.

سالی ۱۲۳۶ ک / ۱۸۲۰ ز) به هزی نا نارامی سیاسی و. ناگزکی ناوختی میره کانی بابانه وه. به په کجاری سلیمانی به جن هیشت و. سهری خزی هه لگرت بڼه غداوه.

م. خالید درای نه وهی بڼه به شیطی تعریفهت هیچ ش هریکی بڼه ستاشی هېکام له میره کانی بابان دانناوه، هزی نه مېش پیگرمه ان نه وهی که نسر نه به نه مای هیچ ده سکه و تنکی دیایی ته ماره. حکه لعه ده سکه که سییشی به شایسه ی ستایش کردن نه رانی پښ. به پښچو نه وه نامه کانی که بڼه محمود پاشای نوسره پښی له کله یی و. نامنډگاری. خيانت که مه خسر پاشا داوای گهر نه وهی لن گرده بڼه سلیمانی، بڼه پښچ و پنا. داواکي روت گرده نه وه و. داوښه بهر لویه و پلاز کاتیکش که بڼه به سهریدی هاوین رو نه ده گرده پکی ناوچمی سلیمانی و. مه محمود پاشا پښ نه رانی و نه پوهی بڼه ناشکر نه وه و. داوای گرده یی، هاری سلیمانی پښ نه لای م. خالید پښ راوستان و نه که و تنه وه بڼه پکی له گولده کانی هه ورامان له کورستانی نیران و. له وڼه نه که نه وه بڼه غداوه.

پښ نه چن داود پاشا و. ده سه لانداری غوسمانی پښ مانه وهی نه ممان له به غداوه پښ خوش نه پښ، بڼه له ویش نه مایه وه و. چو بڼه شام.

م. خالید سالی ۱۲۳۸ ک (۱۸۲۲ ز) له به غداوه چوه شام و له وڼی خیکر بو. سهره فجام به نه خوشی تاوین له ده په ده وڼی و له ته مېمی ۵۱ سالی دا له ۱۱ ی زلفه عیده ۱۲۴۲ (۷ ی حوزهیرانی ۱۸۲۷ ز) دا مرد و. له شاحی قاسم ناستیان. (۱۳)

-۸-

نیران به ته مای له شکر کیشیه کی فراوان بو بڼه سهر حاکمی روم. شاراده عه بیاس میرزا له ته ورته وه بڼه لای نه رز روم و شاراده محمه مد علی میرزا له کرماشانه وه بڼه سهر کورستان و به غداوه.

داواکانی شاراده زور و قسوس پښ، به نایبه یی پاره ی زور و دیاری داوا نه کرد. به مه محمود پاشا هه لکه نه سورا. شاراده ویستی مه محمود پاشا لاهدات و عه دوللا پاشا له جیگه ی داښت.

مه محمود پاشا داوای له وزیر کرد هتزی یارمته یی بڼه بنیری. وزیر هتزیکی

که می بزرگ دارد به سرکردایه‌تی کابرایک به ناوی «محمد که‌هیه». محمد له
به‌غدادوه به ری که‌وت ماره‌یدک له کزکس لای زهنگاهاد و زیاتر له مانگن له
شیروانه مایه‌وه.

شازاده هیزکی بزرگ‌دوللا پاشا ناماده کرد بو گیشته خواجهی.
که‌یخه‌سره‌یه‌گی جاف که نه‌بو یارمه‌تی مه‌حمود پاشا بدالی
هه‌لکه‌راپه‌وه دایه پال عه‌دوللا پاشا.

هیزی محمد که‌هیه هاته باریکه له نزیک تانجه‌رو هه‌لی دا، به‌لام
نه‌خوشی له هیزه‌که‌دا بلایه‌وه. هه‌مو‌روژنی چهند که‌سیکی لی نه‌مرد و، نه‌وی
تریشی له بهر نه‌خوشی و لاوازی نه‌یشه‌توانی نه‌رکه‌کانی. خوی به جن بهینن.
عه‌دوللا پاشا که به‌مه‌ی رانی له خواجه‌یه‌وه به‌ری که‌وت به‌رو گه‌وره‌قله و
زهره‌لیکا و له ده‌ریه‌ند دامه‌زرا.

شازاده له پای تاقه‌وه به‌ری که‌وت بزره‌هاو. له سیروان په‌ریه‌وه
قه‌ره‌نولوسی له زهنگاهاد تالان کرد.

محمد که‌هیه هیزه نه‌خوشه‌کی له باریکه‌وه برد بزیستان سور و نیجا
قه‌ره‌گزل.

نیرانیه‌کان بزره‌پندان تا که‌یشتنی هیزه‌کی شازاده به ناوی عه‌دوللا
پاشاوه که‌وته گفتوگو.

هیزی هه‌ردولا پشکا هه‌لیژان. هیزه‌کانی به‌غداد و باهان شکان.
میزونسه‌کانی داود پاشا نه‌م شکسته نه‌دنه پال خپانه‌تی که‌هیه. که‌هیش
پاش چهند روزنی له‌م شکانه‌خوی و براکانی و خزمه‌کانی هه‌لاتن بزرگ‌لای شازاده.
عه‌دوللا پاشا چوه ناو شاری سلیمانی. شازاده‌ش روزانی موچه‌ره‌می له‌وی
به سر برد. شازاده به‌رو که‌رکوک چو. وه‌زیر به‌غدادی قایم نه‌کرد ترسی هه‌بو
په‌لاماری به‌غداد بدا. محمد که‌هیش بو به هاوسه‌فهری شازاده.

نه‌خوشی کولتیرا له هیندستانه‌وه داکه‌وت بو. گه‌یشت بو به‌صرا و به‌غداد
و کوردستان. نه‌م نه‌خوشیه که‌وت بو ناو نوردوی نیرانیسه‌وه. شازاده نه‌یوست به
به‌له‌ریک بکه‌وتی. به هزی به‌کنی له ناخونده ناوداره‌کانی شیعه‌وه گفتوگوده‌ستی
بن‌گرا شازاده داوای نه‌کرد: عه‌دوللا پاشا له سلیمانی و محمد پاشا له کویه
داهنن و، نه‌وانه‌ی که په‌نایان بزرگ‌نیران هیناوه چاو‌پوشیمان لی بکری. له‌شکری
نیران ناوچه‌کانی داقوق، توزخورماتو، گفری، قهرته‌په و ده‌لی عه‌بیاسیان تالان و
ویران کرد بو. شازاده‌ش توشی نه‌خوشی کولتیرا بو بو. له نزیک قزلبات مرد.
نهرمه‌که‌یان برده‌وه بزرگ‌نیران (۱۲۳۷). مردنی شازاده کوتایی به‌م له‌شکرکشیه
هینا و داود پاشا له به‌کنی له دوزمه‌نه گه‌وره‌کانی بزکاری بو. (۱۴)

نیرانیه‌کان کبشانه‌وه به‌لام بزرگ‌تیوانی له عه‌دوللا پاشا هیزکیان له
سلیمانی دانا بو. مه‌حمود پاشا چوه سه‌ریان هیزه‌کی راونا و عه‌دوللا پاشای

دور کرد. به لام محمد پاشا به هزی بلاو بونه وی نه خزشیه وه له سلیمانی نه مایه وه
عبداللا پاشا فرسته تی هینا سلیمانی گرتوه. به مجوزه چنده جاری ده ستاودهستی
کرد. (۱۵)

- ۹ -

دوای مردنی محمد علی میرزا، شا کوپه گئی، محمد محمد حسین میرزای له
جنگه دانا، به لام نعم وه کوپاوکی بن نه نگرا. قهبح علی شا کاروباری گوردستان
و عیراقلی عهره بی به عه بیاس میرزا سپارد. عه بیاس و محمد محمد علی جه زیان له
جاری به کتری نه بو. له شه ری روس دا محمد محمد علی یارمه تیه کی نه وونی
عه بیاسی نه دابو.

عه بیاس میرزا، یه گئی له پیاهه ژیر و ناوداره گئی حوی به ناوی محمد
حسین خانی نیشکنا قاسی به نامه به که وه نارد بولای محمد پاشا. نیردراوی
عه بیاس میرزا له کهرکوک محمد پاشای بیسی و نامه کی دایه. بن نه چن محمد
پاشا بن نومید بو بن له داود پاشا و، یارمه تی جه لگی پیژم، عوسمان به کی برای
له گهل محمد محمد حسین نارد بو نه، ریژ بزی بیسی، عه بیاس میرزا، نعم ماوده ده
عبداللا پاشا دیسان له گهل داود پاشا سازبو گئی ی نه دایه نیران. نیرانی
خهریکی گفتوگویی ناشی بو له گهل عرسفانی. بۆ سهودای ناو نوو گفتوگوه
پنویستی به پاشا گانی بابان بو. عه بیاس میرزا فرمانی دا به نیراهیم خانی
سه ریچی پاکزی دو وهوچی تهو ریژ و مهراغه له گهل عوسمان به گه به چنه سه
عبداللا پاشا له سلیمانی و، محمد پاشا دابینه وه.

نیراهیم خان، محمد پاشای له جنگه کی عبداللا پاشا له سلیمانی و
عوسمان به کی له جنگه کی محمد پاشا له کزیه دانا و گه رایه وه نیران. محمد
پاشا له دوای نعم له شکرکیشیه حویشی چو بۆ تهو ریژ بزی بیسی عه بیاس میرزا
(۱۲۳۷ ک / ۱۸۲۷ ز). (۱۶)

- ۱۰ -

لهو کاتوه که میر محمد کاروباری میرایه تی سوزانی گرته ده ست،
میرایه تی سوزان چوه قورباغی کی نوی ی پشکه وتن و به هیزیه وه. به هدر چوار لای
خوی دا کهوته په له اویش و په ره نه ندن. پاشایه تی بابان به هزی ملسلاتی ی
دهسه لاتوه له نیوان محمد پاشا و مام و ناموزا و براکانیه وه و، به هزی
دهستیه بردان و له شکرکیشی نیرانه وه کز و لاواز بوو. میری سوزان نعم هه لای به
دوره فت زانی له قه له مروه ی بابان دا کهوته پشیره وی لای روزناوای زنی ی پچرکی
هه موگرت و، دهسه لاتی که شته قه مچرغه و سورداش و، له قه شقزلی بنکه به کی
جهنگی دامه زرا ند (۱۲۳۷).

مه محمود پاشای بابان به هزی ناکوکی ناوخزوه هتیرکی نوتوتی به دهستهوه
 نهما یورینگه له مبری سوزان بگری، شکاتی نهبرده بهر عهساس میرزا، ناوچهکهی
 یز پارتی. مبری سوزان له موکریانیش بپشروی کیده بو، شق و سهردهشتی هتیاوه
 ژنر دهسه لاتی خویهوه عهساس میرزا له دهی مبری سوزان به نهنگ هات بو،
 سنگ لای برهژنه بهر کوئستی نیگلیر و، کاره دهستانی عهساسی و، دامای لی
 گردون پتکهوه لهشکر کشیه کی هار بهش بگن دژی مبری ره وندر. (۱۷)

- ۱۱ -

لهو کاته دا هینسا حاله یی مهجک و نهماشتی به بهر پشوتدی نیرایی -
 عهساسی دا رانی یز ههردو لاخوایان گو نه کردهوه یز عهلیکی تری شهرو، له ههمان
 کات دا له ههولی گهتوگزی ناشی دا بون. عهساس یز نهروی به چاگترین شینوه
 کهلک له کارتی بابان وهریگری سیاسهتی دهریاری قاجاری بهرامبهر مهسهلهی
 کویده، به تاییهتی بهرامبهر ناوچهی بابان و پاشاکاسی، بهم جوژه دارشته که له دو
 نامه دا یز فتهع عهلی شاه روئی کردهوه.
 - نامه یی بهکم:

«من به خاکی پنی نهلهک فهرسای هوما یون سریند نهخوژم و دوژمنی
 خوینی با محهکی شاهنشاهی بم، نهگهر هه رگیز له بارهی پنی سپاردنی خزمهتی
 شارهزور و بابان، خه یالی نهووم هه یون، یز نارهزوی نهفس تهماعینکم لهوئی دا
 هه یون، و یستیشتم سنوری دهسه لاتی خوژم فراوان بکه من بهوه و نیمه، نه
 خوژنیه نفرتانندن و پرکشیه شمه بهارته به نکه رایهتی و به ندایهتی هه رگیز
 نه نه کرد و به جانیزم نه نوانی که به یی پرس و بون نیشارته فهرمون له خوژمهوه
 دهسینکه ری عهز کردی نهم جوژه یاسانه بکه، خوا نه یزان که هیچ شتی نه بهوه
 به هزی نه عهز و جهسارته، جکه لهوهی که لهم دو ساله دا که خهنگی دو لاتی
 عهساسی نه گوتی بو، هه جارئی که من یز خزمهت و سهفه نه ویشتم له
 کوئستانهکان و کوئستانهکانی سلوری ورمی و سابلای دا دهسرتی زور نه کرایه
 سه ره عیته و ولایه تهکانی شاهنشاهی، نه مسال به هار ویرانیه کی زور نوشی
 ناوایی و بهروومی همدی له نیلات و ناوچهکان بو، که مئی ناچار کیده، وای لی
 کردم که یز رینگه نه دانی ویرایونی نه و ولایه نه به عهز ی خاکی پنی ی پسرؤز
 جهسارته بکه و، یز ریکخستی کاروباری سوله یانیه و بابان به خو کهوین، یز
 نهوهی هه کاتی له لای نهرزؤم و موش و قارسهوه بهکوتته ری و خزمهتی بگری،
 لهم پشتهوه مبری دلنایی و فراعدهی تهواو له تصدقی فرقی شاهنشاهی یز
 نکه ریک که لهو ولایه نهوه نه چن یز سهفه و خزمهت، نیتش که قبیلهی عالم
 - روح العالمین فدا - خزمهتی ریکخستی نهو لایه کی که به من سپاردوه، نهو
 مهسهلهیه دیاره که نهو جوژه کارانه له من که گرفتار و خه ریکی چهن دین کاره،

نه توانم بز پیشه‌وه سم یان شنیکگی ترو، که خرمه‌تی گه‌وره‌ی هه‌مان په‌ک کار
بئ (١٨)

- نامدی دوه‌م:

«عورزی نوایی نانپورسه‌لغنه. دام ایام احواله. نهمه‌یه که.
له‌مه‌نموی هه‌مو دونه‌ی کاسر له سه‌رده‌مه‌دا خرمیگی ناشی و
ساران، میش هه‌میشه هه‌ل و نه‌قه‌لامه و، نه‌لاش و ره‌لجم له و بارده‌ا یو نه‌وه
بو، که باگزگی له لیوان دونه‌ی نسلام دا نه‌میتن. تا سالی پار، کار له ناشی
و پینگهان ترار و، ماوه‌ی سزان نما. دواي پشیره‌ی موش و بایه‌زید و نهرجش
که گه‌رینه‌وه نه‌وریز له لای حومه‌وه قایقام به لیاری سزان نارد. نه‌وان وه‌لامی
راستیان نه‌دایه‌وه. چهند جار له گوشه و گه‌بارده له ده‌رگای ناشیمان دا، به‌لام به
هیچ جنگه‌یک نه‌گه‌یشین، تا نه‌مسال نه‌خرامسی خوا و به‌ختی شاهشا، گاسی
هه‌مومان به‌قوریالی بئ، توشی نه‌و نیشکانه یو، دواي نه‌وه دسه‌جی خه‌ل‌کسان
نارد و له لای حومه‌وه به‌ناشکرا داواي ریککه‌وتنمان کرد و، دواي تر میرزا
ته‌قی مان نارد و نه‌و خرمه‌به پیروزه‌مان بئ سپارد، نه‌ویان ناردده و به‌لنیشیار
دابویه له ماوه‌ی چل رژژا وه‌لام بده‌وه. به‌لام به‌جینیان نه‌هینا، سه‌ره‌ای نه‌وش
دیسان چهند جار له رنگی نیگلیرزه‌کاله‌وه، به‌هزی نیلچیان‌وه له نه‌سته‌مبول
نه‌وه‌مان درپریره. به‌لام تا نیسته‌ش به‌هیچ جزئی وه‌لامی نه‌وان نه‌گه‌یشترو، به‌لکو
له هه‌مو لایه‌که‌وه به‌گرمی خرمیگی خوسازدان بز جەنگ و هیچ نیشانه‌یه‌کی
ناشی و سازین دیار نه‌یه. له گه‌ل زانیی نه‌مه‌دا، هه‌ر کات نیمه‌ش که نۆکه‌رانی
نم دوه‌لته و سنورداری نم مه‌مله‌که‌ته‌ین، نه‌گه‌ر به‌هیواي ناشی پالی لن
بده‌ینه‌وه، خوسازدان پشت گوئ بخه‌ین، نه‌وه پشچه‌وانه‌ی به‌رژوه‌ندی دوه‌لته‌ی
قه‌هیره‌یه، بۆیه له روی شاره‌زایی و دلسوزیه‌وه به‌ناشکرا نم مه‌سه‌له‌یه شه‌رز
نه‌که‌م:

نه‌گه‌ر له لاین نیمه‌وه پیش ده‌ستی نه‌کرتی و، مانگی دوه‌می به‌هار نه‌چیه
ناو خاک‌ی دۆژمنه‌وه، نه‌وه‌نده دوا بکه‌وین تا جه‌وزا و سه‌ره‌طان بگاو قشور و
تزیخانه و هیزو خواره‌مه‌نی رۆمی له هه‌مو لایه‌که‌وه کوتبینه‌وه و، کورده‌کان خیران
و ران و ره‌وه و که‌لویه‌که‌کانی خویان له کونست نه‌کان و هه‌واره‌کان دایه‌زین و،
سواره و سپایان له هه‌مو لایه وه‌کو میروله و کولله هیرش به‌یتن، نه‌وسا نه‌گه‌ر
بمانه‌وی جەنگ بکه‌ین یا خود بمانه‌وی ناشی بکه‌ین کاره‌که گران و، چاره‌دژوار
نه‌ین، لوتبه‌ری و له حویایی بونی رۆمی له ناشی دا و، هیزو توانایان له جەنگ
دا ژۆر ژۆر زیاد نه‌ین، به‌لام هه‌ر کات نیمه‌ لیره‌وه زو بجولین، تا کونستانه‌کان
به‌هزی لن نه‌چۆنه‌وه و نه‌وان نانوان له که‌لینه‌کانی دا بجمویه‌وه، بچیه ناو خاک‌ی
دۆژمنه‌وه و له پیش نه‌وه‌دا قشونی عوسمانی کوتبینه‌وه شه‌راره‌تی نه‌شراری کورده،
که مایه‌ی هه‌مو شه‌ر و فه‌سادیک هه‌ر نه‌وان، به‌فه‌زل و که‌ره‌می نیلاهی و

تالیعی سرکه و توی شاهنشاهی له بهر یک همل بوشینین و، به ویستی خوا له
موش بهره و خوار راویان بنین. نهوسا نه گهر بمانوی چنگ یا ناشتی بکین، به
پارمتهی خوی گهوره، ناسان نهی و به سوکی مهیسه نهی، لوتبه رزی و بایبوسی
رؤمی نگزئی به خوشرویی و زهر و زوریشیان نهی به کزی و ناتوانی.

له بهر نه و هزیانه نه گهر بیری پیروزی شاهنشاهی هاته سر نهوی که پیش
دهستی بکری، قشونی سواره، که مهنسور و تهرخان نه کری، نهی کاتی له و پوه
بجولین که له کزایی حمل دا یا نه گهر زور دوا بکهون له سهره تای نه و ردا بکه نه
توریز، تا قشونی نیرهش دوا نه که وئ، به بن چاوه روانی به و پری پشت
نه ستوریسه، نیشانه لالا، هر لهو کاتانه دا بکهونه خزمهت، لهم حاله ته دا که
نه گهر له سهره تای نه و رده دس به کاری نه لایه بکری نومیده وارین تا سهره تای
میزان، به ناشتی بن یا به چنگ، بتوانی لهم لایه و دلبایی به دس بن.

کاتی له شکر کنشی بز سر به غدا پیش هر لهو ده مانه دایه، کام نیسمهت
باشتر و بهر زتر لهوی که لهم عهزیه تی شاهانه یه دا پهر وانه ی نیحضاری نیمه
بگات، لهم سه فهره دا مولایمی پیکایی فله که فهرسام و، گیانه حنکه رانه له
حوضوری میرا ده بکه وین، له باره ی جولانی مهو کیسی جیهان گره و فهرمان
فهرمانی نه شرفی هومایونه، به لام له بهر نهوی له روی که مالی عاطفیه ته و له
نیمه پرسیارتان فهرمو بو، به پی ی فهرمانی بالایان عهز نه کری که مهو کیسی
پیروز هرچی زوتر له سولتانیسه و بکه ویتنه ری بز سازدانی سو یا و کزکر نهوی
سربازانی سرکه و تو، پهنا بز نیحسبایی روس و روم و دلبایی ولایه نه کانی
سنور باشتر و خوشتر، به لام به دیاره له پاش مانگی شه و وال دا زور زوه و، نه و
کاتانه زور زور پیروزه و له هیچ جینگه یه که و کوسپ و گرفتاری ناب، بگره
پیشکه و تی همره کاره کان به جزئی که چندین خار ته جرو به کراه طالعی
هومایونی له زیاد بونی شاهنشاهی که به فصل و نمید و توفیقی نیلاهی
تیشکی چاودیری سولتانی له همره کس بدات و، روی جولانی پیروزی بکاته هر
لایه که، هر کاتیک بیته پیشه و بن زحمهت و په شوکان بز پیشه و نه روا. له بهر
نهوی قبول وایه هر به یازیک ده یاره ی نهو لایه بدری به درتری عهز ی خاکی بن
ی پیروز بکری، نه و نه ده خسته بهر چاو، که حکومه تی شاره زور و باهان و
ده وروپشته کانی به گوته ی رنگه پیدانی پیروز دراوته محمه د پاشا (مه بهستی
مه حمرد پاشای کوی نه و رده حمان پاشایه) دلبایی له راستی ی باوه و
خز مه تگزازی نهو که نه بن نیست و پاشه روزه به دی بیت، به چند شتیک
نه هیزنه ته که و ا په که یه که عهز نه کری:

یه کم: گلده و یه بارمه، له بهر نهوی کوی پاشه کانی نهو و، نه و
عوسمان به که، که هر دوکیان له کرمانان بون، له گل نهوش دا نه م سرنیچییه یان
له یه که دوو سال دا کرد، گلده و یه نه م جزه بارمه یه م به مایه ی دلبایی نرانی

و برپاری نمودم دال که کاتی سه‌فهری خه‌یر نم‌سودا، عوسمان به‌گ خزی له گه‌ل هم‌زار
سوار یا زیاتر له نه‌عیان و گه‌وره و گه‌وره‌را ده‌گانی بابان نیشانه‌للا و نه‌عالا له
گه‌ل پخا و له پیش‌فهری سپای سرکه‌م‌نودا، به‌راشکاو و ناشکرا دژی سپا و
سرکه‌مسکه‌ری عوسمانی بجه‌نگن.

دوهم: به‌ناموشزی محم‌مد پاشا و عوسمان به‌گی برای که ماوه‌یک به‌ر له
نیستا عوسمان هات، مانگنک له نوریز ماوه و، شه‌وی حم‌ر پاشا خزی تکای
گردد، نیشانه‌للا و نه‌عالا دیت و، نو که رزیش دیسان عوسمان به‌فهرلی خوا
دیت‌وه و، به‌و شه‌رته‌ی بیتم له گه‌راوه‌دا به‌همان ریوشون ناهیلیم دیسان له
هاتوج‌سارد بیته‌وه.

سپه‌م: سه‌ره‌رای هه‌برنی قشون و سپا و مستیع‌دای ده‌ولته‌ی قاهره له
ویلایه‌نی بابان که تا نیسته نیراهیم خاسی سه‌رتب، که چهن خار له تا‌م و سپای
بابان زورتر و زات‌تره و، لهو شوشانه‌ی به‌و، له رزوانی سه‌فهریش دا، به‌ور
پنکراونیک له وی دانیم و نه‌وه‌نده‌ی قشون که له غاریسانی سه‌ریاز و سواره‌ی
ریکابی به‌ساحلو له‌وی دابنیم، له پاتی نه‌وان له سواره‌ی بابان و بلن‌س و هی تر
نه‌یم بز سه‌فهر و، له راستی دا حه‌لکی کورد‌سان و نه‌رده‌لان و سابلاخی موکری
هه‌مویان پشتگر و یاره‌تده‌ر نه‌ین و، نه‌گه‌ر به‌قازانجی ده‌ولته‌ی بزان نیشاره‌نی
خدیویه‌یانه سه‌بارت به‌یاره‌تیدان له کاتی پتیرست دا نه‌فهرمین.

چوارم: هزی سه‌ره‌کی پزاره‌یک که گه‌سانی و گه‌م‌حه‌مد پاشا هه‌پاله
له‌وه‌یه که باری سه‌نگینی درار و گه‌لری‌ل و طه‌مه‌ع و نه‌وه‌فوع به‌خرینه سه‌ر شانسان
و، له عوزده‌ی نه‌ین و، به‌لین و گشتیک بدن و دوابی بزوان حبه‌جن له‌گرتی و له
هه‌ردولاوه بیته هزی ترس، نیم‌ش نه‌له‌مدولیللا نه‌پارتیکمان خسزته سه‌ر شانی
نو و، نه‌طه‌مه‌ع و نه‌وه‌قفورعیتکمان هه‌یه، ناسان ناسان پنشکه‌شی سه‌رکاری
پسروریش که له حه‌زوه‌نی هومایون دا نه‌حبه‌مان گرتوته حیز نیشانه‌للا نه‌عالا
نه‌یده‌ین، بز نیراهیم خانان نوسوه له‌و مهر و گا و قاس و یابو له‌و جزوه شانه‌مین
لن و هه‌ریگرتی و، به‌قشونی فهرمان پین دراوی بدات و به‌فه‌ضلی حوا حساسی
نه‌وش، به‌رتبه‌که‌ی هه‌ر چونتیک پین له گه‌لری‌لی پین که‌لک و دراوی پین پره‌و تا
خومان بو سه‌فهر نه‌ریش‌تین نه‌یده‌ین، بنگومان نه‌وانه گه‌ به‌رتبه‌که‌ی دا و
حزمه‌نی باشی گه‌ر، پین هوه‌ نه‌م حزمه‌نه له دهن نادا و، پاش دانی پاره‌که
پینجه‌وامی ریوشونیک ناحولته‌وه که بیته هزی لارد‌ه‌نی نیری هومایون.

پنجم: ولایته‌ی شاره‌زور و کویه و حه‌ریر له سین لاوه به‌سابلاخ و نه‌رده‌لان
و سنوره‌گانی کوردستان و کرمانشاه‌وه به‌بستران، که سه‌مله‌که‌نی پارتیزراوی
سه‌رکاری شاهنشایه و، لایه‌کشی به‌شونی ده‌سه‌لاتی و هه‌ری به‌عده‌ده‌وه
به‌بستراوه، له هه‌ر رتبه‌که‌وه نازاوه و فه‌سادیک له‌و ولایته و نه‌م تایه‌فه‌یه‌وه
بگات، تنیا له‌و لایه‌یه‌وه و به‌س، نو لایه‌ش له‌م کاته‌دا که نیراهیم خانی

سرتب و محمده پاشا تا موصل روضتین و کهرکوک و هولینر و پردی سور
عاشمی دلسوزی و گوهریه لیلیان دورپروه، و وزیر به عدادیش به حذقی خدمت و
ساردانی پیشان داه که تا نیستند دوسن چار پیاوی نو هاتونه لای سرتب و
محمده پاشا و، به پنی نامه یک که نویسی بویان به گنسی کاره کانی نوئی
نروا، نه گهر له پیش چونی نیمه دا یز سه لهر نیشانه لالا نه شالا، به شتویه یک که
مه بهستی نولسی دهلوی قاهره به، کاری به عداد و دورپرز پشموه چو، نو
لایه شموه دلبا نه پنی و، نویش له حوکمی ولایاتی مه حروسی شاهشاهی دا
نمسی و، هر کانی پیشکه وقلی پتک دت، عهزمیک که له کاری به عدادا
مه بهستی همه تی بهری سولسانه لهو به هار و هاربه دا کاروباری نوئی به لادا
نحاح و نه گهر ناتو او یک به پنی له له سلی پاپیردا، نه گهر بژن، له کانی
که راه دهی نیمه دا، نیشانه لالا نه توانی زستان له گهرسانی عراقی عهده دا به
سر برین و، به عداد نیست له سایه سری هوما یونه نو توانای نه ماهه
به رگی هله تهی لشکری جیهاناشوی شاهشاهی بگری.

ششم، عهده لالا پاشا که گهره ترین و به سالچونین پاشایانی باپانه، له
گهل هزار مالی نیلی باپان، که زوریان له پیاوی ساسراو و نالهاو گهره کاپان،
لیرن، به پهری پیز و بهرزیسه گلسمان داونه و به تما هین له پروانه دا له
دوربه ری سابلخ بهش و تیولی بده پنی، له بهر نوئی نمسی هر که سن له نه هلی
پژگار به ترس و هیوا گل بدرینه نو، نم ریگه بهش ترسی مه محمود پاشا نه پنی.

به پنی نم ریوشون و شتویه که به دریشای خرابه بهرچاو، نومیند وابه
له کانی لیره نه بولی نیمه دا له کاروباری نم لایه دا هیچ چه ونی و که موکوپیه یک رو
نه دا، به هه صلی خودا و باطنی نیماه پاکه کان متوه کیلین و، به نیندادی طالعی
نه قدسی هوما یون متوه و سلین، نو ته گهردی به سری نیمه دا هاتو بهم دریشیه
پوغان کردونه و رونی نه که به نو، نیشانه لالا له گهل ته قدیر موافقی نمسی و،
سکرم وابه که هر یک لهو تر گانه بگانه بهر خطری عهده مه طاهره و حنی و
نیزیل به نیرشاد و هیدایه تی بغرمون و، نامه ی پیروز زوتر بگت که هیچ کاری
بن نیجازه و عهده ی شه ریاری نه کری (۱۹)

- ۱۲ -

نیران و عوسمانی له شهری به کتری ماندو بویون، روسیا بویه هه شه به کی
به رده وام به سر هه رده کیانه وه، نوینرانی روم و عهده له نه ریزوم گزینوه.
هه رده لا گه شینه ریکه کوتی به که می نه ریزوم (۱۲۳۸ ک / ۱۸۲۲ ز).
له ریکه کونه دا کینه کان باس کران و چاره ی سه ره ناسان یز دایرا، کینه کانی
سور، بازوگانی، حیح و زیاره تی پیروزگانی عراق، دیار بکردنی ریوشونی کوزی
گهر میان و کوستان، ره فار له گهل راکردوانی به کتری.

ماده‌ی یه‌که‌می نعم ریتکه‌وتنه دهر یاره‌ی بابان بو؛

«هر دو دهر له‌تی به‌رز نم‌بن دس وهر له‌دنه کاروباری ناو‌خوی یه‌کشره‌وه. لیره به دواوه خۆ تن هه‌لقورتن له لای به‌عداد و کوردستانه‌وه نه‌ساره، له‌وانه مه‌لبه‌نده‌کانی سر به سجده‌قه‌کانی کوردستان، به هیچ به‌هانه و له هیچ رویه‌که‌وه دهر له‌تی به‌رز نیران نابن رتی به خۆتن هه‌لقورتن و، دهر نژی و، په‌لامار بدا و، دالده‌ی موته‌مه‌ر یه‌قه‌کانی پینشو و له‌مه‌ود وایان بدات.

له‌و شویانه‌دا ناوبراون، له بابت رهمی ناسایی گهرمیان و کوردستان و، هه‌ر ده‌عوبه‌کی تر، بۆ نه‌وه‌ی نه‌یه‌ته هۆی ناخۆشی نیران هه‌ر دو دهر له‌تی، نم‌بن له لایهن نه‌سرو و له‌یه‌ه‌دی دهر له‌تی نیران و ده‌زیری به‌غداد هه‌ر به لا‌دا به‌خوێ.

گفتوگۆ‌کانی نیران و عوسمانی و، پینکه‌نسان له‌ نه‌رز رۆم، له‌ ناو لایهن‌گرانی رۆم و عه‌جم دا له بابان دا، به دو حوزی جیاواز ده‌یگی داوه‌ته‌وه.

شیخ ماری نودی له نامه‌یه‌ک دا، که دور نیه بۆ مه‌حمود پاشای بابانی نویسی بۆ، نه‌تی:

و ادعو لجناب الباشا بالعافية وسلامة الایمان، وهما اعظم مهمات الانسان، وادعو له بالرجوع الى هذا المكان، سالكا مسالك العدل والاحسان

قد ذكر عندنا ان الروم والمجم تصالحوا على رد هذه البلاد الى الروم، لكن هذا الامر مجهول عندنا غير معلوم، فان صح هذا القول فبشرنا حتى نخبر الناس، فتطمئن القلوب وتفرج الكرب، ولك الشواب الجزيل والاجر الجميل، وان كان هذا القول كاذبا، فاخبرنا حتى ندير للخروج الى بلاد الاسلام

والدعاء لله كلام ختام
الداعي (٢٠)

شیخ ماری، لای حقه‌وه، گرده‌پر کیشه‌که‌ی به لا‌دا حستوه، که نه‌گهر له‌و ریتکه‌وتنه‌دا بابان درایسته‌وه به رۆم نه‌وا مژده‌ی بده‌نی بۆ نه‌وه‌ی نه‌میش به خه‌لک بلین، خۆ نه‌گهر وانه‌نی وانا‌گداری بکه‌ن بۆ نه‌وه‌ی ولاته‌که به جی به‌یلتی و رۆم بکه‌نه و لانی نیسلا، مه‌مه‌سی ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی عوسمانی به‌وه.

چهندین سال بو دهر یاره‌ی نیران به هۆی پاشا‌کانی بابانه‌وه نفوزیان له کوردستان دا جیگیر به‌یو. نعم ریتکه‌وتنه نفوزی نیرانی له کوردستان دا نه‌نه‌ه‌شت. پین نه‌چن پاشا و میره‌کانی بابان، نه‌وانی سر به نیران بون، له‌م ریتکه‌وتنه ترسان بون و، هه‌لایان برده‌یه‌ته به‌ر نه‌تعه‌لی شا که نیران ده‌ستی لێ هه‌لگرتون.

نه‌تعه‌لیشا له نامه‌یه‌ک دا بۆ عه‌باس میرزای کورپی و، نایولسه‌لفه‌نه‌ی خۆی، که له باتی نیران لایهن بو له‌م ریتکه‌وتنه‌دا، نویستی:

«... وینه‌ی هه‌مه‌و به‌نده‌کانی موغاهه‌ده‌نامه‌که له سه‌ره‌داوه تا کوتایی هه‌ریه به‌ر چاو...»

نه‌گهرچی زۆری ماده‌ه‌کانی به پین ی ویت و داواکار به‌ه‌کانی دهر له‌تی عوسمانی دا‌په‌ژراوه و، قازانجی نیران له هه‌ندێ ماده‌ی دا رده‌چاو نه‌کراوه به‌لام

پنجه وانه‌ی غیره‌تی شاهانه‌یه...» (۲۴)

به همان ناو و رُک نامه‌یکی نری بزوالی ی قارس نوسوه. حسن خان نه
لامه‌گانی دا هه‌لته‌دا نامه‌ش بگانه هاوودگی بو نه‌ودی بابی عالی رازی بکهو
دهسکاری نو ماده‌یه بکهو سهارت به نینلی بابان. (۲۵)
نم باماله هه‌موی ۱۲۳۹ وانه بهک سال دواي نمر اگردنی رینگه‌وتنه‌که
نوسراون. بابی عالی پنی ی داگرت له سمر مانه‌ودی هه‌مو ماده‌گانی به‌پاله‌که و،
به هیچ جزئی ملی نه‌دا بزو هیچ گزین و دهسکاریه‌ک. سه‌ه‌جنام نیرانش، بن
نه‌ودی گونی بدانه گله‌یی پاشاگانی بابان. و‌ه‌کو هه‌مو نویلی کرد.

chalamuhamad@gmail.com

پن نه‌جین مه‌حمود پاشا نامویند سین له‌ودی دورباری نیرانی سه‌وی یا
بنوانی هیچ گزینی به سمر رینگه‌وتنه‌کی نعرزوم دا بهین. دیاره نه چاره‌توسی
حوی و، پاشه‌پوژی مانه‌ودی له نیران لسه‌ه‌مویه. مه‌حمود پاشا نامه‌یکی پر له
پارانه‌ودی بزو داود پاشا نوسوه و، م‌ماله‌ی ده‌گی ناموزای له بابی عالی بزو ده‌حالت
به‌وانی ده‌گانی نیرودن و به‌حشیش بن پایالی حه‌راستی و‌ه‌لی نعمت» کرده. له
نامه‌کی دا به‌پینگی پر مه‌سانی مه‌وله‌وی بزمی نوسوه که نمن.

له ده‌سپیکردنی سه‌رده‌می ناده‌مه‌وه تا زه‌مانی پادشا
له که‌ه‌رکان نیرودن بوه و، له ژیرده‌سه‌ک شش گوناح. (۱۲۴۰ ک. /
۱۸۲۴ ر. (۲۶)

پن ناچن مه‌حمود پاشا به‌حشیرا بن، پا و‌ه‌گو به‌و حویری ویستین
به‌حشیرا بن، چونکه دواي نه‌وش پینودنی له که‌ل نیران، به تایه‌تی له که‌ل عه‌باس
میرزا، هه‌ر به‌هیز بوه.

- ۱۴ -

عه‌باس له نامه‌به‌ک دا که بزو مه‌حمود پاشا «حاکمی سلیمانی و شاره‌رو و
گنیه و هه‌ر» ی ناردوه (۱۲۴۲ ک / ۱۸۲۶ ر) گله‌یی لن نه‌کا که و‌ه‌کو به‌لینی
دایو سوارای بابان له گانی دیار بکراودا نه‌که‌پشتون بزو ها، به‌شی له شمیری روس دا
داواکه‌ی لن دوباره نه‌ک نه‌وه و، سیری نه‌حاته‌وه که نهمه قارالحی دس و دسای لن
دانه. (۲۷)

سوارای بابان نه‌بن نه‌م شه‌پدا به‌شدار بوین چونکه هه‌ر راسته‌وخو هه‌مان
شه‌وی مژگردنی په‌نانی ناشی نیوکه‌ناچای (۱۲۴۳ ک / ۱۸۲۷ ر) عه‌باس
هه‌را نامه‌یکی بزو مه‌حمود پاشا نوسره ناگاداری نه‌کا له رینگه‌وتنه‌که‌وه. داوانی
لن نه‌کا هه‌واله‌که به خه‌لک رابه‌که‌یه‌نی. (۲۸)

مه‌حمود پاشا له نامه‌یکی تایه‌تی دا نه‌م هه‌واله و، هه‌ندی له ناوه‌روکی

رنکهورته که ی بۆ سه بید مه حمود نوسیه که ناگاداری کار به دهستانی به عیادا
بکا. (۲۹)

- ۱۵ -

له کاتیک دا مه حمود پاشا هیری سازدا بو بچن بۆ گرتیه وی هه بر هینتا
له تزییک کتیه بو، سلیمان به کی برای تا قسطنطنی رۆری کرد بو به هاو ده ریکی حوی و،
له مه حمود پاشا هه لگه رایه وه. سلیمان چوه گه ره رده دامه بزارا، وری نه وه چوه
گهری. نوکه ره گاسی له وی دانا و حوی چوه به عیاد. داو پاشا رقی له مه حمود پاشا
بو. نه هه له ی قۆسه وه. مه حمود پاشای این حست و، سلیمانی به پهن پاشا کرد
به حکی بایان و، هیری دا به سلیمان بچن بۆ گرتیه سلیمانی
هه رده بیا به حویان و هه ره کتیه له وه نه. له ره گول، شیک هه بچن. مه حمود
پاشا شتا (۱۲۴۳ ک / ۱۸۲۷ ز)، سلیمان پاشا چوه سلیمانی و مه حمود پاشا
کشایه وه بۆ بانه.

مه حمود پاشا له شکر ی هۆزه گانی بانه. سه رده شت، پندهر و سه رگه ی
کوکه رده وه و، دیسه له وه چوه وه سه ر سلیمانی. سلیمان پاشا له «گرده گپوێ» به ره بگاری
له شکره گه ی مه حمود پاشا بوشگانی (۱۲۴۴ ک / ۱۸۲۸ ز).

مه حمود پاشا کوکی ته دا چوه ته ورته نه مجاره له شکر ی عه ده می هینا و،
له سه ره مار مهربرای کوی عه بیاس مهربرائی له گه ل حای هینا بو بو سلیمانی
(۱۲۴۶ ک / ۱۸۳۱ ز). به نه ما بۆ کچینکی حوی بیدا به له هره مان مهربرا و،
کچینکی عه بیاس مهربرائی بۆ به کی له کیه ره گانی به چن. سلیمان پاشا، سلیمانی به
حی هینت کشایه وه ره بکا یاد. هیری له به عیاد دا کرد. هیریان بۆ نارد و چوه سه ر
سلیمانی. مه حمود پاشای ده رکرد. به لاه مه حمود پاشا له شکر ی شیرانی له گه ل حوی
هینا به وه. هه ره وه له شکر دسان له با لپا ریز ته بکه له بچن. سلیمان نه م شه ده ا بر سه ر
بو به بر سه راری هه لات (۱۲۴۷ ک / ۱۸۳۱ ز). مه حمود پاشا چوه سلیمانی به وه
به لاه سلیمان پاشا دسان حوی ساز دا به وه و، بارمه تی و هیری له به عیاد دا کرد
مه حمود پاشای ده رکرد و حوی گه رایه وه سلیمانی. (۳۰)

- ۱۶ -

به هوی ناگزیکی نه وه دو برایه وه: مه حمود پاشا و سلیمان پاشا، ناوچه که
کاره ستینکی گه وه ی سیاسی، کۆمه لایه تی، نابووی، ته ره مگی به سه ر ها ته وه.
- ناوچه که بو به ژیه پنی له شکره گانی شیران و توکه یه وه، چهند جار ی له
به یی نه وه هه ره دا ده ستا و ده ستی کرد. ده ستیور دانی شیرانی له جاران زیتر بو،
نه مه له ت وای این ها ت، شیرانه گان «پادگان» یکی هه مه شه یار له سلیمانی دانا.
هه مه شه چهند سه د سه ر یان زکی شیرانی تین دا بو. نه مه انه بویان به باریکی قورس
به سه ر ورگی دانیشترانی ناوچه که وه.

- له نه نجامی شهر و شیری بهر دواو دا ولاته که کابل و، دانشتوانی که م
 بونه و. تا عویش بونه سرباری نه که تبه که. فریزور که له سرده شنه و بهر و
 سلیمانی به رتی نه که وئ، به درنژای ری که که گوریدنکی ناره دان به دی ناکا.
 نه اهل که نه گاته سلیمانی به ناو که لاوهی خانوی رولخار دا نه یمن بونه و خانو
 دانه به وئ تهر جان کراو بونه و، به په که ک ناین بونی رایجن سلیمان پاشا ش نه
 که تازی شارد له ناو حیویشکی هزاران دوا، بن هیچ دهبده به کی پاشایان،
 پیشواری له م موانه نکات.

زوری پیشه کار و باررگان و حوینه رکان هلاکین بونه واندز و که رکوک و
 موسی دانشتوان سلیمانی له و گاته دا له پنج هزار که م که م بونه و،
 - خدک نه، دنده هزار، نه دار نم، ک تن سر کردی هنره تیرایه که
 نه گاته سر پاشای پایان ۲۰۰ نمیان بونه دایر کردی پتو سته کانی ژباړن بونه
 په پدا بکا، سلیمان پاشا، به حوی و همسو د، و نه مهنده کانی سلیمانی، نه و چورده
 که مدی پنه هلاک سوئ.

سجده که فعیسی زه اوی که دا ای بونه نه سیره به کی راسی پر شگداری
 ناسمانی عراق و، بونه موسی همو عراق، له و گاته دا مه لای مرکه موسی
 نه و نه حمان پاشا نم، هاو سهر که می مانی نم، زه اوی، له بانی نه وئ به.
 نه وزاده دلخوش بن، هزاره دای نه گرت، چونکه نه ونده پاره پنه ناین حویراک بونه
 نه زه پستانه که می یا حلیه مرگ بونه کزیه ساو که می بکرت. له کاتیک دا مه لا
 گوزهرانی به و چورده بون، نمین خدکی ساده چوژ ژباړن (۳۱۱)

- باری خوند دواوی نه ونده بونه دواو چوه. شنج مارفی نودن له س به یک دا
 که بونه وئی به غددی نویسه نه لن نه وئ شای به حجه نه ولاته دایر کرد،
 شیرازی دین و دلیانک چوه ناو اسه کان ویران بین و نویژی به ماله تیان بین دا
 ناکرت، مه دسه کان چوژ بون له قوایی مه دسه که می نه و پشستر ۷ قوایی
 جی دا خوند دواوی به دله له سرده دسه که موه به بونه ۱۰ کس (۳۲)

- نا نازامی به حویری ولات دانه کرتی که فریدور نه وون به چن بونه سیری
 شریته واره کانی عریه ت، پاشا ری که می نانا له ترسی نه وئ نه و کو پوتی بکته ووه.
 عریه ت چوند کبلو م ترن له سلیمانیه ووه دور بوه.

نم کاره سانه ینگو مان کاری کرد نه سر پاشه پوژی ناو چه که و، رده مینی
 لاواز بون و روخانی میرایه تیه که می خوش کردوه.

- ۱۷ -

بایی عالی نه برست ولایه کانی عراق بیخانه و ژنر ده مه لانی راسته و حو.
 پیشتر چوند جارن هوولی دایو. ولی له نه سته موله ووه دانه ترا. به لام همو جارن له
 نه نجامی پستان کیرانی مه مالک دا سیری نه گرت و، سهر نجام والیه که له

«مه‌مالیک» دانه‌نرا و، بابی عالی به ناچاری فوولی نه‌کرد.
 داود پاشا به هیز یو بو. هه‌ولی نه‌دا سه‌ره‌خیزین. بابی عالی برپاری دلو
 کونایی به ده‌سلانی مه‌مالیک بهین. یزنم مه‌به‌سته‌علی ره‌طا پاشا ناماده‌سی
 خوی ده‌ریئ.

علی ره‌ضا والی ی حه‌لب و، شاره‌زای کاروباری عیراق بو. یزنه‌وی لوم
 نه‌رکه‌دا سه‌رکه‌وتوین. سه‌ره‌ای حه‌لب. سولتان ولایه‌ت‌کانی به‌غداد و موصل و
 دیاره‌گرشی پین سپارد.

علی ره‌ضا هیزی ساز دا یز سه‌ر به‌غداد. داود پاشا ویستی به‌ره‌لستی
 سکا. پاشا ماوه‌یک جه‌نگی ره‌وانی و پرژیاگانه‌ده و همدی ورده‌شهر، هنزه‌کانی
 سه‌لی ره‌ضا له‌ره‌یمی دوه‌می ۱۲۴۷ک / نیلولی ۱۸۳۱ز چونه‌به‌غداوه. داود
 پاشا خیزی به‌ده‌سته‌ده‌دا. علی ره‌ضا به‌گیرای ره‌وانی نه‌سته‌مولی کرد. له
 کونونه‌ویه‌گیش دا که‌نمو فرمانه‌کی سولتانی تین دا بخوئرتنه‌وه‌علی ره‌ضا
 مه‌مالیکی قه‌تلوعام کرد. به‌مجوزه‌کونایی به‌ده‌سلانی مه‌مالیک هات.

- ۱۸ -

لابردنی داود پاشا (۱۲۴۷ک / ۱۸۳۱ز) و، پاشا نه‌مه‌ش به‌ماوه‌یک
 مردنی عه‌باس میرزا (۱۲۴۹ک / ۱۸۳۳ز)، کاری له‌روداو‌دکانی سلیمانی کرد.
 عه‌باس چاوی ته‌ماعی بری بره‌کوردستان. یزنه‌و مه‌به‌سته‌پشتوانی له
 مه‌حمود پاشا نه‌کرد. به‌مردنی عه‌باس، مه‌حمود پاشا پشتوانیکی به‌هیزی له
 ده‌س دا. به‌لیخزان و گیرانی داود پاشاش، له‌دوژمینکی سه‌ره‌خت و خوئنه‌خوئ
 بزکاری بو. به‌و هبواهی سه‌ره‌لنئی به‌گریتنه‌وه‌سه‌ر ته‌خته‌کی خیزی گه‌رایه‌وه
 سلیمانی و، به‌ره‌واله‌ت له‌گه‌ل سلیمان پاشای برای دا ناشت یه‌وه، ژانیکی
 گوشه‌گیری یز خوی هه‌لب‌وارد. به‌لام رۆزی نه‌خایان دیسان که‌لکه‌له‌ی حوکه‌پانی نه
 که‌لله‌ی دا.

له‌کاتیک دا سلیمان پاشا چو بو بۆ له‌شکرکیشی یز سه‌ر ره‌واندن، مه‌حمود
 پاشا هه‌لات بۆ که‌رکوک. علی ره‌ضا پاشا بانگی کرد یز به‌غداد و، به‌ناوی
 یارمه‌تی دانی والی ی موسسه‌وه‌ناردی یز موصل. له‌وئ خوی ده‌سه‌سه‌ر ره‌وانی
 نه‌سه‌مول کراو بلاوه‌شیان به‌نۆکه‌ره‌کانی کرد (۱۲۵۰ک / ۱۸۳۴ز). (۲۳)

- ۱۹ -

که‌مه‌حمود پاشا له‌کوردستان دور خه‌رایه‌وه‌سلیمان پاشا نشتر هیچ
 سئوزمینکی نه‌ما به‌ریه‌ره‌کانی له‌گه‌ل یکا. به‌ناسوده‌بی که‌وته‌به‌ره‌وه‌بردنی
 کاروباری ولات. به‌لام رۆز نه‌مایه‌وه‌مرد (۱۲۵۴) له‌گردی سه‌یوان له‌سلیمانی
 ناشتبان. نه‌حمه‌ده‌به‌گی کوری له‌جینگه‌ی نه‌و بو به‌پاشای بابان. «نالی به‌م

نونه‌مه‌وه شیعرنکی هۆنره‌توه ستایشی هه‌ردوکیانی کردوه و، شیوه‌نه بۆ مردنی سلیمان پاشا و ستایشه نونه‌مه‌وه پاشا، سالی مردنشێ به حسابی نه‌هه‌مه‌ دیاری کردوه. (۳۴)

- ۲۰ -

شیخ ماری لودی به‌کێ بوه له پیاوه به نه‌مه‌نه‌کانی سلیمانی. له سه‌لاچوانه‌وه تا دروسکردنی سلیمانی و، داوی نه‌وه‌ش په‌نجاسال زیاتر هاوژه‌مانی پاشا و میره‌کانی بایان و، شایه‌نی روداوه‌کانی ناوچه‌که بوه. شیخ ماری به‌ره‌مه‌نکی زۆری به‌ حن هه‌شتوه، به‌لام توخسێ روداوه‌کانی ناوچه‌که نه‌که‌وتوه و، هه‌چێ له سه‌ر نه‌نوسوه. چه‌مه‌ نامه‌یه‌کی له‌ داوا به‌ حن ماوه، نه‌مانه‌ نه‌رحی مێژوبان هه‌یه.

شیخ ماری زۆر به‌یرار بوه له‌ له‌شکر کێشه‌یه‌کانی نیران و، له‌ ململانی و ناگۆکی ناوحنی میره‌کانی بایان، له‌و نامه‌دا به‌ حن ماوان به‌ لایه‌نی که‌مه‌وه ۲ حار و له ۳ سه‌رده‌می جیاوازا و یه‌ستیه‌تی سلیمانی به‌ حن به‌هێلن.

- جاری یه‌که‌م نامه‌یه‌کی شیعرنی دورودرێزی بۆ سولتانی عوسمانی نوسوه. سکا له‌ ده‌س هه‌لومه‌رحی ناشارامی ناوچه‌که و، به‌رته‌به‌رانی خراب نه‌کا و، داوای لێ نه‌کا شوێنیکێ تری بۆ دیاری بکا گۆچی بۆ بکا.

- جاری دوهم نامه‌یه‌کی بۆ داود پاشا سوسوه نه‌وێش دا هه‌مان داوای دوباره کردۆته‌وه.

- جاری سێهه‌م نامه‌یه‌کی بۆ عه‌لی په‌سا پاشا نوسوه. داوای لێ نه‌کا به‌ حاووچه‌زانوه بیکۆتیه‌وه بۆ که‌رکه‌ک و، پێرسه‌یه‌کانی ژیاپی له‌ داهااتی په‌شرو نه‌و ناوچاله بۆ دابین بکا، وه‌کو له‌ سه‌رده‌می داود پاشادا به‌لێنی پێ دراوه. وسته‌که‌ی شیخ ماری نه‌هاتۆنه‌ دی، ها حزی دواچار واری له‌ گۆچکردن هه‌تاوه‌ یا دواکه‌یان حنه‌ حن نه‌کردوه. یا قازانجی ده‌ولت و والیه‌کان له‌ سه‌مه‌وی شیخ دا بوه له‌ سلیمانی، دیار نه‌ه. شیخ ماری سالی ۱۲۵۴ گ ۱۸۳۸ز، که‌ هه‌مان سالی گۆچی سلیمان پاشای نه‌وه‌حه‌مان پاشایه، مردوه و، له‌ گردی سه‌یوان به‌ خاک سپێرداوه. (۳۵)

- ۲۱ -

نه‌حه‌مه‌ پاشای کورێ سلیمان پاشا، پساوێکی هه‌لکه‌و نوێ پۆشته‌پیر و شاره‌زای کاروباری به‌رته‌به‌رانی ده‌ولت بوه. له‌و ماوه‌ کۆرنه‌ی حوکه‌ماتی دا ده‌ستی کردوه به‌ نه‌ه‌جامدانی چه‌ند کاری گرنگ له‌وانه:

- هه‌ولێکی زۆری داوه بۆ پێکه‌خستنه‌وه‌ی هه‌نزی چه‌کدار «لێزام» له‌ سه‌ر شیوه‌ی مپا نۆتیه‌کانی دنیا. چوار تیبی هه‌زار که‌سی پێک خستوه. پله‌ی سپایی بۆ دیاری کردون و، مه‌شق و جلوه‌رگ و موچه و چه‌کی بۆ دابین کردون. (۳۶)

- پایه خنکی زوری داوه به خورندن و خورنده واری. مزگه وتی تازهی دروست
 کرده و، ریزی مه لاکانی گرتوه و، ژبان و پیوستیه گانی دابین کردن. گوندی له
 سر وه قف کردن و، کتیبخانه گمی مزگه وتی گورهی ناوه دان کردۆتوه. ژماره یه کی
 زوری کتیبی بۆ کپیون یا به نویسنه وهی داوه. تمانت دواي دور حرا نه وهی له
 کوردستان بهرده وام گیتی به نرخ و نایابی بۆ نه م کتیبخانه به ناردۆتوه. دواي نه و
 همو کاره سانه ی به سر سلیمانی و کتیبخانه که دا هاتوه تا نیتاش دبان کتیبی به
 نرخ که نه حمده پاشا وه قفی کرده هیتا له کتیبخانه ی نه و قامی سلیمانی دا موه.
 هر له م سهرده مه دا شیعر به له هجی بابان گه شه ی کرده و، «قوتابخانه ی
 شعری بابان» له لایه ن ۳ کوچکی هه لکه وتو: نالی، سالم و کورد به وه، دامه یزرا.
 - هه ولکی زوری داوه بۆ چه سپاندلی ناسایشی سر و سامانی هه لکی
 و، سزادانی جهرده و رنگر و چه ته.
 - هانی کشتوکال و بازوگانی و پیشه سازی داوه...

- ۲۲ -

چه م سالتی بۆ مه حمود پاشا دور حرا به وه بۆ نورکیا. سهره نجاه ده ولت
 به خشی و، رنکه یان دا بکه رته وه بۆ کوردستان. والی ی به عداد، عدلی رهضا
 پاشا، دایناه وه به پاشای بابان و نه حمده پاشای کیشایه وه به عداد (۱۲۵۶ ک /
 ۱۸۸۴ ز).

مه حمود پاشا نزیکه ی سالتی حوکی سلیمانی کرد. عدلی رهضا نه می لا دا
 و، نه حمده پاشای له جتیگه ی دایناه وه. مه حمود پاشا به خوی و خیزان و
 ده سپیوه ده ک نیوه دیسانه وه هه لات بۆ نیران (سهره تای ۱۲۵۷ ک / ۱۸۸۱ ز).

- ۲۳ -

له نه نجامی گفنوگۆگانی نه رزپۆم دا، لیژنه یه کی چوار قزلی نیرانی،
 نوکی، روسی، نینگلیزی خه ریکی دیار کردنی هیتا گانی سنوری نیران -
 عوسمانی بون. هه ردو ده ولت له ناوچه گانی سنوردا کیشه و گه یروگه رتیان بۆ
 به کتیری دروست نه کرد و، زۆریان له دانیشترانی سر سورده گان نه کرد بۆ نه و
 حقیان به هاو و لا ئی نه و ده ولت به ساغ بکه نه وه. نه حمده پاشاش هه ولکی زوری دا
 له ناوچه سنوری به گانی خوی دا بۆ نه وهی به لای عوسمانی دا رایان بکیشی.
 کار به ده ستانی نیرانی لێ ی داخ له دل بون. چه ند جاری گازانده یان لێ نه کرد و.
 داوانی دور خسته وه یان له کار به ده ستانی عوسمانی نه کرد.

نه حمده پاشا نه بویت ناسایش له ناوچه گه ی خوی دا بیاریزی. له سنوری
 نیرانه وه چه ند جاری ده ستدیزی نه کرایه سر ناوچه ی بابان و، تالانی نه کرا و.
 نه گه رانه وه هه ورامان. نه حمده پاشا، بۆ ته من کردنیان، هه لی کوتایه سهریان و

زهره‌نکی زوری لن دان. نیران نه‌می کرد به بیانو دیسان شکاتی له نه‌حمده پاشا کرده‌وه. کاره‌ده‌ستانی عوسمانی نتر به تما بون ده‌سه‌لانی میرایه‌نه‌کان نه‌هیلن. والی به‌غداد بۆ هه‌لق نه‌که‌را بۆ دورخستنه‌وه‌ی میره‌کانی بابان و، هه‌له‌کاندنی بناغه‌ی ده‌سه‌لانیان. شکاتی نیرانه‌کانی کرد به بیانو، نه‌حمده پاشای بانگ کرده به‌غداد و، به‌بیانوی نه‌وه‌ی ده‌ستدریژی کردۆته سهر ناوچه‌یه‌ک که له ژنیر ده‌سه‌لانی نه‌ودا سه، له به‌غدا کلتی دابه‌وه (مارتی ۱۸۴۲ز). عه‌بدوللا به‌کی برای بۆ سهر به‌رشتی ناوچه‌که دانرا. (۳۷)

- ۲۴ -

مه‌حمود پاشا له سلیمانی که هه‌لات په‌نای بۆ ره‌ه‌س‌قولی خانی والی ی نهرده‌لان برد (سهره‌نای ۱۲۵۷ک / ۱۸۴۱ز). ره‌ه‌س‌قولی خان کوری حمزه‌وه خانی ناگام بو. دایکی کچی له‌تخه‌لی شا و یو‌باخانی هاوسه‌ری کچی عه‌باس میرزا و خوشکی محه‌مه‌د شا بو. له‌ره‌که‌یه‌وه نزیکی بۆ له‌ده‌ریار. پاشا نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک مه‌حمود پاشا به‌ په‌یامه‌ری لای والی مایه‌وه، ره‌ه‌س‌قولی خان و سید حاتم بره‌یان بۆ ناران بۆ سهردانی شا. شا له‌دوای سینیان خه‌له‌تی به‌نرخ‌ی دانی و په‌یگی دان به‌گه‌رنه‌وه کوردستان. فه‌رمایی به‌ره‌ه‌س‌قولی دابو که دواي گه‌رانه‌وه‌یان پرس و راویژ به‌ وه‌زیر و گه‌وره‌ په‌یامه‌کانی نهرده‌لان بکهن، نه‌که‌ر به‌ چاکیان زانی مه‌حمود پاشا به‌گه‌رنه‌وه سهر کاری خۆی له سلیمانی و ملۆزمه‌که‌ی ده‌ر بکهن.

والی له‌گه‌رانه‌وه‌دا بۆ کوردستان پهنش نه‌وه‌ی به‌چینه‌وه ناو شاری سنه له‌باختیکی که‌ناری شاردا خه‌یره‌تی هه‌له‌دا و، که‌وته سازدان و کوکرده‌وه‌ی هه‌نر، به‌نیازی دانانه‌وه‌ی مه‌حمود پاشا به‌ حاکمی مۆلکی بابان. له‌شکریکی زۆر پهنشه‌ی ناماده‌کرد. هه‌یزه‌که‌یان کرد به‌ دو به‌شه‌وه:

- به‌شینکیان به‌ سهرگرده‌یه‌تی نه‌مانوللا به‌کی وه‌کیل له‌ گه‌ل مه‌حمود پاشا نارد بۆ سهر سلیمانی.

- به‌شه‌که‌ی تریان له‌ گه‌ل والی له‌ مهربان بارکه‌یان خست.
مه‌حمود پاشا و له‌شکره‌که‌ی هه‌نا بوی به‌ین شه‌ر که‌شینه‌ نزیکی سلیمانی. (۳۹)

له‌وکاته‌دا دوامیری بابان نه‌حمده پاشا ده‌ستی له‌ کارکیشه‌راوه‌وه به‌ده‌سه‌سهری له‌ به‌غداد نه‌ویا. کاروباری بابان به‌ عه‌بدوللا پاشای برای سپه‌ردا بو. ده‌وله‌تی عوسمانی هه‌ریکی نه‌واو کردنی پهنوشینی له‌ ناو پرده‌ی میرایه‌نی بابان بو.

عه‌بدوللا پاشا له‌ نامه‌یه‌ک دا، که له‌ ۵ ی جیمادی الاخری ۱۲۵۸ / ۱۴ ی ته‌موزی ۱۸۴۲ دا به‌ یۆنه‌ی نه‌م شه‌ره‌وه نوسه‌رتی، له‌ په‌یگی نه‌حمده

پاشای برابره ناردوبه تی بز کار به دهستانی عوسمانی. نه حمده پاشاش نامه گهی بز سر عه سکری روم له نورد روم ناردوه. رهوتی روداو ده کان به مجزوه نه گنینهوه. «له هاتی والی ی سه و مه حمود پاشا بز سر سوری ولایه تی شاره زور و. له دستدرنزیانم ناگذاز کرد بون. درنژیی باسه که به مجزوه به:

ره هاقولی خان والی ی سه بو دانانی مه حمود پاشا له سلیمانی به هنزیکه روزه له سهوه به. پی کهوت نا گه بشته سر سوری شاره زور. له هه مولا به کهوه نازاوه و پشیربان نایه وه. له شکری ههوارامانسان نارد مه حاله کانی گولعه نهر و هه له بجه یان داگیر کرد. له لایه کی تره وه مه حاله کانی قزلجه و نهر وتول و نالان و سیوه بلیان گرت و. پساوی خویان بز حوکمرانی له سر دانا. له بهرنه وهی کار بهم راده به که بشت و پی ی بیگانه داغلی مولکی مه حروسه ی شاهانه بو. غولام ناچار بوله شاری سلیمانیه وه بز پاراستنی سنوره کان چومه شاره زور. حسین ناغای نهدرونی و حاجی محمده ناغای میرناحوری پشوم نارد له لای والی ناوبراو که نه مجزوه جولان و رهفتارانمی بهرامهر مه مالیکی مه حروسه ی شاهانه ی نهنوتن. به تهواری پیچه وانمی مه رجه کان و قانونه کانی نیوان ههردو دهوله ته. نه گهر هه کاتی لای کار به دهستانی دهوله تی خویان به هانه به کیان به دهسه وه. پی. پشانی بدن بز نه وهی نیمه ش هه ولی چاره سه رکردنی بده پی. نه گینا دهس له م کارانه هه لیگرن و. ناوچه داگیرکراوه کان به حتی بهنیلن و بگهرینه وه. والی ناوبراو قسه ی حسابی قبول نه کرد. به رژیی له شکره که ی مه غرور و به قسه ی نهوان و ایان زانی بوله رژیی له شکره که یان نه ترسم. دو مه نزلتی تر هاته پشینه وه تا گه پشینه پنجون لهوئی خیره تیان هه لدا. له وه پی ناگا بون که من له لیپرسینه وهی شه هریار و گله یی داوه سل نه که م نه له ترسی رژیی نهوان.

من بز دربیسی هینواش هینواش مه نزلتیکه نه کرد به دهوان و سمنان تا که پشینه لای قزلجه بز نه وهی دهستی دهسدرنژی بز سر مولکی پارنیزاوی شاهانه کورت بگه بنه وه و. شونه گهراوه کان به حتی بهنیلن و بگهرینه وه. که لکی نه بو و به هیچ جبه که نه گه بشت. نهو رژه ی من که بشته قزلجه. نهو شهوه والی ههزار کهس سراری به سه رکردایه تی نه مانول لاخان ارسته که ی مرزا هدایه تولایه. کورهرای محمده رهشید بهگ. که له به نه مال که وره کانی کوردستانه. بز دانانی مه حمود پاشا له سلیمانی نارد بو و. ۷ سه ده قهه زکچی به سه رکردایه تی قوباد به کی مه راشباشی له ینگه ی شاهه وه نارد بز دره مند. که له پشتی نوردوی مه وه بو بز نه وهی ینگه له من بگرن. چونکه نه وه ینگه ی هانوجزی نیمه بو. نیمه شیان به ناظمی کی که م نه زانی. خزیی له گهل پیخ شمش هه رار سواره و ناوبریک نیزام هاته سه نوردوه که ی من. شهر به ناچاری نیخه ی گریم. پشت به خوا کهوتینه به رهنگاری. له نزیک نوردوه که ی نیمه وه ههردولا له به کیان دا. پاش نیوسه عات پی چاره که به پی ی نایه تی: «کم من فشه قلیله غلبت فشه

کشره باذن الله» سرورانی که می نیمه و زوری نهوان توانای به ره لکسان نه ما و
میدانان به حق هشت و شان، نریکی نو سه عات دویان که و تین و گه اینه و.
نه گهرچی میدانی شهر که نوری عیراق بو، به لام له نو سه عات زیتر دویان
نه که و تین نه و کوله سوز نین بیمن، له پیش شهر که ش دا همو عسکه ره کاغان
تن که یاند بو که به هیچ حوزی له سوز نین نه پهن.

نور شه و له شوی شهر که دا مایه و، به یایی او یو سه ندنه و بی سلیمانی
له دهس نه مایه و لاجان و محمود پاشا رومار کرده سلیمانی. قیاد به گ که سر
لیگی له نیمه گرت بو، به بیستی شکانی والی هلات و، محمود پاشا و
نه مایه و لاجانیش که چوپوه سر سلیمانی، به بیستی که له و دی مل و هوالی
تیشکانی والی، شار و ناوایه گانی تر کسان تالان کرده بو، چو که گه سینگستان به
نار و اگوشه و، گه لیمانی تالان گرایان به و لاجی ناغابان و نر که ره کسان و
نه نار چیه کان گرا سوز نه و، یو سه ندنه و نه تالانیه دویان نه که و تین چونکه
نهو چیه ناو سوزی نه و نه و، نورهش بن ورمار و بیستی ناغابانه نه گرا.
دسمن له همو نه و گه لیمانی و نیست و مایه و پرده و گه لیمانی هله گرت.
ناوچه کانی شار زور که دا گریان کرد بو همو یان تالان کرده و، چو لدرن و پیایان
کوشته، سق سه د خیزانیان یو لای بانه را گراسته و.

من که گه شمه و سلیمانی مهمله که تیران و تالان کرا بو، زور و زبانی
که نه حاره به هزی رومایه و لای والی ی سه و به سلیمانی و ناوچه کانی
شاره زور که یسره و، له حساب نایه» (۴۰)

عبداللہ پاشا زور له سر تیشکانی والی و، نهو زور ره گسانبیه ی له
هنره که ی گه و ره پیایان نه رده لان و، ناو و ناوایی والی که و تین، نه دوا و.

من و یو سه کانی نه رده لان هزی نه تیشکانی نه و نه پال خسانه تی میرزا
هیدایه تولایی و بری والی و نه گه پره کانی والی له نارال بو له کوزنکی
نایه تی خوی دا هم پره تی کوشنی له میرزا هیدایه تولایی و میرزا احمد غفری کوپی
کرده بو، میرزا هیدایه تولایی ترسی نه و تی نه من که نه گهر والی به سر که و تین له
سه و ره که ی گه پره و نه له ناو بیات، له به نه و گرایه هم نه گرتنکی خرابی بو
دایه کزدنی هنره کانی والی کرده و، هم به بهشتن پتو بندی له گه ل عید و لاجان
پاشا دا هم و، له حمورولی له شکره که یان ناگ داری کرده (۴۱)

ره که نه مه بیایان یو نهو شکسته قورسی به سر والی دا هاتوه. نه گیتا
هیچ به لکه به ک نه و سوز به نیستا به دسسه و به پشیمانی لهم قسه یه ی
من و یو سه کانی نه رده لان بکا. من و یو سه کانش به ک له دویان به ک قسه کانی
نه و نه ی پیش خیزان دوباره کرد و توه.

دویان نه و دوا و والی له کار خرا.

نه تیشکانه، نه و راستی بی، تیشکانی محمود پاشا و پاشایه تی بابان

بو. زیاتر پالی به همدو ددوله تموه نا روتر ههولی به لادا حسنی کیشه کانی سنور
و. دانی سنوری بز نم حوزه گروگرمه دابین.
دوای نم سه رگه ونه والی ینگی به نحمده پاشا دا بگه پینه وه کوردستان.
کویه و ههریریش خرایه وه ژیر دهه لاتی نم.

- ۲۵ -

ینککه و تسی به کسمی نهرز پژه (۱۲۳۸ ک / ۱۸۲۲ ز) چاره ی بز رور له
کیشه کانی نیوان همدو ددوله دیاری کرد بو. به لام کوتایی به نا کوکسه کانیان
نه هتا گفتوگو و. کیشه کیش له نیوان همدو ددوله دا بهردوام بو. روسا و
به رتانا که ونه به به یو بربگ کرد نه و دی باری سهرچی همدولا له به کتری
نوانیش له کزونه و دگ سان دا به شان بیان نه کرد و. سربو چونی حزیان له سه
مه سه له کان دهر نه یی. سهر بچم همدولا که پشینه به ک. ینککه و تسی دوهی
نهرز میان نیما کرد (۱۲۶۳ ک / ۱۸۴۷ ز).

نم ینککه و تسی به کسمی نهرز پژه (۱۲۳۸ ک / ۱۸۲۲ ز) چاره ی بز رور له
کیشه کانی نیوان همدو ددوله دیاری کرد بو. به لام کوتایی به نا کوکسه کانیان
نه هتا گفتوگو و. کیشه کیش له نیوان همدو ددوله دا بهردوام بو. روسا و
به رتانا که ونه به به یو بربگ کرد نه و دی باری سهرچی همدولا له به کتری
نوانیش له کزونه و دگ سان دا به شان بیان نه کرد و. سربو چونی حزیان له سه
مه سه له کان دهر نه یی. سهر بچم همدولا که پشینه به ک. ینککه و تسی دوهی
نهرز میان نیما کرد (۱۲۶۳ ک / ۱۸۴۷ ز).

«ددوله تی نیران به لنین نه دا که دهس له همدو نهرزه دشت بیه کانی و لایه تی
زه هاو، واته نهرزه کانی لای پوزناوای. بز ددوله تی عوسمانی همل بگری، ددوله تی
عوسمانیش به لنین نه دا دهس له لای پوزنه لاتی و لایه تی زه هاو، واته همدو نهرزه
شاخاویه کانی نه و تی له گله دهری کرند بز ددوله تی نیران همل بگری.

ددوله تی نیران به تولدی به لنین نه دا که واز به تین له همدو خواسته کانی
حوی له شار و و لایه تی سلیمانی دا و. هیچ کاتی دهس دهر نه داته مافی حاو نه تسی
ددوله تی عوسمانی که له و لایه تی ناوبراوا هیه تی.

ددوله تی عوسمانیش به تولدی به لنین نه دا که شار و به ندهری موحه مده و
حسیری نه لخصر و له تگه رگا و نهرزه کانی لیسواری پوزنه لاتی، واته لای چه بی
شه قولعه رب که به دهس نینه ناسراوه کانی نیرانه و به. به مولکابه تی له دهس
ددوله تی نیران دابین. سهره ای نه ووش. مافی نه ووی نه یی که شتی ی نیرانی به
نارادی تو و له و شونه وه که نه پزینه دهر باوه تا شونی یه کانگیری سنوری همدولا
له رواری ناوبراوا ها تو جو بکا.

نم ینککه و تسی به کسمی نهرز پژه (۱۲۳۸ ک / ۱۸۲۲ ز) چاره ی بز رور له
کیشه کانی نیوان همدو ددوله دیاری کرد بو. به لام کوتایی به نا کوکسه کانیان
نه هتا گفتوگو و. کیشه کیش له نیوان همدو ددوله دا بهردوام بو. روسا و
به رتانا که ونه به به یو بربگ کرد نه و دی باری سهرچی همدولا له به کتری
نوانیش له کزونه و دگ سان دا به شان بیان نه کرد و. سربو چونی حزیان له سه
مه سه له کان دهر نه یی. سهر بچم همدولا که پشینه به ک. ینککه و تسی دوهی
نهرز میان نیما کرد (۱۲۶۳ ک / ۱۸۴۷ ز).

عبداللہ بہک کہلکہلہی میرایہنی لہ سہری دایو. شہویک لہ گہل
نوکہرہکانی ہلات بزہداد. نہجیب پاشا بہ خوشہوہ پیشوازی کرد. نہجیب پاشا
نہبوست دہسلاتی نم بہمالہ خوجی بیانہ لہ بہہتہوہ ہلہکینن. بن ی خوش
ہو میرہکانی بابان لہ ناو حویان دا ناگوک بن. نہجیب پاشا لہشکری ساز دا بزہر
نہحمہد پاشا لہ نزدیک کڑہ بارہگای حست. ہیزہگہی نزدیک ۳ ہزار کس نہبو.
عبداللہ بہک چاوساغی لہشکر ہو. نہحمہد پاشا ہیزہکانی خوی سازدا. فوجہکان
و سوارہی نیلہکانی کوردی کز کردہوہ. نہویں لہ نزدیک کڑہ ہرامبہر نوردوی
تورک بارہگای دانا.

شہویک نمہن بہ نوزان و گیزہلوکہ و رشتہا. چہد سہغانن دریزہ نہکینن.
نوزانیکی بن وینہ نمہن. شہمکینک بہ ہوی گیزہلوکہوہ ہر نہبیشہوہ سہر نوز.
گولہیہکی لین دہرنہچن. لہشکری بابان و انہزانی شہہیخونی تورکہ. نہمانیش
ہر کسہ لہ ناستی خیزہوہ دس نہکا بہ تہقہ. نہحمہد پاشا زور ہول نہدا
نارامان پکاتہوہ و تہقہ ہیکر. کہلکی نانی. لہشکر بلادی لین نہکمن نہحمہد
پاشا بہ نانومندی سواری و لہخہگہی نمہن و نہگہریتہوہ سلیمانن. لہشکری بز کز
ناکرتہوہ. نہجیب پاشا ہیزیکی ۲ ہزار کسہی لہ گہل عبداللہ بہک نہنیرن بز
پوانانی. نہحمہد پاشا ہر نمودہہ فریا نہکہوئی خیزان و دہسیرنہدہکہی دہریاز
ہکا و، رو نہکاتہ مہریوان. عبداللہ بہ پلہی پاشا لہ لایہن نہجیب پاشاوہ بہ
فایقامی سلیمانن دائہنرن (۱۲۶۴ ک / ۱۸۴۸ ز). (۴۲)

ہرہوہکو کاروباری میرایہنی بابان ہرہوہ تہکچون نہرقیشٹ، کاروباری
میرایہنی نردہلانیں ہرہوہ نممان خلز نہمودہ. پشینوی و نازاوہ و پاشاکہردانی
تن کہوت ہو. خہرہوہ خان کہ مرد (۱۲۵۰) کہرہکانی: رہصاقولی خان و غولامشا
خان. ہیشنا مدال ہون. رہصاقولی خانی کورہ گہورہی تہمہنی یازہ سال ہو. لہ
جینگہی باوکی ہو بہ والی نردہلان. لہ ہاتی خوی دایکی کاروباری ہہرینہہ نیرد
ناگوکی نیوان رہصاقولی و غولامشا و، پلانگیننن ژنانی سہر بہ دہریار نیوانی
کوپ و دایک و، برا و برای تیک دا. کزکسہکانسان وہا قبول ہرہوہ و دریزہی
کیشا سہرہنجام دہریارہی قاجاریری نمودہ کردہوہ کہ کولایی بہ دہسلاتی بہمالہی
نردہلان بہیتن. کہسانی لہ دہرہوی نم بہمالہیہ پکاتہ حاکمی کوردستان.
ہلومہرحی نردہلان بہ تہواوی شہوا. لہ نہجامی نم نانارامیہ سیاسیہ دا زور لہ
کہسایہتہہ ناسراو و دہسلاندارہکانی نردہلان ناواری نہملاونہولا ہون. لہ ناو
نوانہدا دو لہ کہسایہتہہ رزشہیرہ ہلکہوتوہکانی نردہلان: شاعیر و میژونوس،
مستورہ و، شاعیر و سیاسی، حسہیقولی خانی کوری نامانولہلہ خانی نردہلان،

ناواری سلیمانی بون و، همدردگان به ناکامی لهوئی مردون.

مستوره، ماهنه ردف خانگی کچی نه بولمه سمن به گی قادری، کاتی خوی
وهکو به شتی له لرخی ناشتونه و دی بنه مال که دی نموان و والی ی ندره لان دا درا بو
به حیره و خان. مستوره، نوسه ری «تاریخ اردلان» یه کتی که له ژنه هه لکه وتوه کانی
کورد سهره ای نه و دی میژوی ندره لانی نوسونه و ده به شتی کتی گرنگی هه واته کانی
میرایه تی باپانشتی له ناو میژوه به ترخه که دی دا نۆمار کرده. میژوی باپان نا
پاده کی رۆژ قهرزانی نه ژنه بلیمه ته به.

حسه بقولی خان، به شعره ساسه کانی همدنی له روداوه کانی سهره و می
خوی، له واته شه به که ی ۱۲۵۸ ک / ۱۸۴۲ ز، به بیری کی ورد و هه سنی به سهر
نۆمار کرده و، شیوه نی بۆ قوربانیه کانی کرده.

مستوره خوی کۆچی ناچارسی خویان له سه و ده بۆ سلیمانی و، مردنی
ناوه حنی حسه بقولی حانی پورزای و، نینجا نه خوش که و تنی خوی، که نیت له
تعمه نی ۱۴ سالی دا به سهری دا مردوه، به محوره نه گنیه و ده:

«له به ره و به باسماں کرد، گاتی که حوسره و حانی گورچی (نهرمه نی)
که یسته ناوچه ی کورده ستان و به به لئین و سویدی فراوان ره و اقولبغانی هه لفری واند
و به لای خوی دای پاکیشا، محمه د سولتان خان و سهر له به ری پیاماقولانی
ولایه تی ندره لان مال و ژن و مندالی والی و زوریه ی خه لکی ندره لانسان به ره و
هه ورامان کۆچ دا و له و کاته دا من، نوسباری نه م دهرانه یه کن له و کۆچ کرده واته بوم.
هه ر که که یسته شوتنی که ناوی هوشبارانه، حسه م سولتانی هه ورامی به به ری
کۆچ کرده واته واته و به به شتیه یه که شایانی پله و پایه یان بۆ پتی و ره سمی
پیشوازی کردنیانی به جی هیتا.

له و ده وده دا حان نه حسه د خان که له گه ل والی دا دوری نتریه که قه پیلک و
نهرمه نی به ک بوج بون، قهرمانه وای مهربان بو، سهره و ته به و دی که والی له
گه لی دا نینوانسان خوش نه بو، نه مه ی به هه ل زانی و، به ره و ناوچه ی هه ورامان
هات و مرخی له گرتنی کۆچ کرده گان خوش کرد بو، به لام هه ر که دیتی خه لکه که
به حاری ده ستان له گه سی خویان شوشته و هه روا به تاسانی خویان به ده سه و ده
ناوه ن، له و کاره کهایه و ده.

نه و سه و ده کۆچ کرده گان که له هه رار که سی زیتر بون، له گه ل هوشبارانسان
به سهر برد. بۆ سه به یی که هیتا رۆژ هه ل نه هات بو به نه و باریان پادا و له
پینگه به کی نا هه موار و سه خه و ده، که هه لوی به ره دا فیه یا به ری ده وری و ماله کی
بۆ سیک ناسمانی لیتوه تی به ری یا ده که و نه خواری بۆ لیتوه که ندره لان و هه ل دیری
به مستی و هه پرون به هه پرون ده بو، تی به به رین و به گوندن له گونده کانی شاره و ور
که یستن، که نیتوی سهر که ته و له و تی لێ ی گیرسانه و ده، نینجا له ویتوه محمه د
سولتان و مرزا عه بدوللای موشی باشی چون بۆ سلیمانی و به خزمه ت عه بدوللا

پاشای بابان گه یشتن و پتی و ره سسی پیشوازی لئ گه دنیانی به حق گه یاند و
پیاوم قولیکی له ته گیان دا نارد بز ناوچه ی شاره زور، بز نه وی نو خه لکه به سر
گونده گانی شاره زوردا بیهرینه وه و دابین بکرتن

له باسی خونچه ی باخی حوسره وانی، نویاووی بیستاسی کامه رانی،
نه مانیوللاخانی ثانی دا له برمان کرد له وه بدوین که لهو کاانه دا دلسوزانی گیان
فیدای نهو زاته هه دهسته به گیان کهوتنه و لانیکه وه و هه پرتکیان له بناریک دا
گیرسانه وه. حوسه ی قولیخانی مامی نه مانیوللاخان که پورای من، نویاری نه
کتیبه ش بو، روی له سلیمانی کرد و بهو په پی پتزه وه له وئی پیشوازی لئ کرا و
گیرسانه وه و کاتیکیش هه والی کزچی نیمه ی سسوه خه لکیکی زوری به نسپ و
هینسره وه نارد، سهه که من له به ماله ی نیمه ی بگریه وه و له لایه ی خزیسه وه
حیکه ی هینورین و گوزهرانی بز نامه ده کردین و هه به که ی به پی ی پشداویستی
خوی کزومه گ و یارمه تی ده دا و له خزمه تی دا کاتقان به خوسی به سر ده برد، به لام
پاش چه نانی، چاره نوی خودا له خوش گوزهرانی نیمه ی رازی نه بو، نه وه بو له روزی
۱۴ ی مانگی زیلعیه ی ۱۲۶۳ ک (۱۸۴۶/۱۱/۲۳ ز) دا جه نابی حوسه یین
قولی خان نه خوسی به سهری دا زال بو، له ماوه ی شهو و روزنیک دا گیانی به
به هه شتی به رین شاد بو و له پرسه که ی دا هه زاران سینه ی بقه هه ل دران و منی
مه ستوره ی سهر لئ شتروا و ده ربه ده ریش له دوری لیک دایرانی نهو گیانه نازیم
دوسن روزنیکه له ش و روح به به لای تای نه خوشیه وه ده تلینه وه، بزاین خودا چیمان
به سر دین و ناره زوی به چه ...» (۴۳)

مه ستوره به نه خوشیه کزچی دوابی کردوه. به مجزوه نه دو که سه
هه لکه وتوه له سلیمانی کوتابی به ریانان هات.

«سالم» که به ده ربه ده رسی گه یشتوته «حیلله» و تویه تی:

ناخ و داخ دل غافلله نارانی قسمت چی ده کا

نه مرق و لیرم به لام ناخو به یانی کویم ده با

شارتی نه قدیر که پیشکه وت، راتده کیش و تو ده روی

کاتن ده یزانی که وا خستریه ناو دامی به لا.

- ۲۸ -

نه محمد پاشا، پاش نه وی له به رده مه نه جیب پاشادا شکا، سهر دانیکی والی
ی نه رده لانی کرد. به موه قهت له ره وانسهر حنگیر بو. هه ندی له گه وره گانی بابان
به لیشان پین دا هاوکاری بکمن. جاریکی تریش هه ندی هینزی کز کرده وه، به لام له
که ناری رویاری سیروان عه بدوللا پاشا چهو سهریان و راوی نان. دوا ی چه ند مانگی
مانه وه له ره وانسهر به لای کرماشان دا به رهو شه مزینان به پتی که وت. چه ند مانگی
له لای سید طه های شه مزینان مایه وه. له ویره چهو موسلی خوی به دهسته وه دا.

به کسور رهواندی نهسته مولیان کرد.

نه حمود پاشا له نهسته مولی ماوه یهک دوس به سهر یوه. نیزنی له دولهت خواسته و چوه بز پاریس. دو سالی له وی ماوه توه. دواي گه رانه وی بز نهسته مولی له بهر لیته اتویی چند جاری کراوه به والی له حیجاز، یه مهن، وان، نهر زرمه. پاشماوه ی ژبانی له نهسته مولی به سهر بر دوه. (۴۴)

- ۲۹ -

دواي نم روداوه ره صاقولی خان لی خرا. تمانت یه کنی له پیاو ماقوله کانی سهری نارد بو بز تاران بز و نکر دنده وی هوی تشکانی، له وی کرتیان و کوشیان. مه حمود پاشا ماوه یهک سهر گه ردار یو. بانگ کرا بز دهر یار خوی چوبو تاران و دوس نهونده کانی له سهر بلوکه کانی نیسته جن کران. سالی ۸ هزار مهن سوچه یان له «مالیات» ی کوردستان و بریسه وه. ۵ سال له نهران مایه وه تا محمه دشاهی قاجار مرد (۱۲۶۶ ک / ۱۸۴۸ ز).

مه حمود پاشا، محمه دنده مین به کی کوری عوسمان بهک، که برارای بو نارد بز لای ناصر دین شا بریاری چاره نویسی بدا. وا بریار درا مه حمود پاشا و نهوانی له گدلی له سهر دشت نیسته حتی بکړن. هاورنیکانی مه حمود پاشا جینگیر یونیان له سهر دشت په سندنه کرد. زوریان بریاریان دا بگه ریتوه ولاتی خویان. مه حمود پاشا خوی و چند که سهر مایه وه. نهویش بریاری دا خوی به دست عوسمانیه کانه وه بدا. حیزانه که ی نارد وه بز سلیمانی و، خوی له رینگه ی شاره زوره له گدلی کوری کانی، نه وړه حمان و حمه صالح و عهبدوللا، مین نهوه ی لا بدانه سلیمانی به وړه به غذا به پښ کهوت. نه جیب پاشا به ریتوه پیشوازی کرد. پاش ماوه یهک به پښ کرا بز نهسته مولی. تا مرد جازیکي تر رینگه یان نه دا بگه ریتوه کوردستان. (۴۵)

- ۳۰ -

عهبدوللا پاشا له سلیمانی به قایقام دانرا.

نه جیب پاشا لا برا (۱۲۶۵ ک / ۱۸۴۹ ز) عهبدولکه ریم نادر کرا به والی. نه مېش ۱۸ مانگ مایه وه. نهویش لیخرا محمه دنده وده حیه پاشا دانرا. پاش ۱۰ مانگ نهویش لا برا نامیق پاشا دانرا (۱۲۶۶ ک / ۱۸۴۹).

نامیق پاشا، عهبدوللای بانگ کرد بز به غداد و گلی دایه وه. له جینگه ی نهو نیسماعیل پاشای دانا به مړته صهریغی سلیمانی. به مېه کوتایی هات به میرایه تی باهان.

دواي نهوه ی عهبدوللا پاشا ماوه یهک له به غداد دوس به سهر مایه وه رهواندی نهسته مولی کرا. رینگه یان نه دا بگه ریتوه کوردستان. له کانی شهری قرم دا هاته وه به غداد بز نهوه ی بگه ریتوه بز کوردستان بز کز کور دنده وی له شکر. ره شید

- ۳۱ -

له‌و سه‌رده‌مه‌دا که میره‌کائی بابان به ده‌سبه‌ه‌ری له نه‌سته‌موله نه‌بن،
 جارنگیان دیراخانه‌که‌ی نه‌حمه‌د پاشا پر نه‌بن له مسوان. عه‌بدوللا پاشای براشی
 هه‌ر له کۆره‌که‌دا نه‌بن. قاوه‌چیه‌که‌ی نه‌حمه‌د پاشا قاوه نه‌گه‌یێ. چهند جارێ به بر
 به ناو میوانه‌کان دا دتی و نه‌چن. هه‌مو جار عه‌بدوللا پاشا رو نه‌کاته قاوه‌چیه‌که و
 ده‌س نه‌با بۆ ده‌می خزی. نه‌م کاره چهند جارێ دوباره نه‌کاته‌وه به جۆرێ که سه‌رجی
 زۆر له میوانه‌کانیش پانه‌کیشی. مسوان بلاقوه‌ی لێ نه‌کهن. نه‌حمه‌د پاشا و
 عه‌بدوللا پاشا نه‌مینه‌وه. نه‌حمه‌د پاشا رو نه‌کاته عه‌بدوللا پاشا و لێ ی نه‌پرسن:
 عه‌به نه‌وه بۆچی وات نه‌کرد؟

عه‌بدوللا پاشا نه‌لێ: زۆرم نینو بو نه‌مویست ناوی خوارد نه‌روم بۆ به‌یێنێ.
 نه‌حمه‌د پاشا نه‌پرسن: له باتی نه‌وه‌ی نه‌و نیشاره‌ته ناشیرنه بکه‌ی بۆچی
 داوای ناوت لێ نه‌کرد؟
 عه‌بدوللا پاشا نه‌لێ: قوربان له حه‌زۆری جه‌نا به‌ت دا شه‌رمم کرد له ناو نه‌و
 هه‌مو میوانه‌دا قسه بکه‌م.

نه‌حمه‌د پاشا نه‌لێ: عه‌به! تا له ولاتی خۆمان بوی و له‌وه‌ی حاکم بو و
 ده‌سه‌لاته هه‌بو و، خه‌لک زه‌یری لێ نه‌گه‌رتم، چۆ له‌شکری تورک هه‌تایه سه‌رم،
 نیشناش لێره که به که‌سانی که‌و توین له حه‌زۆری من دا شه‌رم نه‌که‌ی داوای ناو له
 قاوه‌چیه‌که‌م بکه‌ی؟ به خۆمت بو تایه نه‌حه‌ی ... هه‌گسه ناوم بۆ به‌یته! (۴۷)

به‌راویزه‌کان

۱. الکرکوکلی: ۲۶۲ - ۲۶۳: العزای: ۶ / ۲۲۰ - ۲۲۲.
۲. نوار، «داود پاشا»: ۶۱.
۳. الکرکوکلی: ۲۶۹ - ۲۷۰: العزای: ۶ / ۲۳۰.
۴. نصیری: ۱ / ۲۰۶.
۵. الکرکوکلی: ۲۷۲: العزای: ۶ / ۲۳۲.
۶. الکرکوکلی: ۲۷۳.
۷. الکرکوکلی: ۲۷۳ - ۲۷۶: العزای: ۶ / ۲۳۳ - ۲۴۴.
۸. نوار، «داود پاشا»: ۶۶.
۹. نوار، «داود پاشا»: ۱۲۳ - ۱۲۴.
۱۰. الکرکوکلی: ۲۸۲ - ۲۸۶: العزای: ۶ / ۲۵۱ - ۲۵۵.
۱۱. الکرکوکلی: ۲۹۲.

۱۲. کرکوکلی: ۲۹۴.

۱۳. بۆ ناگاداری زیاتر له سهر مولانا خالیدی نه قشبهندی و خهلیفه کانی، پروانه: عبدالکریم مدرس: «یادی مردانه». ۲ بهرگ، چاپی به غداد: د. مهیندخت معمدی: «مولانا خالد نقشبندی و پیروان طریقت او»، انتشارات پازنگ، (تهران ۱۳۶۸).

۱۴. کرکوکلی: ۲۹۵ - ۳۰۰: دنبلی: ۲۷۰ - ۲۸۱.

۱۵. دنبلی: ۳۷۱.

۱۶. دنبلی: ۳۷۱ - ۳۷۴.

۱۷. میرزا صالح: ۱۴۴ / ۲ - ۱۴۶.

۱۸. نفیسی: ۲ / ۲۰۷.

۱۹. نفیسی: ۲ / ۲۰۷ - ۲۱۰.

۲۰. نهم نامهیه و گهلن نامهیه تر، کاک که مال رهتوف محهمه ساغی کردونه تهوه و، پهراوینزی بۆ نویسن. له کتیبتهکی تاییه تی دا له سهر «نه ده بی نامه بوسینی کوردی» نامادهی کردوه. هینشتا ده سنوسه.

۲۱. نصیری: ۲ / ۴۲.

۲۲. نصیری: ۲ / ۴۹.

۲۳. نصیری: ۲ / ۵۱.

۲۴. نصیری: ۲ / ۵۲.

۲۵. نصیری: ۲ / ۵۴.

۲۶. نصیری: ۲ / ۶۶.

۲۷. نصیری: ۲ / ۸۶.

۲۸. نصیری: ۲ / ۹۶.

۲۹. نصیری: ۲ / ۹۸.

۳۰. پایانی: ۱۴۸: امین زکی، «تاریخ السلیمانیه»: ۱۵۵.

۳۱. المدرس: ۵۶۶.

شیخ مارفی نودن، لهم باره یهوه، نامهیه کی بۆ که سیتکی نزیک، که رهنگه کاک نه حمه دی کوری بن، نویسه، لیتره دا ده قاودهق وه کو خوی نه ینوسمه وه:
اسلم علی الولد العزیز وادعو له ولاولاده بطول البقاء والعافیه فی الدنیا ویموم اللقا.
کلمت علی بهگ بهاب دارنا فی رفع الذخیره عن قرانا، فلم یسمع کلامی، وبعثت الی والده ارجو ان یرفع الذخیره عنها، فلم یسمع رجائی، وطلب منی عشرين حقه من الخبز ولیس عندنا من الدقیق ما یکنی حقین، واخاف ان یاتی علی من المعجم من یطلب منی ذلك ولا اجد، فبؤذنی بغاله وفعاله، وانا ضعیف عن ذلك، فعلیک ان تدعو لی ولنفسک واهل بیتک بالحفظ من شر المعجم، لازلم سالمین.

محب
معروف

که مال رهنوف: هه مان سه چاوه ی ده سنوس.

۳۲. المدرس: ۵۷۷.

۳۳. بابانی: ۱۵۱.

۳۴. نهمه شیعه کدی «نالی».

تا فلهک ده وره ی نه دا - صد که وگه بی ئارا نه بو -

که وگه بی میهری میرارهک طه لمعتی پهیدا نه بو

تا نه گریا ئاسمان و، تم و لانی دانه گرت.

گول چه من ئارا نه بو، هم لیتی غونچه وا نه بو

تا چه من پیرا له سهرا، نه صلتی دره ختی لانه دا.

فهرعی تازه، خوهره م و بهرز و بوله ند بالا نه بو

تا «سوله یانان» نه بونه چه دری ته ختی ناخیره ت.

«نه حمه دی موختار» ی نیمه شاهی ته خت ئارا نه بو

قیسه بین پهردو و کینه یه ت خوزه: شاهی من که وا

عادیلتی بو قهت عه دیلی نه و له دنیا دا نه بو،

بهز نشینگه ی مورعی رزمی نه و که عالی فیطره ت

جینگه یی خوشتر له ره وضه ی «جته الماوی» نه بو

وهک قیاسیکی که موثبه ت بین، نه تیجه ی بیه ته جن

حه مدو لیللا شه که عالیجا بو، خالی جا نه بو

شاهی جهمجا، نالیا «تاریخ جم» ته نریخیه

دا نه لنین له م عه صره دا نه سکه نده ری جهمجا نه بو

«تاریخ جم» به حسابی نه بجه نه کاته ۱۲۵۴ ک (۱۸۲۸ز) که سالی

مردنی سلیمان پاشا و، هاتنه سهرا کاری نه حمه پاشایه. دیوانی نالی: ۳۷۰ -

۳۷۴.

۳۵. شیخ صارف نامه یه کی بهز عدلی رهضا پاشای والی ی به بغداد (۱۸۴۱)

- (۱۸۴۲) نویسه، لیره دا ده قاده ق نه بنوسمه وه:

«حضرة والی مدینه السلام، بان یتنظم امور دولته علی احسن نظام، عاملا لایام

حیاته بر طائف دین الاسلام، و بان نکون وفاته علی الایمان عند حلول الحمام، و بان بمصم من

حول المطلع و عذاب البرزخ و عذاب دار الانتقام، و بان یفرز لی زمن الابرار یخلو دار السلام.

وکل واحدة من هذه الدعوات احب من خلا الارض ذهاب الی من کان من ذوی الاحلام.

وبعد: فسادة برزخية لهم فی مملكة باهان منذ قرون اکثر من خمسمائة عام قری کثیره

متوطنین بها فی ارغد عیش واهنا حال، متمکنین من القامة امردهم علی ما امر به الشرع.

ومند استولی شاه العجم وعاکرا الاراض من جنود الشیعة علی هذه الممالک، اخذت امور

الدنيا والدين، فلم یبق من القرى القامة الجماعات والجمع، وکانت القرى کلها عامرة، والهرم

اکثرها غامرة، وتمظلت مدارس البلدان والتدريس ولم یبق فیها من المحصلین الا شرذمة

قلیلین، وکان مهندستنا اکثر من ستمین طالبا والهرم بها اقل من عشرة، وخریت حجرات

مدرستنا و حجر اكثر المدارس، ومن ثم عزمنا معاشر سادة برولجة. عزمنا على الرحيل باهلينا
 وجميع من يتعلق من الخدام والاحياء الى مملكة افندينا. وقد اعطانا في سابق الزمان داود باشا
 بشير، ولم يقدر لنا الانتقال اليها، موافق الرجاء من جناب حضرة افندينا ان يعطينا للميرزا
 والزوج بشيرا، او غيرهما من القرى التي تناسب احوالنا وتكفينا لأمور معاشنا ويعطينا
 بتركوك دارا واسعة نسكنها ومدرسة ندرس بها ووظيفة للمدرسة ووظيفة لنا لتعاضد حوائجنا
 باليد واطعام صبيرونا واكله طعامنا للدمع ونحن وارادنا بالاسالى والاهايم والدعاء لله تلام
 ختام.

في الحديث ان عة انابهم شديح يوم القيمة: المكرم لذريتي. والمخاصي لهم حوائجهم.
 والساعى لهم في امورهم اذا اضطروا اليه، والمحب لهم بقلبه ولسانه. فاذا قصى جناب البرير
 على باشا الحاجة التي مرضاها عليه كان مستوجبا للشفاعة يوم القيمة على ما سبق به عند
 الحديث وفي هذا الباب احاديث كثيرة رواها شيخ مشايخنا ابن حجر عليه الرحمة والسلام.

الداعي الملقب

محمد الشهير بالمعروف

كه مال به خوف: هه مان سهرچاوهى ده سنوس.

٣٦. «نالى» نعم شعرون له سايشى نعم هنردا دناوه.

نم فاقمه مومنانزه كهوا خاصه سى شاهى

ناشوبى دلى مومله كهت و قهلبى سويان

صاف صاف كه دهوستان به نه طهر خه خطى شوعان

حداقه كه دهوستان وهكو خه رمانه بى ماهن

نهرگى نيكهت و ساي مومنان، كورنه به نه فشن

موسونبول و، رومست كول و، هم لاله كولان

كولزارى دور و دهشتن و غيلمانى به دهشتن

ناهو صاف و، ناتش به كهف و، تيز نيگهان

صه حرا به ده جلالى ده كه نه وادى نه پدن

قامت شهجر و، مه طهرى نه لطافى نيلاهن

كه طاروس و، كه كه بكن و، كه بروقه لمون

كه ناتش و، كه شوعله، كه هدى دوى سيان

لالن به به دن، نه طله سى نه خضر كه له به ركن

نه ورسته كولن، به سته له كه دهوستان گاهن

ته نهاى به مومنان به رگى به نه وشه كه له به ركن،

وهك نوزى دلى مومنان و طولماتى گوتان

بو سهرى خه رايدنه نم سهر و قه دانه.

صوفى له طهله بدن و، همو ساليكى ران

بو زولف و روخ و نه برى چون زولفى سياتان

عالم وهكو «نالى» همو با ناله و ناهن

«نالی» به خودا حریفه دهره نجینی دلی حوت
نم طاقمه مه حصره هدمو صاحبی جاهن
دیوانی نالی: ۳۴۰ - ۳۴۵.

۳۷. نوار: «تاریخ العراق»: ۱۱۶.

۳۸. سوارچادگان له ژماروی هانوسه نه رگاسی مه محمود پاشا دا جیوارین و خیر
الکتاب: ۲۱۸. نه لکن. مه محمود پاشا له گهل ۱۰۰ سوار پدهای نوزده سالونی جان
هیار پاش یک سال چو نو دیده سی شا یوز تاران! بابایی: ۷۴. نه لکن. له گهل هزار
سینوال له گهره و مهره گاسی بابان! و فایع نگر کردستانی: ۱۸۱. نه لکن. له گهل
هزار سینوال له گهره و مهره گاسی نه و. و لانه و پاش در ماسک چو یو بیسی شا
۳۹. خیر الکتاب: ۲۱۸ - ۲۲۴. و فایع بکار کردستانی: ۱۸۱ - ۱۸۳
۴۰. مصری: ۲ / ۱۸۶ - ۱۸۶.

۴۱. — عبرتگی منه بی، حسیه یقولی حانی گوپی نه مروتیلا سی نه ده لکن
و مامی رده یقولی خان. نه م روداوهی به فارسی کردوه به شیعه. نه لکن
نعل بازی تا قضا در تخته (ی) کیهان کشاد
مهره (ی) بدنامی اندر طاقان کردستان خنادر
حیف کردستان که تا نامی بدهر از رشد و غی
غی او مهر نمایان چون مها پنهان رشاد
معذرت پس مدعا گویم که از بابان زمین
کهنه پاشای مفتن رخ به کردستان نهاد
کوه برشد از سوار و دشت سنگین شد زخلق
کهنه پاشا بر کهن یابوئین آمد در طراد
لشکر اندر جنبش آمد میر ان لشکر که بود
طغلق غازی طلب بر باد (ی) نازی نژاد
جیش را شرط است اول یکدلی وین مشت خلق
ان باین اندر لجاج واین بان اندر عناد
شرط دوم هر سپهسالار را استادگی است
ان سپهبد ایستاد اما پس کوهی ستاد
حرب را رکنی دگر رای وزیر اوخ وزیر
با موالف در عداوت با عدو در اتحاد
نامه ای بنوشت زی دشمن که اسب کین بتاز
میر در سکر است و من در فکر فردا بامداد
اندر ان ساعت که دستور معظم گفته بود
بخیبر والی نظر بر جهره (ی) دشمن کشاد
روژ نامد بود ورنه اردلان خالی نبود
مرد را نامرد نامد میکند نامد مباد
خیر الکتاب: ۵۱۲.

شیخ رزای تالهبانی چند سالین دواى له ناوچولنی میرایه تی بابان یادی
 مانى نه گاته وه. بانی شهري والی ی سنه و قایقانی سلیمانی نهکا نعلن؛
 له بیرم دئی سوله یانی که دارولملکی بابان بو
 نه مه حکومی عه جهم، نه سوخره کیشی نالی عوسمان بو
 له بهر قاپی سهر، صفیان ده بهست شیخ و مهلا و زاهد،
 مه طافنی که عینه بز نه ربانی حاجت گردی سپوان بو
 له بهر تاپوری عه سکه رئی نه بو بز مه جلیسی پاشا
 صه دای موزیقه و نه ققاره هدتا نه یوانی که یوان بو
 درتخ بز نه و زمانه، نه و دهمه، نه و عه صره، نه و روزه،
 که مه یدانی جرید بازی له دهشتی کانی ناسکان بو
 به ضهری حمله به به شدادی ته سخیر کرد و تنی هلدای
 سوله یانی زمان، راستت نه وی، باوکی سوله یان بو
 عه ربه! نینکاری فضلی نیه ناکم، نه فضه لن، نه ما
 صه لاهه دین که دنیای گرت له زومره ی کوردی بابان بو
 قبوری پر له نوری نالی بابان پر له ره حمت یی
 که بارانی که فی نیحسانیان وهک هوری نیسان بو
 که عه بدوللا پاشا له شکری والی سنه ی شپ کرد
 رهضا نه و وهخته عومری پینج و شش، طیفلی ده بوستان بو
 ۴۲. پروانه چیروکی «مامه یاره» له نویسنی مه محمود جهودهت.
 ۴۳. مستوره، «وهرگترای کوردی»؛ ۲۳۶ - ۲۳۸.
 ۴۴. شیخ رزای تالهبانی له ستایشی نه حمده پاشادا نعلن؛
 یه عنی هم نامی نه بی حه زره تی نه حمده پاشا
 فه خری دین، گانی حه یا، به خری که رهم، کوهی و یقار
 مه دخی نیحسانی بهکم، عیلمی بهکم، فه زلی بهکم
 به خودا خار بجه نه وصفانی حه میدهی له شمار
 که فی زه به خشی کهوا مه نیه عی دور و گه وه ره
 میسلی به خرنکه نه ساحیلی بیت و نه که نار
 طه بهی جهواد و که ریی هدره کو قانانی ده لن؛
 «زر به قنطار همی بخشد و اشتر به قنطار»
 تاوه کو دهره بکات و بهگه رئی چهرخ و فه لهک
 تاوه کو دپت و ده چن، بیت و بهچن له یل و نه هار
 به مورادی بهگه رئی شه مس و قه مهر، چهرخ و فه لهک
 طه مهر و فه قعی قدرین، به ختی موعین، طالعی یار
 ره نیی نه و با عیسی ته نزیعی نوموراته وه لن

بزرگوار بی عالم نمکان بود نه قوفی مدار

۴۵. بابی: ۱۵۶ - ۱۵۹.

...

۴۶. نوار. «تاریخ العراق»: ۱۲۰.

۴۷. مامزن نبراهیم نه حمده له کنونیکی مسوانداری دانم

سرگروشته‌ی گنایه‌وه.

...

...

گه واهینامه‌ی نیسماعیل پاشای داگیرکردی سلیمانی بنویسه کن له هاوکاره‌کانی

[illegible]

۹. له زمانى گه وړه پياوړه کاني کورده وه: هوکاني روخاني ميرايتي بابان

-۱-

سالی ۱۸۲۰ کلزېږس جېس رېچ نوښه وړي کومپانيای هندي رڼه ولات له به خدا، گه شتيگي چوند مانگه ي به کوردستان دا کرد. له گه شته کهي دا بز کوردستاني عوسماني سرداني ميرايتي بابان و، يو کوردستاني قاجاري سرداني ميرايتي نوره لاني کرد. له و کاته دا محمود پاشا مري بابان و نه مانوللاخان والي نوره لاني و، داد پاشا والي به خدا و، شازاده محمده علي ميرزا سورداري کرماشان بو.

رېچ، له و چوند مانگه دا چندين جار گلفوگوني قولی سياسي، نابوري، کڅمه لايه تي... له گه ل مېرو مېزن و دمه لاتدار و گه وړه پياوړه کاني کورده و. سرلجه کاني خزي به وردی تو مار کورده. له زمانى نه وانه وه هوکاني لاوازي و روخاني ميرايتي بابان و له ناوچوني هم بڼه مال په و دمه لاتيان پېش پېي نه کا. مېرو و پساوه تيگه پېشوره کاني کورده، به راشکاو و پېن ترس، بېرو بېرچونه کاني خزيان سېاره ت به: خراپي هلو مېرچي ناوچه کهيان، نه پوني نارام و ناسايش، دواکه وتي کشتوک، خراپي خانومېرو شوني ژيانيان، خو خزي و لاکوکي ناو خزي بڼه مال ي بابان، دسټوره داني به خدا و کرماشان له کاروباري ناو خزي ولاته که و ژيانی ناو خزي بڼه مال ي بابان دا... دهرنمېرن.

ليره دا چوند نمونه يکي وه کو خزي نه گټې نه وه:

- په که مېن رڼو که رېچ نه گاته سلیماني، محمود پاشا نه چي يو به خېره اني له ناو قسه کاني دا: «پوښي يو باري ولاته کهي هياپه وه... و که ونه سکا لا دهر پېن سېاره ت به گوزراني مېر شنه کهي و نه و گېرو گړت نه ي که مېر شېبه کهي نه بکېشي به ده ست نه ووه که که ووتوته مهر سوري دو دمه لاتي نو به يک، چونکه په که مېان که (نيران) ه، به ناوي داواکردني باج و سهرانه وه، دسټوره داري چه وساند له وې نابېن، دوه مېشيان که دمه لاتداريتسي (تورکه کسان) وه، مېر شېبه کهي هم پايه لښتي، به بيانوي نه وې که خېزه تي نيران نه کات و يا حېان نه داتي، زور مهر نه که نه مهری... که چي که شازاده ي کرماشان دسټوريتسي کرده مهری و، نه وې مېه پستي بو، به توپزي هياپه دي، تورکه کان نه بهر گريان پېکرا

و، نه مه به سسشان بو بهرگری بکهن. چونکه نه مشیان خوش نه نه ویست. بویه به سلگ فراوانی و لیزالسهوه. بایی نه نجاسه ناهه سواره گانی نه به پتوهرده دوقایبه کرد، که چند زمان نه به خشن به سامان و گه شه کردنی میرنشینه کی... - له کاتی سهردانی ریچ دا بۆ مالی میر. مه حمود پاشا نه لن: «خوالیخ خوشی باوگم نه ره ی دروست کرده، به لام پتوهرستی به دهست پند اهینانه و به یک هه به» پاشان له سهر قسه که ی رۆشت و ونی: «کن جینگه به یک چاک نه کاته وه، نه گهر بزایت تبی دا ناهه سینه وه؟ هکا ترکه کان، پان نیرانبه کان چند رۆژیک ترویرانی نه که نه وه»

- مه حمود ناغا به کن له ناسباوه گانی تری ریچ له گفتوگوه که دا وتویه تی: «هزی سهره کی کاول بونی نه و لاته، نه بونی ناسایشه له هه مر ناوچه که ماندا، چونکه نیمه خینه کی، نه گهر دلنیا نه بین له وهی نهو ناوچانه هی خۆمانه، نهوسا خوشمان ترخان نا که بین بۆ کشتوکال تن دا کردنی و، بهم رهنه و لاته که ش گه شه ناکات و پتش نا که وئی، بۆ وینه: من نه گهر بزاتم سهرۆکه که م جله وهی فرمانه وایی به دهسته و نامینی و، خوشم تا وهزی هه لگرتنی خه له و خهرمان، زهویه که م به دهسته و نامینی، به که ته غار تزو نا که م. له به رنه وه له حیاتی نه وهی خۆم زهویه که م توو به که م، نه یه ده دهست لادینه کان، خویان چۆنی نه که ن با بیکهن و، من بهشی خۆمیان به شتودی زه کات، پان ده به ک پان ههر لپ نه سینم، سهرباری نه مهش به ههر شتو و به لپ و بیان به که بن، شتیکی تریان لی نه سینم»

- له گزینیکی تریش دا عوسمان به گ نه لن: «ولا نه که مان له باریکی زۆر ناهه سواره یه، چونکه نه گهر خزمه تی تورکه کان نه که یه به سوک سهرت نه که ن و، ههر کاتی ناره زویان کرد لات نه بن. نه گهر خزمه تی نیرانیسه کانیش نه که یه، هه میسه به داوکردنی پاره بیزارت نه که ن»

میره گانی بابان له ناو خویان دا زۆر نا کوک بون. برا له گه ل هراو ناموزا له گه ل ناموزاو، مام له گه ل برازا ناریک بون. له پیناوی دهسه لات و پاره دا پیلانیان له یه کتری گیراوه و، هیزی بیتگانه یان هینا و ته سهر یه کتری و، یه کتریان کوشتوه. دور نیه له سۆنگه ی نه م خۆخوریسه و بپ که م به شانازی نه زانی بپ میژوی میرایه تی بابان بنویسته وه، که چی چندین که م میژوی نه ره لانیان نوسوه.

له ماوه ی میرایه تی مه حمود پاشا دا مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی ماوه به که له سلیمانی بو. ههر نهوش خانه فاکه ی بۆ دروست کرده. وه کو ریچ نه یگرتیه وه: مه حمود پاشا و براگانی و مامه گانی پتکه وه له به رده می مه ولانا خالیدا به «قوربان و ته لاق و شمشیر» سویند نه خۆن، پشیمانی مه حمود پاشا بین و، ههر که سبکیان نامه به کی له لایه ن کار یه دهستانی نیران یا عوسمانیه و بپ بگا، له به رده می مه ولانا و به ناماده بونی چند که سنی که خویان له سهری ریک به که ون نامه که به که نه وه. سهره رای نه م به یانه پیروزی له گه ل یه کتری به ست بویان که:

خیانت له به کتری نه کمن. که چی هر له و ماوه کورته دا که ریج له سلیمانی بو ۳
رودای په میان شکستیان لږ رو نه دات:

- هر له و ماوه یه دا عبدالله پاشا نه گیرئ له سر نه وئې نامه ی شازاده
محمد مد علی میرزای له کرمانشاهه بز هات بو، به لام ناشکرای نه کرد بو، و دکر
له سدری پنگ کهوت بو.

- له سر نه وئې عوسمان بهگ فرمانی مه محمود پاشای براکه وړه ی به جن
ناهیتن سهر مرستی کویه و هریر بکا، مه محمود پاشا همر دسه لات و مولک و
مالی لږ نه سپننه وه.

- همدن بهگ که پشتر به فیتی والی ی به بغداد هلات بو بز به بغداد، له
لاین والی ی به عداوه به که ساسی نه درسته وه دس مه محمود پاشای برای. سالی
پشتر ترش عبدالله پاشای مامی به دس ته و دابو.

ریج دیسان نه گپ ږته وه:

له گفتوگو بهک دا دهر باره ی بنه ماله گوره کانی کورد، په کینک له دانیشتران
وتی: «شوریه ی نیه بز سهر که کاغان رازی بهن به به بغداد، له وئې مل که چ بکن بو
تورکینک، که هر پش ماوه بهک، وک و لاخ، به چند سهر قزوینک فروراه، له
هر کامبک شمان نوره بیت، پیمان نه لږ: کوردی که! په کینکی تر له دانیشتران
هلی دایه، وتی: «رڼه بهری نیوان میره کاغان، خزیان، خزیان له ناو نه بات،
چونکه نه تورک و، نه شیرانی، ناتوان به سهرمان دا زال بن، نه که دویه رکی و
ناکوزکی نیوان بنه ماله کانی سهر که کاغان نه قوزنه وه، نیمه نه مه باش نه زانین،
که چی سهره رای نه مهش تور که کان همیشه و، بهم فیله نا به په کینکی تر، نه توان
به سهرمان دا زال بن، به راستش نیمه کورد درونک تینه که بن».

کاتق باسی روخاوی و بیسی نمو خانو شم کرد که تیایدام، هر همدان
پیاو وتی: «راست نه که بیت، خانو کهت پیس و روخواه، به لام بزچی خانوی چاک
دروست بکین و، همدو دمی کش چاکي بکه بنه و، نه که دلیبا نه بین له ژبانی
خزمان و له وئې تا دوا همداسه مان تباي دا نه حورینه وه؟ چا چ جای بز نه و کاغان،
نم پاشایه نه و او، په کینکی تر له همدان بنه ماله، به خوی و دوست و
خرمه کانی وه دیت و همدومان له مال و حال و زهوی و زارمان ددرنه پیرینی و
نمدات به وان. هزی سهر کی کاول بونی نم نیشتمانش نه ویه که ناسایشی تبا
نیمو، سهر کانیش فرمانروایه تسیان زور ناخایه نی. فرمانرواش هر چوین نه بین
بابین، به لام نه که دلیبا بین له وئې تا دوا یی ژبانی حوکم نه کات، که لږکی لږ
و نه مگرئ».

ناکوزکی خویه خوی ناو به گزاده کانی بابان به را دیهک مه محمود پاشای نانومند
کردبو، هر ریج له میانه ی قسه کانی دا نه گپ ږته وه:

سدرنجم دا همر مشتومزنگم له گهژ نه کړد، ره قبی نیشان نه دا، تا له دوايي دا په گالتوه پښم وت: «نه گهر به هيوایه هدمو کارامه يی خزی بڼ دوزينه وې کږسپ و ته گهره په کار به پښتن، بڼ چاک کړدنی ميرنښينه کې، نو ا هدمو کړدوه و هيچ نه ماوه بيکات، سدره پای نه ووش له خوا نه پارښه و خپرو خوشی و توانا بدات به ښه ماله که و ميرنښينه کې. له ولامدا وتی: «ماده م ښه ماله کې، نم هدمو فره کړنخايه تياېن، نو روزه همر نايه که ميرنښين و ښه ماله کې به هينز ښه. منښ سوز بوم له سره پای خوم و، وتم: «رهنگه نو روزه همر بیت. نه ویش وتی: «رهنگه نو روزه بیت، نه گهر خوا به لایه کمان بو پښی له یه کښک زیاتر که سماني لن دهر نه چې منښ دوباره پښم ونه و: «په من نه ماله ش رهنه همر ښه، چونکه خوا هدمو شتیکی له دست دیت» وتی: «پښگومان خوا نه توانی ناگری دوزه خیش بکړنښته و، به لام نایک وښته و...»

- ۲ -

کښنه ی دیار کړدنی سوری نیران و تورکيا و، وهر گرتنی باجی زورو ناروا له حاجی و ژائیرانی نیرانی و ناراردانی به رده و امیان و، دروستی گرو گرتنی هاتوچنی نیله کانی سنور و په نادانی دژمنان و را کړدوانی یه کتسری... به چاره نه کړای ما بونه و، نه بون به هزی گرونی نیرانی همدو دوله ت. نیران به تمای دا گړ کړدنی همدنی له نمره کانی عوسمانی بو. عه یاس میرزا له تور ویز و محمدهد علی میرزا له کرمانشان خزان بو نم له شکر کښیه ناماده نه کړد.

هینشا ماو یه کی زور به سر گفتوگونی ریچ و گه وره پیاو ه کانی کور دا تن نه پهری بو، که چند کهس له پاشاو به گه کانی بابان به هلاتوبی له کرمانشان کږ بو بونه و. خزان و سواره و دوس پورنده کانیان خستپوه ژیر فرمانی شاراده و. ماو یه ک بو سلیمان پاشای سیراهم پاشا په پای برد بو بشاراده له کرمانشان، دواي نه ویش عه بدوللا پاشا، نیجا محمدهد پاشای خالید پاشا.

محمدهد علی میرزا له شکره کې له چند لاره ناره سر کړدستان. قولیکي به دهر و جه مسان و مه دلی و کفری و قزراپادی هتا قهره تپه و کفری گرت و نالانی کړد. قولیکي تریشان که عه وللا پاشا سر کړدایه ی نه کړد له شاراده ووه کشا مه محمد پاشای راونا و دوستی به سر سلیمانی دا گرت. شاراده روزه عا شوری له سلیمانی دا به سر برد.

به لام نه خوښه کې کوشنه له ناو هنره کې دا پلاو پوه و، ژماره یه کی زوری لن کوشن شاراده ش به سه خسی نه خوش گه وت. ته یوانی به ی نه سر که و ته بخراو بیکا به سره پای سر که و نی گه وره تر، به سوری دا مرد. ترمه که یان پرده و بڼ نیران.

هر چه نده دواي کشانه وې هیزی نیرانی مه محمد پاشا سلیمانی گرت ووه

عبداللہ پاشای دہرکرد، بہ لاقم نیز میرایہ تیبہ کی مہ محمود پاشا حوی نہ کرتہ وہ۔
 مہ محمود پاشا کہ ریج لہ چہند بژندہ ستایشی زوری نکا بو بہ ملتوزمینکی
 لاسار و کہلہ روقی ہمو نووانی لہ دوائ نو بہ میری بابان دانہ نران۔ زوری پن
 نہ چو عبداللہ پاشای مامی لہ کرماشان و، عوسمان بہ کی برای لہ کزیہ و حہ سہن
 بہ کی برای لہ سلیمانی بہ نہ خوشی مردن۔ تنیا سلیمان بہ کی برای مابو۔ میرایہ تی
 بابان بہو سپتر درا۔ مہ محمود پاشا روی کردہ نیران۔ ماوہیک لہ تہوریز و ماوہیک لہ
 سنہ بو۔ ماوہیکش لہ بہ غداد و نہستہ مول۔ نہن سالہ لہ دہرہ دہری و کزچورہوی
 نیران دا ہاوسہ فہری مہ محمود پاشا بوبی و، نیلہامی شیعہ کانی: «نہلودیعاغ نہی
 مولکی بابان» و «نہی قیبلہی مورادم» و «لہ گہل دل شہرتہ» و «تہ خمیسی
 شیعہ کی مہولانا» ی لہم روداوانہ و ہرگرتین۔

مہ محمود پاشا چہندین جار بہ یارمہ تی لہ شگری نیران ہاتہ سہر سلیمان
 پاشای برای لہ سلیمانی۔ وہ کو۔ عبدالقادر بابانی، شایہ تیکی نو سہر دہمہ
 نہ یکتریتہ وہ۔ لہ ماوہی ۴ سال دا ۶ جار سلیمانی، مہلہندی دہسہلاتی بابان، بہ
 شہر لہ بہینی نم دو برایہ دا: مہ محمود پاشا بہ یارمہ تی عہ جہم و سلیمان پاشا بہ
 یارمہ تی روم، دہستادہستی کردہ وہ۔ نہن چ ویرانیہک بہ سہر نم ناوچہ نہ گبتہ دا
 ہاتین۔

جہیس بیلی فرہیزہر (۱۷۸۳ - ۱۸۵۶) گہریدہ کی سکونلاندی، سالی
 ۱۸۳۴ واتہ دوائ ریج بہ ۱۴ سال، بہ کارنکی دیبلزماسی گہشتیکی دریز لہ
 نہستہ مولہوہ بژنیران نکا۔ لہ تہوریزوہ دہس نکا بہ تومار کردنی سہرنج و
 گفتوگوانی و، لہ شہوی نامہ دا رہوانہی نکات بژ ہاوسہرہ کی۔ پاشان بہ دو
 ہورگ بلاوی کردو تہ وہ۔

لہ نامہ کانی دا باسی کوردستانی موکریان، نہرہلان، سوران و، بابان نکا۔
 لہ رنگہی سہر دہشتہوہ چوتہ سلیمانی و، چہند رژیکی گہمی لہ ماوہتہ وہ۔
 سلیمان پاشای بابانی بینوہ و، لہ سہ گرمہوہ چوہ بژ کفری و لہویوہ بژ بہ غداد۔
 لہ نامہ یہ کی دا کہ رژی ۱ ی تشرینی دہومی ۱۸۳۴ لہ سلیمانہوہ
 نویسرتی۔ نہلن: «وانیمرو گہشتینہ شونینگ لہ لای راستمانوہ ریزہ شاخیکی
 سہرکش ہہو کہ لہ ولاتی پاشای رہواندزدا بو، لہ ہمر دہیشمان دا ملہیک ہہو
 کہ ہولیر و کہر کوک نوودیوی گہوت ہون، لہ دوریشہوہ بہ لای چہپ دا رنگہی
 بہ غدادمان لہ پیشہوہ بو۔

بہ گردیکی روتن دا ہاتینہ خوارق، نیو سہعات پنش رژ ناوا گہشتینہ
 قوناق، ہن نہوی لہو ساکہوہ لہ سہر دہشت دہرچوین توشی ناواپیہک ہوبین۔
 ہہرچہندہ چولسی رنگہو بان دلی پیای تہنگ نہ کرد، بہ لاقم نزیک کہو نہرہمان لہ
 شاریش و نہن دلی رون کردینہوہ، ہہرگیز کومہ لہ کوختہ و ویرانہی وا داماو و
 ہزارم بہ بیردا نہنہات۔ ہہرو بارہ گای پاشا بہ ناو سہرہ نولک دا تن پہرین۔

جگه له قوښنډن که خېزانې پاشای تن دا بو، هموی ویران و چول بو. پاشا خوی له ختوه ټپک دا هو له ده ری شار.

له پښه وه پیاوړیکم تارده که څنگه به کمان بڼه پیدا بکات. له پاش که مینک کابرا ه لوه، به ناو که لاوه بهک دا بردیښی بڼه و څنگه به یې بڼه مان دانر، بو. شونډه که مان خانوی پیاوړیکې گه وړه یې حزمې پاشا بو، خوی چو بو بڼه و توری و حالو که یې به جن هښت بو. خانو به کی له قوڼ دروست کړاو بو. دهسته به ژوری سر بهر له لای تن دا بو، که کانی خوی دیاره هڅه یې ته و او یو، له ناوړه استی دا شینکې چوارگوشی تن دلو که لای خوی هموز و سواره بو. من یه گینگ له ژوره کانه بڼه حزمه ه لېژارده که له همدو لایه کوهه یا نه یگرته وه...

پاشای پیاوړه پیکر، ټکی خوی به دای غول خدر ناغاهه بڼه چا و مانې و ښه یې له گال لیره یزه نه یې، بڼه نو یې له سلیسالیس وه به سه لامه یې بگه به ښه غرن.

دهمه به پیاوړی بڼه ناشتی نه گه ته گونډی «خامېژ» به لای سله لم ناغای سره کی خپلې ده لږ. نهمه نهمه ژبې کړاو و، بونه و ناغی و باز ناماده کړاو، ناغاهه و لږ که ده گای خزان سار داوه بڼه راو. له سر ته مان بهر نامه گه یې ټپک نه دا و نه میښتوه. نانی به پیاوړی بڼه میوانه کان نه هیتن.

سليم ناغاهه له مېانه یې ته دا خوی درې چوڼکه گه رسته یې ته و او یې حمو اندوه پیاوړی نه و، حوارد ده گه شې باش نه به جوړی شمرم نه کا به مسجوره مسو انداریان بکا. نسجا نه لږ، «نیمه یې کورده که مان ټکی ره قن له دهشت و چمادا نه یې. هیچ کانی هېچمان نه بوه شانازی پتوه بگه یې. نیتاش نه و که مده یې همدان بو نه مان ماره. نیمه مانان له میره تا پاشا به ته مای کولیره به کی». دهستی برده بڼه پارچه بهک نانی رهش که له گال نه ختی ماست له سر سینه ک بڼه نیمه مان دانا بو، ونی! «پیاوړه چی نه خوی؟ نیمه و ولاجه کالمان همدان شت نه خوی. کانی خوی نه مالتوانی نانی گه نم پښکه ش به مسوان بگه یې. به لام نه و زمانه تنی پمې و. نه یې نیتاش به شتی هموران قناعت بگه یې». سله لم ناغاهه له سر قسه کانی نه و او و نه لږ: «نیمه یې کورده له سر ده مینک دا سر باری به هتېر بو یې، تنیا بهرمان له سوارسی و مده شې سره شیر و شمره هم و راو و شکار و، پاری له و باه تانه نه گرده وه، چوڼکه نه و ما به شې گوردرای خومان هېو، جو ساره کالمان نه وریان بڼه نه کینلای، به لام نیتاش همدان ناچارین شیر و یم دابننن و خمریکې جوت بیې. که وړدم! سر باری چ که لک ټکی نه مینې که دهستی دایه گاسن؟ دا واکاریه کانی نیرالیه کان و پاشا ته و او نابې. نه نجای نه و دهش چی نه یې؟ حریبار هېچی بڼه نامینتوه را کړدن نه یې بڼه رواندز و کرماشان و موصل یا هر شونډیکې تر له باتی نه و یې لیره میښتوه. له بهر نه و ده و کو نه یې ولات له دانیشتون چول بو». قهر یزه و غه ولی ښه یې به درنځایی ښه ده ته قن نه کون له سر

لانه میسی رنگه دیان و، بلای بونه‌وه‌ی حمرده و پزگر و، نالان کردسی کاروان، له‌وان
کاروانی زانیسانی نیرانی و، تمنانت پوت کردله‌وه‌ی ژمان، ده‌بارهی به‌گن له‌م
جهرده‌نه فره‌یزه‌ له‌ عمول نه‌پرسی: «نه‌ی پاشا له‌ سهر تمنانه چی نه‌لن؟ ناحو نه‌م
ناغایه له‌ نۆکه‌رانی پایه‌برزی نه‌ه؟»

عمول وه‌لامی دایه‌وه: «هنگومان، نه‌گهرشتی واینگا پاشا بای نه‌سوسنن.
به‌لام گهرده‌م! چی به‌لیم پاشا له‌ ولاته‌که‌ی عزی دا گهر وگرگلسی رۆره، هیچ خاکه‌ی
نیمه‌ ماوه‌یه‌کی نه‌وه‌نده درێژ نامینه‌وه تا نه‌وه‌نده به‌هیزین بوانی باره‌رگیزی
هیمنی گشتی و نارامی بکا... ههر عمول له‌ میان‌ی قسه‌گانی دا نه‌لن...»
به‌لام نه‌مه له‌ سهرده‌می نه‌وره‌حسان پاشای باوکی سلیمان پاشا و مه‌حمود پاشا دا
وه‌ها تمین، له‌ سهرده‌می نه‌و دا کاری له‌م پایه‌اته‌وه‌ی نه‌نه‌دا، له‌و په‌ری قه‌له‌سهرده‌ی
پاشایه‌تیه‌وه تا نه‌میری، له‌ سهرده‌شته‌وه تا کفری و، له‌ کۆیه‌وه تا سه‌، گهره‌هوت
به‌ سهرده‌ی یوایه و رقبت به‌ ده‌سه‌وه یوایه، نه‌توانی برزی به‌ نه‌وه‌ی هیچ که‌س
هسجت لێ به‌رسی. دنیای نیره‌ سه‌لامونه‌له‌یک و عمل‌گهرسه‌لام یو، به‌لام
ناکۆکی نه‌وان ههرده‌و برا ولاتی وێران کرد و به‌لامی به‌ سهردا هیتا، حارنیک مه‌حمود و
حارنیک سلیمان، به‌ نه‌وه‌ی هه‌چیان له‌ ۳ سال زیاتر هینه‌وه، دواي نه‌وه‌ش عه‌جهم
حویان له‌ به‌لاداحستی کیشه‌که‌دا هه‌لقوربان، ولاته‌که‌یان بۆ حویان برد و، نه‌وان و
نۆروه‌که‌یان ولاته‌که‌یان خوارد، به‌ دوی نه‌وه‌ش دا تاخیر و به‌رسی هات، تمنانه
خه‌لکیان له‌ ره‌گهرینه‌ ده‌ره‌ینا، ههر دوومه‌کان مانه‌وه، حال وای لێ هاتوه: که‌ دۆی
نه‌گرتی، ههر لایه‌ک لاکه‌ی نرنا وایه‌ر نه‌کا، نۆکه‌ره‌گانی سلیمان نه‌یده‌نه پال
نۆکه‌رانی مه‌حمود و، نۆکه‌ره‌گانی مه‌حمودیش نه‌یده‌نه پال نۆکه‌رانی سلیمان!
راسته‌یه‌که‌یشی نه‌ویه: پاشا هیزی به‌یوستی به‌ ده‌سته‌وه نه‌ماوه سزای تاوانکار و
گه‌رنایه‌بار به‌دات و، په‌یکه له‌وانه‌ سگری خه‌راپه نه‌که‌ن، چونکه‌ نیرانیسه‌که‌ن
ههرجه‌گیان به‌که‌وته‌ به‌ر ده‌ست هه‌لی نه‌لوشن، له‌ به‌ر نه‌وه‌ پیاوه پاکه‌کان ناچار
را به‌که‌ن و، ده‌ره‌کان له‌ ولات دا نه‌مینه‌وه.

دواي مردنی سلیمان پاشا (۱۲۵۴/۱۸۳۸) نه‌حمود پاشای کرپی جبه‌گی
گرته‌وه، مملاتی ده‌سه‌لات له‌ نه‌وان مه‌حمود پاشا و نه‌حمود پاشا دا درێژه‌ی کینشا
هه‌تا هه‌م‌سهرانی په‌یکه‌وه هاری، دوايین په‌یکه‌دان نه‌ویه که‌ عه‌بدوللا پاشای برای
نه‌حمود پاشا، وه‌کو شیع ره‌زان نه‌لن: «له‌شگری وای سه‌ی شه‌ کرد» و مه‌حمود پاشا
به‌ په‌که‌جاری شکا، شاعیرێکی سه‌یی به‌ ناوی حه‌سه‌ینقولی خانی نه‌رده‌لان که‌ نه‌م
روداوه‌ی به‌ شیعهر هه‌نوه‌ته‌وه، مه‌حمود پاشا «به‌ کۆنه‌پاشایه‌کی فیشه‌گیر، ناو نه‌با،
ناکۆکی ناوحو، مبه‌ره‌گانی بابانی له‌ لای کاربه‌ده‌ستانی نه‌وان و عوسمانی
سوک کرد یو، وه‌کو مایه‌ی فیشه‌ی نه‌وان دو ده‌ولت باسیان نه‌که‌ن و، به‌ سوک و
بێ نرخ ته‌ماشایان نه‌که‌ن.

مه‌حمود عه‌لی مه‌رزا له‌ نامه‌یه‌ک دا، بۆ والی ی موصل، نویستی:

«... چند سال قبل که عبدالرحمن پاشای بابان از علی پاشای وزیر سابق وحشتی حاصل نموده روی سازه اسنان... شهشاه... آورده، علی پاشای مزبور... جمعیتی فراهم آورده، روی به سرحدات ایران آورده، از آن تاریخ الی حال هر یک از جماعت گرجیه که در بغداد بر مسند وزارت شسته در حین حیات عبدالرحمن مفسد به اغوا و افساد او، بعد از فوت او اولاد او فرصت شمیمت یافته، گاهی خود را به وزرای بغداد منسوب و باعث فساد شدند، گاهی به این دولت علیه خود را محسوب نموده، موجب غباری گردیدند...»

عمدیناس میرزا له نامه یک دا، بزنیلچی ننگلیزی لای بابی شانی، نویسنده:

«... او ماضی که در این دو سال فی ما بین این دو دولت، اتفاق افتاده و باعث حصول فتنه و تفرق شده است... سبب وقوع این جنگ و دعوی و آشوب و شغولها که بین المملکتین رو داده... رفتار و کرداری که هر بار در وقتی که ما اراده صلح کرده ایم، از جانب اکراد بد نهاد و سرحد نشیان آن طرف برای گرمی همگامه فساد ظاهر شده...»

فانیسمه قام له نامه یک دا، بزنیلچی ننگلیزی لای دهریاری قاضی، نویسنده:

«... امری که باعث حدوث فتنه و فساد مابین دو مملکت گردید این بود که جماعت اکراد از دو جانب بنای آشوب گذاشتند...»

تعلات نم نالوری و پیشوییه میره گاسی بابان دروشتیان کرد بر، کاری کرده سر پیوندهی سیاسی هر دو دولته فی نیران و نورگاسا، به کنی بوله و هزایه پالی به هر دو لاوه نا زوتر رینککه و تنامه می به که می نه روزم له ۱۲۳۸/۱۸۲۲ دا و هی دوم له ۱۲۶۳/۱۸۴۷ دا مؤر بکمن، که نیشریه به کجاری کنزایی به دهسه لاتی میرایه نیشه گانی کورد هینا، له وانه میرایه تی بابان، ماده می به که می رینککه و تنی نه روزم بزی به لاد اخسنی کنشی بابان نهران کرابو،

مه حمود پاشاش سره نجام نانو منید بو، خوی دایه وه دست عوسمانی، عوسمانیه کان همه مو که وره پیاوه گانی بابانیان له کوردستان دور خسته وه، هتا مرین نه یان هینشت جاریکی تر بکه پیموه کوردستان.

-۳-

لینکولینه وهی ده مه ته قن و گفنگوگانی ریج و فره یزه و و گهوره پیاوه گانی کورد و خدکی تر وای دهر نه خن، هژگانی روخانی میرایه تی بابان له دهوری دو ته وهی سره کی بخولینه وه:

به که میان: هه لکه وتی ناله باری جیق زلینیکی کوردستان، کوردستان که وت بوه نیوان دو دهسه لاتی له خوی به هینز تره وه، بویه مهیدانی

مملکتی و ناوچدی له مپهری نو دو هبزه ناکۆکه. ههردو لا چاویان تی بیری بو. دهستیان تی وهرنه دا و تهراتیانیان تی دا نه کرد. پیاره دهسه لاتداره کانیان نه کرد به گۆ به کتری دا. داهانی نابوریان ههله نه لوشی. له نهجیام دا ناسایشی تایبه تی سه و سامانی هاوولاتی و ناسایشی گشتی ولات و سامانی تیشتمانی تیکچو بو. که یه که مین مهری پنیستی گه نه کردنی نابوری و ناوکرده و هی ولات بو.

دوه میان: ناکۆکی ناو خو

کار به دهستانی ههردو ده ولت دهستیان وهرنه دایه کاروباری ناو خو ی ولات و ناو حیترانی کار به دهسته وه. بز ته ماسی دهسه لات و پاره دزی به کتری به کاریان نه هیان و نه مان کردن به گۆ به کتری دا. له نهجیام دا ولاته که لالان و وهران و ده که که دی همزار و نابوت و به ماله ی دهسه لاتدارش گۆ و که ماس نه یون.

بیکۆمان جوگرافیا و پیلانگینانی بیکانه کاریکی خراییان کردۆنه سه و چاره نویسی مهراه تی باهان، به لام لیره دا پرسیاریکی به عی دینه پشه وه.

- نه گهر له ناو خودی به گزاده و پاشاکانی باهان دا ناماده یی نه مهراه بز خو خوری و پیلانگینان له به کتری و دهسکتشی له شگری بیکاله، ناخو شازاده کانی نهران له گهرماشان و تهو ریزیا و الیه کانی تورک له به عیاد و ا به ناسانی نه یانترانی خویان له کاروباری کوردستان هه له بقور تیخ؟

پهراویزه کان

بایانی: ۱۴۸.
 ریج: ۹۳ - ۹۴، ۱۰۱، ۱۰۹ - ۱۱۰، ۱۱۵، ۱۲۰، ۱۴۸، ۱۶۳.
 ۳۲۴، ۳۲۳.
 العزای: ۶ / ۲۲۰، ۲۲۵، ۲۲۹، ۲۳۲، ۲۷۱.
 فریزر: ۴۹ - ۵۱.
 میرزا صالح: ۲۴۷، ۲۴۹.
 نصیری: ۲۵۴ / ۱.

دزم غزل په کسان سپی میل پایی است
لیم کونین د کونیه کیم پسته نه غیبت
شاد روز د هر جویدنه سر کیم پسته
کی حای کوی د سوز مسل کیم پسته
پسته کونین د کونیه کیم پسته نه غیبت
پزی صیدوی امید صیبا ای صفت کیم پسته
صفت طالع چاره کیم پسته نه غیبت
نوبهار پزی چمنه پستی کیم پسته
اگر کوی پسته غزنه ای طالع کونین
حلقه دین یاران با پهنه تخت کیم پسته
پزی پستی کونیه کیم پسته نه غیبت
دزم غزل په کسان سپی میل پایی است
لیم کونین د کونیه کیم پسته نه غیبت
شاد روز د هر جویدنه سر کیم پسته
کی حای کوی د سوز مسل کیم پسته
پسته کونین د کونیه کیم پسته نه غیبت
پزی صیدوی امید صیبا ای صفت کیم پسته
صفت طالع چاره کیم پسته نه غیبت
نوبهار پزی چمنه پستی کیم پسته
اگر کوی پسته غزنه ای طالع کونین
حلقه دین یاران با پهنه تخت کیم پسته
پزی پستی کونیه کیم پسته نه غیبت

دزم غزل په کسان سپی میل پایی است
لیم کونین د کونیه کیم پسته نه غیبت
شاد روز د هر جویدنه سر کیم پسته
کی حای کوی د سوز مسل کیم پسته
پسته کونین د کونیه کیم پسته نه غیبت
پزی صیدوی امید صیبا ای صفت کیم پسته
صفت طالع چاره کیم پسته نه غیبت
نوبهار پزی چمنه پستی کیم پسته
اگر کوی پسته غزنه ای طالع کونین
حلقه دین یاران با پهنه تخت کیم پسته
پزی پستی کونیه کیم پسته نه غیبت

۱۰. سالم: قاره‌مانی و شه‌ی کوردی

-۱-

باسی میرایه‌تی بابان و تیکچونی به بین باسی سالم ناته‌واوه.
سالم (۱۸۰۵ - ۱۸۶۹) ناوی نه‌وره‌حمان به‌گ و، کوردی محمد به‌گی
قه‌ره‌جه‌ه‌نه‌می کوردی نه‌محمد به‌گه و، له بنه‌ماله‌ی ساحیبقرانه. به‌ماله‌ی
ساحیبقران له بنه‌ماله ده‌سه‌لات‌داره‌کانی سرده‌می بابان به‌و و، هاوکاری میره‌کانی
بابان بون، وه‌کونه‌لین بویه ناو نراون ساحیبقران، چونکه سرگه‌وره‌ی نه‌م
به‌ماله به به‌گن بیه له سرگرده جه‌نگیه‌کانی له‌شکری بابان و، روی کرد‌وته همر
مه‌یدانیک‌ی شهر دوژمنی شکاندوه و، به سرگه‌وروی گه‌راوه‌ته‌وه. ساحیبقران وانه:
«خاوه‌ن به‌ختی باش». ره‌نگه نه‌م نازناوه خوشه‌یان هه‌لبێارد بین بۆ له بسر بردنه‌وه‌ی
نازناوه‌که‌ی تریان: «قه‌ره‌جه‌ه‌نه‌م» واته: «دۆزه‌خی ره‌ش».

نوسه‌ری «سیر‌الاکبراده خزی واهه ناسین ته‌دا که ناوی عه‌بدولقادره و کوردی
رۆستم به‌گ و، له بنه‌ماله‌ی ساحیبقرانه. رۆستم به‌گ نه‌من برای مه‌حمود به‌گ و
محمد به‌گی کوردی نه‌محمد به‌گ بین. له ناو باسه‌کانی کتێبه‌که‌ی دا چهند جارن
نیشاره‌ت بۆ باووبایی و مامه‌کانی نه‌کا.

به بین ی گنجانده‌ی نه‌م: مه‌حمود به‌گ له شه‌ری «کۆشک نه‌سپان» دا، که له
نیوان له‌شکری مه‌حمود پاشا به یارمه‌تی داود پاشا و، له‌شکری محمد عه‌لی
میرزا به یارمه‌تی عه‌بدوللا پاشا دا روی داوه، سرگرده‌ی له‌شکری بابان به‌و. له‌و
شه‌ره‌دا نه‌بین مه‌حمود به‌گ خزی به سه‌ختی بریندار و، فەتاح به‌گی برا پچوکشی
کوژرا بین.

دوا‌ی نه‌وه‌ی مه‌حمود پاشا دور نه‌خه‌رتیه‌وه بۆ نه‌سه‌مرن، سلیمان پاشا له
سلیمانی نه‌یت به ده‌سه‌لات‌داری بین ملتزم. مه‌حمود به‌گ له‌و کانه‌دا به‌گن له پیاوه
ده‌سه‌رۆش‌وو له پیشه‌که‌کانی ده‌زگای سلیمان پاشا به‌و. به‌لام چهند که‌سه‌ن له
گه‌وره‌پیاوه‌کانی سلیمانی ناماده نابن سه‌ر بۆ سلیمان پاشا دانه‌وتین، له‌وانه:
رۆستم به‌گ و، حاجی به‌گی مه‌سره‌ف که خالزی رۆستم و ژنیرای مه‌حمود پاشا
به‌و. نه‌مانه کۆچ نه‌که‌ن بۆ که‌رکوک و، له‌وێ جینگیر نه‌بن. سلیمان پاشا نه‌یه‌وێ
نه‌یاره‌کانی ناشت بکاته‌وه. نه‌محمد به‌گ (دوا‌یی نه‌محمد پاشا) ی کوردی نه‌نیرته
لایان. مه‌حمود به‌گیش دنیایان نه‌کا له نیازیاکیی پاشا.
نه‌یاره‌کانی پاشا نه‌گه‌رنه‌وه سلیمانی، به‌لام پاش ماوه‌به‌کی کورت لیتیان

نه که وخته گومان و بیانو، هموین نه گری و، زوریان نازار نه دا و، پاره به کی زوریان لئ نه سین، ئینجا به که فاله تی گران نازادیان نه کا. له سمر نه مه ریز نه بن و به کز مه ل کزج نه که نه وه بز که رکوک. نه مجاره مه محمود به گیش به خاو و خیزانه وه. له داخی په پان شکتینی پاشا، له که لیان کزج نه کا. مه محمود به گ بیان کی به ده سلات و نازا بوه. سلیمان پاشا هنر نیکی نارد و ته سمریان، رتگیان پئ بگر، به لام هنر که بیان شکاندوه و، درنژه بیان داوه به کزچه که بیان. له که رکوک خنگیر بون.

دیاره نه مانه به نارامی له که رکوک دان نه یشتون، بز تیکدانی ده سلاتی سلیمان پاشا نازاوه بیان ناوه ته وه و، پیاوه کانیان راوه پروت و جهره دیان کردوه. عه لی رهضا پاشا (۱۲۴۷ - ۱۲۵۸ ک / ۱۸۳۱ - ۱۸۴۲ ز) له به غدا دوه هنر نیکی نارد و نه سمریان، به فیل محمود به گیان گرنه وه و، خنک تدویانه.

به هزی نه م روداوه وه، خزم و ده سپوږنه ده کانی محمود به گ. له وانه رزته به گ، تیزاون و به دلی شکاوه وه رویان کرد و نه نیران له رتگا هم مه وه نه هه لیان کویاوه نه سمریان و، رویان کرد و نه ته وه. به لام خزیان که یاند و نه نیران و له وئی نیسته چن بون. (۱)

به گوتړه کیترانده وې همو نه وانه ی ژبا مه ی کوردی و سالیان نویسوه، مه محمود به گ باوکی مستفا به کی کوردی و، مامی نه وړه حمان به کی سالم بوه. نه وه ی گومان نه خاته لاو هه واله کانی نویسره وه نه وه به: له و شه جهره به دا که سه جادی باسی نه کا، رۆسم به کی نئ دا نیه. سمره یی نه مه ش کتیه که ی له سالی ۱۲۸۶ ک / ۱۸۶۹ ز دا نویسوه. له و سمره مه دا سالم و کوردی دو شاعیری به ناویانگ بون له ناوچه که دا و، نه بن هردو کیان ناموزای نویسره بون و، له و کاته دا هردو کیان له ژبان دا نه مان، که چی نه م له کتیه که ی دا به هیچ خوئی ناویان نابا. (۲)

-۲-

له ململاتی ده سلات دا، مه محمود پاشا پشینی به عه حه م و، سلیمان پاشای برای و، نه محمد پاشا و عبداللای پاشای برازی پشیان به رۆم به منوه. که مه محمود پاشا لئ ی قه و ماوه، لایه نگره کانی رویان کرد و نه نیران، له سه و میانداو و تهوریز بلاو بونه ته وه، که سلیمان پاشا و نه محمد پاشا و عبداللای پاشا لئ یان قه و ماوه، لایه نگره کانیان له که رکوک و کفری و به غدا بلاو بونه ته وه. پئ نه چن بنه ماله ی ساحیقرا ن له گه ل محمود پاشا بون. له سمره مه ی ژبانی سالم دا دو روداوی گرنه رویان داوه، هردو کیان، کاریان له ژبانی تاییه تی نه و کردوه و، به شیعه که نیوه دیان: په که میان، نانارامی به رده وامی هه لومهرجی سیاسی سلیمانی و، له

نه نجامی نه ووش دا چهند جاري دهره دهر يون و گه رانه وه و ديسان دهره دهر يون.
دوه ميان، پښککه وئلي همدو ده ولت: رږم و غه حهم له نهر رږم، جاري
به کم له سالي ۱۲۳۸ک / ۱۸۲۲ز دا و، جاري دودم له سالي ۱۲۶۳ک /
۱۸۴۷ز دا. له نه نجامي نه ووش دا روخان و نه ماني ميرايه تسي بابان.

سالم هاوچهرخي مه محمود پاشا، سليمان پاشا، نه محمد پاشا و غه بدولت
پاشا يوه. به لام وا پښ نه چي هاوسه هري کزچوړه وي مه محمود پاشا بويښ. پښ نه چي
به شداريزه که شي، لم کزچوړه دوه دا، به ناره زوي خزي نه بويښت، خزي نه لني: «بږ
بيلا دي رافضي... روه پروي مشريق... بږ مولکي رهي... وهک نه سري نورگومان
دوه ميان به زوره». به لکو به هزي «نيلتيزامي» به ماله و خيرانه که يانه وه به ناچاري

بويښ. **chalakmuhamad@gmail.com**

پښ نه چي ماوه يک له نيران زنداني کرايښ. لم روه وه نه لني:

شوره زاري خاکی رهي نه مجاره دامه نگرينه
رو له همد وادي ده کم خاري وه کو زنجيرمه
نيستېدا بږ رهي که هاتم فيکري غه قليم لن نه کرد
چه پسي تارنم گوناخي کاري پښ ته دبیرمه

به غه قتل نه مرغه پښ زاني ده نه وتي
که سالم عازمي مولکي غه حهم بو

ماوه يک ش له سنه يوه به لام دياره له ویش نه حه ساوه ته وه، نه لني:
چ بلنيم؟ حاله تي دل چونه له هيجرا سالم؟
صحنی گولزاري سته ندوج وه کو زنداني سته

به پښ روي تو فضا ي باغي سته ندوج
له ناو دلما وه کوناري سته قهر بو

ده لني ي ليرده وسه گولزاري سته ندوج
وه لني پښ تو له لاي من وهک دهرک بو

سالم له سليمان دا له دايک يوه و، همد له ویش دا گه وړه يوه. شاره کمي و
ولانه کمي خزي تا راده ي پهرستن خوش ويستوه. به چي هيشتي و لن دور که وسته وي
نازارنکي گه وړي له لا دروست کرده. نهمه له شيعري «نه لوي داغ» دا به ناشکرا
دهر نه پښ. شيعره گاني سالم نه وي له نيران دايان و هم سوي ناره زايي و دهر ددل و
گله ييه له نيران و ده زگاي به پتوه به رايه تيه کمي. ته نانت شيعري کي ترخان کرده بو

ههجوی رافیضی و شیعه. سه‌ره‌رای نه‌وش «له‌گه‌ل دل» ی خوی «شهرت» ی کردوه که «به‌هشت گهر بیته دهشتی ره» هینشتا نه‌و به «نیران» دا‌گزه‌ر ناکات. نه‌مه نه‌و قسه‌یه پوچ نه‌کاته‌وه که گویاه سالم مه‌یلی نیرانی هه‌بوه. سالم خوتنده‌واریکی رۆشنیسیر و زمانزان بوه. له‌بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌سه‌لاتدار و نامیراویش بوه. دور نیسه مه‌حمود پاشا که‌لکی لێ وه‌رگرتبن، نه‌میشی خست‌بیته ده‌سته‌ی نوینه‌راپه‌تی خۆبه‌وه بۆ گه‌ستوگۆ له‌ گه‌ل کارپه‌ده‌سانانی نیرانی. هه‌ر به‌و بۆنه‌به‌وه چوینته تاران و، له‌وێ رهنقاری ناله‌باری نیرانبه‌کانی دی سن. سالم چندین شیعره‌ی هه‌یه له‌ کاتی ده‌ربه‌ده‌ری دا له‌ نیران هه‌لی به‌ستون. گه‌له‌یی له‌ زمان نه‌کاو، ناره‌زایی ده‌ربه‌به‌ری له‌ هه‌لومه‌رجی ژبانی ناخۆشیی خۆی، به‌ تایبه‌تی له‌ تاران. نه‌مانه‌ی لیره‌دا نوێراونه‌توه چه‌ند نمونه‌یه‌کین.

-۳-

- ۱ نه‌لویداغ! نه‌ی مولکی بابان نه‌لویداغ
نه‌لویداغ! نه‌ی جایی جانان نه‌لویداغ!
- ۲ موسته‌عیددم بو به‌لادی رافیضی
نه‌لویداغ، نه‌ی نه‌هلی نیمان نه‌لویداغ!
- ۳ وه‌ک نه‌سیری تورکومان ده‌مه‌ن به‌ زۆر
نه‌لویداغ، نه‌ی شاه‌ی خویان نه‌لویداغ!
- ۴ ده‌شتی هه‌جهره‌ت تاره‌ وه‌ک ده‌ریایی قیر
نه‌لویداغ، نه‌ی میهری ره‌خشان نه‌لویداغ!
- ۵ روه‌به‌روی مه‌شریق ده‌چم بو مولکی ره‌ی
نه‌لویداغ، نه‌ی قه‌یله‌یی حان نه‌لویداغ!
- ۶ نه‌شکی دیدم ره‌نگی گولناری هه‌یه
نه‌لویداغ، نه‌ی نازی بوستان نه‌لویداغ!
- ۷ صیحه‌تی دا وه‌صلی تو، هه‌جرت مه‌ره‌ض،
نه‌لویداغ، نه‌ی ده‌رد و ده‌رمان نه‌لویداغ!
- ۸ دل به‌راهر زولفی تو واضیع ده‌لی:
نه‌لویداغ، نه‌ی سونبولستان نه‌لویداغ!
- ۹ زه‌خمی دل، بو‌نابی په‌یکان، ته‌شته‌ ما
نه‌لویداغ، نه‌ی تیری موژگان نه‌لویداغ!
- ۱۰ گه‌رچی بو نه‌حوالی سالم بن غه‌می
نه‌لویداغ، نه‌ی ناموسولمان نه‌لویداغ! (۳)

- ۱ نهی قبیله‌یی مورداد! ناخو به رۆژگاران
جاری نه‌پرسی له‌کەس: حالی عه‌ریسی تاران؟
- ۲ به‌و سوتنده‌کەیی که‌ خواردم من هه‌ر نه‌وهم که‌ دیوتم
حاشا بکەم فەرما‌وش می‌شاق و عه‌ه‌دی حاران
- ۳ تا نه‌قشی خاطر‌م بین خو‌بره‌م به‌هاری حومست
ده‌تکن له‌ هه‌وری چاو‌م نه‌شکم به‌ می‌شلی باران
- ۴ شه‌و تا سه‌حه‌ر له‌ هیجرت بۆ من هه‌رامه‌ خه‌وتن
هه‌ر دێ سه‌دایی گریه‌م وه‌ک ره‌عه‌دی نه‌وبه‌ هاران
- ۵ لاکهن له‌ نه‌صلی کارا ناسیومه‌ حاله‌تی تو
سه‌نگینه‌ گوئی ی سه‌ماعه‌ت بۆ دادی داد-داران
- ۶ تو هه‌ر نه‌ووی که‌ چاو‌ت جه‌رگی به‌رم به‌ نیما،
من هه‌ر نه‌وهم که‌ عه‌شقه‌ت کردومی ویتلی شاران
- ۷ سالم له‌ جه‌وری دو‌له‌ر، کۆناکه‌ شه‌رحی ده‌فته‌ر،
تو بین خه‌به‌ر له‌ تاو نه‌و، نه‌و بین خه‌به‌ر له‌ یاران! (۴)

- ۱ خۆزکه‌ ده‌مزانن له‌ تاران نه‌جانه‌ کەیی ده‌بین
کویی یاره‌ مه‌شه‌ه‌دم، یا مه‌ده‌فنه‌م هه‌ر ره‌ی ده‌بین
- ۲ طه‌بی نه‌رۆم بۆ نه‌کا گه‌ر شاه‌ی نه‌قشه‌بند،
کەیی به‌ بین ی به‌ نابله‌م وادی فیراقت طه‌ی ده‌بین؟
- ۳ هه‌رکه‌سه‌ن زانی له‌ سۆزی ناله‌، حالی ده‌ردی دل،
مه‌ظه‌بی نای هه‌مو حاله‌یی له‌ فه‌حوای نه‌ی ده‌بین
- ۴ نیشی جه‌به‌ی زولفی له‌ یلا راسته‌ مه‌جنون کوژ بوه
خۆ گه‌زیده‌ی ماری وا قه‌د نامرئ، هه‌ر حەیی ده‌بین
- ۵ عه‌یشی وه‌سه‌لم برده‌ سه‌ر، نه‌ندوه‌ی هه‌جریش سه‌ر ده‌چن
مه‌وسیمی نۆردی به‌ هه‌شتم دی، ده‌میکیش ده‌ی ده‌بین
- ۶ گه‌ر به‌ حوججه‌ت بین روخه‌م ثابیت ده‌کا سه‌یداتی دلم
مایلی سببی روخت ره‌نگی به‌ می‌شلی به‌ی ده‌بین
- ۷ من له‌ نه‌شه‌ی جامی له‌ عه‌لت تا حه‌شر نائیمه‌ هه‌وش
جامی وا سالم له‌ ده‌ورا قه‌سه‌تی جه‌م کەیی ده‌بین؟ (۵)

- ۱ به من بن، سینه‌ی سه‌ختم به قلعه‌ای نه‌طهر ناکم
نشان‌های تیری خورتی‌ژت به جوز له‌ختی جگر ناکم
- ۲ ده‌می نازت، به روزه‌ختی که تابی تری غمزهم بو،
له روی تبغی جفاتا به‌عده‌زین جه‌وشن له بهر ناکم
- ۳ له ناوشانت له چینی زولفتا دل جه‌لقه‌های لن دا
خواگر و ایدا قودروت به من که‌س دهر به‌دور ناکم
- ۴ له فردی و ده‌صفی یارا عاره ناوی مردده‌عی بردن
له رشتی فیکرما خدر موهره ده‌مسلمکی گوهر ناکم
- ۵ له یاقوتی له‌بت، یک بوسه مایم بن، ده‌می ناخر
تدلف کم، گهر سر و مالم، له سه‌وداتا ضرور ناکم
- ۶ نه‌گهر پایانی بن هیجرت، له دهرگاتا هتا نه‌مرم،
به مه‌حظی جه‌وری حاجیب یک و جه‌ب مه‌یلی سه‌فهر ناکم
- ۷ له ره‌شکا گهر سه‌راسر نوظفی طوطی بینه سه‌ر ده‌جووم
له مه‌دحی لئوی شیرینت نیر مه‌یلی شه‌کهر ناکم
- ۸ له گدل دل شه‌رته سالم گهر نه‌جا تم بن له تارا
به‌دهشت گهر بینه ده‌شتی ری به نیرانا گوزهر ناکم (۶)

- ۷ -

«تخمیس» له سه‌ر شیعی مه‌ولانا خالید

سالم نم شیعه‌ری م. خالیدی نه‌قشبه‌ندی (۱۱۹۳ - ۱۲۴۲ ک) به بن
مه‌لامت ده‌له‌بزارده. م. خالید نم شیعه‌ری له دهر به‌دوری دا هونیه‌ده له
کاتیک دا له سه‌فهری هیندستان دا بوه. جا له چون دا بوه یا له گهرانه‌ده دا. له هر
کامینکیان دا بن ده‌ستیک میروغانی پاک سه‌بارت به دوری له «یار و دیار»
دهر نه‌بری و، باسی سه‌یرانگاکانی سلیمانی دینیه‌ده بیری.
م. خالید له ناو تیگه‌یشتوانی کوید دا. به تایه‌تی هی سلیمانی، و ده‌کو
قوریانی چه‌وسانه‌دهی بیروباوه و، مملاتی لاجوامیرانه و، به‌مزی ناواریه‌ی و
غوربت تماشای کراوه. حاجی قادری گزی له باسی ناواریه‌ی م. خالیدا نه‌لن:
قویتی زه‌مانه خالید، ده‌ک من بوه ناواره
بن قه‌در و قیامت و شان، بن خانان و بن نان،
بینگرم‌ان م. خالید «بن قه‌در و قیامت و شان» نه‌بوه، و ده‌کو حاجی و تویه‌تی،
له زه‌مانی خزی دا له ناو خه‌لک دا پایه‌یه‌کی به‌رز و به‌پیزی هه‌بوه.
هر حاجی لهو شیعه‌ره دهر ده‌که به‌باسی شاعیر و زاناکانی کوردستانی

تەرخان کردو، بەمجۆرە ستایشی م. خالید ئەکا:

«مەعدەنی عیلم و عالیم و عامیل
قویتی دەوران و مورشیدی کامیل
هەر لە ئەووەڵ جەنابی مەولانا
نەقشەبەندی رەواقی الا الله»

سالم دەری دەری خۆی و مەولانا تێکەڵاوە ئەکا و ئەڵێ:

۱. دڵ لە میحەت کەیلە پێم کەن بە لە غەم دەرجم لە شار
نەمۆ ژۆژیکە لە جەمعی مەردومان بگرم کەنار
دەستە نەزۆ دانیشم بۆ حەلی خۆم بگرم بە زار
«موسم عیداست و ما نوێمەد از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و مار دو چشم اشکبار» (۱)

*

۲. نەم جیهانە خولە بۆ مەردوم، وەڵێ بۆ من سەفەر
عومری شیرینم بە تالیی چو لە بەر طولی سەفەر
قەت لە مودەدی عومری خۆم دا هەفتەین نەمەدی حەضەر
«سینە سوزان، دڵ فروزان، کۆجە کۆجە دریدر
کس مبادا هەمچو من اواره از یار و دیار» (۲)

*

۳. دێتە گوتم دایم بە زاری نالەیی مەحزونی دڵ
بێ قەراری و نیشطیرایە سال و مەه قانونی دڵ
داتەبێ کۆشکی مەرداد و، تێکشکا نەستونی دڵ
«بکەرە جوونی شد زەر چشمم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچار»

*

۴. کەس نەبێ سالم لە دنیا دا وەکو من توشی دەرد
بێ نەوا کەوتومە عۆریەت ناتەوان و رەنگی زەرد
شیرە مەولانا نەخوێتم هەڵنە کێشم ناھی سەرد
«خالدا گرتیستی دیوانە و صحرا نورد
تو کجا و کابل و غزنین و خاک قنداره» (۷)

-۸-

تێکچوونی پاشایەتی بابان، یان راستەر نەمانی دەسەلاتی کوردی، کاریکی
قوڵی لە دڵ و دەرونی سالم کردو. سالم بەم بۆنەیەوە چەند قەصیدە یەکێکی سیاسی
درێژی هەلبەستو، قەصیدەکان، نەگەرچی لە کاتی جیاوازی و بە بۆنەی جیا جیاو

دانراون، بهلام همویان پینکوه بهسراون. همویان یهک بابهت یشک نه هینف و. له دهوری نمو مهنه تبه نه توایه تبه نه حولینه وه که دواي هاتنی دسه لاتی راسته و خوی تورک نوشی ناوچه که بود. رهنکه نور له همو کس باشتر هه لومو مرجی ناوچه ی سلیمانی له ژیر دسه لاتی تورکی داگیر کرده گنیا بیته وه. خوتنه وه ی سهرله نوی ی نه شعرا نه پینکوه وینه یه کی گشتی ژبانی پر چه وسانه وه و. گنیه وری نه وسامان بوزون نه گاته وه.

قه صیده گان نه مانه ن:

۱. باسی پهرتسانی نوکهرانی بابان دواي نهمانی دسه لاتی خوچینی
 ۲. سنایشی عزیز بهک
 ۳. شهری عزیز بهک له گه ل لشکری تورک
 ۴. مژده ی گه رانه وه ی عه بدوللا پاشا
 ۵. قه صیده که ی نالی و، وه لامه که ی سالم
- رهنگه هه ندی شیعری تریشی داناین، فغوتا بن، یا هیشتا نه دوزرایته وه.

-۹-

- ۱ بهده نه حوالی نه شخصان که خاصی مولکی بابان
- نه بیندایی نه لک هه یهک سهراسیمه و هه راسان
- ۲ جهوانانی سه هی قهده بهسکه داماون له بین چیزی
- له ژیر باری غه ما هه ریهک له خه مدها میلی چه رگان
- ۳ له بابانا گرفتارن پهرتشان خاطر و بین کس
- به جه معیبه ت سه به خانه وهک گیسوی خویان
- ۴ گه دان و بو گه دا ده رگانه وانا که ن له بین چیزی
- وهکو نه پرادی دانا هه ر له فیکری خانه به ندانن
- ۵ له شولسی چه رخی دونه روهه سه خی طبعانی خاتمه دل
- به راهی کویی دونانا له هه رسو کاسه گه رانن
- ۶ به دهستی که شمه که ش هه رسو دره بهرگی خوندانانی
- قه بابی نوکهر و ناغا هه مو بین چاک و دامانن
- ۷ له بابانا نه میسته چونکه قاوه ی نوکهری دونه
- له حهلقه ی نه هلی جه سه رتا هه مو که موله فنجانن
- ۸ نه وانه ی تویمه پز و شه هه ننش و نازیه روهه بین
- نه میسته خانه به ردوش و نه خوش و زار و غوریان
- ۹ نه وانه ی جی نشیمه نیان له گزشتی ته خلی حاکم بو
- به دهستی شه ره زورا جومله وهک شولی بیابان

- ۱۰ دله روزن هه وری نه و گهر بینه روی گهردون له پایزدا
- به روتی گزنه له زینشان له فیکری بهرگی زستان
- ۱۱ صهفی پاشانی باهنوخلی له دئی ی کزسته و دهباشانا
- به ده وری گه لله دا چوماغ ده رکف حومه چوانن
- ۱۲ موریدی خانه قا زۆن له عه هدی شه دلی رۆمی دا
- له ناخایانی بن بهش حوچره ها جن ی تزه کارانن
- ۱۳ نه گهرچی طاعه نی جهیره و هلق عیله ت به بینکاری
- وهکو قاری به کایه ک حابیطی سی حزمی قورنانن
- ۱۴ له طولی رۆزگ راا له هه رلا خادم و مه خدم
- وهکو نه محاسی پینعه مبه ر عومهن رۆزه دارنن
- ۱۵ سیه به ختانی بن ده ولت، له بهر بن مالی و عوسرت
- گه هنی حه مالی مالانن، گه هنی عه للافی مهیدانن
- ۱۶ له فووجی له شکری نیسلام
- له حه وفا طیفلی مهردوم وهک عه یالی نه هلی زهنگانن
- ۱۷ صهفی مه قروضی قهرزی نیلتیزامی حاصلی رۆمی
- له ناو هه ورامی و کوردا هه مو ته بدیل و په نهانن
- ۱۸ له فیکری نیلتیزاما شه ده کهن شورا له بهر عوسرت
- سه حهر بۆ هه ولی قوتی شه له ناو شارا په ریشانن
- ۱۹ نهوانی بهر شکستی نیلتیزامی حاصلی رۆمن
- له تاو بینه و نیه گاکهل چه رتتی میری جافانن
- ۲۰ زه ره رکده ی نیجاره ی پادشاهی چۆته ده رویشی
- فه قیری مولکی هه وشار و غه ربی شاری تارانن
- ۲۱ به دیهقانی بلار بون دایه رهی بن کس به فزی دا
- له به لخه و دۆگه رۆ و نهوتی و ده لوجه و سهید سینانن
- ۲۲ به که و بازی خه ربکن ده سته ی مه عزولی بن ناغا
- موقیمی قه هره مان و مبولی و تیمار و پاخانن
- ۲۳ حه یادارانن بن حورمه ت له تاو بن مالی و عوسرت
- مه فیری دئی فقه ره و ته کیه و نه ستیل و تافانن
- ۲۴ گروهی چه مچه ماش هه ره وکو نه ستادی خونساری
- له دئی ته نکى... و تبههار و دۆلانن
- ۲۵ نه ریمانی قه دینی موسسه عیه بن بۆ خه ره ک داری
- به یادی توره و، کا و جز و نهفسار و پالانن

- ۲۶ قدیم تن پهروهری نازن به بازارا غویار نالود
نهگەرگا باری کا ناوهر وهگهر هینزم فرۆشانن
- ۲۷ له بیمی نازیانهی مهردی پژمی سهید و صوفی
به نومیتدی گهزۆ و مازو له بن داری مهریوانن
- ۲۸ هونهرمهاندانی شیراورهن، قهوی دهسای پیل نهوگهن،
له روی غهوارانی نهراکا وهکو روه گوزیزانن
- ۲۹ کوههن سهوداگهری شاری له شورا مهصلهحت بینن
وهلن نوکهر به بهقالی ترازوبازی دوکانن
- ۳۰ کرینکارانن ناکهس بز باغهی کولهیی دیهقان
له خانهی کاوولی نوکهر پهیاپهی خشت کیشانن
- ۳۱ به پری ی بیم و خهتهدا یهک به یهک بز قاصیدی چاکن
به بن تهکلغی ردهزن، خود به خود بن چیز و عوربانن
- ۳۲ مهغی مهفروضی بن تهوسن له سههمی سهت سهتی نهتراک
وهکو عاشق له هيجرانا یهکایهک نهشک پیرانن
- ۳۳ گهن قهلولنهسهدهسکه به بن سایمن له وادی دا
وهکو مهجنونی سهحرایی له بن خاری موغدیلاتن
- ۳۴ کزه و دودی کهباب دوردن له مهطبهچهی بن دودا
به یادی فوتی شامی شهو جگهرها بهسکه پیرانن
- ۳۵ طهلب ناکا گه دا قهد سوی سفرهی صاحبی نیعمهت
له تاو نهحوالی بن نانی له ههرجا خانه میهمانن
- ۳۶ به طاهر خوردهم و شادن له روی تورکی نهپژمی دا
له دل دا گهرچی دیگ ناسا به مهغی جومله جزوشانن
- ۳۷ به نهحوالی ملوکانی گه دا پهروهر دلم سوتا
له بابانا نهمیسته موستهحققی خیر و نیحسانن
- ۳۸ له جهوری چهرخی گهردون بهسکه حهیرانن به ناچاری
به لهب خندان و شادانن به دل غهملگین و گریانن
- ۳۹ به نامهردی سهراسهر میثلی گورگیش له لای پژمی
نهگهر روپین تهنی عهدهن وهگهر سامی نهزمانن
- ۴۰ نظامانی مولازم مهنصهیی ماضی بیهمدیللا
له لادی دا به دو شایی ههمو جزچینی دیهقانن
- ۴۱ خدیانهت پیشهکانی فهوجی برنجی له برسانا
به ناچاری له دنی صرفیلهرا وهرزیزی دزمانن

- ۴۲ مه‌لخ طه‌بعن له هینشوی ده‌غلی دیهقان به هه‌ر لادا
له ناو جاری گهنم هه‌ریه‌ک وه‌کو داهزلی خه‌رمانی
۴۳ درینغا بز سواره‌ی خاصی پایته‌ختی سلیمانی
له قرکه و قزله‌ر و قزوخ به پروتی جومله گاران
۴۴ به‌سی سه‌گمه‌رگ و بهی عار و گرانجان و سوپوک عه‌قلن
نه‌وانه‌ی نه‌هلی بابان به دل له‌م عه‌ده‌ده خه‌ندانن
۴۵ له نه‌وضاعی سلیمانی نه‌وانه‌ی شاد و ناسودن
له فوره‌عا نوظفه‌ی حه‌یقطن له نه‌صلا حنسی شه‌یتانن
۴۶ له نه‌صلا بانی ی نه‌م کاره کاسبه‌ای شه‌ه‌ری بون.
له نه‌مری فیتنه نه‌نگیزا سه‌راسه‌ر میثلی مه‌ردانن
۴۷ گه‌هن هه‌مه‌ده‌ردی نه‌تراکن، گه‌هن هه‌مه‌هیشی نه‌کرادن
له یه‌کلا ماده‌ری به‌پرهن، له یه‌کلا یاری گورگانن
۴۸ له طولمی چه‌رخ‌ی چه‌پکه‌ر‌دش، درینغا هه‌سه‌ره‌تا ده‌ردا
به میثلی سالمی بینه‌کس گه‌لن کس ویتلی شارانن. (۸)

هه‌روه‌کو به سه‌رناوه‌که‌ی دا درنه‌که‌وئ: «له وه‌صفی په‌ریشانی نوکه‌رانی
بابان دا دوا‌ی رزق‌شتی عه‌بدوللا پاشا بز قوسه‌نتین»، سالم نه‌م قه‌صیده‌ی له
دوا‌ی لیخ‌رانی عه‌بدوللا پاشا و، گیشانه‌و‌ه‌ی بز به‌غداد و، دورخسته‌و‌ه‌ی بز
نه‌سته‌مزل، هه‌زیوه‌ته‌وه. والی به‌غداد نیسماعیل پاشای به‌موت‌ه‌سه‌ر‌ریفی
سلیمانی داناوه.

نیسماعیل پاشا نۆزده‌ی تورکی هیناوه. بنکه و باره‌گای له سلیمانی داناوه.
بز نه‌و‌ه‌ی شریته‌واری ده‌سه‌لاتی بابان نه‌هیلن، داووده‌زگای پیشوی گۆزیوه و، هی
تازه‌ی له جینکا داناون. زۆر کس له‌وانه‌ی له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی بابان دا خاوه‌ن پله
و پایه و ده‌سه‌لات و نیستاز بون لایرون و لی یان قه‌وماوه. نه‌مه‌ش کاری کردۆنه
سه‌رباری ژبیانیان.

سالم له‌م قه‌صیده‌یه‌دا باسی چهند شتی نه‌کا:

۱. خرابی باری ژبان و هه‌لومه‌رحی گۆزه‌رانی «هه‌لیژاره‌» ی دانیشتوانی
سلیمانی: به‌ماله‌ی مه‌یره‌کان و، کاریه‌ده‌ست و موچه‌خۆره‌کانی ده‌زگای بابان...
نه‌مانه به‌جزئی له‌ناز و نیعمه‌ت که‌وتون، که‌وتنه‌ته‌ سوال و، ناچار بون شوانی،
گاوانی، حه‌مالی و عه‌للانی... بکه‌ن.

۲. هه‌ندیکی تریش له‌ ترسی زولم‌زۆری ده‌سه‌لاتی تورک له‌ شاردا خۆیان
گۆشه‌گس‌کرده‌ خۆیان داوه‌ته‌ خانه‌قا و مزگه‌وت و خۆیان به‌ نوژ و خۆبندنی
قورنانه‌وه‌ خه‌ریک کرده‌ و، هه‌ندیکی تریش له‌ دیهاتی ده‌روبه‌ری سلیمانی دا
خۆیان هه‌شار داوه‌ و، هه‌ندیکی‌ش ناواره‌ و ده‌ره‌ده‌ری شوئان بون.

۳. لهو سهرده مهش دا، وهكو هه مو سهرده مينك، تاقمينكي قازانچپه رست و دورو خويان له دهسلاتي داگير كړ نزيك خستز ته وه بونه ته هاوگار و چاوساغيان، له گڼل «دايكې پدېرڅ» شپږه نيان كړدوه و، له گڼل «گورگ» گوشتيان خواردوه. سالم جنتوي قورس به مانه نهدا كه له «نوضاعي» نه وسای سلیماني «شادان و ناسوده» بولئ.

۴. «كاسبه كاني شاره» كه له نانارامي درېڅاڼايي سهرده مي دهسلاتي باهان و، نه ماني ناسايشي گشتي و تايسته تي، دياره نه وننده پينزار و هراسان بون، هاوگاريان له گڼل دهسلاتي داگير كړ كړدوه. سالم نه مان به «هاني نم كار»، واته نوبالي «مهينه تيبه» له گهر دني نه وان توند نه كا. راستيپه كهي نه مان به رپرسي نه و پرواوه نه بون، چونكه نه مه نه لجامي سياسي ناوهندبي دولتي عوسماني بو، نهك پيلاني «كاسبه كاني شاره».

۵. هندی پيرونوچوني سالم مې پاره ت به «ره عييه ت» و «كاسب» و «پشه كار» لم شيعر هدا و له شيعره كاني ترشي دا هه يه، له گڼل تيگه يشتني نم زه مانده ناگوتجين، به لام هه مو پيرونوچوني نه بين پيرته وه زه مان و زه ميني خوي و، به سڼگ و نه رازوي نه و سهرده مه و، له چوارچيره ي هه لومهرجي سياسي، كومه لايه تي، نابوري، نهره نكي... نه وسا كده پكيشر تين، نهك به «نيستا» و، له هه لومهرجي نيستادا.

- ۱۰ -

ستايشي عزيز به گي باهان

سالم قهصيده به كي دريڅي ترخان كړدوه بؤ ستايشي عزيز به گي باهان. عزيز به گ كپري نه وړه حمان پاشا و، براي مه محمود پاشا و سلیمان پاشا و، مامي نه محمد پاشا و عه بدوللا پاشا به. كه تورك دهستي به سهر سلیماني دا گرتوه، عزيز به گ سهر ي بؤ دانه نه واندون. به يره كاني كړدون و، هيريكي پښكخستني بهر گري به. سهره تاي قهصيده كه به مجوزه دوس پښ نه كا:

دهكا دنياين پر شوش به دايم فيتنه ها پيدا
به نه پړه ننگ و فسون هه ردهم له هدر موين و غا پيدا
تا نه لن:

په نا هم شه سوارنكه گوزه ركا گهر به نه لپورزا
دهكا نو كي سمی نه سپي له خارا توتيا پيدا
به حوجت نيزه گهر لن دا، سپهر وهك كاغهزي قهنده
به ههر ضررين له گڼل بازويي نه و، حوكمي قهضا پيدا

*

له سه همي حمله يي نه و، بؤ عه دو هه رجا حه زه ر لازم

له دوس نو بو، کراسی رزمیان شتوی قهبا پهیدا

*

له دوریای مدعره که ی تیغی نه هملگی گدر نمایان بیت

له ناو نوردوی تورکانا دهبین شین و صدا پهیدا

سالم، سهره تاي ستایشه که ی وهکو له سهره وه نویراوه، به «موبانه غه» دوس
پن نهکا و، له سرانسه ری قه صید که دا نه ونده به نازایه تی و لینو شاهه بی و
سوار چاکسی عزیز بهگ دا هل نه دا نه گاته رادی هل نانتیکی بیت نام. به لام
پنکومان نم هل ونسته ی سالم، هل ونستیکی سیاسی بو و، جنگای ریزلن نانه.
سالم به تمای هیچ پاداشنکی ماددی نه بو له عزیز بهگ. عزیز بهگ له و کاته دا
نهک هر دسه لاتدار نه بو، به لکو شورشگینرکی یالخی بو له دسه لاتن زالن
تورک و، دواستر له هی نیرانیش. سالم باسی عزیز بهگ نهکا وهکو قاره مانی
نه تهو بی کورد له بهرامبر تورکی داگیر کدر دا. لهو رژه دا نازایه تی بهکی بیت وینه
بو که سن زات بکا، به چک یا به قه لم، بچن به گژ دوزگای حوکرانی عوسمانی
دا، نه مه له دولاوه غه زه بی به سر نو که سدا بارانده: په که میان، غه زه بی
دسه لاتن داگیر کدر، که نه بو به هزی گیران و دوه دهری و پن به شی له همو
نیستیا زه کانی نریکایه تی له حوکم. دوه میان، غه زه بی دزایه تی «خه لیفه ی
موسلمانان»، که لهو سهره مه دا له بهر چاوی زور کهس، به تایه تی پتیه وایانی
دینی، «نیطاعت» ی «واجیب» و «فرض» بو.

دوی دور خسته وه ی مهربه کانی باهان «هزشایی سر کردایه تی» دروست بو.
سالم له شیره که ی دا به ناشکرا باسی نه مه نهکا و، له خوا نه پاریته وه عزیز بهگ
رنگار بکا یا بیگنر پتیه بو نه وه ی سر کردایه تی مولکی باهان بگریته دوس و، نه
دوس تورک دهری بهنن و، ره واجی بز پهیدا بکا.

عزیزم وا له ناو چاها خودا وه ندا نه جاتی دوی

له چیره ی نو بکا په غلوی دل ره مزی صفا پهیدا

خودایا مولکی باهان بیت ره واج و قه لیه، سا لوفغن!

به نیکسیری وجودی نو بکا، وهک مسک، به ها پهیدا.

-۱۱-

شهری سواره ی به بان و نوردوی رزم

سالی ۱۲۶۳ / ۱۸۴۷ رتیکه و تنی دوه می نه رزم رزم له نیتوان دهره تی

نیران و تورکیای عوسمانی دا به چاودیری دهره ته که وره کانی: بهر تانیا و روسیا،
نیمرا کرا و هردو دهره ت په سندیان کرد. نه مهش به ناغی سیاستی هار به شی
هردو دهره تی بهرامبر مه سله ی کورد و میرایه تی کور دیکان دارشت. پاشاکانی
باهان نیتر براری موناوهره و، نه مبر و نه بهریان نه ما.

سال ۱۲۶۴ / ۱۸۴۸ نه‌جیب پاشای والی ی به‌غدا، نه‌محمد پاشای بابانی به‌په‌کجاری لن‌خست و، عبداللّا پاشای برای له‌جینگای نو دانا به‌قایق‌امی سلیمانی.

دوای نه‌جیب پاشا، عهدی پاشا بو به‌والی ی عسراق. محمد به‌گی برای عبداللّا پاشا، به‌ه‌یوایی نو له‌جینگای عبداللّای برای به‌کن به‌قایق‌ام، ه‌لات بو به‌غدا، له‌به‌غدا گلپان دایه‌وه.

سال ۱۲۶۶ / ۱۸۴۹ نامیق پاشای والی ی به‌غدا، عبداللّا پاشای بانگ کرد بو به‌غدا، لورن گلی دایه‌وه. نیسماعیل پاشای دانا به‌قایق‌امی سلیمانی و، هینزکی ۲ هزار که‌سی له‌گل نارد. نامیق پاشا له‌پیش دا محمد به‌گ و، دوای نو به‌چند رۆژن عبداللّا پاشای به‌گیرای ره‌وانی نه‌سته‌مول کرد. نه‌رکی نیسماعیل پاشا له‌سلیمانی دا نه‌وه بو؛ شرت‌ه‌واری ده‌سه‌لاتی بابان نه‌هیلن و، ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندیی تورکی تن دا دایه‌زرتن. نیسماعیل پاشا به‌که‌مین حاکمی بینگانه بو له‌سلیمانی.

عزیز به‌گی نه‌وره‌حمان پاشا سدری دانه‌واند و، که‌وته خن ناماده کردن بو به‌ره‌لستی و، ده‌رکردنی نۆده‌وی تورک. حسین به‌گی برای و، محمد نه‌مین به‌گی کوری عوسمان به‌گی برای و، ه‌ندن له‌به‌گزاده‌کانی تری بابان و، ه‌ندن له‌سواری ه‌مه‌وند و هۆزه‌کانی تر بون به‌هاوده‌نگی.

عزیز به‌گ و سواریه‌کانی ه‌مه‌و رۆژن له‌دوره‌به‌ری سلیمانی دا به‌لاماری سه‌ریازه‌کانی تورکیان نه‌دا. هینزه‌کانی تورکیان شپزه کرد بو. نیسماعیل پاشا ته‌نگاو بو. مشیر نامیق پاشا هینزی زیاد و ه‌ندن تویی نارد بو به‌هینزکردنی نۆده‌وه‌کی سلیمانی. به‌لام عزیز به‌گ به‌رده‌وام بو له‌سور شالاره‌کانی.

عزیز به‌گ به‌نازی گرتنه‌وه‌ی سلیمانی خن ساز دا، له‌مه‌ش دا محمد نه‌مین به‌گ و، کوره‌کانی سلیمان پاشا؛ قادر به‌گ و حه‌سن به‌گ و، چ‌ه‌ند که‌سینکی که له‌به‌گزاده‌کانی بابان هاوده‌نگ و هاوکاری بون. پین نه‌چن ه‌ندن له‌بابانه‌کان له‌ناو هینزی «نیظام» دا بوین و بو «فیل» به‌لینی هاوکاریان پین دابن، به‌لام له‌کاتی شه‌که‌دا به‌لینه‌که‌یان به‌حت نه‌هینا پین.

هینزی عزیز به‌گی بابان به‌کۆمه‌ل هینرشیان بو ناو سلیمانی کرد.

نیسماعیل پاشای تورک به‌ره‌رچی دانه‌وه. به‌توندی توپبارانی کردن و، سه‌ریازه‌کانی تورک ناو کۆلانه‌کانشان لن‌گرتن. شه‌رتیکی قورس قه‌وما. سواری بابان له‌ناگری توپ و تفه‌نگی تورک زه‌ره‌رتیکی زۆریان پین که‌بشت و، شپزه و په‌رشان بون. ژماره‌به‌کی زۆر کۆژان. محمد نه‌مین به‌گ به‌گولله‌پریندار بو. به‌زه‌حه‌تیک زۆر له‌شار ده‌ریاز بو. خن که‌پانده ناواییه‌کی دوری شار به‌لام چونکه‌ برینه‌که‌ی کاریگر بو پاشا ۳ رۆژ مرد.

ژماره‌به‌کی زۆریش گران. براکانی نه‌محمد پاشا؛ قادر به‌گ و حه‌سن به‌گ

و، سلیمان به‌گی هه‌له‌بجیه‌یی به‌دیل گیران و، به‌گیراوی ره‌وانه‌ی نه‌سته‌مول کران. پیره‌میرد، له‌گورته‌باشیکی نهم شه‌رده‌دا، وه‌کو شه‌ره‌که‌ی خست‌وته‌مانگی ناوجم‌ژانی ۱۲۶۶ / ۱۸۵۰ هه‌، ماوه‌ی که‌ماژدانی له‌شکری تورک و، باسی فیل‌ه‌که‌یشی کرده‌. نه‌لق: «عه‌زیز به‌گی مامی نه‌حمده‌پاشا عوسییانی کرد و، په‌نجایه‌ک رژژ ده‌وره‌ی سلیمانی به‌ست، ناخیری به‌فیل و، به‌ناوی عه‌سکری نه‌حمده‌پاشا و ده‌سته و دانیره‌ی مورته‌ده‌کانه‌وه - واته‌به‌ناوی نیزامیه‌کانی نه‌حمده‌پاشاوه - کاغه‌زیان بۆ نوی: وه‌ره‌نیمه‌ته‌سلیم نه‌بنا نویش به‌دلپاکی و بین‌باکی هاته‌سه‌ر قشله‌و توپخانه، له‌پر ده‌ستریژی توپ و تفه‌نگیان لێ کردن. ژوریان لێ کوشتن. هه‌مه‌زه‌ی مه‌سه‌ره‌فی باپیرم له‌و شه‌رده‌یا نهنه‌برازا و که‌سوکاری کوژرا، خۆشی به‌هرینه‌داری گیرا. له‌چوخمه‌که‌ی جه‌ساری مالی کاک نه‌حمده‌ی شینج جه‌پس بون. شه‌و په‌نجه‌ره‌ی شکان و رایان کرد.»

نیه‌ماعیل پاشای قائمقامی سلیمانی و نه‌فسه‌ره‌داگیرکه‌ره‌کانی له‌شکری تورک، له‌ ۲۹ ی رجه‌یه‌ی ۱۲۶۶ / ۱۲ ی حوزه‌یرانی ۱۸۵۰ دا، بۆ «پاکانه‌کردن و تافه‌رین» ی محمه‌مه‌د به‌گی کوپی خالید به‌گ و کوپه‌کانی: عه‌بدوللا، عه‌بدولرحمان و، حسین، که‌ماوه‌ی چل رژژ، به‌ ۳۰۰ سواره‌وه‌ له‌سه‌نگه‌ری تورک دا دژی عه‌زیز به‌گ جه‌نگین، شه‌هاده‌تنامه‌یه‌کیان نویسه‌وه. هه‌ره‌نه‌مانه‌ش فیلان لێ کرده‌وه. له‌به‌ر نه‌رخ‌ی میترۆسی نهم به‌لگه‌نامه‌یه‌یه‌لیه‌رده‌ده‌تواوه‌دق وه‌کو خۆی نه‌نویسه‌وه:

له‌به‌گ‌زاده‌و خانه‌دانه‌قه‌درگه‌ره‌کانی سلیمانی: محمه‌مه‌د به‌گی کوپی خالید به‌گ، که‌دلسۆز و گیانه‌خشی سه‌لته‌نه‌تی سامدارتانه‌و گه‌یشته‌ته‌ته‌مه‌نی ته‌واو و، له‌لایه‌ن هه‌موانه‌وه‌و، به‌تایبه‌تی له‌ناو عه‌شیره‌ته‌که‌ی دا په‌سه‌ند کراوه‌و، راستگۆیی و خزمه‌تگۆزاری شایسته‌ی په‌سه‌ندی شاهانه‌تان بو، له‌گه‌ل گه‌یشته‌ی عه‌یزه‌ت مه‌تاب نیه‌ماعیل پاشای دانراو به‌قائمقامی سلیمانی، میری ناوبراوه‌له‌ ناوچه‌ی قزلجه‌دا له‌کاتی یاخی‌بونی به‌گ‌زاده‌و نۆکه‌ره‌کان دا، چالاخانه‌کاری کرد بۆراکیشانیان و پیاوی تایبه‌تی ناره‌سه‌ریان و، به‌هه‌مو جۆره‌تامۆزگاری و دلانه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌لیان خه‌ریک بو.

به‌بۆنه‌ی نه‌و کاره‌چاک و راستانه‌ی خۆیه‌وه‌که‌به‌کاری برد و یاخیه‌کان و مرخالیفه‌کان لێیان نه‌یست و گوترایه‌لی نه‌بون، هه‌روه‌ها له‌و ساته‌ی که‌رنگاوبانی هاتوچونیش به‌سترا بو، نه‌و له‌ناوچه‌ی قزلجه‌وه‌پتر له‌ ۳۰۰ سوار و پیاده‌ی خۆی هینا بۆ سلیمانی و له‌لایه‌ن پاشای ناوبراو رێنمایی کرا و دامه‌زرا و، خۆی و مال و که‌سوکار و، رۆله‌گیانه‌خه‌شکه‌کانی شه‌و و رژژ له‌قشله‌دا پینشخزمه‌تی پاشای ناوبراو بون و، تا به‌سه‌ر چونی ترسی یاخیه‌کان، ماوه‌ی ۴۰ رژژ نه‌گه‌راپه‌وه‌ناو خه‌زانه‌که‌ی.

له‌رۆژانی شه‌ره‌پش دا، له‌لایه‌که‌وه‌خۆی و کوپه‌کانی: عه‌بدوللا به‌گ و

عبدوره حمان و حسین بهگ. هاوکاری نو سواره و پیادانی ژنرال قهرمانی و ...
 خدایکی بهر هلسی کاری ترساکلی ناله باره کان بون، که به غیرت و دلستیزی بهر،
 خویان له رویان دا نوند راگرت. له لایه کی ترهوه، نیمه له دلپاکی و راستگویی و
 به جنبه نانی نوریان دنیا بوین.

له کوتابی دا، له باره غیرت و دلستیزی بینراوی مسری ناوبراو و کوپ و
 بهگه گانی که باس و تاریفان نو او نابین و بهروردی وینه ی بهگزه گانی تر
 ناکرین، له همو رویه که وه شایسته ی لیبرودن و مهرجه مته ی که وره یی
 پایه بهرزیانه.

له بهر نه مانه، نیمه نم شه هده تنامه یه مان بز باره گای بهرزیان نوسی و
 پاشکه شان کرد. قهرمان قهرمانی جه زهره نمانه. له ۲۹ ی بهرحه یی سالی ۱۲۶۶ دا

بهنده میرنالی پیاده حهمن

بهنده میرنالی نه نامی نه نجومی نسماعیل راتب

بهنده میرلیوا و قایقامی سلیمانی نسماعیل

بهنده بینکاشی پیاده تاهیر

بهنده بینکاشی سواری محمدهد شفیق

بهنده کاتب لیوای سواری سعید

بهنده قولناغاسی پیاده حسین

بهنده قولناغاسی سواره عومر

بهنده یوزباشی پیاده حسین

بهنده مولازمی پیاده محمدهد

*

نمه دوا این شهری بابان بو له گه دل دولتی عوسمانی.

عزیز بهگ له گه ژماره یه کی کم دهر یاز بو. ماوه بهگ و نل و سه رگه ران له
 ناوچه گانی سنوری روم و عهده دا سواریه وه. حکومه تی عوسمانی داوای له نیران
 کرد، حاکمی کرماشان، عزیز بهگ دهریکا، عزیز بهگ له هیچ لایه که وه هیرای
 نه ماو. سه رنجام به تنیا رینگای نهسته مولی گرت و خوی به دهسته وه دا. له
 جینگایه کی دور له کوردستان دوس به سه ر دایان ناو مرچه به کی مانگانان یان بز
 بهر به وه.

میره گانی بابان له کوردستان دور خرانده، نه گهرچی زوریان پله و پایه ی
 دوله نییان بن به خشیان، بهلام هه تا مردن نه یان هیشت جاریکی که بن بنینه وه سه ر
 حاکمی کوردستان. (۹)

ساله نم شه روی به هه لیه ستنکی در ژ هونیوه توه، دینه یی شه رکه وه کو
 شهرتکی نه توه یی دژی دهسه لاتی داگیر گهرو، عزیز بهگ وه کو قاره مانیک

نه ته وهیې شمېرې به رهنګاری ښکګانه باس نه کا.

- ۱ لڼم ګه رڼن با ګزښه ګیر بم، دهسته ونه مړنو، ګه ف زه نان
ګیژه لوګه ی بای نه دامت تاری کرد صفحه ی جیهان
- ۲ شاره زور به حر و، سلیمانی له سهر نو ګه میه رهنګ
بژ شکستی وهک نه هه نګ پر فیتنه یې ناخر زه مان
- ۳ ګنی دوغای کردین به سوز نه مسال له کشتی شه به زور
دایارنن له تنخوای تهرزه، رومی ناسمان؟
- ۴ راسته ګه ردون چا پرکه بژ رهنګی به د پیتن، وهلی
نارنن رهنګی به د رهنګه به موده ی صد قیران
- ۵ به زمی صیدی نیمه صه یاددی فعله ک کاریکی کرد
رهنګه بالای تیرقه ددان بیتنه ترکیبی که مان
- ۶ ضیعنی طالیع جاذیه وهک که هره با بژ خوتن و دم
سهیری چیه ری به ختی من ګن بو به رهنګی زه عفهران
- ۷ نه به هاری من خه زانه و فینکیکی صویم ته موز
پرته وی ماهه غم و چاکی دهر ونم وهک که تان
- ۸ ناګری نه ګیت له خه رهنه نه ی طالیع که وتوه
شه معی دولت هه ر طه رف ده ګرا هه مو خاموش کران
- ۹ حه لقه ده بن یاران بلا ناشرفته به خت و تیره رزو
روژ ګار دنیای له نیمه کرده ګیتسوی دوله ران
- ۱۰ هه وری به ده به ختی که هاته روی فعله ک وهک رهنګی قیر
که وه که به ی ماهی مورادی نه هلی باهان بو نیهان
- ۱۱ صاعقه و به رقی نه دامت طولمتی دا شوق و عه رب
به رده بارانه به مخصصی له سهر مولکی به بان
- ۱۲ چاوی عبیرت هه لهره نه ی دل له وهضعی دهری دون
سه پرکه سا تورکی فعله ک چی کرد به زومره ی کوږد زوبان
- ۱۳ چاره سه رګن نه هلی دهریش نانی مونعیمان برا
لوله بو سفره و نواله، ون ګراوه طه رف و خوان
- ۱۴ نه هلی سادات و مه لا و حاجی بلا شین ګن به سوز
ده فته ری نه هلی وه طالیف دیم عمومه ن حه ک کران
- ۱۵ عه رصه یی مه ی دانی چهرخه نیسته جه ولانګاهی بوم
بو به لانه ی زانغی به دخو ناشیانه ی باله مان
- ۱۶ دل له میحنه ت که یله تابی سهیری ناوشارم نیه

عهینی چاوم خوینی تن زاوه له داعی مردومان
 ۱۷ بن زه بان، کوکوزنه نان، هدر خاندان، تن ده فکرم
 عه نکه بوت خواجانشیه و جرفته جوغدن دیده بان
 ۱۸ خاکمه رومی له سهه تهختی سوله یانی دروغ
 کهوته دهستی دیری دون موهری سوله یان نه لنه مان
 ۱۹ مه جلیسن و این موته حه ص دودی گوگرد عوده بوی
 دهریش ناغا بو، له جی ی مستز هه مو شه و نه غمه خوان
 ۲۰ عهزل و نه صی کرد به ته دبیری که یا مه نصیری روم
 قاوه چی نه ولای قاپی بیت و، سوران پالهوان
 ۲۱ کن دهکا ته قسیمی مه نصب و اوقابیل شهنی شه حص
 بوز عهزیز سهروازی کهوم و حاجی قادر ناشهوان
 ۲۲ نالوگزی مه نصبی دو شه خصی عالیجاه کرا
 مه حمردناغای زل هه کیم باشی، هه مامچی باهه جان
 ۲۳ کزل به دوش، با خه رقه پوز بن، ناح و که شکزل هه لگرن
 رو به که نه نه ملاکی (...) بچه شاری خاموشان
 ۲۴ نه سکمه مل بین قهراریان دهن له جی ی ناغاله ران
 مه جلیسی شورا نه منسته خاصه بوز نه صافه کان
 ۲۵ وا که ریم ناغای نه ن ته دبیری هه مته ی جاف دهکا
 خاله هه ممر داروغه ی شاره و مودیری حاجی نه جان
 ۲۶ کهس نه چته پتیشه وه حاجی شهنی ته دبیری
 مه نموری ته بی نفوسه و شاغیلی باجی دوکان
 ۲۷ حاجی میرزا کهوته ناو کار و نه رازوی شاره وه
 مه صرف ناسا حاسیه بوز خاصه جاتی مالوان
 ۲۸ میری خولمار و ده لین نه مسال مه طه نته صالحه
 باز به جه بهاریان سپارد باقل نوموری دومه کان
 ۲۹ ناغه طاها مه شوره نجویه له گه ل سه رکاتبی
 واده زانم وهر گرتی حوکی چیا سه وز و شان
 ۳۰ بوز گهرانی دهوری شار نه مشه و مه لا یونس ده جن
 مشته که ی گوذر و، که مه ندی کشته ک و، دهرزی سیلان
 ۳۱ حامید و، وه ستا حسینی کزل له شارا گه زمه چین
 هه ردو بوز خوین ریستی دز کویه کور توشنه یه جان
 ۳۲ شیر قه یچی، تیری دهرزی، زهرگی نسوگه ز، زهرعی رم

نه‌خ که مهند، نه‌سپهر و تو، جهوشن په‌تی، بهن نمرده‌وان
 ۳۳ غلبه‌غلبی هدی بکوز هلسا له‌دهشتی چوارباغ
 قادری ده‌لاکه هدرشو تا سه‌جرگه‌ه پاسه‌بان
 ۳۴ سدتلی سدرج و، سینی ته‌پل و، نه‌سی قایقایی حم‌ام
 لزنگی جهوشن، شیر گزلک، تیزی گازی ددان
 ۳۵ وا موسه‌لله‌ح بون به نه‌سباب، په‌لی نه‌حارری شار
 بز که مینگاهی گوزهر وهک شیر بهندی به‌ردران
 ۳۶ ناخج و تیر و که‌مان و زهرگ و ده‌شنه و ده‌ره بو
 نه‌سکه‌نه و تیشه و مشار و لیسک و مه‌نگه‌نه و که‌وان
 ۳۷ چاکی کرد میرزا سلیمان پاسی ده‌ککه‌ی زیندرو
 سده‌گری ده‌ستگایه بز شهر، شو هتا وه‌ختی به‌یان
 ۳۸ مشته‌یی نایه هه‌مانه و ده‌یوه‌شتی میثلی گوز
 کازنی تیری نه‌خج، زوبین درفش، نه‌سپهر هه‌سان
 ۳۹ مریسی خاص و نه‌ده‌ب ناموز پاشایه بز
 بز نه‌دی چون دزه‌ش بیتن له تیمار و کچان
 ۴۰ باشخه‌یاطی خه‌رقه‌یی که‌هیا نه‌له‌ی کزبان‌درو
 نه‌حمه‌د ناغای ده‌زیبایی بو به قاطرچی خه‌ران
 ۴۱ هدی په‌نا به خودا له دس نیلی غه‌واره‌ی ده‌وری شار
 کافرؤشی و چنگنی و چوچانی و جانی ته‌لان
 ۴۲ عه‌زمی هه‌ر کاری بکا فدرضن نه‌که‌ر کاک نه‌حمه‌ده
 وای ده‌مالن سن که‌ره‌ت تا دپته کانی ناسکان
 ۴۳ بز نه‌جیبانی ولایت بونه نافه‌ت نانه‌جیب
 جامه‌یی شه‌ری له ده‌ست صه‌حرانشین به‌س، دادران
 ۴۴ باله‌نی و نه‌ولا سوتله‌ل هه‌ردو شه‌ریکی قیسه‌تن
 نه‌بتی طوغرا بون به حوکه‌ی ماره‌ت و سه‌متی قه‌شان
 ۴۵ لوطنی رۆمی پرتوی رۆژه له نیک و به‌ده‌ده‌دا
 له‌قلق و نیریش ده‌چن بز ضابطی نه‌هری موان
 ۴۶ که‌س نه‌لن رۆمی له ته‌سخیری مه‌مالیک چابوکن
 سستی به‌ختی عه‌شیره‌ت بو به چالاکی نه‌وان
 ۴۷ وهرنه رۆسته‌م وهک نه‌مان که‌ی دپته ده‌ست بز چابوکی
 وا به جورنه‌ت، وا به غیره‌ت، وا په‌ل و صاحب سینان
 ۴۸ وه‌ختی حه‌مله‌ی رۆژی مه‌یدان موده‌عی وا بیت ده‌کن

دېته له غرض بڼی ریکاب و ، سست دهنی دوستی غه نای
 ۴۹ شیری بڼه یی مولکی بابان ، مردی مهیدان ، ظاهره
 کهر که سنی بڼه یی خاطر دهنوردی کهرمیان
 ۵۰ مهرگی تورک نی جده فاجو صده فدهم پتیش گولله کهوت
 تا په له نه مگوشی بوسی ، نهو که بڼه سر نیشان
 ۵۱ نحرراعی تورک له دل دا مه شقجوی شیره شوال
 په که که تازی کورده له دونیالی وه کو شیری زیان
 ۵۲ خوله بیسی تیعی خان قهرسای سر نهو روزه تورک
 میثلی که وباری هه لزیب شمش جبهه لیک هه لوه شان
 ۵۳ هر که شوعله ی ماهیچه ی تیعی بوره هه بو طهور
 وهک قولنگی شهو چرایین تیکه لاو بون رومیان
 ۵۴ گولله توب وهک تزیی فاش بول له نافر غیره تی
 طبعی جزای به زمی شللیک بول له جی ی مسه که مان
 ۵۵ بو غیماری مه عه که تیعی به روتی ناهری
 بز جه لای جه وهر له حوتی موده دعی ورده گری قان
 ۵۶ شوری مه خفی رومیان زانسته بو ظاهر دبو
 نوکی نه ی ده یخوند له دل سانا هه مو رازی نهان
 ۵۷ نیسی قاییش بول له جی ی جه وهر له جه ره به زمی نهو
 وهک چه پهر پزسته ی نه جهل هات و به تورکی دا نیشان
 ۵۸ وخته بو تای پره هه کنفی حیات کن بو مه مات
 هر له نا کاوا نیظام دایان له پزی باله بان
 ۵۹ ناهی نعم حاکمانه ته حقیقه نه کهر نه گری نیظام
 قهومی نوحیش ده چنه جه نعت بڼی شک و شریه و گومان
 ۶۰ صهرفی نه قدری روجی شیرین بو هه تا په روره بون
 به چه گورک ناسا له ناخر که وته کوزی دودمان
 ۶۱ فدرقی فخری میرنالا که ییه به هرام و نه سه د
 که وته قه غری چاهی غم لهو حاله میری بازبان
 ۶۲ باز وهکو بازی ته وار دهورنکی کرد و هاته وه
 دهوری که هیا و شاری دا دیسان به راری نزهه ران
 ۶۳ ناغله ر وهک گورچکی گا هه به کنی فیکری له دل
 خق نیظامیش مثلی سوسن جومله خودرو و دوزبان
 ۶۴ هاته ژیر پاساری ته نک له شکر ریکاب نه نده ر ریکاب

- کهوتنه سدرکولان و بن ریگه عنان نه ندر عنان
- ۶۵ بو به چن ی بهر و شه ندر کرچه کوچه و ناوسوقاق
- سدرمه حلاله رهنگی پیشه گرت له نیزه ی جان سنان
- ۶۶ رهنگی صحرای مه حشری بو شیوه که ی لای پیرمه سور
- کرمه گرمی تیزین رومی، هره وهی سواره ی به بان
- ۶۷ په یکی ته قدیر بو به سقا راویدی طولمی به دوش
- ناوی نه لماسی به تیری رسته حلقی ته ردلان
- ۶۸ ناره قن، نابن، نه بر شهیره ز شه رنگ مینایی تیغ
- پیشودی نه شنه ی خه موشی تا حشر بو بو یه لان
- ۶۹ بو به جارویی محله هره طره و په نجه ی په رو
- پنکراو بن بن له میدان، په هله وان وهک پالوان
- ۷۰ سمن سمنی سواره نیظام و، گیتل نولانی تورک نوچاخ،
- بگره بگری کورد زه بان و، ناخ ناخی تورکمان
- ۷۱ قه هرناک و سهروره نه، ناتهش نه فشان، حمله وهر
- چنگجو بون، یهک به یهک، هره سو وهکو به بری به بان
- ۷۲ هری خودا رۆ له و دمه چی کرد غه وای توپ و تفنگ
- سهرزه مین تاریک و، دنیا توژ و، کهر گوئی ناسمان
- ۷۳ ماهی طالع رن ی مه حاق و رۆژی نه گیت چیلوه کهر
- خهرمه نی شادی له بهر با، بهرفی غم نانهش نشان
- ۷۴ لاغیری طالع شکاندی حهره تا بازوی قهوی
- نه حتره ی بورچی موطنه دهر خوی له نیمه کرد نیهان
- ۷۵ کهرچی پیشاپیش به هه بیته چون و نازا کهوتنه مال
- حهره تا باز هم نه بیان زانی نیظام و ابن حریان
- ۷۶ سن بلوک لای پشتی گرت و، سونگی دهوران هاتنه پیش،
- فیرقه بن لای پیرمه سور و نبوی کولانی نه حان
- ۷۷ پیشی ده میان نوزله مه ی توپ، پشتی سدر نه و ناگره،
- گه بیه چه رخی هه شه مین، له و حیده، نا و فوغان
- ۷۸ غه بری تیغی ته کهر ووی له ب ترشه کان ناوی نه دی
- کرشه کانی کورد زه بان ده توت شه هیدی کهر یه لان
- ۷۹ گوئی فدلک کهر بو له بهر ناله و نه فیری نه هلی شار
- لامه کانی گرت صه دای ناله و فوغان و نه لنه مان
- ۸۰ موده عی کوتر بن! نیظام نیغلیج! مه کان ژترو زه بهر!

- میری سورداش و، نه مبله ی پیاوی، هر دو نه لگوان
- ۸۱ گهر عه شرت گریه گهن هه ریدک هه نا دهرن که مه
کوشتی نو، پای موخالیف بو له شه معی دوده مان
- ۸۲ رژوی قاتل نه مژیه نه لخدق «وا حوسه یین» ی بین دهوی
بو نه دایی قه ضیسه سه راسه ر نیدگونه ناسمان
- ۸۳ یادگاری حاکمان و، جانشینی سیلسیله
نامرادو نه ورهس و، مقصده نه دیرو نه وجه وان
- ۸۴ سا فله لک که یخوسه دویی خونی سیاهوش گوم مه که
پوسته می ثانی عزیزه و، مودده عی تورانیان
- ۸۵ قادری قودره تنوما نۆ قودره نی حیث کرده گار
قادری نیعت موه لسیل خسته بهندی رژیمان
- ۸۶ وهرنه قادر تۆ ده زانی قه ط که سق قادر نه بو،
وا به مه قه وری، بکا قادر نه سیری رژیمان
- ۸۷ گولله وهک نه وره ده باری نه هلی له شکر که وته یال
پای ریکاییان قورس له سگر بو، سووگ ده سنی عه مان
- ۸۸ هاته ناو کۆزیدکه وه، چهن دیک سه لامهت چونه دهر،
به عطش کۆژان، حومله گران و، چهن دئ روت کران
- ۸۹ نه م له شه م دا هاته خوش، نهو سیر و، نه میان بو عه نی
سه گ له لاگ، عه سگر له مال و، دل له تبعی قاتلان
- ۹۰ دهر به رین باز مه یلی نیقدامیان نه بو له و بیدعه ته
حه سه رتا یهک دل نه گه یه شه وکه ی گردی گولان
- ۹۱ گهر مه للی گریه بو نهو و حنه من رۆژ پین که نیم
پوره ماتان نه حمه ناغای پرده شکلی دۆمه کان
- ۹۲ گهرچی میصره شاره زور نه ما خه رایه بین عزیز
رو ده دا له م خه لقه ناخر حاله تی که نه انییان
- ۹۳ شیری بیشه ی مولکی بابان بو عه ریز، نه ما درنغ،
وهک گرئی داموسکی، بن نهو، له و مه که ی رو هه لیه شان
- ۹۴ دیده نایییه وهک یه عقیوب له هیجرانی عزیز
تۆی خودا صاحب مه کان و تۆی خودایا لامه کان
- ۹۵ که وکه به ی به ختی عه ریزم وا له چاها بینه دهر
شه عه عه ی نه مری مونه وهر کا زه مین و ناسمان
- ۹۶ چنگلی شه بهازی بازی بازیانیی باز نه دی

فش هلات كه هيا له سهر به پيژمهي ته مەع وەك ماكيان
 ٩٧ بۆ مەدارى نانى عوشرەت، قەط مەدارى كى نەبو
 نائەكەى ته پيژمهي به ناوى كه يەزى پۆمى هاتە دان
 ٩٨ به خنى سوتن، سا له رۆى حق، «حق» خەفى لى وەرگرت
 به دنگ گيرى ئەك بى، وەك نەواى دا به مان (١٠)

نەم ته صيده به چەند بابە تىكى گرنكى تى دا كۆكرا و تەوه. مین له لایەنى
 نەهەبى نادویم. نەوهى لێردا مین مەهەستە لایەنى مێژووى و، ناوهرۆكى سیاسى
 و كۆمه لایەنى هۆنراوەكه به. لێردا چەند گۆشه به كى رۆن نەكهەوه:
 ١. گلهى له رۆژگار

سالم سهرەتای قەصيدهكهى به سگ لا دەس بى نەكا. چەند جارێ وشەى:
 فەلەك، گەردۆن، رۆژگار، ناسمان، دەهرى دۆن.. دوباره ئەكاتەوه. نەوهى به سهر
 كۆرد هاتوه نەهەستتەوه به پىيارى فەلەكهوه. بى نەچى سالم باوهەرى به «قەدەرە
 هەبى».

٢. تەشكىلاتى داوودەزگای حكومهتى

دواى نەمانى دەسلەتای بايان و، هاتنى دەسلەتای تورك، وەكو به شى له
 سیاسەتى چەسپاندنى دەسلەتای ناوەندى تورك كاربه دەستانى داوودەزگای بايانىان
 لا بردوه و، هى تازەیان له حى داناون. هەرچەنده هەندى له مانە كۆرد بوون، سالم
 دژى راوەستاره. به گەلتە بى كردنەوه باسیان نەكا. چونكه فەرمانبەرى تورك و
 هاوكارى ئەوان بوون.

٣. شەرى ناھەرامبەرى كۆرد و تورك

سالم باسى نەم شەره نەكا وەكو شەرىكى نەتەوايەتى كۆرد له دژى دەسلەتای
 توركى داگیركەر. به لایم به داخەوه باسى ناھەرامبەرى نەم دۆ هیزه نەكا له چەك و
 ژمارەدا. شەرى تەنیه تەنى ناوشار، له ناو شارى كى پچوكى وەكو نەوسای سلیمانى
 دا، له نینوان ناخەمىكى شۆرشگێر و، هیزى كى گەورەى وەكو نۆزدوى عوسمانى دا،
 بىگومان هەر ناھەرامبەر نەبى. سالم به شانازیەوه باسى نازایەنى سوارەى بايان
 نەكا، به سایشەوه له هەلەمەتى شیرانەیان نەدوون.

٤. ستایشى قارەمانەكانى شەركە

نەم شەره دژراو بوە. پاداشتىكى ماددى پالى به سالمەوه نەناوه بۆ دانانى
 قەسیدە به كى وەها. نەوهى پالى پێتە ناوه هەستى نەتەوايەتى و، خۆشەویستى
 قارەمانەكانى شەركە بوە. ئەگینا ستایشى عەزیز بەگى پاخی له دەسلەتای تورك
 و، ستایشى مېرى سورداش و پیاوێكهى كه هەردو له شەركەدا كۆرژاون و.
 ستایشى قادریكە كه به دیلى كەوتۆتە دەس هیزى داگیركەر ئەتى چ قازانجى كى به
 سالم گەيانە بى جگە له رق و سزای كاربه دەستانى عوسمانى

سالم زوری به نازایه‌نی عزیز به‌گ دا هه‌لداوه، به‌لام یتگومان، سالم نه‌گهر له عزیز به‌گ نازاتر نه‌بوین، نازایه‌نی نعم لهو که‌مستر نه‌بوه. پشوانه‌ی نازایه‌نی ته‌سا شه‌ره‌ ته‌م‌گ ته‌ نازایه‌نی له‌ ده‌ری‌پی هه‌لوتیستی سیاسی، فیکری، کۆمه‌لابه‌تی دا وه‌کو نازایه‌نی مه‌بده‌نی جه‌نگ یا بگه‌ زیاده‌تره. پیاویک لهو رۆژگار به‌ تاریکه‌دا، که‌ رۆلم و زۆرداری سوک که‌ششونه‌ نه‌وپه‌ری، سیاسیی فاره‌ماله‌کانی شویش دژی ده‌سه‌لاتداران بگاوه، به‌ ناشکرا هه‌رش بانه‌ سه‌ر لووک و، به‌ ناو جێبو به‌و کوردانه‌ پدا که‌ هاوکاری داگیرکریان کردوه. نه‌مه‌ سه‌ره‌پای دۆژمابه‌تی کاربه‌ده‌سانی حکومت، دۆژمابه‌تی له‌ گه‌ل زۆر پیاوی ده‌سه‌لاتدار و بته‌ماله‌ی کاربه‌ده‌ستی سلیمانی بۆ دروست کردوه.

۵. گالته‌ کردن به «نه‌صاف»

خاوه‌ن پشه‌و دوکانداری بازار هه‌مه‌شه‌ و، له‌ هه‌مو شوین، ناسایش و نارامسان نه‌ویی. دیاره‌ نا‌نارامی سیاسی و، مملاتی ی نا‌خواسته‌یه‌نی نیوان سه‌ره‌کانی بابان دا‌شترانی شاری سلیمانی و ناوچه‌که‌ی به‌ جێزگی و زۆر بێزار و هه‌راسان کردوه، که‌ ده‌سه‌لاتی سوک که‌ششونه‌ سلیمانی دوکاندار و پشه‌کاره‌کان و، هه‌ندێ له‌ نا‌خاکان،.. هاوکاریان له‌ گه‌ل ده‌سه‌لاتی تووک کردوه. به‌ تابه‌تی بۆ پارتیزکاری ناسایشی شار له‌ دز و چه‌رده.

- ۱۲ -

مێژوه‌ی گه‌ر نه‌وه‌ی عه‌بدوللا پاشا

هه‌وايه‌کی نه‌هاته‌ دێرا

عه‌بدوللا پاشا دوا‌پس خا‌لمی بابان بوه‌ له‌ سلیمانی. پێش نه‌وه‌ی به‌ ته‌جاری لێ بخرن و دور بخرینه‌وه‌ بۆ نه‌مه‌مول، ماوه‌یه‌ک له‌ لایه‌ن والی به‌غداوه‌ به‌ «جیهاده‌» ی سلیمانی دا‌نراوه‌. له‌ سه‌ر نه‌مه‌ رۆژ که‌س پلاری له‌ عه‌بدوللا پاشا گرتوه‌ و به‌ «مویه‌خۆری تووک» له‌ قه‌له‌میان داوه‌.

ده‌وله‌تی عوسمانی لاوا‌ز بو‌بو، ده‌وله‌تانی نه‌وروپی تا نه‌هات نفو‌زیان زیادی نه‌کرد و، ته‌م‌ایان نه‌کرده‌ که‌ لاکه‌که‌ی، له‌ شه‌ه‌رکان دا نه‌دۆرا و، پێکه‌وه‌تی فو‌رس و گرانه‌هایان به‌ سه‌ر دا نه‌مه‌پا‌ند.

بابی عالی له‌ شه‌ه‌ر له‌ گه‌ل ده‌وله‌تانی نه‌وروپی، به‌ ناوی «جیهاده‌» وه‌، هه‌زی شه‌ش‌به‌ری ساز نه‌دا و، نه‌پاردن بۆ به‌شداری شه‌ه‌ر، له‌ شه‌ه‌ری قه‌رم (کرمه‌) دا روسا بالاده‌س بو. تووک باری کلا‌س بابی عالی نه‌ترسا نێران نعم هه‌له‌ به‌فۆزیه‌وه‌ بۆ به‌لامارده‌نی تووکسا، عه‌بدوللا پاشا وستی که‌لگ له‌ هه‌له‌ وه‌ریگری. بابی عالی پێکه‌پا‌ن دا بگه‌رێته‌وه‌ کوردستان «مرح‌ه‌بدینه‌» ی بابان کۆ بکه‌انه‌وه‌ بۆ هاو‌به‌شی له‌ شه‌ه‌ری روسیادا، بان وه‌کو هه‌ندێ سه‌رچاوه‌ی تر نه‌لی: بۆ پاراستنی سنو‌ری عوسمانی له‌ ده‌س‌ریژی نێران.

بن نه چن عبداللہ پاشا هوالی گه انه وهی حوی گه باندینه کوردستان.
 سالم دیاره ناگاداری گه انه وهی سوه، نهو شمره ی بهم بزنه یه وه، هونسه وه.
 عبداللہ پاشا گه یسته به عداد. والی ی به عداد. رهشید پاشای گونرلگیلی
 (عینهک له چاو) رنگای نهذا بگه ریتسه کوردستان، له به عداد گلی دایه وه.
 له مهش دا رهشید پاشا دوستی کرد بو به بیانو:

یه که مسان، گیت انه وهی مسریکی بپایان یز ناوچه که وانه که بهن دهه لاسی
 سورگ له بهر نهو بر دنی کاروباری ناوچه که دا سرکه ویر نه بو، بزیه ک برای کوردیان
 هیناوه ته وه.

دوه میان، متریسی نه وهی، لهو گاته ناسکه دا که دهوله سی خوشانی نوشی
 گیشه یه کی گه وره بو به وانه یه رنگا دان به گه انه وهی مسریکی کورد یز ناوچه که.
 یسته هنده وهی گه وره کانی کورد نه م هله یه دورست بزان، له دهوله ت
 هله بگه ریتسه وه و شورش بهر یه بگه (۱۱).

والی، عبداللہ پاشای روانه ی نهسته مول کرده وه. نه بهنشت بگه ریتسه وه
 سر «مولکی مهروزی پاشا». هپوا گه وره که ی سالیش نه هاته دی. دیاره نا نینسا
 ناهه یی دیواره ی نه م پواره گراوه، پلاری قورس و نواحی سوکیان تن گرتوه. نه گسا
 که سینیکی کورده پروزی و دهو سالم به مجزوه ستایشی نه نه کرد و. به نالویزی دا
 نه نه هات.

- ۱ تیروش دیمه گزهشت و عهده ی نیشان هاته وه
- بولبولی بیتل له دوری گول به نه فغان هاته وه.
- ۲ سهختگیری کرد نه کهر سهرما و دهو نه فراسیاب
- بادی نه وروزی به مشلی پوری دهستان هاته وه
- ۳ له شکری گول جومله خندانن دهلین سهرما شکا
- تا سلیمانی صهبا بو دیوی زستان هاته وه
- ۴ باخه پهمورده ی حزان و خورده می نهوقاتی حوت
- ماهی نه وروزی به عهکسی ماهی ناها ن هاته وه
- ۵ پای سهمال هینایه جونوش قامهتی سهروی سه می
- بزو خیابانی چه من قورمی به نالان هاته وه
- ۶ ساره دلدادی شکزده ی شاحساری ترفی باخ
- بینخود و ره ققاص و سهر مهست و غزه خوران هاته وه
- ۷ بو شکزده ی طبل واری یه کشه به ی شاخی دره حن
- ره حمتی نیزده له گول هر ره طره باران هاته وه
- ۸ رو به روی طفلی نه باتاتی چه من موشناق وار

- دایه‌ی نه‌بری به‌هاری نه‌شک ریزان هاته‌وه
- ۹ ده‌نگی سه‌د ره‌نگی کولگ و فاز و سونه و بوزجین
سازوه‌ش هه‌رسو له‌ گوتی سه‌بزه و شه‌تاوان هاته‌وه
- ۱۰ سه‌بری گولشه‌ن گه‌ر له‌ چه‌بره‌ی گوتی شه‌وی شه‌وی شه‌شت
هه‌ر طه‌ره‌ف بز به‌جله‌سی بولبول چراغان هاته‌وه
- ۱۱ سه‌بزه وه‌ک مه‌مه‌ل له‌ هه‌رجا له‌شه‌ بز به‌حلی چه‌مه‌ل
مه‌وسیمی عه‌یش و طه‌ره‌ف بز مه‌ی په‌رستان هاته‌وه
- ۱۲ بز ده‌ماغم عه‌ده‌ی گوتی نه‌فسوره‌گی سه‌ردی نه‌ما
تا له‌ گولشه‌ن دا به‌ سه‌رما بزنی په‌یحان هاته‌وه
- ۱۳ بن ی ورم دوتی شه‌و له‌ کوئچی مه‌مه‌نا و اصبح سه‌روش
وا چراغی دودمانی نه‌هلی بابان هاته‌وه
- ۱۴ چه‌بره‌یی مه‌قصه‌د هه‌ویدا بو له‌ هه‌رجا صوبح وار
موژده‌ نه‌ی په‌عقوبی دل، یوسف به‌ که‌نعان هاته‌وه
- ۱۵ ناشکارا هه‌ر طه‌ره‌ف هه‌ده‌ود له‌ په‌روازا ده‌لی:
په‌به‌روی مولکی سه‌با ته‌ختی سوله‌یان هاته‌وه
- ۱۶ به‌رق وه‌ش بز مولکی مه‌وروئی له‌ قوسطه‌نطبه‌وه
حاکمی مه‌نفی به‌ نه‌مری مه‌در و سولطان هاته‌وه
- ۱۷ ناصه‌فی ثانی موهره‌خه‌ص بو په‌ نه‌مری پادیشا
بز نیظامی مولکی به‌ینی رۆم و نیران هاته‌وه
- ۱۸ من وتم: چۆن بو له‌ ناغدنگز نه‌حاتی؟ دل و نی:
شاه که‌یخوسره‌و به‌ چه‌یخونا به‌ نیران هاته‌وه
- ۱۹ فبه‌هه‌ حه‌یزه‌ راهی قوسطه‌نطین به‌ مه‌شلی هه‌فتخوان
نم به‌ هه‌ر خوانی وه‌کو رۆبین تن ناسان هاته‌وه
- ۲۰ نۆکه‌راتی بن په‌مه‌ق کرد خه‌سه‌تی طه‌بعی مرنه‌ب
بز ته‌نی موهره‌ی خه‌لایه‌ق یه‌ک به‌ یه‌ک جان هاته‌وه
- ۲۱ شه‌د و ته‌لخه‌ لولف و قه‌هری بز قه‌راری نیک و به‌د
شاه ته‌حل ناسا به‌ یادی نۆش و نیشان هاته‌وه
- ۲۲ خوش نوما شمشیری نو بو وه‌ک هه‌لالی شامی عید
ماهی نو ده‌رکه‌وت و عیدی روزه‌داران هاته‌وه
- ۲۳ بز قه‌صاصی موسه‌حه‌ق و قه‌ص و به‌سلی موهره‌سی
شیری مه‌ردی گوردی پهل نه‌دگه‌ن له‌ مه‌یدان هاته‌وه
- ۲۴ خوشه‌ نه‌مجا بز ته‌رده‌ود بازبان و شه‌ره‌زور

عادیلی نادرهش بز جانی دوزدان هاتهوه
 ۲۵ بین به هم با دهنگی گریه می مویید و خنده می مویید
 بز نه مانی کفر و ظولعت به دری نیمان هاتهوه
 ۲۶ شب نشیانی خدمت با زهره ناسا بین به ره قص
 و له بهرحی دولت تا خورشیدی ره خشان هاتهوه
 ۲۷ چونکه دیهقان نزکهر و، بهگ چهرچیه و، ناغا بهقال،
 بز نیظامی نزکهر و بهقال و دیهقان هاتهوه
 ۲۸ بچه سر صنعتی نهروال که نشدوز و پینهچی
 حاکمی مهرکه زشوناسی نهلی دیوان هاتهوه
 ۲۹ دیم له باپانا ره عیبت ظالم و نزکهر فقیر
 مونه کیس بو قه ضییه و ابایی فقیران هاتهوه
 ۳۰ شوق و هشتین ناماده بن بز کاسبی شورانشین
 پستی له شکر، صدوری مهلیس، میری میران هاتهوه
 ۳۱ گریه کا تا دهنگی دهر دنی با کریم ناغای نهی
 حاکمی مه عزول کرده ی نهو به شادان هاتهوه
 ۳۲ ته پلی بدین، عه لم ون کا، جهابی کاک نه مین
 قابیلی به بداخ و ته پلی و له شکر و سان هاتهوه
 ۳۳ خوی به پت نه مجا بسا سنین مودیری پت له مل
 صاحبی چتر و لیوا و ملهوق و فرمان هاتهوه
 ۳۴ خرس جو که هیای ماضی بو له دهشتی شهروزور
 بن ی بلین، خوی راگری، و اشیری غهران هاتهوه
 ۳۵ چونکه شینوی زانگی بو سرکاری که هیا موده تن
 بز شکاری نهو له سردا بازی تهرلان هاتهوه
 ۳۶ سهنگری عه هدی عزیز بهگ که لکی که هیا ناگری
 صاحبی شمشیر و درع و خود و خفتان هاتهوه
 ۳۷ رنگه نه مجا بینته کاران سرحدی مولکی سته
 رم و هشتینی به عره که ی دهشتی مهروان هاتهوه
 ۳۸ کمر و لهر با کم بکا والی به فوجی چیشکهر
 پشینه ندی له شکری و هدات و جافان هاتهوه
 ۳۹ طایری دولت بیجه مدیلا به نه مری شهروزور
 بوسته عید و خورهم و یازان و تازان هاتهوه
 ۴۰ کهوته ناو که نفی که رم دوباره خهرجی شهروزور

طالعی دهرویش و موفلیس بو، که قاتان هاتهوه
 ۴۱ من به شک دهرت نهجالی کهی دهن پاشا له روم؟
 دل وتی: سالم یه قینت بن به قورنان هاتهوه
 ۴۲ نه هلی دانش حاتم می به خوشی به نه بجهد کهن حساب
 با نه لنین: کانی که روم کهی بو به بابان هاتهوه؟ (۱۲)

- ۱۳ -

شهرنامه کهی نالی و ،
 وهلا نامه کهی سالم:

- ۱ قوریانی تیزی ریگه نهی بادی خوش مرورا
 نهی پدیکی شارهزا به هه مو شاری شاره زورا!
- ۲ نهی لوطفه کهت خدیبی و هه وخواه و هه مده مه!
 وهی سروه کهت به شاره تی سه رگوشه بی خوشورا
- ۳ نهی عدم میزاجی نه شکی نه و که رمی عاشقان:
 طوقانی دیده و شه رهی قلبی وهک ته نور!
- ۴ گاهن ده بی به ره روح و ده کهی باوه شینی دل
 گاهن ده بی به دم دده مینن ده می غورور
- ۵ مه حوری قه بولی عاظر شه میمه
 که ردی شیمال و گیتی جه نوب و کزه ی ده بور
- ۶ سوتا ره واتی خانه بی صهرم، دل و ده رون
 نه یاده غیری گۆشه بی ذیکر یکی یا صه بور
- ۷ هم هم عدنانی ناهم و ، هم هم ریکابی نه شک
 ره حمن بهم ناه و نه شک به که ، ههسته بن قصور
- ۸ وهک ناهه کهم ده وان به هه تا خاکی کویی یار
 وهک نه شک کهم ره وان به هه تا ناوی شیوه سور
- ۹ بهو ناوه خۆت بشۆ له کودورانی سه رزه مین
 شاد بن به وه صلی یه کدی: که تزی طاهر، نهو طه هور
- ۱۰ نه مجا مه وهسته تا ده گه یه عهینی سه رچار
 ناویکه پر له نار و چنار و گول و چنور
- ۱۱ چه شیمکه مینلی حور که له هه د جن، به ره شینی
 فهورانی، نوری صافه له سه ر به ردی وهک بلور

- ۱۲ یا عه کسی ناسمانه له ناوینه دا که وا
نه ستیره کانی راهگشتین وهک شه هابی نور
۱۳ یا چه شمساری خاطری پر نه یعنی عارینه
به نبوعی نوره دابرتنق له کتوی طور
۱۴ دم وت دو چاری خومه نه که به که نه یعنی نه شک
نه بویه تیژ و بن نه مهر و گرم و سوتر و سور
۱۵ داخل نه بی به عه نه بی سارایی خاک و خول
هتا نه کی به خاکی سوله یانی یا عوبور
۱۶ یعنی ریاضی ره وضه که تندا به چن دهمی
موشکین دهن به کاکولی غلمان و زولفی حود
۱۷ خاکی میزاجی عه نه و، داری ره واجی عود،
به ردی خه راجی که و هور و، جویاری عه یعنی نور
۱۸ شامی هه مو نه هار و، فصولی هه مو به هار،
نوزی هه مو عه پیر و، بوخاری هه مو بوخور،
۱۹ شازیکه عدل و گرمه، له جینگیکه خوش و نهرم،
بزده یعنی چاره زاره دولین شازی شاره زور
۲۰ نه هلیکی وای هه یه که هه مو نه هلی دانشن
هه م ناطلمی عوقودن و، هه م ناطلمی نومور
۲۱ سه بری بکه له به رد و له داری مه حه لله کان
دهوری بده به پرش و تهفتیش و خوارو زور
۲۲ داخو دهرونی شق نه بویه پردی سه رشه قام؟
پیر و فوتاده تن نه بویه داری پیرمه سور؟
۲۳ نیستش به بهرگ و باره عه نه داره شیع هه باس،
یا بن نه و اوو بهرگ که راه به شه خسی عور؟
۲۴ نایا به جمع و دائیره به دهوری کانی با،
یاخو بویه به ته رفقه بی شورش و نشور؟
۲۵ سه بران نه طلمی کوبه دی که یوانه سه بر و صاف،
یاخو بویه به دائیره بی نه نجومی قوبور؟
۲۶ نیستش مه کانی ناسکه به ک نیی ناسکان،
یاخو بویه به مه لعه به بی گورگ و لورده لور؟
۲۷ نیستش سوروشکی عیشقی هه به شیری ناودار،
یاخو بویه به صوفی و شکی له حق به دور؟

- ۲۸ داخو دهرونی صافه، گورهی ماوه، تانجه وړو،
یاخو نه سیری خاکه به لیلی دهکا غوړو؟
- ۲۹ سه پرنکی خوش له چیمه نی ناو خانه قا بکه
نایا ره بیعی ناووه، یا چایری ستور؟
- ۳۰ سه بزه له دهری گول نه ره، وهک چه ططی روی باز
یا پوخی وشک و زوره وهکورشی کاکه سور؟
- ۳۱ قلبی مونه ووهره له چه بیانی نازنین،
یا وهک سه قدر پره له ره قیانی لهنده هو؟
- ۳۲ دس به ندیانه دین و ده چن سورو و ناره ون،
یا حلقه یانه صوفی مل خوار و مهنده بو؟
- ۳۳ مه یلی بکه له سه بزه دره ختانی مه دره سه،
نه وراقیان موقه دیمه یی شینه یا نه سور؟
- ۳۴ چه وزی پری که ناییی دیده ی منه له وتی،
لیلای دانه ها توره وهک سه یلی شیوه سور
- ۳۵ نیستنه ش که ماری چه وشه که حتی باز و که وشه که،
یاری تیایه، یا بوو ته مه عره ضی نو فور؟
- ۳۶ چاوی بخه له سه بزه وو سترابی دائیره
جن جیلوه گاهی چاوه که مه نه رمه یا نه زور؟
- ۳۷ تو خرا فک بی ده نیی ده فیکن نه مسسه که ش
مه حشر میثاله یا بوو ته چو لی سلم و تور؟
- ۳۸ واصیل بکه عه پیری سه لامم به حو جره که م
چی ماوه، چی نه ماوه، له هه یوان و تاق و ژور؟
- ۳۹ نه و غاری یاره نیسته پر نه غیاره، یا نه خور
هه غاری یاره، یا بوو ته غاری مار و مور؟
- ۴۰ زارم وهکو هیلال و، نه حقیق وهکو خه یال!
نایا ده کهومه زار و به دلدا ده که م خوطور؟
- ۴۱ له م شهر چی دهر دی غوریه ته، له م سوزی هجره ته،
دل ره نگه بق به ناو و به چاوا بکا غوړو!
- ۴۲ نایا مه قامی روخصه ته له م بهینه بهیمه وه،
یا مه صلحه ت نه وه ففوفه تا یهومی نه فطی صو؟
- ۴۳ حالی بکه به خوفیه: که نه ی یاری سدیگ دل
«نالی» له شعوقی تویه ده تیری سه لامی دور (۱۳)

و لاما نامه کی سالم:

- ۱ جانم فیدایی سرود که ت نهی باد که ی سه جهر!
- ۲ نهی پدیکی موسسه عید له هم مو را هی پر خه خضر!
- ۳ نهی میروه جی جه مالی مه هاسای دوله ران!
- ۴ وهی شان زهن به کاکولی تورکانی سیم به را
- ۵ جار و کهشی مه نازیلی جانان له خه لو تا!
- ۶ فدر رانی فدرشی به هاران له دشت و دهر!
- ۷ مالش ددهی به دهم له دهمی خرابی صوبه دهم
- ۸ هم زولنی قیره گزنه وو هم چیه ره بی قه مهر
- ۹ هاری به سرود که ت به شنه ی، نه نگه بیسی گه ز
- ۱۰ گرتویه جون بوشت به هم ناغوشی نیشکهر
- ۱۱ وه قتی طه وافی عاریضی دوله ر شنزی تو
- ۱۲ له غزش ده خا به طور ره له سر تا به پین که مهر
- ۱۳ کی دینه خنده غونچه، دهمی، پین و زیدنت!
- ۱۴ گهر تو نه بی دره ختی چه من ناگرتی شه مهر
- ۱۵ نیجیا کرنی جه میعی نه باتاتی عالمی
- ۱۶ ره عنا گرشا له تعریبه تی قامه ت شه جهر
- ۱۷ نابی جه یات و ناتاشی نه فسورده به دهمت
- ۱۸ ته حر یکی تویه گر له ته نورا که دینه دهر
- ۱۹ میحنت نه ورنده زوره، دلم هبنده نه نگ بووه،
- ۲۰ دودی هه ناسه کی سه جهرم هه وری گرت به ر
- ۲۱ هیصه ت که چاپو کانه به نیج رایی مه طلبیم
- ۲۲ لدم سر بر و و کو به رید و، له وئی پین و کو ته تهر
- ۲۳ بو مولکی شامه نامیدی من، سویی نالی به
- ۲۴ ههر حدر فنی، نهو له ره ضعی ویلا یه ت ددها خه به ر
- ۲۵ پرسیره طاهیره ن له ره فیقانی به ک جه به ت
- ۲۶ نه حوالی نه هلی شه هر و ره فیقانی سر به سر
- ۲۷ لهو سایه وه که حاکمی بابان به دهر کران
- ۲۸ نه دیدره کس له چیه ره بی کس جه وه هری هونه ر
- ۲۹ تا بو به جایی مه طله عی خورشیدی به ختی روم
- ۳۰ سورتا گیاه و، ته شنه وو خوشیکیده بو شه مهر

- ۱۶ ناکهن ههوايي ههچ کههاسن دهليلی شههر
 بوريانه بهس له ناری غه ما پارهیی جگهر
 ۱۷ جوزگاه گاهي ناه و ناله له نهيامی روميان
 نهديوه وايين له عه دالت لهی بهشه
 ۱۸ سهوان پره له شهخصی ستهمدیده خواروژور
 هه قهبری پر غه مانه له هه لا دهکهم نهطره
 ۱۹ حنی ی تورکهکاسی رومه دهر و ژوری حه
 غافل هه مو، له جای موریدانی باخههر
 ۲۰ نهو جهوضه پر دهوکه وهکو چاوهکانی تو
 نه لسه ناوی وهک دلی مهردانی پر که دهر
 ۲۱ سونا دله به حه لهی جویاری سه چهر
 لیتاره جهتمهساری وهکو چاری بی بهصهر
 ۲۲ نهو دهشته جایی یاری یارانی حوچه به
 بهکسر مهقامی رومیه هه وک تههی سهقر
 ۲۳ زستانی نهولین بو دهر بهرگی شیخ هههاس
 رومی نهونده شومه له شهخصش دهخه نهوهر
 ۲۴ وهک پیری سالخورده، خه مه، داری پیرمهسهر
 مهشغولی له غزشه هه مه جا، پایی تا به سهرا
 ۲۵ نهو بهردهکانی ناوی ترا قطنی شهخصه که
 دایان به شاخی داره که یا تورکی بی هونه
 ۲۶ وهک چاری بی غه مانه هه مو شیر ناودار
 بهس موشکیله له جهشمهیی نهو قهطره بیته دهر
 ۲۷ نهوسا مهکانی ناسکه بوکانی ناسکان
 نیسته له دهنگ و رهنگی رومی پره له کهر
 ۲۸ تا دوزدی وهقی نههههین تورکی بی نظام
 دوزدن هه مو له خه رمهنی مونعیم وهکو شههر
 ۲۹ شارنکه پر له طولم و، مهکانیکه پر له شین،
 جایتیکه پر له شور و، ولایتیکه پر له شه
 ۳۰ نهمرق فضایی بازیکههی جایی رهزهنه
 لهو دهشته دین له لعهیوه ناوازی نه لعه دهر
 ۳۱ سه رانی پر له کهژدوم و، دیواری پر له مار،
 کولانی پر له رهزهن و، صهحرایی پر خه طهر

۲۲ دل ناپه‌لن بلیتم چیه سامانی حویره‌که‌ت
 هه‌ر تازی عه‌نکه‌بوته جیجایی بیرون و دهر
 ۲۳ ناین ضه‌دا له په‌نجمه‌ره‌که‌ی حوز فوعانی جوعد
 غه‌یره‌ز شه‌قامی مور نییه شوتنی پین گوزهر
 ۲۴ تو خودا پلنی به‌ حه‌ضره‌تی نالی: ده‌خیلی بم
 به‌م نه‌وعه‌ قه‌ت نه‌کا به‌ سوله‌مانیا گوزهر
 ۲۵ «سالم» صیعت له‌ بن که‌سییا با نه‌بن هیلک
 من کردم نه‌و نه‌کا له‌ غه‌ما خوینی خوی هه‌دهر
 ۲۶ نه‌م سوله‌که‌ به‌ظمی نابن به‌ بن ضه‌بطی واریشن
 بن نه‌و به‌ قه‌صدی نه‌م طه‌ره‌ده‌ با نه‌کا سه‌قه‌ره‌ (۱۴)

په‌راویزه‌کان

۱. بابانی: ۱۵۰ - ۱۵۲.
۲. بۆژیان و شیعه‌ه‌کانی سالم و کوردی بروه‌ه:
- دیوانی سالم، بلاوکرده‌وه‌ی: کوردی - مه‌ریوانی، به‌غداد، ۱۹۳۳
- دیوانی سالم، بلاوکرده‌وه‌ی: گیوی موکریانی، هه‌ولنیر، ۱۹۷۲
- علا، ل‌دین سجادی: «میشۆی نه‌ده‌یی کوردی»، به‌غداد، ۱۹۵۲، ل ۲۲۸ - ۲۴۶، ۲۹۶ - ۳۰۸
- د. مسارف جه‌ز نه‌دار، «له‌ باه‌ه‌ت میشۆی نه‌ده‌یی کوردی به‌وه‌»، به‌غداد، ۱۹۸۴، ل ۲۰۱ - ۳۲۰، ۲۰۴ - ۲۰۶، ۲۳۵ - ۲۵۲
- دیوانی کوردی، بلاوکرده‌وه‌ی: کوردی - مه‌ریوانی، به‌غداد، ۱۹۳۱
- دیوانی کوردی، بلاوکرده‌وه‌ی: گیوی موکریانی، هه‌ولنیر، ۱۹۶۱
۳. وشه‌ گرانه‌کانی شیعه‌که‌:
- ۱ - ۳. نه‌ل‌ویداع: خراح‌فیز. حای جانان: جینگای گیانه‌کان، مه‌ه‌سی
- شوتنی خۆشه‌ویسته‌گانه.
- ۲ - ۳. موسسه‌ عید: ناماده. بیلادی رافضی: ولانی رافضیه‌کان.
- مه‌ه‌سی ئیترانه‌ که‌ دانش‌شوانی له‌ سه‌ر مه‌زه‌ی شیعه‌ن. له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌
- خکومه‌ته‌کانی ئیتران و عوسمانی ناکۆکیی مه‌زه‌یی لیوان شیعه‌ و سوتنه‌یان سۆ کرد
- بو، به‌ شیعه‌یان وتوه‌ رافضی و، له‌ ریزی موسولمانان دا دایان نه‌ناون.
- ۳ - ۳. شاه‌ی خویان: شای باشه‌کان یا جوانه‌کان.

- ۳ - ۴. هیجره: گزجکردن، دور که وتنه وه. تار: تاریک، رهش. میهری
 رهخشان: رږژی روناک.
- ۲ - ۵. مه شریق: رږژه لات، مه به سنی ولانی نیرانه که که وتنه رږژه لاتنی
 مولکی بابانه وه. رهی: تاران و به شینکی نیران پتی و تراوه رهی. نیو به یی دوم
 نه گونجین له باتی قیله بی جان، قیله بی جهان بین.
- ۳ - ۶. نه شکی دیده: سرمینسکی چاه. گولنار: دارنکه له پابه تی
 داره دار، بهر ناگری، به لام گولنکی سوری گه ووه و حران نه گری. ناری بوستان:
 هدناری باخ.
- ۳ - ۷. صحیح: لهش ساشی. وهصل: به یهک گه یشنی دو
 خوزه ویست. هجر: به جن هیشتن، دور که وتنه وه. مه رهش: نه خوشی.
- ۳ - ۸. واصیح: ناشکرا. سونول: گولنکی بون خوشی جوانه.
- ۳ - ۹. زهم: زام، برین. ناب: ناو. پمیکان: تیغینکی تیره له ناسن
 دروست کراوه. کردویه به نوکی تر و نیزه وه. تهنه: تنو. موزگان: بیزانگ،
 برژول.
۴. وشه گرانه کانی شیعه که:
- ۴ - ۲. فهراموش: پشت گونی خست، له بیر خن بردنه وه. میثاق: پهمان.
 عه هه: به لین.
- ۴ - ۳. خاطر: بیر، حه یال. خوهره: خوش. حوسن: جوانی. مثل: وهکو.
- ۴ - ۴. سه حمر: به یانی زو. سه دا: دهن گدانه وه. ره عدا: هه و ره گره.
- ۴ - ۵. لاکین: به لام. سه نگین: گران، قریس. سه ماع: بیستن. داد:
 شکات، سکالا. داددار: شکاتکهر.
- ۴ - ۶. نیما: نیشارهت، ویتل: ناواره، سه رگه ردان.
- ۴ - ۷. جهور: زولم. گونا که: بیهرینه وه. بن خه بهر: یه که میان مه به سنی
 «بن هوش» و دوه میان «بن ناگا» یه.
۵. وشه گرانه کانی شیعه که:
- ۵ - ۱. گزی یار: بهر دهرگی مالی یار. مه شهه: شوننی گزونه وهی
 حه لیک. شوننی کوژان یا شهید بون. مه دهن: گز، شوننی ناشی مردو.
- ۵ - ۲. تهی کردن: پیروانی رینگه. نابله: ناوله. وادی هیراق: دۆلی له یهک
 جیا بونه وه.
- ۵ - ۳. مه طلب: مه به ست. نای: به یی. شمشال: حالی: تیگه یشتن.
 له حوا: ناوهرک
- ۵ - ۴. نیش: پنبه دان. گه زنی مار. حه یه: مار. گه زیده: مارانگا، مار

پنوه داو، جهی: زیندو.

۵ - ۵. عهیشی وهمل: ژبانی خوشی به یهک گه یشتن، نه ندوهی هیجر: خه می دوری و له یهک جیا پونهوه، مهوسیم: وهرز، کات، نوردی به ههشت: دوه می مانگی سالنامه ی نیرانیه، له نیوان مانگه کانی فره وردین و خورداد دایه، خه شترین مانگی وهرز به هاره، دهی: دهه مین مانگی سالنامه ی نیرانیه، سه خترین مانگی وهرز زیستانه.

۵ - ۶. خوججهت: به لگه و پیلانی سه لاندن، روح: رو، مسبدق: راستگویی، مایل: ناره زو کهر، سیب: سینو، بهی: به من، لای شاعیرانی نهو سه رده مه سینو نیشانه ی رهنگسوری و، به من نیشانه ی رهگزه ردی بوه.

۵ - ۷. له عل، به ردیگی به نرخه له خشل دا به کاری نه مینن، ده میان یز حراسی و رهنگی نال ش به اندوه به له عل، دهور: مه بهستی پیزی دایشتی مه پنه گانه که ساقی به ریز جامیان نه داتن، قیسمت: بهش، جه: جه مشه، یه کن له شاهه که وره کانی نیرانه جامینگی هه بوه وه کو ناوینه هه مو دیای نی دا دیوه.

۶. وشه گرانه کانی شیهره که:

۱ - ۶. سینه: سنگ، سهخت: رهق، نه فخر: ته ماشا کردن، جوز: جگه، له ختی جگهر: پارچه ی جگهر.

۶ - ۲. ره سه ختی: روقایی، تاب: تاو، ترانا، لجه مره: نیگ کردن، به عده زین: دوی نه مه، جه دشمن: زوق، کراسینگ بوه له زیره ی ناسن دروستگراوه کاتی شهر پوشیوانه.

۶ - ۱. فخر: یهک بهیت شیهر، عار: شوریهی، رشته: ملوانکه، زنجیره، خهر موهره: موهره که رانه، کوژه که که رانه، هم سلک: له پیزی یهک دا دانان، گرهر: که وهر، ولاخی بار هه لگرتن له بهر خوشه وستی و بز رازاندنوهی دهنگه موهری که وره بیان نه کرد به سر که لله ی دا.

۶ - ۵. له پ: لیتو، بوسه: مایه، سهر مایه، ده می ناخیر: کاتی د اهناسه، سهر مهرگ، ته لف: فهوتان و، له ناویردن، سهودا، موعامه له ی بزرگانی.

۶ - ۶. پایان: کسوتایی، ته وایه بن، مه حض: لیره دا له باتی سهره رای به کاری هیناوه، حاجیب: پهرده دار، ده رگاوان، وهجهب: بهست.

۶ - ۷. ره شک: جه سودی، نوظق: قسه کردن، هه جو: پینچه وانده ی مه دح.

۶ - ۸. گوزهر: تیبه رین.

۷. شیهره کانی حاجی له چاپی هه ولتری دیوانه که ی حاجی قادری کنزی

وهرگسراوه و، شيعره کانی سالم له بهر ده سنو سنکی ماموسا نه جمه دین مه لا
نوسراوه تهوه و، شعره فارسه کانی م، خالیدیش له بهر چاپی نارانی دیوانه کوی م.
خالیدا راست کراوه تهوه.

وشه گرانه کانی شيعره که:

۷ - ۱. کهیل: پر، همه می مهردومان: کز مه لانی خه لک، که نارگرتن:
گزنه گری، پیرمه تیرد له سهر هه مان کیش و قاسه شيعره کوی م، خالیدی کردوه به
کوردی، نم به پته می ودها وهرگسراوه:

روژی جهژنه من تهریک و بن به می دیداری یار
خه لکی خو پرده، من به خو پرده ناو له چاو م دینه خوار
۷ - ۲. خولد: به هه شب، مهردوم: خه لک، سهر: دزوخ، طولی سهره:
دیزه کیشانی سهره، جهضر: ناو دانی، پیرمه تیرد نم به پته می ودها وهرگسراوه:

دل سوتاو و جهرگسراو، کولان به کولان دهریه دهر
که می به دهردی من نه چن دورکه وته می یار و دیار
۷ - ۳. بن قهرار: بانارام، نیس طراب: شله مان، په شوکان، نه مستون،
کوله کوی راگرتنی ره شمال، به کهره جق: گوند و چه میکی نزیک سلیمانیه، سهر چنار:
سهر چاوه ی ناو و سهرانگایه کی نزیک سلیمانیه.

۷ - ۴. بن نهوا: داماو، غوریه: ناواری می و دهریه دهری، ناتوان: بن
توانا، کابل و غه زنه بن و قه نده هار: ناوی شوتین و جینگان له نه فغانستان،
پیرمه تیرد نم به پته می ودها وهرگسراوه:

پیم بلنی خالید نه گهر تژ شیت لمی و، سهره هه وهرد
توله کوئی و، غه زنه بن و کابل، خاکی هند و قه نده هار

۸. پر به که می جار د، که مال فواد، نم قه حسیه به می له ژماره (۳۵) ی
۱۲ ی ناغسلنوسی ۱۹۷۱ ی رۆژ مهی «ژین» ی سلیمانی دا بلاو کردۆتهوه.
سهرناوی شيعره که به فارسی به محذره به: «در وصف پریشانی نوکران بابان بعد از
رفتن عبدالله پاشا بقسطنطنیه». گوی موکریان له چاپی دوه می «دیوانی سالم» دا
جاریکی تر بلاوی کردۆتهوه.
وشه گرانه کانی شيعره که:

۸ - ۱. بهد: خراب، خاص: هه لبراره، بینه دای: زولم و بن عهاله تی.
سهراسیمه: سهرلشیتواو، هه راسان: بیتزار و وهرس.

۸ - ۲. جهوان: لاو، سه ه می قه د: بهژن و بهلا رنگ و وهدوان، به سکه:
نه و نه ده، چیز: شت، بیه چیز: نه بونی، بن شتی، خه م: چه ماوه، کز ماوه، چهوگان:
کۆچان.

۸ - ۳. په ریشان خاطر: به شتواو سهر، جه معسه: که مه ل، سه ه به خت:

به خسرش. گیسری خویان: نه گریجه‌ی نافره‌تانی جوان، مه‌به‌ستی ره‌شیمه، یان
نالوسکانه به هژی باوه.

۸ - ۴. گه‌دا: سوال‌کمر. دهرگانه واناگمن: دهرگا ناکه‌ته‌وه. نه‌براد:
تاو له‌چی. له یاری (نبرد: تاو له) دوه دهرگیراوه. خانه‌به‌ندان: خانه‌گرتن و دگوله
تاو له‌دا ههر باریک‌ترینک هه‌وله‌دا خانه له‌وی تر پگرتن. مه‌به‌ستی داخستی دهرگانی
ماله له دهرۆزه‌کمر به هژی نه‌پونیه‌وه.

۸ - ۵. سه‌خی: له‌بع: نه‌وامی نه‌یعه‌تبان به‌خشنده و ده‌سیلاون. خانه‌م:
خانه‌می ته‌ی به‌کینکه له به‌خشنده به ناوبانگه‌کانی عه‌ره‌پ. راه: پتگه. گزی
دونان: بهر دهرگای مالی که‌سانی نزم و سوک. هه‌رسو: هه‌رلا. کاسه‌گه‌ردان: کاسه
گه‌ران. هه‌زاره‌کان نه‌واران کاسه‌پان گرتوه به ده‌سه‌وه له دهرگای مالانسان داوه
خواردنیان به‌تن پگن.

۸ - ۶. که‌شه‌که‌ش: که‌شه‌کیش، بگه‌ویه‌رده. خودنارانی: خۆرازانده‌وه.
قه‌با: که‌وا. چاک: نیتخه. دامان: داوتن.

۸ - ۷. نه‌مینسته: نیتا. دوغ: دۆ. که‌مۆله: کاسه‌یه‌که له دار ناشراره
تاییه‌به بۆ نیکردنی دۆ. که‌مۆله دۆ و، لجان قاوه‌ی تن کراوه.

۸ - ۸. توره: جزینک بوه له قوماشی به نرخ. شه‌هد: شیرینی.
هه‌نگین. خانه‌به‌ردۆش: خانه‌که‌ی به کۆلی خۆیه‌ویه‌تی. عوربان: روت.

۸ - ۹. جن نشیمه‌ن: شوینی دانیشن. حومله: هه‌مو. عه‌ول: شتیکی
نه‌فسانه‌یه، وه‌کو دتو و دریح. لاشه‌یه‌کی گه‌وره و ترسناکی هه‌یه، له چۆل و بیابان
دانمۆی.

۸ - ۱۰. خه‌ز: ناویشم. فیکر: بیر.
۸ - ۱۱. کۆینه و ده‌باشان: دو گوندی پچوک بۆن له سه‌روی سلیمانی.

که‌ئله: راه‌مه‌ر. چوماق دهر که‌ف: کوته‌ک به ده‌سه‌وه. چریان: شوان.
۸ - ۱۲. موریه: لایه‌نگری دلسۆز، به تاییه‌تی هی شتیکی نه‌ریه‌ت.

عه‌هد: سه‌رده‌م. عه‌دلی رۆمی: دادیه‌روه‌ری توژکی عوسمانی. حوجره‌ها: ژوره‌کان.
تۆیه‌کار: نه‌وه‌ی تۆیه‌ی کردوه.

۸ - ۱۳. طاعت: گوته‌ایلی و سه‌ر بۆ دانه‌واستن. جهر: مه‌به‌ستی نه‌رکی
دیسبه. عیله‌ت به‌بیکاری: به هژی بیکاریه‌وه. قاری: نه‌وه‌ی قورنان نه‌خوتن.

حافظ: نه‌وه‌ی قورنانی له به‌ر کردوه.
۸ - ۱۴. طولی پۆزگارار: به دهرتۆایی پۆزگار. خادیم و مه‌خدوم. خزمه‌ت‌کار

و ناغا. عومومعن: به‌گشتی. روزه‌دار: به‌رۆژو. رۆژوه‌وان.
۸ - ۱۵. بۆن ده‌وله‌ت: هه‌زار. بۆن سامان. مال: دارایی. عوسره‌ت:

ده‌سه‌نگی. گه‌ه: ده‌مینک. حه‌مال: کۆله‌ه‌لگر. عه‌لاف: نه‌وی دانه‌ویله‌ نه‌که‌رت و
نه‌فرۆش.

۸ - ۱۸. نیلتیزام: حوریک بهه له به گرنه گرنی زه و ورار له حکومت.
شورا: گزونه و پرس کردن به به کتری. سه خر: به مالی زو. قوت: حواردن.

۸ - ۲۰. نیجاره: به گرنه گرتن. هه و شار: ناوچه به که له سه خر.

۸ - ۲۲. کهویازی: حوریکه له سه رگرمی که و رانه گرن و سه ره کهوی بین
نه گرن. مه عزول: لپخراو. قاره مان، مینولی، تیمار، باخان چوار گولدن له نه ره داخ.

۸ - ۲۷. بیم: ترس، تازیانه: قامچی، مهرد: پیاو.

۸ - ۲۸. شیراوژن: شیرشکین، نه وین شیر له نه رز نه دا، نازا، فهوی:
به هینز. پیل نه فکن: نه وین فیل له نه رز نه دا. غه و و اخی: نه و مه و و اخی نه جینه

ژتر ده و و به بژ ده هینانی سرواری. نه بین له که ل و شعی «قه و و اخی: که و و اخی» لنی
تیکه لا و بوین. روه: رتوی گوریزان: له راکردن دان.

۸ - ۳۱. قاصید: نیردراو، نه وین نامه یا به یام له به کینکه و نه یا بژ
به کینکی تر. ته کلیم: داوا. ره هرن: رنکر، حه رده ی رنکه و بیان. خود به خود: حو به

خو.

۸ - ۳۴. دود: دو که ل. مه طبه حها: چیشخانه کان. شام: شینو، نانی نینواره.

جگرها: جهرکه کان، بوریان: برژاو.

۸ - ۳۵. سو: لا. هه رجا: هه رجن. میهمان: میوان.

۸ - ۳۷. ملوکان: له (ملوک) شاهه کان.

۸ - ۳۸. لهب: لیتو. حه ندان: ده م به پیکه نین. شادان: حوشحال.

۸ - ۳۹. گورگین، رویتن، سامی نه ریمان: پالعوانی نه فسانه کانی

نیران.

۸ - ۴۲. مه له خ: کولله. مه له خ طمع: ته به عتی و ده کو کولله وایه. ده غل:

په له ی گهنم و جق. جاری گهنم: نه و پارچه زه و یسه ی گهنی تن دا چیراوه. داهول:

شیکه به په رز له شیری مرؤ دا دروست نه کرن بژ نه وین مه ل لنی ی پرسی و

لنی ی به ویتنه و.

۸ - ۴۳. قرکه، قزلەر، قورخ: گولدن له نزدیک سلیمانی.

۸ - ۴۴. سوپوک عقی: ته قیل سوک، گه و خ.

۸ - ۴۵. نوطفه: نژوی مروت. حه بیس (به هه له «حیط» نوسرا بر):

ده وری خوینی نافره ت. نه مه جینونکی ژور قورسه، سالم به وانه ی داوه که به
داگر کردنی نه و کانه ی سلیمانی له لایین تورکه و «شاد و ناسوده» بون.

۸ - ۴۶. بانی: دامه زرتنر. کاسبهای شه ری: کاسبه کانی شار. نه مر:

کاروبار. فینه نه نگیز: هه لگرستنه ری فینه.

۸ - ۴۷. هم دهر، هاو دهر، هم عهیش: هاوژیان، ماده ری به رره: دایکی

به رخ. یاری گورگ: دوستی گورگ.

۹. بابانی: ۱۶۹ - ۱۷۱؛ امین زکی، «تاریخ السليمانية»: ۷۴ - ۲۷۵؛
العزاوی، ۷/ ۹۱ - ۹۲؛ نوار، «تاریخ العراق»: ۱۲۰؛ حفته نامهی «ژین» ژ
۸۷۷ و ۸۹۴

نهمین زهکی له «تاریخی سلیمانی» دا له باسی عزیز بهگ دا نه لقی: له
شهرنیک دا له گهل نژدوی توږک له بانی مقان کوژراوه. به لام به لکه زوره که نهم
هه واله راست نیه.
نهم به لکه نامه به له نارشیفی کاک عه بدوله قیب یوسف وه رگیراوه.
ماموستا نه محمد خواجه مه ته توږک به که ی نویسه ته وه و کردویه تی به کوردی. کاک
که مال ره نوف محممه دای رشتوته وه.

۱۰. نهم شیعره له چاپی به که می «دیوانی سالم» دا بلاو نه کراوه ته وه. رهنگه
نوسا له بهر هزی سیاسی و کز مه لایه تی فهرامزشیان کردی. به لام له بهر گرنگی
ناوه زکی سیاسی نهم شیعره چند جاری به شی زوری یا هندیکی لقی بلاو
کراوه ته وه:

- به که م جار گزقاری «گه لایژه وه کودیاری بهک بز خوتنده واره کانی له
نامیلکه به کی جیا وازا به بۆنه ی تپه پینی سالی به که می ده چو نیه وه بلاوی
کردوته وه.

- علاء الدین سجادی له میژوی نه ده بی کوردی دا له باسی سالم دا چند
به یتیکی به لیدوانه وه لقی هه لپژاوه وه.

- رفیق حلی له بهرگی دوه می «شیعر و نه ده بیاتی کوردی» دا له باسی
سالم دا نویش چند به یتیکی به لیدوانه وه لقی هه لپژاوه وه.

- کوتایی شهستان که دهستان کرد به بلاو کردنه وه ی گزقاری «رژگاری»
نکامان له محممه مسه فا کوردی کرد شیعره که مان بز ساغ به کاته وه و، مه عذای
وشه قورسه کان و به یه کاغان بز لیک بداته وه. ماموستا کوردی، کوردینوسیکی که م
وینه و شاره زاییه کی زوری له نه ده بی کلاسیک دا هه بو. چندی ته قه للامان دا
ته واری شیعره که مان دوس نه که موت. نه وندی په یدا کرا ماموستا کوردی ساغی
کرده وه به زنجیره بلاو کراپه وه.

- گیری مرکریانی له چاپی دوه می دیوانی سالم دا نهم چند به یسه ی له
«رژگاری» دا بلاو کراپه وه. خستزه دیوانه که وه.

- به یتیکی زوری نهم شیعره، به بۆنه ی تپه پینی ۲۰۰ ساله وه به سه ر
داهه زرا ندنی سلیمانی دا، له لایه ن ده زگای را که یان دنی به کیتی نیشتمانی
کوردستانه وه بلاو کراوه ته وه.

- کاکه ی قه لاح رهنجینیکی زوری داوه بو ساخ کردنه وه ی نهم شیعره و، له
گزقاری «کاروان» دا به لیدوان و، لیکدانه وه ی وشه گرانه کانه وه، بلاوی

کردونه. له ناو ټينګه بللوكړاوه كاني نهم شعره دا نه وې نهم له همدېان
درېزتره، په لاس كړه كې چهلد يان و او بيه كې ټن ډاډه:
۱. همدو قه صيده كې دوس نه كې وټوه.

۲. همدېن له وشه كاني بوساخ نه كړاوه. يان لهو كه شكوله دا كه نهم ټن
ي ودر كړتوه، په هله نوسراوه توه و نه مېش به هله گواستوبه تېوه. يان به
دروستی بوی نه خوښتواوه توه.
- همدال پاپان له كېبه كې دا له مهر سلېمنای به شينكي نهم شعره ی بللوه
کردونه...

من ديارسه كې كه لا وېزم نه ديوه. لېره دا ټينكې اي شعره كه م جارنكي تر
نوسراوه پست نه ستور به دو ده...نوسی كښ:
په كېمان، فزوكښي نهم كه م... به كه له ديوانكي دسوس ودر كړاوه، د.
كه م دل فوڼا له نامه خاڼې پرو سېدا ډور وښه. ديوانه كه سالي ۱۲۷۸ /
۱۸۶۱ له مهر داوای ساله به حه ټينكي خوش نوسراوه توه. كوتايي ديوانه كه
به مجوزه هاتوه:

« بدرجه انعام رسيد در شب يك شبه بست و دوم شهر شعبان المعظم ۱۲۷۸
حسب اغراض محدود مكره عبدالرحمن بيگ الكردى كه الحق در فن شعر سازی
حريازى مينمايد اللهم اغفر له ولكاتبه ولسانر جميع المسلمين بحرمة محمد خاتم
النبين امين امين »

دوه مان، فزوكښي كه شكوله ټينكي ده سحت كه سالي ۱۲۸۷ / ۱۸۷۰ له
«مه نزلې توراخ ته په» نوسراوه توه. نهم كه شكوله هي مه حمردى ياروه پس يوه.
مه حمردى ياروه پس نه ديب و شاعير و، دوستيكي نزيك و خوشه وېستى مه ولوى
يوه. كښه كاني نهم كه شكوله په باشي نه خوښتواوه.
مه رناوى كه صده كه له دسوسى په كم دا به مجوزه يه:

« رزم عزيز بيگ پاپان با اسماعيل پاشاى رومى ».

له هي دوه هم دا به مجوزه نوسراوه:

« ذكر محاربه مير جليل الشان عزيز بيگ پاپان با ظانف رومى سنه ۱۲۶۶
(۱۸۵۹) و تحبير ولايت پاپان بدست رومى و اسمعيل پاشا ».

پن نه چن نهم شعره چهلد جارنې دسكارى كړاين و، نالوگڼر له همدېن
وشمو به يتي دا كړاين، «سلسل» له يانه ته كاني دا نه ماوه. رهنگه سالم له پر
هزى سياسى و كزومه لايه تي خوى نالوگڼرې ټن دا كردېن، چونكه لم ديوانه ش دا
نالوژان به شعره كوه دياره. همدېن لهو به بېنا نه كاكې فلاح بللوى كړدونه و،
پنېش نه وېش عدالته دين سه جادى و رهيق حېلى له سوريان نوسره لم مه تنه دا
په. جا يان سالم حېزى وازى ټن هېناون، بويه لم دو دسوسه كونه دا نين، يا
دوايى په كښيكي تر بوى زياد كړدوه.

وشه گرانه کانی قصیده که:

۱ - ۱. کشف زمان: لهی دست به یک دا دان له داخ و خفست دا.
ندامت (ندامه): پیشمانی، له فارسی دا نگه تی و مینه تی. تار: تاریخ.
صفحه ی جهان: روی دنیا.

۱ - ۲. شاره زور: یا شه هره زور: له سرده می عوسمانی دا «ولایه تنیک»
یوه همو نا، چه کانی کمرکوک و سلیمانی و هولیری گرنو توه. ناوونده کانی شاری
کمرکوک یوه. نیستا یوه دهشته به پسته نه لنین که له عه ربه یوه دس پن نه کا نا
باری کینه کانی همورامان ناوونده ی به پتو به دنی نیستای سید حادقه. گه میه
پهنگ: وهکو که شتی. شکست: شکان. نه ههنگ: حوت، نهو ماسه گه ورنده ی له
دور یا زله کان دا نموش و توانای وهر گهراندنی که ششبان هه یه. کورد که له حوا
نه پارتیه و ده داوای نین نه کا: «له شهری شه یستان و، به لای ناگهان و، قسیمی ناخر
زمان» بیاریزی.

۱ - ۳. کشت: کشتیرکان. ته نخوا: له یاتی. تهرزه که به سر شایی دا
بیاری، نسانای نه هه نه، چورکه گه لا و گول و بهری به جوزی نه کونین نهو سله
نیتر یا بهرومی نابن، یا زور کهم نه بن.

۱ - ۴. چابوک: گورجروکل. پهنگی بهد پیتن: پهنگی خراب رشتن، به
زمانی نه مرق: «دانی پلان بو خراپه». ولق: به لام. قیران (من قرن یقرن): نزدیک
که و تنه و له به کسری. به پنی ی تیگه یشتی نه مستیره وانه کانی کون، نه مستیره
که رکه کانی ناو بوشایی ناسمان خاروبار دوانیان یا زیاده تر له بهک نریک نه بنه و،
یا له بهک نه دن، پنی ی نه لنین: «قران کوکب». نه لیکنده هندی جار نه پیتنه
مایه ی هینانی خوشی و به حشاری «سعد» و، هندی جار نه پیتنه هزی کارسات و
نه گهت «حسن». تیبه پیتی قران: به سه چونی دورانی نه گه تی و ناخوشی.

۱ - ۵. صهید: راو، تیچیر، صهید. لوکهر: تیرقه: به زن و بالای دینک
هه لچو و هکو نیر. ته رکسی که مان: چه ماوه و هکو شیردی که وان.

۱ - ۶. صیغ: لاوازی. طالع: به حت. جاذب (به هه له «جاذب» نوسرا
بو): راکتینه. دم: حوتن، یا خود زار. چیه ره: چاره، موخسار. زه عفران: گیاه که
به سه که ی پیساره. لاسکه که ی باش وشک کرده و له ناوی گهرم دا نه نوت نه و
په گینگی زور دی لنی په پیدانه بن نه کزیننه خواره نه و، به تایبه تی سر برج، یز
زهره کردنی پهنگه کی.

۱ - ۷. نهویه هار: کانی گول کردنی دار و درخت. خهزان: کانی وهری
که لای دار، گه لایزان. صریح: به یانی. ته نور: مانگی جهو ته می سالی زایسته و،
زور گهرمه. پرتوی ماه: پرشگی مانگ. چاک: له تویت، یا خود باش. که تان:
گیاه که له لاسکه که ی قوماش و کاشه زو، نه تیره که ی رۆن و پهنگ دروست
نه کرن. قوماشی له که تان دروستکراو زور بهر که س کرن. زو نه رۆن و بارچه بارچه

نہیں.

۱ - ۸. خرمہ‌نہا: خرم‌مانہ‌کان. خرم‌مانی دانوئلہ پورہمی رہنجی
سائیکی جوتیار و خیزانہ‌کے پتی، کہ ناگری تن کہوت، بہ مالوتراپیہ کی گہورہ
دانہ‌نری. شہمی دولت: مزمی بہخت و خوشی و دہسالات. ہر طہرف: لہ
ہمراہیہ گہورہ. خاموش کران: کوئترانہ وہ.

۱ - ۹. حلقہ دہین: لہ دوری پیک کزیہ وہ. پلا: ہا. ناشوفہ بہخت
بہخت شیواو. تیرہوڑا، روڑہش. گیسوی دولہران: نہ گریجہی نافرتانی دلرین.
نیشانیہ بڑہشی، یان نالوزان و پہشیواں قری نافرت بہ تاییہی کہ بالی ی
نہدا.

۱ - ۱۰. کہو کہ بہ: نہستیرہی گہورہ نہان: ناوا ہون. شاردرا نہ وہ
۱ - ۱۱. صاعیقہ: ہورہ نریشفہ. بہرق: ہروسک. طولمت: ساریکابی.
شرق و غروب: خورہلات و خورناوا.
۱ - ۱۲. عیبرت: پہند. و وضع: بارودوخ. ہلومہرج. دہرا: زہمانہ.
زومرہ: ناقم.

۱ - ۱۳. مرنعم: نابیدہ. لولہ بو: پنچرایہ وہ. نوالہ: خوراک، توشو.
طہرف (بہ ہلہ «ضرف» سوسرا پر)، قاپ و قاپچی نان خواردن. خوان: سفرہی
نانخواردن.

۱ - ۱۴. نہہلی وہ طایف (بہ ہلہ «وصایف» سوسرا بو): مویجہ خورانی
داوودزگا حکومہ تہکان. غومومین: بہ گشتی. حک: کوڑانہ وہ.

۱ - ۱۵. عہرہ: مہیدان. چہرخہ و، بالہ بان: دو مہلی راوگہرن لہ
تیرہی ہلزو. جہولانگاہ: فہیگ. بوم: کوندہ پہو. بہ پی ی تیکہ یشتنی کوز
کوندہ پہو بہ مہلیکی شوم دانہ نری چونکہ جہزی لہ چولہ وانسہو، ہیلانہ لہ
کہلاوہا نہ کاو، لہ سر ہر مال و ناواییہک بحرین و تیران نہین. راغ: قہلہ ہوش،
بہ مہلیکی سرک و گہند: خور دانہ نری. ناشپاہ: ہیلانہ.

سالم لیرہدا لہ پاتی «ہیلانہ» وشہی «لانہ» ی بہ کار ہیلانہ. لہ زمانی
فارسی دا نہ گونجی «لانہ» بز ہیلانہی بالدارش بہ کار بہنیری، بہ لام لہ کوردی
دا. لانہ: بز شونی نارامگری دہندہی کینوی وکو شیر و پلنگ... و، ہیلانہ: بز
شونی نارامگری مہلی کینوی وکو ہلزو، کوزر، چولہ گہ... و، کولانہ: بز مہلی
مالی وکو مرشک... بہ کار نہ ہنری.

۱ - ۱۶. میحنت: مہینت. ناخوشی. تاب: تاو، توانا. عہین: چاو،
باخود گانی. مہردومان: خہلک

۱ - ۱۷. زہبان: زمان. کوکو: مہلیکی پچو کہ بہ ناوی دہگہ کہ پورہ کہ
نہلن کوکو ناویرا، ناقشا کہرہ. خانہ دان: خیزان، بنہ مالہ. عہز کہ پوت:
جال جالزکہ. خواجانشین: دو سہ کزی پچو کہ لای راست و چہ پی دہرگای حہوش لہ

دیوی دهرهوه له دیوار نه هیلر شته وه بز دانیشتن. جوتنه جوغد: جوتنه کړنده په پو.
دېده بان: نهو که مې له جینگایه کی بهر زهوه چاودیری دهورو پستی شرنه که نه کا.
دیده وان. خاڼوی جاران له سهریانه کی دا «هه وره بان» ی هه پوه به پلیکانه بزی
سهر که وتون له ویتوه سهری دهورو بهریان کړدوه.

۱۰ - ۱۸ موهر: موهر. وا باوه که سوله تان پینغه مېهر موهر کی هه پوه هه
شینکی داوا لږ کړدوه بزی حق به حق کړدوه، به لام دهورو کانی لیان دزیه. دون: نرم،
سوک.

۱۰ - ۱۹. موشه خخه حی: لږه دا به مه عنای پینگو مان. دوه: دو که ل.
دو که لی گزگرد زور بزگرمه. عود: دارتکی باریکی سونخو شه، بز خوشگردنی بزی
مه جلس و مال نه سوتلترین. بز: بز، باهود بز نهو. به غمه خوان: گزرا نیتر. مستو:
گورتکراوهی مسته فایه، گزرا نیتر کی ناوداری نهو سهر دمه پوه. مسته فایه کی
گور دی له باسی گزرا نیتره کانی سلیمانی و، مه قامه کانی گزرا نی دانی دا نه لی:

مستو نیراهیمی و، نه وره همان نهوا و، فغی حوزین

مه فای و سینگ، یوس بلن، ددشی و حجاز

۱۰ - ۲۰. عدل و نه صب: لا بر دن و دایان له سهر کار. که هیا: به
کریخا کانی والی به غداد و تراوه. مه نصب: داتراو. «نه ولا» به (اوضا)
نوسراوه. کاتی خوی مه لا و خوتنده واره کانی کورده پیسی «ضاد» یان به لامی قه له و
خرنند و ته وه. بز غمره وه کوله سوزده تی فاتیحه دا: «ولا الضالین...» نه ولا
گورتکراوهی عه بدول لایه.

۱۰ - ۲۱. ته قیمی مه نصب: دایه شگردنی پلهو پایه. موقایل شهنی
شه حیص: شایسته بهو که مې. سهر اوزی کهوم: سهر پر شتی داهاتی خوتلین و
مه ملهحه.

۱۰ - ۲۲. عالجه: پایه بهرز. حکیم باشی: سهر وکی پزیشکه کان. له
بانی «رل» نوسراوه «دل» دور نیه نه مه نشانه بن بز نهوی زمانی مه محمود ناغای
حه مامچی «پسک» یوین، یاخود مه بهستی «زه لالت» بن. پایه جان: سهر وکی
حه کیسه کانی سلیمانی پوه له سهر دمه کانی سلیمان پاشا و نه حمده پاشای پایان دا.
سلیمان پاشا به گوتروی «حوکم» تک که له ۲۹ ی موحه پر دمی ۱۲۸۶ (۱۸۳۲) دا
دهری کړدوه، گوندی «هزمه ره کوتر» ی له نریک سلیمانی به خشیوه به پایا جان بز
دایه شگردنی گوزهران و پښتیه کانی ژیا نی.

۱۰ - ۲۳. کول: بار. دوش: شان. خهرقه: پالتویه کی زیر و پینه کراو پوه
دهرو پشه هم زه ره کان له بهریان کړدوه. تاح: حوزره کلاویک پوه دهورو پشه کان و دکو
نشاندهی دسه لگرتن له دنیا له بهریان کړدوه. که شکول: ددفریک پوه دهورو پشه کان
به زیره به ملبان دا هه لیانوا سپوه سوالیان تن دا کز کړد و ته وه. شاری خاموشان:
شاری بیتدنگه کان، مه بهست گزرا نی سهر دمه کانه. له م به یته دا وشه ی ناو که وانه که

ساخ نه کرایه وه.

۱ - ۲۶. نه سکه مل: کورسی. مه جری نه لن:

له لک همرگا که سیکي هه لیری وه عده ی هلاکه نه

که مل بۆ کهینه پهت بن، پین له کورسی و نه سکه مل چی بکا؟

ناخاله: ناخالگان. مه جلیسی شو: نه تخومه نی راویژ و پرس. نه میسه:

تیپ. خاص: تایه نی. نه صاف (صاف). خاوهن پشه و دوک تاداره کانی ناویار.

۱ - ۲۵. نه دپیر: ته گیسر. دانایی رنوشوین. هه سسه: باخ و سه راه.

داروله: به ریرسی پاریزگاری ناسایش. حاجی نه جان یا حاجی حال: گهره کتیکي

سلیمانی بو.

۱ - ۲۶. مه منوری نه تی شوپ: کاریه دهستی سه ژمینی. شاخللی

پاجی دوک ن: کاریه دهستی کوکرتیه، دی باجی دوک نه کانی ناوشار

۱ - ۲۷. مه صرف: ناوی. مه به ماله یه بو که نه سه رده می ده سه لانی

بابان دا کاریه دهستی کاروباری دارایی بو. حاسب: مو حاسب، ژمینیار.

حاحه جات. مولک و زو بو زار. مالوان. گویده. هه روه ها جزیه که له شاره زور

نه رژیته چه می تانجه ر.

۱ - ۲۸. خولار: خورمال. نیسا ناحیه یه کی قه زای هه نه به چه یه. ده لیش:

جزیه که له شاره زور له چه می زده هه لته گسری. نومو: کاروبار. دویم: هژیکی

پشه کار و ده سه رنگین بوین. بیژنگ و قه لهری که و کلاشیان دروست کرده.

په مینکی باوی کورده نی نه لن. ده دویم بن و کلاش بۆ خزی بکا. له سه رده مه دا

پیشه کاری به چاوی سوک سه پری کراوه.

۱ - ۲۹. مه شوهر رنجو: خهریکی پرس و راویژه. سه رکاتیپ: سه رۆکی

نوسه ره کانی. یان سه رکاتب: نوسه ری کاروباری نه نی. چیا سه و: گونديکه له

نا، چه می نا خجهر. شوان: ناوی نه شیره و. ناوچه په که له لریک که رکوک.

۱ - ۳۰. مشه. پارچه ناسیکه سه ری پان و ده سه که ی پر به ده سه

ته خته ی په رۆ و چه رمی بی کلاشی پین نه کورته وه. «مشه ی ناو هه مانه که ه

په نديکی باوی کورديه. کشتهک: ده رۆیه که بنی کلاشی پین قایم نه کرن. هه روه ها

نه زیج و ملوانکه ی پین نه هه زینه وه. ده رۆی: نامرازی درونه. گورۆ: گورسینکی

نه سه ره سه رینکی به خهری گرتی دراوه. که مه مند: گورسینکی فاته نه شه ردا بۆ گرتی

دوژمن گرتیه نه ته مل و که مه ری. بۆ گرتی ولاخیش به کار هتیره وه. سینان: رم.

مشه. کشتهک. ده رۆی: که رسته ی دروستکردنی کلاش بوین.

گورۆ: که مه مند. سینان: که رسته ی شه ر بوین.

۱ - ۳۱. که رمه چی: هه سه هس. پاسه وانی شه و. کویه کو: که رهک به

که رهک. ته شه: تیتو. جان: گیان. حیتی کۆل: کۆل، نه گوئین مه به ستی نه وه پین

ده ستینکی سه قهت بو، یان سه یینی کۆل: سه یین که کوتالی به کۆل کتیره وه بۆ

فروشن. جاران نعم پیشه هه بوه.

۱۰ - ۳۲. قه بچی: مقصت. زهرگ: ششینکی ناسینی نوکستره. نسوگه ز و زهرع: دو نامرازی پتوانه بون له باتی مەتر و یارده. دهرع: به نەندازە ی دریشی بالی زهلام بوه. پەندینکی باوی کوردی نەلن: «گەزی چی و جاوی چی؟». نەخ: دەرۆ. نەسپەر: سوپەر، قەلغان. جەوشەن: رینی. سەر بەرگینک بوه له زریزی ناسن دروست کراوه کاتی شەر بۆ پاراستنی نەش له تەر و شسری دوژمن له بەر کراوه. بەن: نەو داوای له خویری نەرم دروست نەکرتی له دەرۆ نەسورنره. نەردەوان: پە یژە.

قه بچی، دهرزی، نسوگه ز، زهرع، نەخ، وتو، پەت و، بەن: نەمانە کەرەستە ی کوتال فروشن و بەرگدرون بون.

شەر، تیر، زهرگ، رم، گە مەند، جەوشەن و، نەردەوان: نەمانە کەرەستە ی شەر بون.

۱۰ - ۳۳. غەلبە غەلب: هەراوھوریای قەرەبالخی، چوارباخ: گە پە کینکی سلیمانیه. دەللاک: نەوانە ی له جەمام دا زەلامیان شینلاوه. سەحەرگە: پەنش بە پانی، سپیدە دەم.

۱۰ - ۳۴. سەتل: دەرینکی قوولە ناوی تین نەکرتی. سەر ح: رین. سسی: دەرینکی پەله شتی له سەر دانە نری. تە پیل: جۆرە تە پلینکی پچوک بوه کراوه به قەلبوزی زنی نەسب دا له کاتی شەر دا بۆ هاندانی شەر کەرەکان لێ دراوه. قاپقاپ: بیلاییکە ژێرە کە ی نەختە یه له گەرماو له پین کراوه. لۆنگ: پە شتە مەل. گزلیک: چە فوون پچوک، قەلە مەسپ، تیز: لێلایەکی دار یا ناسن بوه سەرە کە ی تیزینکی حەری بزمەر پژی پتوه بوه. گازی ددان: گازی هەلکێشانی ددان.

سەتل، سینی، قاپقاپ، لۆنگ، گزلیک، گاز: نەمانە کەرەستە ی کارکەرانی ناو گەرماو بوه.

سەر ح، تە پیل، نەسپ، جەوشەن، شیر و تیز: نەمانە کەرەستە ی شەر بون.

۱۰ - ۳۵. موسەللەح: چە کدار. یەل: شیر، نازا، پالەوان. نە جاپر: دارناش. کە مینگاھ: جینگای یۆسە نانەوه. گوزەر: تیپەرین، یاخود نەو ەریزە دوکانە ی حۆرە پیشە یەکی تین دا کۆ بۆتەوه، بازار چەند گوزەری تین دا بوه، وە کور: گوزەری ناسکەرەکان، گوزەری کەوشندروەکان. شیر ی بەندی: شیر ی گراو.

۱۰ - ۳۶. ناحج: جۆرێکە له نێزە ی نوکستر. کە مان: کەوای شیر هاروشتی. دەرە: نێزە یەکی پچوکە سەرە کە ی دواق بوه له شەر دا گرتوانە تە دوژمن. زەرە: نێزە یەکە سەرە کە ی وە کو داس چە ماو تەوه. نە سگە نە: نامرازیکە بۆ کو بکردنی دار. تیشە: تە شوون. مشار: نامرازی پتەوه ی دار و نەختە. لیسک: تە فینکی کەوا یه ناو کەوچک و کاسە ی پین هەلکێ کۆلرتی. مە سگە نە: نامرازی له قالی داسی نەختە به نایبە تی دوا ی کە تیرە لێدان. کە وان: دارینکی کە وانە دارە چەرمینکی دریشی به . . . دەرە دەرە داری پین کون نەکرتی.

ناخ، تیر، کهمان، زهرگ، دهنه و دهره: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی شهر بون.
 نه‌سگنه، تیشه، مشار، لیسک، مهنگنه و کهوان: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی
 دارتاشی بون.
 ۱ - ۳۷. پاس: پارتی‌کاری، به زوری بوسه‌گ به‌کار نه‌هینری. ده‌که:
 سه‌کو.

سالم به شیعرنکی درین ده‌جوی «میرزا سلیمانی زیدرو» ی کرده. له
 سه‌ره‌تا‌که‌ی دا نه‌لی:

میرزا و‌ره لیم لاده ده‌ستی من و دامانت
 نه‌مین مبه لیم نه‌ک بیم یک ده‌فه به مه‌یدانت
 تو قاز و نه‌من شاهین، مه‌قرینه به ده‌رم دا،
 نه‌ک حمله به‌رم، گیر که‌م چنگی له جیفه‌لدانت!
 به ده‌جوه‌که‌دا و ا‌ده‌ره‌که‌وی میرزا سلیمان شاعر بوه.

۱ - ۳۸. هه‌مانه: له بنستی معری حوشه کراو درست کراوه. له پاتی
 جانتای نیستا که‌لوپه‌لی تن حراوه. زوبین، بنزه، دره‌ش، دره‌وش، سوژنکی
 نوک‌نیری دوسک دار بوه بؤ‌کونکردنی چهرم. بنشنان و‌توبانه: «مست له دره‌وشه
 نه‌گه‌پیشه». هه‌مان: به‌ردنکی روق و لوسه تیغی پت تیژ نه‌کری.

۱ - ۳۹. مونیس: هاو‌دهم. نه‌دب ناموز: ماموستا، نه‌دیب، یز، یزن.
 نه‌دیم: هاو‌دهم. تیمار و کچان: دو گوندن له ناو‌چه‌ی قه‌ره‌داخ.

۱ - ۴۰. باش خه‌یاط: سه‌رؤکی به‌رگدروه‌کان. نه‌له: کورت‌کراوه‌ی غه‌لی.
 کویان: جلی نیستر و گوت‌دیریز. ده‌زیب‌اشی: سه‌رؤکی به‌رگدروه‌کان. قاطر: نیستر.
 قاطرچی: کاروانچی. خهران: که‌ران.

۱ - ۴۱. نیلی غه‌واره: به‌و هوزانه و‌تراوه که جاف نه‌بون و، خویان
 هاریش‌توزه پهنای جاف. کافروشی، چنگنی، چوچانی: ۳ تهرن تا نیستاش له
 نریک سلیمانی ماون. ته‌لان: گوندیکه له ناو‌چه‌ی سورداش.

۱ - ۴۲. عه‌زم: پریار. فهرضه‌ن: گریان. کاک نه‌حمه‌د: حاجی کاک
 نه‌حمه‌دی شیخ کوپی شیخ مارفی نودی یه. زانایه‌کی گه‌وره‌ی زانسته دینه‌کان بوه.
 له سه‌رده‌می حوی دالای حه‌لک رۆر گه‌وره و پایه‌به‌رز و پیروز بوه. تا نیسه‌ش
 سوید به گنره‌که‌ی نه‌حون و، «گولله‌به‌ند» ده‌کی به ناو پاکه. سالم مه‌به‌سنی
 نه‌ودیه، رینگه‌وبانه‌کان نه‌ونده نازارام و نانه‌مین، نه‌گهر کاک نه‌حمه‌دی شیخ به‌و
 هه‌مو ریز و پیروزی‌هوه به‌و ناو‌چه‌به‌دا تن بیم‌ری تا نه‌گاته گه‌ره‌کی کانیسکانی ناو
 شاری سلیمانی ۳ حار روتی نه‌که‌نه‌ه. کانی ناسکار: نه‌وا ده‌شنایه‌کی نه‌خت و
 سه‌رچاوه‌یه‌کی ناو بوه. نیست گه‌ره‌کنیکی سلیمانی.

۱ - ۴۳. نه‌حیانی ولایت: خانه‌دانه‌کانی ولات. نافه‌ت: وه‌با،
 نه‌خوشی کوشنده. نانه‌جیب: ناره‌مین. جامه‌ی شه‌هری: کراسی شاری.

صحرانشین: دانشتوانی لادی.

۱۰ - ۴۴. نهبتی طوغرا: له سور گانهزی ره مسمی عوسمانی نوسرا ماووت: ناحیه یکه له قمزای شاریاوتی. قهشان: گوندیکه له ماووت.

۱۰ - ۴۵. لوطف: لوتف، دهریپی خزشه ویستی. نیک و به: چاک و خراب نیری: سابرین، ته گه. ضابط (به هه له «طابط» نوسرا بو): نه قهسره، رینکخهر. نههر: چهم. موآن: گونده و، حیزه یکه له شاره ور.

۱۰ - ۴۶. تمسخیری مه مالیک: داگیرکردنی ولاتان.

۱۰ - ۴۷. وهرنه: وه نه گه نا.

۱۰ - ۴۸. حه مله: هیرش. موده عی: دورمین. له غزش: خزان، خلیسکان.

ریکاب: ناوزه تکی، عه نان: جلوه.

۱۰ - ۴۹. بیشه: دارستانی چر، شیرینی ژبانی شیر، ظاهر: ناشکرا.

خاطر: بیر، ده ستیره: چابوکی.

۱۰ - ۵۰. جه فاجو: نه وی به دوی جه فادانه گه ری. قه ده م: ههنگ و په له:

په له پنهکی نهنگ. بوسی: ماچی کرد.

۱۰ - ۵۱. نیشترع: داهینان. مهش جو: نه وی به دوی مهش کردن دا

نه گه ری. شوغال: چه قه ل. په که تاز: سواری بین هاوتا. دونهال: دوا، له دونهالی: به دوایده، شیری ژبان: شیری تیره ی رقه ستاو.

۱۰ - ۵۲. بیم: ترس. جانفهرسا: گیانکیش، که وبار: به چکه ی که و.

جهت: لا.

۱۰ - ۵۳. شوعله: بریسکه. ماهیچه (راسته که ی: ماهیچه): نشانه یه بز

خواری ده می تیغ که وه کو مانگی په کشته وه چه میوه ته وه، تیغی بیره هه: تیغی پرت. قولنگ: مه لیکه ره وهنده له تیره ی قاز، له قاز گه وره تر و بالای به وره تر، له که ناری ناو دا نه می، مل و قاچی دوتیه، به چرا به شه واره نه که وئ و، راوی نه که ن، شه واره په کینه که له شتیه کزنه گانی راوی کوره، به شه و، به تاییه لی شه وانی باران، چرایان هه لگیراندوه له که ناری چم و ناو شه حه ل و ره بنگی چردا، نه و مه لانه ی ته ری باران که نه فستی کرده و، نه پانه وئ نارام بگرن، که پوناکی چراکه له چاوی دان، نه که ونه باله فره و خویان ناشکرا نه که ن. به لام نانوان خویان ده ربار بگرن، چونکه پوناکی چراکه به شه واره یان نه جاو، نه گرتن.

۱۰ - ۵۴. تزی قایش: فوتیول. ناقار: ناست. شلیک: ده ستره، ته فاندنی

به کزنه لی هه مو نه و گوللا نه ی له توپ و تفهنگ دایه. سینه که مان: که مانچه، نامرزی موسفایه.

۱۰ - ۵۵. غیماری مه عه ره که: گه رمه ی پینکداوان، له مه تنه که دا، قمار ی

مه رکه «بوسراوه، رهنگه سالم له وشه ی «قمار» مه بهستی «قمار» بین و، به هه له وه کو هه ندن وشه ی عه ره ی نوسیه نه م وشه عه ره بهشی نوسی بین. فارسی

په مکی زور فاف به غه پین (تلفظ) نه کم. جه لای جه وهه: بریانه وهی جه وهه وی
تیغ. خوینی موده وهی: خوینی دوومن. قان: خوین.
۱ - ۵۶. شوری مه حقی: کزیه وهی لهیسی. نهی: قامش. شمشان. راز:
نهیسی.

۱ - ۵۷. نیم: ناو. قامش: گاد کیشی. دهرینه وی گیان. جه رب: شهر.
چه پور: لهه ور. لهوهی نامه له بنوان شریه گان دا نه گوته وهه. نه حمل: مهرگ.
۱ - ۵۸. تا: توین. پیره وهن: کراس. مه مات: مریدن. نیظام: نهو
سهریارانه بون که له سهر شیره وی نوک بزرگواروباری جه مکی رینک خرا بون. نه حهه
پاشا له سلیمانی چوار تاپوری لهه هنره دروست کرده. باله بان: حوزو نامرازینکی
موسقا پوه له کاتی نامه ده گردنی له شکر و شهر دالین دراوه.

۱ - ۵۹. ته حقیقه: بنگ مانه. قهومی نوح: له بهر گومرای خوا غه وهی
لن کرتن و له تولان دا خنکان و له دو چین. جه ننت: به هشت. شیهه: گومان.

۱ - ۶۰. به چه گورگ ناسا: وه کویه چه کی گورگ. کوز: خوینی پراگرتی
کارو به رخ. پشیمان و نویانه. «کوزی کارگه له بیسه. نیجا قه پوچک دایگوه». گورگ
دیندیه که که نه که وسته ناو مه چکه لهوهی نه پجوات. جهندی بتوانن ملی مه
نه شکینتی. نه گهر بکه وسته ناو کوزی به رخ و کار هه مویان نه کوزتی.

۱ - ۶۱. فخر: تموقی سهر. فخر: شانازی. مرنالا: پله یه کی سهریازی
نوردوی عوسمانی پوه. مسرلسوا. به هرام. ناوی به کن له پورچه کاسی ناسانه.
نه سه: ناوی به کن له پورچه کاسی ناسانه. قه عتر: ناخ. یل. چاهی غم: چالی
غم. پیری غم.

۱ - ۶۲. باز: دیسان. بازی تموار: بازی من که ناسراوه به چاپوکی و
نارایی. نوکمران: لهه سهرده مه دا نوکمر به موجه حقیر و چه گذاره ره مسسه کانی
میره کانی دهرگی پایان و تراوه. نیسا به مایای خزه کار به کار نه هنرتی. دوردان:
که مارودان.

۱ - ۶۳. گورچکی گ. مه بهستی نهویه پنج و پهنا. یا قه وینلی زوری
تسایه. سوس: جهند مه عسایه کی ههیه: مارمیلکه. به رازی ناوی. مژدانه. لیره دا
رونکه مه بهستی مژدانه پین حومه. هه مر. خودرو: هیچ نه بهست و تعلیمکی دا
به تراوه.

۱ - ۶۴. ریکاب نه ندهر ریکاب: ناوژدنکی به ته بهشت یا له دوا
ناوژدنکی. عه نان نه ندهر عه نان: حله و به ته بهشت یا له دواي حله و. له کاتی
هنرش دا که سواره شهر که ره کار ناوژدنکی به ته بهشت ناوژدنکی وهه و. حله و له
پیزی حله وی به کتری دا بو پشموه نه رۆن.

۱ - ۶۵. بهیر: بهور. بهوری به بیان. دیندیه که له تیره وی پلنگ.
عه ضه ندهر (به هه له «عظنفره نوسرا بوا): شیر. کویچه: کۆلان. سوقاق: کۆلان

مه‌جمله: گهره‌ک، با شون، جان‌ستان، گاسین.

۱ - ۶۶. صحرای مه‌حشر: نو دشتاییم له پژوی «قیامت» دا همو
جملکی تن دا «حشر» و «نشر» نه‌کړئ. پیر معسور: کوزتکراوه‌ی «پیرمه‌نصوره».
گهره‌کینکی سلیمانیه به ناوی نم چاکه‌وه ناو نراوه.

۱ - ۶۷. په‌یک: نامه‌پیر نه‌قدیر: چاره‌توس. سه‌قا: ناو‌کش. راویه
(من روی روی): مه‌شکه یا کونده‌ی پر له ناوی حواره‌دوه که نه‌دری به کول دا.
دوش: شان. کول: ناوی نعلاس: کپایه‌یه بز تیشی سعی سه‌رپین. تیر: تیر. ربه:
رشته. حلق: گه‌رو.

۱ - ۶۸. سه‌پره: حکه له. شه‌رنک: زهره. شتی ژورنال: گوزالک.
پنخود: له خوجو. خموشی: کبی و پنده‌نگی.

۱ - ۶۹. حاروب: گه‌سک. پینکراو: نه‌گینسراو. په‌هله‌وان: پال‌هوان.
پال‌هوان (پال‌وانه): مملی نه‌بایل، مملیکی پچوکی روش و سببه هم‌مشته له فپین
دابه قاچه‌کانی کوره که بکه‌وینه سه‌ر نه‌وز ناتوانی هم‌سینه‌وه.

۱ - ۷۰. سه‌ر سه‌ر: بز. کینل تولان: وهره کوره. نه‌مسه و شدی
تبخورینی کاتی شهرن به تورگی.

۱ - ۷۱. شه‌رنک: دل پر له قین. سه‌ر پوره‌نه: سه‌ر پوت. ناتمش
نه‌فشان: نا‌کړپښ. جه‌منه‌وه: په‌لامارده‌وه. جه‌نگجو: نازا، دلیر. هرسوا له همو
لایه‌کوه.

۱ - ۷۲. غه‌وا: گومرا، مه‌بمسی گولله‌ی ونله. له همدی روسوی
بلاو‌کراوه‌دا له پایی غه‌وا، ده‌عوا و ته‌قه نوسراوه.

۱ - ۷۳. مخانی: ناو‌پویی مانگ. حیلوه‌کمر: دهر‌کمونو
۱ - ۷۴. لاغیر: لمر. جه‌سره‌نا: به‌داجه‌وه، مخان. نه‌خشر: نه‌سپیره
موضه‌وه: سه‌ر‌کمونو.

۱ - ۷۵. نه‌گروخی له پایی «مال» «پال» پخوینریشه‌وه که په‌مانای
به‌رزایی و کرده.

۱ - ۷۶. بلوک: په‌که‌یه‌کی سه‌ریازی نژدوی تهرک بوه و‌کو «سریه».
سونگی: نیشزه، دهوران، سوران، حوله‌وه. سونگی دهوران: نه‌من نا‌کست‌کنکی
جه‌نگی په‌لاماردان یوین. قیرقه: تپیی له‌شکر.

۱ - ۷۷. چهرخی جه‌منه‌مې: ناسانی جه‌تم. جین: کات، دم. فوغان.
کریان.

۱ - ۷۸. غه‌پری: حکه له لب نه‌شنگان: لښو‌نښوگان. کوشه‌گان:
کوژراوه‌گان. نه‌هیدی که‌ریه‌لا: مه‌بمسی نیمام حسینی کوروی نیمام عدلی و
پاره‌کانیشی که له دشتی که‌ریه‌لا‌دا کوژراون و، به‌تنبویه‌تی گی‌ناب دهرچو.

۱ - ۷۹. نه‌فسر: هاوار. لامه‌کان: جیهانی نولو‌هیته. سه‌دا:

دو گدانهوه، نه لکه مان: داوای «نعمان».

۱ - ۸۱. پای موخالف: پای پنجه واته. قه به کی عهرسی نه لکن: «نه پ
الریا: بما لا تشبهی الحسن» واته: پای به ناره زوی که شتی باوه زنی. دوده مان: حیران،
بنه ماله، هوز، نه زاده.

۱ - ۸۲. روزهی قه تل: نهو روزهی نیمام حسن و یاره کانی تن دا کوژ راه.
«واحسن»: هوارن که شمع کار له عاشوراده بلتن. نه دای قه صبه: جنبه جن
کردنی مه له که. مبه سی گنراسی شسی کوژ راه گانه. یلگون، شس، ره کی
نیلی که له پرسه دا نه یو شری.

۱ - ۸۳. یادگری حاکمان: مبه سی کوپ و نهوهی مسره کانی بابا.
جانشنی سلسله: جیشی زنجیره ی به ماله ی بابان ناموراد به نام صالح
نه که شتی. نه ورس: تازه دین که بشو. مه قصه ده دیو. به هوا نه که شتی.

۱ - ۸۴. که یخوسره: جنبه مین پادشای زنجیره ی که پانی و کوپ
ساده ش. هینشا له سکی: دایکی دا سو که نه فراساب باو کی کوشت. که یخوسره
که له دایک سو. به فرمائی به فراساب، و نهوهی ناگانی له هوارانی باوه باهرانی
به مین دور خرایوه یو کنه، دوره کان و نیجا یو قه لایه کی فایم. گسوی کوپ کوچه
دوریم ده وه، نهو و دایکی هینا وه یو نیران که یخوسره و له فرسور له سر
جیشی یو به نا کوکسان. پالو وانه کانی نیران وای پشکهان که هر ک متکسان
قه لای به همن بگری، نهو به شاستن پادشایی داسی. که یخوسره و «فری
که پاسی له گن یو قه لایه کی گرت. یو ورکر نهوهی نوله ی خوشی باو کی چوه سر
نه فراساب و، کوشتی. نه مه به کینکه له نه لسا به کانی شالامه.

«خوشی سباده ش» یوله سر نه چونه وهی خوشی یو قه لایه مده وه و،
دور و کیشانی دور مایه تی و، دایکی خوشی زور، له زمانی کوپ دی دا یوه به به.

دور مایه سی شسی: دور مایه سی دوهم، موده دایکی نور انسان دور مایه
نور انسان. به گونیه نه مده کانی شانامه دور مایه سی که خوشی دور و دایک
نیوان نیران و توران دا یوه.

۱ - ۸۵. قادری قدرت لوما: مبه سی به رانه قدرت. حوالایی
قادری نیمه: مبه سی قادری که کوپ سلیمان پاشا به که نهو شمرده به دهل
گیراوه. موه لیل: مبه سی به زنجیر کراوی.

۱ - ۸۶. ودره، وده ویا، نه گسا. مه قهر: تیشکاو. خه مکن.

۱ - ۸۷. نه هلی له مشکی: مبه سی جهنگ وهرایی له مشکی که نهو
به که. پای پیکان: پای نا ورنکی سوپوک دشت. دشت سوپوک: نه نهوهی
ولاخ ناو بدیق یی له نا ورنکی دا ورس و گیر نه کرن و، حلقه ی یوشل نه کرن.

۱ - ۸۸. کفرینک: کوز. جنگای مزل دانی کار و زله و بهر چونه.
۱ - ۸۹. سیر: نیر. غنی: دوه له مده. قاتیل: پکوژ. نهو: مبه سی

سه که «له لاک نیره یوه. نه میان: مه بهستی عه سکره» له تالانکردنی مال نه منی»
یوه. نعم: مه بهستی له «دل» ی خویه منی «له غه منی تبعی قاتلان دا هاتوته خوش».

۹۰ - ۱. مدیل: ناره زو. نیلدام: دوس پشکه ری. بیدعت: شتی تاره
داهنراو. گردی کولان: گردیکه لای روزه هلای سلیمانی. نیت به گردی مامه تاره
به ناوبه که پیره میردیش له وئی نلیراوه.

۹۱ - ۱. گهر محه للی گره یو. نه گهرچی شوننی گریان یو. پوره مانان:
نعم لای به کن له ژنه لاسراوه کاسی هوزی دیم یوین که نه حمده ناغای به شتووی
دویمگان پرگار کرده.

۹۲ - ۱. غه زیزی میضر و حاله منی که نعانان: نیشاره ته به جیروکی
یوسلی کپری به عقوب که له فوران دا یاسی گراوه. که نعانسان: به و سه که ی
به عقوبی باوکی یوسل یو. میضر ولانیککی: دوله مند یوه. به لام حوت سال له
سهر یک - رال به یاری و که نعانیه کان توشی قاتوپی هانن، غه زیزی میضر، که
یوسف یو. فربیان کهوت له یوسیتی پرگاری کردن. سالم لیره دا غه زیز به کی باپان
نمشینه پنین به غه زیزی میضر خه رابه: ویرانه.

۹۳ - ۱. داموسک: موی کلکی ولاخ. گرنی ی داموسک زو نه کرینه یوه.

۹۴ - ۱. دیده: چاو. نابنا: کوثر. به عقوب: باوکی یوسف. غه زیز:
یوسف به عقوب که بیستی یوسفی کپری نه ماوه کوثرایی داهات. به لام که
کیرسه که یان بوزرد و بونی یوسفی به سهر دا هات. بیایی گه رابه یوه چاو کانی.
صاحب مکان: خاوندی جنگ. لامکان: جنگا نادیار. جیهانی نوله هیهت.

۹۵ - ۱. چا: بیر. چال: شه عشه عه: پرشنگ. درو شانه یوه. مونه وودر:
روناک.

۹۶ - ۱. جنگل: جنگ و نسوکی بار. شهاباز: شهاباز. باز: هی
به که مان. مه لیککی راو که ری گزشتخوره و. هی دوه مان. دیسان. یاریان:
ناوچه به که که ونوته روزناوای سلیمانی له سهر دیکه ی که کرک. فش هه لات: کر
کهوت. که هپ: کونخا. به بعضی طه مع: هیلکه ی تماع. ماکیان: مریشک.

ساله نه به به و له به یی ۶۲ دا یاسی کابرایک نه کا به ناوی که هیا که
هاوگری له که ل داگیر که کر کرده. له و به سده به ش دا که به به یوه ی که رابه یی
عه دولا پاشاوه داسوه له به به گانی ۲۴ و ۳۵ و ۳۶ دا دیسان یاسی نه کا. ریج
له که شه که ی دا یو سلیمانی ده رباره ی که هیا نه لنی: «نه حمده که هیا که دوا ی مردی
عه لی پاشای والی ی به غداد هه لات یو. هات یوه سلیمانی و به هوزی زریگی
خویه یوه. نه و ماوه روزه له سلیمانی ماوه ته یوه. نیتسه و که یه کن له ناغا یان به کن
له حاله دانه کانی کورده و. چه ندان گوندی دوله مه بدیشی له لایمن میری نیتسای
سلیمانی و پیشووه دراوته ی، له بهر نه و نیتسه نه که چاکترین پایه و پله یی
به دنی، ناره زوی به غداد ناکات. وا دیاره نعم حاله ی نیتسای زور به دل سیه. ره که

سانم مه بهستی نم که ههایه بن، که سه ره برای نو هه مو چاکه یه ی له گه لی کراوه،
که چی سپله یی و «به دغه کی» کرده بهرامهر میره گانی بابان.

۱۰ - ۹۷. مه دارا: هه لسه براندن، گنجهان، خولگه، عوشه رت (عشره):

نه گونجین «عوشه رت» خوش راواردن بن، یان «عشره رت» بن به مه عنای
عشره رت، هوز، طمع، تبعه تی مروت، که یه: فروقینلی، واته بز هه لسه براندنی
ناسی راواردن حوی، بر یو هه لسه براندنی نانی عه شیره نه گه ی، له هیچ
خولگه یهک داننه مایه وه و نه گنجه ی، نشانه به بز هه لیه رستی.

۱۰ - ۹۸. نهک، حوی، به دغهک: سپله و بن وه، به حستی سوتن:

به دیه خت و چاره رهش بن، «حق» حقی لن وهر گون: «حق» مه بهستی خویه، حوا
هه لی لن به سینی و توله ی لن بکاته وه، «به دغهک گسری نهک بن» یا «به د
نهک گسری نهک بن»: نه ماله دوعای شهر.

۱۱. نوار، «تاریخ العراق»: ۱۲۰

۱۲. د، که مال فوناد، نم قه سیده یه ی دوزیده وه، یز یه گه مین خار دوا ی
ساغکر نه وه و لیکه زانه وه ی وشه گرانه گانی، له گوفاری «چریکه ی کوردستان -
لندن» دا پلاوی کردونه وه. سه رناوی قه سیده که له ده ستونگیان دا نوسراوه: «در
ذکر آمدن پندگان عبدالله پاشای بابان از دیار همیون بسوی عراق و روم و نظم
سرخدات بین روم و ایران از گفتمی سالم» واته: له پاسی هاته وه ی بهنده گان
عه بدوللا پاشای بابان له دهریاری هومایون به ره و عراق و روم و پیکه خسته وه ی
سنزه گانی روم و نیران له و ته ی سالم، له ی که یان دا نوسراوه: «ته نه ی مرخص
شدن عبدالله پاشای بابان از قسطنطنین و آمدنش بعراق بغداد» واته: پیروزیایی
ریکه بن درانی عه بدوللا پاشای بابان و گه رانه وه ی بز عراقی به لحداد.
وشه گرانه گانی شیره که:

۱۲ - ۱. تیروهش: وهک تر، دیمه گوزه شت: تن نه بهرم، عه هدی نیسان:
دهمی به هار و خوشی، بن دل: دلته لگ، مات، نه دفان: هاوار و شین و گریان.
ره که: «به نه دفان هاته وه» راست بن نهک «یا دفان هاته وه».

۱۲ - ۲. سه خکسری کرد: سه خلی نواند، نه فراساب: پاشای ده به می
پیشدادیان (به پی ی شاهنامه ی قهردهوسی)، باد: یا، ههوا، پوره: کور، دهستان:
نازناوی زال، باوکی ره شتم، پوری دهستان: کیری زال (ره شتم).

۱۲ - ۳. خندان: دم به پیکه نین، صما: ههوا ی خوش.

۱۲ - ۴. بهرموده: ژاکاو، سس، نهوقاتی حوت: دوا مانگی زستان
(۲/۲۱ - ۳/۲۰)، ماه: مانگ، نابان: مانگی هه شتم به پی ی سالنامه ی
نیرانی (۱۱/۲۲ - ۱۰/۲۱)، خهران: پایز.

- ۱۲ - ۵. جنبش: جوته. قامهت: بالا. سه روی سه هی: سه روی راست و
چپ. خیابان: راسته. پیکه: ناو باخ و گولزار. چه من: چپمن.
- ۱۲ - ۶. سار: بهرگی سه وزی خونچه. دل داده: عاشق. شکوفه: خونچه.
شاخسار: لق و پوی زور و چر. طه رفی باغ: گمناری باخ. ره قفاص: سه ماکه. به
هله پیکه و سه ماره. سه رمه ست: سه رخوش. غه زه لحوان: غه زل خون. گولانی
چپمن.
- ۱۲ - ۷. فضل وار: وهک مال. به کشه به: به کشه وه. شاحه: چلی دره خت.
نژده: به زدان. حوا.
- ۱۲ - ۸. موشاق وار: به پهروشه وه. دایه: دایمن. نه بر: هور. نه شکپزان:
فرمنسک رت.
- ۱۲ - ۹. سونه و بوزچین: دو حوزو مراوین. سازوش: وهک ساز. هه رسو:
له هه رلاوه.
- ۱۲ - ۱۰. نوردی به ههشت: مانگی دوم به پنی ی سالنامه ی نیرانی
(۲۱/۴ - ۲۰/۵)، گه رمه ی بهار.
- ۱۲ - ۱۱. مه حمل: قه یقه (قه دیقه: جزوه کوتالیکه). له هه ر جا: له هه ر
لاوه. سه حنی چه من: شونی چه من. ده ماغ: لوت. عه هدی گول نه فسه رده گی:
دهمی سیس بونی گول.
- ۱۲ - ۱۳. سروش: فرشته ی هه وال هینه ر (حور انبل). چراغ: چرا.
- ۱۲ - ۱۴. هه پید: دیار. ناشکرا. صوبح وار: وهک دهمی به یان.
- ۱۲ - ۱۵. هه زه ود: په پر سینانه. په رواز: فرین. مولکی سه با: ده لانی
سه به (سه با). سوله یان: مه به ست له سوله یان پینه مبه ره وهک له قورنن دا باسی
هاتوه.
- ۱۲ - ۱۶. بهرق وهش: وهک بهروسکه. قوسطه نظین: نهسته مول. هه ود:
مه بهستی «صه دری نه عظم». سه رهک وه زرای عوسمانیه. سولطان: سولتانی
عوسمانی.
- ۱۲ - ۱۷. ناصف: وه زیری دهسته راستی پینه مبه ره سوله یان (به
راوی زکهری زیرهک و زانا نه وتری). موره خخص بو: به ره لای بو. پیکه پین دراو.
- ۱۲ - ۱۸. ناقلدنگز: ده ریای سپی ناوه راست. چه یحون: روباریکه نه گه وینه
ناسیای روسیه وه. به شینکی سنوری رومیا و نه افغانستان پینگ نه هینن. پیتی
نه وتری نامو ده ریای.
- ۱۲ - ۱۹. فسته خینز: به ناشوب. به گویند. هه فستخوان: به کپیکه له
داستانه کانی شاهنامه که برتیه له به سه رهاله کانی روستم له پیکه ی مارنده ران
کاتی چونی بوزگار کردنی که یکاوس له بهندی. روستم له پیکه توشی هه ووت
شه یوه که به سه ره یکه وه به هه فستخوانی روستم ناسراوه. رویی تن: لهش

ناسین، به یکتیک نو تریت که شیر و شیر کاری تی نه کات. نازناوی روسته مه.
۱۲ - ۲۰. بن ره مق. بن نان. خست (خسه): نومی. مونیب: بن
بار، په شیمان. خه لاتیق: خه لکی.

«منیب» ناوی به کنی له کاریه دهستانی نوسای غوسایی بوه.
۱۲ - ۲۱. شهید: شیرین. تلخ: تال. لوطف و قههر: نومی و توندی،
میهره پای و توره بون. نه حل ناسا: وهک ههنگ. نوش و یشان: نوشین و پنه دان.
۱۲ - ۲۲. خژر به ما: وینه جوان. هلالی شامی عدا: مانگی به کشته وی
نیواری جمن. ماهی نو: مانگی نو.
۱۲ - ۲۳. قیصاص: سزادان. قهض و بهسط: گرتی و بهردان. گورد: دلیر،
پالمان.

۱۲ - ۲۴. توره دورد: بهردان. نادرهش: وهک نادر. دورد: دز.
۱۲ - ۲۵. بین به هم: بین به یک دا، نیکه لاو بی. گریه: گریان. حنده:
پینکین.

۱۲ - ۲۶. شوب نسانی خه فعت: نوانی شو به خه فعتوه رزو
به کهنه. زهره ناسا: وهک زهره، وهکو گورد و ته پونز. خورشیدی رخشان: رزو
روناک.

۱۲ - ۲۷. دیهقان: جوتیاری خاوه ن زوی.
۱۲ - ۲۸. که فشوز: کهوشدرو. مهرکه زشوناس: شاره زای کاروباری
دولت. نه هلی دیوان: شایه نی دانشت له باره کای دوله تی دا. لیره شوهی نو
شرنه.

۱۲ - ۲۹. ره عیبت: دانیشتوانی میرنشی بابان به گشتی.
۱۲ - ۳۰. شعت وشتین: جاران هر به مه ساله به کی دهسه لانداز و خاوه ن
مولک چند که سیکان هه به نادی شعت وشتنه وه بزرگرتن و لیدانی نوانی
سرکشین کردن. شورانشین: نوانی له نه نجومی پری و راوتزدا دانیشون.
صه در: سروک.

۱۲ - ۳۱. که یم ناغای نه تی، کاکه مین، مودیری پت له مل، که ههای
ماضی و، که سانی تر که له شعره که دا ناویان هاتوه، نوانی که له گه ل هیری
داگیر که ران هاوکار بین.

۱۲ - ۳۲. سان: پشان دان و نوانی سربا (اسمراض).
۱۲ - ۳۳. لیوا: نالا. طهوق و فرمان: تهوق و نه لقهی فرمانه وایی که
له لایه ن دوله نه وه. به فرمانی سولتان به خشراوه و، کراوه ته مل.
۱۲ - ۳۴. خوس: ورج.

۱۲ - ۳۵. زاغ: قهله رش. سرکاری که هیا: وهکیلی که هیا. شکار: راو.
بازی تهرلان: جزوه بازیکه له راودا رور چابوک و نازایه.

۱۲ - ۳۶. عزیز به گ: عزیز به گ: بابان. دهر: زوی، قه‌لخان. خود: کلامی ناسنج که له کتی جدرگ داله سر کراوه. خفتان: خوره بهر گنجکی - سستی بوه له ژتیر نعلیایی جهنگه وه له بهر کراوه.

۱۲ - ۳۷. کاران: لیدان و به یک دا هاتن، شعر و حدنگ. سرخه: سنور. مولکی سه: ولایتی نوردلان که پایته خته کتی سته بوه.

۱۲ - ۳۸. کهر و همر: لیدان و هه‌لتن، په‌لامار و گشانه وه. چیش کهر: چی بگه. نم وشه به هورامیه یو گالته پین کردن به کار هینراوه. نشانه به یز نه‌وی سرباز هکانی فوجینکی هیزه کتی والی ی نوردلان هورامی بون.

۱۲ - ۳۹: طایری دولت: مه‌لی به‌حت و ثقیال. له تهلسانی کون دا نه‌لین «هوب» به سر هر که سینک دا فری پین. بوه به لهرمانی دوی ولات، بیان «باز» به سر هر که سینک وه نیست بیسه وه. بوه به شا. یازان: پایه داران، دهسه لاتداران. تازان: به تاو، به پرتاو.

۱۲ - ۴۰. کهنه: تای ترازو. کهرم: به خشنده‌یی. خهرجی شه هره زور: دهسه کوتی دولت له خهرج و باجی شاره زور.

۱۲ - ۴۱. قانان: خان، نازناوی پاشا کانی «مغول» بوه.

۱۲ - ۴۲. یه قینت پین: دنیا به، گومانت نه‌پین.

۱۲ - ۴۳. نه‌هلی دانش: زاناکان. حاته می به خشش: حاته می به خشین.

۱۳. دیوانی نالی: ۱۷۴ - ۱۹۷.

نم دو قه‌صیده به ناوبانگن و زورچار بلای کراونه ته وه.

- له زوری دیوانه ده‌سوسه کانی هردو شاعیردا نوسراون.

- بویه که مین جار پیره میترد له گزقاری «ژین» ی نه‌سته مولدا بلای

کردونه ته وه، و هریگنیراون یو تودگی.

- له چاپی به که می دیوانه کانیان دا هه‌یه.

- گزقاری «که لاویژ» یش بلای کردونه ته وه.

- له سهره‌تای شه‌سته کان دا، غه‌فور ره‌شید دارا، هردو قه‌صیده ی له

ژماره‌کانی سالی دوه می گزقاری «مژژی نوی» دا بلای کرده وه، و وشه گرانه کانی لینگ دایه وه.

- عه‌لانه‌دین سه‌جادی له «مینژوی نه‌ده‌یی کوردی» دا نوی بوی: نالی نم

شیرانه ی سالی ۱۸۳۴ داناه، کاتق هیشتا نه‌ماره‌تی بابان ما بو. چهند که من

له نویرانی کورد نه‌مه‌یان به راست نه‌زانی بو، سه‌جادی یو سه‌لمانندی بۆچونه‌کی

خوی هردو قه‌صیده ی دوی ساخ کرده وه و لیکدا نه‌وی وشه گرانه کانی، به

لیک‌لینه‌یه‌کی تروه، له نامیلکه‌یه‌ک دا بلای کرده وه. بۆچونه‌کونه‌کانی خوی

دوباره کرده وه. سوره له سر نه‌وی نم شیرانه هی دوی روخانی نه‌ماره‌تی بابان

۱۳. بهلکه کانی لاوارن پایي سملاندی بیجونه کانی ناین. فانیجی مهلا که رسم له پیسه کی «دیوانی نالی» دانم هله میژوی و نه ده سیاهی راست کرده و تیره و به شیره کی زانستی سملاندویه می که شیره کان دواي تینکجوسی داوودزگای بابان نوسراون.

وشه گرانه کانی شیره که:

۱۲ - ۱. مرورا تپه پین، خوش مرورا: حیرا.
۱۲ - ۲. خفای: نهبتی. به شارهت: مرده. گزوه: سوچ.
۱۲ - ۳. هم میزاج: هاوسروشت.
۱۲ - ۴. گاهن: حارنک. رهوج: فستکی. دم - په کهم - : دهمه می ناسنگره، موشه دهمه.

۱۲ - ۵. عطر شمسم: ان خوش. شمال: پای شممال. حه نوب: پای کهرمی باشور. دهور: ره شبا.

۱۲ - ۶. رهواق: هدیوان. خانه: خانو.
۱۲ - ۷. هم عمار: هاو حله و هم ریالت: هاو پکینف. ده ناوژنگی.
۱۲ - ۸. دوان: نهوی به پکرش پر. رهوان: جاری. شوه سور: شویکه له نریک چه مچه ماله وه.

۱۲ - ۹. کودورات: تیز و خول. طاهیر: پاک. ظهور: پاک که ره وه.
۱۲ - ۱۰. عین: کانی.

۱۲ - ۱۱. چه شینکه: کانی که. موران: هلقولان.
۱۲ - ۱۲. چه شمه سار: سر چاره. عاریف: خواناس. به نبوغ: کانی. کینوی طور: نهو کینوی خوا قسوی له گول حه زره تی موسا تی دا کرد و، نوری خوی تی دا پیشان دا.

۱۲ - ۱۳.
۱۲ - ۱۴.
۱۲ - ۱۵. سارا: مه حرا. دهشت. خاک و خول. گودینکه له نریک چه می تانجه رو. جنی له دایک بونی نالییه.

۱۲ - ۱۶. ریاص (کزی روضه): باخ. به ههشت. موشکین: بون خوش وه که سن موشکی له باجهل داین. کاکول: فری درتزی پشت سهر. شلمان (کزی غلام): کوری تازه پینکه یشتو.

۱۲ - ۱۷. میزاج: تیکول. سروشت. جزبار: جزگه.
۱۲ - ۱۸. شام: نیواره. نه هار: رهژ. فصول (کزی فصل): وهرز و کانی سال. برچار: هلم.

۱۲ - ۲۰. دانش: زانین. ناطم: هز نه ره وه. عوقود (کزی عقد): ملوانکه.
۱۲ - ۲۱. مه حله: که ره وه. دور: خول. پرش: پرسیار.
۱۲ - ۲۲. سهر نه قام: که ره کینکی سلبانیه. کاتی خوی کاروانی به غدا دی

بن داتن په پوه.

۱۲ - ۲۳. به بهرگ و بار: پزشته و پرداخ. عهلم دار: داری نالا و پهړو
پسا هه لئو اسراو، یا سرؤقی نالا هه لگر. شیخ هه پاس: نارامگای پساو چاکن پوه،
داری گه وړی له سر پوه، چند حؤنه می له سر هه لخواوه. نیسا گه رکه کینکی
سلیمانیه.

۱۳ - ۲۴. کانی پا: سه برابگ بهک پوه له روزه داتی سلیمانی و، گلکزی
پساو چاکنکی لڼ پوه خه لک بز چاک بونه و له نه خوشی باداری چونه سه ری.
شورش: هه را و هوزیا. نوشور: روزی قیامت که هموزیندوان نه مرن.

۱۳ - ۲۵. سه یوان: گردیکه له روزه داتی سلیمانی دا، نیسا گزرسانه.
که یوان: نه ستره ی زوحدل. نه لجوم (کزی لجم) نه ستره.

۱۳ - ۲۶. مه لعه به: کالته جار.

۱۳ - ۲۷. شوی ناودار: شرنکه له روزه دای سه روی سلیمانی.

۱۳ - ۲۸. ت نجه رؤ: چه مینکه به خواروی سلیمانی دا نه پوا بز شاره زور له
دواوان نه رزشته سیروانه وه.

۱۳ - ۲۹. خانه قا: مبه سنی نو مرگه ونه به که مه محمود پاشای بابای بز
مه ولانا خالدی به قشبه لدی دروست کرد. روسع: به هار، گزورگای به هار. ناهو:
ناسک. چایر: به هار بند، ته وبله. ستور: چوارین.

۱۳ - ۳۰. زور: زیر.

۱۳ - ۳۱. قهلب: دل، دهرن، ناوه وه، مسونه وهر سورانی، روناک.
نه ده وهرو: چوارشانه و گه له گهت. مبه سنی له گه سانی وایه نه ونده زده للاح بن
خه لک لییان بترسن.

۱۳ - ۳۲. ده ست بهند: ده سنی بهک گرتن. ناره ون: دره خستینکی بهر و
گه وړی لڼ و پزپ چری گه لا ورده، نه خه شوی رور له نه که و خانه فاکان دا هه به بز
سینه ر، به ری نیه. حمله: کزبونه و سزقه کان بز یادای هوا و پسرانی نه ریفت و
سیر کرده وه له بهرگ و قهیر و قیامت، له گه له به کار هینانی ورده بهر دی کوئی چه
دا له جیاتی ته زیح. مهنده بهر: به ده بخت.

۱۳ - ۳۳. نه وراق (کزی ورق): گه لا. موقه ددیه: لای پنبه وه، سه رونا.

۱۳ - ۳۴. نانیب: جی نشین، سه یل: لافاو.

۱۳ - ۳۵. که نار: قهراج، باز و که وشهک: وهرزشی بازدان، به کباز و
سباز.

۱۳ - ۳۶. سیراب: تیراو، بهو چیمه نه لڼ که ناوی زوری در این بز
نه وې هه مینه که ش و تیراو بن. داسره: بازنه، ده ورو بهر. جیلوه گاه: جینگای
دهرکه وتن و ورشه دانه وه.

۱۳ - ۳۷. ده سنی فه قینکان: ته خنایه ک به له سر کاریز فه قینکان یاریان

تن دا کرده.

۱۲ - ۲۸. واصل بکه: بیگه یه نه.

۱۳ - ۳۹. غار: نه شکهوت. نه غار: بیگانه. مور: میثوله.

۱۳ - ۴۰. زار: لاواز. هلال: مانگی په کشره. نه حیف: له. خه یال:

خه یال کرده وه. خو طور: تیبه رین.

۱۳ - ۴۱.

۱۳ - ۴۲. روحصت: ریگه دان. نه وه ققوف: وسان، چاوه روانی. بهوم:

روژ. نه فح: فو کردن. صور: شاحینکه له پژوی قیامت دا نسرافلی فرشته ی

میراندن و ژباندن وه دو چار فوی پښ دا نکا. به فوی په کهم هه مو زیندوان نه مرینی

و، به فوی دوه هم هه مو مردوان زیندو نه کاته وه.

۱۳ - ۴۳. خویه: بهینی. سنگ دل: دل رهق وه کو به رد.

۱۴. دیوانی نالی: ۱۹۹ - ۲۰۱.

و شه گرانه کانی شعرکه:

۱۴ - ۱. حاتم فدای گانم به قویانی. سروه: شه پای فشک. باده که ی

سه حمره: پای بهیانی. په یگی موسته عید: نامه بهری نامه ده. راهی پر خه طهر:

په یگی پر مه ترسی.

۱۴ - ۲. میروده: باوه شین. جه مالی مه د ناسا: جوانی وه کو مانگ.

دولهر: دلرفین، یار. شانه زن: شانه کور. کاکول: قژی بهر در او ی پشی سر. سم:

زیو.

۱۴ - ۳. چارو که ش: که سکه ور. مه نازیل (کوی مه نزیل): مال، شونځی

خه وانه و ی کاروان. جانان: گیانه کان، خوشه ویسته کان. حه لوت: شونځی ته نیایی.

گوشه گیری سؤفه کان. لهر راش: لهره ی فورش، خر مه تچی.

۱۴ - ۴. مالش: مشتمال. دهمی خرابی مسو حده م: کاتی نو ستی

به یانان. قیرگونه: په نگی ره ی وه کو قیر. چهره ی قه مهر: پوی مانگ.

۱۴ - ۵. باری: جارتیک، که ره تیک. شنه: شنه ی با. نه نگه بیینی که ز:

هنگوین یا دوشاوی که زو. جونوش: جمر حوټ، جوش و خروش. ناغوش: باوه ش.

نه ی شه کور: چو نیکه له قامیش شه کری لن دهر نه هینځ.

۱۴ - ۶. وخت: کات. طه واف: که ران و خولانه وه به دوری شتیک دا.

عارض: رو غسار. شق: شنه. له غرش: له رینه وه. خلیسکان. طو پره: نیمزای

سولته مگان، لیره دا مه به ستی لولی نه کر بچه یه. که مهر: ناو قعد.

۱۴ - ۷. وه زیدن، وران. هه لکردنی با. شمهر: بهری در وخت.

۱۴ - ۸. نحیا کون: زیندو که ره وه. جه میع: هه مو، گشت. نه باتات (کوی

نه بات): روهک، گرو گیا. ره غنا: جوانی به ژن. گوشا: کرانه وه. تعرییه ت: په روه رده

کردن. قامهت: بهژن و بالا. شهجهر: درخت. نم: بویه بهیته رهنگه له نویسه و ده
 تینک چوبین و به محوره بوبین: «ره عنا گوشا له تهریسهت، قامهتی شهجهر».
 ۹ - ۱۴. نایی حهیات: ناوی زیان، نمو ناوی خدوی زیلده حواردویه بهیه
 و، تا هه تایه نامرئ و، ههر کهس لئ ی بخواتهوه تا هه تایه نمزی. نامشی
 نه مسوده: ناگری نالتزاو. تهریک: بزوالدن، هان دان.
 ۱۱ - ۱۴. هسمهت، توانا بوالدن. تبحرای مه طلبه: حیشه حنی کردنی
 داواکهه، بهرید: پوخته. ته تهر: نموئی نامه له بهیسی شوئینیک و شوئیکی که دا
 نههینن و نهیا.
 ۱۲ - ۱۴. مولکی شام: ولاتی سوریا که ناوهنده کهی دیمه شقه، نمو
 سهرده مه ویلایه تینکی عوسمانی بوه. سوی نالیه: بز لای نالیه، وهضعی ویلایهت.
 هه لومهرجی ولات، خهبر: دهنگوباس و ههوال.
 ۱۳ - ۱۴. طاهره: به روالهت. جههت: لا. نه هلی شههر: خه لکی شار.
 سهر به سهر: یک به یک.
 ۱۵ - ۱۴. جا: شوئین، مه طلبه عی خورشید، ده رکه و تنی رۆژ، خوشکیده.
 وشک.
 ۱۶ - ۱۴. ههوا: ناره زو. ذلیل، کهساس. بوریان: برژاو، نار، ناگر، پاره:
 پارچه.
 ۱۷ - ۱۴. حوز: جگه له. گاه گاه: جار جار. نه بیام (کزی بوم): رۆژان،
 رۆژگار، واپین: بکریته وه.
 ۱۸ - ۱۴. شهخص: کهس، گلکزی پیواچاک. سته مدیده: زۆر لئ کراو.
 قهبر: گۆز، نه ظه: ته ماشا.
 ۱۹ - ۱۴. عافیل: بین ناگا، سوریدان: لایه نگرانی تهریقهت. پاخه بهر:
 ناگادار.
 ۲۰ - ۱۴. حورض: نه مستیل، مه بهستی حورزی ناوی خانه قایه. ته غیسیر.
 گۆزان. که دهه: خهم، ناوی لیل و قورواو.
 ۲۱ - ۱۴. جویار: جزو کهی ناو. چه شمه سار: سهرچاوه. به صهر: چاو،
 مه بهستی بینایه.
 ۲۲ - ۱۴. پارانی حوهره: دۆست و هاوینکان که له ژوری نه فتنکن دا کو
 نه بونهوه، مه قام: جینگا. ته هی سه قهر: ناخی دۆزهخ.
 ۲۳ - ۱۴. نمووه لئین: یه که مین، سهره تا. بهرگ: جل و بهرگی مریۆف.
 که لای درهخت.
 ۲۴ - ۱۴. سالخورده: به سال دا چو. خهم: چه ماوه، کزماوه. مه شغول:
 خهریک. هه مه جا: هه مو جینهک. پا: پین.
 ۲۵ - ۱۴. قسن: نمو کۆمه له بهردهی که له دهوری گلکزی پیواچاکان

دانه نرین. شاهی دار (راسته کی شاحیه)؛ لقی دار.

۱۴ - ۲۶. چاوی بن غه مان؛ مده سنی نه ویه چونکه خهم و خفه تیان
نیه، چاویان وشکه و فرمیسی لئ نایهت. موشکیل؛ گران، زه حمت. چه شمه:
سه رچاوه، گانی. قه طره؛ دلویه.

۱۴ - ۲۷.

۱۴ - ۲۸. نیمه شب. نیره شهو. بن نظام؛ نارینکوبینک، بن سهر و بهو.
خمرمن؛ خمرمان. مونهیم؛ به خشنده، نایده، شه ره؛ پیشکی ناگر.

۱۴ - ۲۹. شین؛ شیون و گریان، شور؛ نازاوه.

۱۴ - ۳۰. فضا؛ پوشای، چولی، بازیگه؛ یاریگه. غه یب؛ پهنهانی،
نادیار. الخذر؛ وریابه، بترسه.

۱۴ - ۳۱. کمر دوم؛ دویشتک. صه حرا؛ بیابان، مده سنی ده شته.

۱۴ - ۳۲. ساماسی حوجره کت؛ گه لویه لی ناو ژوره کئی نالی له
خانه قاکه ی م. خالیدا. تار ی غه نکه بوت؛ تعونی جالجالوکه. حجابی بیرون و دهر؛
په رده ی بهینی دهر وه ناو وه ی ژوره که.

۱۴ - ۳۳. صه دا؛ ده گدانه وه، زیه له. قوغانی جوغد؛ ناله ی کونده په پو.
شه قامی مور؛ ریچکه ی میرو له.

۱۴ - ۳۴. حصرت؛ گه وری به ریز. بهم نه وغه؛ بهم جزره. قه ط؛ همرگیز.

۱۴ - ۳۵. سالم صیفهت؛ وه کو سالم. هه دهر؛ فیرو.

۱۴ - ۳۶. نعم مبولکه. مده سنی ولای با نه. نه ظم، ناهاسیش و
رینکوبینکی. صه بط؛ راگرتن، وارث؛ میرانگر. مده سنی گه رانه وه ی ده سه لانی
په کن له روله کانی بنه ماله ی بابانه. قصد؛ نیاز. نعم طره وه؛ نعم لایه، ملیتمی
و مولکی بابان.

پاشکوی یه کهم

۱. ریککه و تننامه

۱. ۱. بیتکهانی روسی - عوسمانی (۱۱ ی حوزه ایرانی ۱۷۲۴)

پیشه کی: له یه ر نه و ی مه محمود نه صفه هانی ناگر کرده. شای ه ویشنونه
زیدانه وه، گروگرفتی که و ره له نیران روی داوه، تورکیا ناچار یوه هیتزی بیتی بؤ
دوس به سهر اگرتنی نه و شارانه ی گرتنیانی به پنیوست نه زانی. قه یسهر، دؤسی
بایی عالی، دهر بند و پاکزو چند شارنکی گرتوه. نه و مه سله ی سپاردنی نه
شارانه و ولایه تکهانی که یلان و مارنده ران و نوسر ابادی به پی ی ریککه و تنی له
گه ل طه هاسب ته نمین کرده. قه یسهر و پاپ ریوشورننکیان داناه که یارمه نی
ضه هاسب بدری، وه نه و تا دلتیا نه بی له وهی که طه هاسب، نه و شارانه ی تورکیا
داوایان نه کا به و ده ولته نه سپیری، له ته قه لا پاشه کانی خوی درخی ناکا.

مارکی دوشنگ له لایه ن روسیا و تورکیا وه بؤ کاری ناویری هه لئیردراوه.
ماده ی یه کهم: سنوری روسیا و تورکیا نه بی له و شونیه وه دوس پی بکا به
ماوه ی ۲۲ مه عات سواره پی له دهر بنده وه بؤ ناوه و ی وشکایی. سنوره که نه بی له و
کیتله وه که له م شونیه دا دانه نری تا کیتلیکی تر که نه که و تته سی - یه کی پنگی
شه ماخی بؤ دهر یای خه زهر درت نه شته وه. له شونی دوه مه وه نه بی هیلنکی رایت
تا دواوانی روه باره کانی کورا و ناراس بکیشری. روسیا و تورکیا، هه ردوکیان له
نزیکایی نه م شونیه ی دواویانه وه مافی دروسنکردنی قه لایان هه یه، به لام
جیکه کانیان نه بی ۳ مه نزل له سنوره وه دور پی. کاری سپیردراوانی هه ردو لایه نی
به یانکار، له گه ل کار پی سپیردراویکی که نیمپراتوری فه رانسه دی نه بی نه رکی
دپاری کردنی سنور هه ل نه گرن، هه ردو لای به یانکار نه توانن له ناوچه کانی خویان دا
قاییکاری بکه ن و بنکه ی لن دایمه زین، به لام نابن نه م قاییکاریانه ماوه ی ۳
مه عات سواره پی له سنور نزیکتر پی.

ماده ی دوه: شه ماخی که نه بی باره گای خان یا حاکمیتی سهر به شیروان
پی، به هی تورکیا نه ناسری، به لام نابن قاییکاری لن بکری یا پنگی تورکی لن
دایری. له کاتی رودانی ناواوه دا نه شی سپای تورکی بؤ بنیردنی.

ماده ی سیمه: سنوری تورکیا و نیران نه بی له شونی ته و او بونی سنوری

روسیا و تورکیا، واته له دواوانی روباره کانی کورا و ناراسه دهی پښ بکا. نهیږن
 لم شونډه هیلن تا شونډنکی تر که ماوهی ۱ سعات سواره پښ که وتوته رږژناوای
 شاری نمرده پیلوه پکیشرن. همدو نو نمرزانهی نه که ونه رږژناوای نم هیلنوه.
 نه که ونه ژیر دسه لاتی تورکیاوه. لم شونډه که دوراییه کهی تا رږژناوای نمرده بیل
 ۱ سعات سواره پښ یه، نهیږن هیلنکی راست بږ همدان و لهو شنه بږ کرماشان
 پکیشرن.

مادهی چوارهم: قهیسره به پښ ی نو ریککه وتنه ی له گدل طه هماسب
 کردویه تی به لښ نهدا تا دلایا نهی له سپاردنی همدو شاره کانی، که له مادهی
 سنیهم دا ناوبراون، به بابی عالی، ته قه لای باش نهدا. به لام نه کهر طه هماسب
 نه چوه ژیر باری جینه جښ کردنی نو ریککه وتنه وه، روسیا و تورکیا همدو به جږته
 بږ گرتنی همدو نو نمرزانهی که هی نوانه پیکه وه هنگاو نهیږن. دو دوه ولته تی
 گوزښ، پاشماوهی نیران دواي نو هی ناسایشی تن که رایوه، به که سیکي نیرانی
 نه سپرن، که زورتر شایسته یی فرمانروایی هبی. نو که سه خاوهی سله نه تی
 توار نهیږن و سر به خو نهیږن.

مادهی پنجم: نه کهر طه هماسب، له نه نجامی ناوبری قهیسره دا، به
 ناره زوی خوی نو شارانهی له مادهی سنیهم دا ناوبراون به تورکیا سپیږن،
 تورکیاش نو به شای نیران نه ناسن و، همدو جږه یاریده کښ نهدا. قهیسره به پښ
 ی ریککه وتنه کهی خوی له گدل طه هماسب، یاریده کښ کاریکه وری نه کا و همدو
 گفته کانی خوی بهرامبر نو جینه جښ نه کات مهتا نو به عینونی وارشی قانونی
 بتوانن نیمپراتوری نیران و نه صغه هان له دهستی محمودی داگیر کهر رزگار بکا.
 نه کهر مه محمود، لم باره دا، هنرش بیاته سر تورکیا، روسیاش نه که و ته کار بو
 یارمه تی دانی تا نو له نیران دهر بکری. تورکیا و روسیا به پښ ی نم پیکهاته بږ
 دانانی طه هماسب له سر ته ختی نیران پیکه وه هنگاو نهیږن.

مادهی ششم: نه کهر طه هماسب له سپاردنی نو شارانهی تورکیا داوايان
 نه کات خزی بوارد، نو ولاته و روسیا له پښه وه نه که ونه گرتنی به شه کانی خزان،
 وه کاتن له ولاته دا نارامی و ناسایشان دامه زران، فرمانرواییه کهی به که سیکي
 نیرانی نه سپرن، که به تواروی سر به خو یږن. نو که سیش له لایم دو دوه ولته تی
 ناوبراوه له سر ته خت دانه نری و، گوښ نادرنه هیچ نوښت ریکي مه محمود و، هیچ
 جږه پیکهاتنیکي له گدل ناکری.

نهیږن نم ریککه وتنه به پښ هیچ لن دهرچونن پښرو ی بکری بږ نه وهی
 ناشتی همدشه یی دابین بکری و، بهم جږه نو شارانهی دراون به تورکیا و روسیا
 به یه کجاری و تا هتایه له دهستی نوان دا بښتیه وه، نیرانی له نوښت
 دامه زرتراو، به هنر یږن.

سولتان نم پیکهاته، پاش نه وهی له لایم قهیسره وه په سند کرا، نهویش

۱. ۲. په میان نامه ی زه او

بسم الله الرحمن الرحيم
لا حول ولا قوة الا بالله

له پاشان: له بهر نه وې به مه شینه تی جه نای ذوالعرش المجید و سراده ی
حه ضره تی فعالی ما یرید، تنظیمی نه سپایی عالم و رتق و فتق نوموړی به نی
ناوهم، به ند و به ستر او به ته و افوق و نولفه تی سولنه کانی روی زمین و
خاقانه کانی هیدایت قهرینه وه، که مه مظهری نایه تی که یمه ی «الذین جاهدوا» و
میصدقی «والموفون بعهدهم اذا عاهدوا».

له ژیر بالی حمایه تی نو ان دا مه مالیکی نیسلامیه له شه و شزم مه نمون
و مه مالیکی مونمینی به که مالی نمون و سه لامه ت مهره ونه، به تاییه تی به
مه دلولی «ااجعلناک خلیفه فی الارض» پله ی به رزی سه لظه نه تی کویرا و پایه ی
پلندی خه لفته تی عولیای نیمه ی مونته هالما یاتی همر طه بکه کان قهرمه.

به خوشی خزمه ت گردنی حرمین الشریفین «شرفها الله تعالی» ذاتی قودسی
صفاتی نیمه ی شهره و عیزه ت، به موباه عده تی سونه تی سونیه ی حه ضره تی
رسول الشفلی «صلی الله تعالی علیه و سلم» دایره ی ده ولت و سه لظه نه تی نیمه ی
فروان و به رین کرده، دهر ونی صفا مه مشحونی نیمه ی به نه نواری موحیه تی نال و
نه صاحب موحه للا و موصفا و پیره و ی ری پر توفیقی نه وانی گردو ته هزی
رژکاری پژوی جهزا،

نیمه ی به ده خوی «فاحکم بین الناس بالعدل» مالیکی مه مالیکی عه دل و
داد و به نمری لازمونیمیشالی «جاهدوا فی الله حق جهاده» سالیکی مه مالیکی
غهزا و جهاد قهرمه و،

له خوی شمرغی «ان تنصرو الله ینصرکم» به رده و ام له سری نیمه دایه و
بزوتن به بن ی لوطفی خورده ندی هه مشه کار و پشمه نیمه به،

شمشیری طه فخره رنی نیمه ی بز ده فعی کافران و موشریگان گردو ته دیواری
ناسین و له ده وری سنوړی مه مالیکی موسلیمین دا گردو ته قه لانی پته و،

روژانی ده ولته تی روزنه فزونن نیمه ی نه بات و ده و ام و، سیلسله ی
سه لظه نه تی هوما یونی نیمه ی نه به دولده هر نیسینقرار و نیسبحکام دا «جل مالا
بعد نعمانه، قدمت ذاته و اسمانه»

پاش پشکه ش گردنی تسلیماتی وافیات و نه تحافی ده عوانی صفیات به
حضوری - موصافات طوه وری عالی حه ضره ت، مه عالی مه نقده ت، سامی

روتخت، گیسرامی مه‌نزینت، مه‌سند نشی نیلیمی نیران، حامی فارس و
مارندوران. فرماندهی مولکی عه‌ده‌م - شاه‌مسی - دام‌مظفرا به‌ایت ربه
الوفی، انها مسالت انتها - که:

نامی حلت جی‌دهی نیوی به‌هزی عه‌ینوله‌عیان موجه‌مده‌ قولی - رزقت
سلامه - که‌بسته عه‌ته‌بی عه‌لیمی گه‌ردون و یفار و سدهی سونیهی عالم
مه‌داری نیمه، حواله‌بی ده‌جولای به‌لاعت نی‌جسولای نو نایه‌تی نولفت عنوان
« جعل بیکم موده » ی ته‌فسر و به‌یان گریه‌ی که‌رامت نشانی « والفت علیک
محبه » ی ته‌قریر و عیان کرده، له‌به‌ر نه‌ودی به‌سیراطی موسه‌قیمی موصافات
موقه‌دی و به‌شمعی که‌زیمی قوده‌ده‌ما موقه‌دی و ظالمی صولج و صلاح و
راغسی قه‌ور و قه‌لاح بوی، عه‌ده‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م
- ثان به‌وه‌کینی خوتان نارد یو به‌گه‌ل - ده‌سوری نه‌گه‌ردم، موشیری نه‌قلم،
لیطامولعالم، ناطسومنه‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م و عه‌ده‌م
وه‌زیری نه‌عظمی حه‌للولیفه‌اری نیمه و به‌ردار و به‌سازاری روزه‌ده‌ته، له
زه‌ها و به‌کتریان بینی و، له‌باری نه‌کچی گارو، آری صولج و عه‌ده‌ی جیه‌جی
کردنی کیشه‌کانی سنور دوان و، به‌پاریان دا:

له‌سنوری لای به‌عداد و نازربایجان دو شونین به‌ناوی جه‌سان و به‌دره‌هی
نیمه‌بن، قه‌صه‌بی مه‌نده‌لی تا ده‌ره‌تنگ، که‌به‌رمیل به‌سنوری دیاری گراوه، له
گه‌ل ده‌شته‌کانی بۆ نیمه‌بن، شاحه‌کی نزدیک بۆ نه‌ولا بن، میلپاشی بۆته‌سنور.
ده‌ره‌تنگ و ده‌ره‌هی نیمه‌بن.

هه‌زه‌کانی حیا‌دین و هارونی له‌نیللی جاف هی ته‌علا جه‌سردنی هوما‌یونی
نیمه‌بن و، پیره و زه‌ردویی یش بۆ لاکه‌ی تر ماوه‌ته‌وه.
قه‌لای زنجیر که‌به‌لوتکه‌ی شاحه‌وه‌به‌ویران بکرنی، نو گوندانه‌ش
که‌وتونه‌ته‌ره‌ژناوای قه‌لای ویران‌کراوی ناویراو بۆ نیمه‌بن نه‌میشته‌وه و نه‌و
گوندانه‌ش نه‌که‌ونه‌ره‌ژنه‌لاتی بۆ نه‌ولا نه‌بن.

له‌نزیکی شاره‌زور نو کنبودی که‌وتونه‌ته‌وه‌لای قه‌لای زه‌لم هه‌رشونینکی
پروانی به‌به‌ره‌قه‌لای ناویراودا له‌لایمی هوما‌یونی نیمه‌وه‌زه‌وت گراوه، قه‌لای
هه‌ورامان له‌گه‌ل گونده‌کانی ده‌وره‌پیری بۆ لایه‌نه‌که‌ی تر، گه‌ردنه‌ی چه‌قان دانه‌وه
به‌سوری شاره‌زور. قه‌لحه و ده‌وره‌پیری هی نیمه‌بن و به‌ریوان و ده‌وره‌پیری هی
لایه‌نه‌که‌ی تر.

هه‌ردولا به‌پاریان داوه‌قه‌لای قوتور و ماکۆله‌به‌ره‌سنوری وان و، قه‌لای
مغازیرد له‌لای قارس کاول بکهن.

له‌به‌رنه‌وه‌ی له‌و نامه‌به‌دا ره‌زامه‌ندی خوتان به‌قه‌ول و به‌راری پاس کراو،
به‌و جزه‌ی رون گراوه‌ته‌وه، راکه‌یاند یو به‌به‌لیت دابر لیره‌به‌داوه‌نم مه‌راسمی
موعه‌ده‌ده و موصافاته‌به‌ایت و مواسات و موالاتی لازم حیا‌نت بکمی و، به

نیسانی خوت وهفا نمکیت و له کمر و خه له می خوت لا نه دهیت. وه داوات کرد بو که به لگه می موزکراوی که یشتی نیه. له لایه می هوما یونی نیمه وه قبولی بکری، حا له بهر نه وهی «الحجاز الوعد من دلائل المجد» له پیناوی ناسایی خه لایق و عیباده و نارامی مه مالیک و بیلاددا. نم صرلخی موقه پرره و صلاح شموله قبولی کرا بهو مهرجه می خانیفه می قزلباش دوس هه لگین لهو مه حال و شوتین و دهشت و ندرانه می که به به شینکی مه مالیک و بیلادی نه می ندرین که له ناو سوری دباریکراوی نه علا خه ضره می نیمه دان و له ژنر سایه می عه له می پایه بهرزی نیمه دان. به پتی «الشیء اذا ثبت ثبت بلوازمه» نهو نه رزانه نیسرج ناوه دان بین یا جزله وانی له که له توابع و له واحسی دا له دهستی ته ضه پررو می موه کیلانی باره گای بهرزی و مرته عه هیدانی درگای بلدی نیمه دان.

سهره رای نه وانهش که ناوبران، نه می نه وان دهمدری نه که له سهر قبلاخ و بیفاح و نه واهی و صه جاری و بهراری و نیلال و حبالن که له ناو سوری ناحسه، قارس، وان، شاره زور، به غداد، به صرا دان.

به پتی شهرته موعه بهر صهر حه گسی نهو په یانامانه می له زه مانی سه عادات نیفتیرانی نه جنادی عظمی نیمه دا - انار الله تعالی براهینهم - بو نه سلا می نیه نیردراوه، وه به مه دلری قسه می: «الدين النصيحة» نه سافل و نه دانی که له ژنر دهستی حکومه می نیه دان نه می ینگه نه درین، دهمدری بکه نه سهر شبخین ذوالنورین و هاسهری پاکیره می رسول الشفلین و گشت نه صحابی هه لراورده و نیمه موعه هیدگان - رضوان الله تعالی علیهم اجمعین - حاشا، دیسان حاشا، ینگه دهمدری نه درین و، لینیان قه دهغه بکری و، به هیچ حوزی پتی نه درین بز نه وهی نه صولحه موقه پرره، الی انتهاء القرون، ثابت و بهر قهرار بیتی.

ماده له لایه نیه وه پینچه وانه می عه ده و میثاق جولانی ناشایسته روی نه دا. له قهرینولشهره می پادشاهانه می نیمه شه وه، به شیه می باسکراو، شروط و قیود بهو جزه می نوسراون پیروه می نه کری. په لاماری په عسرت و مه مله که می نیه نادرین. له بهرام بهر نهو به لینیان مه می نادرراوی نیه وه، نه م نامه هوما یونیه پر له راستگزیه نوسرا، که دوزمنایه می له ناوا نه مینن و، له جاران زیاتر په عه به می مه راسمی نولفت موافقه ت بکری.

سه فیری مه نموری شه ره می ماچکردی بیساطی عزه ت نیبساطی شاهانه می نیمه موفته خیر بو، دوا می نه وهی نادابی رساله می - کما هو حقه - به جن هینا، به نیجازه می شاهانه می نیمه ینگه درا بکه پینه وه لاتان، هاو پتی له که له نفسخارولنه ماجید و له کاریم موعه مه ده، دامه مه جدوه، که له خزمه ت گوزاری درگا و مه نموری ته بلقی نامه می هوما یونی نیمه می، ره وانه کران.

صه لاح نه ندیشانی دین و دهو له هه رده مه طهره می نیحسانی ملکی

سور هردولا بن.

فهللى سيمه: ديله گاني هردولا بهردين، كپين و فروشتيان پروانه،
هر كسيگان و ستي بگه پشته و لاتى خوى پنگه لى نه گيرى.
فهللى پاشكو: نو سوره لى له سرده مى سولتان موراد خان دا ديارى
كراوه جينه جن بگيرى.

دهه لاتدارانى سوره كان كازيك كه كن پنجه واهى دؤستى هردولا بن.
سوره لى نه ماته. له بهر نه وى خه لكى نيران وازيان هيتاوه له و نه حواله
ناشايسته يى، له سرده مى صفه و يهت دا، دايان هينا بو، وه له نومولى
عه داند ا چرنه ته سور پنگه نه هلى سونهت، بوزه حوله لاي راشيدين به خه بى
مريضى نهين ياد بكن و، ليره به دواوه له گهل خه لكى نيران كه هاتوچنى كه عه
موكه پروه و مدينه مونه و وره و سه انسورى و لاتانى نسلام نه كن، نهين هه مان
ره فارسريان له گهل بگيرى كه له گهل حاجيان و زانيرانى روم و لاتانى نسلامى تر
نه كيرى، وه به ناوى دورومه يا به ناو كى تره وه كه خلافى شرع و قانون بن
هيچيان لى نه سترى.

هروه ها نو زانيرانه لى نه چن بؤ عه نه يانى عاليات، ماده م مالولى جاره يان
بن نهين حاكم و سوباشيرانى به عداد داواى باجيان لى نه كن و، هر كه سى
مالولى جاره لى بن بوبه پنى قاعيده و عاده تى ديزنه گومرگ بدا و له وه زياترى
لى داوا نه كيرى. له ولاش له گهل تاجير و نه هالى روم به هه مان شيوه ره فار بگيرى.
له دواى تاريخى نم به يمانا ميه وه نه گهر له خه لكى نيران بن روم و له
خه لكى روم بؤ نيران هه لاتن دالده نه درين و، نه گهر داوا كرانوه بدر شه وه ده ست
وه كيله گاني هردولا.

سهرچاوه: نوانى: و نادر... ۲۷۳ - ۲۸۳)

۱. ۴. عهدنامه لى به كه مى نهرز روم

مه به ست له نوسيني نم نامه ناوازه به نه و به له م چهنده ساله دا به هوى
رودانى هه ندى عه و ارضه وه له نيران هه رو دوه لته لى به رزى نسلام دا
پنه ندييه گاني صلح و سه نفوت و سه و ايطى دؤستى و نولفه نى ديزين گوزا به
نيقار و خصومت و بوبه هوى جهنگ و كدورت، به موقته ضاى جيهه تى
جاميعه لى نسلام و رازى نه بونى هردولا به رزانى خوين و رودانى نه جزيره
قه و مار و غه و غايه، هه رو دوه لته لى كه و ره ناره و و موافقه تيان دهريره بؤ
كيرانه وى ناشى و موده و نوى كرده وى دؤستى و محه يهت.

به پنى فرمانى هومايونى و نه علاحه ضررت، كه بهان حشمت، مولك
به خش، مولك گير، نارايشى تاج و سهرير، خذيرى زمين و زمان، جه مالى

نیسلام و موسلمین، جه لالی دنیا و دین، غیانی حق و یه قین، قاره ماننی ناو و گل،
 سینه ری خوی پراگشراو به سر هردو نورد دا، حافظی حه وزه ی موسلماننی،
 باسطی بیساطی جهانیانی، داوهری جه مشید حاد، سوله تان دستگاه، نه نجویم سپا
 نیسلام پهنا، زیمنت به خشی ته ختی که یان، مه لیکی ملوکی حیهان، تاج به خشی
 کامه ران، شاهشاهی مه مالیکی نیران، خاقان کوری خاقان، غازی: قه قهعه لی
 ش، خلد الله ملکه و اقباله، ره حوکی منموره نامهی (ره قهعه ی غوره ی غه رای
 ده ولت و شه ریاری، ده وحی غولای شه وگت و جه اندازی، مالیکی ریقاب،
 گه ردون جه باب، که یوان هیمنت، به رحیس فیضت، مولک فه زای، مولک ستای،
 روکی په کین جه لال، غوصنی ره طبیب نیقبال، شازاده ی نازاده، وه لیعه هدی ده ولتی
 سله ی نیران عباس میرزا، عز نصره، نعم عهده مه ملوک و چاگیره جان نه تاره ی به
 وه کاله تنامه موباهی و، مه خصوص گردوه.

له لایه ن ده ولتی به رزی - به سمانی شه وه، نامه و قهرمانی، نه عیلا
 جه حضرت، که یوان مه نزلت، خزی قهله کی شه ریاری، مانکی ناسوی تاجداری،
 پادشاهی نیسلام پهنا، سولاسی هردو نورد و هردو، خادایی حه ره مه یی
 شریفه یین، خاوه ن شه وگت و شه هامت، سولاسی کوری سولشان، غازی: مه محمود
 خان، ابد الله ملکه و اقباله، نامه به جه نابی «عیرت نیصاب، نه بالت
 نیستیاپ، جه لالت نیکتیاپ، تهواو کوری نوموری حمه ی به بیبری تیژ،
 ته خت کوری قهوا عیدی نومور به ره نی راست، حه دری نه سبه قی نه کرم، والی ی
 ولایه تی نوره ی روم، سر عهده سگری لای روزه لات، موحه مکه نه مین ره نوف
 پاشا، دامه مه جدوهو، عطا و عینایت کراوه.

نعم عهده مه ملوک له شاری ناویراو له گل سر عهده سگری ناویراو، پاش
 نالوگتری وه کاله تنامه پیروزه ک نیان بز نه نجویمینی گفتوگو پیک هاتن، موحه مکه
 پیروز بهم نایینه ته رتیب و تعیین کرا.

بنچینه - په میانی ناشتی که له ۱۱۵۹ دا به سراوه، ده ریاره ی سنوره کانی کون
 و، مه رجه کانی پیشو سه بارت به حاجبان و یازرگانان و گنیه انه وی پراگردوان و
 بهردانی دیله کان و دانیشتی که سیک دیار بکراو له ده ریاره کانی هردو ده ولت دا
 به نهواوی همری وه کو حزیان ماون و کاریگر و نرحدان و به هیچ کلزجن خهله لی
 تی نه که وتوه، له نیران هردو ده ولتی بلندا مه رجه کانی دژسنایه تی و
 پیوستیه کانی ته پای و حوشه ویستی همیشه نه بن کاری پین بکری.

مه راج - شمشیری ناژاوه و دوژسنایه تی له کیلان دا نه بن، له نیران هردو
 ده ولتی به رزا کاری که بیسته هوی ناحوشی و ساردی و، پنجه وانهی ناشتی و
 ناسپش پین رو نه دات و،

نهو شوتانه ی له ناو سنوری کونی ده ولتی عوسمانی دا بون و له کانی
 جهنگ و بهر له وه، که وتونه ته دس ده ولتی موزنی نیران، له وانه قهلا و زهوی و

دوزا و قهقهه و گوند، له روژی نیمزا کردنی نم ریځکه و تننامه خیره و تا شه ست
 روژی تر، به تروای ندرینه و دهلته عوسمانی.
 بز پتزلنانی نم ریځکه و تنه خیره گیراو کانی هردو لا، بن ونکردن و
 شاردن و به بدرین و، پتوسستییه کانی ریځکیان و دکو خوارده منی و شتی تربو
 دایې بکړی و، بگه یه نرنه و سر سوره کانی هردو دهلته.
 ماده دی په کسم: هر دو دهلته یې هرز نه بن دس و ورنه دله کاروباری
 ناوختی په کتريمه و. لیره به دواړه خو تینه لږتار له لای په غداو کورستانه و
 نه شیاوه، له وانه مه لېنده کانی سر به سنجه ته کانی کورستان، به هیچ به هانه و
 له هیچ رویه کوه دهلته یې هرزی نیران ناسی ری به خو تینه لږتار و، د سدری
 و، په لامار و، دالده مونه په ریځه کانی پشور و له سوه واپان بدات.
 له و شرنانه دا ناوبران، له پاهت رسمی ناسی گورمان و کونسان و،
 هر دعوایه کی تر، بز نموی نه پته هزی ناخوشی نیوان هردو دهلته، نم له
 لاین نه میر و ولېعه هدی دهلته یې نیران و وزیر په غداوه به لا دا بحر.
 ماده دی دوه: له بهرنه و نم مه له به له مهرجه دتیه کانه که رهفتار له
 که له نه هالی نیران، نه وانه ی هاتوختی که عبه ی موکه پر مه و مه دیله مونه و و
 گشت ولاتانی نیسلامی نه کمن و دکو حاجی و زانیر و گشت نه هالی ولاتانی
 نیسلامی رهفتار بکړی و، به ناوی دورمه یا به ناویکی تروه که خیلانی قانونی
 شرعی بن شتن داوا نه کړی، هر و و له زانیرانی عه ته پاتی عالیات ماده م
 که له یلی فروشته نیان بن نه بن داوی باج نه کړی و، نه که شتی فروشته نیان بن
 بن مافی گومرگی به بن ی قاعده ی کارپشکراو وریکړی و شتی زیاتر داوا
 نه کړی و، له لاین نیرانیته و، همدان رهفتار له که له بازارگانان و نه هالی
 عوسمانی بکړی.
 له بهرنه و لیره به دواړه له لاین وریانی گوره و، میری حاجی و میری
 میرانی به ریز و، همدو صاحبان و حاکمانی عوسمانی بز جنبه جن گردی نم مهرجه
 کویه دهره فی حاجیان و بازارگانانی نیران نوسراوه نم دیققت و پریعایت بکړی
 له شامی شریفه و تا حدرمه یې موخترمه یې و له ونه بز شامی شریف.
 له لاین نه مین صوره (پریاسکه دار: به پرسی کاروباری دارایی) ی
 همدو به و چاودتری بکړی که پنجه وانه ی مهرجه کان هچان لن و ورنه کړی و،
 پشپورانی ناوبران بکړی و، نه که له ناو نه وانه دا کوزکی روی دا له ژتر چاودتری
 امین صره ی همدو یې و به ناوېزی باوه پشکراویکی نه وان لن ی بکولنه و و،
 ژنانی حدرمه ی شاهنشاه و حدرمه کانی شازاده مرنه کان و همدو گوره کانی
 دهلته یې نیران که نه چن بز حدرمه ی شریف و عه ته پاتی عالیات به بن ی مونه ته ی
 خویان حدرمه و ریزیان لن بکړی.
 هر و و دهره ی مافی گومرگی بازارگانانی نیران به همدان به ریز رهفتار

بکرتی که له گهل بازارگانه کانی نیسلامی تم به عی عوسمانی ره فتار نه کرتی و، له که لویه لی بازارگانی نه وانه تنیسا په کجبار ۴ قروش له ۱۰۰ قروش گومرگ وهریگری، به پنجه وانه ی وسلتی که پین یان ندرتی و ماده م که لویه لی بازارگانی نه چوته دهستیکی تر له جنگه په کی تر سه رله نوی حقوقی گومرگی داوا نه کرتی و، بازارگانه کانی نیران که چوبوقی شیراز - جوزت که له تخنه - بوز دارولسه عاده - مه بهستی اسلامبرله - نه هین، کرس و فرشتی پاون نه کرتی، به هر که سینگ که برسانه یی بیفروش و له گهل بازارگان و نه هالی هوردو دولت که بوز مهمله که تی یکتری هامش نه کن، به پنی ی پیروسته کانی جامعه ی نیسلامی ره فتاری دزسانه بکرتی و له همدو زهره و نازاری پاریزراو پین.

ماده ی سیم: نووی له نیله کانی حیدرآباد و سیککی که هوردو دولت له سوری ناگوزک بون، وه نموی له حاکی دولتی عوسمانی دا دایشتون، ماده م له لای نه وانی، نه گهر دسدیترشیان کرده سمر ولاتی نیران و زهره یان دا، سورداران نه بین له پی پین نعدان و تمین کردنیان دا دیققت بکن، وه نه گهر دهستان هاله گرت له دسدیترشی و زبانی و کار به دهستانی سوردیترشیان لی نه گرت، نه بین دولتی به رزی عوسمانی وار له دالده دانسان بهین.

وه نه گهر نه وانه به نارهرو و یستی خویان بگه ریته وه بوز نیران، دولتی عوسمانی دالده یان نه دا و پیگه یان لی نه گرتی، پاش نووی که گه رانه وه بوزا و دولتی به هیبه ی نیران و، دواپی بهیته وه بوزا و حاکی عوسمانی به هیچ حوز بانی دالده بدرین و، وهریگری.

له حاله تنیک دا که نه وانه بگه ریته وه ناو نیران و نهو کانه له سوری دولتی عوسمانی ته جاوهز بکن، زیان بگه یان، سورداری دولتی به هیبه ی نیران له پی گرتن و دسدیترشیان دیققت نه وین.

ماده ی چواره م: به پنی ی مرحله کانی دیرین، ناین هالانواپی به کسیر دالده بدرین و له وانه عه شایر و نیلات، هر که سینگان دواپی نه مه، له دولتی به رزی عوسمانیه وه بوز دولتی گه وری نیران و، له دولتی به هیبه ی نیرانه وه بوز دولتی به رزی عوسمانی برۆن، نه بین نوو تته پیرانه دالده نه وین.

ماده ی پنجم: نوو که لویه لی بازارگانیان ی نیران که له دارولسه لظمه و گشت ولایه نه کانی دولتی به رزی عوسمانی دا، به ناگاداری شرع و ده سر، به هالگیرای کل دراوه ته وه، له برۆی نم بدل که یته تا ماوه ی شست برۆ، له هر حینه ک پین، به پنی ی نوو ده فتره نوسراوانه و، به ناگاداری شرع و باور پیگیرای دولتی نیران، به خاوه نه کانی بدریته وه، جگه له که لویه لی هالگیرا و، نووی له کاتی رودانی درو مایه تی دا له حاجیان و بازارگانان و حالکی نری نیران که له ولاتی عوسمانی دا بون، له لایم هند ی وزیر و کار به ده ستوه به زور سمدراوه، پاش نیفاده و نیظهاری دولتی گه وری نیران و قهرمانی له دولتی به رزی

عوسمانیه به عزدی و کیلی نوان له هەر جنبهک، دهریجن، پاش نسیپاتی
شرعی، وهریگیرتهوه و بدریختهوه.

مادهی شهشم: له مه مالیکی دهلوتی بهرزی عوسمانی دا له خه لکی
ولاتی هردولا که نهمرن، نه گهر واریث و وهسی شرعییان نهو، مه نوزانی
به یتمال، به ناگاداری شرع دهفتوری که لویه لی کاپرای مردو بگیرن و، له سجلی
شرعی دا ته سجیل بکرن و، هه مو نهو که لویه له وهکو خۆی له جنبه که یه نه مین،
تا ماوهی سالتیک هه ل بگیرن تا واریث و وه کیلی شرعی مردو که دن، به پنی ی
ته سجلی سجلله شرعییه که که له پوره گانی بدرتی و، رسوم ناسایی و کرنی ی
شونی هه لگرتنی نهو شتانه، له ماوهی باسکراودا سورتا یا له ناو چو داوای
نه کرن.

نه گهر له ماوهی باسکراودا واریث و وهسی نه گه یشتن، مه مسوره گانی
به یتمال که لویه لی هه لگراو به ناگاداری باره پیتکراوی دهلوتی بهرزی نینران
نه فروشن، نرخه که ی هه ل نه کرن.

مادهی حه وتم: به پنی ی مهرجه گانی پیشر، بۆ پشتیوانی له دۆسنایه تی و
حوزه ویستی، هه ر ۳ سال یه ک که س (هه ریه که ی له دهلوتیه که وه) له هه ردولای
به رز جینگیر نه مین، وه له هاوولاتیانی هه ردو دهلوتیه وه، که له کاتی جهنگ دا بۆ
هه ردولا چون، بهرامبه ر به وان، بۆ ریز لینیانی نه م پیتکهاته خیره، سزا نه درن.

داوایی، نه وهی له بنچینه و مهرجه کان و ماده گانی سه رودا باس کران، به و
پنی یه یه نوسراوه که به گفتوگو له سه ری پتک هاتون، له هه ردولا وه قوبول کراوه،
دهریاره ی نیدیما ی که لویه لی نا لانی و شتی فه وتا و داینگردنی خه رجی جهنگ
هه ردولا «نه وهی رۆزی رۆزی: مضی ما مضی» یان له سه ر وتوه و چاوپۆشبان لنی
کردوه، وه له لایه نی هه ردو دهلوتیه به پنی ی عاده ت ته صدیقنامه گانیان بگه ز نه وه
و به هزی سه قبری وه سه ط له رۆزی نه م به لکه یه وه تا ماوهی شه ست رۆژ له سه ر
سنوری هه ردو دهلوت په کتری نه مین و، نه نیردرن بۆ ناستانه ی هه ردولا.

به م پنی یه به ست و نوێ کردنه وهی نه م موصله حه خه یریسه له رۆزی
به مستیه وه پتیه ویکراو و کاریه گه نه مین و له هه مو لایه که وه ناگری ناخۆشی و
دورنایه تی نامینن، هه ج لایه کیان دۆخ و جولانن به شیاو نه زانن که پینچه وانیه
دۆستی و پینچه وانیه نه م مه رج و به لیتانه مین.

وه له لایه ن وه کیلی موشار نیله یه ی سه باره ت به ریتیدانی ته واری له لایه ن
دهلوتی عوسمانیه وه له رۆزی یه ک شه م ی ۱۹ هه می مانگی ذیلقه عیده ی شه ریفه ی
سالی ۱۲۳۸ (۲۸ ی ته موزی ۱۸۲۳ ز) دا به لکه ی نه م موصله حه یه مو ر و نیمزا
کرا.

له م لایه نه شه وه نه م عه بدی مه ملوکی دهلوتی بهرزی نینرانه به پنی ی
ریتیدانی ته واری خۆی بنچینه و مه رج و ماده گانی گۆزینن وه کو باس کراوه قوبول

کرد و، نم به لگه به نوسراو نه گدل وه کسلی دسه لانداری مشار البه دا نالوگن کرا.
 بالخیر والسعاده واليمن والبرکه والحمد لله اولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً.
 (سهرچاوه: مشیر الدوله: ۱۸ - ۲۲)

۵. ۱. مواعده نامه‌ی دومی نوزدوم

ماده‌ی یکم: هردو دولتی موسلمان به به سه نذکردنی نم پتکها ته،
 چارپوشن له هه مو داوا مالیه کانی خزان نه کن که له به کسریا هه بو، به لام نم
 رتککوهه، نهو مه رجانه‌ی له ماده‌ی چوارده دا بو به لاداحسستی گنشه کان
 دیار بکراوه. ناگرتن.

ماده‌ی دوهم: دولتی نیران به لنین نه دا کهه دهس له هه مو نه رزه
 دهشتایه کانی ولایه تی زه هاو، واته نه رزه کانی لای روزه ناوای بز دولتی عوسمانی
 هه ل بگرتن، دولتی عوسمانی به لنین نه دا دهس له لای روزه لانی ویلا ته تی
 زه هاو، واته هه مو نه رزه شاخاویه کالی نه بو، له گدل ده رانی گرتن بز دولتی
 عوسمانی هه ل بگرتن.

دولتی نیران به توندی به لنین نه دا کهه واز له هه مو خواسته کانی خوی
 به رامبر شار و ویلا ته تی سلیمانی به نین و، هه ج کانی دهس و نه دهه مافی
 خاوه نیتی دولتی عوسمانی که له ولایه تی ناوبراوا هه به سی
 دولتی عوسمانی، به توندی به لنین نه دا کهه شار و به نه دهی موجهه مه و
 جزیره‌ی نه لخصر و له نگرگا و نه رزه کانی لیسواری روزه لانی، واته لای چه بی
 شه طولعه ره ب که به دهس نیتله ناسراوه کانی نیرانه دهه، به سولکایه تی له دهس
 دولتی نیران داین، سه ره رانی نه وهش، مافی نه وهی نه سن کهه شتی ی نیرانی به
 نارادی ته واو لهو شوتمه وه که نه رزته ده ریاوه نا شیلی به کانگیری سوری هه ردولا
 له روباری ناوبراوا هاتوجو بکا.

ماده‌ی سیمه: هه ردولای په نیان به ستو، به لنین نه دهن که بهم پتکها ته تی
 ننستا، هه مو خواسته کانی پشویان نهو نه رزه تی دهستان لنین هه لگرتن، به سق
 دواکهوتن له هه ردولاره مو هه ندیس و مه نسور دیاری نه کیرن، بز نه وهی به پنی ی
 ماده‌ی پینشو، سوری نینان هه ردو دولت دیاری به کن.

ماده‌ی چوارهم: هه ردولا موافقن له سه ره هه لیزاردنی دهسه جینی نو نه مرانی
 خزان بز لیکولینه وه و به لاداحسستی عادلانه‌ی نهو زه ره رانه‌ی که هه ره که له م
 دولایه، نه زه مانی قبولی پیشاری دۆستانه وه، که له ره یکه‌ی دو هه تزی دلی
 ناوبراوه وه، تو مار کراون و له مانگی جیمادی به که می ۱۲۶۱، ناگدار کراون،
 هه روه ها لیکولینه وه و به لاداحسستی هه مو نهو کیشانه‌ی په یه وندیان به دانی
 قهرزی له وه رگای نهو سالانه‌ی دوا که وتون.

ماده‌ی پنجم: دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا سازاده په‌نادراوه‌کانی نیران له بورسه دابیشن و، رتگه‌یان نه‌دا نو شاره به جن بهیلن یا په‌یوه‌ندی نه‌یتی له که‌ل نیران به‌سقت. هردو دوله‌تی مه‌زن به‌لین نه‌دن به‌یه‌کتری، به‌پن‌ی پتکهاتنی پیشوی نورزوم، گشت په‌نا به‌ره‌کانی تر بده‌نوه دس یه‌کتری.

ماده‌ی ششم: بازرگانانی نیرانی رسمی گومرگی که‌ل په‌لی بازارکانی حق‌یان به‌پن‌ی ترخی (رژ) به‌پاره یا به‌شت به‌جوړی که‌ل ماده‌ی ششمی په‌پانامه‌ی نورزومی ۱۲۳۸ له‌باره‌ی بازرگانیه‌وه نوسراوه، نه‌دن، له‌وه‌ی له ماده‌ی ناوبراودا دیاری کراوه نابی زیاتریان داوا لټی پکړی.

ماده‌ی حوتم: دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا، وه‌کو له په‌پانامه‌ی پیشودا له‌سری رتک که‌وتن، نیمتیا زانیک که‌پیرست پټ پدا به‌زائرانی نیرانی تا پټوان به‌همنی ته‌واوه‌وه پټ نه‌وه‌ی توشی هیچ جوړه نازاری پټ زیاره‌نی پیرزگانانی ناو قه‌لم‌ه‌وه‌ی دوله‌تی عوسمانی که‌نه‌یوه‌ی په‌یوه‌ندی دؤسانه و په‌کیتی له‌نیوان هردو دوله‌تی موسلمان و هاوولاتیه‌کانیان دا به‌هینو پټو و، پدین نه‌دا باشرین ریوشین دابنټ پټ نه‌وه‌ی زائرانی نیرانی له‌همو نیمتیا زانیک که‌ل ناو مه‌مالیکی عوسمانی دا هه‌پانه نه‌وانیش به‌هره‌مه‌لد پټ و، نه‌پټ پیاریزین له‌همو جوړه زولم و دسدریژی و سوکایه‌تبه‌ک چ له‌کاروباری بازرگانی و چ له‌کاروباری تر‌دا.

سهره‌رای نه‌وانه‌ش دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا بالیوزی هه‌لیژتر‌دراوی دوله‌تی نیران له‌شاره‌کانی قه‌لم‌ه‌وه‌ی عوسمانی دا، چکه له‌مه‌که‌ی موکه‌رپه‌مه و مه‌دینه‌ی مونه‌ووره، له‌و شرتنه‌دا که‌پونی نه‌وان پټیوسته، هزی قازانچی بازرگانی یا پټ پاراستی بازرگانان و هاوولاتیانی نیران به‌رسمی بناسن و، همو نه‌و نیمتیا زه شه‌خسیانه‌ی به‌کونسولی دوله‌تانی دؤستی تر‌دراون، نه‌پټ به‌وانیش بدری.

دوله‌تی نیرانیس له‌لای خزینه‌وه به‌لین نه‌دا له‌به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا هه‌مان ر‌فتار بکا، له‌باره‌ی نه‌و کونسولانه‌وه که‌دوله‌تی عوسمانی، له‌و شرتنه‌ی نیران، به‌هه‌لسه‌نگاندنی نیران پټیوست، هرو‌هه‌ به‌رامبه‌ر بازرگانانی عوسمانی و گشت هاوولاتیانی - که‌سردانی نیران نه‌کهن.

ماده‌ی هشتم: هردو دوله‌تی مه‌زنی موسلمان به‌لین به‌یه‌کتری نه‌دن، پزری گرتن له‌دزی و پتشیگیری له‌جه‌رده‌ی که‌ل لایه‌ن هوز و که‌سانی دانیشتوی سنوره‌کاته‌وه نه‌کړی، ریوشینی پټیوست دابنټن و جیه‌جی ی بکه‌ن، وه پټ نه‌م مه‌پسته که‌سانی نیزامی له‌شوتانی مناسب دابنټن.

سهره‌رای نه‌وش به‌لین نه‌دن، به‌رامبه‌ر هه‌مو جوړه کاریکی دسدریژیکه‌رانه وه‌کو تالان، چه‌پاو، کوشتن که‌ل سنوره‌کانیان د بقه‌ومن، نیلهداماتی جی‌ددی بکه‌ن.

سه‌بارت به‌و نیتلانی که جیگای ناکزکین و، دیار نیه له ژیر ده‌سه‌لانی کام
دولت دان، همدو دولتی مه‌زن یه‌گ چار بزه‌میشه نازادی ته‌واوی
هه‌لباردنی شونی دانیش‌سار به‌خزبان نهدا، تا لیره به‌دواوه هه‌میشه له‌وتی دا
پژین. نه‌و نیتلانی تابعیه‌ت یان دیار نیه، ناچار نه‌کرین که بگه‌رتنه‌وه قه‌لمه‌وه‌ی
نه‌و دولته‌تی که سه‌ر به‌و بون.

ماده‌ی نهم: هه‌مو به‌نده‌گانی پشکها‌ته‌گانی پینشو، به‌تابه‌تی پشکها‌تی
۱۲۳۸ (۱۸۲۳) ی نه‌رزوژم که له‌م پشکها‌ته‌دا ده‌سکاری نه‌کراوه، یا
هه‌له‌وه‌شینراوه‌ته‌وه لیره‌دا سه‌رله‌وتی ته‌واوی هینزی جینه‌حق کرانی نا‌وه‌روکه‌که‌ی
دوباره نه‌کرینه‌وه، وه‌کو نه‌وتی وشه به‌ وشه له‌م پشکها‌ته‌دا گونجیترا ی.

همدو دولتی مه‌زن پشکها‌تی له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی پاش گونجینه‌وه‌ی نه‌م
رینکه‌که‌سه، هه‌ردوکیان قبول و نهمزای یکن و. له‌ ماوه‌ی دو مانگ دا یا که‌متر،
به‌لگه په‌سه‌ندکراوه‌گانی بده‌ن به‌یه‌کتری.

۱۶ جیادی یه‌که‌می ۱۲۶۳ (۱ ی نیسانی ۱۸۴۷ز)

نهمزا: نه‌نوره نه‌فندی

میرزا ته‌قی خان

(سه‌رچاوه: مشیر الدوله: ۴۳ - ۴۷)

۲. ۱. بهیتی:

کاکه میر و کاکه شیخ

کاکه میر و کاکه شیخ ناغای مەرگه بیان بون. مهیته ریان بۆ وه لاغی خویان
قوت نه ده گرت. ده بوژنی ره عه تان بێ ته ویله ی بمانی، نه سپان ناو بدا، کا و جزیان
بداتن. نه گهر جه لاس ده بو به چشته وه، ده یان گرت، ده رگه یان لێ ده گرت، ده یان کا و
ده یان نارد وه. ژن و کچیان هیچ نه به شت. هه یده ر گزان پیاوێکی ره شید بو، جه لگی
دنییه که ی پاکی وه خه ر کرده وه، پاکی قورعانی خوارد، کوتیان: «ده ی قسه مان به ک
بێ، سبحه یینی ده ی بانگ نیشته یان به که یین بۆ ماله هه یده ر گزوانی، فه سلی
نه هارن»

کاکه میر و کاکه شیخ، دوازه هه ر بون، بانگ نیشته یان کردن. هه ر براهه یان
ده نیشته ی دو کهر مایه دا، دانا، نانان هیتا، دایان نا، کوتیان: «بسمیلا»
ده سیکیش کوتی: «یا نه لالا». هه ر که س جیرانی خوی گرت، سه ری هه ر دوازدان له
مه حلیسیان به ی، خۆن به سه ر نانی دا ره ا، رایان کیشا ماله کاکه میر و کاکه
شیخان، کچی وایان فه ساد کرد، به ته لگی خویان، عیوه زیان کرده وه، هه یده ر گزوان
هه میر مه خلوقه که ی هه لگرت، پاکی برده سه ر حه ی، پاکی ده حه ی نا، پاکی ده
قورپی نان، ره یینا بۆ نه سه مبولتی بۆ شکابه تی سولتانی.

پای نه ستن ده لێ به پای به غدانی:

«خوشکی دلم به غلوره، چه ندی به غلوره!

نه ماشای نیشته ره حانه ی کاکان به که، ده به ر به ر و به ره وانم که وتوه جل و
هه و سار و توره

له دیوه خانی کاکان هه لگیراوه هه ژده موه کا و دوازه مانوره

نهو ره ژانه خوشکی کاکان سه ر به قورپان نه گه ر له سه ر مالی کاکای مه بیان
هه لگرت که ول و قاترم و سه مبه ره

سه ری ره ژنی مل به کسێن پای، نه گه ر له داری جه نگی له شگیر، له دوی
کاکن مه ده بو جه مبه ره به جه مبه ره

نیست! بنی ساجتیب بوم، حدودی بنی نیشانه، بنی سه‌لا بون خانمی ده رو سوره
چهندهم گرت: کاکه مه‌چژ ماله همدورن، پادوکی شه‌یان، له دؤسنایه‌تی به

خه‌لقی مهرگه! نه‌من چیکم چیکرتیم؟
بز خۆه ده‌خواهک بکه‌م، یا به سولتانی رایگه‌نینیم؟
نه‌من خوتنی دوازده برای خۆم له کنی هستنیم؟
یای به‌غدان ده‌لن:
«یای نه‌ستیه!

خوشکنی نه‌و ده‌لا و همداریت بز چیه؟
جاری چیش، جماره‌یان پسته‌وه، له ماله همدور گزوانی، نه‌ملمسان
بکه‌مین به گلییه

نه‌و ده‌من مه‌سله‌حمسی لنی ده‌له‌من بزانی ته‌گبیرمان چیه؟
چهنده‌ی نۆکه‌و و پیشخزمه‌ته راوه‌ستاره
نه‌وی ره‌عییه‌ت بنی له ولاتی مهرگن دا نه‌ماوه.
چوبه ماله همدور گزوانی، جماره‌ی براییان ده‌له‌ه‌گرت و، دویان هیناوه
بانگ له سر بانگیان لنی داوه
ده‌لن: «هیچ کس وای لنی نه‌قه‌وماوه!
له دوازده برا یه‌ک نه‌ماوه
پاکی کفن و دفن کراوه
پاکی چو ده‌ه‌جکین کراوه
مه‌خلوق بز مالتی کراوه.
یای نه‌ستن ده‌لن:
«خوشکنی یای به‌غدانن!

خه‌به‌ریکم ده‌بیست، یه‌که‌م ده‌دینه
غولونیک له دهرکی ماله بانی مه‌یه، نارانم نه‌و غولوه نه‌ شایه و نه‌ شه‌ه!
کن بوله‌کاره‌که‌رنی گوار زترینه
له‌و لایه‌را ده‌چوبه‌گوشادی و به‌بیکه‌نینه
له‌و لایه‌را ده‌هاته‌وه به‌گریان و رو پچرینه
ده‌لن: خاتونینه!

وه‌رن هه‌مو ویکرا بگرینه!
نه‌و غولوه له دهرکی ماله بامان بو، شایی بو، لنبان بو به‌شیه
له‌ دهره‌خاسی کاکاسان هه‌ل‌گرتن نالساوه و مه‌سه
له‌ نینچه‌رحاسی کاکسی مه‌س دهره‌ینا جوالوله‌ی ده‌نه‌وزیه
خاتونیان پیل ده‌گرت و دهریان ده‌هینا

سرای جوانه یان ده کردن به قهره پزشی ده شینه
 به مردن و تالانیش قایل نه بین ژنیان به نسخسیر بر دینه
 جا مه ته گیسری چلوز بکه یین، خه به ری بده یین به سولسانی نه مینه؟
 یای به غدان ده لئی:

خوشکنی چه ندیم کوت: کاکه مه چو بهری مهرگنی به مېوانی!
 مه چو ماله هه بده ری ده گه ل گوزانی

فینلی وانم گه لیک زۆر تر له فینل و قهره جی شه ییانی
 قهت یوه، له کنه خۆت، پیاوه تی بکه ی، بده یوه نانی
 قهت واش ده بین، بقی روحمی و بقی نیعمانی

سه ری دوا زده برایان به ری له سه ر سه ری ده نانی!
 حولا بقی مهرگه بیان به سم هه ر وهانیان به سه ری

رسقینی وانم به چیتته سه ر پستی ماکه ری
 سه د باری ره حه ندان بین له کوری مېری ده گه ل سه ره دسکه ری
 به تۆله ی ناغای خۆی هه زده ی دانه بهر خه ئه جهری
 هه زده ی ده دیشی داوینته به ری

له زه بری دهستان و له خورتی جگه ری
 نه واکه ی شل ده بو له خه ئه جهری

نه حه لت له باسی نه و وه ستایه بین له پاش کوره مېره دسکه ری
 نه گه ر سن پزماران نه دا له گۆی خه ئه جهری

نه گه ر خه ئه جهر برماری بین، له ده سکی نایه ته ده ری
 هه ی رۆ، به راله رۆ!

نه و جی ی کاکه مېر و کاکه شین لینیان ده کرد شه قین و شه ره گز
 نیستا مهرگه بی گوخو زیاب ده یکه نه به نجار و به مۆ

کهس نه به جونه ی ده ناغایان، جونه ی له که سواران، هه لگرنی و بیانیاله وه
 موقیبه ی کن باین خۆ»

«ره حمان» خوش بین، «ساحیب» ره حه مت له تۆ.

سه رچاره: نۆسکارمان: «تخفنی مظفریه»، ساخکردنه وه و هینا به وه ی
 بو سه ر ریشوسی کوردی: هینمن، له پلاو کراوه کانی کۆری زانیاری
 کورد، به غداد ۱۹۷۱، ل ۶۸۵ - ۶۸۹.

*

نەز خولامی چاوی دە کلتۆلیم!

خانی قەیفان

نوسسی: تۆفیق وەهسی

دو چیرۆکی لاوچاکی

چەند رۆژێ ئێمە و پێش ئۆنەری سلیمانی نەحمەد ناغای جەمالجا بۆ دیدەنی هاتیبووە لام. لە کاتی یەک دوازدنا و تەمەنان هاتە سەر «قەلای وێسو ناسکە». وێرانی قەلایەکێ کۆن هەیە لە ناو دەریەندی بۆدەر لە بەری چەپی رۆباری ئۆی خوارو، واتە لە بەری دێی «سەر سار». پێی ئەلێن «قەلای وێسو ناسکە». من بە مەلای چیرۆکی «وێسو ناسکە» م بێست بو. لە ناخام پرسی کە نەم چیرۆکە نەزانی یانە! دیار بو ناخا شتیکی وای ئێن نەزانی. بەلام لە گەڵ ئەوەدا کە وەهسی دامێ کە بۆم بێرسن، خۆی چیرۆکیکی تری بۆ گێڕامووە کە دواوێتە پال حاکمێکی بەبە. نەحمەد ناخا گێڕایووە:

«لەشکری حاکمێ بەبە، پێر بوداغی قەیفان لە گەڕ لەشکری دەرئەمدا لێکیان ئەدا. پێر بوداغ لە دورووە نەبێت کە نوکەرێکی لاوچاکی رۆژ مەردانە شەڕ نەکا، هەر شمشیرە نەبەشێت و هەر کەلێ دەرئەمەو نەکەوێ. پێر بوداغ خۆی نەکە ئێلێت نەلایووە، نەبە کە هەرچەندە شیر دانووەشێت، نەچریکێت.

- نەز خولامی چاوی دە کلتۆلیم!

پێر بوداغ هیچ دەنگ ناکا، بەلام نوکەرە کە نەحسێ لا ئەک ئەو، پێر بوداغ نەبێت، دانە چلەکت و، دەس بەحس نەچریکێت:

- نەز خولامی خانی قەیفان!

شیرەکی لە دەس ئەکەوێتە خوارو،

خان پێی ئەلێ:

- شیرەکت هەلکەو، ئەوا کلتۆل تەلاق دا و دام بە تو

شەڕ، کە بە پیرۆزی ی پێر بوداغ نەبێتەو. ... نەکەرێتەو مەتەو. خان

نوکەرە کە بانگ نەکا و پێی ئەلێ:

- وەکو پێم وئی: کلتۆل داو بە تو و سێ، بەلام ئێشێ ناوێ تو نوکەری من

پێ، بۆ من شەرمەساری یە. ئەمێن بێشە گاوان، وە ژەنەکت هەمە ئێوارە یەک بێشە بەر مالی ئێمە و، بانگ بکا:

- مالی خانێ، مال ناوا، نانی گاوان!

لاوچاک کلتۆل نەبانە مالی خۆی و، ئە سەر قەرمووی خان ئەمێ بە گاوان.

کلتۆل ژێنکی رۆژ جوان بو. ناوبانگی جوانی ئەو لە هەموو وڵاتی بەبان و سۆزان و مەزگەریان دا بلاو بویووە، گشت کەسێ سەر سەرما بو کە چۆن پێر بوداغ

دوس له ژبنیکي وانا سک و نازدار هل نه گرتی. کس پړوای بهو نه نه کړد که پسر بوداغ هدا سر کتولی له بهر پچینهوه و دنی پړوایی بدا که هی که سیکي تر یی. نم قهوماوه. هر که به چه سیکي لیک نه دایهوه.

روژنیک ناگا نهدن به گاوان که خان خواستی کوشتی نوی همه. لاوچاک له ترسانا کتول هل نه گرتی و نه چن له «کزی په بهان» دا خویان نه شارنهوه. پسر بوداغ که نه یینی دیار نین، پیاو نه نیری له شرتیان بکه یی. نه یان دوزنهوه و نه یان هینهوه. پسر بوداغ لاوچاک باک نه کا. پی ی نه لئ:

- خراگرتو. له بهرچی ترسایت و هل هاتی؟ من له پاداشتی نو نازایه دا که کردت. به خوشی حزم کتولم داینی. جارتیکی تر چن لیت نه میتمهوه؟ دلنابه. کتول هر یو نو. وکو پیم ونری. گاوانی خوت بکه و له گهل کتول پنهکهوه. یی. «چیروکه که نه محمد ناغا لیره دا برایهوه. له ناغام پرسی که «نه یان» کن به. وتی که «نه یان دایکی پسر بوداغ بهو نیجا چیروکه به ناوایکه که نه یان» نه یان نه محمد و قه یان م هاتهوه سر. نم چیروکه میتر پچیش ۱۲۳ سال له میوه یی. له ۴ ی نه شری پکه می ۱۸۲۰ دا له سلیمانی له پارتیکی پری دارشمانه یی بیسترو. له نامه زور به بها که دای که ناوی «کشی نه یان» دایسترو بکه له کردستانه یه نویسته یهوه. من که له نه محمد ناغا خوی بومهوه. نامه که میتر پچم دوباره خوندوه و ناره زوی که سیتی «نه یان» دای گرت. نه وای له م شرنه دا پیم پی بردون. وای برانم که لکینکی پچوکیان همه یو دیریک. به لام له پیش نه ودا که نو سر نه یان به یان به پیش چاو. وای به بش نه یان که چیروکه که نه یان نه محمد و قه یان تان له نامه که میتر پچمهوه یو ویریکنیم. کشی نه وده که میتر پچ له نیکی نو کشی یاری نه یو له ناو نیتمه دا بلاوه. به به هاتره. چونکه ۱۲۳ سال له میوه یی له پرتیکی دارشمانه یی یسوه. میتر پچ له سلیمانی. له سرده می مه محمد پاشای نه وده حمان پاشای به به دا. له ناو قهوماوی روژی ۴ ی نه شری پکه می ۱۸۲۰ دا. نه می یو مار کرده:

«نه یو پیاوی له دارشمانهوه که بشته نیره. هومر ناغا که نه یان من به په روژم یو شتی مه مده (عه حایه پ)، دوس به چن چو یو چاو پی که وتی. له گهل نه ودا که به لینی دا که به یی نه یی هیلن یوم. نم... په یونده به به یی حانه واده ی به بهوه. میروژنی نیستای نه و دنی په (دنی دارشمانه) گشتیان له و خانه واده یی و. فیزیکي تاییه تی نه دهن به خویان. هندی له وای جار جار سر له سلیمانی نه دهن. نه وده حمان پاشای که وره ناموزا کوستانه کنی خوی به یو نه گرت و. هر چه نه هاتن. به هندی دیار به نه یان ناره نهوه که شای یار و پتوستان یی. نه وای له به رده م نه وده حمان پاشا دا به به به کی که وره. تا نه نه و به یو نه یی نه یان. به یو نه یی نه وده که به لینی که وره ترن. به کنی له وانه که به

هه چه هه چه می گوی که ده نه هات بۆ سیمانی، راست نه چو بۆ لای پاشا، له بهر ده مه دانه شت پش نه وه که پنی ی بلین، دانسته، قه ده به کی کۆنی چلکی دهر نه هتا، تن ی نه کرد، دای نه گیرساند، چه ند قومینگی لښ نه کنشا و روی نه کرده پاشا:

- «نښ، ناموزا، چۆنی؟»

لښه وه میستر پیچ واله سوری نه روا:

«با پنی ینه وه سهر چیرۆکه که ی من:

دو برا بون له دارشمانه، قه قن نه حمده و خدر، نه مانه له دژمانیه تی بلباسه کان که مرۆفی ههره توانای پزدهر بون، زۆر له نازاردا بون، قه قن نه حمده که پسانیکی زۆر نازا و به خۆناز بو، دنی به که ی خۆی به چن هشت و، سوتندی خوارد که ههر گیز نه که پسته وه نه وئێ ناکو له باریک له پنی که پشوانی توله ی خۆی بستی. لښ ی دا، چو بۆ نهسته مول و، له وئێ چره که لکی تورکه وه. وا پنی که وت که سولتان له وه ده مه دا له حهنگ دا بو نه گن قه هه رنگ دا اخزمه که وتی، له گه ل ښنگله زدا. له وه رۆژانه دا شهر به تاکه پالمان نه کرا، پالمانیک له له شکر ی قه هه رنگه وه هابوه پسته وه و، پینچ رۆژ بو له سهر یهک پالمانی تورکی له ناو نه برد. قه قن نه حمده خواشتی کرد که خۆی بۆ نه م دژمه ناوداره دهریچن. له سهر نه مه سولتان ناردی به شونیا، نه پاش نه وه که لښ ی برسی که کتی به و کهنده ره و له دیم و دیداری خرشود بو، هیشتی که خواشته که ی به پینچه چن، له پش هه مو شتی که نه سینی که باشی دایه و پر چه کی کرد. قه قن نه حمده چوه مه یاله وه بۆ قه ده که نازا که و، دای به زهوی دا، حهریک بو سهر ی پنی، به لām به واق و پنی به وه دی که دژمه به نه وه که ی که نه شکی که که لښ ی نه پاپسته وه، سهر ی نه پنی، نه مښ به ژنی. قه قن نه حمده که نه شکه که ی به پیرۆزی هینایه وه له شکرگای تورکه کان. له سهر نه مه سولتان لښ ی برسی که چی پاداشتی که نه وئێ، نه وه قه رمانیکی رست بۆ نه وه ی پنی به «به گ» و دنی دارشمانه و روه به کانی نه وئێ ی پنی به خسر ی بۆ پشناوشت، ده س به چن قه رمانه که ی بۆ نوسرا. لښه دا قه قن نه حمده شهرم، یان نه زایی کرده، نه گهر هه مو کوردستانی بوستایه، نه ی درایه. قه قن نه حمده به م ده سه که وته زۆر خرشود و، به پیرۆزی گه راپه وه ولاتی خۆی له گه ل ژمه تازه که ی دا، له م ژمه دو گوپی بو، «سلیمان به به» و «بوداغ که یغان»، ناوی که نه ښنگله که «که یغان» بو. قه قن نه حمده نسر له گه ل بلباسه کانا که وته شه روشنه وه و، گه لښ به یده سی کردن. رۆژێ له رۆژان که خۆی له مال نه بو، چوار مه د پینچ سه د سوارێ له بلباسه کان دایان به سهر یانا بۆ تالان. که یغان به ته نیا لښیان راپه پری، گه لیککی لښ کوشتن و هه لی برین. که یغان له پاش نه وه ښجا مرۆفی دارشمانه ی گز کرده وه و، پنی ی وتن:

- نه ی مرۆفی دارشمانه، قه قن نه حمده گیانی منی به خشی له کاتیکا که

له ژنر چنکیا بوم. من ههر نه وم نه ویست و چاوه روانی نه وه بوم که نه و چاکه ی

بدهمهوه، وانهمو د دامهوه. نيمستا هه رچيه گتان چاو پين كهوت، يو له قن نه حمه دي
بيگير نهوه، و پين نى بلين كهوا من روينستم يو حن به به هه رگير چاو به من
ناكه وينهوه، و پين پينى بلين كه نامه وئى شونيم بگه وئى، چونكه پين سود نه پين و،
نازاريشى ندهم كه، خوانه نى زانق، به خوايشى حوم نامه وئى بيمه هئى نهوه.
سهرى نه سبه كه وهرگير و، له پاش چمند ده قيفه يك له چاو وون بو.

هفتی نه‌حمده که گه‌رایده، لاه قه‌وماوه سمری سوپ ما و، به له دهس چونی که یفانی خزه‌ویست زور حقه‌تبار بو، حزی پښانه گسرا، پریاری دا، خوینی پگه‌ونی به پنج‌وانمی نه‌هسته‌کمی نهو.

له دۆلى «حدران» داکه له پږدوره (وده) توشی پرو، تکای نى کرد که
بگه رنځوره، که بهان وتی:

- تا کین، تو موسولمانی، من لهره گم، نه چمه وه ولانی هاوگم، په درود! لریکم مه کدوه، نه گدا نازارت نه دهم.

فہم قن نہ حمہ دی شیدا دہسی ہم آن نہ گرت لہ پار انوہ، کہ یغان لہ زہ کہی ہم
بری و کردی بہ بار شایا، فہم قن نہ حمہ: کہوت و کہ یغان دایہ چوار نالہ، بہ قام
ہیشا دور نہ کہوت ہووہ، بیری کردوہ کہ پاداشتیکی بن فہری دابوہ بہرامہ
بہ بہ خشینہی نو لہ کاتیکا کہ گیانی لہ ژہتر چنگیا ہو، نو ہرچہ ندہ
موسولمانیش ہو، لہ گہل نہ مہشا باوکی منالہ کانی ہو، لہ مہر نہ مہ نورم ہووہ و
گہرا ہووہ، دی کہ ہیشا ہمانہی نیایہ، مہرہ مینکی بہ کاری نایہ مہر ہرینہ کہی
بژنہ کہ ترکزی (حطر) لہ دور بخانہوہ ہما قریای ہن نہ گا کہ ژور دور نہ ہو،
نہجا بہ جہی ہیشہوہ.

فدقن نه جسمه دی دلداری سوته، و میتړد. هر که برینه کی سارپو بو، بقی نه وه
که شهره سار بڼی له و کرده وه زهغه که نه دس نووی دی بو، له سهر پرپاره کی خوی
پوښ، دپسه وه شرنی که و ته وه. ههتا که ښه فدره بگستان. له وږ وژنا واپه کی
که ښه شارنگی که وړه، دهنگی شایه کی بهر کون که وټ. موزینه یان لن نه ده،
شاره که چرخان کړا بو و. هه مو پښو سته کی شایي رینک خرا بو.

فہقن نہ محمد کہ نہی نہ زانی چی بکا، یان له کړی شو راپورتنی، بریاری دا
که خزی بدا به دم هه لکه و نه وه، له هر کړی به نه سپه گدی بودستی، له وږ
نښته وه، دم چنه جله وې بز نه سپه گدی شل کړد، نه سپه گدی له هر دهر گای
مالی پیژنیکا ووستا. پیژنی له پښا هندی دژواری پښان دا، بهلام دواپی
برو وای دا که بیکا به میوانی. فہقن نہ محمد بونمی نم شایی و زده او ندهی له
پیژنی پرسی. پیژنی تنی گه یاند که کنی ی قهرال چو بز شمېر موسولمانه کان،
نمہ چند سالنکه شونی نه بو، نو دنا نیستا گه راو نه وه، له ناموزا که ی ماره
نمکن. فہقن نہ محمد تکای کړد که پیژنی کارکی وها بکا که خزی بنوانی بچیتہ
نم شاییه بز سه یر کړدن. پیژنی دواپی برو ووا بو، بهلام به گرووی که نو ودرگی

ژنان پېژنن. له قن نه حمده چو یو شایه که و. له وی خوی کویایه چن په کهوه که
 ناماده من له نوڅه ژوانی که بهانی جوان و دهگیرانه که پدا یانو هانه پوره و،
 راوای دلې له پېنکا شه پارلمه کی کیشا به من گوئی دی دا و پنی ووت:
 - تودیل بوی له ناو موسولمانه کاتا، تو نابوت تکیتراوه، هینشا نو پیری
 له بهر: هم منا خوت دهرخه؟

یوکن له داخانا به رمانی کوردی که چکی نمرانی هاواری کرد:
 - فحق نه حمده، خوزگه لیره بویایه!

که سې هاوار بوزراو ددسه چن پپی دا به ناوا، راوای مسویری و یوکنی
 رفاند یو نه سمولی، له نه سمول سولسان سولباری نووی پېشموه هی ترشی پنی
 به خشی.

له قن نه حمده و ژنه ننست خوايشتکاره که ی پشکهوه که پامره پزدر، له وی
 پشکهوه هتا سهر به اختیارانه ژبان. له قن نه حمده له پینش مردب هدمو هرنمی
 پزدر و مهرکه و ماوه تی حست یو ژیر دوس. له باش نه کدې که وړه ی، سلیمان
 به په چوه چن ی، سلیمان به په که باپسره که وړه ی سړدکاتی ننستې سلیمان به، نو
 پارچانه ی نری کوردستانی داکیر کرد که له ژیر ددسال به کپری دوه بودای که یفان
 پنی قرزند مرد.

میستر ریچ له ژیر نه چیرۆکه دا وانه نوی:

«پاشا لهوه پینش همدن پارچه ی نه چیرۆکه ی به ټیگه ل و پیکه لې یو گیترا
 بومره، و به چونه نه سهر نه روپایه نی، له که یفالهوه، له ناری، و نه وی ووت
 که نه شخ حرمی من پنی، به لام قه و ماوه که ی نه دایه پال باپسری سلیمان به به
 باورکاتی خانوادش هدر نو چیرۆکه یان یو میسر ریچ گیترا ووه.

له چیرۆکه دا، که هدمو، نه کانی چیرۆک بیژکه به که گیترا ووه. هچ
 لن پسر نه کړوه و نه م کړپوه، که لن کسانې لاو چاکې هبه که پزده لانه کار به
 نووی پیکان لن ی، هچ نه من لم پزده ووه. قه و ماوه کان به نووی پیکان
 به شتواز و سروشتی همل به ستیان و، وادیاره که له همدن قه و ماوی راسته یفالهوه
 همل کرا بن سهر به سهره دینک من زور کونتر لهو سهره دمی چیرۆک بیژ نشانی
 کرد. نه من که نه به پېنستهوه سهر همدن چیرۆکی لاو چاکې سهره دمی سروشتی
 چه لپیا، دمی به لاهه دین که سولتانیکی کورد بو و، له ونه گیتی باره که ودرگرتی
 له لاین چیرۆک بیژنی نه زانی کوردوه که به سروشت نای داته پال هچ سولتانی
 بیژکه له سولتانی نه سمول و نه یوی بیکا به چیرۆکیکی سهره دمی یو باپسری
 راسته و خوی سلیمان به به ی فارمانی خوشه و ستیان که ژبانه که ی چاک دیار و،
 سازگاره یو ودرگرتی تن ناخراوینکی ووه. نه توانم لم چه شته که لن و نه ی پیکه
 و پیکه لې دیریک و سهره دمی پشان بدم که گیترا ووه کانی پزده لانت نه کن.

*

گشت نه تهنه و بهک نهم چه شنه گيترباره لاورچا کيانه و جوامير يانه يان هديه،
 پنيانه وه نمانان، له بير يان دهر ناکمن، خستويانه ته سهر کاغدهز، من نهوا هؤی ژيانم
 دا به چيرؤ که گهي «لاوچاک و کلؤله» يش، خسنمه سهر کاغدهز، به لام به پئويسته
 زاسی که خاتري زانستيش بگرم، وه نه ونده ی ليره دا نه کړئ، به تهر ازوی دتيریک و
 زانبار هه ليان گيتشم. نهم دهرس لن دانهی من نابن له به هاي نهم چيرؤ کانه و
 هاوچه شنه کانی کهم به کاته وه، نهمانه پئوه نازواوی نه تهنه و پيمانن، نه سن نهم
 سهر يور دانه قهوما بن، به لام وه کو مبستر رېچ نه لن، دتيریک ر سهر دمه کانيان
 تتيکه ل و پتيکه ل کرا بن.

*

تؤنق وه هسی درتزه به باسه که نه دا و، له سهر بېچينه ی لن کولنه وه به کی
 زمانه وانسی ناوه کانی «بوداق» و «قه يغان» ی ناو نهم دو چيرؤ که، هه ولی
 دؤزينه وهی سهر دمه کانيان نه دا. له بهر نه وهی له سنوری نهم پاشکويه به دهر بون،
 نهم نوسيه وه.

سهرچاوه: تؤنق وه هسی: «نمز خولامی چاوی ده کلؤليم - خانی قه يغان»
 دهنگی گيتی تازه، سالی ۱، بهرگی ۵، شوياتی ۱۹۴۴.

*

۲.۳. چيرؤکی:

دوانزه سواره ی ميريوان

نوسيني: پيره ميرد

منال بوم ههرچه ند به يسی دوانزه سواره يان بؤنه کردم، بهو منالیه حؤم به
 پاله وانينک ده زانی، که دارالحا نه ی گوت: «کورکول فيدای هه لمه ی شتراله بان به،
 رؤزتيکه وه نه مرؤ، روی خاکه که تان سبی که نه!» مېش به خديال لنکم نه داين،
 نتيجگار که نه يان خوتنده وه:

جوامير ناغای رهنگينه پلنگی چنگ به خرينه

من نه ونده ی تر شهيدای نه بوم، نينجا زؤر ناوا ته حواز بوم که بوم هه لکه وي
 نهم دوانزه سواره پئوسمه وه، به لام هېچ به لکه و بناغه يه کم ده ست نه کهوت، منش
 راست و رهوان باوکم چؤن له باپيرمی بيستوه و، منيش چؤن له باوکم بيستوه، وا
 نوسيمه وه، نه مېش راستيه که يه تی..
 نؤف شاعيره کانی پتئين!

پيره ميرد

هونه‌ری سلیم بهگ له دیوانی شاه غازی دا
شار قهلاچوالانه، نهحمده پاشای گه‌وره که مه‌شه‌وره به: «شاهی غازی
نهحمده‌ی لشکرشکین» حوکرانه، دهور دهوری شیر و قه‌لغانه، سواره‌ی به‌به به
راستی مه‌ردی مه‌یدانه.

ننوران له که‌نار چه‌می قه‌لاچوالان دیوان ده‌گنپ‌دری، پیاوماق‌ول و نزک‌ور و
ناغاله‌رو چه‌کمه‌رو قه‌ل کز مه‌ل له‌و گون ناوه‌دانه‌نیش، تن نه‌فکر و
پیاونکی به‌شک‌و سما، ریشکی تنک و سبی، روغسارنکی نه‌سهر، به‌وی
دا‌دی و لژدنده‌ریکی که‌له‌گه‌تی چوارشانه له‌پنیه‌وه، تازه‌خه‌تی داوه، چاوی
وهک نه‌ستیره‌ی سیوه‌یل نه‌دره‌وشته‌وه. که‌ده‌گه‌نه داوینی دیوان به‌شهرمه‌وه
نه‌پرسن: «پادشا له‌کوتی به؟ سلیم به‌گی مامی له‌کوتی به؟» که‌نهحمده پاشای
پیشان نه‌دن، له‌دوره‌و کپ‌لوشنکی به‌نده‌گی نه‌کشتن. نه‌وسا نهحمده به‌گ
نه‌پرسن: «نه‌وه‌کوتی به؟»

خوی دینه‌زوبان نه‌لن: «شاهم سن مه‌لا هه‌مه‌زی نه‌و غانیم، نه‌مه‌ش
به‌نده‌زاده‌ت: نه‌کره‌مه، سه‌ودای دلا‌وه‌ری و جه‌گنجی له‌که‌لله‌دایه، له‌کابل و
زابل‌وه ناوپانگی زه‌روژه‌نکی سلیم به‌گی بیستوه و، به‌لنی به‌دلی خوی داوه
نه‌کر سلیم به‌گ بیوانی شیرکه‌ی هه‌ل سورین و، دای وه‌نیش، و نزک‌وری سلیم
به‌گ نه‌کات»

نهحمده پاشا که‌سه‌رنج نه‌دا نه‌م کوره‌نهره‌دینکه و شیرکه‌شی نه‌وه
مشاکینکه.. نه‌لن: «به‌تا به‌خوا! نا بران سلیم به‌گی مام له‌کوتی به، بانگی
پکهن، بلن میوانی هاتوه»

نینجا نهحمده پاشا رو نه‌کاته مه‌لا هه‌مه‌زه و، زوری لی نه‌کا، نه‌لن:
«دانیشه!»، نه‌ویش به‌زور به‌چوکا دی و دانه‌نیش، به‌لام نه‌کردم به‌پنیه‌وه
را‌دوه‌ستن، له‌پاش نه‌ختن سلیم به‌گ دیت، پاشا پین ی نه‌لن: «میوانت هاتوه!»
نه‌ویش ده‌ستی مه‌لا هه‌مه‌زه ماچ نه‌کا و، ده‌ست نه‌کاته ملی نه‌کردم، له‌که‌نه‌دا له
شیره‌که‌ی نه‌کردم ورد نه‌پنیه‌وه، زور جوانی دینه‌پیش چاو، ده‌سنور نه‌خو‌ازی که
سه‌یری پکا، له‌کالانی ده‌ره‌کینش، به‌م شان و به‌و شانا هه‌لی نه‌سورینتی، له‌پاشا
هه‌لی نه‌دا به‌ناسانا.

نینجا که‌نهحمده پاشا بسی که‌نهو شیریه‌ی دلا‌وه‌ریکی نه‌و غانسی پتوه‌ی
ده‌نازی و، نه‌ی وت که‌س نانوانی شیری من را‌وه‌نیش، سلیم به‌گ هه‌ر له‌خو‌عه‌وه
له‌قه‌دی هه‌ل کینشا و وه‌ک فرفرکه‌ی باری پین کرد، که‌نهحمده پاشا نه‌مه‌ی دی وه‌ک
گول که‌شایه‌وه، نه‌کره‌میش زور به‌خو‌شی و دلخو‌شیه‌وه، که‌توش ناغای خوی
هاتوه، ده‌ستی سلیم به‌گی ماچ کرد. سلیم به‌گیش روی کرده پادشا و تی:
«نه‌مانه‌نتر میوانی من، به‌لکو نه‌کردم ده‌سته برای من، نه‌یان به‌مه‌لای خو‌م».
پاشا وتی: «زور باشه».

پاش نعم همیتورنه . کونغان بهکراوا و . کویحای خورمال که گولعه نهبره ، دادیان له زوری بهراز کرد که هیچان بونهشتونه و . کشرکالان نهواره و . هموسالینک پاشا خزی که بوزاو تشریفی هیناوت شاره رور ، راه بهرازی کردوه ، بهوه بهرازمان له کزل کهوتوه ، بهلام نه مسال که تشریفی نه هاتوه ، بهراز نه مان خون! پاشا فهرموی: «کوا شیروشینه کان؟ هنره نه مه نیه له بهر دهمی نیمه دا شیر همل سوریش ، هنره نهویه نهو شیر به پارتزکاری دهبانه کان بهوشترینه . سلیم بهک دهبه جن تن که پشت کهوا پاشا له کهل نهوین ، ونی: «لواچ پشهی پادشاهان نیه و . له بهراز ترسایش پشهی نیمه نیه» .

سلیم بهک رو نهکاته کویخا و نهلن: «تاماده به توله پشهوره بهرو . سبهی نیواره خوا یار بن لای تو میوانین»

بهو توندیهوه له دیوان همل دوسن و نهچته مالی خزی و ، نهکره میش به دواپهوه ، خزیان دو کهس و نهلین: حوامیر ناغای رهنگینه و . ناغال ناغای سیوهیلی و . زهینل بهکی مهسره و . مهحمود بهکی قهدهی باش چارهش و . داراغای مبره دئ و . همراموزی زهنگنه و . سوار ناغای پلباس و . مومند ناغای میراودلی و . شاپور ناغای بهغیاری و . زوال ناغای مهرکه بی و . میران بهکی وهله بهکی و . چله بی قهدهی همموره که چله بی پاوکی شریفی به ناوهوه ناو نرا بو ، نه مانه همسوکز نهکاتهوه ، همسونه دوازه سوار و . پشیان نهلن: «بهیانی زو به فینکی سوار بی لیرهوه له دزلی که لالهوه به سر ناوی سورجان ناغدا دا له بهی سه پند مسادهوه راوی لن دابهستی ، نهو سمرچاوهی قوماشه نیچکار بهرازی روره ، له وپوه دست بن دهکین ، به سر تهپهکل و هوشبارا نهیان روهتین بوزوار بهکراوا» .

له سر نه مه همو بهیار سدن و . همر کهسه رو دهکاته مالی خزی ، لنی ی دوسن .

راه بهرازی دوازه سواره له شار رور بهیانی پش بانگ نهکردم که له دبهوخانی سلیم بهک دا نوست بو و ، نهو شهوه ، له خوشی نه مه که له نهک سلیم بهک دا دهچن بزراه بهراز ، خهوی لن نهکوت بو . دپته دهوئ بونهوهی بزائن شهو چ وه خسه . نهبنی وا کزو نهرازو له سر گردی دار گویزه کهوه گرین گنشاوه و . مهلاش خزی لن تاماده کرده سلا بکا .

نهکره دیت دهوگا بهکاتهوه که بهچن بز مزگهوت ، سلیم بهک خه بهری نه پشهوره ، نه پرسن: «نهوه کن بو دهوگای کردهوه!» . نهلن: «موانه که بو» . نیر سلیم بهگیش ناوختهوه و . دپته دهوئ ، بانگی مهسره نهکا نهلن: «نهسپه گهی خرمم بزین بکن و نهسپه ریشانش ، که زور همنه ، بز نهکره می تاماده بکن نهوه کو زور سواری نهکردین ، با سواری ریشان بن! نهو پیاهه پیرهش هه تا من

دېتمه وه خزمهت و چاودېرېه کې باشې بڼه نه.

سليم بهگ له چن دسونه نشو نا له نوښت دده وه نه کړه مش دېتمه وه و، ده سراره کې کدش په سوارۍ له پسر درگا نه وساتل. همدې ناوې خورای لن نه هېڅن و سوار نه بن.

سليم به همد لایه ک دا جوښې نه پلې تايه نې حزی يوه، به لام. ...

له ستر نه و پرېاره حویال گرد ده که نه وه يو ډو.

نه و په پايه نسپ يو شا زېن نه گڼن که برون ډوې يو بڼه، مېنه ر نسپ له تويله دښته دده وه. نسپ دوست نه کا به چه بونگان و نه ډه تر، مېنه ر ښتې همل دوستی له پسر خېزه ده لن، شېره شېرې جېه، و ا دزاتی يو مېه انداری سوارت نه بن؟ نم خلکانه راو ده که نه.

نه و دمه نه حمده پاشا با نم توانه ی نه دا به گون دا بانگ نه کا مېنه ر نسپ ښته ډو نېسه! پېن نه نښته ناوړه نکی، ډو نه کا نه سېا و، به ده نگی به رز نه تی! «مړين مړونه لنگ پز اوښ چېه؟ تا نم سوره سهر بن پشت ناکانه دوشمن... يا عدلی دې سوار بن مړيوانه، روژي مېدانده»

نه و نه ی دلاوه ران ناوړه نکی لن نه دا و، ډو نه کا نه باسکه دريژي نه یانه. نه ښتې و ا ده ته سوار ټک ديارن، سوار له پښه وه زړی و کلاوړی و ددسوقوچاغ و چوار ناوړه یان نه و ده وشته وه.

مامنه مېراوده لی و سوار ناغای پلانی له پښه وه، لاو لی شېرې نا پلانی ده لن و، سليم بهگ شېرې حمايل کړده و، دوستی چېه به خېزه وه و، دوستی پستی له ستر که مېه مړې قېر دښته یې به ته هور ډه وه چا وې پرېوه تارېده دده وې به زهرې چا و نه و کښه هملکېن و، بدا به ستر دوشما، حوامېر ناغای ده گڼه که ده لن پلنگی چنگ به خړنه، قلیانی تن کړده، دوکلی قندهی وک باه سمېلی لم لاو نه ولای سهرېه با دېشه کښه وه.

پاشا که نه مې دېښن، نه لن: «شهرت بن مېنه ر حه لات بڼه، نه گمر نه ستا من رام بکړدایه، نه مانه و ا ډویان کړدوته له شکرې دوشمن و، که ډانه وه، نه وایه من چیم بکړدایه؟

نېجا نه حمده پاشا به هېواشی نه گمر ښته دواړه و، بانگ نه کا ته پلې شادی لن بدن، نم غزم و ر غمه لم ده ته سوارده دسېم، فتح و سهرکه و ته.

نه قاره چی ده ست نه کڼ به گمر و هورې ته پل، ناوړه ی ته پلې شادی به و فینکې به یانه نه یدا له شاخې گتو، ده نگی نه دایه وه. که سليم بهگ گوتی له ده نگی نم ته پلته نه بن و، نه ساسن ته پلې نه حمده پاشا به ر اقامی فدهجه، نه گمر ښته به حزی و یارده سواره ی هارېی یوه له سهرېی دا نه و ست، که ده ښن به راست و ا نه حمده پاشای برازیه نې سهرې سور نه مښن، له حوشیا نا هېچ قین و

گرزیده کی نامینن. که پاشا نه گاته راستبان هه مو گه رهن که چی بز نه کهن. پاشا نه لئن: «هه و دهک پیشکه و تن یا خوا هه مشه هه پیشکه و تو بن. ده برزن نیسه پیشدارن نیسه خز خه پیه و باره گامان له گهل نیسه. هه مو سه لسه سواره بن و بز نیواره ده بن یه که سه لاف بگهینه مهربوان. شهو قه لای میتردانه. برزن له پهای یه زدانان بن!»

سه لیم بهگ نهم قهرمانده یه و نه گرتی. ناورهنگی بیا دپنن. هه مو نه یکه ن به نوز و تن نه پهن.

دهمی روز ناوا. نزدیک به نژدوی نیران. له نه دیوئی بزسه ده خون. نزدیک به بانگی شیران سویای به رودوای پاشایی سه ره تایان ده رنه که وئی. نارامگا بز پاشا رنک نه خهن. که پاشا داده بزنی و. که من ماندوی نه خه سیته وه. نه فهرموی: «به سه لیم بلتین نه مشه و میوانی نه وین. نان و نالیکی نژدو پهدا گاه» سه لیم به گیشن نه لئن: «به چاوان. به لام نیستا له خاکی نیرانین. راهره سمی نیرانیش نه مده به سه عات سنی نان نه خون. نیتمهش له سه عات سنی دا هه مو قهرموده یه که به جی ده هینن»

سه لیم بانگ نه گاته نه کهره و. نه روانی نه کهره دیار نیسه. خه به نه زانن که نیو سه عات له وه پیش به پیاده می روزیه تاگو هه ندی به دگوز بلتین خوی شارده وه. سه لیم بهگ تن دهگا که به تنیا چوه که چهند و چون و پتوشوینی دوشمن ناکی بکاته وه. سا چهند ده قیقه یه کی پتی ده چی نه کهره نه گه ریتته وه. سه لیم بهگ تنی نه پرسن: «له کوئی بوی؟» نه کهره نه لئن: «خوم چوم ده وران ده وری نژدوی نیران که رام. هیچ به خه یالپانا نایه که دوشمن بویری رویان تن بکا. بن باکانه هه مو له ناههنگ و به زمان»

نینجا سه لیم بهگ نه لئن: «برادر من و تزنه و دل ناوه لیسمانه. چی لهم له مشکه ده لئی ی و. چی بکه یین؟» نه کهره ده لئن: «پاشا له قه میاسه نوکته یه کی قهرمو: شهو قه لای میتردیه. من وا به چاک نه زانم تا سه ره له نیواره یه و. شیرزه ی نان و نالیکن. شتیکیان پتی بکه یین. که که و تنه نیروه شهو نه که ونه ناگاداری. نیسه دوازه و نه وان دوازه هه زار بکه ونه روناکی و بمان بیشت لیتمان ناترسن. تا شهو و نیسته شهره زن پها به خوا با تیبان هه لکه یین!»

سه لیم بهگ نه مه په سند نه کا و. هیچ راناوه ستن نه نیرن له نه قاره خانه دوازه ته پتی نه هینن. به قه لپوزی زین دا دایشه به ست و. سوار نه بن و. پو نه که نه له مشکری نیران. نه ختن له نارامگای خزیان دور نه که ونه وه. گانی و ناویکیان دیتته رن. نه کهره نه لئن: با دابه زین ده سنوژیکی پاک بشوین و. نوژیکی بز خوا بکه یین و بیارنینه وه. هه مو دانه به زن و نوژی نه کهن و له خوا نه پارنینه وه و. سوار نه بنه وه. نینجا نه کهره رو نه گاته سه لیم بهگ و نه لئن: «قوریان! له شهردا پیشه ی تژ چونه؟ شیر له چ جینگایه کی دوشمن نه ده ییت؟» سه لیم بهگ نه لئن: «من تا نیسته شیرم له

سهری دوشمن داوه، بهلام بزجی نه پرست؟ نه کړوم دهلی: «نه مه ویی کړدار و
کوشتار ماں دیار بن، که وای من له سهر شانی چپ نه دم تا کوشتاری
هر دولا مان ده رکه ویت»

دوای نه مه دابش نه بن به سهر دوازه قولا و له دوازه لاوه گرمه ی ته پل و
نه عره ی مردان و بانگی نامان نامان تیکل نه بن.

شهر دوستی پی کرد

با جاری نه وان له م هرا و هوریا به دا بهیلته وه، خزان به گرتسه وه سهر نه و
سهرده مه که نه کړوم به پاریز له پتوشوتی نزدوی نیران که را بو، نه ماره زای نه و
مه تبه نه بو، له گهل نه و هشا که نزدیک به قهلا ی مریوان که وت بونه وه، جوامیر
ناغای په رنگینه به سلیم به گی وت بو: «نیمه که ده گیه قهلا، نه بن له شونیکه وه
پروین وک نیمه، تا نه وان نه گ، م مریوان پیمان نه زان، نیمه ش نه بن له
نریمه وه پروین تا ده چینه بن دهستان نه مان بین، جاری قهلا که خوی سه حته، بهری
لای نیمه ش گولی زرتبار گرتیه تی، نه م گوله پی ی نیمه ی به ستوه، نه گهر بیت و
پشت به خوا نه وان بشکین پی ی را گردنی نه وایشی نه نگ کرده». سهری زات و
نازایه تی مردان بکن به دوازه که سه وه چاویان له شکاندلی دوشمن بوه، وتی:
«پرو نیمه به گ پی په نا هیه نه ویش (گولان) ه، گولان په گیه که وه کوکولانی
(زرتبار) ه نا نه گیه به بهر قهلا نات بین، که که یشتینه داوینی زرتبار له
(په نگیجه) وه به سهر (سینو) دا له و تونکه تونکه ی بهر گولان دا بزه بخوین،
پشتی گولان شاخیکه هیچ باوه مکه که نه وان نه مان گرت بین، له و کنه نه مشریان
دامه زانده بن، زور سه مه نیمه بتوانین تی په رین، نه بن همه رو لا په کمان و،
پاشایش که که یشته بهر وه بهی دنگ و بین سینگ، که ههستان نه کن موله
بخوین تا شه به سهر دا دی، نه و سا بهنده و نه کړوم و، چوار سواری تر په ک دو
سه عات له پیش شه به یخون دا دوه وری زرتبار بده بده وه، په کیکمان له (دولاش) و
(نه ی) وه، دوه م له (به یزه) وه، سینه م له (سورک) وه، چواره م له (داسیران)
وه ناماده بین تا من و نه کړوم ده گینه پستی کیوه که و پشپان لپ نه گرین، نه و سا
که دهنگی ته پلای نیمه تان بیست و، نه عره ی نه کړهستان هاته گوئی، خوت له
پنشه وه به نا به پی ی گولان دا له ناوچه رگی دوشمنه وه هر شهستان هه لمت
به رن بدن به سهریانا، نه و له شکره زوری به که ناردویانه ته سهر گیره که به نه بن، که
نه م هرا په بیمن نایه نه خواره وه».

سلیم به گ نه م را و دستوری زور لا په مند بو، هیتجگار که سلیم به گی
به مرد دانا بو به ختوری هه لژارد بو، پی ی خوش بو.

نه مه دستوریان بوه که به م په رنگه دامه زان و، نه کړوم و جوامیر ناغای
که یشته شونی نه بهر د، جوامیر ناغای دهنگی زور خوش بو، مونا جاتیکه به
دهنگی بهر ز خوتند، نه کړوم خوشی سهند و، راست بروه سهر ناوذهنگی، که

نه غره به کی کیشا به جارئی دار و بهرد و شاخ و کنور دهنگی دایه وه. خوریه که و ته
 دلی نژدوه وه، نیمه وهک نیران نالین: (زهره شکاف شدند)، بهلام زور داجله کین
 و به شزکان و، هاتن به یک دا و، نو شوتنه ی که نه کرده و جوامیر ناغا که پشت
 بونن له سلیم به گه وه تیرهاویتی دور بون، سلیم بهک به سهر سواریه وه ناماده بو،
 گوئی ی بز نم نه غره ی مهردانه به گرت بو، که دهنگی نه کرده می هاته گوئی، هینا به
 هرا و ههلمت و، له خوشیا ناویش نه غره ته به کی لئ دا. همدو سه دا بهرام بهر
 به یک دهنگیان دایه وه و مژده ی سهرکه و تنیان گه بانه گوئی ی نه حمده پاشا.. نینجا
 سلیم بهک دای له ته پل و کردی به گهر دش، هه رچند ناو زهنگی به نه سپهره ی
 سنی ته نگدا نه هینا، گزیه ی نه سپ و ته قه ی نالی پزلی، بهردی نو شاخه ناگری
 لئ دهره وه، پاشاش که نه مه ی بیست و بین، ده سپه چی بانگی کرده نه قاره خانه و
 که ره نا پینه گرمه و، خوشی سوار بو تا روانی له پیش ده مسه وه که سی نه دی،
 بروسکه ی چه خماخه ی نالی ولاخی سوارانی له ناوچه رگی سویای دوشمن دا دی،
 روی کرده ناسمان و پارایه وه، وتی: «خوایه! شهر ی لاه لایه و، نوان به سهرمانا
 هاتن، ده سگری دامان تزی». خه ریک بو به شرنیسانا بچن، نایب و
 پیامو اقله کان نه یان هیش. هاته سهر گرده که گوئی ی گرت، هه له کانی سانانه وه
 به دهری نژدوی نیرانا گرمه ی ته پل نه قاره خانه ی خزی و، نه غره ی دوانزه سواره ی
 دق، لاوکی شهر ی قایغانی دیسان هاته گوئی، بانگی کرده سوجا ده چی باشی،
 بهرمالی بز هینا، دایه زی، سهری نایه سوجه وه تا قهنده کیشتیکی چاک سهری هه
 نه بری، که سهری بهرز کرده وه بانگی کرده باش چاوش و داراغا که دهنگی له شکر
 بدهن ری ی راکردنی نژدوی نیران بگرن، شکان و خراپیش شکان، به شیرزه یی
 نازانن رو بکه نه گوئی، باش چاوش (سوپه هسالار) ی نو دهره خالید به کی
 میره دق بو، قه داره ی باش چاوش له گه شمشیری سلیم بهک دا هاوشانی ده کرد و
 مه شهر بو، جارتیک لای وارماوا به گانه یه که به له سه دهن، خالید بهک هه
 نه کورتیه سهر به گانه و قه داره بهک نه دا له گازهره ی پشتی، له ژیر زگیه وه دینه
 دهری.

نو قه داره ی هه لکیشا، که و ته بهر له شکر، بانگی کرد: «کوپنه! شونکه
 و نه مشه و، له و رژه وه که خوا نم خاکه ی نافه ریده کرده تا نیمه شهر یکی تری
 وای تیا نه کراوه، سهره نای سروشتی کرد هیشتا نازایه کی تری وای نه نوسراوه،
 سه لاهه دین به نژدو سواوه نینجا سهرکه و تنیکی وای بز ری که و توه، نیمه دوانزه
 سوارمان نم نژدوه ی پیچایه وه. هه رچنده تا نم قهنده کیشه به می نیمه ی تی
 نه حه سهر، بهلام وانه ی چاک که و ته بهر نیمه، فیدای ده ست و شمشیر و شان و
 باهری دلیرتان بم، به خوا نه زانم زور گفتی رنکه و بهک سهره ف و سهره و له
 قه لاجوانه وه نیمه که یشتونه ته نیره و ماندو و برین، بهلام شیرت نه مانه له بیر
 نه بهاته وه. شه پیورچی! ده ی فیدای که نه ناکه ت بم، پیش که وه، پیشکه وه! کورگه ل و!

رؤیم دوام که و نه!

نهمی و ت و ناورهنگی پیا هینا، شجنا غولغولمی ته پل و گوردی نه قاره
تیکه له به (سورده رکه و مال بسیاره) بو، به راستی سوارهی به به نه و شهوه
کارنکیان کرد نیتاش به داستان نه یگتر نه وه.

جدهنگی جهنگ

جاری له باش چاوهش و سویا که رین، شون سلیم بهگ و پینج سواره که ی
ره فقیان که رین، یه کسر له به یی گولان و کنبه که وه رزانه ناو سویای نیرانه وه،
هرچی پیای کار... نیران بوله و توره یه وه بو.

سلیم بهگ وای زانی که تی ی هه لکردن وره به رنه دهن و، نه شکین، به لام
وا نه بو، جاری نهو راسته له شرکه وه که قول... ماسی سور بهگ نهشت بو، پاره گا و
قهرار گایان به ناسانی به جن نه نه هینشت، نه یان زانی نه که ر رایگن خراپنریان به
سرا دیت. راستی به لی بوردوانه شهرتکی نازانه یان کرد، به لام ... سلیم بهگ
له وانه نه بو بگه ریتنه وه. ناغای زهنگه که نوکته چی و بن حرم بو، کردیه گاته
وتی:

«هه رایه، کورگه ل تاریکه شه وه،

مه بجه لی پلاو وا له پیشه وه!»

سلیم بهگ بن نیختیار بن کندی و، وتی:

«هه رایه کورگه ل، پاله وائینه

رئ پاکه وه که ن، نه و جه وائینه

وا هه لمه تیان برد، یاران به دسته،

شاخ و کتوله ژیر بن یانا په سته»

له گه له نه مهش دا دشمن سه غله تی کرد بون و، بنی ی لی بهست بون،
چاریان نه ما که ونه رایله و به شمشیر پاکزیان نه دا، سلیم بهگ که له پیش دا به
بن لیکدانه وه دشمنی به سوک زانی بو، بن پورا هه لی گولایه ناویان، له من
چیشه بریدار بو، سرشانی چه پی ولارانی، برینه کانس که م بو، به لام قولی
راستی گزیالیکی توهمته نی بهر که وتیوه، تا دهات سارد نه بیده، سا خواو راستان
سورکه سوار ی وه که شهین که بهگه ریتنه ناو قاز و قولگه وه، له بهرام بهر یه وه
دهر کموت، به دولادا سوار و پیاده تهرینی له خوننی خوی و، ده ژمنه سور بو،
چریکه یه کی شهینسی کرد. بریداری و ماندویه تی و خفه تباری سلیم بهگ نه ما،
تومنه نه مه جوامیر ناغای رهنگینه بو که له گه له نه که رما له و سهره وه دست نه که ن
به در دانی و، نن نه فکریت نه که ردم هه ره هه ولی نه و یه تی له جن دا کورنی و،
کوشاری دهار بن.

خونم شهرش شهر ی شلغزاندن و له شر شکانده، وهستان که لک لاکری،
بانگ نه کا: «نه که ردم بهس بکوزه سلیم بهگ له ته هلو که دایه»

نه کړم گوئی نادانن، ناچار خوی تپیی له شکر ندری، نهوه یو گه یه سلیم بهگ، بهلام نهویش زور بریندار بو.

(نه گنې نهوه که دشمن شکا و، جوامیر ناغا هات به سواریه وه که من بجه سینه وه، قنده یه کی بز تن نه کن که به سر سواریه و بیکیشن، نه قهس له قنده که نه دا و، دوکول له برینه وه دینه دری)

نېجا که جوامیر ناغا تپیه ری و نه کړم مایه وه، که من هوشی هاته وه بهر خوی، نهویش دوا به دواي جوامیر ناغا تاوی دا، که بېشله بهر وه، زور بهی سواي نیران و جهرگی له شکران به جارتی وړه بهر نه دن، نه لېن له دواوه که سمان نه ماوه، که نه م سوارانه که یشته یه که ناچار نه وائیش رو ده که نه قونه که ی سر کتیه که و، خدی و خه رگا و، باره کا و نان و خوانی پوخت و تهمز به لجن دیلن.

جوامیر ناغا به سلیم بهگ نه لن:

«سلیم! من ترم حسته نه م دریاي له شکره وه، زور په شیمانم، بهلام به که سی ترما رانه دی هتا به خوشما، تو خوا راستم پین بلتی برینه کانت چوئن؟ نه ترسم زور بریندار پی، ناخ نه و جوانی و نازایه تی شرور دین، تو نه ده بویه هیند پین پروا پی و، دشمن به سوکی بیینی، سوئندم به خوا مردپی و دلاوریه کم لم نوردوده دی خه نیمي هر دوانزه سواره که بو، بهلام نه م شه به یخونه یان به سرا نه هات بو، که سی نه ی بیستوه شه به یخون سر له نیواره، راستیه که یی نه م یه نیمه لی بوړدو بوین، سوئنده که ی که له سر دهستی میری سور خواردمان، نیمه ی شیت کرد بز سر نوردوی نیران ده چوین، خه یاله که مان عه پی موباله عه ی نیرانان بو، تو خوا لیکي بده نه وه: دوانزه سوار و دوانزه هزار که سی؟ نه م شیعری شانامه نه بن چیه؟

«پیاو که نزدیک به مرگ بره وه دلی پاک نه بن، له خوا نه پانیمه وه: سلیم نه کوژن، جوامیری له هر گه ری، چونکه من ترم له تهلوکه دا نه دی و، نهویش من هینامه پینسی تو. سلیم سن ته نگه یه کی تر ناپینته وه، بهلام جوامیر روره.

«تو خوا سلیم چی به برازا... که ت بلتیم؟ نه که نه که وتایه ته سر سه وای رو و، به رتکریکی بهاتایه ته میدان، نیمه بوج توشی نه م تهلوکه یه نه هاتین و، بزچی شیتانه خزمان نه خسته نار ده می نه هه نگو و؟ نه لېن جه ساروت له شینه وه پیدا نه بن، نه مرز نه که ر پاشا به سیاست نیداره ی له گول روم و عه جه م دا بکردایه، بزچی هر روزه له لایه کیانه وه له شکرمان دهاته سر؟

«هینتا برینی شهر ی و دزیری به غدادمان ساړز نه بوه، وانه مجاروش نه شم به به بیزنگ، خوا بکا سلیم سلیم پی!»

سلیم بهگ نه لن: «جوامیرا کاک جوامیرا هیزی نمونو و هاناوی جهرگم نه وه تونیت که نه وه بلتی له شهر داین، بهاره ی نه وم نه به زور بدویم، بهلام تا دهرم بهنده کی نه حه دی برازام ده کم که نیمه ی هینایه سر نه و قینه ی به دوانزه

سوار رومانی کرده دوازده هزار گدس. نه‌مه داستانی که ناوی کوردستان زیندو نه‌کاتوه، نه‌گدر راست نوری نیمه نه‌مه‌مان بوناموس و پارنگاری خاکه‌که‌مان کردوه، نه‌گدر بشمرین له دلی میله‌تا نه‌مین.

«نم خاکه که سرشتمان له‌وه و، دایکی نیمه‌یه و نیستمان‌له فیداکاریه‌کی بوننه‌مین، که‌لکی چیمان پتویه؟»

«جباری با هوالیکی پاشا و له‌شکر بزانین، نایا باشچاوش به‌خیزی و قه‌داره‌یه‌وه روی کرده‌ته کوئی؟... بونی پلاوی سدری دینه‌لوت، تو بلتی نه‌یان رشت بین، چونکه به‌لنتمان به‌پاشا داوه له‌سرنان و جوانی نیران میوانان بین»

«نه‌گدر راست ده‌وی من له‌سرنم برینداریه و ماندویه‌تبه‌دا، نه‌گدر نه‌وان و چنشته‌م له‌ده‌ست بچن ده‌ستم هیچ ناگرتی، دلنهام که‌پاشا ساغه و ناگای له‌شکسی له‌شکری نیران هه‌یه و، باشچاوشی به‌له‌شکرده‌وه خسونه‌شون شکسته. تو خوا با منیش سدری له‌ناشپه‌زخا - بده‌م. دلم نوقره ناگرتی»

جوامیر ناغا پیکه‌نی، وتی: «ناحده‌مان نه‌نم حه‌لکه پیت نه‌لین چنینه، به‌لام به‌به‌خت بابه‌هه‌له‌سه‌برو به‌لای خوت و نه‌وسیه‌وه، من ناتوانم، نه‌چم به‌بین و شونین پاشوه. وه‌ک نو‌دلت بز سدری ناسره‌وی، من هه‌رگم بز سدری کوردستان نارام ناگرتی»

نینجا لیک جیا بونه‌وه، سلیم به‌گ بز چنشته‌خانه و، جوامیر ناغا بقره‌تی له‌شکری پاشای. نیمه‌ش با دوی سلیم به‌گ بکوره‌ین.

له‌شونینکی په‌نادا ۳ خیره‌تی گه‌وره‌ی چوار نه‌سترنی هه‌ل دراوه. شکستی دوشمن و گه‌رانه‌وه

سلیم به‌گ که‌زانی نان و خوان له‌جنی خزی ماوه و، نه‌رژاوه، نینجا خزی له‌راستی خزی تهریق بوه‌وه و، وتی: «یاران پاشا که‌وا میوانه، دیار نه‌یه، له‌شکر نیک چراوه. جوامیر به‌برینداری که‌وته پینوشنن له‌شکر، من له‌شونین نه‌وس به‌کاسه و که‌وچکه‌وه ده‌گه‌ریم. ده‌ست به‌جن گه‌راپه‌وه و، هه‌ر له‌خزیه‌وه دای له‌ته‌پل، زوری بین نه‌چونه‌کره‌م په‌یدا بو.

سلیم به‌گ پرس: «ها نه‌کره‌م چیه؟»

«ناغام! نه‌لگانه‌ی چاک نه‌م ده‌مه‌یه، هه‌رچه‌ند له‌شکر شکاوه و باش چاوه‌ش سهر شکسته‌نشته‌وه، به‌لام نه‌واهی له‌پینش باش چاوه‌ش و له‌شکری نیکه‌وه‌ن که‌من هینتا زوری له‌شکر له‌(داسیران و نه‌ستیران) ماوه‌ته‌وه، نه‌مانه نه‌گدر پیت و بچولین، سواره‌ی نیمه ده‌که‌ونه ناوه‌راستی دو له‌شکرده‌وه، که‌بزانن که‌مین و بمانگرته‌ناوه‌وه، هه‌مور به‌جمان بیهوده‌نه‌روا، نیستا من شاره‌زانم و، تییی خن‌شمان لیک براین، نه‌گدر سن چوار سوازی ترمال به‌دزیاپه‌ته‌وه به‌گور و هه‌رای ته‌پل به‌رمان له‌ده‌سته‌ی دواپی له‌شکری نیران که‌له‌کینو بونه‌وه و، دوا به‌دواپی شکسته‌ی خویان نه‌روژن بگرتایه و، بان خستایه‌ره‌تی رتی پی (موسه‌ک)، نه‌م

ترسه‌مان نه ده‌ما، به‌لام من و تو چی بکین؟

سلیم به‌گ وتی: «راست نه‌کمی، با جاری هردوگمان له ته‌پل بده‌ین و رو بکینه پیش شکسته‌ی دوایی»

نه‌کرم هدرچند نه‌می به شیتی زانی، به‌لام ناچار سرپیچی نه‌کرد، هیشتا دور نه‌ریشته بون تیبه سوارینکی هه‌لبژارده‌ی قوجاغ بِن دنگ و بِن سنگ له دوایانه‌وه ده‌کشا، نزدیک که‌وته‌وه، سلیم به‌گ گه‌رایه‌وه و تن ی خورپِن، که لَیْیان ورد بوه‌وه، راوه‌ستا تا پاشا گه‌یشته به‌روه، بانگی کرد: «مامه تزی؟ ماوی؟»
سلیم به‌گ چاوی به جاری رَوَن بوه‌وه و، وتی: «به‌لن ساغم قوریان! جاری شرتنم کدوه!»

پاشایش نه‌پیرسی بزو کوئی، که گه‌یشتن، نیتَر خوا بزی ریک خستن، دواي له‌شکری نیرانیان لَیک پچرانند تا پشت موه‌ک، نینجا له سهریان نه‌رَویِن، گه‌رانده شوتن له‌شکرگا، له ریکا زولال ناغا پیدابو، پاشا ناردی به شوتن پاش چاره‌شا که بگه‌ریتوه نیتَر له سهریان نه‌روا و، فهرموشی ته‌پلی بازگشت لَن دهن، خزشیان هاتنه ناو خه‌یمه و باره‌گای به جن ماره‌وه، داه‌زِن.

پاشا له باتی نه‌می رو خزش و شادمان بِن، دلته‌نگ و مات و مدلول دانیشته بو، له گدل سوارن دهرده‌کوت، دلی راده‌چینی و هوالی جوامیر ناغای ده‌پرسی، روی کرده سلیم به‌گ وتی: «مامه تو جوامیر ناغات چوَن دی؟ ده‌ترسم خوانه‌کرده جوامیرمان له دس بچن؟ به خوا سویند نه‌خوَم جوامیر به هه‌مو له‌شکر و که‌سوکارمی ناگَرمه‌وه»

سلیم به‌گ به‌گالته‌وه وتی: «سا به خوا پاشا شوکر برینه‌کانی له‌وانه‌یه که نه‌ری، تو نه‌توئ نه‌کوژرین و، به مهرگی خوَمان بمرینا به خوا نیمه نه‌مانه‌وئ له‌م نه‌برده‌دا بمرین تا له دلی میلله‌ت و تا‌رخا برین»
کوژتایی

پیره‌میرد: «دوانزه سواره‌ی مهریوان»، سلیمانی ۱۹۳۵، چاپی دوم، سلیمانی ۱۹۵۹، به‌داخه‌وه لاپه‌ریه‌کی چنروکه‌که و، چند وشه‌یه‌کی لاپه‌ریه‌کی تری له کوپیه‌که‌دا دهرنه‌چوبو.

لیرده‌دا هه‌ندقی سهرنجی میژویی

۱. لژنگریک رودای دوانزه سواره‌ی مهریوان نه‌گیتَریتوه بزو سهر ده‌می سلیمان به‌به که تا سالی ۱۱۱۰ / ۱۶۹۸ هوکمرانی کرده، به‌لام پیره‌میرد لیرده‌دا نه‌گیتَریتوه بزو سهر ده‌می نه‌حمه‌د پاشای کوری خالید پاشا که تا سالی ۱۱۹۲ / ۱۷۷۸ هوکمرانی کرده، دیاره ماره‌یه‌کی درژ له نیران نم دو میرده‌دا هه‌یه و، یه‌که‌میان پاپیره گه‌وره هه‌مو میره‌کانی باهانه.

۲. سلیم به‌گ، که له چنروکه‌که‌دا به سلیم سن تنگه ناوی هاتره، کوری محمود پاشا بو، محمود پاشای باوکی سلیم و، نه‌حمه‌د پاشا برا بون، به‌م بِن یه

سەلیم بەگ برازای ئەحمەد پاشا بوە ئەک مامی.

سەلیم بۆیە بێ یان و تۆ سێ تەنگە، چونکە لە گاتی شەردا، بۆ ئەوەی نەگەن، سێ تەنگە لە ئەسپە گەمی بەستووە.

۳. سەلیم بەگ سالی ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶ لە شەری زەرباردا کۆژاوە، ئەو ڕۆحمان پاشای بۆ سەلیم بەگ سەرکردایەتی شەڕەکە کردووە، لەشکری وەزیری بەغداد بە سەرکردایەتی سلیمان کە هێه شکا و، سلیمان بە دیل گیرا. مەولانا خالید «سوگوری» بۆ سەلیم بەگ نووسیوە.

*

۲. ۴. موناجات:

بەیتی خالید پاشا

نەرمودە، شیخ صادق

بسم الله الرحمن الرحيم

یا حەیی بە نامت، یا حەیی، کەرەم بێ یان و بەی

ڕۆژیدەیی کوللی شەیی، یا ڕەبی بەدی شیفای

ڕەبی جیهان نافەزین، صاحیبی چەرخێ بەرین

ڕەبی سەما و زەمین، یا ڕەبی بەدی شیفای

یا صەبور و، یا سەتتار، بە ئەنیای دە نازدار

صەد و بیست و چوار هەزار، یا ڕەبی بەدی شیفای

بە دانیاری ئەکبەر، بە دانیاری ئەصفەر

بە زەکەریا پیغەمبەر، یا ڕەبی بەدی شیفای

بە یەعقوبی کەنعانی، بە یوسفی زیندانی

بە (سەعە المثنی)، یا ڕەبی بەدی شیفای

بە خالیقی لە ژورە، بە ناسمانی پڕ ئورە

نەیکۆژی «پاشای سورە»، یا ڕەبی بەدی شیفای

بە کەعبەیی موعەظەم، بە یەحیای موکەررەم

بە عیسیای بنی مریم، یا ڕەبی بەدی شیفای

یا ڕەئوف و، یا ڕەحیم، یا سەمیع و، یا عەلیم

یا قائیم و، یا دائیم، یا ڕەبی بەدی شیفای

یا رفیع الدرجات، یا کافی المهمات

یا دافع البلیات، یا ڕەبی بەدی شیفای

به حق شیث و نیدریس، به نوح و سام و جهرجیس
 به طولالاهی تدریس، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق لهوح و قهلم، به حق نوری نادوم
 به نابی چاهی زهمزم، یا رهبی بدهی شیفای
 به نیسحاق و نیبراهیم، به حق موسای کهلیم
 گوستاخی طوری عه فیم، یا رهبی بدهی شیفای
 یا واحد و یا نهحد، یا رهبی نوردی صمده
 به میعراجی موحه مدد، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق (حمله العرش)، به لهوح و کورسی و فعرش
 به صادیقانی بن لعش، یا رهبی بدهی شیفای
 به نیبراهیمی نازور، به نیسماعیل پیغه مبر
 (قره العین) ی ناجهر، یا رهبی بدهی شیفای
 به داودی نهغه خوان، به خاتمی سوله یان
 حاکمی کوللی جهان، یا رهبی بدهی شیفای
 به نمرض و سماواتهت، به عورش و نهبیات
 هدم نیل و هدم فوداتهت، یا رهبی بدهی شیفای
 به (رسول الثقلین)، به حسن و به حسین
 به حق قابه قدوسین، یا رهبی بدهی شیفای
 به خضر و به نلیاس، به همزه و به عهباس
 به سولتان سعدی و قاص، یا رهبی بدهی شیفای
 به صاحبانی مه زهد، به (رجب المرجب)
 به نهو شای عالی نمسب، یا رهبی بدهی شیفای
 یا سورجان و یا سولتان، یا رهپ (امان الامان)
 به شهعبان و رهمهضان، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق شمس و قمر، به خورشیدی مونه و وهر
 به هدیبانت یه کسهر، یا رهبی بدهی شیفای
 به لحازی ی شیر به کف، له حریبان دگر صدف
 به ناجهتی (اصحاب الکهف)، یا رهبی بدهی شیفای
 به نهحمدهی مدهنی، به خاصانی یه مدهنی
 هدم به وهیسولقهرهنی، یا رهبی بدهی شیفای
 به شیخی (صائم الدهر)، به سلسه بیل و کهوثر
 به فاضلی خوت یا داوهر، یا رهبی بدهی شیفای
 به سولطان عه بدولقادر، به زاهدانی شاکیر
 به عابدانی ذاکیر، یا رهبی بدهی شیفای

به ناهنجاری همر چوار کیتاب، دو عام بکمی مرسته جاب
 پادشای عالی جه نایب، یا ره بی بدهی شیقای
 یا صدهور و یا سورجان، یا عظیم و لامکان
 «خالد بنی سوله یمان»، یا ره بی بدهی شیقای
 به شیخ شقیقی به لخی، به شیخ معروفی که رخی
 یا ره ب، نه دی چ تلخی، یا ره بی بدهی شیقای
 به حمده بی به صرای، به مودی ده غه زایی
 قه بول که ی یا نیلاهی، یا ره بی بدهی شیقای
 به شیخ نه حمده بی جامی، به بایه زیدی بوستانی
 به سهری شیخ نیظامی، یا ره بی بدهی شیقای
 به شیخ سه عدی شیرازی، به یارانی حیحازی
 به شاه مه حمودی غازی، یا ره بی بدهی شیقای
 یا داتیم و، یا موبین، (یا غیاث المستغیثین)
 پادشای صاحب تمه کین، یا ره بی بدهی شیقای
 یا جه بیار و یا جه لال، یا ناگاهی کوللی حال
 خالد پاشای پر که مال، یا ره بی بدهی شیقای
 به ناله ی ده رویشان، به ناھی یا هوکیشان
 تو دل نه که ی پریشان، یا ره بی بدهی شیقای
 یا غه فار و، یا غه فوره، بن ناز نه که ی شاره زور
 خالد پاشای صاحب نور، یا ره بی بدهی شیقای
 مه قصودم هن له ده رگات، قاضی بی کرللی حاجات
 نه فندیم بدهی نه جات، یا ره بی بدهی شیقای
 شیفات به ده ست ده وانه، کارت به ده ست ناسانه
 معروف نه که ی فوشخانه، یا ره بی بدهی شیقای
 یا که رمی کار ساز، یا خالیقی بن نیاز
 سازدان نه که ی بن ناز، یا ره بی بدهی شیقای
 یا له طیف و، یا خه بیر، بن وه کیل و، بن وه ریر
 بن ناز نه که ی قولم میر، یا ره بی بدهی شیقای
 یا خالیقی چاره گر، به شقی سه ییدی سه روه
 بن ناز نه که ی ناخاله ر، یا ره بی بدهی شیقای
 یا ره ب! به شقی حه بیبان، به نه سراری نه جیبان
 له بز باهی غه ربان، یا ره بی بدهی شیقای
 نوکر گرد بون ته مامه، دو عایان کرد به عامه
 خزمهت له مه حه رامه، یا ره بی بدهی شیقای

نوکتر گرد بون به یه کجبار، بژوان نه دغان و هاوار
 بژ خالید پاشای نازدار، یا ره بی بدهی شیقای
 پاشای گرفتاری کردیا، له دیوانی بژ له شکر، یا ره بی بدهی شیقای
 صه لای طه له ب کردیا، له دیوانی بژ له شکر، یا ره بی بدهی شیقای
 مه لام بیننه سهرین، دست بکا به یاسین
 من ده چمه ژیر زه مین، یا ره بی بدهی شیقای
 یا نه لاله و، یا صه بور، یا پادشاهی غه نور
 بن ناز نه که ی شاره زور، یا ره بی بدهی شیقای
 یا نه لاله و، یا سوبخان، یا سه خ یی و، یا دبیان
 خالید بنی سوله میان، یا ره بی بدهی شیقای
 خالید پاشا به حرکات، نه وی خوش کر بو ولات
 نه تجار موهله تی بدات، یا ره بی بدهی شیقای
 شیقای بدهی یا جه لیل، تعین نه که ی عزیزانیل
 پاشا نه بیتن زه لیل، یا ره بی بدهی شیقای
 یا خالقی دولین، چون نه زه انیم له وه طعن
 ده مستم برا له مه سکه ن، یا ره بی بدهی شیقای
 چون نه زه کوته مولکی غه رب، شیقای بدهی عن قهریب
 به تمختی پادشای نه جیب، یا ره بی بدهی شیقای
 صاحبی به رخ و نه فلاک، خالید پاشای خوش ندراک
 بکه ی دلی فوره خناک، یا ره بی بدهی شیقای
 «صادق» بهنده ی که مترین، (یا ارحم الراحمین)
 یا ره بی بدهی شیقای
 سه رچاوه: محمد علی قهره داغی.
 که مال ره وف محمد له بهر ده سنوسکی تر چهند چوارینه ی دوایی خستوته

سر.

*

۵. ۲. بهیتی:

نه وره حمان پاشای بابان

دانانی: علی بهر ده شانی

خالقا! هر نه توتم قادری. ره بی! هر نه توتم قادری، بن خواردن و خوف و
 فکری. توتم نه روز و ناسمان راگری!

توّم نعرز و ناسمان راگر، داتا به هشت و ناگر، چند ناسمان و چند هور،
چند باران و چند پفر، چند تپ و سوا و لشکر، پاشای هشت هزار عالم،
و دلا بن شک زیاتر، نمیش پکینک بوم لهوان، خزم پی له همسوان که مستر،
سه جدهی شوکرتیم له سر بو، نه تخولفاندم به کافر، تزی نووول و تزی ناخر،
هرچی تو پیت پی نمر، نمش پی تو دیکهی حازر.

ناق و، نمیا تن: سوبحانی، توفیقدهری موسسه عانی، خالق و حاکمی
هموانی، چاک و خراب عزت دهیزانی، نمزم «تعلی بهردشانی»، لرگم نکمی له
زوبانی، بهیتی دهلیتم به رهواسی: مدعی پاشای کردستانی.

عامسان پاشا، کامسان باشه؟ شاید «رومی» ن، «قرلش» ؟ هرچند
حاری شری کشا، عالم دهانته تماشا، مهرد «عبدورره حمان پاشا»
پاشای بهمان! جهانگیری، رنگ «موسسه می زالی» ی پیری:

«رانا بزم به فقیری، باکم خزمهتی ویزی، نانی دهسنه به شری»
«به شیر نهبت قهت پشک نایه، سویندم حواردوه به وللا به، ناچمه سه فوری
له حسایه، یاغی دهیم له به عدايه

«یاغی دهیم تیشانه دلا، نوره کرل و تمعاله دلا، ناهرین و باره که دلا، هدی
کوره به پینه ده دلا»
به به هاتن به لیمشت، دهستان له به عدايه شوش، حمهد به گی کویان
کوش.

کوشتی ویم به چ قرار بو؟ سدی وهک و به خزمه نکر بو.
خزمه نکر دهیته کن، خوشهاتی دسه و گهردن، ساینک دایشه ساکین،
نه توش به کینکی وهک من، که ونه گزیی دین دورمن!
دهگن تومه که ونه گزیی! خرم کرد هاتی، نه پزیی.
خرم کرد به میری سوزان، پی که می دورمنی زوزان، دو روبانی وهکو
گوزان، دهغزی جینگای موجه خوزان، به ندفلی هانوی بو نوزان، نهو جار لینی دهه به
ساتوزان!

ساتور دهان، رنگ شمشیری، دهست و باهو و حمدهی شیر، یاللا پاشا
کریم رابدیری، را دهلن شیعری شاعیری: «فوسهت هاتوه قهت نه پیری! مهرد هور
خوی ره خودای ده پیری»

هر خودایه صاحب سوره!

هر نه لایه صاحب سوره!

وه مستیان کهوت به پی چره، پشتیان شکا، زکیان در، له هوردوک نوردوان
بو به چره.

بو به چره و سهلاوات، قوله قول و هاته هات، هدی دهستی پی دهستلات،
هر خیتوت بون پی قهلات، گزیی گیران، کن ههلات؟

له بهر کوفی ده به ده بخت، خه لاس ناکه ن روحنی مه بخت، نه سپ و نیستر،
روشمه و روخت، که له پور و مالی نه بخت، پاکیان گرت، نه بخت به نه بخت.
نهو ده که را به سه دراره وه، به نه تیاع و به سواره وه، به قه تار و نه هاره وه، به
کۆج و کۆچاره وه، پاشای به خشین به بهاره وه

هرچی دای پنی ی بو خه ننی، پاشا سوار بو بو مه وتنه نی، هات گه یسه
نه ره حه سته نی، مه تال له گوئی ی که ره که نه نی، نه سه ح یا غشیه، پنی ده که نی!
له بته که نه نی سه دراری، خه بهر درا هر چوار که نه نی، له شاریک هه نا سه
شاری، هه لگرا پنی ی پنیواری، پزوی روناک، شهوی تاری، خوین له زامی سوزی
باری

خوین باری له زامی سوزی، هر له نیتزیک هه تا دوری، ناکستی به حسی
که له پوری!

که له پور و که یف و زهوق، که ره میتیم دین به پنی شهوق، مالی زوریان لنی بو
تهوق، نه ده مان ساحیب مه تهوق، جوان و پیر و چریج و رهق، شهرا بخوژی ده نه حه ق
شهرا بخوژی جوان و پیر، و نیان کردن رمب و شیر، شاری خورمانو و به شیر،
نیلچی زویی بن ته خسر

نیلچی زویی به ره وه خواره، کوتیان: «وه زیرم هاواره! ولا نت لنی بو قه هاره،
نهو بهردیان له کن خه یاره»

وه ره له ونی بو قه هاره، بانگی کردن خه مه تکاره، هرچی شه یان پنی هر
خواره، نهو چار له پی دهس، موم قه داره، هتواش ده بو وه دوباره

دوباره بو هتواش، با بینه سه ره قسه ی ده خوش، پیاو عه یامن بینه پینش
بینه پینش سه ره به تل، سوارچاکی ده مرشه ککه ل، نهو مه شه وه ی بکه ن

حل

هه ل بن نالای نه سه رته نی، یا خودای نهو وه ل و ناخسه رته نی، خالیند پاشان بو
بخله ننی، دای ده نین به حاکمی ده وه لته نی، نهو لنی ی ده بیلا فرسه ننی

فرسه ت فرسه ت بو ی وه نوسا، خالیند پاشا به ناموسه، بو بیگره لنی ی
مه ترسه، نه من پیم یان بو خوی به سه؟

بو خوی پلیم زیاتر، نه بو خوی پنی، نه له شکر، خالیند پاشای موکا بیر،
نهو ره حمان پاشای نادر، له بو ده گرم به ده سگر.

«به ده سگیر له بو ده نیرم، له چراغنی ی له بو ده نیرم، تا به غدا به ی پنی
ده سپیرم، له کوری خۆمی هه لئاویرم، نهو که ولی بو ده نیرم. داده ی بزانه چ ده کا
شیرم؟»

شیران پنی خوش ده بو دل، موژده ی ده وه لته بهر حاسل، کزیه و هه ولیر و
موسل، ده بیم دین داخ له دل، سه لیم به گ سه ره وه ل.

حه یفه سه لیم به گ بیری! بهر به سه رن، مل به زری، مه ردچاکان مه نعیان

دهکری. معرودی فغعی قعت نامری. نعو او یو کزومهگ و گری. پاشا نمین هیچ
ناکری!

پاشای وای فرمو به راست. جهیالی کرد نمرم و قعت. سوار بون. رمبیان
دان به دهست. سوارچاکان یاسهولیان بهست.

یاسهولیان بهست شیرنی نمر. نعیپ حدودی گهردن نمر. ردهشمه و ردهخت و
ردهکوله و رهر. عهرز و عاسمان دهرکمر. پاشا سوار بو بهرره شعر

پاشا خودا دای نهسروت. نهی بنی عههیی پر سیسعت. ره نؤم ناکهوی
عهیهت. کهمس وهک تو نهویه. باین قعت. بهیداعداران جهستی و جهوت. روحی

شیرین حازری معوت. دنیا بو به قبر و نهوت. نهوه بو چارومان پین کهوت!
چارومان پین کهوت و بهس. که زاب گریان بن جههس. لنی ی به قهر جو هزار

کهمس

هزار کهمس لنی ی بو به قهر. له زنی یه ی دایو پین پر. نوقوم بون وهک
کوله که ی حیر.

نوقوم بون. چون به هیلک. کیژ و کور و باب و داک

باب و داک ده گهل مدالی. بون به جهشری عههیری خالی. شار به جن ما
به به نالی. هوجومیار برد چونه بالی. جهولی نالسون و ربالی. وه خپیان کرد به

جهوالی. هلیان دهکرت به جهمالی. وه خپیان کرد بو سهه سالی. بهختی فغعی و
رهحالی

بهختی فغیری نابوت. بهپان به تورکیان دهکوت.

به تورکیان ددها جههر. نهزمه و نهزانف و مهیسر. کنی له رافعی چونه دهر?
بو جهشری نهویه نهویه. جافان ملیان دایوه نمر. دنیا بو کهمس نهچوه سهر

باقی دنیا کهمس نهپیرد. نهو نهو رهحمان پاشای کورد. به خزو و به لهشکری
خورد. پاشا بو. سههوی دهکرد. ههتا بهغدا یه نهپردا

بهغدا زهمین نهو ههردا. شکسته ی هات به سهردا. ررنی داودیان له
بهردا. نیمهش دههین بهو دهرده.

وهزیر له کنی نهما زات. نیمهش بهو دهرده ی دهیات. بن پاشای. سنی حار
ههلات. که زانی پاشا نههات. لنی ی کردن فولگره و قهلات.

فولگره ده گهل رو گهردان. ههرهوهوی فوته زهردان. مهیدانه جهملهی مگردان
مهیدانه! جهملهی مهشور. ناقیهت گهیه حور. نرپیان ناوردان له دور.

لهشکر دهشکا حوار و ژور. به جنی هیشتن کهله پیر. نیتقامی پردی سور
نیتقامی شا و میران. وای بن فیتی و میران چه نه کهمی گوشتن به شیران

شیران نهیکردن فوتار. پناوی کزوم و پیر و حوار. سهری دانان به قهار
سهری دانا بون به خشت. فغیری ههمبان له پشت. چه نه کهمی نوتاده ی

گوشت

نوفاده و دوتی بن حیر، دوت و روحال و ناودتر. چمد کهمی گوشن جود
نمو ده کپوئن ناوه جالغان. پاک عدالتن، چور و ناغان. گوانی ماحوی
قوناغان؟ حریف بز میر و بز ناغان!

حریفه بز میری روره نده. روی ویم چنده تال و تونده. مهران مده بیتیه
چنده؟ ژوانان سالی ناینده!

نمو ساله کفش رادیرتی. نه گهر نموره حمان پاشا نه مری، به ستن شهر مه
ناگری، ده یگرد خانی کاهرتی، به شری خوی دای ده گرتی، تا نه تاعی لن و هره گرتی
دای ده گرت نمو سال زستانن، سوندی حواردوه به قورناتی، دامه زرب
خاله دانن، خدیلمه بجه تارانن، سوارچاکی ددان له سانن
له سانن ددان مهربی قریاغ. نموده ککول و قسمی ساغ. هر ده پرم ناگر
نوتراغ. هاژوای قوناغ به قوناغ

ده یهاژوا به شو و پژو، به تیز پژوین، چون به تیز. حیفزن بکه ی با حافیز!
حیفزن بکه ی همو حاران، پیغه مبر و هر چوار یاران، ناگ دار بن لغوار
سواران

نیگدار پرن له شای، چ بر، چ رنگ ده سستی شای؟ ده گهل نیکلامن
کیشای. نیکلای کیشا له شای

شا بزورکه له بونیات، ده بیزاوت و، ده بناخافت، ناوړه حمان پاشا ده هات:
«پاشای به بان به خیر هات، نیران خوشتره یان ولات؟»

نموړه حمان پاشا، ده عدلی دا دلتی ی ژیره، ده لسان دا زور مودیره: «نه گهر
نمزم، نه گهر میره، بزیم موه تن به بیره، خه لکی دروژمن ده لین: گیره!»

که شا وای زانی خمبر، سوندی خوارد به پیغه مبر: «برای خزمی، نه ی
برادر! ها نه افغان و، ها قه جدر. ها قوشمن و، ها عسکر. نمو چی دلتی ی
بیچوه سر!»

«بیچوه سر ده گهل نالایه»

شا دلتی: «پنم بکه به قایه! پیماوی دهنیرمه رجایه، خزمهت و وزیر
به غدایه»

پیماو ها نموه به مولهق، که بیه کن شای ده قوادق: «شام! بوزت بکه م قسمی
هق، وزیر و هک به ردی رق، نمو له یانی موسته هق، له سر زنی نه کی شق،
به غدایه ی پن نه کی لهق، رجایت ناگری به هق!»

رجای نه گرت، شا پن ی زانی، له دلی دهره بارگرانی، شا هستا بوه سر
چزکانی، همدوک ده سستی دان له رانی: «مه گهر پاک بیرینه و نیرانی، پاشا ده گهل
سليم خانی، دهنیرمه و کوردستانی!»

«له کوردستان با یخوئی، نیران و توران نه شیوئی، له به غدایه سر بیزوئی،
لنوی دابنی له سر لیوئی، نمری ده کم هر وک میوئی، دهری داویم له وئی نیوئی

«دەری دەگم بە عەجمان، بە هەوشار و موقەددەمان» پراهی دەبون، چ قسە
نەمان، نەورەحمان پاشا خوش بێ، مەگێشە عەمان!

پراهی بوو دەگەل یانەرەن، دەگەل نەفغان و قەجەرەن، مەری میران، قران
قران، بون بە مەری مەر عەسکەرەن، سوتندی خوارد بە پێغەمبەرەن: «پوشای
دەنیرمەرە سەرەن»

سەرگە سەرگە بە زارەو، پاشای سۆرەنە حوارەو، بە نەتباع و بە سوارەو، بە
خۆ و بە چەند هەزارەو.

هەزار هەزار بوشورەت عەجم هەرەگ نازو گەوت، پاشا قەرمەیی:
«عەشرەت! هەر خۆمانین بە منەت، نیمە چاکترین: نیک و سەت، حەیفە بێن پەر
عەییەت!

«عەییەتەن خەلک دەیرانی»، هات گەییە کەلکێ گاران، عەزیزو دەگرن
دیرانی.

هەر لە وێ دیوان دەگرا، پاشای بەبان پەر فەر، بانگی کردن کوو و برا: «مردن
لەو حالە چاترە، خۆ دەریەندتان لە فەر؟

«لێم مەگەن بە رۆژی دەریەندی، قوولێ نایوم دە کەندی، بە مەر و هینام
روزەردی، زۆر هەلاتن بە نامەردی»

هەلاتن بە بێ تەخسیر، حازری وەختین هەمو میر،
«نە رۆستەمی زالی پیرا

جە هەندەم بێ و، زەمەمەر، عەرز ناگەر و، ناسمان نەر، خۆی نێ داوین
دەستەوشیر، دەریەندمان ناچن لە بیرا بە حازری دەریەندن گێرە، هەرچی هەلێ زولف
شۆرە!

«هەرچی هەلێ زولفدار بێ، چارشتو لە سەر، پەرچەم دیار بێ، لە پیزی یار
و نەیار دیار بێ، هەرەگ کۆندە دەرەودار بێ، قاسیدی هات و هاوار بێ!»

قاسیدی هات بە هەرەمە: «خالیل پاشا نەت بێ عەمە! قۆشەنیک بێ
زەمەمە، پاک کرێگرتە و عەجمەمە، هەزاریان بۆ پەگتی کەمە!»

دەبەش کرا پەگ بە هەزار، لە نێو رۆمیان بو بە هاوار،
بو بە هاوار و نولو، زەهەزاق و قو، فارە حلقە و عەبەدە هو، نەنەر
وەگ تەیران دەچو، حاکمی رەهائو و ن پەر، حەوت حاکمان شیران دەسو، داغدارن لە
سەری توا

لێ ی داغدارن حەفت و هەشت، لە دیکەلە بێ گەشت، شارەزوری
رادەماشت.

دە پەر دەچو شارەزوری، کەیا پاشا گوتە مەری: «دەستوپگاتە دەستی
سۆی، هیچ کەس لێ نەدا بە شیری، سەر و نەتباعی لێ وەرێگری، بە دیاری بێ
بۆ وەزیری!

«و وزیر لازمیه، پتی دهوئی، خوار دنی نه دهگهل خموئی. له بوی بهر دودهین
 مهر پروئی. دلی غاوه، دهمان لاکهوئی. خه پال مکهمن پروا لهوئی. غمزه ره میتردان
 لاکهوئی. کتبی گهردون نابین نهوئی. شیر له بهر ناسکان ناپوهوئی»
 هموشترین بهلهک رهش. تیکهل بون، جوش و خرؤش. پاشا قهرموی:
 «دهچمه پیش.

«هخوم دهچمه پیش له بهر لزمان. قشله و شاری ههروهک چزمان. دور و
 نیزیک ههروهک دزمان. دیاره غهجم ناکا بزمان. دست و باسک و رمبی حزمان»
 له دست و رمبی سهرداری، پاشای گوتیه خهزنه داری: «له بزم ههردو دیار
 نه دیاری. له بؤرؤی تنگ و ناری، جنگای توم به سهد سپاری، توم برای بالوئی
 نازداری!»

برای بالوئی نامسدار، لهوئی دانا پوسهردار. دایا بوله دیار نه دیار.
 لشکری واتم هاته خوار. یه قین پترو سهد هزار. نوان خهله تن له پار.
 پار کرا شه ره کار، بانگه بانگ و گوره گور. ناپه سهند و چره چر. لیک هالان
 وهک قهره.

لیک هالان ههروهک قهره قران. سوژه دی جواب هات، گه یسه کوران. وه حو
 کهوتن، قسه بران. یا بیکیشتن تنگی سم خپان. خودا به کینه همان دهکا قپان؟
 سهرمان دهین له لاخران؟

سهرمان دهین به دهیجون. تاریکستان، رؤی رون. خودا نیکه و لهشکر
 دوان، ههروهک لایان بهردو رون، دالخوا چ دهکاتن گهردون؟
 گهردان گهردونی له سهر. نایات و نیبونه جهر. پاکیان ده خوتندن له بهر.
 نه لالا، نه لالهونه کهر.

نه لالا نه لاله کهمالی بو. نه وه کول و نیقیالی بو. ههردو قوئی ههلمالی بو.
 وهک رۆسته می له زالی بو.

ههر رۆسته م یومه پرسدا تیغه و، دهانه و، قهوسدا چی روی تن بکا
 چه پسا. مهر دچاکان هیعت کیشا. نامهردان قوفله پسا. ههلمه به فارسه جلفه
 فارس چاوت بین کتور. زهینی دایوه زاتی زور. ههلی نه کیشا ساتور. ده
 تهیشتی گرت وهک قالور. دۆلکیشی کرد وهک بؤر بؤر.

دۆلکیشی کرد به خه پهرم. یاریکی بین ده قهرم. سلیم بهگ بین چاری سهرم
 سلیم بهگ یو میری میران، په سندی شا و وهزیران. چه نه کسی کوشن به
 شیران، رو وهر ناگیتئی له تیران

رو وهر ناگیتئی ههر قهرت. چابوکسواری به هیعت. چ سوارنیک و چ سنی
 سعت، هه مری کردن گهت و لهت. هاته گه ییه ههروی ناخروته. حوالی به پاشه وه
 هات: «نهی هاوارا میرن نه نگوت. پاشا سهرت سه لامه تا»

پاشا بوی هه لکیشا ناخ. حدیف بۆ مهردی قوچاخ. په رهی کهوتن وهک

بهیداخ، بن نازی کردن چراغ، چولی کردن قهره‌داخ، دوست و دوژمن ده‌لین: ناخ!
تورک و عمره‌ب و عجم، پاکیان، بزیار گنشا جم
بوه غم له عامی همدهران، وک و وزیران له بوز قمران، نهی پشنی باب و
پدهران، نهی خوشه‌ویستی قه‌مهران! هیرش له هه‌موسه‌نگهران، نومبندی هه‌موسه
نؤگهران!

قه‌لعان بوله سر ده‌کرا، نیستا له هه‌موراستان شه‌ره.
ویستا شه‌ره له مه‌بدانی، سلیمان پاشا مهردی به‌گانی، وک داو: له سر
سندانی، وا چابوکه له لیدانی.

چابوک به زه‌بری قینه‌وه، سوار به زری و به زینه‌وه، مهری ده‌برد به برینه‌وه.
هه‌روالنی دا و، رژی و بری، ماشه‌للا ده‌ستوریدی، موغابیر بوی وا
زو مردی؟

موغابیر بوله بوز تو، نهو حالیدی برای تو، بریسی هینا بون دو، له دوا
شکسته‌ی وه چو.

له دوا چو، مهردی مه‌بدانی، هه‌ردوکیان به‌به‌ی جه‌نگرانی.
جه‌نگرائینه به‌به‌ی، چوله نه‌به‌عه‌ی پاشای هه‌ی، لین رازی بین یه‌ک به‌ده‌ی.
لین رازی بین که‌یفی خزش بین، بین ده‌وه‌ینیان رویان ره‌ش بین.
روپه‌شان رامه‌گرن نهو چله، قوه‌تیان هه‌روه‌ک رتیو شده، یانه کتیخوا بین یا
له‌له.

با له‌له‌ی مندال له به‌ر بین، یان که‌پولی کاروانی کدر بین، با تیزی ناشنی
له سر بین، حه‌یفه بلحی وا نؤگه‌ر بین.
بلحی بلحان له مه‌عه‌دن، خوشیره‌ودن له قوشه‌دن، وک رتیو ده‌چنه
ده‌وه‌دن، حیزی و انانی مه‌ده‌دن.

نان قابیله به شیر نه‌نگینوان، له به‌ر حه‌مله‌ی سر بزینوان، شه‌ری پاله‌وان و
دینوان، سواری کدر که‌ده‌دن به نویژی شینوان، روح هات، گه‌بیه سر لینوان.
روح گه‌بینه سر نه‌نگوستن، سوار له سواری راناوه‌ستن، مؤلت نیه یه‌ک
به بستن، شه‌قه‌ی وک سه‌هزل ده‌به‌ستن، هه‌روه‌کو پوشر و به‌رده‌ستن، لهو جوهری
ناور هه‌ل ده‌ستن.

ناگری کوره‌ی وا به‌ تاوه، مهردی به ناویانگ و ناوه، ماخوی ته‌نبیره و
قه‌تلاوه، نه لوتیان دیار بو، نه چاوه، لیتکیان ده‌دان له ناکاروه، زری داودی ده‌بون
چاوه، به تیغی ده تازه‌ساوه.

تیغی ده جگه‌ر بین: شام و، ده‌بان و، قه‌زوین، حه‌مله‌ی شیری شیرشکین،
تیکه‌لی گرد میشک و خوتن.

میشک و خوتن ده‌بو تیکه‌لی، سواری له ره‌نگ نیمام عه‌لی، ماخوی سواری
قرچه‌ته‌لی.

خندیمی ویم هزار ههنگ. چندی کوشن وهک نه روهنگ. خندیمان دهکا بن
دوهنگ.

لن ی دهکوشن هفت و هشت. له زانی شیرانی چشت. لیت موبارهک بن
سردشت.

موبارهک بن میری تازه. بن نهحمده پاشای برازا. هاتسی ویم بن خوف و
له رزه. ههروهک گیو و نه لامه رزه. رمبی دهو سه رزه. دیواوده دهو دو گزه.
دو گزه دهو هاته دهو. نه گره ناوری بیه دهو.

.. عمو بهک هه مو جاران. سواریک زنده تر له سواران. مه گره سوار بو له
بزناران. مپسلی وهسمان پاشای جاران. گه بیه تپسی فزته داران. دوی فری دان.
گه بیه چواران. لیتان کرده ناگرباران.

ناور و درمان و باروت. دوازه گولله ی پارچهم جوت. کهوتنه سر باخه لی
پوت. زهخم نه بو به لا سوت. پاشا دیار بو میر نه بروت. ده وئی دا نهسی نه نکوت.

نهسی نه نکوت. کهوتنه ههردی. چی بن نه ما رزه به هردی. بوی هه لکینشا
ناهی ههردی. حویرا نیل به توم نهسیارد. فته مردان نه که ی روزهرد.

ههردی نه هه مو حنیان. مهرد شهری کرد به پنیان. له تسی صاحب زریان.
دوی فری دان گه بیه سنیان. شاهیدیان بزدا بستیان. شیر شهری کرد به پنیان.

شهری شیرشکنی نه.

سواری چابوک و دهس ته.

به پنیانی ده کرد شهر. و نه واه.

*

ههندی سه رنجی پتروست لهم به یته:

۱. وهکو له به یته که دا و تراوه و. هه مو سه رچاوه کانیش پشتی نه گرن. بیه زهری

«به یته نه وره حمان پاشاه. عملی به رده شانی به. زور به یته تر و چنیزک و قسه ی

نهسته قی به پال نه درن. بینگومان عملی پیانگی هه لکه و تو بو. حاجی قادری

کزی له ستایشی دا نه لن:

دو «عملی» نه. شاعرین وهکو حهسمان

«به رده شان» و «هه ریر» هه سه کنیان

به رده شان گوندیکه له بناری شاهی ناموس. عملی هاو زه مانی نه وره حمان

پاشا بو. به لام شتینگی نه و تو زه رباری ژبانی نازانن و. بن ناچن شیمرو

به یته کانیشی له سه رده می خوی دا نوسرا بیه ته. به لکو له بهر کراون و. ده ماردم

له دپره خان و کزری دانیشتن دا و تراون.

۲. ۳. مدنی نوسراوه ی نه به به له بهر دهس دایه: مدنی نوسکارمان له

سه رته ی نه مدنه ده دا له ده می ره حمان به کبری ساپلاخی بیسنوه. مدنی حوزنی

موکریانی له سییه کان دا که باسی نه کرده له کئی و هه رگرتوه. مدنی محه نه

توفیق وردی که له سه‌ره‌تای شمه‌ته‌کان دا له ده‌می حممه‌ده نه‌مینێ کوردی نیرانی
وه‌رگرتوه.

مه‌ته‌که‌ی نۆسکارمان له هم‌میران کورسره و. مه‌ته‌که‌ی وردی له هم‌میران
دریژتر و کۆکتره.

۳. هر ۳ مه‌ته‌که ناته‌وان، روداو‌ه‌کان به‌ پچ‌ر پچ‌ری و. هه‌ندیکیان به
شېواوی و. بێ «تسلسل» ی میژویی نه‌گه‌یترته‌وه. له‌ گه‌یترانه‌وه‌ی ده‌ماو‌ده‌م دا‌لێ ی
که‌م و زیاده‌ کراوه و. هه‌ندی له‌ ناو و روداو‌ه‌گاسی به‌ر نا‌لوگسۆر و. هه‌ندی له
وشه‌گانی به‌ر ده‌سکاری که‌وتۆن.

۴. هه‌چ کاه له‌ ۳ که‌مه‌ی نهم مه‌نه‌انه‌مان کۆ کردۆته‌وه. لێکۆلیه‌وه‌ی
به‌راوردییان له‌ گه‌ل مه‌نه‌گانی تر و. لێکۆلیه‌وه‌ی میژویی و زمانه‌وانییان له‌ سه‌ر
نه‌کردوه. مه‌ته‌که‌یان به‌ ساده‌یی به‌ که‌موکه‌ریه‌گه‌یه‌وه‌ نوسه‌وه‌وه.

۵. کاک که‌مال ره‌نۆ هر ۲ مه‌نی کۆ کردۆیه‌وه. وشه‌ نا‌نا‌شنا‌گانی لێک
داوه‌ته‌وه و. په‌راویزی میژویی بۆ نوسیوه.

نهم مه‌ته‌ به‌ ده‌سکاریه‌کی که‌می هه‌ندی وشه‌وه‌ له‌ وه‌رگه‌راوه.

نۆسکارمان: ۷۶۰ - ۷۶۷. حوزنی مۆکریانی: «گۆڤاری «روناکی»، ۸، ۹،
سالی ۳، ۱ ی نیسانی ۱۹۳۱. محمد توفیق وردی: «به‌یسی نه‌وره‌حسان پاشای
به‌به»، به‌غداد ۱۹۶۱. ل ۱۱ - ۵۶.

*

۲. ۶. چیرۆکی:

مامه‌ یاره

نومبانی: م. ج

له‌ رۆژه‌لاتی سلێمانه‌وه‌ نزیک به‌ شار گه‌ردێکی قونی روت و لماوی هه‌یه
که‌ به‌ ته‌نیا و نه‌ختن دور له‌ گه‌ردێکی تر، وه‌ک پالنه‌وانیکی به‌ فیز و هه‌یز، لوتی به
چه‌شتن به‌رز کردۆته‌وه‌ بۆ ناسمان که‌ هه‌ر وه‌کو به‌سۆیت به‌و نزمی حقه‌وه‌ شان له
شانی کوره‌کاژاو و پیره‌مه‌گرون به‌دات.

نهم گه‌رده‌ به‌هه‌زه‌، گه‌یه‌یه‌کی نه‌گه‌ر له‌ به‌ختی حۆی بێن نه‌ویش له‌ لایه‌ن
ناوه‌که‌یه‌وه‌یه. هه‌تا نزیکی ۳۷ سال له‌مه‌وینش پشان نه‌گوت «کردی گه‌لان» به‌لام
له‌و سالانه‌دا خوا به‌ ناواتی حۆی گه‌یاند و. به‌ ناویک شاد بو که‌ هه‌رچۆن بێوه‌ی
بازنی بۆی ره‌وايه‌ له‌وساوه‌ بێ ی نه‌لین «کردی مامه‌یاره».

پیر مامه یاره که نیستا له ته پله سهری نه و کرده و سهیری کرده و کاغان نه کا، به لای زور له لاوه کانی نه مرزوه بۆته که سیکه دیرین، رهنکه همدیکان همر با میستان نه بیستین چونکه زبانی نه میش و هی هه مو گه وره یه کی که مان ون بوه. به لام من به اختیارانه به چار پتی که وتی شاد بوم. پیایکی باریکه له ی که له گه ت بو. دو چاری تیسر و روه کی چرچی هه بو. به ریش چه رمگی و سمنلی بهر قرتینرا و یه و ده دیمه نیکی سهیری هه بو. رو خوش و رهند بو. له جلوه رگا نه نیکه خانه یه کی گیاندار بو. له چراخان و پژانی هه یی دا زین و کلا و زهری نه پوژی. جوتن قهره بینای زلی به پشتیا شۆر نه کرده و. دو ده مانچه ی نه کرد به به ریا. شیرنکی نه به ست به پشتیه و. رمیکی دیرتی نه گرت به ده ستیه و به و چه نه له پش موه صهر پرف و کار به ده ستان و خه لکه و نه و ژیش.

مامه یاره به تایه تی خوشه و یستی هه مو منالیک بو و، هه مو منالیکیش لای نه و خوشه و یست بو. له شهوی چراخان دا نه و نه ها تا یه ده مانچه یه کی نه ت قانایه زه ما ون ده ستی پتی نه نه کرد. له به رنه وه منالان به چوار چاو چاو ده وانی هاسی ده بون و هه ر که پریشکی باروت له لوله ی ده مانچه ی نه و ده نیتر ناگریازی ده ست پتی نه گرا. له بیرم دیت هه ر وه ختی نیمه: منالان، که پتی نه گه یشتین به چنگ شه کری به سهرا داهش نه کردین و، هه میشه هه ردو گیرفانی پتی به له م چه نه شتانه. چاک له بیرم دتی ده ستیشی نه هینا به سهر مانا و نه پوت: «منالینه! هیوام هه ر به نیویه» نه و ساکه، له سهیره ی منالیمان، نیمه مامه یاره مان ته نیا له بهر شارناین و بهرگی نه نیکه و چه ره ی خوش، خوش نه و یست به لام که گه وره بون و تی که یشتین نه م پیره جوامیره مان له لا خوشه و یستر و گه وره تر بو.

پیر مامه یاره ناوی یار نه حمه د کوری خدر به کی هه مەر ناغای خه لکی دتی و نه ندرینه بو که لای شارباژیره. هه مەر ناغای باپیری یه کتیک بو له دوانزه سواری مه ریوان. زور خوشه و یست بو لای نه و ره حمان پاشای به به. نه و نه ده خوشه و یست بو. له لای که پاشا نه و شیرهی له تاران فەتح عه لی شا پیشکشی کرد بو دابویه. وه کو تیکه یشتین یار نه حمه د له سالی ۱۸۰۴ دا له و نه ندرینه له دایک بو. که پتی نه کا له سه ر رتوشوتنی با و و باپیری نه پتی به نوکه ری پاشای به به. له ۱۸۴۰ دا له له شکری به به دانه رتی به نه فسه ری توپچی و هه تا شه ره کی کۆیه له م فرمانه دا نه میتیه و ده.

له ۱۸۴۷ دا میانی نه حمه د پاشای به به و ده و له تی عوسمانی تیک نه چنی... ده و له تی عوسمانی له ژنیر فرمانی سه ردار نه جیب پاشادا له شکرتیک نه راز نیته و ده و نه پینرتی بۆ سه ر نه حمه د پاشا. نه حمه د پاشایش له شکری له رۆژ ناوای کۆیه بهر امبه ر به یه ک نه و ست. کات مانگی گولان نه پتی. بهر گای نه حمه د پاشا له لای کردی ریزه تو هه ل نه دا. له شکری کورد نه و نه ده و ره یان به هینز به و که له شکانی توکه کان هه مو دلنیا بون.

به لایم داخلی به چه رگم به خستی رهشی کسورد لیره شا نهی هیتا بو. نیشواری
 پنجشهر که دواپی مانگ نمین سهریاز و موچه خور داوای موچه نه گهن. به کنی له
 وه زیروکان به پاشا نه لئی: «توله همتا یرسی نیت چاکر راو نه گاه» پاشا نه مهن به
 کسور دانه چن و نهو روزه موچه نادات. نم قسه به به گورنی له شکره که
 نه که و نیتوه. له سهرنکه وه ورنه گرتی موچه و له سهرنکی تروه بلا و نه و هی
 قسه به کنی و اسوک و، حگه له مانه بش چاو و راوی همدن، که گزیا، شه رکردن له
 گول له شگری حمله پنجو و نهی دن و پروایه، من به مایه سهریچی له شکر و،
 نه نه نجاما هه مو قسه نه گهن به یوک که نهو شهو بلا و هی لئی یکن و، نه قهی
 هه مکنک نه که به نشانهی بلا و کیردن. بریار ناغای سیاسی شهوئی به مهن
 راسی. زو را یکرد بز چادری پاشا که حبهیری به این. هه نهو که نه دا به مهن
 نه مکنک دینت ده سته حن له شکر دست نه گاه به بلا و کیردن. نه حمده پاشای
 به دبه حن که نه مهن نه سستی سوار و، و له گول چند بیکه ننگا سهری حوی
 هه نه گورن. بهم رهنکه دوا حو کمنداری به به له لاتی ماد و ناری دونه چن.

له شگری تورک لهم بلا و به ناگادار تان. به سهرن دسه پشه وه بو شهو.
 به لایم هیچ بهرام به ریک نابیی و نین نه گهن که که سال له بهرام سهر نه ماهه نستر به
 سهر به سستی پیش نه گهن. به لایم کور و تو یخانهی نه حمده پاشا دس نه گاه به گولله
 باراندن به سهریانا. نه یان به شوکتین. سهر داری نورک تین نه گاه که له همدن تو یچی
 به. وه که سستی تر نه ماهه بهرمان نه دا که بیان کیردن. له شکره که چوارد وری
 بار نه حمدهی تو یچی داو به دبل کیرسان. نه حبیب پاشا نم نازایه که یاره لواند بوی
 زوری بین خوش نه نیت. بانگی نه گاه لای حوی و نم گفتوگی به یان نه یی.
 نه حبیب پاشا: له شگری پاشا که تان هه مو بلا و دی کرد تو یچی به تمنا
 بهرام به ریت کرد؟

یاره: من بهرام به ریم تو یخانه به من سپید راوه. بهرامانی شهرم بین درا بو
 کاری خوم به جن هیتا.
 نه حبیب پاشا: بهرامانده که ت سهری حوی هه لگرت تو یچی ده سست له شهو
 هه نه گرت؟

یاره: وه کو ورم بهرامانی شهرم وهر گرتبو. به لایم له پاشا نهوه بهرامانی شهر
 له کردلم ورنه گرت.

له سهر نم قسه لاو چاکانه به نه حبیب پاشا پسر مامه یاره نه چن به دلا و
 نه لئی: بز نم لاو چاکیت نه مهنیت پاداشتیکت به مدهو چیت نهوئی بلئی؟

مامه یاره: خوا پاشای خوم به یلئی هیچم ناوی.
 نه حبیب پاشا: پاشای حوت نه ما روشت، نستر ولا نه که تان که و ته ژیره سستی
 ده ولتهی عوسمانیه وه دلویست چیه بلئی؟
 مامه یاره: له پاشا نه مهن ژیانم ناوی تا مالی دنیا م بویت.

نهجیب پاشا به چاوکی نافرینکاری و دوستیه و پیا روانی و گوتی:
باشه.

بدلام هر نه و روزه نهجیب پاشا پنی ی زانی که یاره دئی یکی به بهرات به
دسته ویه. فرمانی بهراته کی بز تازه کرده وه. دئی یه که ناوی کانی درکی سه گان
بو که نیستا به دست نه حمده ناغای گوساله ی خزمیه ویه تی.

نوی نیسته له و گزیه تاریک و ته نیایه ی گردی گولان دا نه حسیته وه و
گرده که به ناویه وه ناو نراوه. نم میلله تپه روه ره که وره یه که ۳۷ ساله به داخه وه
چاوه روانی جمنی کورد نه کات.

۱. رهند: قسه خوش و گورجوگول

۲. شارناین: ترویج

۳. وا به ناربانکه نم تفهنگه کهس نه یتمقانه وه. نه و شوه ره شه با بوه.
تفهنگیک به کزله کی ختیه تنکا هل واسراوه. که و توتنه خواره وه و تعقیوه نه میش
دیسانه وه کولولی کورد، چونکه نه شیا که پاشا بیزانیایه بتوانی به ریه مستی
ته گیره که یانی بگرداپه به وه به بهر دوزمننا سه رکه و تنایه.

«دهاری لاوان»، به عداد، ۱۹۳۲. رهنگه نوسره کی «مه حمود

جه و ده ت» بت.

پاشکوی سییه م

۳. لیستی به لگه

۱. نامہی شا سولتان حسینی صفہوی بۆ سولتان مسنه فا خانی عوسمانی
باہت: دستدریزی سلیمان بہ بہ ہر سہر ناوچہ کانی سوری نیران و، داوای
سہر کوتکردنی
سال: نہنوسراوہ بہ موزنہ ۱۱۰۹
سہر چاوہ: نوائی، «اسناد و مکاتبات...»، ص ۱۲۷ - ۱۳۰.

۲. نامہی شا سولتان حسینی صفہوی بۆ سولتان مسنه فا خانی عوسمانی
باہت: سہر کوتکردنی سلیمان بہ بہ
سال: ۱۱۱۱
سہر چاوہ: نوائی، «اسناد و مکاتبات...»، ص ۱۲۲ - ۱۲۶.

۳. نامہی فتح عدلی شا بۆ عدلی پاشای والی ی بہ عداد
باہت: دانانہوی نوروہ حمان پاشا بہ حاکمی بابان
سال: ۱۲۲۰ / ۱۸۰۵
سہر چاوہ: نصیری - ۵۱/۱.

۴. نامہی فتح عدلی شا بۆ والی ی بہ عداد
باہت: گیترا نہوی نوروہ حمان پاشا بۆ حاکمیتی بابان
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶
سہر چاوہ: نصیری - ۵۵/۱.

۵. نامہی میرزا شہ فیع، صہدری نہ عظمہ می نیران، بۆ صہدری نہ عظمہ می
عوسمانی
باہت: شہری زریبار و، دستدریزی لشکری والی ی بہ عداد بۆ سہر قہلہ مرہوی
نیران
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶

سەرچاوه: نصیری - ۵۷/۱.

۶. نامه‌ی محمدهد علی شا به‌ی عه‌یاس میرزا
بابت: شهر، راکرتن و، نازاد کردنی سلیمان که‌هیا
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶

سەرچاوه: نصیری - ۶۱/۱.

۷. نامه‌ی محمدهد حسین خان به‌ی عه‌یاس میرزا
بابت: نووره‌حمان پاشا و، په‌لاماردانی به‌لداد به‌ی لایردنی والی و، دانالی والی
نوی
سال: ۱۲۲۵ / ۱۸۱۰

سەرچاوه: نصیری - ۱۱۹/۱.

۸. نامه‌ی محمدهد صادقی خان به‌ی میرزا محمدهد شافع، مهدری نه‌عظمی نیران
بابت: ره‌فتاری نووندوتیری نووره‌حمان پاشا له‌گه‌ل کاربه‌ده‌سانی به‌لداد
سال: ۱۲۲۵ / ۱۸۱۰
سەرچاوه: نصیری - ۲۱۴/۱.

۹. نامه‌ی محمدهد علی میرزا به‌ی خورشید پاشا، مهدری نه‌عظمی عوسمانی
بابت: جه‌ل‌ل‌ددین و، مه‌س‌له‌ی بابان و مه‌حمود پاشا
سال: ۱۲۲۸ / ۱۸۱۳
سەرچاوه: نصیری - ۱۶۴/۱ - ۱۶۵.

۱۰. نامه‌ی محمدهد حسین خان به‌ی نه‌حمدهد چه‌له‌بی
بابت: تالانکردنی نیرانییه‌کان و، یاسی نووره‌حمان پاشای کۆچکردو
سال: ۱۲۲۹ / ۱۸۱۴
سەرچاوه: نصیری - ۱۸۵/۱.

۱۱. نامه‌ی محمدهد علی میرزا به‌ی سلیمان نه‌فهدی، بالیوزی عوسمانی
بابت: بارمته‌ی بابانی لای نیران
سال: ۱۲۳۵ / ۱۸۱۹
سەرچاوه: نصیری - ۲۳۷/۱.

۱۲. نامه‌ی محمدهد علی میرزا به‌ی نه‌حمدهد پاشای والی ی موسل

بابهت: زهمی داود پاشا و، تاوانبار کردی کیم یی نمره احمد به شمه به راهه گهیران
له نیوان همدو دولت دا
سال: ۱۲۳۷ / ۱۸۲۱
سرچاوه: نصیری - ۲۵۳/۱.

۱۳. نامه عهیباس میرزا بۆلورد سترافورد کانینگ، نیلچی نیگلایز لای بانی
عالی
بابهت: رونکردنهوی هوزکانی ناکوزکی نیران و عوسمانی و ده‌ریپنی نامادهیی بۆ
ناشتونهوه.
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۴۶/۱ - ۲۴۷.

۱۴. نامه قانیم مقام بۆ جوزج ولک، نیلچی نیگلایز لای دهریاری قاجار
بابهت: مهرجه‌کانی نیران بۆ پشکها تین له گه‌ل عوسمانی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۴۸/۱ - ۲۵۱.

۱۵. نامه قانیم مقام بۆ سرعه‌سکهری نهرزۆم
بابهت: هزی درتزه کیشانی جهنگی نیران و عوسمانی و، نامادهیی نیران بۆ ناشتی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۵۲/۱ - ۲۵۴.

۱۶. نامه قانیم مقام بۆ جوزج ولک
بابهت: مهرجه‌کانی نیران بۆ ناشتی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۶۱/۱.

۱۷. فرمانی فتح علی شا بۆ عهیباس میرزا
بابهت: ده‌ستکاری ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌می نهرزۆم سه‌بارهت به نیلی باهان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۴۲/۲؛ گزیده اسناد سیاسی - ۱۴۳/۱.

۱۸. نامه عهیباس میرزا بۆ محمد نهمین ره‌نوف پاشا، والی نهرزۆم
بابهت: داوای ده‌ستکاری ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌می نهرزۆم سه‌بارهت به نیلی باهان

سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۴۹/۲.

۱۹. نامه‌ی عبدیاس میرزا بۆ محمدنمه‌د نه‌مین ره‌نوف پاشا، والی‌ی نهرزبۆم
باهت: داوای ده‌ستکاری ریککه‌وتنامه‌ی یه‌که‌می نهرزبۆم سه‌بارت به‌ نیلی بابان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۱/۲.

۲۰. نامه‌ی محمدنمه‌د حسین خان سهررداری نیره‌وان بۆ محمدنمه‌د نه‌مین ره‌نوف پاشا،
والی‌ی نهرزبۆم
باهت: داوای ده‌ستکاری ریککه‌وتنامه‌ی یه‌که‌می نهرزبۆم سه‌بارت به‌ نیلی بابان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۲/۲.

۲۱. نامه‌ی محمدنمه‌د حسین خان سهررداری نیره‌وان بۆ حسین پاشا، موخافضی
قارس
باهت: داوای ده‌ستکاری ریککه‌وتنامه‌ی یه‌که‌می نهرزبۆم سه‌بارت به‌ نیلی بابان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۴/۲ - ۵۵.

۲۲. فرمانی عبدیاس میرزا بۆ محمود پاشای بابان
باهت: داوای سواره‌ی بابان بۆ به‌شداری له‌ شهری روس دا
سال: ۱۲۴۲ / ۱۸۲۶
سرچاوه: نصیری - ۸۶/۲.

۲۳. فرمانی عبدیاس میرزا بۆ محمود پاشای بابان
باهت: راگه‌یاندنی ریککه‌وتنی ناشتی روسی - نیرانی
سال: ۱۲۴۳ / ۱۸۲۷
سرچاوه: نصیری - ۹۶/۲.

۲۴. نامه‌ی میرزا ناتاسی بۆ صه‌دیری نه‌عظمی عوسمانی
باهت: کاروباری سنود، عه‌شایهر، بازارگانی، شکات له‌ مییری ره‌واندز، داوای
لایردنی نه‌محمد پاشای بابان

سال: ۱۲۵۷ / ۱۸۴۱
سرچاوه: گزیده اسناد سیاسی، ۲۶۵/۱.

۲۵. نامه‌ی میرزا ناقاسی بۆ حسام نفع‌ندی سه‌فیری عوسمانی
بابت: شکات له میری ره‌اندز، که ده‌ستدریژی کرده‌وته سه‌ر نه‌رزی نیران و،
شکات له علی ره‌ا پاشای والی ی به‌لداد چو‌که رینگای لئی ناگرت
سال: ۱۲۵۸ / ۱۸۴۱
سرچاوه: نصیری - ۱۹۷/۲.

۲۶. فرمانی محمده‌ شا بۆ میرزا تەقی خان (نهمیر که‌بیر)
بابت: دده‌لات دان به‌ میرزا تەقی خان بۆ کفنو‌گو، سلیمانی به‌ مو‌لکی حوی
نوزانی
سال: ۱۲۶۲ / ۱۸۴۶
سرچاوه: نصیری - ۲۱۳/۲.

۲۷. نامه‌ی وه‌زیری موختاری نیگل‌یز بۆ وه‌زارتی کاروباری ده‌ره‌وی نیران
بابت: شعری والی ی نه‌رده‌لان و قایمقامی سلیمانی
سال: ۱۲۶۲ / ۱۸۴۶
سرچاوه: گزیده اسناد سیاسی، ۵۴۵/۱.

۲۸. نامه‌ی نه‌وره‌حمان پاشای بابان بۆ محمده‌ علی میرزا
بابت: ناگادار کردنی له وه‌رگرتنی بی‌سوزدی و خه‌لعه‌تی والی ی نه‌ره‌زوم و
گلدانه‌وی نه‌ردراوه‌ که.
سال: نه‌وسراوه به‌ مه‌زه‌نه ۱۲۲۲ ک / ۱۸۰۷
سرچاوه: نصیری - ۲۱۰/۱.

۲۹. نامه‌ی محمود پاشای بابان بۆ سولتانی عوسمانی
بابت: ده‌ریزی سوباس و ستایش سه‌باره‌ت به‌ ناردنی قهرمان و خه‌لعه‌ت و
برینه‌وی بابان و گزیه و هه‌ریر
سال: ۱۲۳۰ / ۱۸۱۴
سرچاوه: نصیری - ۲۰۳/۲.

۳۰. نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان بۆ سه‌ید مه‌حمود نفع‌ندی، مو‌فتی ی که‌رکوک
بابت: که‌یشتی له‌شکری نیران

سال: ۱۲۳۰ / ۱۸۱۵
سرچاوه: نصیری - ۲/۲۰۵.

۳۱. نامه‌ی محمود پاشای باهان بزرگ‌وره‌کانی کهرکوک
بابهت: دهرکردنی عبداللہ پاشا له کهرکوک
سال: ۱۲۳۱ / ۱۸۱۵
سرچاوه: نصیری - ۲/۲۰۶.

۳۲. نامه‌ی محمود پاشا بزرگ‌داود پاشا، والی ی به‌غداد
بابهت: داوای لیپوردن
سال: ۱۲۴۰ / ۱۸۲۴
سرچاوه: نصیری - ۲/۶۶.

۳۳. نامه‌ی محمود پاشای باهان بزرگ‌سید محمود نه‌فندی، مفتی کهرکوک
بابهت: رنک‌کوتنی روس و نیران
سال: ۱۲۴۳ / ۱۸۲۷
سرچاوه: نصیری - ۲/۹۸.

۳۴. نامه‌ی عبداللہ به‌گی مروت‌صهریفی سلیمانی بزرگ‌والی ی نهرزد
بابهت: هنرشی له‌شکری نهرده‌لان بزرگ‌باهان و تیکشکاندنی
سال: ۱۲۵۸ / ۱۸۴۲
سرچاوه: نصیری - ۲/۱۸۴-۱۸۶.

بیبلیوگرافی

به زمانی عروبی

امین زکی، محمد: «تاریخ السلمانیه واحداثها»، ترجمه: محمد جمال
بندی الرویسانی، شركة الطباعه والنشر المحدوده، (بغداد ۱۹۵۱)
البصری، عثمان بن سعد التواتی، «مطالع السعید»، تحقیق: الدكتور احمد
عبدالسلام رووف و سهیلہ عبدالمجید القسی، (الموصل ۱۹۹۱).
---: «اصفی الموارد فی سلسلہ احوال الامام خالد»، المطبعه العلمیه،

(مصر ۱۳۱۰ هـ)

الحال، محمد: «الشیخ معروف الودهی الرزحی»، (بغداد ۱۹۶۶)

---: «البیتوشی»، (بغداد ۱۹۵۸)

الراوی، د. حابر: «الحدود الدولیه ومشكله الحدود العراقیه ایرانیه»،
(بغداد ۱۹۷۳)

الغزالی، عباس: «تاریخ العراق بین احداثین»، ۸ جلد، (بغداد)، طبعه
ثانیه، الشریف الرضی، (قم ۱۴۱۰)

العصری، یاسین: «غرائب الاثر فی حوادث ربع القرن الثالث عشر»، نشره
محمد صدیق الجلیلی، (الموصل ۱۹۴۰)

فانوبک، سلیمان: «المسالك الکوفه من می بغداد»، لقله من الترکیه:
محمد نجیب ارناوی، (بغداد ۱۹۶۶)

فریزر، جیمس سیلی: «رحلة فریزر الی بغداد»، (بغداد ۱۹۶۴)

الفرغی، محمد: «التعریف مساحه السلمانیه ومدارسها الدینی»، (بغداد
۱۹۳۸)

الکرکوکلی، الشیخ رسول: «دوحه الوزراء فی تاریخ وقایع بغداد الزوراء»،
لقله من الترکیه: موسی کاظم نورس، (بیروت بت)، طبعه ثانیه، منشورات
الشریف الرضی، (قم ۱۴۱۳)

لورنگریک، ستیفن همسلی: «اربعه قرون من تاریخ العراق الحديث،

ترجمه: جعفر الخطاط، (بغداد ۱۹۶۸)

المدرس، عبدالکریم محمد: «علمائنا فی خدمه العلم والدين»، عنی
بشره: محمد علی القزداغی، دار الحریه للطباعه والنشر، (بغداد ۱۹۸۳)
الموصلی، السيد فتح الله القادری: «ملحمه الموصل»، تحقیق سعید
الدیوهچی، (بغداد ۱۹۶۵)

الموکررانی، حسین حزنی: «موجز تاریخ امراء سوران»، ترجمه: محمد الملا
عبدالکریم، (بغداد ۱۹۶۷)

نظمی زاده، مرتضی افندی: «گلشن خلفا»، نقله من التورک: موسی کاظم
نورس، (النجف الاشرف ۱۹۷۱)

نیسور: «رحله نیسور الی العراق»، ترجمه: الدكتور محمود حسین الامین،
(بغداد ۱۹۶۵)

نوار، الدكتور عبدالعزیز سلیمان: «داود باشا والی بغداد»، (القاهره
۱۹۶۷)

---: «تاریخ العراق الحديث»، (القاهره ۱۹۶۸)

به زمانی فارسی

ادموندز، سیسل جی: «کردها، ترکها، عربها»، ترجمه: ابراهیم
یونسی، انتشارات روزبهان، (تهران ۱۳۶۷ ش)

ادیب الشعرا، میرزا رشید: «تاریخ افشار»، به اهتمام: محمود رامیان و
پرویز شهریاری افشار، (تبریز ۱۳۴۶ ش)

بابانی، عبدالقادر ابن رسم: «تاریخ و جغرافیای کردستان»، موسوم به: سیر
الاکراد، به اهتمام: محمد رئوف توکلی، (تهران ۱۳۶۶ ه ش)

بدلیسی، امیر شرفخان: «شرفنامه»، تاریخ مفصل کردستان، به اهتمام:
محمد عباسی، (تهران ۱۳۴۲ ه ش).

پارسا دوست، د. منوچهر: «ریشه های تاریخی اختلافات جنگ عراق و
ایران»، شرکت سهامی انتشار، (تهران ۱۳۶۷ ه ش)

پورگشتال، هامر: «تاریخ امپراطوری عثمانی»، ترجمه: میرزا زکی علی
آبادی، به اهتمام: جمشید کیان فر، ۵ جلد، (تهران ۱۳۶۷ - ۱۳۶۹ ه ش)

دنبلی، عبدالرزاق: «ماثر سلطانیه»، باهتمام: غلام حسین صدیقی افشار،

(تهران ۱۳۹۲ هـ ش)

فخرالکتاب، میرزا شکرالله سندجی: «تخفیه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان»، باهتمام د. حشمت الله طیبی، انتشارات امیرکبیر، (تهران ۱۳۶۶ هـ ش)

گلستانه، ابو الحسن بن محمد امین: «مجمل النواریح»، بسعی و اهتمام مدرس رضوی، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، (تهران ۲۵۳۶)
لکه‌هات، لارنس: «انفراض سلسله صفویه»، ترجمه: مصطفی قلی عماد، انتشارات مروارید، (تهران ۱۳۶۴ هـ ش)

مردوخ کردستانی، شیخ محمد، «تاریخ مردوخ»، چاپخانه ارتش، (تهران بت)

معتمدی، دکتر مهدخت: «مولانا خالد نقشبندی و پیروان طریقت او»، انتشارات پاژنگ، (تهران ۱۳۶۸)
محمد معین: «فرهنگ فارسی»

مسئوده، ماه شرف خانم: «تاریخ اردلان»، به اهتمام: ناصر آزادپور، چاپخانه‌ی بهرامی، سنندج ۱۳۴۳ هـ ش.

مشیر الدوله، میرزا سید جعفر مهدس باشی: «رساله تحقیقات سرحدیه»، به اهتمام محمد مشیری، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، (تهران ۱۳۴۸ ش)
مهدوی، عبدالرضا هوشنگ: «تاریخ روابط خارجی ایران»، انتشارات امیرکبیر، (تهران ۱۳۶۴ هـ ش)

مهدی خان: «تاریخ جهانگشای نادری»، (تهران ۱۳۱۱ ش)
میرزا صالح، غلامحسین: «اسناد رسمی در روابط سیاسی ایران و روسی و عثمانی»، نشر تاریخ ایران، ۲ جلد، (تهران ۱۳۶۵ ش)
نامی افغانی، میرزا محمد صادق موسوی: «تاریخ گیتی گشا در تاریخ زلدیه»، با مقدمه‌ی: سعید نفیسی، (تهران ۱۳۶۶ هـ ش)

نفیسی، سعید: «تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر»، ۲ جلد، انتشارات بنیاد، (تهران ۱۳۶۶ ش)

نصیری، د. محمد رضا: «اسناد سیاسی دوره قاجاریه»، ۴ جلد، انتشارات کیهان، (تهران ۱۳۶۶ - ۱۳۶۸ هـ ش)

نوائی، دکتر عبدالحسین: «اسناد و مکاتبات سیاسی ایران از سال ۱۱۰۵ - ۱۱۳۵ هجری - قمری». موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی. (تهران ۱۳۶۳ هـ ش)

---: «نادر شاه و بازماندگانش». انتشارات زرین. (تهران ۱۳۶۸ ش)
واحد نشر اسناد: «گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی دوره قاجاریه». ۶ جلد. دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وابسته به وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران. (تهران ۱۳۶۹ ش)
ورهرام، دکتر غلامرضا: «تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زند». انتشارات معین. (تهران ۱۳۶۶ هـ ش).
وقائع نگار کردستانی، علی اکبر: «حدیقه ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان». به اهتمام: محمد رفیوف توکلی. (تهران ۱۳۶۴ هـ ش)

به زمانی کوردی

ابن الحاج، مهلا محمد حاجی حسن: «مه هدی نامه». لیکتولسه وه و پیشکش کردنی: محمد علی قهره داخی. به بغداد. ۱۹۷۵.
نوسکارمان: «تخته می مظفریه». هیناله وهین بز سهر رینوسی کوردی: هین موکریانی، چاپ کرده وهی سه یدیان
امین زکی، محمد: «حواله نهینکی تاریخی کوردو کوردستان». بهرگی ۱ و ۲ و ۳ له بهک بهرگ دا، چاپ کرده وهی سه یدیان
---: «تاریخی سلیمانی و ولاتی». (بغداد ۱۹۳۹)
ریج، کلودیوس جیمس: «گهشتی ریج بو کوردستان ۱۸۲۰». وهرگینی له
عهره به وه: محمد حمه باقی. (ته وریز ۱۹۹۲)
خال، شیخ محمدی: «فهره نهکی خاله
سجادی، علاءالدین: «میشروی نه وهی کوردی». چاپخانه می عارف.
(به بغداد ۱۹۵۲)
---: «دو چامه که می نالی و سالم». چاپخانه می عارف. (به بغداد ۱۹۷۳)
موکریانی، سید حسین حزنی: «تاریخی حکمدارانی بابان». چاپخانه می

زاری کرمائجی، (رهواندز ۱۹۳۱)

سیوچی، مهلا محمده: «تذکره العوام یا بهیتی نهوول و ناخسر»،
لیکۆلینهوهی محمدهد علی قهره‌داخی، (سلیمانی ۱۹۷۹).

دیوانی شیعر

ره‌نجوری، مهلا عومەر: «دیوانی ره‌نجورین»، لیکۆلینهوهی: محمدهد علی
قهره‌داخی، (به‌غداد ۱۹۸۳)

سالم، نه‌وره‌حمان به‌گی صاحیتقران: «دیوانی سالم»، بلاو کردنه‌وهی: گیوی
موکریان، چاپخانه‌ی کوردستان، (هه‌ولێر ۱۹۷۲)

کوردی، مسته‌فا به‌گی صاحیتقران: «دیوانی کوردی»، بلاو کردنه‌وهی: گیوی
موکریان، چاپخانه‌ی کوردستان، (هه‌ولێر ۱۹۶۱)

نالی، مهلا خدری نه‌حمده‌دی شاوه‌یسی مکایه‌لی: «دیوانی نالی»،
لیکۆلینهوه و لیک‌دانه‌وهی: مهلا عبدالکریمی مدریس و فاتح عبدالکریم، چاپخانه‌ی
کۆری زانیاری کورد، (به‌غداد ۱۹۷۶)

گۆڤار و رۆژنامه

به‌رده‌شانی، عدلی: «عدلی به‌رده‌شانی: به‌یت»، ژین، ژ ۸۹۲ ی ۱۱/۶؛
ژ ۸۹۵ ی ۱۱/۲۷؛ ژ ۸۷۹ ی کانونی ۱/۱۹۴۷، سلیمانی.

پیره‌میترد: «یا رۆحی مه‌ولانا خالید: بۆ نیبیراهیم پاشا»، ژین، ژ ۸۴۲،
۱۰/۱۰/۱۹۴۶، سلیمانی.

---: «وتار - سه‌رزه‌نشیت»، ژین، ژ ۸۸۷، ۱۸/۹/۱۹۴۷، سلیمانی.

---: «وتار - دوایی حوکم‌دارانی بابان»، ژین، ژ ۸۹۴،
۲۰/۱۱/۱۹۴۷، سلیمانی.

---: «وتار - نه‌ندازه»، ژین، ژ ۹۳۶، ۲۳/۹/۱۹۴۸، سلیمانی.

الحال، محمد: «مخطوطات مکتبه‌ الحال»، گۆڤاری کۆری زانیاری کورد،
ب، ژ ۲، ۱۹۷۳، به‌غداد، ل ۶۳۷ - ۶۹۰.

خورشید، قواد حمه: «مدینه‌ السلیمانیه: درسه‌ جغرافیه‌یه‌ا التاریخیه»،
کاروان، ژ ۵۴، نیسانی ۱۹۸۷، هه‌ولێر، ل ۱۵۰ - ۱۵۹.

ره‌سول، د. عیزه‌دین مسته‌فا: «عدلی به‌رده‌شانی - ژبان و به‌ره‌مه‌کانی»،
گۆڤاری کۆلیجی نه‌ده‌بیات، ژ ۱۶، زانستگای به‌غداد، ۱۹۷۳.

- رۆژبه‌یانی، جه‌میل به‌ندی: رۆژی نوێ، س ۱، ۴، ۱، مارتی ۱۹۶۰، سلێمانی.
- هاوکاری، ۱۲۰۸، ۱۹۸۸/۱۱/۲۸، به‌غداد.
- رۆژی نوێ: «تۆمار: پەرە کاشه‌زی له‌ باره‌ی بابان و کۆچی نووره‌حسان پاشاوه»، رۆژی نوێ، س ۲، ۱، مارتی ۱۹۶۱.
- السلفی، عبدالمجید: «الشیخ العلامة محمد بن حسن الالانی الکردی و منظومه‌ المحاسن الفرره»، کاروان، ۳۶، ئه‌یلولی ۱۹۸۵، هه‌ولێر، ل ۱۵۰ - ۱۵۱.
- فوناد، د. که‌مال: «له‌ شیعره‌ بلاو نه‌کراوه‌کانی سالم»، چریکه‌ی کوردستان، له‌نده‌ن.
- فیضی، امین: «بابان کوردلرندن قابلیت حرییه»، ژین، س ۱، ع ۲۳، ۳۳۵ ی رومی / ۱۹۱۹ز، نه‌سته‌مول.
- : «بابان کوردلرندن قابلیت صناعیه و علمیه‌لری»، ژین، س ۱، ع ۲۵، ۳۳۵ رومی / ۱۹۱۹ز، نه‌سته‌مول.
- قره‌داغی، محمد علی: «الشیخ عبدالله الخیرانی من خلال مخطوطات مکتبه»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب ۲، ۲، ۱۹۷۴، به‌غداد، ل ۲۶۲ - ۲۶۶.
- کۆری زانیاری کورد: «پاراستنی پاشماوه‌ی کۆنمان له‌ کاری کورد»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب ۱، ۱، ۱۹۷۲، به‌غداد، ل ۲۸۳ - ۲۸۴.
- م. ج. (مه‌حمود جه‌وده‌ت): «مامه‌ یاره»، دیاری لاوان، ۱۹۳۴، به‌غداد، ل ۲۶ - ۷۳.
- محمد، محمود احمد: «وثیقه‌ تاریخیه‌ نادره: حلقه‌ مفقوده‌ من تاریخ شهرزور او مذكرات علماء الدین البلباسیین...»، کاروان، ۳۶، ئه‌یلولی ۱۹۸۵، هه‌ولێر، ل ۱۳۸ - ۱۵۰.
- : «شاعریایانی...»، کاروان، ۵۰، تشرینی دوه‌می ۱۹۸۶، هه‌ولێر، ل ۱۵۰ - ۱۵۹.
- ملا کریم، محمد: «عود علی به‌ فی الرسائل البه‌انیه»، کاروان، ۱۹، شوباتی ۱۹۸۴، هه‌ولێر، ل ۱۴۳ - ۱۴۸.
- «عه‌قیده‌ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب

۸، ۱۹۸۱، به‌غداد، ل ۱۹۹ - ۲۲۳.

وهبی، توفیق: «نه‌ز خولامی چاوی ده کتولیم - خانی قه‌یفان»، ده‌نگی
کیتی ی تازه، س ۱، ب ۵، شویاتی ۱۹۴۴، به‌غداد، ل ۳ - ۸.
یاملکی، عبدالعزیز: «کرد تاریخندن بابان خاندانی»، ژین، س ۱، ع ۹ و
۱۱ و ۱۳ و ۱۵ و ۱۸، ۳۳۵ ی رومی / ۱۹۱۸ - ۱۹۱۹ ز، نه‌سته‌مول.
یوسف، عبدالرکیب: «به‌شیک له ژبان و به‌ره‌می زانا و شاعیری کورد
مه‌لا عومه‌ری ره‌نجوری شاله‌به‌گی»، رۆشنبیری نوی، ژ ۱۰۷، نه‌یلولی ۱۹۸۵،
به‌غداد، ل ۱۴۵ - ۱۷۹.

*The Emirate Of Baban
Between The Grindstones Of
Turks And Persians*

**Noshirwan Mustafa Emin
1998**